د. حەیدەر لەشکری

لە شەریعەتەوە بۆ حەقیقەت

سەرهەڵدانی سۆفیگەری لە پانتاییی کوردیدا

- ✓ **سۆفیگەری ژیانی بێ مەرگە ... مەرگی بێ ژیان...**

"بابا طاهری هەمەدانی"

بۆ

نەجلە..ڤارین..ڤاریا...

لە ستایشی هاوژینییمان

سوپاس وپێزانین

له پشت هەر توێژینەوەیەکەوە، جگە لە توێژەر، کەسانێك هەن، دیار ونادیار، هاوکارن لە بەرهەمهێنان و بەئەنجام گەیاندنی توێژینەوەکە. راستەوخۆ یان ناڕاستەوخۆ جێپەنجەیان بەسەر ئاڕاستەکانیەوە دیارە، جا چ لە رووی فەراهەمکردنی کەشی گونجاو بێ، یان دابینکردنی پێداویستی کارکردن، یانیش بە تێبینی و گفتوگۆی هاندەرانە، کە وا لە توێژەر دەکەن بە لاڕێدا نەچێ و ئاسۆکانی بیرکردنەوەی رۆشن بێ. دیارە ئەو توێژینەوەیەش لە هەبوونی ئەمجۆرە کەسانە بەدەر نییە، کە رەنگە ژمارەیان زۆر بێت. هەر بۆیە ستایش و سوپاسکردنیان ئەرکی سەرشانی توێژەرە.

لەڕیزی پێشەوەی ئەم کەسانە مامۆستای بەڕێزم پ.د.موحسین محەمەد حوسێنی سەرپەرشتیاری توێژینەوەکە دێت، ئەو لە پێدانی سەرچاوە و خوێندنەوەی بەشەکان و بینینی ئەو هەڵانەی نەبینراو بوون، هەرگیز درێغی نەدەکرد.

هەروەها بەڕێزان پ.ی.د. حوسامەدین عەلی غالب نەقشبەندی و پ.د.زرار صدیق تۆفیق، کە پەرۆشی لە رادەبەدەریان بۆ بابەتەکە و کاری توێژەر، وای کردوە هەردەم قەرزباریان ببین و لە بەردەم بەخششی بەردەوامی ئەوان هەمیشە کەمتەرخەم بین و نەتوانین پاداشتیان بدەینەوە.

نەجلای هاوژینم، سەرقاڵیم بە توێژینەوە لەو کاتەی دەبرد کە پێویست بوو بۆ ئەو بێ.

پێرست

ژ. لاپەڕە	بابەتەکان
	پێشەکی
	دەروازە: ناساندنی سۆفیگەری ئیسلامی
	یەکەم: ماناکانی سۆفیگەری – لە قەیرانی لێکۆڵینەوەوە بۆ قەیرانی ناسنامە
	دووەم: زوهدگەری وەك پاشخانی سەرهەڵدانی سۆفیگەری
	سێیەم: سۆفیگەری وەك کایەیەکی ئایینی سەربەخۆ
	بەشی یەکەم: زەمینەی ئایینی سەرهەڵدانی سۆفیگەری لە پانتایی کوردیدا
	دەروازە: گرنگیی شەریعەت لە سەرهەڵدانی سۆفیگەری
	یەکەم: ئیسلامی خەواریجی لە نێو کوردان و قەیرانی لە زوهدی شۆڕشگێڕانەوە بۆ زوهدی سۆفییانە
	دووەم: ڕەوتە شیعییەکان و پەیوەندییە نهێنییەکانیان بە هزری سۆفیگەری لە وڵاتی کورداندا
	١- شیعەی ئیمامی
	٢- کورد و هزری عیرفانیی ئیسماعیلییەکان
	٣- کورد و زوهدی میللیی قەرمەتییەکان
	سێیەم: ڕەوتی سوننی و سنوورە شەرعییەکانی سۆفیگەری لە وڵاتی کورداندا
	بەشی دووەم: جوگرافیای سەرهەڵدانی سۆفیگەری لە پانتایی کوردیدا
	یەکەم: سەرەتاکانی سۆفیگەری لە نێو کوردان- ئاوێتەبوونی خەیاڵ و واقیع
	دووەم: قەیرانی دیاریکردنی سنووری جوگرافی دیاردەی سۆفیگەری
	سێیەم: سۆفیگەری لە ڕۆژئاوای هەرێمی چیا(الجبال)
	١- دینەوەر وەك شاری سۆفیان
	- مەمشادی دینەوەری و دیاریکردنی ڕوگەی بوونە سۆفی
	١- سۆفی وەك کەسێکی پابەندی شەریعەت
	٢- ڕەفتاری سۆفییانە
	٣- سۆفیگەری وەك خوداناسین(عیرفان)
	٤- جێکەوتەی بۆچوونەکانی مەمشاد لە دینەوەر
	- بەردەوامیی سۆفیگەری لە دینەوەر
	٢- سۆفیگەری لە کرماشان (قرمیسین)
	- مظەفەری کرماشانی و سۆفیگەری وەك هەژاریی

– ئیبراهیمی کرماشانی و برەوپێدانی سۆفیگەری لە کرماشان	
٣- سۆفیگەری لە شاری نەهاوەند	
٤- سۆفیگەری لە شاری حولوان	
چوارەم: سنورەکانی سەرهەڵدانی سۆفیگەری لە هەرێمی جەزیرە(نصێبین و سنجار)	
پێنجەم: سۆفیگەری لە شاری ورمێی هەرێمی ئاذربێجان	
بەشی سێیەم: پەرەسەندنی سۆفیگەری – لە رەوتی دژە باوەوە بۆ رەوتی سەربەخۆ	
دەروازە: رەوتگەری لە هزری سۆفیگەری	
یەکەم: رەوتی حەلاجیی و دژە حەلاجیی لە پانتایی کوردیدا	
١- قەبوڵکردنی رەوتی حەلاجیی	
– هەوڵی بڵاوکردنەوەی بیروباوەڕی حەلاج لە ئاستی میللیی	
– حەلاج لای سۆفیانی دینەوەر	
١- عیسای قەصاری دینەوەر و بەرجەستەکردنی هەڵوێستی "شبلی"یانە	
٢- فارسی دینەوەری و دامەزراندنی گروپی "حەلاجیی – فارسیی"	
– رەوتی حەلاجیی لە نێو سۆفییانی شاری حولوان	
– حەلاج لە تێڕوانینی فیقهییدا – هەڵوێستی قازی ئیبن گەچی دینەوەری	
٢- رەوتی دژە حەلاجیی	
– دژایەتیکردنی حەلاجییەکان لە دینەوەر	
– ئیبراهیمی کرماشانی و خوێندنەوەی بۆ تێگەیشتنی حەلاجییانە لە سۆفیگەری	
١- هەڵوێستی کرماشانی لە حاڵی حەلاج	
٢- تێڕوانینی کرماشانی بۆ چەمکەکانی نێو هزری حەلاج	
دووەم: ئەبوبەکری کوڕی یەزدانیاری ورمێ و دامەزراندنی رەوتی سەربەخۆی سۆفیگەری	
– پێگەی شەریعەت لە تێڕوانینی کوڕی یەزدانیاردا	
– رەخنەی کوڕی یەزدانیار لە گوتاری سۆفیگەری	
١- نەگونجانی کردار و گوفتار	
٢- درکاندنی رازی خودایی	
– تێگەیشتنی ئەبوبەکری کوڕی یەزدانیار بۆ سۆفیگەری	
– بانگەوازکردنی سۆفی ورمێ بۆ رەوتەکەی خۆی	
– هەڵوێستی سۆفیان لە بیروبۆچوونەکانی کوڕی یەزدانیار	
١- ئەبو بەکری شبلی	

٢- ئەبو عەلی روذباری	
٣- بونداری شیرازی	
٤- ئەبو نەصری سەڕاج	
- پاشماوەی کولتوری یەزدانیاریی لە مێژووی سۆفیگەریدا	
بەشی چوارەم: گەشەسەندنی سۆفیگەری لە نێوان حەقیقەت و شەریعەتدا	
یەکەم: سۆفیگەری وەك حەقیقەتی شاردراوەی عارف	
- مێژووی نادیاری سۆفیگەری لە هەمەدان و دەوروبەری	
- شا خۆشین و ئەگەرەکانی دابڕانی هزری عیرفانیی و باوەڕی سەربەخۆی ئاینیی	
- باباطاهری هەمەدانی	
١- قەیرانی ناسینەوەی باباطاهر	
٢- ئامادەیی باباطاهر لە کولتوری ئاینیی کوردیدا	
٣- سەربوردەی رۆحانیی باباطاهر بە پێی "الكلمات القصار"	
دووەم: هەژموونی شەریعەت و پاشەکشەی سۆفیگەری هزریی	
١- زەمینەی ئاینیی گەشەسەندنی سۆفیگەری سوننی لە وڵاتی کورداندا	
٢- شێخی ئیسلام ئەبولحەسەنی هەکاری و برەوپێدانی سۆفیگەری سوننی	
- گەڕان بەدوای حەقیقەت لەودیو شەریعەتەوە	
سێیەم: رێگرە کوردەکان – سۆفیانی قۆناغێکی جیاواز	
١- لە رێگریەوە بۆ ناسینی حەقیقەت	
٢- بەرەو دامەزراندنی سۆفیگەری تەریقەتیی	
بەشی پێنجەم: جێکەوتە کۆمەڵایەتییەکانی سۆفیگەری لە پانتایی کوردیدا	
یەکەم: جێکردنەوەی سۆفیگەری لە چوارچێوەی کۆمەڵایەتی	
- سۆفیگەری وەك سیستەمێکی رێکخراو	
- قەبوڵکردنی سۆفی بۆ باوەڕی میللیی کوردانە	
دووەم: قەبوڵکردنی جڤاکی کوردی بۆ دیاردەی سۆفیگەری	
١- سۆفیگەری وەك رێگەیەکی تێگەیشتن لە ئاین	
٢- سۆفیگەری و داڕشتنەوەی هەندێك رەفتاری کۆمەڵایەتی کوردی	
٣- جڤاك لە نێوان سۆفی و دەسەڵاتی سیاسیدا	
٤- سۆفیگەری و بەرهەمهێنانی پیرۆزیی لە ئاستی میلليی	
ئەنجام	
سەرچاوەکان	
فەرهەنگی چەمك و ناوەکان	
پاشکۆکان	

پـــێـــشـــەكـــی

گرنگی خوێندنەوەی مێژووی سۆفیگەری لە پانتایی کوردیدا

سۆفیگەری(التصوف) وەك دەرکەوتەیەکی ژیانی رۆحانی لە مێژووی بیروباوەڕی ئایینیدا، لەسەر ئاخاوتنێکی دیار و نادیاری کۆمەڵە مرۆڤێك لەگەڵ دەروونی خۆیان، لە پەیوەندییان بە خودایەتیی دامەزراوە. لە زۆربەی ئایینەکاندا بۆتە شێوازێکی بیرکردنەوە لە خودا و جۆرێك لە رەفتاری پەیوەست بەو بیرکردنەوەیە و گوزارشتە لە ئەزموونێکی تاکەکەسییانەی دەخوازێ هەبوونی تاکەکە لە نێو ئەو جیهانە باوەڕدارییەی تێیدا دەژی لە رێگەی پەیوەندییە خوداییەکەوە شرۆڤە بکات. ئیدی هەر لەو روانگەیەوە کەسی سۆفی ئەم هەبوونە و تەواوی دەوروبەرەکەی بینیوە و ویستوویەتی تێگەیشتنێکی جیاواز لە هی کەسانی تری باوەڕدار و ئامادە لە نێو هەمان سیستەمی کولتووری – ئایینیدا، بەرهەم بهێنێ.

لە چوارچێوەی ئایینی ئیسلامیشدا، دەرکەوتنی سۆفیگەری بە خاڵی وەرچەرخانی ئەزموونی رۆحانی دادەنرێ، لێرەدا هزرەکە جەختی لەسەر پرۆسەی ناسینی خودا و ئەو حەقیقەتە دەکردەوە کە لە میانەی ئەو پرۆسەیە و لەرێگەی بڕینی چەندان قۆناغی رۆحانی(حال و مەقام) و خوێندنەوەی جیاواز بۆ پەیوەندیی مرۆڤانە و خودایانە(فەنابوون، ئیتحاد، حلول...هتد) سۆفی پێی دەگات، بێگومان ئەمەش خستنەڕووی تێڕوانینێکی ناباوی ئایینەکە و لێکدانەوەی بووە لە رێگەی فەرهەنگێکی تایبەت لە چەمك و دەستەواژەی ئەوتۆ کە پێشتر لە دووتوێی گوتاری گشتی ئاییندا ئاوا نەناسێنرابوون، لەلای ئەوانەیش کە وەك بەرپرسی راڤەی ئایین و دەستنیشانکاری سنوورە شەرعییەکانی گوزارشتەکانی پێناسی خۆیان دەکرد، بە چەمك و دەستەواژەی نامۆ و جاروباریش بە ناجۆر و نەشیاو وەسفدەکران. لەبەرامبەردا سۆفییان هەوڵی کەمکردنەوە – یان دروستتر بڵێین – شێوەگیرکردنی ئەو شەریعەتەیان دەدا کە ژیانی جڤاکی ئیسلامیی لەسەر دامەزرابوو، خۆ گۆڕانە گەورەکانی سیستەمی دەسەڵات و بونیادی ئابوری و بەرفرەبوونی پەیوەندییەکان و دواجار وەڵامدانەوەی جڤاك بۆ گۆڕانەکان، وای کردبوو چیدی ئەو شەریعەتە پەتییە مرۆڤی باوەڕدار لە رووی رۆحیەوە تێر نەکات، تەنانەت وایکردبوو دابڕانێك لە نێوان جیهانی مرۆڤایەتی و جیهانی خودایەتی دروست ببێ و پەیوەندیی نێوانیان تەڵخ ببێ و لە مانا حەقیقەتییەکانی بەتاڵ ببێتەوە، بەمەش خوداپەرستی وەك ئەرکێکی کۆمەڵایەتی ببینرێ، نەك لەخۆیدا. بۆیە سۆفی دەیەوێ مانا بەو پەیوەندییە ببەخشێتەوە و بەجۆرێك دایبڕێژێتەوە کە مرۆڤی باوەڕدار لە حاڵەتی خوداپەرستیی رووکەشیانەوە بپەڕێتەوە بۆ حاڵەتی خوداناسینی کرۆکیانە.

هەرچۆنێك بێت، سۆفیگەری هەر لە سەدەی دووەمی کۆچی/ نۆیەمی زایینی، وەك ناوێك بۆ ئەو جۆرەی مرۆڤی باوەڕدار دەرکەوتووە و لەو دەستپێکەدا زیاتر خۆی لە دوورەپەرێزی و گۆشەگیریی دەبینییەوە، دواتریش لە سەدەی سێیەمدا وەك کایەیێکی ئایینی سەربەخۆ و جیاواز لە کایەکانی تر، داهێنەر و پەیڕەوکاری خۆی هەبووە و لەمیانەی ئەم دەستەبژێر(الخواص)ە ئایینیەوە خۆی نواندووە. بەڵام چیدی سۆفی نەیدەتوانی لە سنووری

ئەزموونە ڕۆحانییەکەیدا بمێنێتەوە و بۆ هەمیشە دوورەپەرێزیی ناونیشانی خۆی و هزرەکەی بێ، چونکە لەلایەك زەمینە کۆمەڵایەتییەکە پەرۆشی ئەوەبوو بزانێ ئەو دیاردە نوێیە چییە و چەندە دەتوانێ وەڵامدانەوەیەك بێ بۆ داخوازییەکانی ئەو و ڕەوشە داتەپیوەکەی چارەبکات. لەلایەکی تریشەوە، بەرەبەرە سۆفی – بە ویستی خۆی بێ یاخود بە ناچاری و بۆ ڕێگە گرتن لە هەر بە هەڵە تێگەیشتنێکی بیروڕاکانی – لەو سنوورەی دەهاتە دەرەوە و هەر بەخۆی ئەو بیروڕایانەی بەیان دەکرد، لە یاوەرە سۆفییەکانی کۆدەبۆوە و بە یەکەوە هزرەکەیان لە تاکگەراییەوە دەگواستەوە بۆ باوەڕێکی دەستەجەمعی و ئەلقەی سۆفییانیان فراواندەکرد و بەرەو سیستەمێکی ڕێکخراوی ئەوتۆیان دەبرد کە بتوانێ پێداویستییە ئایینیەکانی تەواوی کۆمەڵگا پڕ بکاتەوە.

بەمەش دیاردەی سۆفیگەری پەیوەست دەبوو بەو فرەجۆرییەی لە پانتایی ئیسلامیدا، لە ڕووی کۆمەڵایەتی و ئایینیەوە لە ئارادابووە، تێزەکانی ئەوانیش لە تێزی سنووربەندی نێو بنەما شەرعییەکانەوە، بۆ تێزی کاریگەر بە ئەزموونە عیرفانی و ڕۆحانی و تەنانەت فەلسەفییە ئیسلامی و نائیسلامییەکان، دەردەکەوتن. لەرووی کۆمەڵایەتییەوەش هزرەکەیان دەبووە دیاردەیەکی کراوە بەسەر گرۆ و ڕەگەز و دەڤەرە جیاوازەکانی جیهانی ئیسلامیی. هەریەك لە بونیادە کۆمەڵایەتییەکانیش بەپێی تایبەتمەندێتی سیستەمە کولتوورییەکانی خۆیان، کە جۆری باوەڕداریی و پرۆسەی بەرهەمهێنانی پیرۆزیی ڕەنگرێژ دەکرد، خوێندنەوەی خۆی بۆ کەسێتی سۆفییەکان و بیروباوەڕەکانی بەگشتی هەبووە، تەنانەت ڕەنگە لە بەرهەمهێنانەوە میللییەکەیدا هەندێك لە خەسڵەتەکانی ئەو سیستەمەیان خزاندبێتە نێو تێز و دەرکەوتەکانی دیاردەکە.

لە کوردستان و لە پانتایی کوردیدا(ئەو مەودا جوگرافییەی ڕەگەزی کوردیی تێدا زاڵە)، وەك بەشێکی پانتاییە گشتییەکە، لە هەندێك ناوچە و شاری ئەو هەرێمانەی وڵاتەکەی لەخۆ گرتبوو(بەتایبەت "هەرێمی چیا – إقليم الجبال"، "هەرێمی جەزیرە– إقليم الجزيرة"، "هەرێمی ئاذربێجان – إقليم اذربيجان")، کەسانێك دەرکەوتوونە، هەر لە قۆناغی سەرهەڵدان و جێگیربوونی کایەکەدا، گیرۆدەی بوونە و بوونەتە مورید و سۆفی، لەو ناوچە و شارانەدا تێز و بیروبۆچوونەکانی تاوتوێ دەکەن و بەشداری داڕشتنی هەندێکیان دەکەن. خۆ ئەگەر لە دەستپێکدا چەند تاکێکی پەرتەوازە، بەهۆی ئەزموونی تایبەتی یاخود پەیوەندییان بە گەورە سۆفییانی دەستەی یەکەم، بە سۆفیگەری ئاشنا دەبن، ئەوا دواتر گەشە دەسەنێ و لە چەند شوێنێکدا وەك دیاردەیەکی ئایینی بەربڵاو دەردەکەوێ، کە تەنانەت دەبێتە ناسنامەیەکیش بۆ هەندێك لەو شوێنانە. سۆفییەکانی ئەوێش، ئەگەرچی بە کاریگەریی سۆفییانی جیهانی ئیسلامی دەرکەوتوون، بەڵام ئەوانیش توانیویانە کەسێتی خۆیان بەسەر بوارەکەدا بسەپێنن و هەندێکیان ببنە سەنتەرێك و ڕێنیشاندەرێك بۆ ئەوانەی دەیانویست ببنە سۆفی. تەنانەت کەسانێکیان توانیویانە ڕێبازی سەربەخۆی سۆفییانەیان هەبێ و لە بواری هەمەچەشندا

تایبەتمەندییان بە هزرەکە بەخشیوە، کە لەلای کەس و ڕێبازەکانی تر بەرچاو ناکەوێ. لەلایەکی ترەوە بەرەبەرە دیاردەکە پەیوەست بووە بە گەشەسەندنی ئایینی ولاتەکە و هەولیداوە وەلامی ئەو پرسیارانە بداتەوە کە پێشڤەچوونە باوەڕییەکان لە پانتایی گشتی ئیسلامیدا دەیان وروژاند و بەدوای شێوەیەکی نەگۆڕی باوەڕداریی دەگەڕان و تەواوی دراوەکانی هزری ئایینیان جێگیر دەکرد.

سۆفیگەری ئیسلامی لە کوردستان لەم قۆناغە زووەوە، هەردوو ڕۆلی ئایینی و کۆمەلایەتی گێڕاوە؛ هەم لە چەسپاندنی تێگەیشتنێك بۆ ئایینەکە، هەمیش لە گونجاندن و پەیوەندیی نێوان ئیسلامەتی و بیروباوەڕە نێوخۆییەکانی ئەوێ، ئەمە سەرباری خۆگونجاندنی لەگەل بونیادی کۆمەلایەتی کوردی و چێکردنی پەیوەندییەکی تەواوکاری لە نێوان تایبەتمەندییەکانی خۆی و هەندێك لە دەرکەوتەکانی شوناسی هەمەگیری لە چەند سەدەی یەکەمی دوای هەژموونی باوەڕی نوێ بەسەریاندا. لەم ڕوانگەیەوە وەك ڕەنگدانەوەی دەرکەوتەیەکی جیاوازی ئایینەکە لەو پانتاییەدا خۆی دەنوێنێ، بۆیە دەشێ قۆناغێکی ناسینی باوەڕەکە بێت لەسەرەتاکانی گەلالەبوونی شوناسی ئیسلامییانەی بەشێکی سەرەکی جڤاکی کوردی، کە جیهانبینییەکی نوێی لە چوارچێوە کۆمەلایەتییەکەدا هێناوەتە ئارا و لەوێ بەدواوە دەبێتە ڕەگەزێکی بنەڕەتی بیری ئایینی کوردیی.

لێرەوە بابەتێکی وەك "هزری سۆفیگەری ئیسلامی لە کوردستان"، لە پێنج سەدەی یەکەمی کۆچی، کە قۆناغی سەرهەلدان و جێگیربوونی دیاردەکە بوو، گرنگی خۆی دەبێ، چونکە لە چەندان تەوەرەدا گەشەسەندنە دیار و نادیارەکانی بیروباوەڕی ئایینی لەو زەمینە جوگرافییەدا شی دەکاتەوە: لە تەوەرەیەکدا کە سۆفیگەری پێناسەی خوداناسیی مرۆڤی ناو ئەو جڤاکەی کردۆتەوە و سنوورەکانی ئەو ناسینە و حەقیقەتەکانی پشتی دەستنیشان کردووە. لەو تەوەرەیەشدا کە گوزارشت لە دەربڕینێکی ئایینی دەکات، کە لە ولاتەکەدا جێگیر دەبێ و کەسانێکی تێدا دەردەکەون لەدەرەوەی باوەڕی هەمەگیرانە و فەرمیەوە دەخوازن ئەو گوزارشتە بکەن، تەنانەت لە هەندێ باردا کاربکەن بۆ گۆڕینی ئەو باوەڕە هەمەگیرەش و مانایەکی تر بە باوەڕداریی و کردەی پیرۆزی ببەخشن. ئیدی سۆفیگەری بە گشتی کاری کردووە بۆ بونیادنانی کەسێتییەکی ئایینی خودان ڕەفتار و هەلسوکەوتێکی سەربەخۆ، لەوەتەی دەرکەوتووە و تا ئێستا دەستی لەو ئەرکەی خۆی هەلنەگرتووە و "سۆفیبوون" بۆتە ناسنامەی هەندێك تاك و گرۆی کۆمەلایەتی کوردی و جێکەوتەی ئایینی و کۆمەلایەتی و سیاسی و فەرهەنگی و...هتد ی دوور مەودای هەبووە و دەبێ. هەر بۆیە ناکرێ ئەوەی دەیەوێ لە مێژووی بیروباوەڕی پانتاییەکە ڤەکۆلێ و شوناسە ئایینیەکان، چ لە چوارچێوەی شوێنکاتی مێژوویی دیاریکراوەوە بێت یاخود سەرووی ئەم شوێنکاتەوە، فەرامۆش بکات و وێنەیەکی دروستی ئەو مێژووەمان بۆ بنەخشێنێ.

چوارچێوەی لێکۆڵینەوە و چەند تێبینییەك لەبارەی میتۆدەوە

- ماوەی مێژوویی لێکۆڵینەوەکە

بۆ ئەوەی بتوانین بەسەر جومگە بنەڕەتییەکانی بابەتەکە رابگەین دەستنیشانی ئەو ماوە زەمەنیەمان کردوە کە لە چوارچێوەیدا لە سۆفیگەری دەدوێین، ئەویش قۆناغی سەرهەڵدان و جێگیربوونی دیاردە ئایینیەکەیە لە پانتایی کوردیدا؛ قۆناغێك کە – لایەنی کەم – رەنگە سەرەتاکەی بگەڕێتەوە بۆ سەدەی دووەمی کۆچی/ سەدەی هەشتەمی زایینی بەدواوە، کۆتاییەکەشمان بە کۆتایی سەدەی پێنجەمی کۆچی/سەرەتای دوانزەی زایینی دیاری کردووە. ڕەنگە بەهانەمان بۆ دەستپێکی قۆناغەکە روون بێت؛ لەوێدا کەسانێك دەرکەوتوونە لە نێو جیهانبینیی سۆفییانەدا گوزارشتیان لە خۆیان کردووە و وەك سۆفی – بەمانا فراوانەکەی – ناسراون. بەڵام کۆتایی قۆناغی توێژینەوەکە، ئاماژە نییە بۆ کۆتایی دیاردەکە، ئەوەندەی پشت بەستنە بە کۆمەڵێك خاڵی تایبەت بە پەرەسەندن و دەرکەوتەکانی هزرەکە، کە هەندێکیان راستەوخۆ پەیوەستن بە ئاستە نێوخۆییەکە(پانتایی کوردی) و هەندێکیشیان بە ئاستی گشتی(جیهانی ئیسلامی)؛ تا ئەو قۆناغە سۆفیگەری پتر دیاردەیەکی ئایینی تایبەتمەندە، لەلایەن دەستەبژێرێکەوە پەیڕەوی لێ دەکرێ کە هەر خۆیان بەرهەمی دەهێنن یان لایەنی کەم چوونەتە نێو ئەو ئەلقانەی ئەم کارە دەکەن، بەمەش سۆفیگەری وەك هزرێکی خاوەن جیهانبینییەکی تاڕادەیەك سەربەخۆ خۆی دەنواند. بەڵام لەوێ بەدواوە، بەتایبەت لەسەدەی شەشەمی کۆچی هێندێك لە کۆڵەگە بنەڕەتییەکانی ئەو تایبەتمەندییەی لە دەست دەدا و دەپەڕێتەوە بۆ قۆناغێکی جیاواز و خۆی لە چوارچێوەی سیستەمێکی ڕێکخراودا دەبینێتەوە، ئەویش ئەو سیستەمی تەریقەتیەیە کە تائێستا بەشی سەرەکی ناسنامەی دیاردە ئایینیەکە پێکدێنی و زێتر جەخت لەسەر داڕشتنی پەیوەندییە نێوخۆییەکانی گەڵی سۆفییان دەکاتەوە.

هەروەها لەو قۆناغەی باسی دەکەین هێشتا سۆفیگەری خەریکی داڕشتنی یەکە پێکهێنەرەکانی شوناسەکەیەتی نەیتوانیوە بەتەواوی پێگەی خۆی لەنێو قەوارەی ئایینیدا جێگیر بکات. بەپێچەوانەی قۆناغی دواتر کە بەشێوەیەکی گشتی وەرچەرخانێکی گرنگی بە خۆوە بینیوە، وایکردووە چیدی لەلایەن دەستەبژێری ئایینی وەك تەنێکی نامۆ لە نێو جەستەی ئایینی موسڵماناندا چاوی لێ نەکرێ؛ چەند زانایەکی هەژموونگەر بەسەر باوەڕداری، وەك ئەبوحامدی غەزالی (٤٥٠– ٥٠٥ك/١٠٥٨–١١١١ز)، ئەو دیاردەیە لەچوارچێوە بەرتەسکەکە دەردەهێنن و وەك وەڵامدانەوەیەکی پێداویستییە ئایینی – کۆمەڵایەتییەکاندا دەیخەنەڕوو، وەك دەزانین غەزالی بە کولتووری سۆفیگەریدا دەچێتەوە و تێزەکانی دەخاتە نێو پرۆسەیەکی ووردی هەڵاوێردکرن و داڕشتنەوە تا لەگەڵ بواری شەریعەتیی، ئەو شەریعەتە سوننەگەرایەی خۆی باوەڕی پێی هەبووە، بگونجێنێ. ئیدی ئەو و پەڕەوکارانی وایان کردووە لە سەدەی شەشەمی کۆچییەوە سۆفیگەری سوننیی لە پانتایی ئیسلامیدا باڵا دەست بێ و مێژوویەکی جیاوازی دیاردەکە دەست پێ بکات. لە هەمان کاتدا، هەر لەو سەردەمە جیاوازەدا،

ئاڕاستەیەکی نوێی سۆفیگەری سەرهەڵدەدا، کە دەیەوێ لە ڕەهەندێکی فەلسەفییانەوە و بە بەکارهێنانی چەمك و تێڕامان و تێزەکانی ئەو کایەیەوە ناسنامەی خۆی دابڕێژێتەوە، وەك لە کارکردنی سۆفییەکی وەك شەهابەدین یەحیای سوهرەوەردی کوژراو (م٥٨٩ك/١١٩٣ز) دیارە، بەمەش تا ڕادەیەکی زۆر لەو قاڵبە دەردەچێ کە لەم قۆناغەی دەستنیشانمان کردووە پێی ناسرابوو.

هەموو ئەوەی گوتمان، وەرچەرخانی ریشەیی بوون لە پێگەی سۆفیگەری لە پانتایی ئیسلامی، لە ڕووی ناوەڕۆك و دەرکەوتەکانیدا گۆڕانی ئەوتۆی بەسەردا دێ کە وادەکات خەسڵەت و تایبەتمەندیی نوێ لە خۆ بگرێ و لە قۆناغی پێشوو کە ئێمە ئیشی لەسەر دەکەین جوێی بکاتەوە.

- قەیرانی میتۆد یاخود میتۆدی پێکهاتەیی – بەراوردکارییانە

ڕەنگە پڕ قەیرانترین جۆری توێژینەوەی مێژوویی، بەتایبەت لە زەمینەی ڕۆشنبیری – ئاکادیمی کوردی، ئەوەیان بێ کە لە مێژووی هزر دەکۆڵێتەوە، ئەو مێژووەی سەرقاڵی خوێندنەوە و تێگەیشتنی زەینی مرۆڤەکان و کۆمەڵگاکانە، نەك ئەو ڕووداو و هەڵسوکەوتانەی دەینوێنن و ڕەنگدانەوەی ئەو زەینەن، ئەگەر ڕووداویش لە شوێنێکی دیاریکراو و لە مەودایەکی زەمەنی شێوەگیر دەبێ، ئەوە دەشێ کاریگەرییەکانی لە ئاکامی جەنجاڵی ڕووداوگەلی دوای خۆی و بەرتەسکی یادەوەری تاك و دەستەجەمعی کاڵ ببنەوە، کەچی گۆڕانەکانی نێو زەین و بیرکردنەوە سنووردارتر و هێواشترن، پێویستیان بە هۆشێکی زۆری مێژوویی هەیە بتوانێ وردەکارییەکانیان تۆمار بکات، هەروەها کەمتر دەتوانرێ لە سنوورێکی دیاریکراوی شوێن و ماوەیەکی دەستنیشانکراوی کاتییەوە بەرجەستە بکرێ. جا چ جای مێژووی ئایینی کە چەندین ڕوخساری دیار و نادیاری هەیە و سنووربەندکردنی بە کات و شوێنەوە جەربەزەییەکی مەعریفیە و مەرج نییە وەڵامی تەواوی پرس و گریمانە باوەکان بداتەوە و ئاکامەکانی لە دووتوێی میتۆدێکی ناسراو و باوی توێژینەوەدا بەرجەستە بن.

بێگومان کارکردن لەسەر ئەو مێژووە، بەتایبەت کە مێژووی میللەتێك بێ کولتووری مێژووی نوسراوی بە بەراورد لەگەڵ مێژووە زارەکییەکەی لە ئاستێکی سەرەتایی بووبێ و زۆرترینی مێژووە ئاساییەکەی نەك هزریەکەی لەلایەن "ئەوانیتر" و لە چوارچێوەی وێناکانیانەوە دەرکەوتبێ و تا ئێستاش قۆناغە تاریکەکانی لە قۆناغە ڕووناکەکانی زیاتر بێ، پێویستی بەوە دەبێ چەندان میتۆدی جیاوازی لەسەر جێبەجێ بکرێ؛ یەکێك لەو میتۆدانەش میتۆدی پێکهاتەییە کە ئەمەش پەیوەستە بە شێوازی خستنەڕووی سەرچاوە کلاسیکییەکان بۆ سۆفییان و هزرەکەیان: لەمەدا هەوڵمانداوە ئەو هزرە لەو پارچەپارچەییە ڕزگار بکەین کە لە بنەڕەتدا تێیدایە، چونکە نوسەرانی بواری سۆفیگەری بەپێی چەمك و دەستەواژەکان پەرشیان کردۆتەوە و کەمتر هەوڵیانداوە پەیوەندیی نێوان وتەکان لە ڕێگەی نێوەندگیریی کەسێتیی

سۆفی و شوێن و زەمینەی دەرکەوتنی باس بکەن، ئەمە بە ئاشکرا لەو جۆرە نوسینە دیارە کە نوسەرەکانیان بەگشتی ویستوویانە بەسەرهاتی سۆفییان بنوسنەوە و لەژێر ناوی "الطبقات الصوفیة"دا جێگەیان دەکرێتەوە، ئەمانە ئەوەندەی بەدوای دەرخستنی رەهەندە سۆفییەکانی کەسایەتییەکانن، ئەوەندە خۆیان سەرقاڵ نەکردووە بە کێشانی وێنەیەکی گشتگیر بۆیان، کە دەشێ هاوکارمان بێت لە خوێندنەوەی دروستی پەرەسەندنە هزرییەکانیان، هەر لە چۆنییەتی گەڵاڵەبوونی ئەو هزرەوە تا پێگەیشتنی و دواتر بەیانکردنی. خۆ دراوەکانی کەسێتی سۆفییانە بەپێی ئەو سەرچاوانە سنووردارە بە چەند بوارێکەوە: ناوی سۆفی، ئەو سۆفییانەی یاوەرێتی کردوون، ئەو زانستانەی لێی شارەزا بووە، ئەگەر هەبێ شوێن و ساڵی مردنی، دواتریش گێڕانەوەی گرنگترین ئەو وتانەی لەنێو ئەلقەی سۆفیاندا جێگەی باس بووە. بەڵام زۆرجار مەبەستی مێژوونوسی سۆفی پتر گێڕانەوەی وتەکانە، نەك بینینی پەیوەندیی نێوانیان و نیشاندانی تەواوی ئەو گوتارەی سۆفی دەیخوازێ یان توانیویەتی بەرهەمی بهێنێ. بۆیە، ئەوەی ئەو سەرچاوانە بخوێنێتەوە هەندێکجار وای دێتە بەرچاو خودان بیروبۆچوونی پەرش و بڵاون و تاکە شتێك تێزەکانی بەیەکەوە بەستبێتەوە ناوی سۆفییەکەیە.

لەبەرامبەر بەمە، ئێمە هەوڵمانداوە وتەی ئەو سۆفییانە وەك چەند یەکەیەکی جیاواز بەیەکەوە پەیوەست بکەین و ئەو گوتارە بخەینەڕوو کە دەشێ لە پشت پەرش و بڵاویەکەدا خۆی حەشار دابێ، ئەمەش وا دەخوازێ – جگە لە پرۆسەی گرێدانی دەقە جیاوازەکان – هەوڵبدەین لە میانەی گوتاری هەمەگیری سۆفیگەری تێزەکان ڕوونتر بکەینەوە و لەوێدا بونیادی مێژوویی چەمك و تێزەکان و ئاستەکانی بەکارهێنانیان دەستنیشان بکەین.

بێگومان زۆرجار ئەو پرۆسە پێکهاتەییە کارێکی ئەستەم دەبێ، ئەمەش لەبەر سنوورداری وتە و بۆچوونی سۆفییەکانی پانتایی کوردی لەڕووی چەندێتییەوە، هەروەها پرۆسەی هەڵاوێردکردن و هەڵوێستی پێشینەی نووسەرانی کلاسیك لە خستنەڕووی وتەکاندا. بۆیە ڕاگەیشتن بەسەر ئەو بونیادە کارێکی ئەستەم و بڕێك جاریش دەرچوون دەبێ لە میتۆدی ڕەخنەیی – شرۆڤەکاریی و ناچاری گەڕانەوەمان دەکات بۆ ئەو میتۆدە گێڕانەوەییەی مێژووی ڕووداوی پێ دەنوسرێتەوە، ئەمە بەتایبەت لە هەردوو بەشی یەکەم و دووەمی توێژینەوەکە بە ڕوونی دیارە و لەبەشەکانی تریشدا لێرە و لەوێ هەمان میتۆد خۆی بەسەر ناوکۆی توێژینەوەکە سەپاندۆتەوە. بێگومان نەبوونی توێژینەوەی تر کە بەو میتۆدە گێڕانەوەییە کاری کردبێ، ئەو ناچارکارییە تۆختر دەکاتەوە و وەك پێویستییەکی زانستی لێ دەکات بۆ ڕێگەخۆشکردنی – ئەگەر کەمێکیش بێ – بۆ میتۆدە ڕەخنەییە شرۆڤەکارییەکە.

دەبێ لێرەدا تێبینی ئەوە بکەین کە کۆکردنەوەی وتەکان مانای بە حەکایەتکردنیان نییە یان نەمان ویستووە بەمجۆرە دەربچێت، ئەگەرچی لە هەندێك شوێنی توێژینەوەکەدا وا دێتە بەرچاو، بەڵکو کارکردنە بۆ دۆزینەوەی بونیادی هاوبەشیان، بەڵام دواتر بەپێی پەیکەری توێژینەوەکە جارێکی تر دابەشکراونەتەوە، کە لەبەر کەمی زانیارییەکان، ناچار بووینە هەندێك

لەو زانیارییانە لەم شوێنە جیاوازانەدا دووپات یان چەند بارە بکەینەوە، بەجۆرێك ئەو سۆفییەی لە بەشێکی دیاریکراودا ئیشی لەسەر کراوە، وازمان لێی نەهێناوە و دەشێ لە چەندان بەشی تریشەوە گەڕابینەوە سەری، دیارە لەمەشدا مەبەستمان دەستنیشانکردنی هەریەك لە تایبەتمەندی کەسێتیی و هاوبەش بوونییەتی لەگەڵ ئەوانیتری هەمان پانتایی جوگرافی، لە هەندێك بابەت و وێستگەی گەشەسەندن و دەرکەوتەی سۆفیگەریدا.

لەلایەکی ترەوە، نوسینەوەی مێژووی بیروباوەڕی ئایینی پێویست بەوە دەکات سەرەدەری لەگەڵ ماوەی درێژی مێژوویدا بکەی، چونکە دیاردەی ئایینی وەك سۆفیگەری، مەرج نییە لە شوێن و کاتێکی دیاریکراودا خۆی بهێڵێتەوە، بەڵکو دەبینین کە ئەگەرچی بەرهەمهێنەرەکانی لەنێو مێژووی واقیعی و بەرجەستەدا وندەبن، بەڵام هەم کەسایەتی و هەمیش هزر و بۆچوونەکانیان مەرزەکانیان بڕیوە و چوونەتە دەرەوەی سەردەمی خۆیان و وەك کەسایەتی "سەروو مێژوویی – Meta history"، چ لە ئاستی دیاردەی سۆفیگەری بێ یاخود بیروباوەڕی ئایینی نێوخۆیی یانیش ئاستی کۆمەڵایەتی، دەردەکەون. هەر بۆیە، وەك پێداویستییەکی زانستی، ناچار بووین هەڵوەستە لەسەر ئەو دەرکەوتە سەروو مێژوویانەش بکەین و جێکەوتەی بەرهەمهێنەرانی هزرەکە لەودیو شوێنکاتەوە دەربخەین، لەو کارەشدا پەیڕەویمان لە میتۆدێکی بەراوردکارانە کردووە تا بتوانین بەهۆیەوە وێنەی دروست لەگەڵ وێناکراوی رەمزە سۆفییەکان بە یەکدی بناسینەوە یاخود لە یەکتریان جوێ بکەینەوە یانیش تەنانەت وەك تەواوکەری یەکتر بخەینە ڕوو.

لەم گۆشەنیگایەوە، ئەو بۆچوونە بە دروست دەزانین و کاری پێ دەکەین، کە پێی وایە توێژەری بواری مێژووی ئایینەکان هەر ئیش لەسەر راستییە مێژووییەکان ناکات، بەڵکو – بە کاریگەریی تایبەتمەندێتیەکانی ئاین خۆی – بەردەوام لەبەرامبەر بە ڕووداوگەلێکدا دەبینێتەوە دەچنە سەرووی ئەو راستییانەوە یاخود بە تێگەیشتنی نامێژووییانەوە گوزارشتی لێ دەکەن، ئەو گوزارشتکردنەش لە سیستەمی باوەڕداری و پرۆسەی بەرهەمهێنانی پیرۆزیدا ئامادەییەکی بەهێزیان هەیە و لە ناوەندە کۆمەڵایەتییە – ئایینیەکەدا بەرچاون، کە دەشێ ئەمەش بە خەیاڵدانی ئایینی دابنێین؛ ئەو خەیاڵدانەی دەیەوێ پیرۆزیی لە هەموو ئەو کەس و هزرانە ببینێتەوە کە پێکیان هێناوە، بەمەش ئەو کەس و هزرانە نا سروشتییانە دەخوێندرێنەوە نەك وەك راستییەکی پەتی، بەڵکو زۆرجار ئەو راستییە نکۆڵی لێ دەکرێ یاخود لەبەردەم هەژموونی پرۆسەی پیرۆزکردندا پەردەپۆش دەکرێ و وێنا ئایینیەکان پتر پشتیان پێ دەبەسترێ و لە ژیانی ڕۆژانەدا بەرجەستە دەکرێن، بەتایبەت کە باوەڕبوون بەو خەیاڵدانە پابەندبوونێکە بە پیرۆزی و بۆتە بەشێك لە باوەڕداری گشتی و وەك ئەرکێکی ئایینی وایە. لێرەوە، ئەگەر توێژەر دەیەوێ خوێندنەوەیەکی دروستی هزر و بیروباوەڕی ئایینی لە پانتاییەکی دیاریکراوی جوگرافیی – کۆمەڵایەتییدا بکات، دەبێ هەوڵبدات هەم بونیادە مێژووییەکەی و تایبەتمەندییە نێوخۆییە – واقیعییەکەی بخوێنێتەوە، هەمیش دەرکەوتەکانی

دواتری لە نێو خەیاڵدانەکەدا لەبەرچاو بگرێ، جا دەرکەوتەی ئاسایی بن یان نا ئاسایی.

ئەگەر وانەبێ ئەوا بەسەر خوێندنەوەی هەمەکییانەی بیروباوەڕی ئایینی پانتاییەکە راناگات و ئەو بەردەوامیێتییەی دەشێ لە نێو بیروباوەڕە جیاوازەکاندا هەبن نابینێ. بێگومان ئەمەش جۆرێکە لە جەربەزەیی و رەنگە – بەهۆی قوڵنەبوونەوەی میتۆدەکە و کەڵەکەنەبوونی ئەزموونی کارپێکردنی – سەر نەگرێ. لەگەڵ ئەوەشدا هەوڵدراوە لە توێژینەوەی دیاردەی سۆفیگەری پیادە بکرێ، مەرجیش نییە دەرەقەتی میتۆدەکە هاتبێتین.

دەروازە

ناساندنی سۆفیگەری ئیسلامی

یەکەم: ماناکانی سۆفیگەری - لە قەیرانی لێکۆڵینەوەوە بۆ قەیرانی ناسنامە

سۆفیگەریی ئیسلامی لە چەندان روو و ئاڕاستەی جیاوازەوە خوێندنەوەی فرەجۆری بۆ کراوە و هەتا بڵێی جێگەی گرنگی پێدان بووە، جا چ لە رووی سەرچاوە و سەرهەڵدان و گەشەسەندن و پێگەیشتنەوە بێت، یان لە رووی چییەتی ئەو هزرەی لە پشت ئەو کایەوە هەیە، لەگەڵ رەهەند و جیهانبینییە ئایینیەکەی، یانیش لە بوارە کردەکییەکەی و جێکەوتەکانی لە زەمینە کۆمەڵایەتییە – ئایینیە هەمەچەشنەکاندا. ئەو گرنگیدانە هەم لەو پانتاییەی سۆفیگەری تێدا بووە(جیهانی ئیسلامی خۆی)، هەمیش لە دەرەوەی(جیهانی رۆژئاوا) بووە؛ لە زوویەکەوە وەك دیاردەیەکی ئایینی ناباو کە پەیڕەوکارانی خودان بیروباوەڕ و سرووت و هەڵسوکەوتی تایبەتمەندن، بینراوە و تێزەکانی و کەسایەتییەکانی سەرنجی زۆرترین رۆژهەڵاتناسی بۆ لای خۆی راکێشاوە و نزیکەی تەواوی وردەکارییەکانی تاوتوێ کراون[1]، هەر بۆیە ئەوەی لە ئێستادا دێتە سەر ئەو بابەتە و دەخوازێ لێی بکۆڵێتەوە، وای دێتە بەرچاو کە زۆربەی رەهەندەکانی کایەکەدا بینراون و نادیارییەکی ئەوتۆی تێدا نەماوەتەوە خوێندنەوەی نوێ لەخۆ بگرێ و بایی ئەوە بێ بە گوتارە باوەکەی بچێتەوە و لە چوارچێوەی رەهەندی تری ئەو سیستەمە کولتووریەی پێکی هێناوە بیخاتەڕوو.

لەگەڵ ئەوەشدا، تێڕامانێکی وردی ئەو بەرهەم و بۆچوونانەی لەسەر سۆفیگەری هەن، دەمانخەنە بەردەم قەیرانی خوێندنەوەوە؛ قەیرانێك کەوا زۆربەی ئەوانەی خۆیان بۆ بوارەکە تەرخانکردووە رووبەڕووی بوونەتەوە، تەنانەت هەندێکیان رۆڵیان هەبووە لە بەرفرەکردنی مەوداکانی و پاشانیش بووەتە پەردەیەك کرۆکی سۆفیگەریمان لێ پەنهان دەکات و ناچار بە خوێندنەوەی رووخسارە دەرەکییەکەیمان دەکاتەوە. ئەو قەیرانەش لەوەوە سەرچاوە دەگرێ کە زۆرترینی ئەو توێژینەوە و خوێندنەوانەی هەن دەخوازن لە دەرەوەی ئەو سیستەمەی سۆفیگەری خۆی کاری پێ دەکات ببینن و لە دووتوێی کایەی هاوشێوە و ئامادە لەو گۆڕەپانەی ئەوی تێدا سەرهەڵداوە، تێگەیشتنێکی وێناکارییانەی لەسەر بەرهەمبهێنن و دەستنیشانی پێگەکەی لە ئاستی هەمەگیرانەی کولتووری ئیسلامیدا بکەن.

روونتر بڵێین، قەیرانی سەرەکی گوتاری بەرهەمهێنراو لەمەڕ سۆفیگەری، چ لەلای ئەوانەی سەر بە هەمان زەمینەی کایەکەن یان بەتایبەت ئەوانەی لە دەرەوەی کولتورەکە چاودێری دەکەن (رۆژهەڵاتناسان)، لە دەستنیشانکردنی روانگەی شرۆڤەکردنی ئەم هزرەیە لە رووی سەرهەڵدان و سەرچاوەکانییەوە. ئەمەش زیاتر لە ناساندنەوەی سۆفیگەری بە دەرەوەی خۆی یان بە رەگەزە پێکهێنەرەکانی دەردەکەوێ، لێرەدا تێز و بۆچوونی جیاواز خراونەتە روو؛ لەو تێزە باوانەش جەختکردنەوە لە سەر ئامادەیی رەگەزی هیندی(هیندۆسی و بودایی) لە

---

[1] لە بارەی سەرەتاکانی ئەو گرنگیدانە و ئاڕاستەکانی بگەڕێوە بۆ: آنا ماري شيمل: أبعاد صوفية للإسلام، ترجمة: عيسى علي العاكوب، دار الملتقى، حلب، ٢٠٠٦، ص ص٣٢-٣٩.

ژیانی زاهیدانەی سۆفییان و بیرکردنەوەیان و بڕێك لەو چەمکانەی بونیادی هزرەکەی لەسەر داڕێژراوە. هەروەها ئاماژەدان بە کاریگەریی کولتووری ئایینی دوانەیی(زەردەشتی، مانی، مەزدەکی) لە پێگەیشتنی دیاردەکەدا، لە ڕێگەی ئەو سۆفییانەی لە بنەڕەتەوە خودان پاشخانێکی زەردەشتی یان سێکتەکانی تر بوون. ئەمە سەرباری پێداگیری کەسانێکی تر لەسەر کاریگەریی کولتووری گریکی بەسەر داڕشتنی ڕەهەندی فەلسەفییانەی سۆفیگەری بە گشتی. هەروەها گرنگیدانی زۆری هەندێکیش بە لەیەکچوونی حاڵی سۆفییانە و شێوەژیانیان لەگەڵ سیستەمی ڕەبەنێتی مەسیحی و هاوشێوەیی کردەی چەپاندنی دەروونیی مەسیحییانە و سۆفییانە و...هتد[1].

لەلایەکی ترەوە گروپێك لە توێژەران، بەتایبەت ئەوانەی خۆیان سەر بە پانتایی ئیسلامین، یان بابڵێین لە ڕوانگەیەکی ئیسلامییەوە چاو لە سۆفیگەری دەکەن، لەپاڵ تەرخانکردنی توانایەکی زۆر بۆ ڕەتکردنەوەی بۆچوون و تیۆرەکانی ئەوانی پێشوو، وێڵی دوای ڕەسەنی ئیسلامییانەی تەواوی تێز و دەرکەوتەکانی کایەکەن و لە چوارچێوەیەکی گشتگیرەوە جێی دەکەنەوە و بەدوای ئەو ڕەوتە مێژووییە نێوخۆییەی بیروباوەڕەکە دەگەڕێن کە ڕێگە بە دەرکەوتنی ئیسلامی سۆفییانە دەدات، ئەمەش لە دووتوێی دەقە بنەڕەتیەکانەوە (قورئان، فەرموودە) و کاروکردەوەی کەسە پیرۆزکراوەکانەوە(یاوەران، ئیمامەکان)، قسە لەسەر ڕەهەند و ڕوخساری سۆفییانە دەکەن و لەیەکچونی هەندێك لە هەڵسوکەوت و بیروبۆچوون و ڕووداو دەکەنە بەهانەی هەبوونی ڕیشەی مێژوویی – ئایینیانەی کایەکە[2].

دیارە ئەو خوێندنەوانە بێ سوود نین لە ڕاگەیشتن بەسەر پرۆسەی گەڵاڵەبوونی گوتاری سۆفیگەری، ئەگەرچی ئەمە زێتر خوێندنەوەی کاریگەریی و کارتێکردنە لە میانەی گەڕان بەدوای خاڵە هاوشێوە و لێکچووەکان یاخود جیاوازەکانەوە، لەو ڕوانگەیەوە بەگەڕخستنی هەموو ئەو کولتوورە فرەچەشنانە مانای خۆی دەبێ، بەتایبەت لە چوارچێوەی تێگەی سۆفییانە و ئەرکی چەمك و دەستەواژەکان، بەپێی ئەو "حاڵ و مەقام – الحال و المقام"انەی گوزارشت لە ڕەوشی سۆفی لە هەردوو ئاستی تیۆری و کردەکیدا دەکەن. بەڵام خۆ ئەمە بینینی هزرەکەیە لە دەرکەوتەکانی نەك لە "چییەتی – الماهیة"دا؛ ئەمە تێگەیشتنێکە بۆ رووخسارەکانی و زیاتر پشت بە زنجیرەبەندیەکی مێژووییەوە دەبەستێ، ئەوەندەی بەدوای ماقوڵبوونی لە زەمینەی سەرهەڵدانیدا دەگەڕێ ئەوەندە خستنەڕووی ماناکانی لە خۆیدا نییە. ئیدی، بە بڕوای ئێمە، ئەو توێژینەوانە لە خوێندنەوەی ئەم چییەتیە و ڕاڤەی هزرەکە بۆ

---

[1] لێرە لەم دەروازە کورتەدا بەپێویستی نازانین نموونە لەبارەی هەریەك لەو ئاڕاستانەی خوێندنەوەی سۆفیگەری بهێنینەوە، بۆیە بۆ تێگەیشتن لە تایبەتمەندیەکانی هەریەکەیان و ئەوانەی کاریان لەسەر کردووە بگەڕێوە بۆ: محمد عبد الله الشرقاوي: الإتجاهات الحديثة في دراسة التصوف الإسلامي(مصادره و آثاره)، دار الفكر العربي، القاهرة، ١٩٩٣، ص ص ٣١-٩٢.

[2] لەمبارەوە دەشێ بگەڕێیەوە بۆ: محمد بن الطيب: إسلام المتصوفة، دار الطليعة للطباعة والنشر، بيروت، ٢٠٠٧، ص ص١٣-١٧. هەروەها بڕوانە: محمد عبد الله الشرقاوي: الإتجاهات، ص ص١٥١- ١٧٥.

سەرچاوە و دەرکەوتەکانی خۆی کورتیان هێناوە، کە دەشێ بەدەر لە هۆکارەکانی سەرهەڵدان شتێك هەبێ پێی بڵێین "جیهانبینی سۆفییانە"، ئەوەی لە سەرووی هۆکاری سەرهەڵدان و سەرچاوە و پێگەی هزرەکە لە نێو سیستەمی کولتووریی ئیسلامییەوە، تێگەیشتنێکی سەربەخۆی بۆ خۆی و هەموو ئەمانەشەوە هەبێت، بەمەش وەك کایەیەکی ئایینی لە سنوورەکانی خۆی و بەپێی سیستەمی چەمکەکانییەوە مانا ببەخشێ نەك تەنیا لە رێگەی خوێندنەوەی دەرەکییەوە.

رەنگە ئەوەی رێگە بە راڤەی جیاواز و تەنانەت دژ بەیەك دەدات و ئەو قەیرانی خوێندنەوەیە دێنێتە ئاراوە، ناسینی سۆفیگەری بۆ خۆی بێت؛ ئەو کایەیە، بە بەراورد لەگەڵ کایە زانستی و ئایینیەکانی تر، یەك پێناسە بۆ خۆی ناکات، بەڵکو لە دووتوێی کۆمەڵێك وتە و ئاماژە و دەستەواژەی سەربەخۆ و لێکدابڕاوەوە وەسفی خۆی دەکات، بۆیە کاتێك سۆفییان دەخوازن حاڵی خۆیان یان هزرەکەیان بناسێنن، بە ئاڕاستەی جیاجیا و بە سەدان گوزارشتی هەمەچەشن و تەنانەت هێندێك جار دژ بەیەك دەدوێن[1]. ئەو پەرش و بڵاوییەی لە هەوڵی پێناسەکردندا سەرچاوەی گرتووە، پەیوەستە بە تایبەتمەندی هەرە وردی کایەکەوە، بەجۆرێك کە تا ئەو کاتەی سۆفیگەری وەك ناساندنی ئەزموونی رۆحانی و سەربوردەی پێگەیشتنی کەسی سۆفییە، هەروەها بڕینی کۆمەڵێك قۆناغی هەستەکی و رۆحییە کە بە هۆیەوە ئەو کەسە بە پلەوپایەی دیاریکراو دەگات و دەشێ لەگەڵ پلەوپایەی سۆفییەکی تر هاوشێوە یاخود جیاواز بێت، تا ئەوکاتە ئەستەم دەبێ لەو چوارچێوە خودگەرییەوە دەری بهێنین و ئەزموونەکان هەمەگیرانە ببینین و پێناسەیەکی گشتگیرمان چنگ بکەوێ.

ئەوەی بە وردی لە دەقە سۆفییەکان رابمێنێ، بۆی دەردەکەوێ کە وەك هزرێك لە خودی سۆفی(بەرهەمهێنی هزر) دانەبڕاوە و وەك ئەزموونێکی تاکەکەسییانە دەمێنێتەوە و ناسینی پەیوەستە بە حاڵی سۆفییەکە خۆیەوە[2]. بەمەش سۆفیگەری دەچێتە دەرەوەی ئەو بازنەیەی کایە ئیسلامییەکانی تر، بەتایبەت ئەوانەی دەخوازن وەك بەرهەمهێنی هزریی تەماشا بکرێن، کاری پێ دەکەن و بانگەشەی ئەوەیانە لەسەر بنەمای دابڕینی "خود" لە "بابەت" سنوورەکانی خۆیان دیاری کردووە. بەدەستەواژەیەکی تر، سۆفیگەری لەسەر خوێندنەوە و بە بابەتکردنی ئەزموونی بیرکردنەوە لە کایەیەکی دیاریکراو دانەمەزراوە ئەوەندەی گوزارشت لەو حاڵەتی بیرکردنەوە و کاریگەرییەکانی دەکات کە بابای سۆفی خۆی تێدا دەبینێتەوە، وەك بایەزیدی بسطامی دەڵێ: ((تەصەوف ختنەڕووی دەروونە لەنێو بەندایەتیدا، یان بەندی دڵە بە

[1] لەمبارەوە بڕوانە: الخركوشي: تهذيب الأسرار في أصول التصوف، أعتنى به: إمام سيد محمد علي، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠٦، ص ص ١١-٢٣. السهروردي: عوارف المعارف، بتحقيق: عبد الحليم محمود و محمود بن الشريف، دار المعارف، القاهرة، ١٩٩٣، ج١، ص ص١٣٨-١٤٣.

[2] بۆ نموونە بگەڕێوە بۆ: القشيري: الرسالة القشيرية في علم التصوف، تحقيق و تعليق: عبد الحليم محمود، دار الخير، دمشق- بيروت، ٢٠٠٣،

خودایەتی، پەیڕەوکردنی ڕەوشتی بەرزە و تەماشاکردنی خودای گەورەیە لە هەمەگیریەکەیدا))[1]؛ کەواتە ئەو هەر تەنیا هزرێکی سەربەخۆ و دابڕاو بەرهەم ناهێنێ، بەڵکو هەوڵێکیشە بۆ تێگەیشتن لە حاڵی سۆفیبوون(چۆنییەتی بەرهەمهێنان) خۆیەوە. بۆیە سۆفی ناتوانێ خۆی لە جیهانبینییەکەی دابڕێ و مانایەك بە دەرەوەی خۆی ببەخشێ، کە بەشێك لە ماناکانی ئەزموونە ڕۆحانییەکەی تێدا نەبێ.

سۆفییەکان خۆیان درکیان بەو قەیرانی تایبەتمەندی و جیانەبوونەوەیە کردووە و وەك حەقیقەتی کایەکەیان خستویانەتە ڕوو، سۆفی و نووسەری بەناوبانگ ئەبو نەصری سەڕاج (م٣٧٨ك/٩٨٨ن)، لە میانەی گەڕانی بەدوای ڕەوایی و ناڕەوایی کایەکە بەپێی پێوەرە شەرعییەکان، ڕایدەگەیەنێ قەیرانی ناساندنی ئەو گرۆیە ئایینیە لەوەوە سەرچاوە دەگرێ، کە ئەوان لە ڕووی بەرهەمهێنانی زانستە ئایینیەکانەوە پەیوەست نەبوون بە بوارێکی دیاریکراوەوە، وەك چۆن بۆ نموونە "فەقیه" پەیوەستە بە زانستە فیقهییەکانەوە. بەڵکو هەوڵیانداوە خۆیان لە هیچ بوارێکی زانستی دانەبڕن و ئیش لەسەر تەواوی زانستەکان بکەن، تەنها "روخسار – الظاهر"ی دیاردەی ئایینی نەبینن بەڵکو بچنە ئەودیوی روخسار و لە "کڕۆك – الباطن"ەکەشی بگەن. بەهەمان شێوە لە ڕووی حاڵی سۆفییانەشەوە لە سنووری یەك "حال" یاخود "مەقام"نەوەستاون و ویستوویانە سەرباری پابەندبوون بە بنەما ڕەوشتیەکان، کە بێگومان دەستنیشانی پایەی هەبوونی ئەوان لە نێو جیهاندا دەکات، لە پایەیەکی ڕۆحانییەوە بۆ پایەیەکی تر پەڕیونەتەوە. هەر بۆیە یەك پێناسە و یەك مانای ناویش نەیتوانیوە ئەوان لەخۆ بگرێ[2].

هەرچۆنێك بێت، ئەو قەیرانی ناساندنە لە بنەڕەتی ناوەکەی (التصوف) بە زەقی دەردەکەوێ. وەنەبێ ئەو قەیرانەش نادیار بووبێ بەڵکو هەر دوای دەرکەوتن و جێگیربوونی کایەکە درکی پێکراوە و لە ناوەندی سۆفی و غەیرە سۆفیدا بۆچوونی جیاواز سەری هەڵداوە و لە دیدی فرەجۆرەوە شرۆڤەکراوە، لە گرنگترین ئەو بۆچوونانە ئەوەیانە کە ئەبو ڕەیحانی بەیرونی(م٤٤٠ك/١٠٤٨ن) باسی کردووە و وشەکە بە مانا هەمەگیرەکەی دەبەستێتەوە، کە ئاماژەیە بۆ زانین و دانایی، پێی وایە ناوەکە لە وشەی (sofia)ی گریکییەوە هاتووە و بە مانای حیکمەت و دانایی دێت[3]، ئەمەش لەو ڕوانگەیەوە کە سۆفی بەدوای حیکمەت دەگەڕی، ئەوە نەبێ ئەو حیکمەتەی دەیخوازێ حیکمەتێکی خوداییە و بەشێکیشە لە هەوڵی "ناسین – المعرفە"ی خودا خۆی.

---

[1] الخرکوشي: تهذیب الأسرار، ص١٤.

[2] اللمع، تحقیق: عبد الحلیم محمود، مکتبة الثقافة الدینیة، بور سعید، ٢٠٠٢، ص٤٠. هەروەها بڕوانە: منصور بن اردشیر عبادي: مناقب الصوفیة، به کوشش: محمد تقی دانش پژوه و ایرج افشار، چاپخانه گیلان، تهران، ١٩٨٦، ص٣١-٣٢.

[3] تحقیق ما للهند من مقولة مقبولة في العقل او مرذولة، مطبعة مجلس دائرة المعارف العثمانیة، حیدر آباد الدکن، ١٩٨٥، ص٢٤.

بەشێکی زۆریشیان وشەکەیان بە رووخساری دەرەکی و خودی حاڵی سۆفییانە و ئەو جل و بەرگەی لەبەریان دەکرد، پەیوەست کردووە، کە زیاتر لە "صوف" دروستکرابوو[1]، پێیان وابوو پۆشینی ئەم جۆرەی جل و بەرگ ئاماژەیە بۆ هاوشێوەییان لەگەڵ مرۆڤە رۆحانییەکان، بەتایبەت "پێغەمبەران و راستگۆیان – الأنبياء و الصديقين"، ئەوانەی دونیا و خۆشییەکانیان بەهەند وەرنەگرتوە و لە دەرەوەی پێداویستیە ژیانییەکانەوە خۆیان ناساندووە[2]. بێگومان ئەو راڤەیەی ناوەکەش جێکردنەوەیەتی لە چوارچێوەیەکی تەواو رەمزی کە دەخوازێ گوزارشت لە خۆ تەرخانکردنی رەها بۆ خودا و بێباکی لە هەمبەر بوونیان لە نێو جیهان بکاتەوە.

هەندێك لە سۆفییانیش هەوڵیانداوە لە چوارچێوەی گوتاری ئیسلامییەوە مانای وشەکە بدۆزنەوە، بۆیە رایدەگەیەنن ناوەکەیان لە "پاکیی – الصفاء" هاتووە و بارگاوییە بە مانا ئایینیەکانی ئەو چەمکە و ئاماژەیە بۆ پاك بوونەوەی دڵ و گیانی سۆفی لە هەموو خراپەیەکی رەوشتییانە و ئافاتە دونیاییەکان و لەوێشەوە خۆتەرخانکردنەوەیە بۆ خودا[3]، هەندێکیش دەڵێن وشەکە خودان پاشخانێکی مێژوویی – ئایینیە و بەستوویانەتەوە بە قۆناغی دامەزرانی قەوارەی ئیسلام بەگشتی، بەتایبەت بەو گرۆیەی یاوەرانی پێغەمبەر کە "اهل الصُفة"یان پێ گوتراوە، ئەو هەژار و دەست کورتانەی "کۆچکەران – المهاجرون"یان دەگرتەوە، کە لە ئاکامی جێهێشتنی مەککە ماڵ و حاڵێکیان نەماوەتەوە و لە شاری مەدینە لە مزگەوتی پێغەمبەردا ژیاون[4]، سەربوردەی ژیانیان لەو شێوە ژیانە هەژارە نزیکە کە سۆفییان کردبوویانە ناونیشانی خۆیان. لە هەمان چوارچێوەدا هەندێکیان دەڵێن ناوەکە لە وشەی "ریز – الصف"ەوە هاتووە و گوایە ئەوان لە ریزی یەکەمی باوەڕدارانن[5]. ئەمە سەرباری هەبوونی چەند رایەکی تری هاوشێوە لەبارەی رەسەنی ووشەکە.

بێگومان ئەو چەند بۆچوونەی دوایی هەوڵدانە بۆ دۆزینەوەی رەسەنی "تصوف" و زێتر دەچێتە نێو پرۆسەی بەخشینی رەوایی ئایینی و خۆپێناسەکردنە لە سنووری باوی ئایینداری و جەختکردنەوەی جەماوەری سۆفییانە لەسەر پابەندییان بەو خەیاڵدانە ئایینیەی لە نێو جیهانی ئیسلامیدا باڵادەستە و رەوایەتی و ناڕەوایەتی هەبوونی گرۆیەکانی پێ دەپێورێ، تا

---

[1] الكلابادي: التعرف لمذهب اهل التصوف، تقديم: يوحنا الجيب صادر، ط ٢، دار صادر، بيروت، ٢٠٠٦، ص١٣. القشيري: الرسالة، ص٤٢٦. السهروردي: عوارف، ج١، ص١٤٤–١٤٦. ابن خلدون: مقدمة ابن خلدون، تحقيق: علي عبد الواحد وافي، ط ٣، دار نهضة مصر، الفجالة – القاهرة، د.ت، ج٣، ص١٩٧.

[2] السراج: اللمع، ص٤٠–٤١.

[3] الكلابادي: التعرف، ص١٣. الهجويري: كشف المحجوب، دراسة و ترجمة و تعليق: إسعاد عبد الهادي قنديل، دار النهضة العربية، بيروت، ١٩٨٠، ج١، ص ص٢٢٧–٢٣٠.

[4] السهروردي: عوارف، ج١، ص١٤٦–١٤٧. ابن خلدون: شفاء السائل و تهذيب المسائل، تحقيق: محمد مطيع الحافظ، دار الفكر المعاصر و دار الفكر، بيروت – دمشق، ١٩٩٦، ص٥٢–٥٣.

[5] الكلابادي: التعرف، ص١٣. الأدفوي: الموفي بمعرفة التصوف و الصوفي، حققه: محمد عيسى صالحية، مكتبة دار العروبة للنشر، الكويت، ١٩٨٨، ص٣٩.

وەك گرۆیەكی نامۆ و ناپابەند تەماشا نەكرێن و لە شوێن و كاتی جیاوازەوە رەوایی بە ئامادەیی خۆیان و بەردەوامێتی بە رێبازەكەیان بدەن، ئەگەرنا وەك قوشەیری دەڵێ لە رووی زمانەوانییەوە داڕشتنی ناوەكە لەم وشانە نەگونجاوە و شێوەی گۆكردنی هەڵە دێتەوە[1]. بۆیە ئاساییە ئەگەر ببینین لەلایەن ئەوانەی بەو دیاردە ئایینیە رازی نین و پێیان وایە لە زۆر لە تێز و حاڵەكاندا دەرچوونە لە گوتاری باو و فەرمی و كارپێكراوی ئایینیەوە، بە پلە یەكیش فەقیهەكان، رەخنە ئاڕاستەی ئەو ناسنامە ئیسلامییانەی ئەوان – بەتایبەت خۆ گێڕانەوە بۆ سەر "أهل الصفة" – بكەن و بە رەسەنێكی هەڵبەستراوی دابنێن[2].

بەهەرحاڵ، جگە لە وشەی "صوفی"، ئەم گروپە بە چەندان ناوی لاوەكی و ناوچەیی ناسراون، كە هەم رەنگدانەوەی ئەو جیاوازیەی بیروبۆچوونەیە و هەمیش حاڵی ئەوان و ئەو پانتاییە جوگرافییەی كە تێیدا دەردەكەون، هەر لە ناوی "هەژارەكان – الفقراء"وە دیارە كە ئاماژە بۆ شێوەی ژیانی ئەوان و بێبەریبوون لە موڵكداری و خۆ تەرخانكردن بۆ خودا دەكرد[3]. بەهەمان شێوە بەپێی ناوچەش ناوی تریان لێ نراوە، وەك "برسییەكان – الجوعية" وەك لەلای خەڵكی وڵاتی شام وایان پێ دەگوترا[4]، یانیش "ئەشكەوتییەكان – شكفتيه" وەك لە خوراسان بەم ناوە دەناسران[5]، چونكە لەوێ لەناو ئەشكەوتەكان دەژیان، كە ئاماژەیەكیشە بۆ دوورەپەرێزیی و جێهێشتنی زەمینە كۆمەڵایەتییەی تێیدا ژیاون. ئەمە سەرباری ناوی "لۆمەكاران – الملامتية" كە هەر لەوێدا باو دەبێ و وەك خۆیان دەڵێن لەوەوە دێ ئەوان لە خوداناسیدا لە لۆمەی كەس ناترسن[6]. بێگومان ئەو جۆرە ناوانەش دەچنە ناو هەمان پرۆسەی پرۆسەی بەرجەستەكردنی حاڵی سۆفییان و گوزارشتكردن بەپێی دەركەوتەكانی حاڵەكە و نواندنی لەلایەن سۆفییانی پانتاییەكی سنورداری جوگرافی لە سەردەمێكی دیاریكراودا.

لێرەوە دەشێ بڵێین جێگیر نەبوونی سۆفییان خۆیان لەسەر سەرچاوەی ناوەكەیان، وادەكات بەڕاست دانانی هەركامێكیان جۆرێك بێ لە سەركێشی و وامان لێ بكات بەسەر ئەو مانایانە رانەگەین كە رەنگە راڤەكانی تر بیبەخشن. چونكە ئەوەی لەو فرە سەرچاوەییە دروستبێ، هەوڵی سۆفییە بۆ دۆزینەوەی ئەو وشانەی كەم تا زۆر لە ناوە مێژووكردەكەی ئەو

---

[1] الرسالة، ص٤٢٧-٤٢٨.

[2] بۆ نموونە بڕوانە: ابن الجوزي: تلبيس ابليس، حققه: ادم ابو سنينة، دار الفكر للنشر، الأردن، د.ت، ص ص١٨٨-١٩٠. ابن تيمية: فقه التصوف، تهذيب و تعليق: زهير شفيق الكبي، دار الفكر العربي، بيروت، ١٩٩٣، ص١١.

[3] القشيري: منثور الخطاب في مشهور الأبواب، ضمن: اربع رسائل في التصوف، تحقيق: قاسم السامرائي، دار الوراق، بيروت، ٢٠٠٨، ص٩٨. هەروەها بڕوانە: ابن تيمية: اهل الصفة و احوالهم، دراسة و تحقيق: مجدي فتحي السيد، دار الصحابة للتراث، طنطا، ١٩٩٠ ، ص٥٠.

[4] الكلاباذي: التعرف، ص١٩.

[5] الكلاباذي: التعرف، ص١٩. السهروردي: عوارف، ج١، ص١٤٧.

[6] الخركوشي: تهذيب، ص ص٢٤-٢٦. بۆ زانیاری زیاتر لەبارەی ئەو گروپە و خەسڵەت و تایبەتمەندیەكانیان بڕوانە: السلمي: الملامتية و الصوفية و أهل الفتوة، تحقيق: ابو العلا عفيفي، دار إحياء الكتب العربية، القاهرة، ١٩٤٥، ص ص ٨٨-١٢٠.

نزیکن و دەکارێ لایەنێك یان چەند لایەنێکی تایبەتمەندیە کردەکیی و تیۆرییەکەی کایەکە شرۆڤە بکەن.

دووەم: زوهدگەری وەك پاشخانی سەرهەڵدانی سۆفیگەری

لە دەرەوەی ئەو قەیرانەی ناساندن و دەستنیشانکردنی مەرزەکانی، سۆفیگەری وەك مێژووی گەشەسەندنی ئەزموونی رۆحانی لە پانتایی ئیسلامیدا دەمێنێتەوە، ئەزموونێك کە دەشێ بەپێی کات و شوێنەوە گوزارشتی جیاواز و دەرکەوتەی نا هاوشێوەی هەبووبێ، ئەگەرچی لە نوسینەوەی ئەو مێژووەدا وەك ئەزموونێکی کەڵەکەبوو و چەندان ئەلقەی تەواوکەری یەکتر تەماشای دەکرێ. ئەو جۆرە نوسینەوەیەش تا ئەوکاتە راست دەبێ کە ئەزموونی ڕۆحانی لە ئامادەیی ئەزموونکاران(زاهید، سۆفی، عارف، وەلی و...هتد) لەنێو جیهاندا چڕ بکەینەوە، لەو کاتەشدا دەبێ – بەهەمان میتۆدی توێژەرانی پێشوو – لە شێوە بەرایییەکانی ئەو ئەزموونە لە نێو کولتووری ئیسلامیدا بگەڕێین. دیارە لەمەشدا مەبەستمان قۆناغی دوای رۆژگاری پێغەمبەرییە، ئەوکاتەی ئیدی کەسی باوەڕدار، لە پەیوەندیی بە خوداوە خۆی بە تەنیا لەگەڵ دەقی ئایینی دەبینێتەوە، چیدی ئەو بەریەککەوتنە راستەوخۆیەی بە خودایەتی نەماوە تا بتوانێ لە سنووری پەیوەندییەکە لە نێو ئەو دەوروبەرە گۆڕاو و ناجۆرەی قۆناغی نوێدا خۆی بناسێنێ. بۆیە ناچارە خۆی کاری ئەو پێکبەستییە بکات، ئەمەش بەوە دەبێ پەیوەندییە خودایییەکە لە دەرەوەی ئەو ناوەندەی تێیدایە دابڕێژێتەوە و ژیانێکی دوورەپەرێزانە هەڵبژێرێ.

رێك ئەمەش دەمانباتە سەر قۆناغی "زوهدگەری – التزهد"ی ئیسلامی، کە وەك پاشخانێکی گەڵاڵەبوونی هێندێك لە خەسڵەت و تایبەتمەندییەکانی سۆفیگەری ئیسلامیی دەخوێنرێتەوە. ئەو قۆناغە لەڕووی کاتەوە دەگەڕێتەوە بۆ سەرەتای سەدەی دووەمی کۆچی/ هەشتەمی زایینی، لەڕووی شوێنەوەش پەیوەستە بە کۆمەڵێك بنکەی ئاوەدانی تازە دامەزراوی ئیسلامییانەی وەك بەصرا و کوفە و دواتریش بۆ تەواوی بەشەکانی جیهانی ئیسلامی دەگوازرێتەوە، بەتایبەت بۆ خوراسان[١].

ئەوەی لەو مێژووەدا گرنگ بێ ئەوەیە، کە زوهدگەرایی وەك رێبازێکی ئایینی دەبینرێ، کە لە ئاکامی هەڵوەستەکردنی کەسانێکی باوەڕدار بووە لەبەرامبەر بە گۆڕانەکانی ژیانی سیاسی و کۆمەڵایەتی جڤاکی ئیسلامی؛ هەڵوەستەکردن لەبەرامبەر نەگونجانی ئەو بنەما ئایینیانەی کەسێتی باوەڕدارانەی خۆیان لەسەر بونیادناوە، لەگەڵ ئەو بنەما رەفتاریانەی بەرەبەرە لە نێو سیستەمی کولتووری جڤاکدا بەرجەستە دەبێ و دەستەبژێری فەرمانڕەوا دەیەوێ بیکاتە مۆدێلی باوی پەیڕەوکراو و ئەوانیش لە هەڵسوکەوت و تێزەکانیان، پتر

[١] A. J. Arberry: Sufism – An account of the Mystics of Islam, 3rd edition, George Aleen & Unwin LTD, London, 1963 p.35-36.

ناڕاستەوخۆ، دژایەتی ئەم پرۆسەیە دەکەن[1]. بەڵام ئەگەر ئەوان ئەوەندە نەبوونەتە گروپێکی کار و توانای گۆڕینی ڕەوتی پێشڤەچوونی کۆمەڵایەتیان نییە، ئیدی ئیش لەسەر کەسێتی خۆیان دەکەن تا سنووره باوەڕپێکراوەکان نەبەزێنێ، بۆیە لە هەنگاوی یەکەمدا بە چەپاندنی جەستە و ئازاردانی دەست پێ دەکەن[2]، ئەمەش بە هۆی دوو پاڵنەرەوە؛ یەکەم تا چیتر کەسی باوەڕدار ئەو هەژموونە دونیاییەی بەسەر دەروونی نەمێنێ و ئەو دەروونە بۆ خوداپەرستیی خاڵی بێت، دووەمیش تا بەتەواوی لەو دەوروبەرەی تێیدا بووە نامۆ ببێ و نەکەوێتە ژێر باری ئەو شێوە ژیانەی کە قەبوڵی نەدەکرد و ڕەتی دەکردەوە.

ئەو نامۆبوونەی کەسانێك لە پانتایی ئیسلامییدا خۆیان تێدا بینیوەتەوە، لە ئاکامی دابڕانێك بووە لە نێوان ئەوان و سیستەمی سیاسی – کۆمەڵایەتی، کە ئەوانی بەرەو ژیانی زاهیدانە دەبرد. ئەمە نامۆیی بوو بەرامبەر بە سیستەمێك، کە ئەگەرچی بانگەشەی ئایینگەرایی دەکرد و پێویست وابوو لەسەر بیری سیاسی ئایینی تیۆکراسییانەوە ڕەوایی بە خۆی دابێ، بەڵام تەواو دونیایی ببۆوە و هەوڵی سەپاندنی تێڕوانینە هەنووکەییە – سەرووشەرعییەکانی بەسەر جڤاکی ئیسلامیدا دەدا، نەك دامەزراندنەوەی ئەو جڤاکە بەپێی ئەوەی ئەو کەسە (باوەڕدارانە) پێیان وابوو دەبێ وا بکرێ. بێگومان، ئەو جۆرەی بیری سیاسی، کە لەلایەن دەسەڵاتی خەلافەتەوە پەیڕەوی دەکرا، لە ئاستی کۆمەڵایەتیدا جێکەوتەی ئاوای دەبوو کە هەرگیز بە دڵی ئەو کەسایەتییانە نەدەبوو؛ جۆرێك لە بزاوتی کۆمەڵایەتی(الحراك الأجتماعی) ڕوویدەدا و ڕەوشت و هەڵسوکەوتی فەزای گشتی گۆڕانی ئەوتۆی بەسەردا دەهات کە بەلای ئەوانەوە وەك لەڕێ لادان دەبینرا[3]. ئیدی کە ئەوانیش نە دەشیان قەبوڵی ئەو ڕەوشە کۆمەڵایەتییە بکەن و نە دەیانتوانیش بیگۆڕن، بە ناچاری لاتەریك و دوورەپەرێزانە سەرقاڵی خوداپەرستی خۆیان دەبوون.

لەلایەکی ترەوە، وا پێدەچێ دابەشبوونەکانی نێو باوەڕی ئیسلامی و دەرکەوتنی ڕەوتی ئایینی جیاواز، کە خەسڵەتی سیاسی و ڕاڤەی فرەچەشنی ڕۆڵی سیاسی – ڕێکخەرییانەی ئایین بوو، تەنانەت ئایینەکە لە خۆشیدا، بەسەریاندا زاڵبوو، ئەو تەرزە کەسانەی خستبووە باری ئەوەی لە هەوڵی دۆزینەوەی ڕێگایەك بن، ئەوان بە سەرەتای ئیسلامەوە ببەستێتەوە، ئەمەش لە میانەی وێناکردنی پێغەمبەر و ژمارەیەك لە یاوەرانی وەك زاهید و تەرکەدونیا و بێباك لە ڕووداوەکان و پشتبەستن بەو فەرموودانەی لەم بارەدا

---

[1] الأعرابي: كتاب فيه معنى الزهد و المقالات و صفة الزاهدين، تحقيق: خديجة محمد كامل، مطبعة دار الكتب المصرية، القاهرة، ١٩٩٨، ص٦٦، ٩٧.

[2] البيهقي: الزهد الكبير، حققه: عامر احمد الحيدر، دار الجنان و مؤسسة الكتب، بيروت، ١٩٨٣، ص ص١٣١-١٨٨.

[3] لەم بارەوە بڕوانە: رينولد نيكلسون: دراسات في التصوف الإسلامي، ترجمة: ابو العلا عفيفي، لجنة التأليف و الترجمة و النشر، القاهرة، ١٩٤٧، ص٤٦.

دەگێڕدرانەوە[١]. بەهەمان شێوە کاتێك لە چوارچێوەی ئەو جیاوازیانەدا ڕەوت و ڕێبازی باڵادەست و ژێردەستە سەریان هەڵدەدا، لە نێو ئەوانەی دواییدا ئارەزووی گۆشەگیری و ژیانی دوورەپەرێزیی برەوی دەسەند؛ ئەمەش هەم بۆ خۆ پارستن و هەمیش بۆ پابەندیی بەو بیروباوەڕەی هەیان بوو. ڕەنگە ئەمەش شرۆڤەی ئەو پەیوەندییەمان بۆ بکات کە لەسەرەتاوە لە نێوان بزاڤی زوهدگەری و ڕەوت و ڕێبازە شیعییەکاندا هەبووە[٢].

ئەوەی تا ئێرە گوتمان ئەو شرۆڤە مێژووییەیە، کە بۆ دەرکەوتنی بزاوتی زوهدگەری لە نێو ئیسلامدا دەکرێ و دەیبەستێتەوە بە گۆڕانە بابەتییەکانی ڕوتەختە کۆمەڵایەتی – سیاسی – ئایینیەکەوە، بەڵام گەر بمانەوێ وەك ئەزموونێکی تاکەکەسییانە بیخوێنینەوە، ئەوا دەشێ بڵێین هەستکردن بە نامۆیی لەلایەن ئەو زاهیدانەوە، چوارچێوەیەکی بۆ هەڵوێستی کەسیی و تێڕامانی ئایینیان داناوە. بەر لە هەموو شتێك وایکردووە لە ڕووی دەروونییەوە کەسایەتییەکی ترساو و دڵتەنگیان هەبێ، دیارە کە مەبەستمان ترسانە لە بەرامبەر خودا، ترس لەوەی مەرگ فرسەتیان پێ ببات و نەپرژێنە سەر پاکبوونەوەی ڕۆحانی، بۆیە هەمیشە دڵتەنگن بەرامبەر بە نزیکبوونەوەی ڕۆژی قیامەت[٣] ڕووداوە دونیاییەکانیش ئەوەندە ئاڵۆز و تێکچڕژاو و مەترسیدارن، کە دەشێ ئاماژەبن بۆ ئەم نزیکبوونەوەیە. ئیدی ئەو ترسە دەبێتە پاڵنەرێکی سەرەکی ژیانی ئایینی ئەوان و لە سنووریدا گوزارشت لە تێگەیشتنی باوەڕییانەی خۆیان دەکەن[٤]. خۆ هەر ئەو ترسەیە وا دەکات زێدەڕۆیی لە ئەنجامدانی سرووتە ئایینیەکاندا بکەن، بەڵکو ئەمە ڕێگەیەکی دروستی ڕازی کردنی خودا بێ. ئەو زێدەڕۆییەش ئەوانی خستۆتە نێو بارێکەوە کە پێشتر ئەوەندە باوی نەبوو، ئەویش بریتی بوو لە خوداپەرستیی وەك تەواوی ژیان، هەروەها ژیانی هەژارانە و دوور لە خەڵك وەك شێوەی قەبوڵکراوی بژێوی[٥].

ئەمانە دەبنە گرنگترین خەسڵەتەکانی زوهدی ئیسلامیی و لە قۆناغی دواتر ڕوونتر دەبنەوە و، بۆ ئەو کەس و خەڵکانەی لەو زاهیدانە کۆدەبنەوە و سەرسام دەبن پێیان و ڕێگەی ئەوان بە ڕاستەڕێی ئایینداری دەزانن، پەیڕەویان لێ دەکرێ. لێرەوە زاهیدەکانیش پێویستیان بەوە بووە پێناسەی ئەو حاڵەی خۆیان بکەن و ڕەهەندەکانی زوهدگەری بۆ خۆیان و بۆ ئەوانیتر

---

[١] هەر بۆ نموونە بگەڕێوە بۆ: الكوفي: كتاب الزهد، حققه: عبد الرحمن بن عبد الجبار الفريوائي، دار الخلفاء، الكويت، ١٩٨٥، ج١، ص ص ٣١٣-٣٥١. ج٢، ٣٥٣-٣٩٨. الشيباني: كتاب الزهد، تحقيق: عبد العلى عبد الحميد حامد، ط٢، دار الريان للتراث، القاهرة، ١٩٨٧، ص١٥بەدواوە.

[٢] بۆ ووردەکارییەکانی ئەو پەیوەندییە بگەڕێوە بۆ: كامل مصطفى الشيبي: الصلة بين التصوف و التشيع، ط ٢، دار المعارف، القاهرة، ١٩٦٩، ص ص ٢٣٧بەدواوە.

[٣] هەر بۆ نموونە بڕوانە: ابو نعيم: حلية الأولياء في طبقات الأصفياء، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٨٨، ج٢، ص١٣٢. ابن الجوزي: صفة الصفوة، أخرج احاديثه: محمد عيادي و احمد شعبان، مكتبة الصفا، القاهرة، ٢٠٠٣، ج٣، ٧١.

[٤] بەراورد بکە لەگەڵ:

Reynold Nicholson: Studies in Islamic Mysticism, Cambridge University press, London, 1921, p23.

[٥] الأعرابي: معنى الزهد، ص٦٢، ٧٣.

ئاشكرا بكەن، تا حاڵەكەیان وەك دەرچوون لە رەوشی باو و وەك جیابوونەوەیەكی ئایینی – سیاسیی چاوی لێ نەكرێ. هاوكات دەبێ ئەوە بزانین كە ئەگەر ئەمجارە زاهید لە پانتایی كۆمەڵایەتیی – ئایینیدا ئامادەیی هەبێت، ئەوە بە مانای دەستهەڵگرتن نییە لەو شێوە ژیانەی هەڵیبژاردوە، ئەوەندەی دەخوازێ شێوە ژیانەكەی هەمەگیر بكات، یانیش لەو پانتاییەدا خۆی بە خوێندن و لێكۆڵینەوەی زانستە ئایینیەكانەوە خەریك بكات، یاخود هەر كارێكی تر كە لەگەڵ گەوهەری زوهدگەریدا بگونجێ، ئەمەش وایكردووە ئەوان لە چوارچێوەی بزاڤێكی دیاریكراودا كۆ نەببنەوە و بە ئاراستە و رەنگی جیاواز خۆیان بنوێنن[١]. ئیدی نەیانتوانیوە، رەنگیشە نەیانویستبێ، وەك گروپێكی ئایینی – سیاسیی دەربكەون لە شێوەی گروپە باوەكانی تر، بەڵكو چالاكی خۆیان لە سنووری ئامۆژگاری كۆمەڵایەتیدا هێشتۆتەوە و خستویانەتە چوارچێوەی ئەو رێسا ئایینیانەوە كە دەشێ جڤاكێكی خودان رەفتاری ئایینی دروست دابرێژێ، بەتایبەت ئەو رێسایەی كە ئاماژە بۆ "فەرمان بە چاكە و نەهی لە خراپە – الأمر بالمعروف و النهي عن المنكر" دەكات[٢].

تا ئێرە بۆمان دەردەكەوێ، كە زوهدی ئیسلامی بریتی نییە لە بەرهەمهێنانی كۆمەڵێك چەمكی نوێ و بەگەڕخستنی لە نێو گوتارێكی دیاریكراوی ئایینیدا، ئەوەندەی جەختكردنەوە بوو لەسەر هەندێ رەهەندی نێو گوتاری باو و كارپێكراو، هەروەها كارا كردنی ئەو چەمكانە بوو كە لەگەڵ تێڕوانینی ئەوان دەگونجا و رەوشەكەیانی دەردەخست، بۆیە دەشێ كارەكەیان وەك خوداپەرستییەكی رەها بخوێنرێتەوە، كە كەمترین خەمی بیركردنەوە و تێڕامانی لە پەرستراو لەگەڵدا بووە، بەمەش زاهید نەیتوانیوە یان نەیخواستوە ناسنامەیەكی سەربەخۆ لەسەر پاشخانێكی هزریی تایبەتمەندەوە دابمەزرێنێ، ئەوەندەی دەقە بنەڕەتییەكانی نێو ئایینی بەو پاشخانە داناوە، بۆیە لەگەڵ زوهدی ئیسلامیدا هزرێكی سەربەخۆ نابینین، بەڵكو لەبەردەم چەند رووخسارێكی كردەكیانەی بیروباوەڕە ئایینیەكەداین، ئەمەش وامان لێ دەكات هەڵوەستە بكەین لە بەرامبەر بەوەی سۆفیگەری لە قاوغی زوهدگەریدا چڕ بكەینەوە.

سێیەم: سۆفیگەری وەك كایەیەكی ئایینی سەربەخۆ

ئەوەی لە گوتاری سۆفییان رابمێنێ، بۆی دەردەكەوێ ئەوان بەتەواوی دەستبەرداری زوهدی ئیسلامیی نەبوونە، بە مانای جێهێشتن و واز لێ هێنانی، بە پێچەوانەوە پێیان وابووە زوهد یەكێكە لە مەقامە شكۆمەندەكان و هەنگاوی یەكەمە لە رێگەی ئەوانەی دەخوازن لەگەڵ خودا دابن[٣]، بۆیە لە قۆناغی شێوەگرتنی سۆفیگەریدا بە ئاسانی دەخزێتە نێو بونیادی هزریی كایەكە و لەلایەن زۆر لەوانەی لە بارەیەوە دەدوێن وەك رێبازی ژیانی سۆفییانە دەخرێتە

---

[١] Ahmet. T. Karamustafa: Sufism – The formative period, Edinburgh University Press, Edinburgh, 2007, pp.1-2.

[٢] بۆ زانیاری زیاتر لەسەر ئەركەكانی زاهید، لە پانتایی ئیسلامیدا دەشێ بگەڕێیەوە بۆ:
Christopher Melchert: The Ḥanābila and the Early Sufi, Arabica, 2001. V. 48, p.354.

[٣] السراج: اللمع، ص٧٢.

ڕوو[1]، تا وایلێدێت لە نێو سیستەمی هزریاندا دەبێتە ئەو مەقامە جێگیرەی دەستنیشانی مەقامەکانی دوای خۆی و ڕاستی شتەکان دەکات، دەرکەوتەی ئەو مەقامەش لە هەڵوێستی سۆفی لە نێو جیهان خۆی دەبینێتەوە:((خۆشویستنی دونیا سەرچاوەی هەموو گوناهێکە، زوهدیش لە دونیا سەرچاوەی گشت چاکە و گوێڕایەڵییێکە))[2]. کەواتە سۆفییەکان لە کرۆکدا هەمان ئەو مانایانە بە زوهدی خۆیان دەدەن کە پێشتر هەبووە و وەك حاڵەتی پاکانەکردن لە دونیا دەیخوێننەوە، بە جۆرێك کە نە سوێیان لە نەبوونیی و دەستکورتی خۆیان دەبێتەوە و نە شادومانن بەوەی کە هەیانە، بێگومان ئەمەش لە ڕێگەی دوورکەوتنەوە لە حەرامکراوەکان و پاراستنی دڵ لە خەڵك و کاریگەریەکانیانەوە دەبێ[3]. ئیدی زوهدی سۆفییانە بریتی دەبێ لە پشتبەستنی تەواو بە خودا و ڕازی بوون بەو پشکەی کە خودا بۆ بژێویان دابینی دەکات، هەروەها پێداگیری لەسەر بێ ویستیی مرۆڤەکان لەبەرامبەر بە ویستی خودایی[4]، تا چیدی سۆفی پێویستی بە خەڵك نەمێنێ و نەکەوێتە ژێر باری ڕەوشتێکی ئاواهی کە بەو خەڵکەی پابەند بکات و ناچار بە ناسینیان بێت، چونکە دەشێ بەمە لە ناسینی ڕەها کە خوداناسیە سەرقاڵ بێ و بە مەقام و پایە ڕۆحانییە باڵاکان نەگات.

لەگەڵ ئەوەشدا ئەگەر زوهدگەرایی لە ئاستە بابەتییەکەدا کاردانەوەیەکی کۆمەڵایەتی – سیاسییەوە سەرچاوەی دەگرت و خوێندنەوەیەکی نێوخۆی ئیسلام بوو، ئەوا لەگەڵ سۆفیگەریدا ئەو پەرچەکردار و خوێندنەوەیە ڕەهەندێکی کایە ئایینیەکە پێکدێنن نەك تەواوی کایەکە؛ کاردانەوە بەرامبەر بە ڕەوشی باوی ژیان و هەڵبژاردنی ڕێگەی گۆشەگیری و ترس لە مەرگ و خۆتەرخانکردن بۆ خودا هەر ماوەتەوە، بەڵام کۆمەڵێك ڕەهەندی تریش زێدە بوونە و لە میانەی چەمکانێکی تازە و تایبەتمەندەوە (وەك: ناسین، خۆشەویستی...هتد) دەردەکەون، کە زاهیدان بەو شێوەیە خۆیان لە قەرەی نەدابوو، ئەگەر واشیان کردبێ ئەوە، وەك گوتمان، لەخۆگرتنی تێزە باوەکانی ناوەندی هەمەکی ئیسلامی بووە. بەڵام کارکردن و تێڕامانی سۆفییان لەسەر ئەو ڕەهەندانە قوڵبوونەوەی زیاتری پێوە دیارە، تەنانەت هەندێکجار وا دێتە بەرچاو ڕوگەی سۆفییانە لە دەرەوەی تێگەیشتن و باوەڕی ئیسلامیدایە. هەر بۆیە لە هەندێك قۆناغی مێژووی سۆفیگەری – وەك لە بەشەکانی تری توێژینەوەکەدا دەبینین – لەلایەن ئەوانەی خۆیان بە بەرپرسی فەرمی باوەڕەکە دەزانن(فەقیه و ئوسوڵییەکان) وەك لاساریی و دوورکەوتنەوە لە باوەڕی دروست لەقەڵەمدراوە و هەندێك لە سۆفییانی دوچاری چەرمەسەری و تەنانەت لەناوچوون کردۆتەوە. لەگەڵ سۆفیگەریدا لەبەردەم هزرێك داین کە نەك هەر لەدەرەوەی

---

[1] بگەڕێوە بۆ: الكلاباذي: التعرف، ص٦٥. المكي: قوت القلوب في معاملة المحبوب، ضبطه: عاصم ابراهيم الكيالي، ط٢، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠٥، مج١، ص ص٤٠٩ – ٤١٦.

[2] السراج: اللمع، ص٧٢.

[3] بۆ نموونە بڕوانە: القشيري: منثور الخطاب، ص٨٩.

[4] الخركوشي: تهذيب، ص ص٩٧-١٠٠. السلمي: المقدمة في التصوف، تقديم و تحقيق: يوسف زيدان، دار الجيل، بيروت، ١٩٩٩، ص٩٩.

مانا ئایینیە پێشینەکانەوەیە، بگرە دەخوازێ سەرلەنوێ تەواوی دیاردەی ئایینیش شرۆڤە بکاتەوە. بە جۆرێك کە وەك توێژەرێك بۆی چووە سۆفیگەری وەك بزاوتێکی رێکخراو دێتە بەرچاو کە پەیڕەوکارانی لە دەوروبەرەکەیان جیاوازن و قەوارەکەیان لە سەر بنەمای راهێنانێکی کردەکی و هزرێکی تیۆری دامەزراوە[1].

لێرە بەدواوە سۆفیگەری جیاواز لە زوهدگەریی دەناسرێ، بەتایبەت لە ناوەڕاستی سەدەی دووەمی کۆچییەوە بەرەبەرە کەسانێك دەردەکەون بە "سۆفی – الصوفي" ناودەبرێن، ئەمەش هەر لە شارەکانی وەك بەصرا و کوفە بەرچاوە[2]، ئیدی لە حاڵەتی نادیاری و ناجێگیرییەوە دەربازیان دەبێ و پەیڤەکەش وەك ئاوەڵناوێکی مانادار دەخرێتە گەڕ، هەڵگرانیشی وەك پەیڕەوکار و بەرهەمهێنەری کایەیەکی ئایینی نوێ دەناسرێن.

بۆ چەسپاندنی ناسنامەکەی خۆی، دەبوو کایەکە دەستنیشانی ئەو بابەتە بنەڕەتییانە بکات کە دەی وورووژاندن و بونیادە هزرییەکەیان پێکدەهێنا، هەروەها وا پێویست بوو لە یەك کاتدا جیاکاری لە نێوان بواری کردەکیی و بواری تیۆریی لەلایەك و پەیوەندییە تەواوکارییەکەی نێوانیان لە لاکەی تر بکاتەوە؛ تا ئەوکاتەی سۆفیگەری پەیوەست دەبوو بە پاشخانە مێژووییەکە و وەك بەرجەستەکاری حاڵەتی زوهدیی خۆی دەنواند و جۆرێك لە رەفتار و هەڵسوکەوتی دەخستە روو، ئەوا رووخسارە کردەکییەکەی زاڵ دەبوو و پەیڕەوکارەکانی پێ دەناسرایەوە، ئەمە بە ئاشکرا لە شرۆڤەی رەسەنی ناوەکەیان و بەستنەوەی بە حاڵی ئەوان لە رووی جۆری پۆشاك و هەڵسوکەوتەوە دەبینرا. بەڵام ئەوەی جێگەی تێبینی بێ ئەوەیە کە ئەوانیش دەیانویست ئەم چەشنە رەفتارانە بکەنە بەشێکی بابەتەکانی کایەکە و تیۆریزەی بکەن تا وێنەی ئەوان وەك زاهید و پابەند بە سرووتە ئایینیە گشتییە – کردەکییەکان لە زەینی دەستەجەمعیدا بچەسپێ[3]، لە نێو خۆشیاندا راڤەی تایبەتیان بۆ رەفتار و سرووتەکان هەبوو تا لەو نێوەندە کۆمەڵایەتییە – ئایینیەی تێیدا گوزەریان دەکرد، بەڕوونی بناسرێنەوە و لە ئەوانیتر – جا هەر کێیەك بن – جوێ بکرێنەوە.

هەرچۆنێك بێت، واپێدەچێ گەلی سۆفیان کەمتر مەبەستیان جیاکاری کۆمەڵایەتی بووبێ و زیاتر ئارەزوویان لە جیاکارییە ئایینیەکە بوو، بێگومان نەك بەو شێوەیەی رێبازە ئایینیەکان(بۆ نموونە: خەواریج، شیعە، سوننە) بانگەشەیان بۆ دەکرد بەڵکو بە مانای خوێندنەوەی جیاواز بۆ چییەتی ئاییندار و جۆری ئەو پەیوەندییە میتافیزیکییانەی لە نێویدا گەلاڵە دەبێ، تا ئەو ئەزموونەی لە پرۆسەی بوونە سۆفیدا پێیدا تێدەپەڕین بە ئاڕاستەیەك بێت کە بە بوارە تیۆرییەکەی کایەکەیان ئاشنا بکات و تووشی سڵەمینەوە و نامۆبوونیان نەکات. لەو حاڵەتەشدا بواری کردەکیی لەگەڵ بوارە تیۆرییەکە یەکانگیر دەبن،

---

[1] کامل مصطفى الشيبي: صفحات مكثفة من تاريخ التصوف الإسلامي، دار المناهل، بيروت، ١٩٩٧، ص٩٩-١٠٠.

[2] لە بارەی ئەو گۆڕانانە بگەڕێوە بۆ: كامل مصطفى الشيبي: الصلة، ص٢٦٩-٢٧٢.

[3] بۆ نموونە بڕوانە: السراج: اللمع، ص ص١٩٤ – ٢٣٠.

بەتایبەت ئەو کاتەی زوهدگەرایی و ژیانی هەژارانە و ئەو بنەما رەوشتییانەی لێیان دەردەچێ، دەبنە ئامرازی پێگەیشتنی رۆحانی تاك و راهێنانی لەسەر تێگەیشتن لە هەر پەیوەندییەکی ناباو و ئەزموون نەکراو لە نێوان ئەو تاکە و خوداوە(1)، کە ئەمەش گوزارشت لە پرۆسەی ناسینی دروستی خودایەتیی لەلایەن مرۆڤەکانەوە دەکات.

پێشتر ئاماژەی پێدرا سۆفیگەری دەخوازێ خۆی وەك کایەی "ناسینی خودا – معرفة الله" بنوێنێ، لە راستیشدا هەر ئەمەش دەبێتە بابەتی بنەڕەتی بواری تیۆریی سۆفیگەری و بەشی سەرەکی هزری ئەوان و ئەو چەمك و دەستەواژانەی دایدەهێنن کە چەشنێکن لە رەمز و ئاماژە، لە دەوری ئەو بابەتە دەخولێتەوە و سۆفی گەرەکیەتی تەواو بە رەهەندەکانی ناسین ئاشنا ببێ و لە نێو ئەزموونی تایبەتی خۆیدا بیان دۆزێتەوە. لەو گۆشەنیگایەوە ئەوان پێناسەی ناسین دەکەن و وایدەبینن کە بەمانای راگەیشتن بەسەر خەسڵەتە بەرجەستەبووەکانی خودا نایەت، وەك لە کایە هزریی – ئایینیەکانی تری لە شێوەی "کەلامناسیی – علم الکلام" دا وایە و گەلێ سۆفییان رەتی دەکەنەوە(2)، بەڵکو ناساندنی زاتی خودایيە لە رێگەی سەلماندنی "یەکتابوون – التوحید"ی، پاشان خۆدابڕینی سۆفی لە هەر شتێك لەو ناساندنە وونی دەکات، ئینجا کارکردن بۆ قووڵکردنەوەی پەیوەندی لەگەڵ خودادا تا ئەو سنوورەی توانا رۆحانی و ئیلهامییەکانی سۆفی دەستنیشانی دەکات(3). ئیدی سۆفیگەری خۆڕادەستکردنی خودایە و هەوڵی نەهێشتنی هەر نێوەندێکی نێوان سۆفی و زاتی ئیلاهیە(4).

کاری سۆفیش – کە لە ئەزموونە رۆحانییەکەیدا هەیە – گەڕانە بەدوای "حەقیقەت"ەوە، جا چ ئەو حەقیقەتە ئاماژەی خودایی بێت(5)، یانیش لە میانەی پابەندبوون بە "شەریعەت"ەوە جێبەجێ ببێ، کە دواجار ئەو دوو چەمکەش؛ "حەقیقەت" و "شەریعەت" جۆری پەیوەندی سۆفی بە خودا رەنگڕێژ دەکەن و رێگەی ناسینەکەی بۆ روناکدەکەنەوە. ئەوکاتەش کە سەرکەوتووانە ئەزموونەکە دەبڕێ چیدی وشەی سۆفی و سۆفیگەری ناتوانن ناتونن ببنە دەربڕی حاڵی ئەو و ئاستی تێگە ئایینیەکەی، بەڵکو ئەمجارە ئەو دەبێتە "عارف" و لە نێو "عیرفان"ەوە بیر دەکاتەوە، کە ئەمانەش پایەی باڵان و کەم سۆفی پێیان دەگەن، بەتایبەت کە عارف تەواوی خۆی داوەتە دەست خودا و تەواوی دەوروبەریش بە رەهەندە دیار و نادیارەکانییەوە لە خودادا دەبینێ(6)، تاکە کاریشی هەر "عیرفان – خوداناسیی" دەبێ(1). لە لە ناوکۆی توێژینەوەکە ئەم بابەتانە روونتر دەکەینەوە.

---

(1) الهروي: منازل السائرين، ط2، مطبعة مصطفى البابي الحلبي، القاهرة، ١٩٦٦، ص٣بەدواوە.

(2) الكلاباذي: التعرف، ص ص١٩–٢٥.

(3) الخركوشي: تهذيب، ص ص٣٠–٣١.

(4) القشيري: الرسالة، ص٤٢٧–٤٢٨.

(5) التوحيدي: ثمرات العلوم، شرح و تحقيق: انور محمود زناتي و محمد غالب بركات، دار نينوى، دمشق، ٢٠٠٩، ص٢٨.

(6) الكلاباذي: التعرف، ص ص١٠٠–١٠٣.

هەرچۆنێك بێت، خوداناسین لە نێو هزری ئایینی بەگشتی بابەتێکی هەستیارە و دەشێ شرۆڤەی جیاواز و ناباو کێشە بۆ شرۆڤەکاران بنێتەوە. وەك پاشتر نموونەی وای سۆفی بەرچاو دەکەوێ کە رەنگە لە هەموویان ناسراوتر مەنسوری حەلاج بێت، لەلای ئەوانەی خۆیان بە بەرپرسی فەرمیی خوێندنەوە و لێکدانەوەی چەمك و دەستەواژە ئایینیەکان دەزانی، بە گومڕا و لادەر تۆمەتبار دەکرێن. بۆیە هەندێك لە سۆفییان بۆ خۆدەربازکردن لەم تۆمەتانە، هەروەها لەپێناو دۆزینەوەی رەسەنێکی شەرعیش بۆ رەفتار و تێز و بۆچوونەکانیان– بە هەمان شێوەی پیاوانی سەر بە کایە ئایینیەکانی تر – دەگەڕانەوە سەر دەقە بنەڕەتییەکان(قورئان، فەرموودە). یان با بڵێین ئەگەر سۆفیگەری گەرەکیبوایە رەوایی بە جیهانبینییە ئایینیەکەی بدات و خۆی لە تۆمەتی "بیدعەکاریی" دەربازبکات، دەبووایە بگەڕێتەوە بۆ ئەو دەقانە، تا بتوانێ هەم پێناسەیەکی نزیکیی – شەرعییانەی خۆی بکات، وەك بۆ نموونە لە گێڕانەوەی ناوەکەیان بۆ "الصفاء" و "اهل الصفة" و...هتد دیاربوو، هەمیش ئەو جیهانبینییە تۆکمە بکەن و ئەوانیتر رازی بکەن دانی پیابنێن یان لایەنی کەم دژایەتی راستەوخۆی نەکەن، بۆیە دەیانبینین لە دەقی قورئانیی قووڵ دەبنەوە و راڤەی سوڕەت و ئایەتەکانی دەکەن[2]، بەڵام نەك بە چاولێکەریی غەیرەخۆیان، بەڵکو خوێندنەوە و راڤەیەکی عیرفانییانەی نوێباوی بۆ دەکەن، هەر بۆیە کایەکە کۆمەڵێك تایبەتمەندی بۆ خۆی بەدەستدەهێنێ، کە لە هزری عیرفانیی ئایینەکانی تر نابینرێن[3]. بە هەمان شێوە بەدوای ناسینی مۆرکی خودی پێغەمبەر دەگەڕێن و لە دووتوێی هەمان جۆری راڤەکردنەوە بەرجەستەی دەکەنەوە[4]. تەنانەت لە نێو یاوەرەکانیشیدا کەسانێك دەدۆزنەوە و وەك پاشخانێك بۆ بنەما رەوشتییەکانی خۆیان وێنایان دەکەنەوە و تەواوی کایەکە بە میراتی ئەوان دەزانن[5].

گەڕانەوەی سۆفیان بۆ کولتوری ئایینی و دۆزینەوەی رەوایەتیی بۆ قەوارە ئایینیەکەیان زیاتر وەك جۆرێك لە هەڵاوێردکردنی دەقەکان دێتە بەرچاو، لە نێوان ئەوانەی لەگەڵ حاڵ و بنەماکانی کایەکە نەدەگونجان، وەك – بۆ نموونە – رەتکردنەوەی شێوە ژیانی رەبەنێتی لەلایەن پێغەمبەرەوە[6]، کە دوورەپەرێزیی و گۆشەگیری سۆفییەکانی بەرجەستەی دەکرد، لەگەڵ ئەو دەقانەی پشتگیریان لە هەندێك رەگەز و بنەما پێکهێنەرەکانی دەکرد، لە

---

(1) جاك شوفليي: التصوف و المتصوفة، ترجمة: عبد القادر قنيني، دار افريقيا الشرق، الدار البيضاء – بيروت، ١٩٩٩، ص١٠.

(2) هەر بۆ نموونە بگەڕێوە بۆ: السلمي: تفسير السلمي وهو حقائق التفسير، تحقيق: سيد عمران، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠١.

(3) Louis Massignon: Essai sur les origions du lexicque de la mystique Musulmane, Paris, 1954, p.104.

(4) السراج: اللمع، ص ص١٠٣ – ١٤٦.

(5) الخركوشي: تهذيب، ص ص٢٠١–٢٠٦.

(6) ((لا رهبانية في الإسلام))؛ ابن الجوزي: غريب الحديث، بتحقيق: عبد المعطي أمين القلعجي، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٨٥، ج١، ص٤٢٢.

سەرووی هەموویانەوە سەنتەرێتی ڕەهای خودا و پێداگیریی لەسەر نیشاندانی وەك تاکە حەقیقەت و ئەو "هەق – الحق"ەی تەواوی سۆفییەکان دەخوازن بیناسن و لە نێو گوتاری خۆیان دەیکەنە ناوی هەرە باوی خودا[1].

بێگومان ئەو ئیشکردنەی سۆفییان لەسەر کولتووری ئیسلام، دەبێتە هۆی ئەوەی هزرەکەیان بەرەبەرە وەك هزرێکی تایبەتمەند کە لەنێو پانتایی ئیسلامیدا سەقامگیر بێ و وەك تێگەیشتنێکی قەبوڵکراو سەرەدەری لەگەڵدا بکرێ، بەمەش بواری فراوان بوون و برەوسەندنی بۆ دەڕەخسێ.

---

[1] لەمەدا پشت بە چەند ئایەتێکی قورئان دەبەستن وەك: ((أن الله هو الحق المبين))، سورەتی نور، ئایەتی(٢٥)، ((ولو اتبع الحق أهواءهم))، سورەتی موئمینون، ئایەتی(٧١).

بەشی یەکەم

زەمینەی ئایینی سەرهەڵدانی سۆفیگەری لە پانتایی کوردیدا

دەروازە: گرنگی شەریعەت لە سەرهەڵدانی سۆفیگەری

بەر لەوەی بچینە سەر هەر باس و شرۆڤەکردنێکی رەوشی ئایینی کوردستان لە قۆناغی سەرهەڵدانی هزری سۆفیگەری بەگشتی، دەبێ ئاماژە بۆ ئەوە بکەین کەوا زێتر کار لەسەر زەمینەی " ئیسلامی" ئەو سەرهەڵدانە دەکەین، ئەوەش دەزانین زەمینە ئایینیەکانی تریش، بەتایبەت ئەو دوو کولتووورە ئایینیەی بەر لە هەژموونی ئیسلامی لە زەمینەی کوردیدا کارا بوون، ئەویش کولتووری زەردەشتی بە رێبازە لێ دەرچووەکانییەوە لەگەڵ کولتووری مەسیحی بە مەزهەبە جیاوازەکانییەوە، هەریەکە و لەسنووری جیهانبینی خۆیەوە مامەڵەی لەگەڵ هزری عیرفانی و ژیانی زوهدگەرایی بە مانا گشتییەکەی کردووە، لە رووی تیۆریەوە بەرهەمیان هێناوە و لە بواری کرداریەوەش پەیڕەویان لێ کردووە[1]، بەڵام لەبەر ئەوەی ئەم کارە بە تێگەیشتن و بەرهەمهێنانی ئیسلامیانەی سۆفیگەری پەیوەستە، بۆیە تێڕوانینمان بۆ گەشەسەندنەکانی ئەم ئایینە لە پانتایی کوردی چڕ دەکەینەوە. بەتایبەت کە دەبینین هەر لەدوای پرۆسەی وڵاتگیریی عەرەبی ئیسلامییەوە ئایینە نوێیەکە – بەدەر لە رەوت و رێبازە جیاوازەکانی – بە فەرمی هەژموونی کردۆتە سەر زەمینەی باوەڕداری کوردستان، ئایینەکانی تریش هەم سنووردار کراون، هەمیش دوورایی دەرکەوتە عیرفانییەکانیان – لەگەڵ نەبوون یانیش دەگمەنی دەقی نوسراوی خۆیان – بە تەواوی نابینرێ و هەر هەوڵێك بۆ خوێندنەوەیان کورت دێنێ.

هەرچۆنێك بێت لێرەدا ناخوازین لە رێگەی زەمینەی ئایینیەوە چییەتی سۆفیگەری بخوێنینەوە، چونکە رەنگە ئەو چییەتییە زۆرجار دوای دەرکەوتنی بچێتە سەرووی زەمینەکەوە، وەك دواتر لەهەندێ شوێنی ئەم توێژینەوەیە دەبینرێن، بەڵکو دەمانەوێ بەخوێندنەوە و خۆشکردنی زەمینەکە ئەگەری دەرکەوتن و بەردەوامیی سۆفیگەری لەوێدا وەك دیاردەیەکی ئایینی بخەینە روو. خۆ هەر چییەتی سۆفیگەریش دەریدەخات کە ناکرێ لە دەرەوەی سیستەمی باوەڕداریەوە چاو لە پرۆسەی سۆفیبوون بکرێ، چونکە سۆفیگەری بەگشتی لەسەر ئەو باوەڕبوونە دامەزراوە، کە پێشمەرجە بۆ گەیشتن بە حاڵەتی سۆفییانە.

---

[1] بەداخەوە لەمەڕ هزری عیرفانی و زۆر لایەنی تری ئەم دوو ئایینە لە کوردستاندا لێکۆڵینەوەیەکی ئەوتۆ لەبەردەستدا نییە بەتایبەتی بە زمانی کوردی، بۆیە ناچار ئاماژە بۆ چەند سەرچاوەیەکی گشتی دەکەین، ئەگەرچی رەنگە سەرچاوەکانی کولتووری مەسیحیی تایبەتمەندی خۆیان هەبێ؛ لەبارەی هزری عیرفانی زەردەشتی بڕوانە: بابك عالیخانی: بررسی لطایف عرفانی در نصوص عتیق اوستایی، انتشارات هرمس، تهران، ١٣٧٩. لەبارەی عیرفانی مەسیحیش لە ناوچەکە بڕوانە:

Margaret Smith: Studies in early mysticism in the near and middle east, Sheldon press, London, 1931, pp.26-33, 84-102.

منصور المخلصي: اصول الحركة الرهبانية – القرن الثاني الى العاشر، شركة الطيف للطباعة المحدودة، بغداد، ٢٠٠٥، ص ص١٨٢–٢٠٣.

ئەگەر ژیان لە سنووری تێگەیشتنی سۆفییانە بڕیار و ئەزموونێکی ناوەکی و خۆبەخۆی تاکە، ئەوا بێگومان ئەزموونێکی ئایینیە و زێتر بۆ ناسینی خودایە وەك باسکرا و چەقی باوەڕە لە جیهانبینی ئایینێکی یەکتاپەرستی وەك ئیسلام، بێ ئەوەی مەبەست ئەو جیهانبینییە ئایینیە بێت کە ئەوانیتری غەیرە سۆفی تێی گەیشتوون و ئەزموونی دەکەن، چونکە لەلایەك رەنگە سۆفی سنوورەکانی باوەڕداری باو و ئاسایی ببڕێ و ماناکانی بگۆڕێ و جیهانە دەقگرتووەکەی ئایینەکە بگۆڕێ[١]، لەلایەکی تریشەوە – وەك هەندێك بۆی دەچن – سۆفیگەری لە قەید و پێوەندی ئەو تێگەیشتنە چەقبەستووەی ئایین ئازادە، ئەگەر وا نەبێ ئەوا خەسڵەتە گەردوونگەراییەکەی دەکەوێتە مەترسییەوە[٢].

رەنگە ئەوەی زێتر هەست بەو حاڵەتە دەکات و وێنای دەکات باوەڕدارانی غەیرە سۆفی بن؛ ئەوانەی لە نێو سیستەمی جێگیر و کارپێکراوی کولتووری ئایینیەوە لە باوەڕ تێدەگەن و پیادەی دەکەن، خۆ لەوێشدا وەك لە دەروازەدا کەمێك باسمان کرد سۆفی کەوتۆتە نێوان ململانێی شەریعەت وەك رووخساری گشتگیری ئایین و سرووتەکانی بۆ رێکخستنی ژیانی تاکەکان، لەگەڵ حەقیقەت وەك رێسایەکی ناوەکی لەپێناو بینین و تاقیکردنەوەی راستی خودا. لێرەوە کاری سۆفی نەفیکردنی شەریعەت نابێ، بەڵکو راڤەی خۆی بۆ دەبێ جیاواز لەو راڤە فەرمیەی فەقیە و کەلامناسەکان چەسپاندوویانە[٣]. ئەو راڤەکردنەی سۆفیش یان قەبوڵکراوە و دەرکەوتەکانی جێگەی سەرسامیە و پەیڕەوی لێ دەکرێ بەتایبەت لە ئاستی میللیدا[٤]، یانیش سنوربەزێن و هەڵگەڕانەوەیە وەك زۆر جار لەلای ئەو باڵە فەرمیەی ئایین وا دەخوێندرێتەوە.

خاڵی گرنگ لەوەی گوترا بریتیە لە پێداگیری لەسەر حەتمییەتی باوەڕداری لە پرۆسەی بوونە سۆفیدا، خاڵێك کە بەگشتی هزری سۆفیگەری بەرهەمهاتوو لە پانتایی کوردی، هەر لە قۆناغی دەرکەوتنییەوە جەختی لەسەر دەکاتەوە. بەدەستەواژەیەکی تر پابەند بوون بە شەریعەت و پاراستنی بنەماکانی خەمێکی سۆفییانی ئەوێندەرە، ئەمە لە وتەی گەورەکانیاندا دەردەکەوێ کاتێك رایدەگەینن کردەوەی مورید – سەرباری بەجێهێنانی پێداویستییەکانی سۆفیبوون – پاراستن و بەجێهێنانی بنەما شەرعییەکانە[٥]، تەنانەت هەندێکیان رایدەگەیەنن دووان لەسەر خودا لەخۆوەڕا نابێت ئەگەر جەخت لەسەر یەکتایی خودا و سوننەتی پێغەمبەر

---

[١] وەك لەلای کەسانێکی وەك حەلاج (م ٣٠٩ك/٩٢١ز) و بایەزیدی بسطامی (م ٢٦١ك/٨٧٥ز)، و...هاوشێوەیان، گوزارشتی لێ کراوە. لەبەشەکانی تردا زیاتر ئاماژە بۆ ئەو بابەتە دەکەین.

[٢] Martin lings: What is Sufism?, 2nd edition, Mandala books, London, 1981, p.17.

[٣] بەراوردی بکە لەگەڵ: جان شوفليي: التصوف، ص١٢.

[٤] بڕوانە بەشی پێنجەمی ئەو توێژینەوەیە.

[٥] القشيري: الرسالة، ص٩٩. جامی: نفحات الأنس من حضرات القدس، تصحيح و تعليقات: محمود عابدی، انتشارات اطلاعات، تهران، چاپ چهارم،١٣٨٢، ص٩٣.

نەکاتەوە[1]، چونکە خوداپەرستی خۆی لە پەیڕەوکردنی "کتێب و سوننەت" و پابەندبوون بە بنەما شەرعییەکان دەبینێتەوە[2]، هەروەها بەلای یەکێك لە سۆفییەکانی کوردستان شارەزابوونی وردی بنەما ئایینیەکان پێشمەرجە بۆ دانپیانان بە پێگەی کەسی سۆفی، با ئەو کەسە لە نێو کۆڕی سۆفییانیشدا زۆر دیار بێت[3].

ئەو نموونانە و چەندانی دی دەمانخەنە بەردەم پێویستی دەستنیشانکردنی ئەو زەمینە ئایینیەی لە پانتایی کوردیدا هەبووە و ڕێگەی بە سەرهەڵدان و نەشونماکردنی هزری سۆفیگەری دەدا. بۆ ئەم کارەش پێتڤیە بگەڕێینەوە بۆ سەدەی سێیەم و دەستپێکی سەدەی چوارەمی کۆچی/سەدەی نۆیەم و سەرەتای سەدەی دەیەمی زایینی، واتا ئەو قۆناغەی بەگشتی سۆفیگەری تێدا چەکەرەدەکات و لە پانتاییەکی جوگرافی وڵاتەکەدا برەودەسەنێ و دەبێتە دیاردەیەکی ئایینی کە جێکەوتەی هزریی و کۆمەڵایەتی دەبێ.

لێرە دەبێ ئاماژە بۆ ئەوە بکەین کە ڕەنگە لەبەر کەمی زانیاری لەسەر دەرکەوتە جیاجیاکانی ئیسلام، ئەستەم بێت بتوانین بە وردی نەخشی گەشەسەندنی باوەڕداری بکێشین، کێشەی سەرەکیش لەوەدایە سەرچاوەکانی بەردەست، ئەوانەی پرژاونەتە سەر ڕەوشی ئایینی، زێتر هی سەردەمی دوای دەرکەوتن و شێوەگرتنی سۆفیگەرین لە وڵاتەکەدا، بەتایبەت نوسینی گەڕیدە و شارناسان کە پتر لە کۆتایی سەدەی سێیەمی کۆچی و لەسەدەی چوارەمدا چالاك دەبن و بەو ناوچانە گوزەردەکەن و سەرنجی بیروباوەڕی خەڵکەکەی دەدەن و یاداشتی دەکەن، لە سەرووی هەموویانەوە گەڕیدە مەقدسی(م٣٨٠ك/٩٩٠ز) دێت کە لەوانی دی زێتر لە باوەڕی ئایینی خەڵکی هەرێمە جیاوازەکان دەدوێت.

کێشەیەکی تری ئەو دەستنیشانکردنە، بریتییە لە چۆنییەتی باسکردن و میتۆدی پەیڕەوکراو لە سەرەدەری کردن لەگەڵ دەرکەوتە باوەڕییەکان لە ئاستی میللیدا، تەنانەت لە نێو ئەو سەرچاوانەش کە تایبەت کراون بەو بوارە (واتا سەرچاوەکانی ناسراو بە "الملل و النحل")، ئەوانە پتر هەمەگیرانە و لاگیرانە و بەپێی لۆژیکی سەلماندنی ڕاستی باوەڕی ئەو ڕەوتەی نووسەرەکە پەیڕەوی دەکات و بێبەهایی و بە هەڵگەڕاوە زانینی باوەڕی ڕەوتەکانی تر کار دەکات، بۆیە نەپرژاونەتە سەر ڕوگەی بڵاوبوونەوە و کاریگەرییەکانی ڕەوتە نەویستراوەکان، هەروەها بە هەڵوێستی زەمینەی کۆمەڵایەتی ئەم ڕەوتانە ئاشنامان ناکەن.

---

[1] الأنصاري: طبقات الصوفية، مقابله و تصحيح: محمد سرور مولايى،چاپ دوم، انتشارات توس، تهران، ١٣٨٦هـ.ش، ص٣٧١. جامى: نفحات، ص ١٤٩.

[2] السلمي: جوامع آداب الصوفية، حققه: ايتان كولبرغ، منشور ضمن: مجموعةء آثار ابوعبدالرحمن سلمي، گردآوري: نصرالله پورجوادى، مركز نشر دانشگاهى، تهران،١٣٦٩، ج١، ص٣٩٤.

[3] السراج: اللمع، ص٢١.

لەگەڵ ئەوەشدا دەشێ ئەو بڕە زانیارییەی لەبەر دەستدایە هاوکارمان بێت لە دیاریکردنی چەند خاڵێکی سەرەکی سەر نەخشەکە، یانیش ئاشناکردنمان بەو پێگەیشتنەی ئیسلام کە ڕێگە بەدەرکەوتنی هزری سۆفیگەری دەدات یان نایدات.

بەگشتی ئەوەی لەبارودۆخی ئایینی قۆناغەکە رابمێنێ، تێبینی دوو خاڵی سەرەکی دەکات: یەکەمیان ئەم قۆناغە قۆناغی ناجێگیری ئایینی و دیاردەی فرە مەزهەبیە، دووەمینیشیان قۆناغی پەڕینەوەیە بۆ شێوەگرتنێکی مەزهەبی جێگیر کەوا ناسنامەیەکی ئایینی دوورمەودا دادەڕێژێ، ئەمەش لەسەر حیسابی سنووربەندی رەوتە ئایینیەکانی تر دەبێ. بێگومان ئەو دوو خەسڵەتە تەواوکارە دەستنیشانی زەمینەی سەرهەڵدانی هزری سۆفیگەری لە وڵاتەکە دەکات لە رووی پانتایی جوگرافی دەرکەوتنی و پاشخانی ئایینی – مەزهەبی دەرکەوتنەکەوە، یان با بڵێین ئەو تێگەیشتنە ئایینیەی تیایدا سۆفیگەری پێناسەی خۆی دەبینێتەوە.

یەکەم: ئیسلامی خەواریجی لە نێو کوردان و نەپەڕینەوە لە زوهدی شۆڕشگێڕانەوە بۆ زوهدی سۆفییانە

ڕەنگە باوترین شێوەی ئیسلام، کە لە سەروبەری سەرهەڵدانی هزری سۆفیگەریی لە نێو کوردانداا برەوی سەندبوو، ئیسلامی خەواریجی بێت، ئەو شێوە ئیسلامە یاخییەی لەسەرەتای مێژووی ئیسلامەوە باوەڕی ئایینی لە سنووری هەڵوێستی سیاسیدا چڕ کردبۆوە[1]. خەواریج زۆر لە ناوچە کوردییەکان هەر لە "هەرێمی جەزیرە – اقلیم الجزیرة"[2]وە تا " شارەزوور – شهرزور"، پاشتریش "هەرێمی ئاذربێجان – اقلیم اذربیجان"[3] و بەشێکی رۆژئاوای"هەرێمی چیا – أقلیم الجبال"، کە لە ئێستادا زیاتر رۆژهەڵاتی کوردستان دەگرێتەوە[4]، کردبوویانە مەیدانی تەراتێنی بزووتنەوە یەك بەدوای یەکەکانی خۆیان دژ بە سیستەمی باوی خەلافەت، هەر بۆیە لەسەرچاوەکاندا ئەو شوێنانە وەك ناوچەی خەواریجی دەناسێنرێن[5]، بەتایبەت دەبینین لەسەدەی سێیەمی کۆچی تا سەرەتاکانی سەدەی چوارەم چالاکییەکانیان زۆر بەرفراوانبووە و کاریگەریی بەسەر سیستەمی کولتووری کوردانی ناوچەکە و جیهانبینی ئایینی و تێگەیشتنیان لە ئیسلام بە ڕوونی دەردەکەوێ، هەروەها ئەو باوەڕە هەر لە ئاستی تاکێك و دوو تاك نەماوەتەوە، بەڵکو خێڵی کوردی هەن پەیڕەوی لێ دەکەن و لەپێناویدا شەڕدەکەن، تەنانەت باوەڕەکە هەر لە ئاستی پشتگیریی میللی نەوەستاوە، بەڵکو پەڕیوەتەوە بۆ ئاستی سەرکردایەتی و تێبینی دەکەین لەلایەن هەندێك سەرۆك خێڵ و میرە کوردەکانەوە ڕێبەرێتی بزوتنەوەکان لە ئەستۆگیراوە[6].

---

[1] لەبارەی سەرهەڵدان و گەشەسەندنی خەواریج لە مێژووی ئیسلامیدا بگەڕێوە بۆ: نایف محمود معروف: الخوارج في العصر الأموي – نشأتهم، تاريخهم، عقائدهم، أدبهم، دار الطليعة، بيروت، ١٩٧٧.

[2] لە ئێستادا بەشی زۆری باکوری کوردستان و رۆژئاوا و بەشێکی باشور دەگرێتەوە. لەبارەی مەرزەکانی ئەو هەرێمە و نیشتەجێبوونی کورد تیایدا بگەڕێوە بۆ: فائزة محمد عزت: الكرد في اقليم الجزيرة و شهرزور في صدر الإسلام(١٦-١٣٢هـ/٦٣٧-٧٤٩م) – دراسة في التاريخ السياسي، مطبعة خاني، دهوك، دون تاريخ، ص ص٢٦-٣١.

[3] لەبارەی پێگەی کورد لەو هەرێمە بە گشتی، بگەڕێوە بۆ: حسام الدين علي غالب النقشبندي: آذربيجان – دراسة سياسية حضارية، اطروحة دكتوراه، كلية الآداب، جامعة بغداد، ١٩٨٤، ص ص١٣٢-١٤١.

[4] لەم بارەوە بگەڕێوە بۆ: حسام الدین علی غالب نەقشبەندی: شارەزوور و لوڕستانی باکور لە سەدەکانی ناوەڕاستدا – لێکۆڵینەوەیەکی (مێژوویی و شارستانی)یە، وەرگێڕانی: ڕەنج ئەبوبەکر محەمەد، چاپخانەی حەمدی، سلێمانی، ٢٠٠٨، ل٣٢-٣٤. نيشتمان بشير محمد: الأحوال السياسية و الإجتماعية و الإقتصادية لغربي اقليم الجبال خلال القرنين الربع و الخامس الهجريين، رسالة ماجستير، جامعة صلاح الدين، كلية الآداب، أربيل، ١٩٩٤، ص ص١٤-٣٤.

[5] المسعودي مروج الذهب و معادن الجوهر، تحقيق: سعيد محمد اللحام، دار الفكر، بيروت، ٢٠٠٠، ج٣، ص١١٠. ابن حوقل: صورة الأرض، ط٢، منشوارت دار مكتبة الحياة، بيروت، ١٩٧٩، ص٣٠٧. ابن النديم: الفهرست، مطبعة الأستقامة، القاهرة، د.ت، ص٣٤٣.

[6] لەبارەی ئەو پەیوەندییە و تایبەتمەندییەکانی بڕوانە: فائزة محمد عزت: الكرد، ص ص١٥٠-١٦٤. زرار صديق توفيق: الكورد في العصر العباسي حتى مجيء البويهيين – دراسة في تأريخهم السياسي، رسالة ماجستير غير منشورة،

ئەو تەشەنەکردنەی باوەڕی خەواریجی تاڕادەیەکی زۆر هاوکاتە لەگەڵ سەرهەڵدان و شێوەگرتنی سۆفیگەری لە پانتایی ئیسلامیدا، بۆیە دەبێ بە وردی شرۆڤەی باوەڕی ئەم ڕەوتە و پەیوەندیی بە هزری سۆفیگەرییەوە بکەین، تا بزانین لە زەمینەی کوردیدا ئەو پەیوەندییە – بەدەر لە بەهێزی و بێهێزی – چ جێکەوتەیەکی هەبوو. بەر لەهەموو شتێك تێگەیشتنی خەواریجی لە باوەڕ زێتر لەسەر گەڕانەوە بۆ خودا وەك سەرچاوەی بنەڕەتی ئایینەکە دامەزراوە، لە هزری ئەواندا مەبەستی بوونی مرۆڤ لە جیهاندا بەرجەستەکردن و جێبەجێکردنی فەرمانی خوداییە، ئەمەش لە یەکەمین دروشمی ئەواندا "لا حكم إلا لله" بە ڕوونی گوزارشتی لێ کراوە[1]، کەواتە پەیوەندیی مرۆڤ بە جیهان پەیوەندییە بە زاتی خودایی لە ڕێگەی قسەکانییەوە کە قورئانە و ژیانی مرۆڤی لەسەر بونیاد دەنرێ، هەر ئەمەش وای لە ڕۆژهەڵاتناسی دیار "مونتگمری وات – Montgomery Watt" کردووە بڵێ: ((ڕەنگە گرنگترین بەشداری خەواریجی لە گەشەپێدانی هزری ئیسلامی و شارستانییەتی ئیسلامی پێداگرتنیان بێت لەسەر ئەوەی دەبێ ژیانی جڤاك و بڕیاری فەرمانڕەواکانی لەسەر قورئان بونیاد بنرێ. واچاوەڕوان دەکرێ لەڕووی تیۆریەوە زۆر لە موسڵمانان لەگەڵ ئەم بۆچوونە هاوڕابن، بەڵام خەواریجەکان ئامادەبوون لەپێناو داکۆکی کردن لەو بۆچوونەیان ڕووبەڕووی دەسەڵاتی فەرمانڕەوا ببنەوە))[2].

لێرەدا وا دێتە بەرچاو تێزەکەی خەواریج لەمەڕ پێگەی باڵا و بێ هاوتای خودا لە نێو ئاییندا، ڕێگە خۆشکەر بێت بۆ بەرهەمهێنانی عیرفانی ئیسلامی لەو زەمینە کۆمەڵایەتییەی تێیدا باڵادەستە، بە بەڵگەی ئەوەی خودا هۆی سەرهەڵدانییەتی و خوداناسین بابەتی بنەڕەتی هزری سۆفیگەریە، وەك پێشتر ڕوون کرایەوە. ئەو دەقە پەرش بڵاوانەی هزری ئەوان کە لە نێو نوسینی نەیارانیاندا تۆمارکراوە کەمترین هاوکاریمان دەکەن لە خوێندنەوەی گەشەسەندنە نێوخۆییەکانی سیستەمی باوەڕدارییان، خۆ لەو نوسینانەدا ڕەهەندی نەیارێتی ڕەهەندەکانی تری بیروباوەڕیانی پەردەپۆش کردووە، لەوانەش ڕەهەندی زوهدگەرایی وەك پاشخانێکی سۆفیبوون، کە بابەتی توێژینەوەکەیە. نەبوونی سەرچاوەی خەواریجییش – بەتایبەت خەواریجەکانی ناوچە کوردییەکان – تا ڕادەیەکی زۆر دەروازەی هەر شرۆڤەیەکی دیاردەکەمان بە ڕوودا دادەخەن.

جامعة صلاح الدين، اربيل، ١٩٩٤، ص٩٢بەدواوە. عطا عبد الرحمن محي الدين: حركات الخوارج في بلاد الكورد و ما جاورها(٤١-٢١٨هـ/٦٦١-٦٣٣م)، مركز الدراسات الكرديه، السليمانية، ٢٠٠٧، ص ١٧٣بەدواوە.

[1] الأسفراييني: التبصير في الدين و بيان الفرقة الناجية من الفرق الهالكين، تحقيق: كمال يوسف الحوت، عالم الكتب، بيروت، ١٩٨٣، ص٤٥. الشهرستاني: الملل و النحل، تخريج: محمد بن فتح الله بدران، منشورات الشريف الرضي، قم، ١٣٦٤هـ. ش، ق١، ص١٠٥-١٠٦.

[2] Islamic philosophy and theology – an extended survey, 2nd edition, Edinburgh university press, Edinburgh, 1985, p.12.

ئەوەی لەبەردەستە چۆنیەتی پیادەکردنی خوداپەرستییە، یان دەرکەوتەکانی قوڵبوونەوەی خەواریجەکان لە ناسینی خودادا، لە ڕێگای خۆتەرخانکردن و بەکەم تەماشاکردنی دونیا وەك خەسڵەتی بنەڕەتی حاڵەتی زوهدی، کە ئەمەش ئاماژەیەکی ڕاستەوخۆی چییەتی ناسینەکەیە. ڕەنگە دیارترین نموونەی حاڵەتی زوهدی لە نێو کوردە خەواریجەکان محەمەدی کوڕی خۆرزاد بێ، ئەو میرە کوردەی خەڵکی شارەزوور بوو و بەشداری و سەرکردایەتی یەکێك لە بزوتنەوە هەرە گەورەکانی خەواریجی لە سەدەی سێیەمی کۆچیدا کردووە ئەویش بزوتنەوەی مساوری کوڕی عەبدولحەمیدی شاری یە[1]. زانیارییەکانمان لە بارەی کەسایەتی ئایینی کوڕی خۆرزاد تەنیا ئەوانەی ئبن ئەثیر(م ٦٣٠ك/١٢٣٣ز)ی مێژوونوسە کە لە ڕووداوەکانی نێوان سالانی (٢٦٣ك/٨٧٧ز) تا (٢٦٧ك/٨٨٠ز) تۆماری کردوون. ئەو مێژوونوسە ئاماژە بۆ "خوداپەرستی زۆر"ی ئەو کوردە دەکات[2]، دواتریش دەستنیشانی ڕووخسارەکانی ئەم خوداپەرستیەی کردووە کە زێتر دەرخستنی حاڵەتی زوهدییە و دەڵێ: ((جلی سوفی زبری پینەپینەکراوی دەپۆشی و بێ ڕایەخ لەسەر زەوی دادەنیشت))[3]، پاشان بە "ژیان دژوار" وەسفی دەکات[4].

لە ڕووکەشدا ئەم وێنەیەی محەمەدی کوڕی خۆرزاد لەگەڵ وێنەی باوی زوهدی ئیسلامی لێکچوونی زۆریان هەیە، چ لە پۆشینی جلو بەرگەوە بێت یانیش نواندنی ڕۆژانەی سرووتە ئایینیەکان، بەڵام بەراوردکردنی ووردی دوو حاڵەتکە ئەوەمان بۆ دەردەخات کە لە کرۆکدا چەند جیاوازیەکی بنەڕەتی لەنێوان تێگەیشتنی ئەو سەرکردە کوردە و خەواریجەکان بەگشتی بۆ خوداپەرستی لەگەڵ تێگەیشتنی زوهدی – سۆفییانەدا هەیە، ئەگەر ئەوەی دواییان خۆی لە بەکەم تەماشاکردنی دونیا لە ڕێگەی دوورەپەرێزی کۆمەلایەتی و بێ هەڵوێستی لە بەرامبەر بە ڕووداوەکانی دەوروبەری لەڕێگەی هەڵبژاردنی ژیانێکی هێمنانە و دوور لە کێشمەکێشمەکانی دەبینێتەوە[5]، ئەوا کوڕی خۆرزاد نەك هەر لەم حاڵەتە بەدەرە بەڵکو پێچەوانەیەتی، ئەو خۆی و خێڵەکەی لەنێو گرۆیەکی ئایینی تایبەتییەوە پێناسەی خۆیان دەکەن، بەشدارە لە بزاڤێکدا کە خاوەن هەڵوێستێکی یاخییانەی ئایینی – سیاسییە دژ بە دەرەوەی خۆی کە دەسەلاتی ناوەندی خەلافەتی ئیسلامیە، بنەما باوەڕییەکانی خۆی لەسەر ئەو بنەمایە دامەزراندوە. کاتێك ئەمەش گوتاری گشتیی خەواریجییە[6]، ئاساییە لە بەرامبەر بە

---

[1] لێرەدا بە پێویستی نازانین بەدرێژیی باسی ئەو بزوتنەوەیە بکەین، پێشتر لێکۆڵینەوەی زانستی لە بارەی تەواوی بزوتنەوەکە و ڕۆڵی محەمەدی کوڕی خۆرزاد کراوە، بگەڕێوە بۆ زرار صدیق توفیق: الکورد، ص ص١٠٠–١٠٩.

[2] الكامل في التاريخ، تحقيق: خليل مأمون شيحا، ط٢، دار المعرفة، بيروت، ٢٠٠٧، ج٧، ص٣١٠.

[3] الكامل، ج٧، ص٣٦٠.

[4] الكامل، ج٧، ص٣٦١.

[5] بۆ نموونە بڕوانە: الخراز: الطريق الى الله او كتاب الصدق، حققه: عبدالحليم محمود، دار المعارف، القاهرة، ١٩٨٨، ص ص ٥٤– ٦٣. الأعرابي: معنى الزهد، ص٥٨.

[6] لەمبارەوە بڕوانە:

سۆفیگەری بە گشتی هەڵوێستێکی رەخنەییانەی هەبێت، بەوەی کە ملکەچی دەسەڵاتدارن تەنانەت ئەگەر زۆرداریش بێت، هەروەها بەوەی کەوا پێیان وایە "نیاز"ی مرۆڤی باوەڕدار لە "کردار"ەکانی باشترە[1]، هەر بۆیە ئەوان بە یەکەمین ئەو گروپە ئیسلامییانە دادەنرێن کە دژایەتی خۆیان بۆ سۆفیگەری راگەیاندوە.

ئەمە دەمانباتە سەر خاڵێکی تری بنەڕەتی لە جیاوازی نێوان هەردوو حاڵەتدا، ئەویش بریتییە لەوەی وەك بینیمان زوهدی پەیوەست بە مێژووی سۆفیگەری لەسەر بنەمای ترس و دڵتەنگی دامەزراوە، یان بابڵێین ترسان لەوەی هەموو ئەو خوداپەرستییە بایی رازیبوونی خودا نەبێت، کەچی لەوەناچێت کوڕی خۆرزاد و هاوڕێکانی لە کوردە خەواریجەکان هەمان حاڵەتی دەروونییان هەبووبێت و ترس ئیفلیجی کردبن. لایەنی کەم ئەو هیچ جۆرە ترسێك دەرنابڕێت وایلێکردبێ هەبوونی لە نێو ئەو جیهانەی تێیدا دەژیا نەرێنی بێت، بە پێچەوانەوە خوداپەرستی وی لە "خۆبەخشین لە پێناو خودا" چڕ بۆتەوە، خۆتەرخانکردن تەنها بۆ خودا لە پێناو هێنانەدی شەریعەتەکەی، ئەوەتا هەر ئیبن ئەثیر باس لە جەربەزەیی ئەو کوردە خەواریجییە دەکات و پێمان دەڵێ: ((سواری مانگا دەبوو تا لە شەڕدا هەڵنەیێت))[2]، هەر بۆیە دەتوانین بڵێین ئەگەر زوهدی سۆفییانە بۆ رازیکردنی خودایە لە رۆژی پەسڵاندا، ئەوەی کوڕی خۆرزاد بۆ رازیکردنییەتی لە ئێستادا و لەسەر زەوی.

لەلایەکی ترەوە ناکرێ ئەو حاڵەتە زوهدییەی ئیسلامی خەواریجی لەکەسەکانی خۆیدا بەرجەستەی دەکرد، وەك بەکەم تەماشاکرنی دونیا بخوێنرێتەوە بەو جۆرەی لە هزری سۆفیگەرییانەدا ئامادەیە[3]، بەڵکو دەشێ وا لێکبدرێتەوە بەکەم تەماشاکردنی دەروونە لەبەردەم گەورەیی داخوازیە دونیاییەکانی خودادا، ئەمەش بەهەمان دروشمە سەرەکییەکە " لا حكم إلا لله" گوزارشتی لێ دەکرێ. بەو مانایە ئەوان حاڵەتی خوداپەرستی لە گرنگی نەدان بە خۆشییەکانی ژیان و جلوبەرگ و...هتد، بەرجەستە دەکەن. نابێ ئەمەش وەك بێبەریبوونی مرۆڤ لە جیهان تەماشابکرێ ئەوەندەی هەوڵێکە بۆ گۆڕینی و گونجاندنی لەگەڵ بنەما باوەڕییەکان، کە لەوێدا خەواریج پەیڕەوکارانی خۆی لە شێوەی محەمەدی کوڕی خۆرزاد فێری پابەندی توندی بنەما چەسپیوەکانی ئیسلام دەکات[4]، بەڵام بێ هیچ خوێندنەوەیەکی (باطنی) بۆ ئایینەکە و ئەو بنەمایانەی.

Ignaz Goldziher: Mhamad and Islam, translated from German by: Kate Chambers Seelye, Yale university press, New Haven, 1917, pp.218-219.

[1] لەبارەی ئەو رەخنەیەی خەواریج لە سۆفیگەری بگەڕێوە بۆ: عبدالرحمن بدوي: تاريخ التصوف الإسلامي من البداية حتى نهاية القرن الثاني، ط٣، الشعاع للنشر، ٢٠٠٨، ص٧١.

[2] الكامل، ج٧،ص٣٦١.

[3] بۆ نموونە بڕوانە: الأعرابي: معنى الزهد، ص ص٦٩-٧٧.

[4] نايف محمود معروف: الخوارج، ص ١٩٦.

لە بەرامبەر بەو تێگەیشتنەی خەواریج، ئاساییە رەوتی باوی زوهدی ئیسلامی خوێندنەوەی خۆی هەبووبێ بۆ رەوتە ئایینیەکە و هەڵوەستە لەبەردەم باوەڕیان بکات. یەکێك لە گەورە زاهیدەکانی جیهانی ئیسلامی و رەمزێکی هەرگاڤ ئامادەی نێو کولتووری سۆفیگەری ئەو هەڵوێستەی بە روونی نواندووە، ئەویش حەسەنی بەصری(م ١٢٠ك/٧٣٨ز) یە، کەپێی وابوو تێگەیشتنی خەواریجی بۆ ئایین تێگەیشتنێکی دونیاییە و ئەوان خەڵکانێکن شەڕ لە پێناو دونیادا دەکەن نەك ئاخیرەت[1]، هەربۆیە چاوەڕێی ئەوە ناکرێ زوهدی خەواریجی دەسپێکی هزری سۆفیگەرییانە بێت، رۆحی یاخیبوون و شۆڕشگێرانەیان بەربەستە لەبەردەم گەشەسەندنێکی ناوخۆیی باوەڕ بە ئاڕاستەی سەرهەڵدانی جۆرە هزرێکی لەم بابەتە.

بێگومان سنووربەندکردنی حاڵەتی زوهدی لەلای خەواریجەکان بەمجۆرە و ئەو هەڵوێستە نەرێنییەیان لەبەرامبەر بە هزری سۆفیگەری، کاریگەریی راستەوخۆی بەسەر نەخشی هزرەکە لەو هەرێم و ناوچە کوردیانەی ئیسلامی خەواریجی تێیدا چالاك بوو هەبووە. بەتایبەت لە قۆناغی دەرکەوتن و دامەزرانیدا بۆتە بەربەستێکی گەورە لەبەردەم سەرهەڵدان و گەشەسەندنی، ئیدی سۆفیگەری لەوێدا – بە بەراورد لەگەڵ هەندێ ناوچەی تری وڵاتەکە – نابێتە دیاردە، بەتایبەت لە هەرێمێکی پان و بەرینی وەك هەرێمی جەزیرە، کە تا ناوەڕاستی سەدەی چوارەمی کۆچیش، واتا تا قۆناغی گەیشتنی سۆفیگەریی ئیسلامی بە لوتکەی پێگەیشتنی، تاك و تەرا نەبێ سۆفی تێدا نابینرێ[2]. تەنانەت وەك دواتر لە بەشی داهاتوو باسیان لێوە دەکەین، زانیاری لەسەر ئەو سۆفییانەش پەرش و بڵاوە و بایی ئەوە ناکات لە بۆچوونەکانیان تێ بگەین و پێگەی دروستیان لە نێو هزری سۆفیگەریدا ببینین. بەهەمان شێوە دەتوانین نموونە لەسەر ئەو ناوچانەی هەرێمی چیاش بهێنینەوە کە بوونەتە بنکەی خەواریجی، وەك شاری "سوهرەوەرد – سهرورد"، کە تا ئەو کاتەی خەڵکەکەی ئەوێ – کە زۆربەیان کورد بوون – لە خەواریجەکان بوون[3]، جگە لە سۆفییەك کە لەدەرەوەی شارەکەدا چالاکە[4]، ئاماژەیەکی ئەوتۆمان نییە لەسەر چالاکی سۆفییانە تیایدا، کەچی لەهەمان ئەو قۆناغەدا لەشارە کوردییەکانی تەنیشتی لە هەمان هەرێم، نەك هەر سۆفیگەری بە فراوانی دەرکەوتووە، بەڵکو هەندێکیان بوونەتە بنکەی سەرەکی سۆفیان لە رۆژهەڵاتی جیهانی ئیسلامیدا، وەك پاشتر دەیخەینە روو. ئەمە لەکاتێکدا ئەو شارە، لەقۆناغی دوای وازهێنان لە خەواریج، واتا

---

[1] التوحيدي: البصائر والذخائر، بتحقيق: مصطفى ابراهيم، ط ٢، دار المعارف، القاهرة، ١٩٧٠، ص٢٣. هەروەها بڕوانە: نايف محمود معروف: الخوارج، ص١٩٧.

[2] السلمي: طبقات الصوفية، بتحقيق: نورالدين شريبة، ط ٣، مكتبة الخانجي، القاهرة، ١٩٨٦، ص٢٩. الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٣٥٤. ابن خميس: مناقب الأبرار و محاسن الأخيار في طبقات الصوفية، تحقيق و تقديم: سعيد عبدالفتاح، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠٦، ج١، ص٥٧. ج٢، ص٢٥٧. ابن بزاز: صفوة الصفا، مقدمة و تصحيح: غلامرضا طباطبائي مجد، چاپ دوم، انتشارات زرياب، تهران، ١٣٧٦، ص٧٢.

[3] ابن حوقل: صورة، ص٣٠٧.

[4] الأنصاري: طبقات الصوفية، ٣٦٩–٣٧٠. جامی: نفحات، ص١٤٨–١٤٩.

دوای سەردەمی ئیبن حەوقەل(م ٣٦٧ك/٩٧٧ز)ی گەڕیدە کە دەستنیشانی ڕەوشی ئایینی شارەکەی کردووە، دەبێتە زێد و نازناوێك بۆ هەندێك لە گەورەترین سۆفییانی جیهانی ئیسلامی، کە کاریگەریی چارەنووسسازیان بەسەر ڕەوشی ئەو هزرە هەبووە[١].

[١] وەك: شێخی کوژراو شەهابەدین یەحیا سوهرەوەردی (م٥٨٩ك/١١٩٣ز) دامەزرێنەری فەلسەفەی ئیشراق، شێخ ئەبو نەجیب عەبدوقاهری سوهرەوەردی (م٦٣٠ك/١٢٣٢ز)، هەروەها شێخ شەهابەدین عومەری سوهرەوەردی (م٦٣٢ك/١٢٣٤ز) خاوەن کتێبی ناوداری " عوارف المعارف" لەبواری سۆفیگەری و... چەندان سۆفی تر.

دووەم: ڕەوتە شیعییەکان و پەیوەندییە نهێنییەکانیان بە هزری سۆفیگەری لە کوردستاندا

١- شیعەی ئیمامی

ئەگەر لە رووکەشدا چەمکی "شیعە" ئەوانە دەگرێتەوە کە، لەنێو یاوەرانی پێغەمبەردا، لایەنگری عەلی کوڕی ئەبو تالیب(م ٤٠ك/٦٦٠ز) بوون و بزوتنەوەیەکی سیاسی – ئاینییان لەسەر ئەو بنەمایە دامەزراندووە، ئەوا لە کرۆکدا خەڵکانێکن پەیڕەوی لە بیروباوەڕی "پێشەوا – الإمام"ەکان لە نەوەی عەلی دەکەن و گوێڕایەڵی تەواویان بۆ ئەو پێشەوایانە هەیە لە هەموو بوارێکی پەیوەست بە بۆچوونە تیۆرییە باڵاکان و راڤەی رۆحانی دەقی بنەڕەتی"قورئان" و تەنانەت لە ئەنجامدانی ئەرکەکانی ئایینی ئیسلامیشدا[1].

شیعەگەری لەو قۆناغەی دەستنیشانمان کرد، بە بەراورد لەگەڵ هەریەك لە ئیسلامی خەواریجی و ئیسلامی سوننی، کەمتر توانیویەتی لە زەمینەی کوردیدا خۆی بدۆزێتەوە، رەنگە هۆکاری ئەمەش بەوە لێکبدرێتەوە کەوا لەگەرمەی چالاکی گروپە شیعییەکان لەسەردەمی عەبباسیی یەکەمدا وڵاتەکە زێتر کەوتبووە ژێر هەژموونی باوەڕی خەواریجی، هەژموونێك وای لەو کوردانەی پەیڕەوی لێدەکەن کردووە بە ئاشکرا دژایەتی خۆیان بۆ ئەو سیستەمە باوەڕییە رابگەیەنن کە شیعەگەری هەیبوو، ئەمە لە هەڵوێستی ئەو کوردانە لە عەلی کوڕی ئەبو تالیب وەك رەمزێکی سەرەکی نێو ئەو سیستەمە – بە جیاوازی رێبازەکانی – بە ئاشکرا دیارە، ئەو هەڵوێستە لە پابەندبوون بە بنەمایەکی چەسپیوی نێو باوەڕی ئیسلامی خەواریجییەوە دیارە و بریتییە لە داماڵینی ئەو پیرۆزییەی کراوەتە بەر کەسایەتییەکە، بەڵکو بێبەریبوون لێی[2]. ئەوەش تاوەکو سەرەتاکانی سەدەی چوارمی کۆچیشدا، وەك بنەمایەکی کارپێکراوی ناو کوردانی سەر بەو ڕەوتە دەمێنێتەوە[3]. بۆیە ئاساییە ئەگەر ببینین گەڕیدەکان ئاماژە بۆ کەمی پەیڕەوکاری شیعی لە سنووری جوگرافیای بڵاوبوونەوە و باڵادەستی ئیسلامی خەواریجی بکەن[4].

رەنگە هەر ئەو هەڵوێستەی کوردان هاوکاریمان بکات لە تێگەیشتنی هەڵوێستی پەرچەکردارییانەی رەمزێکی تری سەرەکی شیعە لە بەرامبەر بە تەواوی کۆمەڵی کوردی،

---

[1] هنري كوربان: عن الإسلام في ايران – مشاهد روحية و فلسفية، نقله الى العربية: نواف الموسوي، دار النهار، بيروت، ٢٠٠٠، ج١، ص٧٧.

[2] ((وفي الأكراد مَنْ رأيهم رأي الخوارج و البراءة من عثمان و علي رضي الله عنهما))؛ المسعودي: مروج، ج٢، ص١٣٠.

[3] بڕوانە: ابن الأثير: الكامل، ج٥، ص١٢٣.

[4] بگەڕێوە بۆ: المقدسي: أحسن التقاسيم إلى معرفة الأقاليم، علق عليه و وضع حواشيه: محمد امين الضناوي، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠٣، ص١٢٩، ٢٨٥.

ئەویش جەعفەری صادقە، کە لە زۆربەی ڕێبازە شیعییەکاندا پێگە و ڕێزی خۆی هەیە بەتایبەتی "شیعەی ئیمامی – الشيعة الإمامية"، هەر بۆیە هەڵوێستی وی لە کوردان بۆتە هەڵوێستی ئەم ڕەوتەی شیعە و لە نێو دەقە نورسراوە باوەڕپێکراوەکانیاندا بە روونی ڕەنگی داوەتەوە، لەوەدەچێ کۆنترینی ئەم دەقانەش کتێبی بەناوبانگی "الكافي" بێت هی فەقیە و فەرمووودەناسی شیعی کولەینی رازی(م٣٢٩ك/٩٤١ز)، ئەمەش کتێبێکی فەرموودەیە و بۆتە بەردی بناغەی داڕشتنی زۆر لەبنەما و بڕیارە فیقهییەکانی ئیمامییەت، لەوێدا کولەینی ئاماژە بۆ ئەوە دەکات جەعفەری صادق داوای کردووە سنوورێك هەبێ بۆ تێکەڵ بوون لەگەڵ کوردان، بە بەڵگەی ئەو بۆچوونە ئەفسانەییە باوەی گوایە ئەو میللەتە لەڕەسەندا جنۆکەن و خوا سەرپۆشی لەسەر لاداون[١]. بەهەرحاڵ نامانەوێ سەرچاوە و پاشخانە ئایدیۆلۆژیەکانی پشت ئەو بۆچوونە ئەفسانەییە بدۆزینەوە کە لە کولتووری عەرەبی – ئیسلامی لە خوێندنەوەی سروشتی کۆمەڵی کوردیدا ڕەواجی هەبوو[٢]، بەڵکو ئەوەی گرنگ بێت ئەو ئاکامانەن کە جەعفەری صادق پێی گەیشتووە، لە هەموویان دیارتر ئەوە دەبێ کە ژنهێنان لێیان پەسەند نەبێت[٣]، هەروەها مامەڵەکردن لەگەڵیاندا تەنیا بەزەبری شمشێر بێت[٤].

بەهەرحاڵ هەندێك جار – تەنانەت لە ناو هەندێك لە شیعەکانیشدا – ڕەخنە لە کولەینی و ڕاستی تەواوی گێڕانەوەکانی دەگیرێ، بەڵام دووبارەکردنەوەی بۆچوونەکانی ئەو پێشەوایەی شیعە لەلایەن زانا شیعییە باوەڕپێکراوەکانی دواتر جەخت لەسەر ئەو هەڵوێستەی ڕێبازەکە لە کوردان دەکاتەوە[٥]، بۆیە ئاساییە – ڕاست بێ یان نا – میللەتەکە بە قڕکردنی شیعە تۆمەتبار بکرێن و وێنەیەکی ناجۆریان بۆ بکێشرێ[٦]، دواجار هەر ئەم هەڵوێستە لە خەیاڵدانی ئایینی شیعییدا دەخرێتە قالبێکی ترەوە و تیایدا کورد دەکرێتە ڕەگەزێکی داڕشتنی بەسەرهاتی دەرکەوتنەوەی ئیمام و هاتنی قیامەت و تەنانەت بەکۆتا هاتنی دونیا[٧].

---

[١] الكافي، تنظيم: صادق برزگر بفروئي، ط٣، مؤسسة أنصاريان للطباعة و النشر، قم ، ١٣٨٥هـ.ش، ج٥، ص١٥٨.

[٢] لەم بارەوە بگەڕێوە بۆ: حيدر لشكري: الكُرد في المعرفة التاريخية الإسلامية، دار سپيريز، دهوك، ٢٠٠٤، ص ص١١٧-١٢٤.

[٣] الكليني: الكافي، ج٥، ص٢٩٦.

[٤] الكليني: الكافي،ج٧،ص٢٩٦.

[٥] بۆ نموونە بڕوانە: الصدوق: علل الشرائع، قدم له: محمد صادق بحر العلوم، انتشارات كلمة الحق، قم، ٢٠٠٩، ج٢، ص٦٩٧. الطوسي: تهذيب الأحكام، نظمه: صادق برزگر بفروئي، ط٣، مؤسسة أنصاريان للطباعة و النشر، قم، ١٣٨٥هـ.ش، ج٧، ص٤٠٥.ج١٠، ص٢١١.

[٦] بڕوانە: الخوارزمي: رسائل ابي بكر الخوارزمي، تقديم: الشيخ نسيب وهيب الخازن، منشورات دار و مكتبة الحياة، بيروت،١٩٧٠، ص ١٦٤. الحلبي: تقريب المعارف، تحقيق: فارس تبريزيان الحسون، مركز الأبحاث العقائدية، طهران، ١٤١٧هـ، ص٢٠٧. الطوسي: الإستبصار فيما أختلف من الأخبار، تحقيق: محمد جواد الفقيه، ط ٢، دار الأضواء، بيروت، ١٩٩٢، ج٤، ص١١٨.

[٧] الخصيبي: الهداية الكبرى، دار الفكر للطباعة و النشر، دمشق، ١٩٩٩، ص٣٩٣. النعماني: كتاب الغيبة، تحقيق: علي أكبر الغفاري، مكتبة الصدوق، طهران، ص١٤٨. بۆ زانیاری زیاتر لەسەر ئەو ئامادەییە نەرێنیانەی کورد لە

هەرچۆنێك بێت ئەم دوو خاڵە، واتا کاریگەریی ئیسلامی خەواریجی و هەڵوێستی جەعفەری صادق، تێکەڵ بە خاڵێکی تر دەبێت، کە پەیوەندیی بە هزری ئەوانەوە هەیە، ئەویش نهێنی بوونی بانگەوازی شیعیە بە گشتی، کە لەچوارچێوەی چەمکی بەناوبانگی "تەقیە – التقیة" دا جێگەی کراوەتەوە، چەمکێك ئەگەر لەرووکەشدا وادێتە بەرچاو بۆ پارێزگاری کردنە لە کەسی ئیمام، ئەوا لەهەمان کاتدا هەڵوێستێکیش بووە لەپێناو رێزگرتنی رەهای باوەڕە باڵاکانی شیعە و دانانی سنوورێك بۆ ناسینی راستی، تەنها ئەو کەسە دەتوانێ راستی بزانێ کە هۆشی هەبێ و شایستەی ناسینی بێت[1].

بێگومان ئەو بڕیارە پێشینانەی شیعەگەری، سنوورێکی داناوە بۆ بەربڵاوبوونی رەوتەکە لەنێو کۆمەڵی کوردیدا، بەڵام ئەگەر شیعە دەیانەوێ قەوارەیەکی بەرفرەی ئایینی – سیاسیان هەبێ، دەبێ بچنە سەرووی ئەم جۆرە بڕیارانە، یانیش تا ئەوکاتەی دەبینین جۆرێك لەپێشوازی لە باوەڕەکەیان لە نێو کورداندا هەیە، بڕیارەکان پشتگوێ بخەن، بەتایبەت کە دەزانین رەوت و رێبازە شیعییەکان چەقبەستوو نەبوون، بەڵکو لە بزاوتی بەردەوام دابوون لەپێناو دامەزراندنی قەوارە و چەسپاندنی بوونی خۆیان. هەربۆیە ئەگەر سنوورێکیش بۆ شیعەبوونی کوردان دانرابێ، کەچی هەبوونی ئەم رەوتەی بنبڕ نەکردووە، بەڵکو لێرەو لەوێ لە وڵاتەکەدا قوژبنی شیعی هەر هەبووە، بەتایبەتی شیعەی ئیمامی کە لە قۆناغی زووی گەڵاڵەبوونی ناسنامەکەی چالاکی لەهەندێك ناوچەی کوردیدا نواندووە، نەخاسمە لە هەندێك لەشارەکانی رۆژئاوای هەرێمی چیادا، بەتایبەت لە دینەوەر و " کرماشان – قرميسين"[2] و شارەزوور، توانیویانە جێپێیەك بۆ خۆیان بکەنەوە و خەڵکەکەی بچنە چوارچێوەی ئەو سیستەمەی رێبازەکەی شیعە کاری پێ دەکرد لە بەڕێوەبردنی کاروبار و پەیوەندیی گرێدان بە ئیمامەوە[3]. خۆ هەبوونی کەسێتی شیعی لە کورد و غەیرە کورد لەو سەردەم لەم شار و ناوچانەدا[4]، جەخت لەسەر ئەو تەشەنەکردنە دەکاتەوە.

خەیاڵدانی ئایینی شیعە بگەڕێوە بۆ: رانیا سليمان: عجائب الأسرار للإمام علي بن ابي طالب عن علامات آخر الزمان، مؤسسة الخرسان للمطبوعات، بيروت، ٢٠٠٥، ص ص٣٦١-٣٦٦.

(١) هنري كوربان: عن الإسلام، ج١،ص ٤٣٥.

(٢) ناوی ئەو شارە لە سەرچاوە عەرەبییەکاندا بە "قرميسين" تۆمارکراوە، کە خوێندنەوەی عەرەبیانەی "کرمانشاهان" بووە؛ ابن الفقيه: كتاب البلدان تحقيق: يوسف الهادى، عالم الكتب، بيروت، ١٩٩٦، ص٤١٦. لە ئێستاشدا "کرمانشاه" و "کرماشان"ی پێ دەگوترێ و ناوی ئوستانێکی رۆژهەڵاتی کوردستانە. عەبدوڵا غەفور: فەرهەنگی جوگرافیای کوردستان، سلێمانی، ٢٠٠٢، ل٩٠.

(٣) الطبري الصغير: دلائل الأمامة، حققه: قسم الدراسات الإسلامية، مؤسسة البعثة، قم، ١٤١٣هـ، ص٥٢٠-٥٢١. الصدوق: كمال الدين و تمام النعمة، صححه و علق عليه: علي اكبر غفاري، مؤسسة النشر الإسلامي، قم، ١٤٠٥هـ، ص٤٤٣.

(٤) الطبري الصغير: دلائل، ص٥٢٠-٥٢١. الخصيبي: الهداية، ص٣٠٣، ٣٠٨-٣٠٩. المسعودي: مروج، ج١، ص٢٢.. ابن خلكان: وفيات الأعيان و انباء ابناء الزمان، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠٧، ج١، ص ص٣٥١- ٣٥٣. هەروەها بڕوانە: نور علي الهي: برهان الحق، چاپ هشتم، انتشارات جيحون، تهران، ١٣٧٣هـ.ش، ص٣٧.

بڵاوبوونەوەی شیعەی ئیمامی هەر لە چوارچێوەی سنووری شار یان بابڵێین وەك دیاردەیەکی پەیوەست بە فەزای شارەوە نەماوەتەوە، بەڵکو کەمێك درەنگتر بەرەبەرە دەتوانێ زەمینەیەکی کۆمەڵایەتیش، لەئاستی خێڵەکی، بۆ خۆی دابمەزرێنێ کە – بەدەر لە گەورەیی و بچووکی زەمینەکە – بەردەوامێتییەکی مێژوویی پێ دەبەخشێ، کاتێك دەبینین هەر لە سەدەی چوارەمی کۆچییەوە/ دەیەمی زاینییەوە لەهەرێمی چیا، لە نێو هەندێك ئەندامی چەند خێڵێکی ئەوێ چەکەرە دەکات[١]، دوای ئەم قۆناغەش لە نێو خێڵی بەناوبانگی جاوانی برەودەسەنێ[٢]، هەروەها لە نێو هەندێك لە میرانی خێڵی بەشنەوی لە هەرێمی جەزیرەش بڵاودەبێتەوە[٣]، ئەوە بەو مانایە دێت کەوا هەڵسوڕێنەرانی بانگەوازی ئیمامی رازیبوونە بە دابەزاندنی رێبازەکەیان بۆ ئاستی میللی و چەسپاندنی لە زەمینەیەکی کۆمەڵایەتی وەك زەمینەی خێڵە کوردییەکان. بۆیە تا قۆناغی زۆر درەنگتر لەنێو بەشێك لە کوردان و لە ناوەوە و دەرەوەی وڵاتەکەیان هەر پاشماوەی دەمێنێ[٤]، تەنانەت تا ئێستاش پەیڕەوکاری ماوە.

بەهەر حاڵ نهێنی بوونی رێبازە شیعییەکان ئاستەنگێکی گەورەیە لەبەردەم هەر هەوڵێك بیەوێ پەیوەندیی ئەو رێبازانە بە هزری سۆفیگەری بە گشتی، بەتایبەت لە کوردستان لە قۆناغی سەرهەڵداندا ببینێ. ئەگەرچی هەندێك لە توێژەران بڕێك بنەمای گشتی ئەو پەیوەندییەیان لە ئاستی جیهانی ئیسلامیدا دەستنیشان کردووە، خاڵی هەرە سەرەکیش لەو پەیوەندییە مەسەلەی تایبەتمەندی خەسڵەت و بنەماکانی "وەلی" لە هزری سۆفیگەری و رێکهاتنەوەی لەگەڵ خەسڵەت و تایبەتمەندی "پێشەوا – ئیمام"ی شیعییە، ئەمە سەرباری گەڕان بەدوای مانا نادیارەکانی پشت دەقە ئایینیەکان و راڤەکردنیان، بەو پاساوەی هەر "رووخسار – الظاهر"ێك "کرۆك – الباطن"ێکی نادیاری هەیە و دەبێ بخوێندرێتەوە و کاری پێ بکرێ، ئەمە جگە لە هاوشێوەبوونی هەردوو کایە لە دەرکەوتە کردارییەکانیان، کە هەموو ئەو تەوەرانە پێشتر جێگەی لێکۆڵینەوەی ورد بوون[٥]، بۆیە لێرە تەنها ئەوەندە دەڵێین گرێدانی هەردوو کایە زەحمەتترە لەوەی باسمان کرد و هەر تێزێك لەم رووەوە هەبێ زێتر گشتگیری پێوە دیارە، بەتایبەت لە قۆناغی زووی سەرهەڵدان و شێوەگرتنی سۆفیگەریی ئیسلامیدا.

---

[١] التنوخي: نشوار المحاضرة و اخبار المذاكرة، تحقيق: عبود الشالجي، د.م، ١٩٧٣، ج٢، ص٣٢٩. بۆ زانیاری زیاتر لەسەر بڵاوبوونەوەی شیعەگەری لە نێو ئەم هۆزە بڕوانە: حسام الدين علي غالب نەقشبەندی: شارەزوور، ل١٧٩.

[٢] آواز محمد علي عبدالكريم: الكورد الجاوانيون – دورهم السياسي و الحضاري في العصر العباسي، رسالة ماجستير غير منشورة، كلية الآداب، جامعة دهوك، دهوك، ٢٠٠٣، ص ص٩٥-٩٧.

[٣] ابن شهراشوب: معالم العلماء، نشره: عباس اقبال، چاپخانه فردين، طهران، ١٣٥٣هـ.ش ، الأميني: الغدير، ط ٤، دار الكتاب العربي، بيروت، ١٩٧٧، ج٤، ص ص٣٤-٣٨.

[٤] لەمبارەوە بڕوانە: حمد الله مستوفى: نزهة القلوب في المسالك و الممالك، بسعي و اهتمام و تصحيح: گای لسترنج، چاپخانه ارمغان، تهران، ١٣٦٢هـ.ش، ص٨٣. ابن بطوطة: رحلة ابن بطوطة المسمى تحفة النظار في غرائب الأمصار و عجائب الأسفار، علق عليه: محمد السعيد محمد الزيني، المكتبة التوفيقية، القاهرة. د.ت، ص٢٠١.

[٥] هەر بۆ نموونە بڕوانە: كامل مصطفى الشيبي: الصلة ، ص ص ٢٣٠-٢٤٠.
Seyyed Hosain Nasr: Sofi Esseys, George Alen & Union LTD, London, 1973, pp.123-135.

هەر بۆیە لە زەمینەی کوردیدا گرێدانی شیعەگەری و سۆفیگەری گەلێك ئەستەمە و بابەتەکە بە سانایی خۆی بەدەستەوە نادات، لەگەڵ ئەوەشدا ئاماژەدانی سەرچاوە شیعییەکان بۆ شیعەبوونی یەکێك لە کۆنترین ئەو کەسایەتییە کوردیانەی لە کولتووری سۆفیگەریدا ئامادەیە رەنگە کەمێك بابەتەکە رۆشنبکاتەوە، ئەویش عەکبەری کوردی یە کە هاوسەردەمی یەکێك لە دامەزرێنەرانی زوهدی ئیسلامی، کە ئەویش بشری کوڕی حارثی حافی (م٢٢٧ك/٨٤٢ز) بووە[١]، بەپێی نووسەری شیعی "محسن امین العاملی" ئەو کوردە یەکێکە لە میرانی شیعە لە عێراق و دوای خۆشی کوڕەکانی جێگەیان گرتۆتەوە[٢]، بەڵام کەمی زانیاری لەمەڕ کەسەکە بە گشتی و بێدەنگیی سەرچاوە رەسەنەکان لەسەر شیعەبوونی ئەو پەیوەندییە بە لێڵی و نادیاری دەهێڵێتەوە.

لەپاڵ ئەمەدا نموونەیەکی ترمان لەبەر دەستە لەمەڕ پەیوەندیی نێوان شیعەی ئیمامی و هەندێك سۆفیانی کوردستان، ئەویش یەکێك لە گەورە سۆفییانی شاری دینەوەرە بەناوی ئەبولعەباس ئەحمەدی کوڕی محەمەد ناسراو بە "آستارە=ئەستێرە"[٣]. ئەو ئەبولعەباسە لە نێو کولتووری سۆفیگەریدا کەسێکی لاوەکی نیە، بەڵکو بە زانایەکی گەورە و یەکێك لە باشترین شێخانی فەتوا دادەنرێ و رێبازە سۆفییەکەشی بە راست و دروسترین رێباز وەسفدەکرێ[٤]، بەرامبەر بەمە بە پێی گێڕانەوەی شیعی لەوەدەچێ ئەبولعەباسی دینەوەری بانگەوازکارێکی بەرچاو و جێگەی متمانەی شیعەکان، لایەنی کەم هی شیعەکانی هەردوو شاری دینەوەر و کرماشان، بووبێ. بۆیە دەبێتە نوێنەریان لە گەیاندنی ئەو پیتاکەی کۆیانکردبۆوە بۆ دەستی دواین ئیمام[٥]، ئەمەش لەو قۆناغە چارەنووسسازەی کە شیعەی ئیمامی ناوی دەنێن قۆناغی "ونبونی بچووك – الغيبة الصغرى". رەنگە هەر بانگەوازکردنیش بێت وایلێدەکات لە شوێنێکی دیاریکراو، بەتایبەت لە شارەکەی خۆی جێگیر نەبێت و لە گەڕانی بەردەوام دابێت[٦]، تەنانەت جێ گۆڕینی زووبەزووی جێگەی سەرنجی سۆفییانی هاوسەردەمی بووە، ئەوەتا دەگوترێ ئەو کاتەی دەچێتە نەیشاپور و، بەو توانا بەرزەی لە وتاربێژیی هەیبووە،

---

(١) المقدسي: كتاب التوابين، حققه: عبد القادر الأرناؤوط، مكتبة الشرق الجديد، بغداد، ١٩٨٩، ص٢٢٢-٢٢٣. ابن صصري: الدرة المضيئة في الدولة الضاهرية، عنى بتحقيقه: وليم م.بربنر، جامعة كاليفورنيا، بيركلي، ١٩٦٣، ص٢٣١-٢٣٢. دواتر زێتر باس لە پێگەی ئەو کەسایەتییە کوردییە دەکەین.

(٢) أعيان الشيعة، حققه: حسن الأمين، ط ٥، دار الكتاب العربي، بيروت،١٩٧٢، ج١٢، ص١٢٤.

(٣) الطبري الصغير: دلائل، ص٥٢٠.

(٤) السلمي: طبقات، ص ٤٧٥. ابن خميس: مناقب، ج٢، ص١٩١.

(٥) الطبري الصغير: دلائل، ص٥٢٠.

(٦) الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٣٦٧. الشعراني: الطبقات الكبرى المسماة بلواقح الأنوار في طبقات الأخيار، تحقيق: سليمان الصالح، دار المعرفة، بيروت،٢٠٠٥، ص ١٨١.

شیاوه خەڵکی ئەوێ بۆ خۆی ڕاکێشێ، کەچی لەوێش دەردەچێ و دواجار لە سەمەرقەند دەگیرسێتەوە، تا لەوێ – لە دوای ساڵی (٣٤٠ك/ ٩٥١ز) – دەمرێ[١].

هەرچۆنێك بێت ئەو کەسایەتییە نموونەیەکی هەرە روونی پەیوەندی شاردراوەی نێوان شیعە و سۆفیگەریە بەگشتی و بە تایبەت لە کوردستاندا؛ سەرچاوە شیعییەکان کەباسی لێوە دەکەن هەرگیز باس لە رووخساری سۆفییانەی کەسایەتییەکەی ناکەن، لە چوارچێوەی مێژوونوسیی سۆفیگەریشدا دوور و نزیك باسێك لە شیعەتی ئەو و دوورایيە شیعییەکانی هزرە سۆفیگەریەکەی نییە. هەر بۆیە بۆ ئاشکراکردنی ئەو پەیوەندییە شاردراوەیە پێویستمان بە خوێندنەوەی ماناکانی ئەودیو وتە سۆفییەکانی ئەبولعەباسی دینەوەری و سۆفییانی تر هەیە تا رووی دیار و نادیاری پەیوەندییەکە ببینین، ئەوەتا لە پشت هەندێك لە وتەکانی ئەبولعەباسەوە ئاماژەی لێڵ بۆ باوەڕی شیعی، یان هاوڕابوون لەگەڵ شیعەدا، هەیە. ڕەنگە دیارترین تێزیشی لەمبارە ئەوەیان بێ کە سنوورەکانی "زانین – علم" دەکێشێ، سۆفی دینەوەری پێی وایە دووجۆرە زانین هەن: یەکەمیان زانینی ئەنجامدانی کارەکانی پەیوەست بە خوداوەیە لەلایەن بەندەوە، ئەوەی دووەمیشیان ئەو زانینە خوداییەیە لەبەندەدا دانراوە، ئەمەیان زانینێکی غەیبانییە و لە بەندەکانی خودا پەنهانە، تەنها کەسانێك هەندێك لایەنیان بۆ کەشف بووە، کە – بەقسەی وی – زێتر پێغەمبەرانن یاخود بژاردەی وەلییەکانن[٢].

لە پشت ئەو مانا سۆفییە دیارەی دەقەکە لەخۆی گرتووە و دەشێ لە سنووری هزری سۆفیگەریدا مانا ببەخشێ، ڕوویەکی تری هەیە ڕێك هاوشێوەی ئەو تێگەیشتنەیە کە شیعە لە بارەی پێگەی ئیمام و سنووری ئەو زانینەی پێی دراوە هەیەتی، ئەوان باوەڕیان وایە پێشەواکان تایبەتکراون بە زانینێکی خودایی کە مرۆڤە ئاساییەکان شتێکی لێ نازانن[٣].

لەلایەکی ترەوە هەر لە هزری شیعەی ئیمامیدا نازناوی "وەلی" تەنها بۆ دوانزە پێشەواکە بەکاردەهێنرێ، بۆیە ئەگەر ئەو دینەوەرییە لەنێو چەمکە سۆفییەکانەوە شیعییانە بیردەکاتەوە، ئەوا مەبەستیەتی جەخت لەسەر ئەو پێگە بێ هاوتایەی پێشەوا بکاتەوە، تەنانەت بیخاتە ڕیزی پێغەمبەرانەوە، بەمەش جارێکی تر گەڕاوەتەوە بۆ سەر بۆچوونە شیعییەکان لەبارەی پێگەی پێشەوا وەك میراتگری رۆحانی پێغەمبەرێتی[٤]. بێگومان مەغزای ئەو بەسەرهاتەی سەرچاوە شیعییەکان دەیگێڕنەوە و تێیدا ئەبولعەباس کارەکتەرێکی چالاکە لەپاڵ "ئیمامی مەهدی – الإمام المهدي"، باوەڕبوونە بەو زانینە غەیبانییەی پێشەوا لەکەسانی دی جوێ دەکاتەوە. هەروەها دەریدەخات چەندە سۆفیبوون دەشێ ڕەنگدانەوەی زەمینە

---

[١] السلمي: طبقات، ص ٤٧٥.

[٢] ابن خميس: مناقب، ج٢،ص ١٩٢.

[٣] هەر بۆ نموونە بڕوانە: ابن شهراشوب: مناقب آل ابي طالب، منشور ضمن: الأمام و الأمامة عند الشيعة، اعداد و تحقيق: يوسف ايبش، دار الحمراء، بيروت، ٢٠٠٣، ص٥٧-٥٨.

[٤] بۆ درێژەی ئەو بۆچوونەی شیعە بڕوانە: هنري كوربان: عن الإسلام، ص ص٢٩١-٢٩٣.

شەریعەتییەکە بێت. ئەوە نەبێ سۆفی دەخوازێ لە چوارچێوەی بەرهەمهێنانی حەقیقەتەوە گوزارشت لەو زەمینەیە بکات نەك بە پێچەوانە، لە بەشەکانی تردا لە چەندان شوێن دێینەوە سەر ئەو پەیوەندییە.

٢- کورد و هزری عیرفانیی ئیسماعیلییەکان

ئیسماعیلییەکان، وەك گروپێکی ناوداری شیعە، کاریان بۆ چەسپاندنی لێکدانەوەی باطنی ئایین دەکرد، ئەمەش لە ڕێگەی سیستەمێکی وردی بانگەوازکردنەوە لە پێناو رازیکردنی زۆرترین خەڵك بە جیهانبینی ئایینیانەوە.

پەیوەندیی کوردان بە بانگەوازی ئەم ڕەوتە دەگەڕێتەوە بۆ سەرەتاکانی سەرهەڵدانی بانگەوازەکە. مەیمونی کوڕی دەیصانی قەدداح، وەك یەکێك لە یەکەمین بانگەوازکارانی ئیسماعیلی کە لە نیوەی یەکەمی سەدەی دووەمی کۆچی/ هەشتەمی زایینی ژیاوە، ماوەیەك لە هەرێمی چیا و خوراساندا سووڕاوەتەوە و بانگەشەی خەڵکی بۆ سەر باوەڕەکەی کردووە[١]، پێدەچێ ئاکامی ئەم کارەی ئەو و بانگەوازکارانی تری ئیسماعیلی قەبوڵکردنی ڕەوتەکە بووبێ لەلایەن هەندێك لە کوردانی هەرێمی چیا[٢]، بەجۆرێك کە دەتوانین بڵێین ئەو کوردانە یەکەمین گروپێکن پەیڕەوییان لەو ڕێبازە نوێیە کردبێ.

لەوەدەچێ چالاکی بانگەوازکارە یەکەمینەکانی ئیسماعیلی هەر بەو هەرێمە نەوەستابێ، بەڵکو هەرێمی ئاذربێجانیشی گرتۆتەوە[٣]، بەهەمان شێوە لە هەرێمی جەزیرەشدا بانگەوازکاریان هەبووە[٤]. بەڵام زێتر چالاکیان لە هەرێمی چیا چڕ بۆتەوە کە وەك تازە گوتمان زەمینەیەکی کۆمەڵایەتیشی لەنێو کوردانی ئەوێ بۆ خۆی چێ کردووە، سەرچاوەکانیش ئاماژە بۆ بزاوتی بەرچاوی ئەوان – لەم قۆناغە و دواتر– لە هەردوو شاری سەرەکی ئەوێ هەمەدان و نەهاوەند [٥] دەکەن[٦].

---

[١] الديلمي: بيان مذهب الباطنية و بطلانه – منقول من كتاب قواعد عقائد آل محمد، عنى بتصحيحه: ر. شتروطمان، ط٢ ، مكتبة المعارف، الرياض، ١٩٨٢، ص٢٠.

[٢] البغدادي: الفرق بين الفرق، تحقيق: لجنة إحياء التراث العربي، دار الجيل و الآفاق الجديدة، بيروت، ١٩٨٧، ص٢٦٦. الأسفراييني: التبصير، ص١٤١.

[٣] ابن النديم: الفهرست، ص٢٨٠ ، ٢٨٣.

[٤] ابن النديم: الفهرست، ص ٢٨٣.

[٥] دواتر باس لەو شارانە دەکەینەوە.

[٦] بڕوانە: ابن العمراني: الأنباء في تاريخ الخلفاء، تحقيق: قاسم السامرائي، لايدن، ١٩٧٣، ص٢٠٤. ابن الجوزي: المنتظم في تاريخ الملوك و الأمم، دراسة و تحقيق: محمد عبد القادر عطا و مصطفى عبد القادر عطا، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٢، ج١٥، ص٤٣. بنيامين التطيلي: رحلة بنيامين، ت: عزرا حداد، المطبعة الشرقية، بغداد، ١٩٤٥، ص١٥٣.

ئەو راستییە مێژووییانە وامان لێ دەکات پرسیار لە چۆنییەتی قەبوڵکردنی ئەو کوردانە بۆ باوەڕی ئیسماعیلی بکەین، یان با بڵێین ئەوە چییە وادەکات لەو زەمینە کوردیەدا پێشوازی لەو شێوەی ئیسلام بکرێ؟ دەشێ وەڵامی پرسیارەکە، بەر لەهەموو شتێك، بە چۆنییەتی بانگەوازی ئیسماعیلییەوە ببەستینەوە و لەوێوەش پەیوەندیی بە دیاردەی سۆفیگەرییەوە ببینین، شێوازێك کە لەلایەك لە چوارچێوەی رێکخستنێکی نهێنی ورد دەکرا، لەلایەکی ترەوە لەوەدەچێ – وەك هەنگاوی دوای نهێنیبوون– بۆ ئاسانکاری خۆیان و بەر لە هەر هەوڵێکی بانگەوازکردن، خوێندنەوەیەکی باشی تێگەیشتنی ئایینی خەڵکیشیان کردبێ، ئەوەتا هەر مەیمونی کوڕی دەیصانی قەدداح – بەپێی وتەی دەیلەمی مێژوونوس (م٧١١ك/ ١٣١١ز) – لەکاتی بانگەوازیدا لە هەرێمی چیا و خوراسان: ((جل و بەرگی سۆفییانی پۆشیبوو)) و واینیشاندەدا ئەو کەسێکی سەروو ئاساییە[1].

دەشێ ئەم قسەیەی دەیلەمی، بەدەر لەو شێوە تۆمەتبارکردنەی پێی دەدوێ، لەچەند روویەکەوە شرۆڤە بکەین، لەو رووەی کەوا ئاماژەیەکە بۆ قەبوڵکردنی حاڵەتی سۆفییانە لەو زەمینە کۆمەڵایەتییەی بانگەوازەکەی لێ دەکرێ، هەروەها لەو رووەی ئەم قەبوڵکردنە لەلایەن گروپە ئایینیە جیاکانەوە پەی پێ بردراوە و سوودی لێ وەرگیراوە بۆ دۆزینەوەی جێ پێیەك لەو شوێنانەدا، دواجاریش لە رووی ئەوەی ئەو تێکەڵییە دەخاتە روو کە لەنێوان باوەڕی شیعەی ئیسماعیلی لەگەڵ سۆفیگەری ئیسلامیدا هەیە، خۆ گروپێك لەو کەسانەی ئیسماعیلییەکان بۆ خۆیانیان راکێشاون کەسانی تەرکە دونیا و خودا پەرست بوون[2].

لەگەڵ ئەوەشدا سەرچاوەکان شتێکی ئەوتۆمان لەسەر پەیوەندی راستەوخۆی نێوان باوەڕی ئیسماعیلی و سۆفیگەری لەو ناوچانە پێ ناڵێن، ئەمە لە کاتێکدا لەهەمان قۆناغی چالاکبوونی ئیسماعیلییەکان، لە شارەکانی نەهاوەند و هەمەدان، گەشەسەندنێکی بەرچاوی هزری سۆفیگەری لەهەردوو شاردا هەیە بەتایبەت هەمەدان، کە دەبێتە بنکەیەکی سەرەکی دامەزراندنی فۆرمێکی ئەو هزرە و هێندێك لەو چەمکانەی کاری پێ دەکات لە کولتووری ئیسماعیلییدا ئامادەیی هەیە. خۆ ئیسماعیلییەکانیش لەم قۆناغەی دەرکەوتنیاندا بەرجەستەکاری عیرفانیی شیعی بوون، بەتایبەت لە خستنەڕووی تێزی رووخساری خودایانەی ئیمامەت، هەروەها باوەڕبوون بە حەقیقەتی باطنی[3]. کاتێکیش، وەك دواتر دەبینین[4]، ئەم تێزە ئایینیانە و هاوشێوەیان لەلای سۆفییانی شار و ناوچەکە قسەی لەسەر دەکرێ و بابەتی هزریی لێ دەکەوێتەوە، ئەوکات دەبێ دەروازەی "کاریگەریی و کارلێکردن" بە ئاوەڵایی

---

[1] بیان،ص٢٠.

[2] الدیلمي: بیان، ص١٩.

[3] Henry corbin: History of Islamic Philosophy, Translated by: Liadain sherrard with the assistance of philip sherrard, Kegan Paul international, London and New York, pp.74-75.

[4] بڕوانە بەشی چوارەمی ئەم توێژینەوەیە.

بهێڵینەوە، ئەگەرچی کارکردنی نهێنییانەی ئیسماعیلییەکان و بە پیرۆزکردنی پاراستنی نهێنییەکان، لەمپەرێکی گەورەن لەبەردەم بینینی راست و دروستی پەیوەندییەکان.

بەڵام دواجار نابێ زێدەڕۆیی بکەین لە دەستنیشانکردنی قەبارەی باوەڕی ئیسماعیلی لە زەمینەی کوردیدا، رەنگە سنووردابوونی چالاکیان لە قۆناغەکانی دواتر بە ناوچە چیاییەکان[1]، پاڵپشتی ئەو بۆچوونە بکات. لە سەرەتاشدا، لەبەر ئەوەی ئەوان لە چوارچێوەی رێکخستنێکی نهێنی – شۆرشگێڕانە کاریان دەکرد و بانگەوازەکەیان لەسەر دژایەتی کردنی رژێمی سوننەگەرای عەبباسی و زانا ئایینیەکانی و بەڵێندان بە هێنانەدی دادپەروەری لەژێر سایەی حوکمی ئیمامی ئیسماعیلی دامەزرابوو[2]، بۆیە چاوەڕێی ئەوە ناکرێ دەسەڵاتدارانی عەبباسی و لایەنگرانیان لە کوردستاندا لە هەمبەر چالاکییەکی هەستپێکراوی ئەم گروپە بێدەنگ بووبن[3]. بۆیە ئەگەر پاشماوەیەکیان بمێنێ ئەوا بێگومان لەو ناوچە چیاییە سەختانە دەبێت کە دەستی دەسەڵاتدارانی پێ ناگات.

دوورکەوتنەوەی ئەوان و نادیاری چارەنوسییان، توێژەرانی خستۆتە بەردەم کاری گەڕان بەدوای پاشماوەیان لە زەمینەی کوردیدا، رەنگە دیارترین توێژەرێکیش لەم بوارەدا کاری کردبێ، پسپۆڕی بواری لێکۆڵینەوە ئیسماعیلییەکان "و.ئیڤانۆڤا – W.Ivanow" بێت، ئەو پێی وابوو پاشماوەی ئەو ئیسماعیلییانە هەمان ئەو گروپە ئایینیەن کە ئەمڕۆ پێیان دەگوترێ (ئەهلی هەق – کاکەیی)[4]، ئەو توێژەرە وای بۆ دەچێ دەرکەوتە عیرفانییەکانی ئەم سێکتە ئایینیە لە زۆر رووەدا هاوشێوەی تێگەیشتنی ئیسماعیلییەکانە بەتایبەت رەهەندی خودایی پێشەوا و ئەوان لەهەمان ئەو شوێنەشدان کە پێشتر گۆڕەپانی چالاکی ئیسماعیلی بووە، تەنانەت ناوی "ئەهلی هەق"یش پێشتر ئیسماعیلییەکان لە خۆیان ناوە[5]. ئەگەرچی توێژەری تر هەن لە ئێستادا ئەو بۆچوونەی ئیڤانۆڤا بەتەواوی وەرناگرن و پێیان وایە بەڵگەی تەواو لەسەر ئەو بەردەوامییە مێژووییە و پەیوەندییە تەواوکارییە نییە[6]، بەڵام ئەو لێکچوونەی لە نێوان هەردوو سیستەمی کولتووریدا هەیە، ئەگەری هەبوونی رەگەزی ئیسماعیلی لە باوەڕی عیرفانییانەی ئەهلی هەق بە زیندوویی دەهێڵێتەوە، رەنگە ئەگەر لە

---

[1] الحنبلي: شذرات الذهب في اخبار من ذهب، حققه: عبد القادر الأرنؤوط و محمود الأرنؤوط، دار ابن كثير، دمشق، ١٤٠٦ك، ج٣، ص٤٠٠.

[2] فرهاد دفتري: الإسماعيليون في مجتمعات العصر الوسيط الإسلامية، ت: سيف الدين القصير، دار الساقي، بيروت، ٢٠٠٨، ص٣٧، ٤٣.

[3] الديلمي: بيان، ص٢٠.

[4] پێڕەوانی راستی – یارانی کوردستان ((ئەهلی هەق))، وەرگێڕانی: ئاسۆ کەریم، وەزارەتی رۆشنبیری، هەولێر، ٢٠٠٣، ل١٠٥.

[5] پێڕەوانی راستی، ل٦٧.

[6] ژان دورینگ: موسیقی و عرفان – سنت شیعی اهل حق، ترجمه: سودابه فضائلي، نشر پرسش، تهران، ١٣٧٨، ص٤٣.

دواڕۆژدا توێژینەوە لەسەر ئەو بابەتە بکرێ بەپێی میتۆدی بەراوردکاریی خوێندنەوەی مێژووی بیروباوەڕە ئایینیەکان، ڕەهەندەکانی ئەو کاریگەرییەمان روونتر بۆ دەربکەوێ.

٣- کورد و زوهدی میللیی "قەرمەتییەکان – القرامطة"

بەگەڕانەوە بۆ ئەو ماوە مێژووییەی پێشتر دەستنیشانمان کرد، ئەو پارچەپارچەییەی زۆر لە رەوتە ئایینیەکانی تێکەوتبوو، ئیسماعیلییەکانیشی گرتۆتەوە، بەتایبەت لە کۆتاییەکانی سەدەی سێیەمی کۆچی، کاتێك لەهەناوی ئەواندا بزاڤی "قەرمەتییەکان – القرامطة" لەدایك بوو[١]، کە زێتر خۆی وەك بزاڤێکی کۆمەڵایەتی – ئایینی نیشانداوە، دەیویست چارەسەری ئەو نابەرابەرییە کۆمەڵایەتییەی لە پانتایی ئسلامیدا هەبوو، لە دووتوێی باوەڕێکی ئایینی و لە ڕێگەی ڕێکخستنێکی وردەوە بکات.

هەربۆیە ئاساییە ئەگەر ئەو گرۆ و میللەتانەی خۆیان لەبەردەم نابەرابەرییەکەدا دەبینییەوە، هەوڵبدەن لەنێو بزاڤی ئاوادا جێگەیەك بۆ خۆیان بدۆزنەوە، یەکێك لەو میللەتانەش کوردەکان بوون، کە لەوە دەچێ هەر لەسەرەتاوە بەشێکی بنەڕەتی بونیادی کۆمەڵایەتی بزووتنەوەکەیان پێکهێنابێت، ئەمە بەڕوونی لە قسەی مێژوونوس ئیبن جەوزی(م ٥٩٧ك/١٢٠٠) دەردەکەوێ کە لە دیدێکی شکاندنەوە و بەکەم تەماشاکردنەوە دەڵێ: ((پەیڕەوکارانیان چەند جۆرێکن، لەوانە گروپێك کە تووشی لاوازی عەقڵی ببوون و کورتبینی و گێلی و نەفامی بەسەریاندا زاڵ بوو و هیچ شتێکیان لە زانستەکان نەدەزانی، وەك خەڵکی رەشەخاك – السواد(خوارووی عێراقی ئێستا) و کوردەکان))[٢]. لەپاڵ ئەمەدا دەقی مێژوویی ترمان هەن روونی دەکەنەوە ئەو بەشدارییەی کوردان هەر لە ئاستی میللی نەماوەتەوە، بەڵکو بۆ ئاستی سەرکردایەتی سوپای بزووتنەوەکە و سەرپەرشتی کردنی پەڕیوەتەوە، بەتایبەت لە وڵاتی شام، کە سەرکردەی سوپای قەرمەتییەکانی ئەوێ، لە ساڵی (٢٩٠ك/٩٠٣ز) جەعفەری کوڕی حەمیدی کوردی بووە[٣]، ئەمە لە کاتێکدا – بە پێی پەیکەری ڕێکخراوەیی بزاڤەکە – بوون بە قەرمەتی و هەڵگرتنی ئەم ناسنامەیە پێویستی بە بڕینی چەند پلەیەکی ڕۆحانی هەبوو و پرۆسەیەکی ورد و تاڕادەیەك درێژ خایەن بووە[٤].

هەرچۆنێك بێت رەنگە نەتوانین بە تەواوی پەیوەندیی ڕاستەوخۆی باوەڕی ئەو گرۆیە بە هزری سۆفیگەری لە کوردستاندا دەستنیشان بکەین، مەگەر بە شێوەیەکی ناڕاستەوخۆ ئەو پەیوەندییە هەبووبێ، وەك دواتر روونی دەکەینەوە. بەڵام دەتوانین بڵێین بەشداری ئەو کوردانە

---

[١] لەبارەی چۆنیەتی پارچە بوونی ئیسماعیلییەکانەوە بگەڕێوە بۆ: فرهاد دفتري: الإسماعيليون، ص ص٦١– ٧٩.

[٢] المنتظم، ج١٢، ص٢٩٧–٢٩٨.

[٣] الطبري: تاريخ الأمم و الملوك، راجعه و قدم له: نواف الجراح، ط ٣، دار صادر، بيروت، ٢٠٠٨، مج٦، ص٢١٧٦. بۆ وردەکاریی زیاتریش لەبارەی پەیوەندیی کورد و قەرمەتییەکان بڕوانە: زرار صديق توفيق: الكورد، ص ص ٩٠–٩٢.

[٤] عارف تامر: القرامطة، دار القلم، القاهرة، ٢٠٠٤، ص٣٤.

له بزووتنەوەی قەرمەتییەکان، ئەوانی خستۆتە بەردەم جیهانبینییەکی ئایینیەوە کە دەشێ خاڵی پەیوەندیی بێت لەنێوان دیاردەی ئایین و تێگەیشتنی کوردان لێی، لەگەڵ ئەو جیهانبینیەی سۆفیگەریی ئیسلامی کاری پێ دەکرد و لە زەمینەی کۆمەڵایەتیدا جێگەی دەبۆوە. دیارە لێرە مەبەستمان زوهدگەرایییە، کە یەکێك لەو بنەما سەرەکییانەی هەر لە دەستپێکەوە لە جیهانبینی ئایینی قەرمەتیدا ئامادەیە، ئەوەتا دامەزرێنەری بزاوتەکە حەمدان قەرمط، لەپاڵ خوداپەرستی زۆرەوە، وەك زاهید و تەرکە دونیایەك خۆی نیشان دەدا[1]، تەنانەت تەنانەت هەر ئیبن جەوزی ئاماژە بۆ ئەوە دەکات کەوا یەکێك لە ئامرازە بنەڕەتییەکانی قەرمەتییەکان بۆ راکێشانی خەڵك بۆ سەر باوەڕەکەیان نیشاندانی پاکێتی و دەستگیری و دوورکەوتنەوە لە شەهوەت و ئارەزووەکان بوو[2].

پەیوەستبوونی ئەو کوردانە بەم جیهانبینییە، سەرباری ئەوەی وەك پەرچەکردارێکی خراپی ئاستی بژێوی خەڵکەکە بوو[3]، رەهەندێکی ئایینیش بەو ئاستەی بژێوە دەبەخشێ کە زوهدگەرایییە، ئەگەرچی – وەك پێشتر بینیمان – بنەماکانی بریتی دەبن لە خۆڕاهێنان لەسەر برسێتی و وازهێنان لە شەهوەت و چێژەکانی ژیان، لە هەمانکاتدا جۆرێکە لە خۆڕازیکردن بە پاساوە ئایینیەکەی هەژاریی وەك نەخۆشییەکی کۆمەڵایەتی، ئەمە یەکێکە لەو بابەتانەی هزری ئایینی ئەو گرۆیە باسی دەکات[4]. هەر بۆیە ئەگەر پاشان ئەو خوێندنەوەیەی هەژاریی لە گوتاری سۆفیگەریدا بەرجەستە دەبێ و سۆفییان بە وتە و بە کردار گوزارشتی لێ دەکەن، ئەوا لەو زەمینە کۆمەڵایەتییەدا نەك هەر بە دەرچوون لە رەوشی ئاسایی لەقەڵەم نادرێت، بەڵکو رێگەشی بۆ خۆشکراوە و لە سیستەمی کولتووری خەڵکەکەدا بە پرۆسەی پیرۆزکردن تێدەپەڕێ.

دواجار دەبێ ئاماژە بەوە بکەین بەشداری کوردان لەو بزوتنەوەیە گشتگیر نەبووە، رەنگە ئەمەش لەبەر پەرگیری و توندوتیژی بزوتنەوەکە بێت کە هەندێ ناوچەی کوردیشی کەوتۆتە بەری، وەك لە هەرێمی جەزیرە، بەتایبەت لە شارەکانی نصێبین و سنجاردا[5]، لەلایەکی ترەوە لەوە ناچێ قەرمەتییەکان خۆیان گرنگییەکی زۆریان بە پانتایی کوردی دابێ، بە بەڵگەی ئەوەی باسی هیچ بانگەوازکارێکیان لەوێ نییە بە پێچەوانەی شوێنەکانی تر[6]. رەنگە ئەمەش پەیوەندیی بە دوورکەوتنەوەی سەنتەری چالاکیان بێت، بە تایبەت دوای

---

[1] الطبري: تاريخ، مج٦،ص٢١٤٥. ابن الجوزي: المنتظم،ج١٢،ص٢٩١.

[2] المنتظم، ج ١٢، ص٢٩٣.

[3] محمود إسماعيل: الحركات السرية في الإسلام، دار القلم، بيروت، ١٩٧٣، ص ١١٥.

[4] الأشعري: مقالات الإسلاميين و اختلاف المصلين، قدم له: نعيم زرزور، المكتبة العصرية، صيدا – بيروت، ٢٠٠٨، ج٢، ص٤٥.

[5] النويري: نهاية الأرب في فنون الأدب، الجزء الخاص بالقرامطة منشور ضمن كتاب: أخبار القرامطة، دراسة و تحقيق: سهيل زكار، دار الكوثر، الرياض، ١٩٨٩، ص٥٠٠.

[6] الديلمي: بيان، ص٢١.

شكستيان له هەرێمی عێراق و وڵاتی شام و پاشەكشەكردنیان رووەو وڵاتی بەحرێن، لەوێدا بزووتنەوەكە پەڕیوەتەوە قۆناغی حوكمڕانیكردن[١]، ئەمەش وادەكات چیدی باسێك نەمێنێ لەبارەی پەیوەندی كورد و گروپەكە و كاریگەریی باوەڕیانەی لەم زەمینەیەدا.

دواجار دەبێ ئاماژە بۆ ئەوەبكەین كە جگە لەو رەوتانەی شیعە، رەوتێكی تریش لەنێو كوردان و لە وڵاتەكەیاندا لەم قۆناغەدا برەوی سەندووە و پەیڕەوكاری بۆ خۆی پەیدا كردووە، ئەویش "شیعەی زەیدی – الشیعة الزیدیة"یە، كە لە نێو كوردەكانی ناوچەی شارەزوور، بەتایبەت شاری پیر، بڵاوبۆتەوە[٢]، بەهەمان شێوە پەیڕەوكارانی ئەم رێبازە لە شاری هەمەدانیش هەبوون[٣]. ئەم گروپە هەمان ئەو رۆحە یاخییەیان هەبوو كە لەلای خەواریجەكان هەبوو و بەسەر تێگەیشتنی ئایینی و ژیانی رۆحانیاندا زاڵە، هەروەها ئەوان زێتر مەیلیان بەلای عەقڵانییەتی موعتەزیلەوە بوو[٤]، ئەمەش سنوورێكی داناوە بۆ گەشەسەندنی سۆفیگەری لە نێوانیاندا، هەرچەندە لە قۆناغە درنگەكانی مێژوویاندا دەركەوتەی سۆفییانەیان هەبووە[٥]. بەڵام ئەو دەركەوتەیە لە ناوەندی كوردیدا نادیارە.

هەرچۆنێك بێت واینابینین كوردە زەیدییەكان توانیبێتیان سنووری باوەڕەكەیان فراوانبكەن، بەڵكو بە پێچەوانەوە كەوتوونەتە بەر دەمارگیری ئایینی خەڵكی سەر بە رەوتەكانی تر، ئەوەتا هەر لە شارەزوور لەسەر دەستی كوردەكانی ترەوە، رەنگە زێتر سوننەكانی ئەوێ، دووچاری كوشتن و سووتان و تاڵان بوونەتەوە[٦]، بۆیە لەوەناچێ چیدی لەوێدا پاشماوەیەكی ئەوتۆیان مابێتەوە، كە كاریگەریی بەسەر رەوشی ئایینی جڤاكی كوردیدا هەبووبێ.

---

[١] بۆ درێژەی ئەم بابەتە بگەڕێوە بۆ: ثابت بن قرة الصابي: أخبار القرامطة، حققه: سهیل زكار، دار المعرفة، بیروت، ٢٠٠٠، ص ص ٢٣-٤٥.

[٢] مسعر بن مهلهل: الرسالة الثانیة، اعتنى بنشرها: و. مینورسكي، مطبعة جامعة القاهرة، القاهرة، ١٩٥٥، ص ١١.

[٣] الدیلمي: بیان، ص٨٤.

[٤] لەبارەی كاریگەریی موعتەزیلە لەسەر شیعەی زەیدی بڕوانە: عبداللطیف بن عبدالقادر الحفظي: تأثیر المعتزلة في الخوارج و الشیعة، دار الأندلس، جدة، ٢٠٠٠، ص ص٤٠١-٤٥٩.

[٥] الشیبي: الصلة، ص١٧٤-١٧٦.

[٦] مسعر بن مهلهل: الرسالة، ص١١. هەروەها بڕوانە: حسام الدین النقشبندي: الرسالة الثانیة لمسعر بن مهلهل و شهرزور، مجلة" زانكۆی سلێمانی"، السلیمانیة، ٢٠٠١، العدد(٨)، ص٢٢٠-٢٢١.

سێیەم: ڕەوتی سوننی و سنوورە شەرعییەکانی سۆفیگەری لە کوردستاندا

ئەگەر بمانەوێ لە پێگەی مێژوویی ڕەوتی سوننەگەرا لە نێو کورداندا بدوێین، دەبێ جەخت لەسەر گەشەسەندن و شێوەگرتنی ڕێبازەکانی ئەم ڕەوتە بکەینەوە، ڕەنگە ئەمەش زۆر لە بابەتەکەمان دوور بخاتەوە، بۆیە زیاتر ئەو ڕەگەزانەی ڕەوتی سوننە دەخەینەڕوو کە لە کوردستاندا جێکەوتەی هەبووە، بەتایبەت لە بواری گەشەسەندنی هزری ئایینیدا. ڕەنگە ڕەگەزی هەرە بنەڕەتی کە ئەو ڕەوتەی پێ بناسرێتەوە بەتایبەت لە قۆناغی دەرکەوتنیدا پشتبەستنە بە فەرموودەکانی پێغەمبەر وەك سەرچاوەیەکی بنەڕەتی شەریعەت. لەم خاڵەشدا دەردەکەوێ کوردەکان – کەم تا زۆر – بەشداریان لە بەرهەمهێنانیدا کردووە، بە تایبەت بنەماڵەی ئەو کوردانەی لە زوویەکەوە تێکەڵ بە کۆمەڵی عەرەبی – ئیسلامی بوون، زێتریش بەپێی سیستەمی "موالات"[1]؛ لەوێدا دەبینین کەسانێك لەنێویاندا دەردەکەون، بەکاریگەریی ئەو ناوەندە باوەڕدەهێنن و پابەندی تێگە باوەڕیی – هزرییەکانی ئەم ڕەوتە ئایینیەن.

کتێبەکانی تایبەت بە فەرموودە ناوی چەندان کەسێتی کوردمان پێ دەڵێن لەدەستە سەرەتاییەکانی گێڕەرەوەی فەرموودەن و بەڵگەی ڕوونن لەسەر ئەو بۆچوونەمان، هەر بۆ نموونە: مەیمون ئەبو بەصیری کوردی کە مەولای عەبدوڵای کوڕی عامر بووە[2]، عومەری کوڕی ئیبراهیمی کوردی مەولای بەنی هاشم[3]، ناصحی کوڕی عومەری کوردی مەولای ئیبراهیمی کوڕی سلیمان[4]، عومەری کوڕی ئەبو حەکیمی کوردی مەولای بنەماڵەی زوبیر یاخود ئەزدییەکان[5]و چەندانی کەسایەتی تری کورد و غەیرە کورد لە خەڵکی وڵاتەکە ناویان دەهێنرێ[6]، کە کەم تا زۆر ڕۆڵیان لەبەرهەمهێنان و داڕشتنی گوتاری ئایینی ئەم ڕەوتە هەبووە، هەروەها هاوکاریش بوونە لە جێبەجێکردنی پرۆسەی موسڵمانبوون لە پانتاییەکە

---

[1] سیستەمێك کە موسڵمانە غەیرە عەرەبەکانی بە خێڵە عەرەبییەکان دەبەستەوە و وەك ئەندامی دووەمی خێڵ مامەڵەیان لەگەڵدا دەکرا، بەهاتنی عەرەبە موسڵمانەکان، غەیرە عەرەبەکان بۆ پاراستنی پێگەی ئابوری– کۆمەڵایەتی خۆیان لە زەمینەی نوێدا کاریان پێ کردووە. کلود کاهن: قبایل، شهرها و سازمانبندی اجتماعی، در: تاریخ ایران از فروپاشی دولت ساسانیان تا آمدن سلجوقیان، گرد آورنده: ر.ن.فرای، مترجم: حسن انوشه، مؤسسة انتشارات امیر کبیر، تهران، ١٣٧٩ه.ش، ص٢٦٥.

[2] يحيى بن معين: تاريخ يحيى بن معين(رواية الدوري)، حققه: احمد محمد نور سيف، مركز البحث العلمي، مكة المكرمة، ١٩٧٩، ج٤، ص٣٣٠. التميمي: الجرح و التعديل، دار احياء التراث العربي، بيروت، ١٩٥٢، ج٨، ص٢٣٨.

[3] ابن الجوزي: الضعفاء و المتروكين، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٤٠٦ه، ج٢، ص٢٠٤. الذهبي: المغني في الضعفاء، حققه: نورالدين عتر، دار احياء التراث الإسلامي، قطر، ١٩٨٧، ج٢، ص٤٦٢.

[4] ابن الجوزي: الضعفاء، ج٢، ص١٥٥.

[5] ابن حجر: تقريب التهذيب، تحقيق: محمد عوامة، دار الرشيد، دمشق،١٩٨٦، ص٤٢٠.

[6] هەر بۆ نموونە بڕوانە: ابن سعد: الطبقات الكبرى، حققه: احسان عباس، دار بيروت للطباعة والنشر، بيروت، ١٩٨٠، ج٥، ص. الجياني: القاب الصحابة و التابعين. تحقيق: محمد زينهم و محمود نصار، دار الفضيلة، القاهرة، ١٩٩٤، ص٨٥.

بەگشتی و دارِشتنی بناغەی یادەوەرییەکی ئایینی – ئیسلامییانە، کە خەڵکی ئەوێی بەو سیستەمە کولتوورییە پەیوەست دەکرد و ئەو ناسنامە ئایینیەیان بەسەردا زاڵ دەبوو.

کۆکردنەوە و گێڕانەوەی فەرمووده مەزهەبی ئایینی سەربەخۆی لێ کەوتۆتەوە کە زێتر بە مەزهەبی "ئەهلی فەرمووده – اهل الحدیث" دەناسرێن، رەنگە دیارترین مەزهەبێکیش لەو قۆناغەی باسی دەکەین کە هەم کاریگەریی بەسەر رەوشی فیقهی و هەمیش بەسەر هزری سۆفیگەرییەوە لە کوردستاندا دیارە مەزهەبی سوفیانی ثەوری(م ١٦١ك/٧٧٨ز) بێت. بە داخەوە زانیاری ئەوتۆمان لەسەر چۆنییەتی بڵاوبوونەوەی مەزهەبەکە لە ناوەندی کوردیدا نییە، تەنیا ئەوەندە دەزانین کە دوای خۆی مەزهەبەکەی زۆر تەشەنە دەکات بە تایبەت لە رۆژئاوای هەرێمی چیا، بە پلەی یەکەمیش لە شاری دینەوەر[١]، کە دەبێتە بنکەی هەرە سەرەکی مەزهەبەکە لە رۆژهەڵاتی جیهانی ئیسلامیدا[٢]، هەروەها شاری هەمەدانیش کاریگەر دەبێ بە مەزهەبی ئەهلی فەرمووده بەگشتی[٣].

هەرچۆنێك بێت رەنگە هۆکارێکی بڵاوبوونەوەی مەزهەبی "سوفیانی" لەوەدابێ کەوا جۆرێك لە ناوەندگیری پێوە دیارە لە نێوان ئەهلی فەرمووده و ئەهلی راوبۆچوون، هەر بۆیە لە هەردوو قوتابخانەدا پێگەی خۆی هەیە[٤]، ئەمەش رێگە خۆشکەرە بۆ تەشەنەکردنی مەزهەبەکە، خۆ گرنگی ئەو ناوەندگیرییە زێتر دەردەکەوێ کاتێك دەبینین دامەزرێنەری مەزهەبەکە مەیلی بەلای کۆکردنەوەی تێگەیشتنی باوەڕییانەی شیعییە لەگەڵ رەوتی "ئەهلی سوننەت و جەماعەت"، ئەو خۆی لە ماوەیەکی ژیانیدا مەیلی بەلای شیعەکان هەبووە، بەتایبەت شیعەی زەیدی[٥]، بەڵام دواتر دەستبەرداری دەبێت[٦]، لەبەر ئەوەشە رێبازەکەی تێزی ئایینی هەردوو لای لەخۆی کۆکردۆتەوە، ئەمەش وادەکات لەو ناوچە کوردییانەدا گرفتێکی ئەوتۆی نەبێ بۆ بڵاوبوونەوە و تەشەنە کردن.

بەهەرحاڵ بڵاوبوونەوەی مەزهەبی سوفیانی لەو شارانەدا نەك هەر کاریگەریی هەبووە لەسەر دەرکەوتەی سۆفیگەری، بەڵکو فاکتەرێکی بنەڕەتی بووە لە فراوانکردنی پانتایی ئەم هزرە و بوونی ئەم دوو شارە بە تایبەتی دینەوەر بە بنکەی سەرەکی سۆفیگەری لە تەواوی

---

[١] المقدسي: احسن التقاسيم، ص ٢٩٦.

[٢] السمعاني: الأنساب، تقديم و تعليق: عبدالله عمر البارودي، دار الجنان، بيروت، ١٩٨٨، ج١، ص٥١٨.

[٣] المقدسي: احسن التقاسيم، ص٢٩٦.

[٤] سوسن فريد فلاحة: الإمام سفيان الثوري و آراؤه الفقهية مقارنة بالمذاهب الأخرى، الرياض، ١٤٢٨هـ/٢٠٠٧م، ص٩١.

[٥] ابن قتيبة: المعارف، صححه و علق عليه: محمد اسماعيل عبدالله الصاوي، ط ٢، دار احياء التراث العربي، بيروت، ١٩٧٠، ص١٦٠. ابن النديم: الفهرست، ص ٢٦٧. هەروەها بۆ زانیاری زیاتر بڕوانە: الشيبي: الصلة، ص ص٤٠٠–٤٠٣.

[٦] الذهبي: سير اعلام النبلاء، تحقيق: شعيب الأرنؤط و محمد نعيم العقرقوسي، ط ٣، مؤسسة الرسالة، بيروت، ١٩٨٦، ج٧، ص٢٥٣.

ڕۆژهەڵاتی جیهانی ئیسلامیدا، وەك دواتر بە درێژی باسی لێوە دەکەین[1]. ڕەنگە هۆکاری سەرەکی ئەمەش بگەڕێتەوە بۆ پێگەی باڵای سوفیان لە نێو هزری سۆفیگەری بەگشتی، چونکە چەند ئەو کەسایەتییە وەك فەقیهێك دەناسرێ، ئەوەندەش - ڕەنگە زێتریش - وەك زاهیدێك و دواتریش وەك کەسایەتییەکی زیندووی نێو گوتاری سۆفیگەریی ئیسلامیدا ناسراوە، ئەو خۆی ژیانێکی زاهیدانەی بەسەر بردووە و تەرکەدونیایی و ترس و گریان و ئازاردانی جەستە لەڕێگەی زێدەڕۆیی لە خوداپەرستیی، کردۆتە ناونیشانی ئەو ژیانە[2]، ڕاستەوخۆش پەیوەندی لەگەڵ سۆفییە یەکەمینەکانی جیهانی ئیسلامی گرێداوە[3].

بۆیە دەبینین لەلای وی سنوورەکانی فیقه و تەصەوف تێکەڵ بەیەکدی بوون، ئەو خۆی باوەڕی بەو تێکەڵییە هەبووە و وەك تێزێکی سەربەخۆ بەکاریهێناوە و بە ئاشکرا ڕایدەگەیەنێ فەقیهی سۆفی پلەیەکی باڵای هەیە و یەکێکە لە کەسە زێدە ئازیزەکان[4]، هەر بۆیە ئاساییە مێژوونوسانی تایبەتمەند بە بواری سۆفیگەریی ئیسلامی وەك ڕەمزێکی نێو کایەکە قەبوڵی بکەن و بە ئاڕاستەی دەرخستنی ڕەهەندە زوهدیی - سۆفییەکانی کەسایەتییەکەی بیخوێننەوە[5].

بێگومان کۆکردنەوەی ئەم دوو کایەیە لە کەسێتی سوفیانی ثەوری، لە پانتایی کوردیدا بەڕوونی ڕەنگی داوەتەوە، دەبینین فەقیهەکانی سەر بەو مەزهەبە لەوێ سۆفی یان لایەنی کەم زاهید بوون[6]، لای خۆشیانەوە هەندێك لە سۆفی و زاهیدەکانیش لە سەر مەزهەبەکە بوون[7]، بەمەش ئەو پەیوەندییە تەواوکارییەی باسمان کرد لەلای سۆفییەکانی ناوچەکە بەرجەستە دەبێ. لەلایەکی ترەوە ئەو جۆرە پەیوەندییە سنوورەکانی هزری سۆفیگەریش دەستنیشان دەکات تا بنەما باوەڕپێکراوە فیقهیەکان نەبەزێنی، وەك دواتر دەچینەوە سەر ئەو بابەتە. بەڵام دواجار مەزهەبی سوفیانی هەر وەك فاکتەرێکی زیندوو دەمێنێتەوە لە فراوانکردنی مەودای بوونە سۆفی و تا درەنگانێك، لایەنی کەم تا ناوەڕاستی سەدەی پێنجەمی کۆچی/ ناوەڕاستی سەدەی یانزەی زایینی، لە شارێکی وەك دینەوەردا پەیوەندییە تەواوکارییەکە هەر دەمێنێتەوە[8].

---

[1] بڕوانە ل٧٦-٩٦.

[2] ابن الجوزي: صفة الصفوة، ج٢، ص٢٣.

[3] ابونعيم: حلية، ج٦، ص٣٣٨، ٤٨٩.

[4] القشيري: الرسالة، ص٢٦٠.

[5] ابو نعيم: حلية، ج٦، ص ص ٣٥٦-٣٩٣.

[6] ابن الأثير: اللباب في تهذيب الأنساب، مكتبة المثنى، بغداد، د.ت، ج١، ص٤٥.

[7] الذهبي: تاريخ الإسلام و وفيات المشاهير و الأعلام، حققه: عمر عبدالسلام تدمري، دار الكتاب العربي، بيروت، ١٩٨٧، ج٣، ص١٩٨.

[8] الذهبي: تاريخ الإسلام، ج٢٠، ص١٩٨.

لەڕاستیدا لەم قۆناغە مێژووییەدا زەمینەی بەرفرەبوونی ڕەوتی سوننە لەنێو کورداندا خۆش ببوو، بێگومان کۆمەڵێك هۆکار هەبوون لە پشت ئەو بەرفرەبوونە، هەندێکیان پەیوەندیان بە کوردەوە هەیە و هەندێکیش بە ڕەوشی گشتی جیهانی ئیسلامییەوە. سەبارەت بە کوردیشەوە، ئەوا زیاتر ڕۆڵی ئەوانە دەگرێتەوە کە پەیوەندییەکی دۆستانەیان لەگەڵ دەسەڵاتی ناوەندی هەبووە، سەرکردە و والی بوون لە دەزگا سەربازی و کارگێڕییەکانی دەوڵەتەوە بەتایبەت لەسەردەمی عەبباسیدا[1]، بۆیە قەبوڵکردنی ئیسلامی سوننی لەلای ئەم کەسایەتییانە، لەیەکێك لە ڕووەکانیدا، فەراهەمکردنی بەرژەوەندیی دونیایی بوو لە ڕێگای پاڵپشتی ئەم دەسەڵاتەوە.

وەك دەزانین لەلایەن دەسەڵاتی خەلافەتەوە نە ئامادەیی ئیسلامی خەواریجی و نە هی ئیسلامی شیعی بە ڕێباز و ڕەوتە جیاوازەکانیان لە وڵاتەکە قەبوڵ نەدەکران. سیستەمی خەلافەت تا ئەو قۆناغەی باسی لێوە دەکەین، ئەگەرچی بە کاریگەریی بزووتنەوە نەیارەکان زۆر لە هەژموونی سیاسی – ئایینی خۆی لەدەست دابوو، بەڵام هەر کاری بۆ ئەوە دەکرد لە جیهانی ئیسلامی بەگشتی ڕێبازێکی ئایینی ئەوتۆ لە ئارا بێ زامنی سەروەری باڵای سیاسی ئەو بکات لەسەر گرۆیە کۆمەڵایەتییە جیاوازەکاندا، بۆیەشە ئەستەمە ڕێگە بە فروانبوونی سنووری باوەڕییانەی ئەو دوو ڕەوتەی نەیار بە هەبوونی سیاسیانەی ئەو لەنێو کوردان و لە وڵاتەکەیاندا بدات، چونکە ڕەنگە ئەو هێڵەی پەیوەندیی و دانپیانانەی بەو سەروەرێتییەی ئەوەوە هەیە بپچڕێ، بەتایبەت لە شوێنێکدا کە ئەگەر دژە باوەڕێت پڕ مەترسی دەبێت بۆ سەر دەسەڵاتی ناوەندی ، هەم لەبەر نزیکی لەناوەندی دەسەڵاتەکە و هەمیش لەبەر سەختی پێکهاتە جوگرافییەکەی، ئەمە سەرباری ئەو پێگە ئابورییەی بەشێکی بنەڕەتی لە داهاتی دەوڵەت پێکدەهێنا[2].

ئیدی ئەگەر دەوڵەتی عەبباسی لە قۆناغی لاوازبوونیدا ناتوانێ ڕێگریی بکات لە پاڵپشتی و باوەڕهێنانی بەشێکی کورد بە ئیسلامی خەواریجی و شیعی، ئەوا – لایەنی کەم – کاردەکات بۆ بەرفرە کردنی پانتایی دەرکەوتەی فەرمی و باوەڕپێکراوی ئیسلام کە ئیسلامی سوننەگەرایە بە ڕێبازە جیاوازیەکانییەوە. بێگومان ئەو هەوڵەی دەسەڵاتی ناوەندی لەگەڵ خەلیفە "المتوكل"(٢٣٢-٢٤٧ك/٨٤٦-٨٦١ز)دەگاتە لوتکە، کاتێك مەزهەبی سوننەی کردە مەزهەبی فەرمی دەوڵەتی عەبباسی، وەك پەرچەکردارێك بەرامبەر بە زاڵبوونی هزری موعتەزیلە لە قۆناغی پێشتردا[3]، لەوەدەچێ لایەنێکی ئەو پەرچەکردارەی بریتی بووبێ لەوەی لەبری

---

[1] بۆ زانیاری تەواو لەبارەی ئەو کەسایەتییانە و ڕۆڵیان بگەڕێوە بۆ: زرار صديق توفيق: الكورد، ص ص ٥٢ – ٦٣.

[2] هەر بۆ نموونە – لەبارەی گرنگی پێگەی ئابوری کوردستان – بڕوانە: ابو يوسف: كتاب الخراج، منشور ضمن: في التراث الأقتصادي الأسلامي، دار الحداثة، بيروت،١٩٩٠، ص ص٣٧٦-٣٨٠. ابن خرداذبة: المسالك و الممالك، حققه: محمد مخزوم، دار الكتاب العربي، القاهرة، ٢٠٠٧، ص ص٢٣-٢٦.

[3] بۆ زانیاری لەسەر ئەو سیاسەتە بڕوانە:

پرۆسەی بەعەقڵانیکردنی ئایین، وەك پرۆژەی هەرە دیاری ئیعتیزال، پرۆسەی بە رۆحانیکردنی پیادەکردبێ، ئەمەش بە بەڵگەی ئەو رێژە زۆرەی لە رەمزە دیارەکانی سۆفیگەری دەگرت[1]، کە بێگومان کاریگەریی بەسەر پێشڤەچوونی هزری سۆفیگەری لەقەڵەمڕەوی خەلافەتدا هەبووە.

هەرچۆنێك بێت لە زەمینەی کوردیدا هاندەرێکی تر هەبووە بۆ برەوسەندن و دواتر چەسپینی رەوتی سوننەگەرا وەك باوەڕی زۆرینە، ئەویش راستەوخۆ پەیوەندیی بە تایبەتمەندیی رەوتە ئایینیەکانی ترەوە هەبوو، بەتایبەت خەواریجی، چونکە ئەگەر – وەك پێشتریش گوتمان – ئامادەیی ئەم رەوتە بەربەست بووە لەبەردەم تەشەنەکردنی شیعەگەریدا، ئەوا کاتێك هەر لە ناوەڕاستی سەدەی سێیەمی کۆچی بەدواوە خەواریجەکان دووچاری شکستی سیاسی و ئایینی دەبنەوە و کوردە خەواریجەکان لە هەردوو ئاستی جەماوەریی و دەستەبژێردا دەست لەو باوەڕە هەڵدەگرن[2]، زەمینە بۆ بڵاوبوونەوەی خێرای رەوتی سوننی خۆشدەبێ، خۆ رەنگە رقی باوەڕیانەی خەواریجەکان بەرامبەر بە رەمزە دیارەکانی شیعە – وەك پێشتر ئاماژەمان بۆ کرد– وابکات زێتر مەیلیان بەلای سوننەوە بێت.

لێرەوە دەبینین لەماوەیەکی کەمی دوای شکستی بزووتنەوەی خەواریجی لەهەمان ناوچەکانی چالاکی ئەواندا، مەزهەبی سوننە بڵاوبۆتەوە، بەتایبەت هەرێمی جەزیرە کە لێرە بەدواوە خەڵکەکەی وا وەسفدەکرێن مەزهەبیان هی ئەهلی سوننەت و جەماعەتە، هەرێمی ئاذربێجان و دەوروبەریشی، وەك دواین شوێنی تەراتێنی کوردە خەواریجەکان، وا دەناسرێنەوە کەوا شیعەی لێ نییە، هەروەها شارە دیارەکانی هەرێمی چیاش لە ڕووی فیقهیەوە، وەك پێشتریش ئاماژەمان پێدا، پەیڕەوی لە ئەهلی فەرموودە دەکەن[3]، خۆ هەبوونی چەندان گێڕەرەوەی فەرموودە سەر بە رەوتە جیاکانی سوننە لە شارە کوردییەکاندا[4]، فراوانی پانتایی و هەمەگیری پەیڕەوکردنی ئەو رەوتەمان لە ناوچەکەدا بۆ ئاشکرا دەکات، بەتایبەتیش مەزهەبی شافعی کە دواتر دەبێتە مەزهەبی زۆرینەی کوردان[5]. ئەوەی کە هاوکاری ئەو گەشەسەندنەیە

Christopher Melchert: Religious Policies of the Caliphs from al-Mutawakkil to al-Muqtadir, A H 232-295/A D 847-908, Islamic Law and Society, Vol. 3, No. 3 (1996), pp. 320-330.

[1] السيوطي: تاريخ الخلفاء، حققه: محمد محي الدين عبد الحميد، مطبعة السعادة، القاهرة، ١٩٥٢، ص٣٥٠.

[2] ابن حوقل: صورة، ص٣٠٧. المسعودي: مروج، ج٣، ص١١٠.

[3] لەم بارەوە بڕوانە: المقدسي: احسن التقاسيم، ص١٢٩، ٢٨٥، ٢٩٦.

[4] زۆرن ئەو سەرچاوانەی باس لەو زانایانە دەکەن، بەڵام بەتایبەت بڕوانە ئەمەی خوارەوە کە بە پێی شار و هەرێمەکان ناوی هێناون: القزويني: الإرشاد في معرفة علماء الحديث، حققه: محمد سعيد عمر ادريس، مكتبة الرشد، الرياض، ١٤٠٩، ج٢، ص ص ٦١٧– ٦٣٩، ٧٨٠–٧٨٤.

[5] ئەگەرچی تا ئێستا مەزهەبی شافعی مەزهەبی زۆرینەی کوردە، بەڵام لێکۆڵینەوەی تایبەتی و ورد لەسەر چۆنیەتی بڵاوبوونەوەی نەکراوە، بەڵکو لە دووتوێی لێکۆڵینەوەی تردا ئاماژەی بۆ کراوە بۆ نموونە بڕوانە تێبینییەکانی: حسام الدين علي غالب نەقشبەندی: شارەزوور، ل١٧٨–١٧٩. عبدالرقيب يوسف: الدولة الدوستكية في كردستان الوسطى – القسم الحضاري، ط ٢، دار ئاراس للطباعة والنشر، اربيل، ٢٠٠١، ص ص٢٥٦–٢٥٩.

ئەوەیە کە سیاسەتە مەزهەبیەکەی المتوکل لە ناوچە کوردیەکانیشدا جێبەجێ دەکراو ڕێگەی بە پەیڕەوکارانی ڕێبازە نا سوننییەکان نەدادا لەوێ چالاکی بنوێنن[1]

ئەو فراوانبوونەی جوگرافیای ڕێبازی سوننە هاوکاتی دەرکەوتن و بەرفرەبوونی بەرچاوی هزری سۆفیگەرییە لە پانتاییەکەدا، بۆیە ئاساییە ئەگەر ببینین ئاماژەی زۆر هەبێ بۆ پەیوەندیی نێوان گەورە سۆفییانی وڵاتەکە و زانا سوننەکان، ئەمە سەرباری هەبوونی گەلێك سۆفی کە پەیڕەوی لە مەزهەبی سوننە دەکەن، یاخود هەبوونی فەقیهی سوننەی سۆفی. لە لێکۆڵینەوەکەدا چەندان نموونەمان دەکەوێتە بەرچاو لەمەڕ ئەو پەیوەندییە، هەر بۆیە لێرە لەمە زیاتر بەپێویستی نازانین قسەی لەسەر بکەین.

[1] ابن خلکان: وفیات، ج١، ص٣٥١.

بەشی دووەم

جوگرافیای سەرهەڵدانی سۆفیگەری لە پانتایی کوردیدا

یەکەم: سەرەتاکانی سۆفیگەری لە نێو کوردان – ئاوێتەبوونی خەیاڵ و واقیع

ئەگەر دیاری کردنی ئەو زەمینە ئایینیەی ڕێگەی بە سەرهەڵدان و ئینجا لەخۆگرتنی دیاردەیەکی وەك سۆفیگەری، کەمێك ئەستەم بوو، ئەوا بێگومان دەستنیشانکردنی سەرەتاکانی سەرهەڵدانی لە ناو کوردان و لە وڵاتەکەیاندا بەگشتی کارێکی دژوارە، ئەمەش لەبەر نەبوونی دەقی مێژوویی ئەوتۆ کە بەڕوونی قسە لەسەر ئەم دەستپێکە بکات. لەگەڵ ئەوەشدا ئەگەر بمانەوێ سەرەتایەکی نزیکی چەکەرەکردنی دیاری بکەین دەبێ بچینەوە بۆ ناوەڕاستی سەدەی دووەم تا سەرەتاکانی سەدەی سێیەمی کۆچی/ناوەڕاستی سەدەی هەشتەم تا سەرەتای سەدەی نۆیەمی زایینی، واتا ئەو قۆناغەی سۆفیگەری دەیەوێ وەك رەوتێکی هزری – ئایینی جیاواز خۆی بناسێنێ. لەو قۆناغەدا ئەو رەوتە ئایینیە لەزەمینەی کوردیدا هێشتا نەبۆتە دیاردەیەك بەڵکو زیاتر نموونەی جیاجیامان هەن راستەوخۆ پەیوەندیان بە کەسانێك لە دامەزرێنەرانی هزرەکەدا هەبووە، ئەگەرچی ئەو نموونانە پەیوەندیی تەواوکاریان لەنێواندا نییە و لەیەکتر دابڕاون و هەست بەوە ناکرێ جێکەوتەیەکی دیاریان لە نێو کوردان و لە پانتاییە جوگرفیەکەدا هەبووە و بوونەتە ئەو سەرەتایەی کەسانی دوای ئەوان هزری خۆیان لەسەر بونیاد نابێ، بەڵام ئاماژەیەکیشن بۆ زوو قەبوڵکردن و پێشوازیکردنی زەمینەی کۆمەڵایەتی کوردی لەم هزرە تازەیە.

مێژوویەك کە لەم قۆناغەدا بەرچاوە پەیوەندیی یەك لە رەمزە دیارەکانی زوهدی سۆفیگەریانەیە بە هەندێك لە کەسایەتی کورد و وڵاتەکەیان، ئەویش ئیبراهیمی کوڕی ئەدهەمە، کە بە ناودارترین زاهید و سۆفی قوتابخانەی خوراسان دادەنرێ، سوودی لە کولتووری ئایینی هیندی و فارسی بەر لە ئیسلام وەرگرتووە بۆ گەڵاڵەکردن و داڕشتنی بۆچوونەکانی خۆی، ئینجا بۆچوونەکانیشی تێکەڵی دراوە هزریەکانی قۆناغی درەنگی زوهدی ئیسلامی کردووە، ئەم تێکەڵییەش، بەگشتی، گەیشتن بە قۆناغی سۆفیگەری لە نێو موسڵمانان خێراتر کردووە[1].

هەرچۆنێك بێت لەبارەی پەیوەندیی ئیبراهیمی کوڕی ئەدهەم بە کەسایەتییەکان و رەوشی ئایینی کوردستان، خۆمان لەبەردەم حاڵەتی ئاوێتەبوونی واقیع و ئەفسانە، راستی مێژوویی و وێناکردنی ئایینی کەسایەتی پیرۆزکراو، دەبینینەوە. بۆیە دەشێ پەیوەندیی ئەو کەسە و کاریگەریی بەسەر وڵاتەکە لە چەند تەوەرەیەك بخرێتە روو؛ تەوەرەی یەکەم بریتییە لە یاوەرێتی و پەیوەندیی راستەوخۆی ئەو کەسەیە بە کەسایەتییەکی خەڵکی شاری سنجار، کە ئەبو عەبدوڵای سنجاری یە، لەمەڕ ئەو پەیوەندییە سەرچاوەکان تەنها ئەوەمان پێ دەڵێن ئەو سنجاریە لە وڵاتی شام[2] و لە ڕێگای چوون بەرەو میصر[3]، لەگەڵ ئەودا بوو، لەوە زێتر هیچی

---

[1] Ignaz Goldziher: Mhamad, p.174.

الشيبي: الصلة، ص٣٢٩.

[2] السلمي: طبقات، ص٢٩.

[3] ابن خميس: مناقب، ج١، ص٥٧.

لەسەر نازانین. بەهەرحاڵ یاوەرێتی ئەو ئیبراهیم و ئەبو عەبدوڵا، بەپێی تێگەیشتنی ئەو سۆفییەی دوایش بەگشتی بۆ یار و یاوەری (الصحبة) ، وادەكات بە پایەی عارف بگەن[١].

دوای ئەمە پێگەی ئیبراهیمی كوڕی ئەدهەم لەلای گەورە سۆفییانی وڵاتەكە، لەو قۆناغەی لێی دەكۆڵینەوە، وون نابێت، بەڵكو لە تێگەیشتنی هەندێك لە سۆفییانی ئەوێ بۆ "ناسینی بەرامبەر – معرفة الغیر" و چۆنییەتی مامەڵە لەگەڵ كردنی، لەڕێگەی گێڕانەوەی وتەكانی لەسەر ئەم بابەتە[٢]، ئامادەیی هەیە و وەك بەشێك لە كولتووری سۆفیگەری دەخوێندرێتەوە.

تەوەرەیەكی تری ئامادەیی ئیبراهیمی كوڕی ئەدهەم و هزرە عیرفانییەكەی بەدەرە لەو پەیوەندییە زیندووە و لە مێژوویەكی چەندان سەدە درەنگتر تۆماركراوە، بەڵام دەریدەخات پەیوەندیی ئەم سۆفییە بە كوردان، بەتایبەت كوردانی شاری سنجارەوە، لێرە كۆتایی نایەت، بەڵكو ناڕاستەوخۆ لەنێو ئەو بەسەرهاتەدا دەبینرێ كە لەبارەی بنەچەی كوردانەی بنەماڵەی صەفەویەكان بە گشتی و بەتایبەتی شێخ صەفیەدینی ئەردەبیلی هەیە. بەر لەوەی بچینە سەر بەسەرهاتەكە دەبێ ئاماژەیەك بۆ سەرچاوەكەی بكەین، كە بریتییە لە كتێبی "صفوة الصفا" ی دەروێش ئیبن بەزازی ئەردەبیلی(مردووە دوای ٧٥٩ك/١٣٥٨ز)، كە موریدی شێخ صەدرەدین (٧٣٥- ٧٩٤ك/ ١٣٠٤-١٣٩١ز) كوڕ و جێنشینی شێخ صەفیەدین بووە و بە هاندانی ئەو شێخە كتێبەكەی نوسیوە و لە ساڵی (٧٥٩ك)دا تەواوی كردووە[٣]، لەوێدا بە دوور و درێژی باس لە كەسێتی و كەرامەت و كار و كردەوەكانی شێخ صەفی دەكات. بەڵام ئەوەی گرنگ بێ ئەو بەسەرهاتەیە كە نووسەر لەسەر رەسەنی ئەو شێخە دەیگێڕێتەوە، ئەویش بەمجۆرە: لەشكری كوردان بە رێبەرێتی كوڕێكی ئیبراهیمی كوڕی ئەدهەم لە سنجارەوە رووی كردۆتە دەڤەری ئازربێجان و دەستیان بەسەر داگرتووە، خەڵكی ئەوێ و ناوچەكانی دەوروبەری لەسەر دەستی ئەو لەشكرە وازیان لە ئایینی زەردەشتی هێناوە و بوونەتە موسڵمان[٤].

لە راستیدا هیچ كامێك لەسەرچاوە مێژووییەكان، ئەوانەی كە باسیان لە ئیبراهیمی كوڕی ئەدهەم كردووە، تەنانەت ئەوانەش كە قسە لە رەهەندی سەروو ئاسایی بەسەرهاتی ژیانی رۆحانی ئەو كەسایەتییە دەكەن، رووداوی لەمجۆرەیان نەگێڕاوەتەوە[٥]، بەهەمان شێوە لەو سەرچاوە مێژووییانەش كە مێژووی گشتیان نوسیوەتەوە ئاماژە بۆ رووداوی لەمجۆرە

---

[١] السلمي: المقدمة في التصوف، تقديم و تحقيق: يوسف زيدان، دار الجيل، بيروت، ١٩٩٩، ص٢١.

[٢] ابن يزدانيار: روضة المريدين، مخطوطة مصورة، موقع جامعة برنستون الأمريكية:
http://diglib.priceton.edu

[٣] صفوة، ص٦٥.

[٤] صفوة، ص٧٢.

[٥] هەر بۆ نموونە بڕوانە: القرماني: الروض النسيم و الدر اليتيم في مناقب السلطان ابراهيم بن ادهم، مخطوط محفوظ في: معهد الثقافة و الدراسات الشرقية، طوكيو، لە ئەنتەرنێت لەم سایتەدا هەیە:
http://ricasb.ioc.u-tokyo.ac.jp

نییە، لەکاتێکدا ڕووداوەکە لەبەر گرنگییەکەی – ئەگەر ڕوویدابێ – ئەوە دەهێنێ تۆمارکرابێت، بەتایبەت کە دەشێ لە چوارچێوە مێژووی ولاتگیریی ئیسلامییەوە بخوێنرێتەوە.

هەرچۆنێك بێت ئەو بەسەرهاتە لەلای ئیبن بەزازی مێژوونوس ناوکۆییەکی مێژوویی هەیە بۆ گەیشتن بەوەی ئاماژە بۆ کوردێك بکات لەو سوپایەدا بەشدار بووە، ئەویش "پیرۆز شاە زەرین کولاهی کوردی سنجانی" یە ، کەسێکی دەوڵەمەندی دەستکراوە و دۆستی هەژاران بووە، گرنگییەکەشی لەوەدایە کە باپیرە گەورەی شێخ صەفیەدینە[١] و دەرخستنی ڕەسەنی کوردانەی ئەو بنەماڵە گرنگەی نێو مێژووە[٢].

بەدەر لە ڕاستی و ناڕاستی ڕووداوەکان، ئاماژەیەك لەو بەسەرهاتەدا بخوێنرێتەوە ئامادەیی و پیرۆزی ئەو گەورە زاهیدەیە لە سیستەمی بیروباوەڕی کوردی، بەتایبەت لە ڕەهەندە عیرفانییەکەیدا، بەڵام کاتێکیش عیرفان دەبێتە تەواوی سیستەمی کولتووری لە ئایینێکی وەك "ئەهلی هەق"دا، ئەوا ئاسایی دەبێ ئیبراهیمی کوڕی ئەدهەم بچێتە سەرووی شوێن و کاتەوە و ببێتە ڕەمزێکی ئایینی؛ ببێتە سوڵتانێك بەهەموو ئەو مانایانەی چەمکی سوڵتانێتی لەو ئایینەدا هەیەتی[٣]. ئیدی سەربوردەی ژیانی، کەرامەتەکانی، تەنانەت جیهانبینی عیرفانییانەی لە جیهانبینی ئایینی ئەواندا کاری پێ دەکرێ و وێنادەکرێتەوە و لەنێو دەقە ئایینیە پیرۆزەکاندا دەمێنێتەوە[٤].

نموونەیەکی تر هەر ئەو عەکبەری کوردییەیە کە پێشتر ئاماژەمان بۆی کرد و گوتمان هاوسەردەمی بشری کوڕی حارث(م٢٢٦ك/٨٤١ز)بووە، لەبارەی ئەم کوردەوە تەنها بەسەرهاتێکمان چنگ کەوتووە کە ئەو سۆفییە ناودارە دەیگێڕێتەوە و ئاماژە بۆ گەڕانەوەی عەکبەری کوردی دەکات لە "ڕێگری"یەوە بۆ لای "خودا"، گەڕانەوەیەك کە پێویستی بە موعجیزەیەك لە نێو سروشتدا بووە تا وابکات ئەم کەسە ڕێگرە لە حاڵەتی "هەجر"ی خوداوە بپەڕێتەوە بۆ حاڵەتی "صولح"کردن لەگەڵیدا، ئەو پەڕینەوەیەی عەکبەر و هاوەڵەکانی دەخاتە باری گریان و هاوار و سەرسامی و دواجار ئاشتکردنەوەی خودا[٥]، بێگومان باوەڕهێنان بە

---

[١] ابن بزاز: صفوة، ص٧٣.

[٢] بڕوانە: عبدالحسین زرین کوب: ارزش میراث صوفیه، چاپ دوازدهم، انتشارات امیر کبیر، تهران، ١٣٨٥، ص٧٥. بابا مردوخ روحانی(شیوا): تاریخ مشاهیر کرد، بکوشش: محمد ماجد مردوخ روحانی، سروش، تهران، ١٣٨٢ه.ش، چ١، ص ص٣١-٣٢.

[٣] بگەڕێوە بۆ: صدیق صفی زاده: سرانجام – کلام خزانه، یکی از متون کهن یارسان(اهل حق)، انتشارات هیرمند، تهران، ١٣٧٥ه.ش.

[٤] لەم بارەوە بڕوانە: حاج نعمة الله جیحون آبادي: شاهنامهء حقیقت – تاریخ منظوم بزرگان اهل حق، متن مصحح: محمد مکری، انستیتیو ایران و فرانسه، تهران، ١٩٦٦، ص ص ٢٣٩ – ٢٥٢.

[٥] المقدسي: التوابين، ص ٢٢٢ – ٢٢٣. ابن صصري: الدرة المضيئة، ص٢٣١-٢٣٢. هەمان بەسەرهات لە سەرچاوەی تریش هەیە بەڵام بێ هێنانی ناوی "عكبر"، بڕوانە: اليافعي: روض الرياحين في حكايات الصالحين، وضع حواشيه: عبد الجليل عبد السلام، ط ٢، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠٧، ص. هەروەها بڕوانە دەقی چیرۆکەکە لە پاشکۆی ژمارە(١)

گۆڕانی حاڵی کەسیش لە ڕێگرەوە بۆ خوداپەرست هەر بە بینینی موعجیزەیەکی خودایی تەواو نابێ، بۆیە دەبینین پێغەمبەریش ڕۆڵ لەو پرۆسەیە دەگێڕێ کاتێك، بۆ سەلماندنی حاڵی عەکبەری کوردی، سێ جار دەچێتە خەونی پیرەژنێکی کوێر و داوای لێدەکات ئەو سامانەی لە کوڕییەوە بۆی ماوەتەوە بەو کەسە کوردەی بدات[1].

جگە لەو بەسەرهاتە هیچی ترمان لەسەر ڕەهەندی زوهدیی – سۆفییانەی ئەو ڕێگرە کوردە لەبەردەستدا نییە، لەگەڵ ئەوەشدا خوێندنەوەی وردی ئاڕاستەکانی گەلاڵەبوونی دەقی حەکایەتەکە دەمانخاتە بەردەم مانا شاردراوەکانی، لەوێدا سیستەمێکی داڕێژراو دەبینین، لە کۆمەڵێك یەکەی ماناداردا بونیادێکی هزری – سۆفییانەمان بۆ دەردەخات، کە بێگومان بشری کوڕی حارث لە دووتوێی بەسەرهاتی ئەو کوردەدا بینیویەتی و گێڕانەوەی بە پێویست زانیوە. بەو ئاڕاستەیەش چیرۆکەکە قسە لەسەر حەتمییەتی بەرهەمهێنانەوەی کەسێتییەکە دەکات، کەسێك کە لەبەرامبەر بە موعجیزەی خوداییدا دەستەوەستان دەبێ، پێویستی بە گۆڕانێکی ڕۆحانی دەبێ تا بتوانێ لەگەڵ کردەی موعجیزەدا ڕێك بێتەوە، بۆیە بەدوای حەقیقەتێك دەگەڕێ کە "ڕێگریی" لێی پەنهان کردووە، حەقیقەتی دوورکەوتنەوە لە ڕاستەڕێی خودایی کە موعجیزەکە بەڵگەی نزیکیەتی، ئەگەرچی بەئاگاهاتنەوە بەرامبەر بەو ڕاستییە کردەیەکی زاتی نابێ بەڵکو لە دەرەوە سەپێنراوە، بەڵام لە دوا مانایدا بەئاگاهاتنەوەیە بەرامبەر بەو دەرەوەیە کە زاتی خوداییە، واتا بینینی ڕاستی ڕێبازێك دەبێ بۆ ناسینەوەی "هەق" خۆی، بێگومان هەموو ئەمەش بەشێکە لەو ئەزموونە ڕۆحانییەی دەبینین لە دامەزراندنی گوتاری سۆفیگەری ئیسلامیدا بوونی هەیە.

بەڵگەی هەرە روونیش لەسەر ئەو کارپێکردنە ئەوەیە کە هەردوو ڕەگەزی سەرەکی گوتاری باوەڕداریی ئیسلامی ئامادەییان هەیە: خودا، کە ئەرکەکەی پیشاندانی کارێکی نائاساییە بۆ کەسێکی ڕێگر تا بگەڕێتەوە لای وی، دووەمیش پێغەمبەر بۆ جەختکردنەوە لەسەر کاری خودا و جێبەجێکردنی کاری ئاسایی خۆی کە پێکبەستی نێوان خودا و مرۆڤەکانە. ئەگەر پێغەمبەریش لەئێستادا وونە، ئەوا لەنێو ترادیسیۆنی ئیسلامی ڕەوایی بەو ئامادەییە ناڕاستەوخۆیەی لە بەسەرهاتەکەدا هەیە دراوە، کە بریتیە لە گەیاندنی ئەو پەیامەی دەیەوێ لە ڕێگەی خەونەوە، پرۆسەیەك کە لە کولتووری ئیسلامیدا کاری پێدەکرێ و وەك ڕاستییەکی ئایینی سەرەدەری لەگەڵدا دەکرێ[2]. زۆرجار بینینی پێغەمبەر لە خەوندا کاردەکات بۆ چارەکردنی گرفتەکان، قورس بن یان سووك، جا گرفتی تایبەت بە پەیوەندیی کۆمەڵایەتییەوە بێ، یان ئەو قەیرانە سیاسییانەی پێویستیان بە ئاڕاستە کردنەوە هەیە، یانیش

---

[1] المقدسي: التوابين، ص٢٢٣.

[2] راستی بینینی پێغەمبەر لە خەوندا پەیوەستکراوە بەو فەرموودەیەوە: ((من رآني في المنام فقد رآني فأن الشيطان لا يتمثل في صورتي – ئەوەی بمبینێ منی بینیوە، چونکە شەیتان لە وێنەی مندا دەرناکەوێ))، البخاري: صحيح البخاري، حققه: مصطفى ديب البغا، ط ٣، دار ابن كثير، بيروت، ١٩٨٧، ج٥، ص٢٢٩٠.

تایبەتن بە مەسەلە دینییەکانەوە[1]. بۆیە لەو بەسەرهاتەی بەردەستیشماندا ئەو جۆرە خەوبینینە خراوەتە گەڕ بۆ پێدانی ڕەوایی بە ناوکۆی دەقی حەکایەتەکە، خۆ تا ئەو کاتەی کە پێغەمبەر لە هزری سۆفیگەریدا وەك یەکێك لە باڵاترین کەسانی خوداناس ئامادەیە. ئاساییشە، وەك سیمبولێك بۆ باوەڕهێنانی تەواو، لە داڕشتنی بەسەرهاتی ناسینەوەی "هەق"دا ئامادە بێ.

هەرچۆنێك بێت، مەغزای حەکایەتەکە هەر ئایینی- سۆفییانە نابێ و بریتی نابێ لەو پرۆسەی ناسینەوەیەی ئاماژەمان بۆی کرد، واتا کردەی پەڕینەوە لە کەسی سروشتی تەنانەت نەشیاوەوە بۆ کەسی سەروو سروشتی، بەڵکو مەغزایەکی کۆمەڵایەتی زۆر گرنگیشی هەیە کە لە چوارچێوەی تێگەیشتنی باو لە نێوەندی ئیسلامی لە سروشتی کۆمەڵایەتی تەواوی کورددا خۆی بەیان دەکات، بیری ئەوکەسانەشی پێوە خەریك بووە کە لە سنووری هزری سۆفیگەریدان وەك بشری کوڕ حارث و کەسانی دی، هەر بۆیە دەبینین پەیوەندیی ڕێگرە کوردەکان بە سۆفییان و سرووتەکانیان بەسەرهاتی خۆی لەنێو دەقە سۆفییەکانەوە دەبێ[2]، بەسەرهاتەکەی ئەو یەکەمین سۆفییەی کوردانیش کاتێك دەبێتە نموونەی تۆبەکاری لەلای ڕەمزێکی دیاری سەر بەو هزرە، هاوکێشەیەکی لەمەڕ کاریگەریی ڕەوشتییانەی سۆفیگەری لەسەر ڕەفتارێکی کۆمەڵایەتی کوردان کە بە ناجۆر دەخوێندرێتەوە دروستکردووە[3]. ئیدی ئاساییە نموونەی کوردی ڕێگر و ناسینەوەی هەق چەندبارە ببێتەوە و "ڕێگری سۆفی" ببێتە دیاردەیەك لە نێو مێژووی هزری سۆفیگەریی ئیسلامیی کوردیی لە قۆناغە جیاوازەکانیدا[4].

دواجار دەشێ بڵێین ڕەنگە گێڕانەوەی ئەو جۆرە بەسەرهاتە جۆرێك بێت لە بانگەشەکردنی سۆفییان بۆ ڕۆڵی ڕێبازەکەیان لە چاکسازی کۆمەڵایەتی و جەختکردنەوە بێت لەسەر بواری کرداری هزرەکەیان لە پانتایی ئیسلامیدا، وەك هەوڵێك بۆ ڕوونکردنەوەی هەڵوێستی شێوێندراویان لە گرفتەکانی کۆمەڵی ئیسلامی و دەرخستنی کارایی خۆیان لە چارەکردنی گرفتەکان بە هەمان ئەو لۆژیکەی هزرەکەیان کاری پێ دەکات، بێگومان بوونی "ڕێگر"یش بە "سۆفی" ڕوونترین بەڵگە دەبێ لەسەر ئەو کارابوونە کۆمەڵایەتی – ئایینیەدا. هەر بۆیەشە ئەو هزرە، وەك بینیمان، هەموو تواناکانی خستۆتەگەڕ بۆ دیاریکردنی ئاڕاستەکانی شێوەگرتنی حەکایەتەکەی عەکبەری کوردی.

---

[1] بۆ لێکۆڵینەوەی وردی بینینی پێغەمبەر لە خەون و لێکدانەوەی لە کولتووری ئیسلامی بگەڕێوە بۆ: آنا ماري شيمل: أحلام الخليفة – الأحلام و تعبيرها في الثقافة الأسلامية، ت: حسام الدين جمال بدر و آخرون، منشورات الجمل، كولن، ٢٠٠٥، ص ص٣٤١-٣٨٣.

[2] بڕوانە: الهجويري: كشف، ص٥٦١-٥٦٢.

[3] دواتر، لەبەشی پێنجەمدا، زێتر باس لە ئاکامە کۆمەڵایەتی – ئایینیەکانی ئەو بابەتە لە ئاستی میللیدا دەکەین.

[4] لەوانە سۆفییانی سەدەی پێنجەمی کۆچی/ یانزەی زایینی: ئەبوبەکری هاواری، ئەبو محەمەدی شەنبەکی، ئەبولوەفای حولوانی، کە دواتر لە بەشی چوارەم باسیان دەکەین.

نموونەیەکی تری ئەو قۆناغە زووەی پەیوەندیی کورد بە سۆفیگەرییەوە پەیوەستە بە سۆفی ناودار بایەزیدی بسطامی وەك یەکێك لەو کەسانەی لەسەر دەستیانەوە سۆفیگەری چەندان هەنگاو چۆتە پێش و گوتارە بیروباوەڕییەکەی خۆی داڕشتووە. ئەوەی گرنگ بێت بۆ باسەکە ئەوەیە کە بە پێی سەرچاوەکان وا دەردەکەوێ ئەم سۆفییە لەسەر دەستی مامۆستایەکی کوردەوە پێگەیشتووە[١]، گوایە ناوی شیخ حەسەنی کوردی یە[٢]. ئەو نموونەیەش، هەروەك ئەوانی پێشووتر، نادیار و تەمومژاویە و سەرچاوەکان بە روونی باس لە زێد و بیروباوەڕی ئەم کەسە و کاریگەریەکانی بەسەر بایەزیدەوە ناکەن، تەنیا ئەوە نەبێ کە دەگوترێ ئەو شێخ حەسەنە لە "أهل الرأي – ئەهلی راوبۆچوون" بووە[٣]، بەمەش دەزانین پەیڕەوی لە رێبازی فیقهی ئەبو حەنیفە کردووە، بۆیە ئەگەر کاریگەریەکی بەسەر بایەزیدەوە هەبووبێ ئەوە لایەنی کەم لە تێگەیشتنی ئەو سۆفییە بۆ شەریعەتەوەیە، ئەوەتا دەبینین ئەمیش لە مەزهەبدا لە ئەهلی راو بۆچوون بووە[٤]. لەوە دەچێ ئەو گەورە سۆفییە ئەوەندە بەو مامۆستا کوردەی کاریگەر بووبێ کە تەنانەت وەسیەتی کردووە، لەدوای مردنی، لەژێر پێی مامۆستاکەی بنێژرێ[٥]. وەك دەشزانین بایەزیدی بسطامی هەر لە شاری "بسطام" نێژراوە[٦]، کەواتە دەبێ گۆڕی شێخ حەسەنیش لەوێ بێت.

لەوە بترازێ هیچی تر لەبارەی ئەو شێخە کوردە نازانین، بەڵام خۆ هەبوونی شێخێکی وا لەو قۆناغە زووەدا، سەرباری ئەوەی دەستنیشانی سەرەتایەك دەکات بۆ هەڵوێست نواندن لە سۆفیگەری لە ناوەندی کوردیدا، لەهەمان کاتدا جەخت لەسەر بۆچوونەکەی پێشوترمان دەکاتەوە لەسەر هەبوونی پەیوەندییەکی تەواوکاریی لە نێوان شەریعەت و حەقیقەت لەو ناوەندەدا، ئەو حەقیقەتەی لێرە بەدواوە زێتر گەلاڵە دەبێ و بەرچاوتر دەبێ.

پەیوەندیی بایەزیدی بسطامی بە کورد و بیروباوەڕە ئایینیەکەی لێرە بە کۆتا نایەت، بەڵکو – هەروەك لە پەیوەندیی بە ئیبراهیمی کوڕی ئەدهەم بینیمان – لێرەشدا هەمان پرۆسەی گواستنەوە بۆ ئاستی "میتا مێژوویی – ئەودیو مێژوو" هەیە، بە دەستەواژەیەکی تر گواستنەوەی بایەزید لە کەسێتیەکی مێژووییەوە بۆ کەسێتیەکی سەروو مێژوویی و دابڕاو لە شوێن و کاتی خۆی، بەڵام ئەمجارە پرۆسەکە لە نێو کولتووری ئایینی "ئێزدییەکان"ەوە ئەنجامدراوە، کاتێك دەبینین بایەزید بۆتە باپیرەی یەکێك لە مێرخاسە دینییە گەورەکانی ئەوان، ئەویش "بایەزیدی بسطامی ئیختیار"ە کە بە "بازیدێ رم زراڤ" ناسراوە[٧]، دەگوترێ ئەو

---

[١] الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٢٠٤. جامي: نفحات، ص ٥٤.

[٢] جواد نوربخش: بایزید بسطامی، چاپ چهارم، انتشارات یلدا قلم،١٣٨٥هـ.ش، ص٢٤.

[٣] جواد نوربخش: بایزید، ص٢٤.

[٤] الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٢٠٤ .

[٥] الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٢٠٤. جامي: نفحات، ص٥٤.

[٦] القزويني: آثار البلاد و اخبار العباد، دار صادر، بيروت، د.ت ، ص٣٠٨.

[٧] ريسان حسن البسطامي: بازيد البسطامي الإختيار عند اليزيدية، مطبعة وزارة الثقافة، اربيل، ٢٠٠٠، ص٩.

نەوەیەی بایەزیدی گەورە هاتۆتە سەر زەمینی ئێزدیان و لەبەر ئەو پێگە گەورەیەی لە بواری عیرفاندا هەیبووە توانیویەتی پایەی " ئیختیاریٚ مەرگەهیٚ" لە شوێنی هەرە پیرۆزی ئەوان(لالش) وەربگریٚ[1]، بەمەش بایەزیدی بسطامی تێکەڵ بە سیستەمی ئایینی – کۆمەڵایەتی ئەم سێکتە بووە، تا ئاستێك کە دەبینین تیرەیەکی یەکێك لە هۆزە گەورەکانی ئێزدی خۆیان دەگێڕنەوە سەر ئەم سۆفییە و بە "باسطەمی" ناسراون[2]، بێگومان ئەمەش بەکارهێنانی کەسێتییەکەیەتی وەك سەرمایەیەکی رەمزی و رەوایەتییەکی ئایینی بە پلە و شوێنی ئەو تیرەیە دەدات لە نێو جڤاکی ئێزدیدا، کە بۆ پارێزیکردن لە سەرمایەیەیان کۆمەڵێك سرووتی ئایینی لە شێوەی ئاهەنگ و داوەتکردنەوە، بۆ بەرز راگرتنی ناوی دادەهێنن و تا نوکە پەیڕەوی لیٚ دەکەن[3].

هەرچۆنێك بێت ئەو نموونانە کە بەگشتی لەڕووی زەمەنییەوە هی سەردەمانی دەستپێك و گەلاڵەبوونی سۆفیگەری ئیسلامین، بایی ئەوەنین وەك پرۆژەیەکی هزری چاویان لیٚ بکەین، لەوە ناچێت هیچ کامێك لەو کەسانە هەڵگری جۆرە پرۆژەیەکی لەمجۆرە بووبن، بەڵکو وادێنە بەرچاو ئەوان کارەکتەری دووەمینن بۆ کەسانێکی خودان هزر، لەبەر ئەوە لەوە ناچێت توانیبێتیان پانتاییەکی جوگرافی بۆ سۆفیگەری دابمەزرێنن، بەڵکو ئەو پانتاییە دوای ئەو ماوە زەمەنییە – وەك پاشان باسی لێوە دەکەین – لەگەڵ بەرفرەبوونی هزرەکە لەتەواوی جیهانی ئیسلامی و ئامادەیی راستەوخۆ و ناڕاستەوخۆی گەورە سۆفییانی ئیسلامی لە وڵاتەکەدا رووخسارەکانی ئەو دیاردە ئایینیە دەردەخەن.

لەگەڵ ئەوەشدا دەبیٚ ئەوەمان لەبیر بیٚ کەسایەتییەکان بەردەوامێتییان لە زەمینەی کوردیدا هەیە، خەیاڵدانی کۆمەڵایەتی، لەبەر جێگیربوونیان لە نێو سیستەمی کولتووری ئایینەکان، نەیتوانیوە فەرامۆشیان بکات، بە تایبەت لە رەهەندە عیرفانییەکانی هەردوو سێکتی "ئێزدی" و "ئەهلی هەق"دا، دەبینین هەردووکیان کاریان کردووە بۆ بەرجەستەکردنی ئێستایی رەمزە مێژووییەکانی سۆفیگەری ئیسلامی لە نێو سیستەمی عیرفانی خۆیاندا. لەم حاڵەشدا مەرج نییە کەسایەتییەکان هەمان خەسڵەتی مێژووییان هەبیٚ کە لە واقیعی خۆیاندا هەڵیانگرتبوو، بەڵکو دووبارە داڕێژراونەتەوە.

لە ناوەندە ئایینیە کوردیەکەدا ئیبراهیمی کوڕی ئەدهەم و بایەزیدی بسطامی دوو کەسێتی جیاوازن لە کەسێتی راستەقینەی خۆیان، ئەوان تەنیا هەبوونە عیرفانییەکەیان پەیوەستە بەو حاڵەتە راستەقینەیە، ئەگەرنا تێگەیشتن لە کەسێتی ئامادەیان لە نێو کولتووری دوو ئایینەکە پەیوەستە بەو سیستەمە نێوخۆییەی لە بینینی رەمزەکان پەیڕەوی لیٚ دەکریٚ،

---

[1] ریسان حسن البسطامي: بازيد البسطامي، ص٩.

[2] بازيد البسطامي، ص٥٢.

[3] لەبارەی ئەم سرووتانە و چۆنیەتی پەیڕەوکردنیان لەلای ئێزدیەکانەوە بگەڕێوە بۆ: ریسان حسن البسطامي: بازيد البسطامي، ص ص٥٣-٥٦.

ئیدی ئەو عارفانە و هاوشێوەکانیان ئەوەندەی دەرکەوتەی ئێزدییانە یان ئەهلی هەقانەیان هەیە ئەوەندە ئەو دەرکەوتە سۆفییانەیان نابێ کە دەشێ لە نێو چوارچێوەی سۆفیگەریدا هەیانبووبێ. لە شوێنی تری توێژینەوەکەدا نموونەی دی دەبینین و ئەو پرۆسەی خۆماڵی کردن و پیرۆزکردنەی کەسایەتییە سۆفییەکان لە مێژووی بیروباوەڕی ئایینی کوردیدا ڕوونتر دەبێتەوە.

دووەم: ئەستەمی دیاریکردنی سنووری سەرهەڵدانی دیاردەی سۆفیگەری

ئەگەر سۆفیگەریی ئیسلامی تا ناوەڕاستی سەدەی سێیەمی کۆچی/ نۆیەمی زایینی، لە پانتایی کوردیدا لە چوارچێوەی چەند کەسێکی پەراگەندە، لێرە و لەوێ، چڕ ببۆوە، ئەوا لەوێ بەدواوە بەرەبەرە وەك دیاردەیەکی ئایینی شێوەگیر دەبێ و دەبینین لە چەند هەرێم و شار و ناوچەدا کەسانێك دەردەکەون، هەم سەربوردەیان و هەمیش چۆنییەتی کارکردنیان لەو بوارە ئایینیەدا ئاشکراتر و بەرفرەترە، ئەمە سەرباری هەبوونی پەیوەندییەکی تەواوکارانەی — دیار و نادیار — لە نێوانیاندا و خۆناساندنیان وەك خودان تێڕوانینێکی ئایینی جیاواز.

لەگەڵ ئەوەشدا دەستنیشانکردنی چوارچێوەیەك بۆ سۆفیگەری لە پانتاییەکی کۆمەڵایەتیدا، کە جڤاکی کوردییە، لە چەندان رووەوە کارێکی ئەستەم و سەرکێشانەیە، تەنانەت دەشێ بڵێین رەنگە هەر هەوڵێك بۆ ئەو دیاریکردنە بە لاڕێماندا ببات و دوور بکەوینەوە لە راگەیشتن بەسەر چییەتی هزرەکە و چۆنییەتی بەرهەمهێنانی لەلایەن کەسایەتییە کارایەکانی نێو ئەو پانتاییە. بەر لە هەموو شتێك سروشتی سۆفیگەری خۆی لەمپەرێکی گەورەیە لەبەردەم رۆشن بوونەوەی سنوورەکان، چونکە — وەك لە دەروازەی توێژینەوەکەدا ئاماژەمان پێدا — ئەوەندەی سۆفیگەری لە قۆناغی سەرهەڵدانیدا هەڵوێستێکی پەرچەکردارانەی چەند تاکێکی نێو جڤاکی ئیسلامی بووە لە بەرامبەر بە دیاردە کۆمەڵایەتییەکان و خوێندنەوە فرەجیاوازەکانی ئایین و چۆنییەتی پەیڕەوکردنی، ئەوەندە دیاردەیەکی هەمەگیری ئایینی — کۆمەڵایەتی نەبووە، لە ناوچەیەکی دیاریکراودا برەوی سەندبێ و جێگیر بووبێ. ئەگەرچی سۆفییان دواتر لەو دوورەپەرێزیە دەرچوونە و گرۆی ئایینیان دامەزراندووە و لە چوارچێوەی سیستەمێکی رێکخراوەییدا کاریان کردووە، بەڵام هێشتا — تا ئەو کاتەی تەریقەتی سۆفیگەری سەری هەڵنەداوە — زیاتر وەك گرۆیەکی دابڕاو و داخراو بەسەرخۆیدا خۆیان دەناساند، کە رێگەیان بە دەرەوەی خۆیان نەدەدا لە چوارچێوەیەکی دیاریکراودا سنووربەندیان بکەن.

بۆیە ئەگەر هەندێك جار چەند کەسێك، لە شارێك، یاخود لە هەرێمێکدا، بوونەتە سۆفی، ئەوا بە دوورەپەرێزی ماونەتەوە و کەمترین دەرکەوتنیان لەو گۆڕەپانە جوگرافییەدا هەبووە، ئەمەش وادەکات گومان بکەین لەوەی ئەو شوێنە بە مەنزڵگای سۆفییان دابنێین؛ کەسانێك کە ئەوەندەی هەبوونی خۆیان لە خوداناسیی و بڕینی قۆناغە رۆحانییەکان چڕ کردۆتەوە ئەوەندە خۆیان لەو چوارچێوە شوێنییە تەنانەت کاتییەشدا بەیان نەکردووە. ئیدی دەبینین لە زۆربەی حاڵەتدا سۆفی و تێڕوانینەکانی لەدەرەوەی فەزای گشتی ئاوەدانییەکەی دەردەکەوێ[1]، ئەگەر جارجاریش ناچار دەبێ لەو فەزایەدا کارا بێ، ئەوا وەك پێداویستییەکی ئایینی یاخود

---

[1] بۆ نموونە بڕوانە: السراج: اللمع، ص٢٣٥. الكلاباذي: التعرف، ص١١٨. الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٣٤٤، ٣٦٦، ٣٩٣. ابن خميس: مناقب، ج٢، ص١٦٢، ٢٢٦.

جێبەجێکردنی رۆڵێکی خوازراوی کۆمەڵایەتییە[1]. بەدەر لەمە ئەو سۆفییانە وادێنە بەرچاو لەو شوێن و کاتەی تێیدا دەژین دابڕاون و خۆشیان هەوڵی تۆخکردنەوەی ئەو دابڕانە و مانەوە بە نامۆیی لەهەمبەر بە دەوروبەرەکەیان دەدەن.

ئەستەنگییەکی تری بەردەم دانانی سنووری جوگرافی بۆ سۆفیگەری لەوەدایە، ئەو دیاردە ئایینیە لەرووی چەمك و دەرکەوتەکانییەوە بەجێگیری نەماوەتەوە و سۆفییان لە هەر شوێنێك بووبن لە بیروڕاکانیان دەگەڕانەوە بۆ یەکتر، تا ئەو کاتەی مەرزە جوگرافییەکانیش – لەوانەش هی وڵاتی گرۆیەکی "رەگەزیی–ئیتنی" وەك کورد – بەسەر دەرەوەدا کراوەن و ئەو شار و دەڤەرانەی سۆفییان لێ هەڵدەکەوێ، بەتەواوی لەو دەرەوەیە دانەبڕاون، دەشێ دیاردەکە تەواوکەری هەمان دیاردەی ناوچەی تر بێت؛ ئەوەتا یەك لەیەکەمین نووسەرانی سۆفی گولئابادی(م٣٨٠ك/٩٩٠ز) ناوی چەندانێك لە گەورە سۆفییانی وڵاتەکە – بەتایبەت هی دوو لە سەرەکیترین گۆڕەپانی دیاردە ئایینیەکە کە هەرێمی چیا و هەرێمی ئاذربیجانن – دەخاتە پاڵ ناوی سۆفییانی "خوراسان"[2]، ئەو شوێنەی لە زوویەکەوە سۆفیگەری لێ دەرکەوتووە و بۆتە بنکەیەکی سەرەکی و تایبەتمەندی بەرهەمهێنانی هزرەکە[3]، دواتریش بۆمان روون دەبێتەوە گەورە سۆفییانی شاری بەغداد، چەندە کاریگەرییان بەسەر سۆفییانی ناوچە کوردییەکاندا هەبووە و رەنگرێژی تێز و بیروبۆچوونەکانیان کردوون.

لێرەوە سنووربەندکردنی دیاردەکە بە شوێنێکی جوگرافی و خوێندنەوەی لە نێو ئەو سنوورەدا دەرهێنانییەتی لە ناوکۆی مێژوویی، چونکە سۆفیگەریی وڵاتەکە لەم قۆناغەدا گەشەسەندنێکی نێوخۆیی و سەربەخۆی ئەوتۆی نەبووە، لە گەشەسەندنی رەوت و دیاردە ئایینیەکانی تری دابڕیبێ و وەك دەربڕینێکی ئایینی جیاواز شێوەگیر بووبێ وەك لە قۆناغەکانی درەنگتردا وایلێبەسەر دێت، بە پێچەوانەوە پێداگیریی بەردەوامی بەشی هەرە زۆری سۆفییەکانی ئەوێ لەسەر پابەندبوون بە فەزای ئایینی گشتی، وا دەکات تایبەتمەندییەکانی ئەو هزرە – لە چەندان وێستگەدا –پاشەکشە بکەن لەبەردەم هەڵکشانی چەمك و بنەما گشتگیرەکانی شەریعەت و جێگیربوونی گەلێ سۆفییان لە نێو ئەو سنوورەی ئەم بنەمایانە بە هەبوونیانی دەبەخشی و بە فەزای باوی ئایینی پەیوەست دەکردن، ئەگەر هەندێکجار لەسەرەتادا دەرچونێکیش هەبووبێ، ئەوا وەك هەڵوێستی تاکێك یاخود چەند کەسێك ماوەتەوە و نەبۆتە هۆی دامەزراندنی گوتارێکی سەربەخۆی ئایینی، لە پانتاییەکی جوگرافیدا خۆی و

[1] دواتر لەبەشی پێنجەم زیاتر لەسەر رۆڵی کۆمەڵایەتی ناچارییانەی سۆفی دەدوێین.

[2] التعرف، ص١٨.

[3] لەمبارەوە بگەڕێوە بۆ:

Ahmet T. Karamustafa: Sufism, pp.60-71. Margaret Malamud: Sufi organazations & structures of authority in Medieval Nishapur, international journal of Middle East studies, Cambridge, 1994, Vol.26, No.3, PP.428-429.

تایبەتمەندییەکانی نیشان دابێ و سیستەمی کولتووری ئەو پانتاییەی خستبێتە ژێر هەژموونی باوەڕیانەی خۆیەوە.

لەم روانگەیەوە، ئەوە ئێمەین دەخوازین ئەو سۆفییانە جێنشینی زێدەکانیان بکەیەن، پابەندیان بە شوێن و ئامادەییان تیایدا بکەینە خاڵی دەستپێك بۆ خستنەڕوو و خوێندنەوەی بەشداربوونیان لە دامەزراندنی هزری سۆفیگەری. خۆ دواجار ئەو سۆفییانە نیشتەجێی ئەو شار و هەرێمانەن، بمانەوێ و نەمانەوێ، لەسەر ئەو زەمینەدا بوونە و، بە خواستی خۆیان بووبێ یان نا، کاریگەرییان هەبووە، ناچار بوونە تێکەڵ بە سیستەمە کۆمەڵایەتییەکە بن، تا بیگۆڕن یانیش لایەنی کەم لە نێو هزرەکەیاندا راڤەی بکەن. هەر بۆیە هەوڵدەدەین لە خوارەوە دەستنیشانی گرنگترین ئەو شوێنانەیان بکەین و بەشداری سۆفییانی ئەوێ لە پرۆسەی بەرهەمهێنانی چەمك و بیروبۆچوون و تەواوی دامەزراندنەکە دەربخەین:

سێیەم: دەرکەوتە و خەسڵەتەکانی سۆفیگەری لە رۆژئاوای هەرێمی چیا(الجبال)

لە نێو ناوچە و دەڤەرە کوردیەکاندا رۆژئاوای هەرێمی چیا، پتر بۆتە بنکەی سۆفییان و ئەو دیاردە ئایینیەی تێدا دەرکەوتوە، بە جۆرێك کە وا دەبینرێ دیاردەکەی تێیدا چڕ بۆتەوە و زۆربەی گەورە سۆفییانی پانتایی کوردیی خەڵکی ئەوێن.

بەر لەوەی بچینە سەر باسی سۆفیگەری لە شارەکانی ئەو دەڤەرەدا، دەشێ چەند هۆکارێك لە مەڕ ئەو چڕبوونەوەیە پێشنیار بکەین؛ بەر لە هەموویان پێگەی دەڤەرەکەیە لە چوارچێوەی نەخشی جوگرافی سەرهەڵدان و گەشەسەندنی سۆفیگەری ئیسلامیی بەگشتی، دەڤەرێك کە کەوتۆتە نێوان دوو لە سەرەکیترین بنکەی ئەو سەرهەڵدان و گەشەسەندنە و، وەك ئەلقەی پێکبەستی نێوان ئەو دوو بنکەیە – لایەنی کەم لە رووی راستیی جوگرافیەوە – بووە، ئەوانیش ناوچە فارسییەکان بە گشتی و بەتایبەت خوراسان لەگەڵ هەرێمی عێراق بەتایبەت بەغدادی پایتەختی عەبباسییەکان، زۆرجار سۆفییانی ئەو دوو بنکە یاخود قوتابخانەیە، لە گەڕان و سوڕانەکانیاندا، بەو هەرێمەدا گوزەریان کردووە یاخود تێیدا ماونەتەوە و پەیوەندیان لەگەڵ کەسانێکدا گرێ داوە کە سەرسامی دیاردە ئایینیە نوێیەکە بوون و کەسێتی خۆیانیان تێدا دۆزیوەتەوە[1]. ئیدی لەم قۆناغی سەرهەڵدانەدا سۆفییانی ئەو دوو قوتابخانەیە هەژموونی تەواویان کردۆتەوە سەر دەرکەوتەکانی هزرەکە و بە تێز و چەمکەکانی خۆیان سنووربەندیان کردووە و ئەوانیتری دەرەوەی خۆیان ناچارکردووە بەم تێز و چەمکانە بیربکەنەوە و بەرهەمیان بهێننەوە.

لەلایەکی ترەوە، رەنگە سروشتی ئەو ناوچەیە و ناوچە کوردییەکان بە گشتی، لەبار بووبێ بۆ گەشەسەندنی دیاردەیەکی وەك سۆفیگەری، تا ئەو کاتەی سۆفی نیشتەجێی ناو شوێنە یاخود با بڵێین پێناسی خۆی لە جۆرێکی دیاریکراوی شوێندا بەرجەستە دەکات و هاوکارێتی لە خۆدیتنەوە لە ناو حاڵی سۆفییانەدا، بەتایبەت شوێنی دوورە ئاوەدانی و خاوەن پێکهاتەی تۆپۆگرافی سەخت وەك جەختکردنەوەیەك لەسەر رووخساری دوورەپەرێزیی و تەرکەدونیاییەکەی ئەو پێناسەیە، هەرێمەکەش، کە بە پێکهاتە چیاییە دژوارەکەی ناسراوە[2]، هەر لە سروشتی خۆیدا ئەم خەسڵەتە دوورەپەرێزیەی هەبووە و لەباربووە بۆ شێوە ژیانی

---

[1] بۆ نموونە بڕوانە: الكلاباذي: التعرف، ص١١٧. ابن خميس: مناقب، ج١، ص٤٣٤. ابن الجوزي: صفة الصفوة، ج٤، ص٩٨. ابن الساعي: أخبار الحلاج، اعتنى بنشره: ل. ماسينيون و ب. كراوس، منشورات الجمل، كولونيا، ١٩٩٩، ص ٤٥، ٤٩.

[2] اليعقوبي: كتاب البلدان، ط ٣، المطبعة الحيدرية، النجف الأشرف، ١٩٥٧، ص٦. ابن حوقل: صورة، ص٣١٥.

سۆفییانە، تا راستەوخۆ لە نێو ئەم سروشتەدا بە جۆری ئەو پەیوەندییە بگەن کە دەخوازن لەگەڵ خودا و خۆیاندا گرێی بدەن. ئەگەر لەوێشدا – لە دەرەوەی حاڵەتی دوورەپەرێزیی پەیوەندیان بە خەڵکەوە هەبێ و هزریان بە ویست یان بێ ویستی خۆیان جێکەوتەی کۆمەڵایەتی هەبێ، ئەوا لەگەڵ خەڵکانێکە – کە لێرە بەشی هەرە زۆری کوردن – بەشێکن لەو سروشتە و لە ئاستێکی ئەوتۆی بیرکردنەوە و بیروباوەڕی ئایینیدان، کە لەگەڵ تێگەیشتن و جیهانبینی سۆفییانەدا گونجاوە و زەمینەیەکی کۆمەڵایەتیان هەیە وایکردووە، باش و خراپیان، قەبوڵی کەسێتی سۆفی بکەن و وەك رێبازێکی دروستی باوەڕداریی سەرەدەری لەگەڵدا بکەن[1]، وەك لە کۆتاییەکانی ئەو توێژینەوەیەدا زیاتر روونیدەکەینەوە. لە گرنگترین بنکەکانی سۆفیگەری ئەو هەرێمە:

١- دینەوەر وەك شاری سۆفییان

ئەگەر پێش وەختە گوتمان رۆژئاوای هەرێمی چیا بنکەی سەرەکی سەرهەڵدانی سۆفیگەری بووە لە پانتایی کوردیدا، ئەوا دەشێ شاری دینەوەر لە نێو ئەو بنکەیەدا بە "شاری سۆفییان"ی ناوبنێین؛ شارێك کە بەرجەستەکاری تێزی سۆفییانی قوتابخانە و رەوتە جۆربەجۆرەکانی بووە و لەوێدا تێزەکان جێکەوتەی دیاریان هەبووە و برەویان پێ دەدرا.

ئەو شارە، ئەگەرچی لە ئێستادا لە پاشماوەیەکی کەمی شوێنەوارییی لە "ئوستانی کرماشان"دا هیچی تری بەسەر یەکەوە نەماوە[2]، بەڵام لە کۆنەوە تا سەردەمانێکی درەنگی قۆناغی ئیسلامیی کلاسیکیدا، لەچەندان رووەوە پانتاییەکی جوگرافیی گرنگ بووە و رەنگرێژی یادەوەری مێژوویی دەڤەرەکەی کردووە. لەرووی مێژووی ئایینیشەوە هەر وابووە؛ پێگەیەکی بیروباوەڕە ئایینیە نێوخۆییەکانی پێش ئیسلام بووە[3]. دواتریش، وەك لە دوتوێی ئەو توێژینەوانەی لەسەر هەرێمەکە بەگشتی و شارەکە ئەنجامدراوە، دەردەکەوێ کە لەگەڵ جێگیربوونی دەسەڵاتی سیاسی – ئایینی خەلافەتی ئیسلامی، تێکەڵ بە جیهانبینیی ئەو

---

[1] بۆ نموونە بڕوانە: الهجويري: كشف، ج٢، ص ص٥٦١-٥٦٢. ابن خميس: مناقب، ج٢، ص ص٢٣٥-٢٣٦. السلفي: معجم السفر، حققه: عبد الله عمر البارودي، المكتبة التجارية، مكة المكرمة، د.ت، ص١١٥.

[2] لەوەدەچێ شارەکە دوای شاڵاوەکانی تەیمور لەنگ (٧٧١-٨٠٧ك/١٣٦٩-١٤٠٥ز)، وێران بووبێ، بۆیە ناوی لە ناو رووداوە مێژووییەکاندا نامێنی. ئێستا پاشماوەکانی لەو ئوستانە، لە نزیك بە شاری"صحنە" ماوەتەوە. بۆ زانیاری زیاتر لەسەر ئەم بابەتە بگەڕێوە بۆ: حسام الدين علی غالب نەقشبەندی: شارەزوور، ل٤٨.مسعود گلزاری: کرمانشاهان – کردستان، انتشارات انجمن مللی، تهران، ١٣٥٨هـ.ش، ص ٢٢٣، ٢٧١-٢٩٨.
L. Lochart: Dinawar, EI, Vol.II, p.299.

[3] ابن النديم: الفهرست، ص٤٩٣.

ئایینە نوێیە بووەو ئاشنایەتی لەگەڵ بیروباوەڕ و ئاراستە هزرییەکانی جیهانەکەدا هەبووە[١]، ئەوەتا دەبینین لە ماوەیەکی کەمی دوای هەژموونی ئیسلامیی بۆتە بنکەیەکی سەرەکی زانست و زانینە ئیسلامییەکان و لە زۆر لاوە زانا و زانستخوازان روویان تێ دەکرد[٢]، هەندێکیان هەر تێیدا نیشتەجێ دەبن و تا مردنیان جێی ناهێڵن[٣]؛ جا هەر لە فەرموودە گێڕەرەوانەوە بگرە کە زۆر دەهاتنە ئەوێ[٤] تا قازی[٥] و فەقیهەکان[٦]. ئیدی ئەوەی دەیویست سوود لەو زانا و شارەزایانە وەربگرێ دەبووا بهاتایەتە شارەکە و لە سەردەستی "شێخانی دینەوەر" بیخوێندایە[٧].

لێرە بەدواوە شار ئامادەکراوە بۆ قەبوڵکردن یاخود رەتکردنەوەی هەر رەوت و رێبازێکی ئایینی، چونکە ئەو فراوانبوونەی چالاکی زانستی هەر بە مانای جێگیربوونی تێگەیشتنی ئایینی نەبووە، بەڵکو ئەوەی دەبینرا هەمەچەشنی و فرەجۆری بوو لە گوزارشت و پەیڕەوی رەوتە ئایینیەکان؛ بەتایبەت هەبوونی چەند رێبازێکی وەك "سوفیانیی"، هەروەها هەبوونی رەوتێکی "شیعەی ئیمامی"ش، کە بە نهێنی و بە ئاشکرا لەوێ کاری دەکرد. ئەو فرەجۆریەش بۆتە بەشێك لە ناسنامەی شارەکە[٨]، ئەمەش وەك پێشتر بینیمان هاوکار بووە لە دەرکەوتن و گەشەسەندنی سۆفیگەری، تا ئەو کاتەی ئەو رێبازە ئایینیانە – هەریەکە و بەپێی

---

[١] لێرەدا تەنیا چەند لایەنێکی رەوشی شاری دینەوەر دەخەینەڕوو کە پەیوەندیی بە ناوکۆی بابەتەکەوە هەیە، چونکە پێشتر تەواوی ئەو رەوشە لە چەندان رووەوە و لە ئاستی ئەکادیمیدا لێی کۆڵراوەتەوە و کاراییە مێژووییەکەی لە چوارچێوەیەکی هەمەکیدا روونکراوەتەوە؛ بڕوانە: حسامەدین نەقشبەندی: شارەزوور، ل٤٧-٤٨، ١٧٩، ٤٨٣-٤٩٣. مهدی قادر خضر: الحياة الفكرية و العلمية في غربي اقليم الجبال في القرنين الرابع و الخامس للهجرة، رسالة ماجستير، جامعة صلاح الدين، كلية الآداب، اربيل، ١٩٩٤. چرا محمود حسن: بزاڤی زانستی دینەوەر لەسەدەی سێیەم و چوارەمی کۆچی/ نۆیەم و دەیەمی زاینیدا، نامەی ماستەری بڵاونەکراوە، زانکۆی سلێمانی، کۆلێژی زانستە مرۆڤایەتیەکان، سلێمانی، ٢٠٠٧، ل٨ بەدواوە.

[٢] القزويني: الإرشاد، ج٢، ص٦٣٧. السمعاني: الأنساب، ج٣، ص٥٥٢. الذهبي: سير أعلام، ج١٧، ص٤٥٤. المناوي: فيض القدير، المكتبة التجارية الكبرى، القاهرة، ١٣٥٦هـ، ج٦، ص٣٠٥.

[٣] الأنصاري: طبقات المحدثين بأصبهان، تحقيق: عبد الغفور عبد الحق البلوشي، مؤسسة الرسالة، بيروت، ١٩٩٩، ج٣، ص١٦٨. المتقي الهندي: كنز العمال في سنن الأقوال و الأفعال، تحقيق: محمود عمر الدمياطي، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٨، ج٢، ص٢١٥.

[٤] التميمي: الجرح و التعديل، ج٧، ص٢٠٧. ابن مندة: فتح الباب في الكنى و الألقاب، تحقيق: ابو قتيبة الفاريابي، مكتبة الكوثر، السعودية، ١٩٩٦، ص١٥٠.

[٥] ابو نعيم: تاريخ اصبهان، حققه: سيد كسروى حسن، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٠، ج٢، ص٢٦١. ابن ماكولا: الإكمال، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٤١١هـ، ج٥، ص٨٤. ابن حجر: لسان الميزان، ط٣، مؤسسة الأعظمي للمطبوعات، بيروت، ١٩٨٦، ج٣، ص٣٣٦.

[٦] الذهبي: تذكرة الحفاظ، دار الكتب العلمية، بيروت،د.ت، ج٣، ص١٠٨٣. السبكي: طبقات الشافعية الكبرى، تحقيق: محمود محمد الطناحي و عبد الفتاح محمد الحلو، دار إحياء الكتب العربية، القاهرة، د.ت، ج٥، ص١٨.

[٧] القزويني: الإرشاد، ج٢، ص٦٢٥.، ص١٥٩.

[٨] لەبارەی رەوشی ئایینی شارەکە بە گشتی بگەڕێوە بۆ: چرا محمود حسن: بزاڤی زانستی دینەوەر، ل ل٣٣-٣٥.

سیستەمی خۆیەوە – پاڵپشتی ئەو دیاردەیە بوون و پەیوەندییەکی تەواوکارانەیان لەگەڵدا هەبووە و ویستوویانە لەخۆی بگرن و دەرکەوتەکانی بەخۆیانەوە سنووربەند بکەن.

جگە لەمە، شارەکە چەندان تایبەتمەندی تری هەبووە، یەك لەو تایبەتمەندییانە گەشەسەندنی بەرچاوی لایەنی دیمۆگرافیەکەی بوو لە سێ سەدەی یەکەمی کۆچیدا؛ کە وایکردووە پێکهاتەیەکی رەگەزیی تێکەڵی هەبێت[١]، بەمەش لەلایەك ژمارە دانیشتوانەکەی زۆر زیادی کردووە، بە بەڵگەی ئەوەی لە ئاکامی ئەو بوومەلەرزەیەی لە ساڵی (٣٩٨ك/١٠٠٧ز) لە شارەکەی داوە، بە پێی سەرچاوەکان بە هەزاران کەس کەوتوونەتە ژێر داروپەردووی داڕوخاوەوە[٢]، بۆیە لەو قۆناغەدا وەك یەك لە گەورەترین شارەکانی هەرێمی چیا ناوی دەبرێ[٣]. لەلایەکی ترەوە فرەرەگەزیی و ژمارە زۆریی، ئەگەری کرانەوەی شارەکەی بەسەر دەرەوەی خۆی پتەوکردووە، رەنگە ئەمەش رێگە خۆشکەر بووبێ تا وەك ئەلقەی پێکبەستی هەردوو قوتابخانە سەرەکیەکەی هزری سۆفیگەری (عێراق و خوراسان) دەربکەوێ.

دەسەڵاتی خەلافەت لەلای خۆیەوە – تا ئەو کاتەی بەهێز بوو – راستەوخۆ چاودێری رەوشی دینەوەری کردووە[٤]، هەوڵیداوە چالاکی رەوتە ئاینیەکانی ئەوێ کۆنترۆڵ بکات؛ خەلیفە متەوەکیل هەبوونی شیعەی لەوێ پێ قەبوڵ نەبووە و بە توندی رووبەڕوویان بۆتەوە[٥]. بۆتەوە[٥]. لە بەرامبەردا ئەگەر سۆفیگەری تیایدا گەشە دەسەنێ ، ئەوە دیارە ئەو خەلیفەیە و دەزگای خەلافەت بەگشتی کێشەیەکیان لەگەڵدا نییە، تا ئەوکاتەی دیاردەکە مەترسی بۆ دروست ناکات و گەورە سۆفییانی ئەوێ پاڵپشتی لە بڕیارەکانی ئەم دەزگایە بەسەر رەوتی نابای دیاردەکە دەکەن و هاوکارن لە بنبڕکردنی هەر ئاڕاستەیەك کە دەسەڵات یاساغی دەکات[٦].

لەلایەکی ترەوە، برەوسەندنی سۆفیگەری و پێگەیشتنی لە دینەوەر، راستەوخۆ پەیوەستە بە گەشەسەندن و جێگیربوونی دیاردەکە لە پانتایی ئیسلامیدا، بە تایبەت لە شارێکی گرنگی وەك بەغداد، کە لە ناوەڕاستی سەدەی سێیەم تا ناوەڕاستی سەدەی چوارەمی

---

[١] الیعقوبي: البلدان، ص٣٥.

[٢] ابن الجوزي: المنتظم، ج١٥، ص٦٠. السمعاني: الأنساب، ج٥، ص٣٦. سبط ابن الجوزي: مرآة الزمان في تاريخ الأعيان(٣٤٥–٤٤٧هـ)، دراسة و تحقيق: جنان جليل الهموندي، الدار الوطنية، بغداد، ١٩٩٠، ص٢٧٤.

[٣] الأصطخري: المسالك و الممالك، تحقيق: محمد جابر عبدالعال، دار القلم، القاهرة، ١٩٦١. ابن حوقل: صورة، ص٣٠٨.

[٤] مسكويه: تجارب الأمم، حققه: ابو القاسم امامي، دار سروش للطباعة و النشر، طهران، ١٩٩٧، ج٤، ص٤٩٦. ابن الجوزي: المنتظم، ج١٢، ص١٦٣، ١٣٩.

[٥] ابن خلكان: وفيات، ج١، ص٣٥١–٣٥٢.

[٦] بۆ نموونە بڕوانە: الخطيب البغدادي: أخبار الصوفية و الزهاد من تاريخ بغداد، جمعته و حققته: بلسم بصري عزت، دار الغرب الإسلامي، بيروت، ٢٠٠٤، ص١٥٣. ابن الجوزي: تلبيس ابليس، ص١٩٨. ابن حجر: لسان الميزان، ط ٣، مؤسسة الأعلمي للمطبوعات، بيروت، ١٩٨٦، ج٢، ص٣١٤.

کۆچییەوە سۆفییان بەسەر سنوورێکی بەرفرەی هزری ئایینی ڕادەگەیشتن، هەروەها زۆر لەو تێز و چەمکانە دا دەهێنن کە دەبنە بناخەی گوتاری سۆفیگەری ئیسلامی، ئیدی سۆفیگەری لەوێدا لە چوارچێوەی قوتابخانەیەکی تایبەتمەند خۆی دەناسێنێ[1]. هاوکاتی ئەو پرۆسەی گەڵاڵەبوونە دەبینین زۆر لەو دینەوەرییانەی تێکەڵ بە سۆفیگەری دەبن، لە مورید و یاوەرانی گەورە سۆفییانی ئەوێن، لە شارەکەی خۆیان و لە دەرەوەیدا هەمان ئەو تێز و چەمکانە دەخەنە ڕوو و دەیکەنە پاشخانێکی هزرەکەیان و ئامرازێکی ناساندنی خۆیان.

بەهەرحاڵ، ڕەنگە ئەو سۆفییەی بەغداد، کە کاریگەریی دوورمەودای بەسەر سۆفییانی دینەوەر – تەنانەت ناوچە کوردییەکانی تریشەوە – هەبووبێ جونەیدی بەغدادی (م ٢٩٨ك/٩١٠ز) بێت، کە وێنەی هەرە هۆشمەندی قوتابخانەکەیە و رووخسارەکانی ئەو قوتابخانەیە بە تەسەوفی ئەو دەناسرێتەوە[2]. پەیوەندیی یەکەمین سۆفییانی دینەوەر بەو سۆفییە تایبەتمەندی خۆی هەبووە، ئەوان لەسەر دەستی یاخود بە هاوکاری ئەوەوە لە سۆفیگەری ڕاماون و تێیگەیشتوون. پێدەچێ ئەو پەیوەندییەش زێتر لە ڕێگەی پەیام گۆڕینەوە بووبێ، بەو مەبەستەی پرس و بابەتە سۆفییەکان روون ببێتەوە و هەردوولا لە یەکتر سوودمەند بن. ئەوەی سەرچاوەکان لەم بوارەدا پێمان دەڵێن ئەوەیە کە جونەید پەیامی گۆڕیەوەتەوە لەگەڵ هەریەك لە: ئەبوبەکری کەسائی دینەوەری(م. پێش٢٩٨ك/٩١٠ز)، مەمشادی دینەوەری (م٢٩٩ك/٩١١ز)، هەروەها ئەبولعەباسی دینەوەری[3]، کە لە بەشی رابردوو تۆزێك باسمان کرد. بێگومان ئەو پەیوەندییەش گڕوتینی خستۆتە نێو ئەم سۆفییانە و کاریگەریی بەسەر فەزای گشتی دینەوەر هەبووە.

ئەو پەیوەندییە لە ئاستێکی باڵای قوڵبوونەوەی سۆفییانە بووە، وەك لەگەڵ ئەبوبەکری کەسائی دینەوەری دەردەکەوێ، کە تەنانەت لە زاری جونەید دەگێڕنەوە گوتوویەتی: ((ئەگەر ئەبوبەکر نەبوایە، من لە عێراق نەدەمام))[4]، ئەو سۆفییەی دینەوەر بەوە ناسراوە پەیامی زۆری زۆری بۆ دەنارد[5]، تەنانەت گوایە بەر لە مەرگی نزیکەی هەزار پرسی ئاڕاستەی جونەید

---

(1) لەبارەی "قوتابخانەی سۆفیگەری بەغدادی" و تایبەتمەندییەکانی دەشێ بگەڕێیەوە بۆ: عبد القادر موسى حمادي المحمدي: مدرسة بغداد الصوفية، رسالة ماجستير غير منشورة، كلية الآداب، جامعة بغداد، بغداد، ١٩٨٩، ص٦٠ – ١٤٩.

Ahmet T. Karamustafa: Sufism, pp.1-26.

(2) كامل مصطفى الشيبي: صفحات، ص١١٧. محمد جلال شرف: دراسات في التصوف الإسلامي، دار النهضة العربية، بيروت، ١٩٨٤، ص٢٣٥.

(3) السراج: اللمع، ص٣٠٥، ٣١١-٣١٢. ابو نعيم: حلية، ج١٠، ص٢٦٥.

(4) الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٣٤٤. جامي: نفحات، ص١٢٨.

(5) السراج: اللمع، ص٣١٢.

کردووه و ئەویش وەڵامی هەمووی داوەتە و بۆی ڕەوانە کردۆتەوە[١] . جێگەی داخە سۆراخی ناوەڕۆکی ئەو پرس و وەڵامانەمان نییە و نازانین ئەو مەسەلانە چی بوونو، کە ئەو دوو سۆفییەی پێ سەرقاڵ بووە. ئەگەرچی لەوە دەچێ مەسەلەی ورد و هەستیار بن کە تێگەیشتنیان بۆ خەڵکانی تر مەترسیدار بووە، بە بەڵگەی ئەوەی ئەبوبەکری کەسائی بەر لە مردنی هەموو ئەو پەیامانەی جونەید بۆی هەناردبوون لەناو بردوە، تا هیچ کەس لە دوای خۆی پەی بە ناوەڕۆکیان نەبات، سۆفی بەغداش بەم کارەی شادومان بووە[٢]، چونکە لەوە دەترسا ئەو ناوەڕۆکانە بەدەستی خەڵکی تری ناشایستە بگات و رازی نێوانیان ئاشکرا ببێت.

لەگەڵ ئەوەشدا ناوەڕۆکی پەیامێکی جونەید، کە لە وەڵامی پەیامێکی سۆفییەکەی دینەوەرە، لەبەردەستماندا ماوە. لە ناوەڕۆکەکەیدا دەردەکەوێ ئەو پەرۆشی هەواڵی کەسائی بووە و ئاگاداری حاڵەتی ناجێگیری دەروونیی ئەو و ئارەزووی بۆ تێگەیشتن و کردنەوەی گرێی چەندان پرسیاری هەبووە، جونەیدیش لە قالبێکی رەوانبێژیانەوە و بە زمانێکی پڕ لە ئامۆژگاری و ئاگادارکردنەوە لە مەینەتییەکانی دونیا و...هتد، وەڵامی داوەتەوە. لەو پەیامەی کە بۆ ئەبولعەباسی دینەوەریش رەوانە کردووە، جەخت لەسەر پایەبەرزی ئەو کەسانەوە دەکاتەوە کە هەڵبژێردراوی خودان(دیارە مەبەستی سۆفییانە)، لەگەڵ ئامارژەدانی بۆ ئەو ئەرکەی دەکەوێتە سەر شانیان بۆ هێشتنەوەی پایەی خۆیان و مانەوەیان وەك کۆڵەگە و راگری دین و دونیا[٣].

هەرچۆنێك بێت، ئەو پەیوەندییەی جونەید بە سۆفییانی دینەوەر لە ئاستی گۆڕینەوەی بیروباوەڕ و دیاریکردنی سنوورەکانی هزری سۆفییانە نەوەستاوە، بەڵکو پەڕیوەتەوە بۆ ئاستی کردەکی و بەشێك لە سۆفییانی شارەکە راستەوخۆ لەو نزیك بوونەتەوە و وتە سۆفییەکانی لە زاری خۆی دەگێڕنەوە[٤]، تەنانەت هەندێك لە دینەوەرییەکان بەتایبەت بۆ بینینی ئەو دەچوونە بەغداد خزمەتی خۆی و یاوەرانیان دەکرد[٥] .

بەهەمان شێوە سۆفییەکی تری بەناوبانگی بەغدا ئەبوبەکری شبلی، بەشێك لە دینەوەرییەکانی لێ کۆ ببۆوە، لەوانە بوکرانی دینەوەری، کە تا کۆتایی ژیانی ئەو سۆفییەی بەغدا لەگەڵیدا بووە و دواین بیروڕا و وەسیەتەکانی دەگێڕێتەوە[٦]، بەڵام لەسەر خۆی و

---

[١] الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٣٤٤. عين القضاة الهمداني: شكوى الغريب عن الأوطان الى علماء البلدان، تحقيق: عفيف عسيران، دار بيبلوس، باريس، دون تاريخ، ص١٩–٢٠. فريد الدين عطار: تذكرة الأولياء، بتصحيح: احمد آرام، چاپ سوم، انتشارات گنجينه، تهران، ١٣٨١هـ.ش، ج٢، ص١٣٤.

[٢] الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٣٤٤. جامى: نفحات، ص١٢٨.

[٣] ابو نعيم: حلية، ج١٠، ص٢٦٥.

[٤] السلمي: طبقات، ص١٥٩، ٣١٧. العمري: مسالك الأبصار في ممالك الأمصار، تحقيق: بسام محمد بارود، اصدارات المجمع الثقافي، ابو ظبي، ٢٠٠٠، ج٨، ص١١٧.

[٥] ابن خميس: مناقب، ج١، ص٣٣٦.

[٦] السراج: اللمع، ص١٤٥، ٢٨١. الخطيب البغدادي: أخبار الصوفية، ص٣٢٤. القشيري: الرسالة، ص١٠٢، ٤٦٣.

کەسێتی سۆفییانەوی هیچمان لەبەردەستدا نییە. جگە لەو دینەوەریی تریش هەبوون موریدی شبلی بوونە و لەوە دەچێ لەڕێگەیەوە شارەزاییان لە بنەماکانی سۆفیگەری پەیدا کردبێ، دواتریش خۆیان بوونەتە سۆفی، لەوانە عیسای قەصاری دینەوەری[1]، کە لەشوێنی تردا باسی دەکەین.

لە ئاکامی هەموو ئەوانەدا شاری دینەوەر دەبێتە بنکەیەکی دیاری سۆفیگەری و چەندان شێخی ناوداری لێ دەردەکەوێ. ئەو سۆفییەی دینەوەر کە لە سۆفییەکانی تر پتر کاریگەریی بەسەر پانتایی شارەکەدا هەبووە و بە ڕێژەیەکی زۆر بونیادی هزری سۆفیگەری ئەوێی داڕشتوە و دەرکەوتەکانی ڕەنگڕێژ کردووە مەمشادە.

– مەمشادی دینەوەری و دیاریکردنی ڕوگەی بوونە سۆفی

مەمشاد وەك "شێخی چیاکان – شیخ الجبال" ناسراوە[2]. لەڕاستیدا، وەك زۆربەی سۆفییانی تری سەردەمەکە، ئەوەندە زانیاریی لەسەری نییە بایی ئەوە بێت تەواوی دوورابییەکانی کەسێتیەکەی پێ بخوێنرێتەوە، ئەوەی لەبەردەستیشدایە زۆرجار لە بری ڕوونکردنەوەی ئەو دوورابییانە تەڵخی دەکەن و کارەکەمان ئەستەم تر دەکەن. ئەوەتا هەر لە ناوی ئەو سۆفییەدا دووچاری قەیران دەبینەوە؛ لەو سەرچاوانەی نزیك بە سەردەمی خۆین، بە تایبەت سەرچاوە سۆفییەکان، ئاماژەیەك نییە بۆ تەواوی ناوەکەی و وادێتە بەرچاو کە "ممشاد"[3] ناویەتی[4]، بەڵام لە سەرچاوەکانی دواتردا دەردەکەوێ کە ئەمە نازناویەتی و خۆی خۆی ناوی تری هەبووە. لەمەشدا جیاوازی لە نێوان نووسەرەکاندا هەیە؛ ئیبن حەجەری عەسقەلانی(م ٨٥٢ك/١٤٤٨ز) دەڵێ ناوی محەمەد کوڕی حەسەنە و کونییەی ئەبو عەلی یە[5]، کەچی هەندێك سەرچاوەی درەنگتر جەخت لەسەر ئەوە دەکەنەوە ناوی شێخ عەلۆ یە[6]. بەهەر حاڵ ئەو زانیارییانە بەس نین بۆ یەکلاکردنەوەی ناوی دروستی ئەو گەورە سۆفییەی دینەوەر،

---

(1) السراج: اللمع، ص٢٠٠.

(2) الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٣٠٠.

(3) بڕێك لە سەرچاوەکان لە بری "ممشاد" بە شێوەی "ممشاذ" دەینوسن؛ بڕوانە: السراج: اللمع، ص٢٧١,٢٥٤. السلمي: طبقات، ص٣١٧. السلفي: معجم، ص١٠٤، ٣٤٢. الصفدي: الوافي بالوفيات، تحقيق: احمد الأرناؤوط و تركي مصطفى، دار احياء التراث العربي، بيروت، ٢٠٠٠، ج٢٦، ص٤٢.

(4) هەر بۆ نموونە بگەڕێوە بۆ: الخركوشي: تهذيب، ص١٨، ١٤١. السلمي: طبقات، ص٣١٧. ابن خميس: مناقب، ص١٦.

(5) نزهة الألباب في الألقاب، تحقيق: عبد العزيز محمد السديري، مكتبة الرشد، الرياض، ١٩٨٩، ج٢، ص١٩٨.

(6) نكري: دستور العلماء، عرّب عباراته الفارسية: حسن هاني فحص، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠٠، ج٤، ص٥٩. محمد معصوم شيرازي: طرائق الحقائق، با تصحيح: محمد جعفر محجوب، چاپ دوم، انتشارات سنايى، تهران،١٣٨٢ هـ.ش، ج٢، ص١٤٩.

هەر بۆیە نازناوەکەی – واتە مەمشاد – زاڵ بووە بەسەر ناوی راستەقینەی و لە نێوەندی سۆفییاندا هەر ئەمەیان باو بووە و ماوەتەوە.

بەهەمان شێوە لەبارەی ژیانی بەر لە بوونە سۆفیشی شتێکی ئەوتۆ نازانین، ئەوە نەبێ دەڵێن لە بنەڕەتدا کوڕی بنەماڵەیەکی دەسەڵاتدار بووە، بەڵام پاشتر پشتی لە ئارەزووە دونیاییەکان کردووە و ڕێگەی سۆفییانی گرتۆتەبەر[1] و پێی ناسراوە[2]. بە وردیش نازانین لە چەند ساڵییەوە ئەو ڕێبازەی هەڵبژاردوە و چەند ساڵی تەمەنی سۆفییانە ژیاوە، ئەگەرچی بەپێی زۆر گێڕانەوە وا پێدەچێ نزیکەی (٣٠)ساڵی تەمەنی[3]، واتا – بەپێی ئەوەی لە ساڵی (٢٩٩ك) مردوە – لە دەوروبەری (٢٦٩ك/٨٨٢ز)دا بۆتە سۆفی، تەنانەت بڕێك لە سەرچاوە زێدەڕۆیی دەکەن و تەمەنی سۆفییانەی دەگەیەننە (٤٠) ساڵ، بەڵکو (٦٠)ساڵیش[4]. لە هەموو بارەکاندا دەگەینە ئەو ئاکامەی مەمشاد یەکێکە لە یەکەمین ئەو دینەوەرییانەی بۆتە سۆفی، نەك هەر سۆفییەکی سادە و ساکار، بەڵکو شێخێکی دیاری ڕێبازەکە و دامەزرێنەر و بانگەشەکارێکی سەرەکی ئەو ڕێبازە لە پانتایی شارەکەی و ڕۆژهەڵاتی جیهانی ئیسلامی بە گشتی[5].

ئەوەی ڕێگەی بەو پایەی مەمشاد داوە و تۆخی کردۆتەوە، پێگە و پەیوەندییەکانییەتی لەگەڵ سۆفییە هاوچەرخەکانی، کە زیاتر پەیوەندییەکی دۆستانە بووە، لە سەرووی هەمووشیانەوە لەگەڵ جونەید؛ ئاماژە بۆ ئەوە دەکرێ کە ئەو لەسەر دەستی ئەم سۆفییەی بەغداد سۆفیگەری وەرگرتووە و "خیرقە"[6]ی پۆشیوە[7]. دواتریش وەك یاوەرێکی ئەو – بەڵام بەڵام لە دینەوەر – دەمێنێتەوە؛ کە وەك پێشتر گوتمان پەیامیان بۆ یەکتر دەنارد، لە نێو یەك لەو پەیامانەشدا دەردەکەوێ مەمشاد پێی وابووە ئەوەی ئەو و جونەیدی لە یەکتر نزیك خستۆتەوە هاوڕاییە بووە لە هەندێك بنەمای سەرەکیی سۆفیگەری وەك ناسینی حەقیقەت، ئەو

---

(1) ابن تغري بردي: النجوم الزاهرة في اخبار مصر و القاهرة، وزارة الثقافة و الأرشاد القومي، القاهرة، د.ت، ج٣، ص١٧٩.

(2) الصفدي: الوافي، ج٢٦، ص٤٢.

(3) بڕوانە: القشيري: الرسالة، ص٤٦٤. الغزالي: إحياء علوم الدين، دار المعرفة، بيروت، د.ت، ج٤، ص٤٨٣. ابن خميس: مناقب، ج٢، ص١٤. ابن خراز: العاقبة في ذكر الموت، حققه: خضر محمد خضر، مكتبة دار الأقصى، الكويت، ١٩٨٦، ص١٣٥.

(4) الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٣٠١. جامي: نفحات، ص٩٢.

(5) الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٣٠٠.

(6) دواتر، لەبەشی چوارەم، زیاتر باس لە ماناکانی "خیرقە پۆشین" دەکەین.

(7) اليافعي: مرآة الجنان و عبرة اليقضان في معرفة ما يعتبر من حوادث الزمان، وضع حواشيه: خليل منصور، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٧، ج٤، ص٤١. ابن الملقن: طبقات الأولياء، تحقيق: مصطفى عبد القادر عطا، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠٦، ص٣٢٠. جامي: نفحات، ص٥٥٨.

گوتەنی لەمەدا بۆچوونەکانیان دژ بەیەك نەبووە[1]. ئیدی دەشێ مەمشاد لە دینەوەردا درێژە پێدەر یاخود بەرجەستەکاری تیژ و بیروبۆچوونەکانی ئەم ڕێبەرەی قوتابخانەی بەغدادی سۆفیگەری بووبێ. لەبەر ئەوەیە دەبینین — لە قۆناغی درەنگتری مێژووی سۆفیگەری — لە نێو کولتووری تەریقەتە سۆفییەکاندا، لەو زنجیرەبەندییەی زۆر لەو تەریقەتانە هەیانە، لە ڕێگای ئەو سۆفییەی دینەوەرەوە خۆیان دەبەنەوە سەر جونەید و بە جێنشینی ئەوی دادەنێن[2].

هەرچۆنێك بێت، تێزەکانی مەمشاد وەك بەرنامەیەکی سەرەتایی دێنە بەرچاو، کە بە هۆیانەوە مرۆڤی ئاسایی دەشێ ڕێگای خۆی لە نێو ڕاڕەوەکانی ئەو کایە ئایینیەدا ببینێتەوە، بۆیە دەخوازێ ئەو هەنگاوانە دەستنیشان بکات کە هاوکاری ئەو مرۆڤە دەکەن تا ببێتە سۆفییەکی دروست، ئەو هەنگاوانەش بەشێکیان زیاتر جەختکردنەوەن لەسەر لایەنی کردەکی هزرەکە و بەشەکەی دیش داڕشتنی چوارچێوەیەکە بۆ بیرکردنەوەی سۆفی و تێگەیشتنی لەو چەمك و ڕەوتە ئایینیانەی پێویستە ئاشنایان بێت و بوونی سۆفییانەی خۆی لەسەر دابمەزرێنێ.

بەر لە دەستنیشانکردنی هەنگاوەکان، گەورەی سۆفییانی دینەوەر، مرۆڤەکان لە ئەستەمی هەڵبژاردنی ئەو ڕێبازە ئاگادار دەکاتەوە، چونکە دواجار ئەمە ڕێگەیەکە هەم بۆ گەیشتن بە خودا و هەمیش خۆدیتنەوە و ناسینەوەی لە نێو پەیوەندییەکی نا ئاساییدا، بۆیە بە ڕێگەیەکی دووری وەسف دەکات، ئەوەی دەخوازێ پێیدا گوزەر بکات دەبێ هێور و لەسەرخۆ بێت[3]، ئەگەرنا ڕەنگە ڕێگای لێ وون بێت و توشی مەینەتی نەزانینی ڕاستیی و نەناسینی هەق بێتەوە.

هەر بۆیە، لەدەستپێکی هەنگاوەکانیدا، دەبێ ئەو کەسە لەو مەینەتییە ڕزگاری ببێ و فریو نەخوات بەوەی دەیزانێ و بانگەشەی بۆ بکات، بەڵکو دەبێ بزانێ چۆن بە قوڵایی زانین دەگات، قوڵبوونەوەش لە زانین و لە حیکمەت بەگشتی، پەیوەستە بە جۆرێکی دیاریکراوی ڕەفتارەوە، ئەگەر پەیڕەوی بکرێ ئەوا مرۆڤی زانا ئافریدە دەبێ؛ ئەو زانابییەش — بە ڕای مەمشاد — لەسەر بێدەنگی و بیرکردنەوە ڕاوەستاوە نەك زۆر گوتن و دەربڕینی ڕووکەشیانە[4]،

---

[1] ((كتب الجنيد الى ممشاذ الدينوري رحمه الله تعالى كتاباً: فلما وصل الكتاب إليه، قلبه و كتب على ظهره، ما كتب صحيح إلى صحيح قط، ولا افترقا في الحقيقة))؛ السراج: اللمع، ص٣٠٥.

[2] هەر بۆ نموونە بڕوانە: ابن بطوطة: رحلة، ج١، ص١٨٣-١٨٤. المكي: بغية الطالبين لبيان المشائخ المحققين المعتمدين، مطبعة مجلس دائرة المعارف الإسلامية، حيدر آباد الدكن، ١٣٢٨هـ، ص٥٢. نكري: دستور، ج٤، ص٥٩. محمد معصوم شيرازي: طرائق، ج٢، ص ص٣٠٩-٣١٠، ٣٢٢-٣٢٣.

[3] ((طريق الحق بعيد والصبر مع الحق شديد))؛ ابن الجوزي: صفة الصفوة، ج٤، ص٤٧. العمري: مسالك، ج٨، ص١١٥.

[4] لە بارەی ئەو تێڕوانینەی مەمشاد، بگەڕێوە بۆ: القشيري: الرسالة، ص٢٢٤. الشهرزوري: نزهة الأرواح و روضة الأفراح في تاريخ الحكماء و الفلاسفة، اعتنى بتصحيحه: السيد خورشيد احمد، مطبعة مجلس دائرة المعارف الإسلامية، حيدر آباد الدكن، ١٩٧٦، ج١، ص ص٧-٨.

بێگومان بێدەنگی و بیرکردنەوەش دوو پێشمەرجی ئەستەمن، چونکە لایەنی کەم پێویستیان بە دوورەپەرێزییە زاهیدانەکەوە هەیە؛ مرۆڤ دەبێ سنوورێك بۆ هەندێك لە پەیوەندییە مرۆڤانەییەکانی دابنێ و خۆی لەسەر ئەوە رابهێنێ لەگەڵ خۆیدا بژی تا بتوانێ پتر گوێگر بێ و لە وتە و تێڕوانینەکانی ئەوانیتر رابمێنێ و کەمتر گوزارشت لە بیروبۆچوونەکانی خۆی بکات، تا ئەو کاتەی کەسایەتییەکەی پێڕادەگات و ئەو بیروبۆچوونانەی مانا دەبەخشن، واتا دەبێ ئەو کەسە بە بێدەنگی و بیرکردنەوەوە هەوڵی داڕشتنەوەی کەسێتی باوەڕیانەی بدات، ئەوکات دەتوانێ بێ پەردە و بەربەست پەیوەندیی لە گەڵ خودادا ببەستێ[١].

بێگومان ئەمەش دەستپێکی کاری هەر کەسێکە بخوازێ لە نێو ئەلقەی سۆفییاندا جێگەی خۆی هەبێ و بتوانێ باری ئەو هەنگاوە ببات کە سۆفیبوونە، ئەگەر وانەکات ئەوا کەسێکی نەشیاوە و دەیەوێ سۆفیگەری بکاتە ئامرازێك بۆ وەدەستهێنانی پایەی کۆمەڵایەتی، یاخود گێڕانەوەی ئەو پایەیەی رەنگە پێشتر لە دەستی دابێ. بۆیە ئاساییە ئەم جۆرە کەسەش لە نێو ئەلقەکەدا قەبوڵ نەکرێ و سەرلەبەری خۆی و بۆچوونەکانی رەت بکرێتەوە[٢]، چونکە بەلای ئەو کەسی ئاوا نە لەگەڵ خۆی و نە لەگەڵ خودا راستگۆ نییە. لە بەرامبەردا مەمشاد کەسێك، هەژارێك یان مورىدێك دەخوازێ راستگۆ بێ و پەیڕەوکارێکی دروستی رێبازی سۆفییان بێ[٣]، بتوانێ ئەو ئەرکانەی لە نێو ئەو رێبازەدا دێتە سەر شانی جێبەجێیان بکات و کەسێك دەربچێت لەگەڵ ئەو وێنایەی بۆ سۆفی دروست هەیە – لایەنی کەم ئەوەی شێخی دینەوەر هەیەتی – رێکبێتەوە.

ئەرکەکانیش بەسەر سێ ئاستدا دابەشکراون، کە هەریەك لە زەمینە و سنوورە شەرعییەکانی باوەڕداریی، رووخساری کردەکیی دیاردەی سۆفیگەری، لەگەڵ تێزی بنەڕەتی هزرەکە(خوداناسین) دەگرێتەوە، ئەمە رێك لەو پێناسەیەدا دیارە کە ئەو بۆ سۆفیگەری کردووە و بریتییە لە نیاز پاکی و کارکردن لەسنووری رەزامەندی خودایی و یاوەرێتی کردنی خەڵك بێ هەڵبژاردن[٤]؛ دیارە کە نیاز پاکیی ئاماژەیەکە بۆ چۆنییەتی گوزەرکردنی مورید بەنێو ئەو پایە رۆحانییە جیاوازانەی پەیوەندییەکانی لەگەڵ خودا لەسەر دادەمەزرێ، کارکردنەکەش پابەندیی شەرعیانەی سۆفی و هەڵسوکەوت کردنی بەپێی بنەما شەرعییەکان روونەدکاتەوە، بەهەمان شێوە یاوەرێتیش دەستنیشانی ئەو سیستەمە دەکات کە لە نێو ئەلقەی سۆفییاندا خۆی تێدا دەبینێتەوە و کۆمەڵێك رێسا لەخۆ دەگرێ کە پەیڕەویان دەکات. ئاوا مەمشاد لە نێو

---

(١) الخركوشي: تهذيب، ص٤١٧.

(٢) الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٣٣.

(٣) السراج: اللمع، ص٢٧٥.

(٤) ((التصوف صفاء الأسرار، والعمل بما يُرضي الجبار، وصحبة الناس بلا اختيار))؛ الخركوشي: تهذيب، ص١٨. ابن خميس: مناقب، ج٢، ص١٤.

پێناسەکەیدا یەکە پێکهێنەرەکانی ئەو گوتارەی روونکردۆتەوە کە بەڕای وی دەبێ سۆفیگەری تێدا بناسرێتەوە. لە خوارەوە ئەو سێ یەکە سەرەکییە پتر روون دەکەینەوە:

أ- پابەندی سۆفی بە شەریعەت

ئەگەرچی زۆر ئاگاداری رەهەندی شەریعەتییانەی کەسێتی مەمشاد خۆی نین؛ نازانین پەیڕەوی چ ڕێبازێکی فیقهی کردووە یان نەیکردووە، بەڵام ئەوە دەزانین هەوڵیداوە بیرکردنەوە و بۆچوونەکانی خۆی بە شەریعەت پەیوەست بکات، یان با بڵێین ویستوویەتی ئەوە دەربخات کە پابەندبوون بە شەریعەت و پەیڕەوکردنی بنەماکانی هەنگاوێکی سەرەکییە لە ڕێگەی بوونە سۆفیدا، یان وەك خۆی رایدەگەیەنێ یەك لەو ڕێسایانەی دەبێ مورید رەچاوی بکات راگەیشتنە بەسەر بنەما شەرعییەکان[1]، بەڵام بێ ئەوەی دەستنیشانی ئەو بنەمایانەی کردبێ، بەڵکو وەك کۆمەڵە ڕێسایەکی باو و ناسراو قسەی لەسەر کردون.

لای ئەو ئەم پابەندییە شەرعییە زاڵبوونە بەسەر مەترسیی ئەوەی لە ڕێگەی شەریعەتەوە پەرش و بڵاوی بکەوێتە نێو گرۆی باوەڕدارانەوە، چونکی جیاوازی لە راڤە و تێگەیشتنی بنەماکان ئەو ئەگەری پەرت بوونە بەهێز دەکات، لەبەرامبەردا ئەوەی بە کۆکراوەییان دەهێڵێتەوە مانەوەیە لە سنووری "یەکتایی"یەوە، کە ئەمەش پەیوەستکردنەوەی شەریعەتە بە بنەمایەکی هەرە سەرەکی نێو هزری سۆفیگەری، تەنانەت کۆکردنەوەکەش هەمان ئەو مانایەی دەبێ کە چەمکی "کۆکردنەوە – الجمع" لە کولتووری سۆفیگەریدا پێی بەخشراوە[2]، ئیدی پابەندی بە شەریعەت لەم ترسی پەرتبوونەوە سەرچاوەی گرتووە و بوونە سۆفیش – دوای پابەندییەکە – گەرەنتی مانەوەیە بە یەکگرتوویی.

ئەو تێگەیشتنەی مەمشاد وایلێدەکات بە گومانەوە لە هەندێك رەوتی ئایینی بڕوانێ، کە خوێندنەوەی جیاوازیان بۆ دیاردەی ئایینی بەگشتی بەتایبەتیش لە تێگەیشتنیان لە "خودا" هەبووە و کاریگەرییان لەسەر برەوسەندنی جیاوازی بیروباوەڕ لە پانتایی ئیسلامیدا هەبووە، لە سەرووی هەموو ئەو رەوتانەش "کەلامناسی – علم الكلام" دێت؛ مەمشاد گەلی سۆفییان لە پەیڕەوکارانی ئەم رەوتە ئاگادار دەکاتەوە: ((با ئەهلی کەلام ئێوە نەخەنە نێو لەڕێ لادانەکانی خۆیانەوە))[3]، چونکی بەلای وی ئەمە زانستێکی نا دروستە، ئەوەی دروست بێ هەردوو

---

[1] القشيري: الرسالة، ص٩٨. فريد الدين عطار: تذكرة، ج٢، ص١٣٤. السبكي: طبقات الأقطاب في ذكر اولياء الله تعالى و قوالهم و احوالهم الى انتهاء آجالهم، مخطوطة جامعه هارفرد، ص١٠١.

http://pds.lib.harvard.edu

[2] فريد الدين عطار: تذكرة، ج٢، ص١٣٤.

[3] الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٣٠٢.

کایەی سۆفیگەری و فیقهییە؛ سۆفیگەریەك كە لەسەر (("وەجد – الوجد" و "حال")) دامەزراوە، لەگەڵ فیقهێك کە ((زانستێکی بێ خەوش و شەرعێکی ئاشکرایە))[1]. بەڵام مەمشاد ئەو لاڕێیانەی دیاری نەکردووە، کە گوایە کەلامناسی لە نێو باوەڕی ئایینیدا چێی کردوون و دەشێ بەهۆیانەوە سۆفی فریو بخوات، لە بەرامبەردا خەسڵەتی هەریەك لە کایەی سۆفیگەری و کایەی فیقهی دەستنیشان کردووە، کە بە هۆیانەوە سۆفی دەبێتە خودان باوەڕێکی دروست.

بێگومان ئەمانە – کەم تا زۆر – دەستنیشانی لاڕێکانی کەلامناسیش دەکەن؛ ئەگەر سۆفیگەری بە وەجد و حاڵ، واتا ئەزموونی رۆحانی، مەیسەر بێ ئەوا دەبێ لە ڕێ لادانی کەلامناسان بریتی بێ لە ئەزموونی عەقڵانی و گەڕانی مەنتقییانە بەدوای وەڵامی کۆمەڵێك پرس، کە دەشێ لە نێو باوەڕدا دروست ببێ، هەر بۆیە دەبێ بابای کەلامناس بەدوای پێچ و پەناکانی ئەو باوەڕە بگەڕێ و هەوڵی خوێندنەوەی رەهەندە نادیارەکانی بدات، ئەمەش پێچەوانەی زانستی فیقهە کە – وا نیشاندەدا – بەدوای راستەڕێ و رووخسارە روون و دیارەکانی باوەڕ دەگەڕێ و بانگەشەی پەیڕەوکردنیان بۆ دەکات. پێشتریش بینیمان کە ئەو سۆفییەی دینەوەر موریدێك دەخوازێ ئاوا لە ئاستی ساکاری باوەڕداریی بمێنێتەوە و نەچێتە ئەو شوێنانەی رەنگە بە هۆیانەوە لە ئەزموونە رۆحانییەکە بسڵەمێتەوە یاخود پێیان رازی نەبێت.

لەراستیدا بانگەوازی مەمشاد بۆ دوورکەوتنەوە لە کەلامناسیی رەنگدانەوەی هەڵوێستی گشتی سۆفیگەریی ئیسلامییە؛ سۆفییەکان هەوڵیانداوە لە دەرەوەی دراوەکانی ئەو زانستە، کە لە قۆناغی سەرهەڵدانی کایەکەی ئەوان هەژموونی کردبووە سەر"خوداناسیی – ثیولۆجیا"ی ئیسلامی، لەم بابەتە رابمێنن و – بەپێی چەمك و دەستەواژەی تایبەت بەو کایەوە – هەڵیسەنگێنن[2]. تەنانەت، وەك پێشتریش بینیمان، ئەو بۆچوونەش لە ئارادایە کە دەگوترا برەوسەندنی سۆفیگەری، لە سەدەی سێیەمی کۆچی، پەرچەکردارێك بووە دژ بەو هەژموونە و دەسەڵاتی سیاسی پشتگیری لێ کردووە، بەتایبەتیش ئەو کەلامناسییەی "موعتەزیلەکان" ئیشیان لەسەر دەکرد و ئاکامەکەی لەو وەختدا بەرتەسکبوونی راڤەی رۆحانی بوو بۆ ئایین لە بەرامبەر بە فراوانبوونی بەکارهێنانی عەقڵ لە راڤەکردندا.

لەوەدەچێ ئەو جەختکردنەوەیەی مەمشاد لەسەر دوورکەوتنەوەی سۆفی لە ئەهلی کەلام، جێکەوتەی خۆی لە شارەکەدا هەبووبێ؛ ئەگەر چاو لە سەرچاوە بایۆگرافییەکانی تایبەت بە کەسایەتییەکانی موعتەزیلە بکەین، کەسێکی ئەوتۆی دینەوەریی نابینینەوە

---

[1] الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٣٠٢.

[2] لەم بارەوە بڕوانە: الكلابادي: التعرف، ص ص١٩-٣٦.

توانیبێتی له نێو ئەو گرۆیە و لە بواری کەلامناسیی به گشتی دیار بووبێ و خۆی سەپاندبێ[1].
بێگومان لە ئاكامی باڵادەستی سۆفیگەری بەسەر ئەو شارەدا سنوورێك بۆ هەر هەوڵێكی کارکردن له بواری کەلامناسیی دانراوە، رەنگه بنەماڵەی مەمشاد – بەتایبەت کوڕەکەی کە ئەبوبەکری ناوە – سەردەسته بووبن لەو کارەدا، چونکی به کردار، وەك دواتر دێینە سەری، هەوڵیداوە سنوور بۆ هەر رەوتێکی ئایینی "ناجۆر" له پانتایی شارەکه دابنێ[2].

ب- پابەندبوون به شێخی سۆفی

ئەگەرچی بوونه سۆفی بڕیارێکی تاکەکەسیانەیه و باوەڕبوونه بەوەی پەیوەندیی نێوان مرۆڤ و خودا لەو ئاسته ناوەستێ کە شەریعەت دەستنیشانی کردووە، یاخود با بڵێین دەشێ لەسەرووی بنەما شەرعییەکانیشەوە سۆفی خودا بناسێ، ناسینێکی جیاواز له هی خەڵکی ئاسایی، له رێگەی کۆمەڵێك چەمك و دەستەواژەی تایبەتەوە کە لەخۆیدا بەرجەستەی بکات و دەریببڕێ، بەڵام ئەو ئەزموونه خودگەراییه لەلای مەمشاد بە ئەستەم دەزانرێ و ئەو کەسەی دەخوازێ بەو روگەیەدا گوزەر بکات پێویستی به رێنمایی و رێنیشاندان هەیە، چونکی ئەگەر رەفتاری سۆفی دروست نەبێ، ئەوا بەڕای ئەو ناتوانێ بەتەواوی لە نێو حاڵی سۆفییانەدا جێی خۆی بکاتەوە[3]، ئەمەش تەنیا لە میانەی ناسین و پابەندبوون به کەسانێکەوە دەبێ، کە هەمان ئەو ئەزموونەیان هەبووە و به ئاكامی دروست گەیشتوون، ئەوانیش شێخانی سۆفین[4]. ئەو شێخانه دەتوانن ئەو رۆڵی نیشاندانه ببینن و دەزانن ئەمە ئەزموونێکی سەخت و مەترسیدارە دەشێ هەر کەس له نێو پێچ و پەناکانیدا وێڵ ببێ. بۆیە لای مەمشاد پابەندبوون به شێخی

---

[1] لە نێو کتێبی تایبەت بە کەسایەتییە موعتەزیلەکان – ئەوەندەی ئاگادار بین – تەنیا ناوی یەك کەسی دینەوەری دێت ئەویش ئەبوبەکری دینەوەرییە؛ بڕوانە: ابن المرتضى: باب ذکر المعتزلة من کتاب المنیة و الأمل في شرح کتاب الملل و النحل، أعتنى بتصحیحه: توما ارنلد، دار صادر، بیروت، د.ت، ص٧٠.

[2] دەشێ بیروبۆچوونی مەمشاد لەسەر کەلامناسی، بەڵگە بێت لەسەر بەهەڵەداچوونی رۆژهەڵاتناسیی فەڕەنسی "لویس ماسینیون – Louis Massignon "، کە دەیەوێ بنەماڵەی ئەو سۆفییە – به تایبەت ئەبوبەکری مەمشاد – بە کولتووری "کەڕامیەکان – الکرامیة"کانەوە پەیوەست بکات (ئەو گروپەی لەلایەن محەمەدی کوڕی کەڕام (م٢٥٥ك/٨٦٩ز) دامەزراوە و زانستی کەلام بەشی هەرە گەورەی تێزەکانیان پێکدێنێ؛ بڕوانە: الشهرستاني: الملل، ق١، ص ص٩٩-١٠٤).

Louis Massignon: Essai, p. 242.

لێرەدا لویس ماسینیون ئەوەندەی پشتی بە لێکچوونی ناوی ئەو کوڕەی مەمشاد لەگەڵ رێبەری کەڕامییەکانی خوراسان ئەبوبەکری کوڕی حەمشاد (م٤١٠ك/١٠١٩ز) بەستووە ئەوەنده نەچۆتەوە سەر ئەو دەقە مێژووییانەی جەخت لەسەر مانەوەی کوڕی مەمشاد لەشارەکەی خۆی تا مردنی له ساڵی (٣١٩ك/ ٩٣١ز) دەکەن، واتا نزیکەی سەد ساڵێك بەر لەوەی تر مردووە. بڕوانە: المسعودي: مروج، ج٤، ص ص٣٧٩-٣٨٠.

[3] القشیري: الرسالة، ص٢٨٩. الغزالي: إحیاء، ج٤، ص١٢٧١.

[4] ابن خمیس: مناقب، ج٢،ص١٣ .

سۆفی به هەڵبژاردن نییه، بەڵكو پێشمەرجێكی حەتمییه له پرۆسەی بوون به سۆفیدا، بێ پرسیار كردن له چۆنییەتی بوونی ئەو شێخانه به ڕێنیشاندەر لەو كایه ئایینیەدا.

ئەو بۆچوونەش، كه له قۆناغی دوای دەركەوتنی سۆفییه گەورەكان و لەسەردەستی ئەوان وەك جەختكردنەوەیەك لەسەر پەیوەندیی دەسەڵاتدارییانەی - دەسەڵاتێكی رۆحانی - نێوان شێخ و مورید له تەواوی كولتووری سۆفیگەری ئیسلامیدا برەوی سەندبوو[1]، تاڕادەیەكی زۆر سنوور بۆ هەر هەوڵێكی تاكگەرایانه دادەنێت بخوازێ له دەرەوەی گوتاری باوی سۆفیگەری - كه شێخانێكی وەك مەمشاد دایانڕشتبوو - كەسێتی عارفانەی بدۆزێتەوە، ئەمه سەرباری دڵنیابوون لەوەی ئەو زانینەی مورید وەری دەگرێ ئەوەیانه كه شێخەكان به ڕاستی دەزانن و ئەوی تازه پێگەیشتوو له نێو چەمك و تێزه فرەجۆرەكانیدا وون ناكات.

خۆ پابەندبوون به شێخ و سوودمەندبوون له وته و زانستەكانیشی، كارێكی ئاسان نییه، بەڵكو بۆ مورید جۆرێكه له خۆنەویستی و بێبەریبوون له ئارەزوو و پێداویستییه دونیاییەكان، تا بتوانێ خۆی بۆ تێگەیشتن لەو وته و زانستانه تەرخانبكات، ئەگەر وانەبێ ئەوا سوودێكی ئەوتۆ له هاموشۆكردنی كۆڕی سۆفییان و پابەندییەكه نابینێ[2].

داڕشتنی رەفتاری مورید هەر تەنیا بۆ پەیوەندی گرێدان لەگەڵ شێخی سۆفیدا نییه، بەڵكو دەبێ له پەیوەندیی به ئەوانیتریشەوه پێوەری هەبێ، بەهۆیەوه پارێزگاری له رەوشت و كەسێتی خۆی بكات و نەكەوێته ژێر كاریگەریی كەسانێكەوه كه رەنگه بەتەواوی له سۆفیگەری نەگەیشتبن و یاوەرێتی كردنیان به خراپه بشكێتەوە، بۆیه - ئەوەی دەخوازێ له نێو ئەلقەی سۆفییاندا جێی ببێتەوە - دەبێ ورد بێ له هەڵبژاردنی یاوەرانی تا لەو ڕێگەوه به چاكی دڵ بگات، ئەوەنده پاكیی تێدابێ كه پێویسته سۆفی هەیبێ، چونكه مەمشاد گوتەنی: ((یاوەرێتی ئەهلی چاكه دڵ پڕ له چاكه دەكات، یاوەرێتی خراپەكارانیش تژی خراپەی دەكات))[3].

ج - سۆفیگەری وەك خوداناسین(عیرفان)

پرۆسەی بوونه سۆفی تەنیا به پەیڕەوكردنی كۆمەڵێك بنەمای شەرعی و رەفتاری دیاریكراوی سۆفییانه نایەتەدی، چونكه دەشێ ئەو پەیڕەوییه جۆرێك بێ له بانگەشه و خۆدەرخستن و خۆنواندن، به مەبەستی رازیكردنی ئەوانیتر و بەدەستخستنی دەسەڵاتێكی رەمزی له نێوەندیی ئایینی - كۆمەڵایەتی بێ. هەر بۆیه گەڕانەوه بۆ دانایی و حیكمەتی پێشینان و هاوچاخان، هەروەها قوڵبوونەوه له واتاكانی ئەو حیكمەته، بەس نییه بۆ شێوەگیریی ئەو بوونه، چونكه - بەڕای مەمشاد - سۆفیبوون هەر تەنیا پەیڕەوكاری و لێ

---

[1] لەمبارەوه بگەڕێوه بۆ: السراج: اللمع، ص ص٢٧٣-٢٧٦. السلمي: المقدمة، ص ص٦٤-٦٥. القشيري: الرسالة، ص ص٤٩٥-٤٩٨.

[2] القشيري: الرسالة، ص٩٩. السبكي: طبقات الأقطاب، ص١٠١-١٠٢.

[3] ابن الجوزي: صفة الصفوة، ج٤، ص٤٧. العمري: مسالك، ج٨، ص١١٥. ابن الملقن: طبقات، ص٢٢٠.

وردبوونەوە نییە، زانستێك نییە بۆ فێربوون ئەوەندەی زانینێکە لە میانەی جۆرێکی دیاریکراوی پەیوەندییەوە دێتە کایەوە، کە پەیوەندییە بە خوداوە، هەر ئەمەشە مانای "عیرفان"، تەواوی ئەو عیرفانەش راستگۆییە لە پێویستی مرۆڤ بە خوداوە[1]. درك کردن بەو پێویستییە وا لە سۆفی دەکات وەك خوداناس"عارف"ێك دەربکەوێ، کە ئەمەش – وەك پایەکی باڵای نێو تەواوی هزرەکە – نە بە کۆکردنەوەی حیکمەت و نە بە پەیڕەوکردن لە حاڵی گەورە وەلییەکان مەیسەر دەبێ، بەڵکو ئاکامی گەڵاڵەبوونی "راز – السر" ێکە، کە لە نێوان مرۆڤ و خودادا هەیە و لە میانەیدا متمانەی تەواوی دەخاتە سەر ئەوەی – جا هەر شتێك بێت – لەلایەن خوداوە بۆی زامن کراوە[2].

رەنگە هەر ئەو جیاکاری و جۆری پەیوەندییە بێ وادەکات زۆرجار گەلی سۆفییان پەشێوحاڵ بن و لە پایە رۆحانییەکان تێ نەگەن و لە ناساندنی پێگەی خۆیان سەرلێشێواو دەربکەون؛ ئەوان لەژێر باری گرانی حاڵی سۆفییانەیاندا ناچار دەبن روو لە زانستە جیاوازەکانی کایە ئایینیەکەدا بکەن و لێیان شارەزا بن، ئەمەش لەو باوەڕەوە دێ ئەو زانستانە رێگە خۆشکەر بن بۆ بڕینی حاڵەکان و دواجاریش گەیشتن بە پلەی "عارف". بەڵام – بەلای مەمشاد – ئەمە بە هەڵە خوێندنەوەی تەواوی سۆفیبوونە، تەنانەت پێی وایە ئەگەرچی ئەو تێگەیشتنە واهاتۆتە بەرچاو رێگەی ناسینی دروست بووە، بەڵام بە لاڕێی بردوون و دوورکەوتوونەتەوە و چیدی ((هەقێتی هەق ناناسن و راستگۆیی راستگۆیان نازانن))[3]. ئەو جەخت لەسەر ئەوە دەکاتەوە زانستە سۆفییەکان زانستی ئیلهامین و پەیوەستن بە خودی کەسەکە و ویست و تواناکانی لە خوداناسییدا، نەك ئاکامی هەوڵێکی بابەتییانە بن و ئەوەی بیەوێ بتوانێ شارەزایان بێ و لە چوارچێوەی کۆمەڵێك دەستەواژەی ئاسایی دایانڕێژێ و قسەیان لەسەر بکات.

بێگومان پەیوەندیی گرێدان و هەوڵی دروست ناسینی خودا پرۆسەیەکی وردە و ساکار نییە، بەر لە هەموو شتێك دەبێ عارف بکارێ پەیوەندییە مرۆڤانەییەکانی سنووربەند بکات، کەمتر تێکەڵی کۆمەڵایەتییانەی هەبێ و خۆی دوور بگرێ لە هەرشتێك خودا ناڕازی دەکات و بە هۆیانەوە پشتی لێ دەکات[4]، لە هەمانکاتدا دەبێ رەچاوی رازەکەی نێوان خۆی و خودا بکات بەوەی کە لە هەموو کردە دونیاییەکانی یاد و هانای خودایی بخوازێ، چونکە بەلای وی کاری هەرە کرێت غافڵبوونە لە گوێڕایەڵی و یادکردنەوەی ئەوەی ((لە چاکەکردن لەگەڵی و یادکردنەوەی غافڵ نابێ))، کە خودایە[5].

---

[1] الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٣٠٢. الذهبي: تاريخ الإسلام، ج٢٢، ص٣١٣.

[2] ابو نعيم: حلية، ج١٠، ص٣٥٣. ابن خميس: مناقب، ج٢، ص١٢.

[3] ابن خميس: مناقب، ج٢، ص١٤.

[4] ابو نعيم: حلية، ج١٠، ص١٥٣.

[5] السلمي: طبقات، ص٣١٧.

لێرەشدا نابێ کەسی عارف وا تێبگات تەواوی کارەکانی بۆ رازیکردنی خودا بێ، چونکە ئەو پەیوەندییەی دامەزراوە لەسەر رازیکردن دانەڕێژراوە و بەو تێگەیشتنە عیرفانێکی دروست فەراهەم نابێت، بەڵکو دەبێ پەیوەندییەکە پێچەوانەبێ، چونکە ئەوەی لەگەڵ خودابێ – واتا ئەوەی تەنیا ئەرکە دینی و دونیاییەکان جێبەجێ دەکات – لە نێو دەچێ، تەنیا ئەو مرۆڤە دەربازی دەبێ کە خودای لەگەڵدا بێ[١]. ئەو جیاکارییە لە نێوان "لەگەڵ خودا بوون" و "خودا لەگەڵ بوون" جەختکردنەوەیە لەسەر تایبەتمەندی ئیلهامییانەی زانستە سۆفییەکان و جیاکردنەوەیەتی لەو کایە ئایینیانەی "لەگەڵ خودا بوون" دەکەنە پێوەری باوەڕداریی و دروستی کەسێتی باوەڕدار، تەنانەت رەهەندەکانی ئەو کەسێتیەشی پێ دەستنیشان دەکەن.

مەمشاد دەیەوێ ئەوە روونبکاتەوە کە تۆکمە بوونی پەیوەندیی نێوان عارف و خودا، بە هێزکردنی کەسێتی عارفی لێ دەکەوێتەوە، تا نەکەوێتە ژێرباری ئارەزوو و پێداویستیە ژیانییەکانەوە، ئیدی ئەوەی بە تەواوی پەیوەستی خودا بێ نە باکی بە قەدەر و نە بە مەترسییەکانی ژیان دەبێ[٢]. ئەگەر جێگەیەك بۆ ترس لە دڵی عارفدا هەبێ، ئەوا ترسانە لەوەی کردەوە دونیاییەکانی بایی ئەوەنەبن خودای لەگەڵدا بێ[٣]، رێگر بن لەوەی پەیوەندییە دروستەکە سەرهەڵبدات و رازە خوداییەکەی بۆ دەربکەوێ.

د- جێکەوتەی بۆچوونەکانی مەمشاد لە دینەوەر

مەمشاد لە هەردوو ئاستی کردەکی و تیۆریدا پەیڕەوکاری یەکەمی تێڕوانینییەکانی خۆی بووە، لە ئاستی کردەکیدا ویستویەتی ئەو تێڕوانینە لە ژیانی رۆژانەیەدا پیادەبکات، جا هەر لە ریزگرتنی لە ڕادەبەدەری شێخەکانییەوە بگرە تا خزمەتکردنی زۆری ئەو سۆفییانەی هاموشۆیان کردووە[٤]. لەگەڵ خەڵکی ئاساییش سۆفییانە پەیوەندیی گرێ داوە، بەجۆرێك کە هەوڵیداوە تا بۆی بلوێ پێویستی بەوان نەبێ و تا لەتواناشی دابێت پێداویستییەکانیان بەجێ بگەیەنێ[٥]. رەنگە هەر ئەو چاکەکاری و بیرکردنەوە لە رەوشی خەڵك وایکردووە وەك یەکێك لە "جوامێر – الفتیان"ی هەرێمی چیا بناسرێ و ئەو خەسڵەتەی لێ دەربکەوێ[٦]، وەك ئاماژەیەك بۆ پەیڕەوکردنی ئەو بنەما رەوشتییانەی پەیوەندیی ئەوی سۆفی لەگەڵ ئەوانیتردا رێکدەخست.

---

[١] الأصفهاني: محاضرات الأدباء، حققه: عمر الطباع، دار القلم، بيروت، ١٩٩٩، ج٢، ص٤٢٦.

[٢] ابن خميس: مناقب، ج٢، ص١٣.

[٣] العمري: مسالك، ج٨، ص١١٧.

[٤] السراج: اللمع، ص٢٥٤. السلمي: طبقات، ص٣١٧-٣١٨. ابن الملقن: طبقات، ص٢٢٠.

[٥] الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٣٠٣. الغزالي: احياء، ج٤، ص٢٧١. ابن خميس: مناقب، ج٢، ص١٣، ١٥.

[٦] السلمي: طبقات، ص٣١٦. الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٣٠٠.

له دەرەوەی ئەو پەیوەندییە مرۆڤایەتییانە مەمشاد سۆفیبوونی خۆی لە کردەی خوداناسیدا دۆزیوەتەوە، ئەو کاتێك لەو ناسینە قووڵبۆتەوە دەچووە خەڵوەت و شەونخوونی بۆ کردووە و خۆشییەکانی دونیا نەیانتوانیوە لەو حاڵەی دەربخەن[1]، بەمەش وەك خۆی گوتەنی بەتەواوی لە خودا نزیك بووە؛ نزیکبوونەوەیەك کە ئەو ئەلقە پەیوەندییە خودییەی سۆفی بە خودا دەبەستێتەوە و بریتییە لە بیرکردنەوە لە خودا بە "دڵ"، نەیماوە. هەر ئەمەیە وایلێدەکات بڵێ چەندان ساڵە: ((لەگەڵ خودادا دڵم بزر کردووە))[2]. دیارە لەمەدا مەبەستی ونبوون و وێڵ بوونی خۆی لە داڵانەکانی خوداناسیی نییە، ئەوەندەی گوزارشت لە باڵاترین "حال"ێك دەکات کە لەو پرۆسەی ناسینەدا خۆی تێدا بینیوەتەوە، ئەویش "فەنابوون – الفناء"ە[3]. ئەو لە سەرەمەرگیدا ئەو حاڵەی دەردەخات و رایدەگەیەنێ تەواوی خۆی لە خودادا فەنا کردووە، ئەمە لەو دوو دێرە شیعرەدا دەردەکەوێ لەو ساتی سەرەمەرگەدا گوتویەتی:

أفنيت كلي بكلك هذا جزاء مَن يحبك
أعجزتني عن خطابك فالكل مني جوابك[4]

بێگومان ئەمەش دوا ئاکامی ئەزموونی سۆفییانەیەتی و لەو پەیوەندییە خۆشەویستییەی لەگەڵ خودا هەیبووە سەرچاوەی گرتوە.

بەهەرحاڵ، رەنگ ئەو بەرجەستەکردنەی هزری سۆفییانە و ئەو پایە رۆحانییەی پێی گەیشتوە، وا دەکات لە نێو ئەلقەی سۆفییانی هاوسەردەمیدا بەرێزەوە سەیری بکرێ؛ خەسڵەتی گەورە سۆفییانی تر بە خەسڵەتەکانی ئەو بپێورێن[5]. تەنانەت هەر دوای مەرگیشی لە شێوەی عارفێکی سەروو ئاسایی یادی دەکرێ، وەك لە تێروانینی گەورەی سۆفییانی فارس ئەبو عەبدوڵای کوڕی خەفیفی شیرازی دیارە کە وەك خودا پەرستێکی رەها وێنای کردووە[6].

بێگومان تێروانین و کەسایەتی مەمشاد بەر لە هەموو کەس و شوێنێك کاریگەریی بەسەر شارەکەی خۆیدا هەبووە، بەتایبەت لەسەر ئەو سۆفییانەی دینەوەر، کە لە دوای ئەودا ناویان دەرکردووە و لە مورید و کەسە نزیکەکانی خۆی بوون، لەوانە: ئەبو عەبدوڵڵا محەمەد

---

[1] الرازي: حدائق الحقائق، تحقيق و تقديم: سعيد عبد الفتاح، مكتبة الثقافة الدينية، القاهرة، ٢٠٠٢، ص٢٤٤. الزبيدي: تاج العروس من جواهر القاموس، تحقيق: مجموعة من المحققين، دار الهداية، القاهرة، د.ت، ج٩، ص٤٧٨.

[2] القشيري: الرسالة، ص٤٦٤. ابن خميس: مناقب، ج٢، ص١٥. فريد الدين عطار: تذكرة، ج٢، ص١٣٥.

[3] لەبەشی سێیەم بە درێژی باس لەو چەمکە و بەکارهێنانەکانی دەکەین.

[4] ((بە تەواوی خۆم لە تەواوی تۆدا فەنا کردووە، ئەمە پاداشتی کەسێکە تۆی خۆش بووێ. بێ دەسەڵاتت کردم لەوەی بتدوێنم، تەواوی من وەڵامی تۆیە))؛ الخركوشي: تهذيب، ص٥٠٥. القشيري: الرسالة، ص٤٦١.

[5] الخطيب البغدادي: أخبار الصوفية، ص٨٥. ابن عساكر: تاريخ مدينة دمشق، حققه: محب الدين العمري، دار الفكر، بيروت، ١٩٩٥، ج٦، ص٨٦. ابن العديم: بغية الطلب في تاريخ حلب، تحقيق: سهيل زكار، دار الفكر، بيروت،١٩٨٨، ج٣، ص١٢٣٥.

[6] ابو الحسن ديلمي: سيرت شيخ كبير ابو عبد الله بن خفيف شيرازى، ترجمهء فارسى: ركن الدين يحيى بن جنيد شيرازى، تصحيح: آ. شيمل – طارى، انتشارات بابك، تهران، بى تا، ص١٩٣.

کوڕی عەبدولخالقی دینەوەری[1]، عیسای قەصاری دینەوەری، کە ئەویش لە گەورە شاگرد و موریدانی مەمشادە[2]و وتەکانی دەگێڕێتەوە[3]، پاشانیش وەك جێنشینێکی ئەو و ئەلقەیەکی بنەڕەتی زنجیرەی نێو سیستەمی تەریقەتیی دەردەکەوێ کە مەمشاد بە ئەلقەکانی دواترەوە دەبەستێتەوە[4]. ئەوەی لە هەموویان زیاتر لەو نزیك بووە شێخ ئەبولعەباس ئەحمەدی کوڕی سیاە ئەسوەدی دینەوەرییە، کە ڕێبازی سۆفییانەی لێ وەرگرتووە و نزیکەی سەد ساڵێك ژیاوە[5]، لەماوەی ژیانیدا بانگەشەی بۆ هەمان ئەو تەرزەی سۆفیگەری دەکرد کە مەمشاد لەوێ دایمەزراندبوو؛ ئەو شێخ ئەحمەدە پێی وابوو سۆفی لە هەردوو بواری کردەکی و تیۆریدا، بەر لەوەی چاودێری ڕەوشت و ڕەفتاری خەڵك بکات دەبێ خۆی لەو بوارانەدا پێگەیشتبێ و بە پێچەوانەی خەڵکی ئاسایی – کە سەرقاڵی ژیانی دونیایین – تەواوی کۆششی بۆ دامەزراندنی ژیانێکی ئایینی تەرخانبکات[6]. بەهەرحاڵ، مەمشاد لەناو بنەماڵەی خۆشی ئەبوبەکری کوڕی سۆفییانە پەروەردە کردووە، بۆیە درەنگتر دەیبینین وەك سۆفییەکی دیار و جێنشینی باوکی دەردەکەوێ[7]، کە – وەك دواتر باسی لێوە دەکەین – دەسەڵاتێکی ڕەمزی و کردەکی بەهێزی بەسەر شارەکەدا هەبووە.

دواجار، دەبێ ئاماژە بۆ ئەوەش بکەین کە مەمشاد، لەدوای قۆناغی دامەزراندنی سۆفیگەری، یادی هەر دەمێنی و لە دووتوێی کولتووری ئایینی کوردیدا ناوی دەهێنرێ، هەریەك لە مەمشاد و موریدەکەی شێخ ئەحمەد ئەسوەد، وەك دوو قوتبی "چل تەن"، یان با بڵێین، دوو لە چل عارفی پیرۆز لە کولتووری ئایینی "ئەهلی هەق" ماونەتەوە، ئەگەرچی مانەوەکەشیان تەنیا بەناوە[8]، کە ڕەنگە ئەمەش بەڵگە بێ لەسەر کاریگەریی دوورمەودای کەسێتیەکەی لە ناوەندی عیرفانی کوردیدا.

– بەردەوامیی سۆفیگەری لە دینەوەر

---

[1] السلفي: معجم، ص١٧٩.

[2] الذهبي: تاريخ الإسلام، ج٣٠، ص١٩٨.

[3] السلفي: معجم، ص١٠٤.

[4] المتقي الهندي: كنز العمال، ج٩، ص٩٦. دواتر زیاتر باس لەو سۆفییەی دینەوەر دەکەین.

[5] السلفي: معجم، ص ص١٠٤–١٠٥. الذهبي: تاريخ الإسلام، ج٣٠، ص١٩٨. ابن بطوطة: رحلة،ج١، ص١٨٣–١٨٤.

[6] السلفي: معجم، ص٤٥٧.

[7] لەبارەیەوە بڕوانە: السلمي: طبقات، ص٤٠٩. الخطيب البغدادي: أخبار الصوفية، ص١٥٣.

[8] بڕوانە: سيد محمد على خواجه الدين: سرسپردگان – تاريخ و شرح عقائد دينى اهل حق، چاپخانه خورشيد، تبريز، ١٣٤٩هـ.ش، ص١٠. بەدەر لەو سێکتە ئایینیەش شێخ ئەحمەد ئەسوەد، پێ دەچێ لە خەیاڵدانی ئایینی جڤاکی کوردی باسی بمێنێ و بە "شێخ ئەحمەدە ڕەش" ناوی دەبرێ؛ بڕوانە: نۆشاد دینەوەری: چیرۆکی داری جەنگیان، بە هەوڵ و تێکۆشانی: عەزیز موحەممەد پور، چاپخانەی پەیام، تاران، ١٣٧٨هـ.ش، ل٦١.

له ئاكامی ئەو گەشەسەندنە شاری دینەوەر دەبێتە شاری سۆفییان؛ ئەوانەی لەوێدا دەردەکەون یان نیشتەجێ دەبن ئەوەندە زۆر دەبن، بەتایبەت بە درێژایی سەدەی چوارەمی کۆچی، کە لەسەر دەستیان سۆفیگەری لە کایەیەکی سنووردار بە چەند کەسێکەوە دەبێتە دیاردەیەکی ئایینی دەستەجەمعی و لەسەر رووبەرێکی بەرفرەی شاردا خۆی دەنوێنێ، کە تەنانەت ناسنامەی ئایینی ئەو شارەی بەتەواوی رەنگرێژ کردووە. نەك هەر لەلای خەڵکی ئەوێ بەڵکو لەدەرەوەشیدا وا دەبینرێ و سۆفیگەری دەکرێتە ناونیشانی شارەکە، ئەمە بە روونی لەو وتەیەدا دەردەکەوێ کە لەسەر دینەوەردا باو بووە و هەریەکە لە ثەعالبی (م٤٢٩ك/١٠٣٨ز)[1] و ئبن فندق (٤٩٣ك/١١٠٠ز – ٥٦٥ك/١١٦٨ز)[2] دەیگێڕنەوە و رایدەگەینن "سۆفییانی دینەوەر" دینەوەر" بۆتە ناونیشانێکی هاوشێوەی ئەو ناونیشانانەی شار و ناوچەکانی تری جیهانی پێ دەناسرێتەوە وەك "حەکیمانی یۆنان" و "جادوگەرانی هیند"و...هتد. نوسەر ثەعالبی باوبوونی وتەکە لە نێو خەڵکدا دەگێڕێتەوە بۆ: ((زۆری ژمارەیان لەوێ، نیشتەجێبوونی خانەدانەکانیان تیایدا، بڵاوبوونەوەی رێبازەکەیان لەوێدا))[3].

بێگومان ئەو وتەیە و هەبوونی ناوی دەیان سۆفی دینەوەریی لە نێو سەرچاوەکاندا، بەو ئاڕاستەیەمان دەبات بیر لە قوتابخانەیەکی تایبەتی سۆفیگەری بکەینەوە، بەو جۆرەی لە هەریەك لە بەغداد و خوراسان و شوێنی دیکەی جیهانی ئیسلامیدا هەبووە. بەڵام باوەڕهێنان و سەلماندنی ئەو تێزە کارێکی ئەستەمە؛ ئەگەرچی دەشێ دەقەکەی هەردوو نووسەر ثەعالبی و ئیبن فندق وەك ئاماژەیەك بۆ ئەو قوتابخانەیە بخوێنرێتەوە، بەڵام دواجار پەیوەستبوونی توندی سۆفییانی ئەوێ بە ڕەوت و قوتابخانە سۆفییەکانی تری جیهانی ئیسلامیی وایکردووە دیاردەکە لەوێ لە سنووری چەندایەتیدا بمێنێتەوە، هەروەها بۆتە هۆی ئەوەی رووخسار و تایبەتمەندێتی شارەکە، لەم بوارەدا، بزر ببێ و شتێکی ئەوتۆی لێ نەبینرێ. خۆ سەرچاوەکانیش باس لەوە ناکەن هیچ کامێك لە سۆفییانی دینەوەر خودان رەوتێکی سەربەخۆ و تێگەیشتنێکی جیاوازی سۆفیگەری بووبن. لەگەڵ ئەوەشدا زۆری ژمارەی سۆفییەکان بەردەوامێتی بە دیاردەکە داوە و، تا ئەو کاتەی وەك کایەیەکی هزریی ماوەتەوە، سۆفییانی ئەوێ رۆڵیان لە بەرهەمهێنانیدا هەبووە.

جێگەی باسە، کە ئەو بەرفرەبوونەی دیاردەی سۆفیگەری، وادەکات سۆفییانی دینەوەر لە دەرەوەی شارەکەشدا رۆڵیان لە برەوپێدانی هزرەکە هەبێ؛ سەفەر بکەن بۆ هەرێم و شارەکانی تری جیهانی ئیسلامی و هەژموون بکەنە سەر دەرکەوتن و جێگیربوونی ئەو

---

[1] ثمار القلوب في المضاف و المنسوب، حققه: محمد ابو الفضل ابراهيم، دار نهضة مصر، القاهرة، ١٩٦٥، ص٢٣١، ٢٣٨.

[2] تاريخ بيهق، با تصحيح و تعليقات: احمد بهمنيار، كاتبفروشى فروغي، تهران، بى تا، ص٢٨.

[3] ((صوفية الدينور يضرب بهم المثل لكثرتهم بها، واستيطان أعيانهم إياها، ونفاق مذهبهم فيها))؛ ثمار القلوب، ص٢٣٨.

دیاردەیە لەو ناوچانەدا. بێگومان ئەو پرۆسەی سەفەرکردنەش بەشێکە لە پێکهاتەی سۆفیگەری و لە دووتوێی بیروباوەڕی سۆفییاندا رەوا بووە و رووخساری کردەکییانەی دیاردەکەی دەنواند؛ بەجۆرێك کە مەبەست لە سەفەرکردن فراوانبوونی توانا عەقڵییەکانی مرۆڤە لە پێناو خوداناسیدا، لە رێگەی سەفەرەوە دەشێ بە ئاراستە جیاوازەکانی زانستە ئایینیەکان ئاشنا ببێ، هەروەها بە یاوەرێتی کردنی سۆفییانی تر لەو سەفەرانەدا پەیوەندییەکانی خۆی لە میانەی سیستەمێکی رێکخراوی رۆحانییەوە برەو پێبدەدات[١]. لەبەرامبەردا ئەوەی لەو پرۆسەیەدا زەرەرمەند بێ سۆفیگەری ناوچەییە کە ناتوانێ سەرمایەی هزریی ئەو کۆچکردووانە بخاتە سەر ئەزموونی ئەوانەی – لە شێوەی مەمشاد – لەشارەکەدا مابوونەوە.

لە یەکەمین ئەو سۆفییانەی خولیای سەفەری هەبووە و هەمیشە لە سەفەر دابووە هەر ئەوئەبوبەکری کەسائی دینەوەری[٢] یەیە کە پێشتر باسمان کرد. لەدوای ئەو رەنگە لە دیارترین ئەو سۆفییە دینەوەرییانەی سەفەریان کردووە و زیاتر لە دەرەوەی شارەکەی خۆیاندا ناسراون: ئەبولحەسەن عەلی کوڕی محەمەدی صائیغی دینەوەری (م٣٣٠ك/٩٤٢ز)، کە لە دینەوەر سۆفییەکی دیار بووە و مەمشادیش بە خوداپەرستییەکەی سەرسام بووە[٣]، بەڵام وادیارە دواتر چۆتە "وڵاتی مصر" و وەك شێخێکی شکۆمەند و شارەزا لە هەردوو بواری سۆفیگەری و زانستە شەرعییەکان (بەتایبەت گێڕانەوەی فەرموودە) دەرکەوتووە[٤]، لەوێدا موریدێکی زۆری لەخۆی کۆکردۆتەوە و توانیویەتی زەمینەی بڵاوبوونەوەی دیاردە ئایینیەکە فراوان بکات[٥]. بەهەمان شێوە ئەبوبەکر محەمەد کوڕی داودی دینەوەری دقی، چۆتە وڵاتی شام و تا ئەو کاتەی لە دیمەشق لەدوای ساڵی (٣٥٠ك/٩٦١ز) مردووە[٦]، تێیدا ماوەتەوە. هەروەها ئەبو عەبدوڵا محەمەد کوڕی عەبدولخالقی دینەوەری مورید و یاوەری مەمشادیش، بۆ حیجاز سەفەری کردووە و بۆ ماوەیەکی زۆر لەوێدا ژیاوە، بەڵام دواتر گەڕاوەتەوە دینەوەر و تیایدا مردووە[٧].

لەوە دەچێ سەفەرکردن و جێهێشتنی دینەوەر تەنیا بریتی نەبووبێ لە پرۆسەی بەکردەکی کردنی بیروبۆچوونێکی دیاری کراوی سۆفیگەری، بەڵکو هەندێك جار هەڵوێستێکی

---

[١] لەبارەی ماناکانی سەفەر لە کولتووری سۆفیگەری – بۆ نموونە – بڕوانە: المكي: قوت القلوب، ج٢، ص ص٣٤٢-٣٤٩. الخركوشي: تهذيب، ص٢٣٦-٢٤١.

[٢] الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٣٤٤.

[٣] ابن الجوزي: صفة الصفوة، ج٤، ص٤٧. ابن كثير: البداية، ج١١، ص٢٢٤.

[٤] السلمي: طبقات، ص ص٣١٢-٣١٥. ابو نعيم: حلية، ج١٠، ص٣٥٣.

[٥] الماليني: الأربعون في شيوخ الصوفية، ج١، ص٥٧، ١٢٧-١٣١، لەم سایتەی خوارەوە بڵاوکراوەتەوە : http://www.alsunnah.com. الأنصاري: طبقات، ص٣٩٣.

[٦] القشيري: الرسالة، ص ص١١٦-١١٧. الخطيب البغدادي: أخبار الصوفية، ص ص٢٥٩-٢٦٠. ابن الأثير: اللباب، ج١، ص٤٢٢.

[٧] السلمي: طبقات، ص٥١٥، ٥١٧. ابن خميس: مناقب، ج٢، ص٢٢٦.

باوەڕییانە بووە یانیش دوورکەوتنەوەی ناچاری بووە؛ ئەوەتا پێشتر کۆچکردنی ئەبولعەباسی دینەوەری بۆ نیشاپور ئینجا بۆ سەمەرقەند و مانەوەی لەوێ تا کۆتایی ژیانی بەستمانەوە بە پەیوەستیی باوەڕییانەی ئەو سۆفییە بە شیعەگەرییەوە. هەروەها دەبینین کۆچکردنی سۆفییەکی گەورەی وەك فارسی کوڕی عیسای دینەوەری بۆ سەمەرقەند، جۆرێك لە ناچاری پێوە دیارە، بەوەی کە ئەو سۆفییە سەرسەختانە بانگەشەی بۆ رەوتێکی دیاری کراوی سۆفیگەری دەکرد، کە لە پانتایی شارەکەی قەبوڵ نەدەکرا[1]، هەر بۆیە ئەویش تا لە دەورووبەری ساڵی (٣٤٥ك/ ٩٥٦ز) دەمرێ، هەر لەسەمەرقەند ماوەتەوەو دوای خۆی گۆڕەکەی بۆتە مەزارگەیەکی ناوچەکە[2].

٢- سۆفیگەری لە کرماشان (قرمیسین)

رەنگە ئەو شارەی لەدوای دینەوەر بێت، لە رووی دەرکەوتنی سۆفی تیایدا، شاری کرماشان بێت، ئەگەرچی لێرەدا زۆری ژمارەی سۆفییان نەبۆتە پێوەر بۆ ئەو پێگەیە ئەوەندەی کەسایەتی سۆفییەکانی ئەوێ خۆی بەسەر دەرکەوتەکانی دیاردە ئایینیەکەدا سەپاندووە و وایکردووە بە دووەمین بنکەی سۆفیگەری لە پانتایی کوردیدا دابنێین. کرماشان لە چەند سەدەی یەکەمی کۆچیدا لە چەند روویەکەوە بەرچاو بووە؛ جا چ بە هۆی زۆری دانیشتوانیەوە بووبێ، کە جگە لە کورد رەگەزی تریشی لێ بووە بە تایبەت فارس[3]، یاخود هەڵکەوتە جوگرافییەکەی بێ لە رووی ئابورییەوە[4]، یانیش پێگەکەی بووبێ لەڕووی ئایینیەوە، بەوەی کە کەوتبووە سەر رێگای حاجییانەوە[5]. ئەو خاڵەی دواییان، ئەوەمان پێ دەڵێ کرماشان پەیوەندیی و تێکەڵی لەگەڵ خەڵکی شار و دەڤەرەکانی تردا هەبووە و دەستەبژێرە ئایینیەکەی ئاگاداری ئەو رەوت و رێبازە ئایینیانە بوون، کە لە رۆژهەڵاتی جیهانی ئیسلامیدا برەویان دەسەند، لەوانەش سۆفیگەری. ئیدی دەبینین لە زوویەکەوە بۆتە مەنزڵگای هێندێك لە زاهید و سۆفییەکان بە تایبەت خوراسانییەکان، ژیان و بەسەرهاتی ئەو کەسانەش جێگەی پرسیاری خەڵکی شارەکە بووە[6]، بەمەش لەوێدا سۆفیگەری وەك دیاردەیەکی نامۆ چاوی لێ نەکراوە و زەمینەی ئایینی – کۆمەڵایەتی ئامادەکراوە بۆ چەکەرەکردن و برەوسەندنی.

---

[1] دواتر لە بەشی سێیەم ئەو باسە روونتر دەکەینەوە.

[2] السمعاني: التحبير في المعجم الكبير، تحقيق: منيرة ناجي سليمان، مطبعة الأرشاد، بغداد، ١٩٧٥،ج١، ص٢٣٦.

[3] اليعقوبي: البلدان، ص٣٥.

[4] لەمبارەوە بڕوانە: حسام الدين على غالب نەقشبەندی: شارەزوور، ل٥٠.

[5] مؤلف مجهول: حدود العالم من المشرق الى المغرب، تصحيح: مريم مير احمدى و غلامرضا ورهرام، مركز چاپ و انتشارات دانشگاه پيام نور، تهران، ١٣٧٢هـ.ش، ص٣٩٠. ياقوت: معجم البلدان، ط ٢، دار صادر، بيروت، ١٩٩٥، مج٤، ص٣٣٠.

[6] ابن خميس: مناقب، ج١، ص٤٣٤. ابن الجوزي: صفة الصفوة، ج٤، ص٩٨.

بەهەر حاڵ، لە سەرچاوەکاندا، زیاتر باس لە دوو سۆفی دەکرێ، کە لەبواری بەرهەمهێنانی هزری سۆفیگەریدا سەردەستە و لە ئاستێکی باڵادا بوون و ناویان سنووری شارەکەشی بەزاندووە، ئەوانیش هەریەك لە ئەبو عەلی مظهفەری کرماشانی و ئەبو ئیسحاق ئیبراهیمی کوڕی شەیبانی کرماشانی. ئەوان هەردووکیان بە "شێخی چیاکان – شیخ الجبال" ناودەبرێن[1]، ئەمەش پێمان دەڵێ ئەو دووانە – لە رووی هزریەوە – هەژموونیان بەسەر ئەو هەرێمەدا هەبووە و کاریگەریان لەسەر دامەزاندنی هزرەکە لەوێدا دیار بووە، بە تایبەت لە ناوچە کوردییەکاندا. بێگومان دەشێ ئەو کارەشیان بە تەواوکەری رەوتی سۆفیگەری دینەوەر بزانین، بێگومان نزیکی هەردوو شار لە یەکدی[2](نزیکەی بیست و پێنج میل)، رێگەی بەو تەواوکاریە داوە، ئەمە بێ ئەوەی بەمانای پاشکۆیی سۆفییانی کرماشان بۆ ئەوانی دینەوەر بێ، وەك لە پەیوەندیی هەندێك لە سۆفییانی دینەوەر بە هی کرماشان، بە تایبەت بە ئیبراهیمی کوڕی شەیبانەوە، دیارە؛ پایەی ئەو کرماشانییە وایکردووە سۆفییانی هەرێمەکە بە گشتی، بە تایبەت دینەوەر[3] و هەمەدان[4] و نەهاوەند[5]، لەو کۆ ببنەوە، وەك مورید و وەك یاوەر، سوود سوود لە بیروبۆچوونەکانی وەربگرن. ئیدی ئەو دوو سۆفییە جۆرێك لە سەنتەرگیریان بە شار لە نێو جوگرافیای سۆفیگەریی ئیسلامیدا بەخشیوە و وایانکردووە هەڵوێست و تێگەیشتنی سۆفییانەیان لە پانتاییەکەدا تەشەنەبکات.

– مظهفەری کرماشانی و سۆفیگەری وەك هەژاریی

ژیان و سەربوردە و تەنانەت ساڵی مەرگی ئەو سۆفییە نادیارە، هەر ئەوەندەی لەسەر دەزانین یاوەرێتی سۆفییانی کۆتایی سەدەی سێیەم و سەرەتای سەدەی چوارەمی کۆچی کردووە[6]، هەروەها شاگرد و موریدی خۆی هەبوون[7]. هەرچۆنێك بێت ئەوەی گرنگ بێت خوێندنەوەی ئەو کرماشانییەیە بۆ چییەتی سۆفیگەری، کە ئەویش پتر بوارە کردەکییەکەی

[1] السلمي: الطبقات، ص٤٠٣،٣٩٦. القشيري: الرسالة، ص١١٠. الصفدي: الوافي، ج٦، ص١٦. المناوي: الكواكب الدرية في تراجم السادة الصوفية او طبقات المناوي الكبرى، حققها: عبد الحميد صالح حمدان، المكتبة الأزهرية للتراث، القاهرة، ١٩٩٤، ج١، ص٦١٦.

[2] اليعقوبي: البلدان، ص٣٥. ياقوت: معجم، مج٤، ص٣٣٠.

[3] السلمي: ذكر النسوة المتعبدات الصوفيات، تحقيق: محمود محمد الطناحي، مكتبة الخانجي، القاهرة، ١٩٩٣، ص٦٨. الخطيب البغدادي: أخبار الصوفية، ص٦٢.

[4] الخطيب البغدادي: أخبار الصوفية، ص ١٤٧. ابن الساعي: أخبار الحلاج، ص١٠١.

[5] السلمي: نسيم الأرواح، حققه: احمد طاهرى عراقى، منشور ضمن: مجموعۀ آثار ابو عبدالرحمن سلمي، گردآوري: نصرالله پورجوادى، مرکز نش دانشگاهى، تهران، ١٣٦٩هـ.ش؛ ج٢، ص١٦٨.

[6] السلمي: طبقات، ص٣٩١، ٥٠٩. الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٤٣٣، ٤٩٦-٤٩٧. الذهبي: تاريخ الإسلام، ج٢٦، ص٥٤١.

[7] الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٢٢٨.

گرتۆتەوە. مظەفەر دەیەوێ چۆنییەتی پەیڕەوکردنی ئەو دیاردەیەمان بۆ بخاتە روو، نەك تەنیا وەك پرۆسەیەکی بەرهەمهێنانی چەمك و دەستەواژە بۆ داڕشتن و دەربڕینی ئەزموونی رۆحانی سۆفی، بەڵکو زیاتر وەك هەڵسوکەوتێك لە ژیانی رۆژانەیدا بەرجەستە دەبێ و دەستنیشانی ئەو ناسنامەیەی دەکات کە لە چوارچێوەی جڤاکی ئایینیدا پێی دەناسرێتەوە. ئەو تێگەیشتنەی مظەفەر بۆ سۆفیگەری لەو پێناسەیە دەردەکەوێ کە بۆ ئەو هزرەی کردووە و دەڵێ بریتییە لە "رەوشتی رەزامەندانە"[(١)]، رەوشتێك کە وادەکات مرۆڤ لە هەموو کات و بارێکدا بەرامبەر بە خودا رەزامەند بێ[(٢)].

بەر لەوەی پێکهاتەی ئەو رەوشتە دەربخەین کە سۆفیگەری پێ دەناسرێتەوە، دەبێ ئەوە بزانین یەکسانکردنی سۆفیگەری بە رەوشت لەمێژ نەبوو لە نێو ئەو کولتوورەدا دەرکەوتبوو، وەك ئاکامێك بۆ کەڵەکەبوونی ئەزموونێکی تازەی سۆفییانە گەڵاڵە ببوو[(٣)]، سۆفیەکەی کرماشانیش دەبێتە یەکێك لە یەکەمین ئەو کەسانەی ئەم بۆچوونەی برەوپێداوە. لێرەدا رەوشت لەسەر سیستەمی دوانەیی(دوالیزم) دانەمەزرابوو، وەك لە کایە مەعریفییەکانی تر وابوو چ لە زانستە ئایینیەکان بە کەلامناسیشەوە یاخود نا ئایینیەکان بەتایبەت فەلسەفەی ئیسلامی، بەڵکو تەنها بەها بالاکانی دەگرتەوە و ئامازەبوو بۆ چاکەکاریی، رەوشت – بە دەستەواژەی نووسەری سۆفی هجوەیری – کارێکە بێ هۆکار و لە "باطن" و "ظاهر"دا یەکدەگرێتەوە و بانگەشەکاریی پێوە دیار نییە[(٤)]، بەمەش – لە نێو چەمکە سۆفییەکاندا – کەمترین راڤە لەخۆ دەگرێ و وەك بزاوتێك و هەڵوێستێکی تایبەتمەند شێوە دەگرێ.

سەبارەت بەو رەوشتەی مظەفەری کرماشانی دەیکاتە ناونیشانی رێبازە سۆفییانەکەی خۆی، ژیانی دەروێشانە یاخود "هەژاریی – الفُقر"ە، لەمەشدا لە نێو شێخانی هاوسەردەمی بە تاقانە دادەنرێ[(٥)]، نەك هەر هزرەکەی بەڵکو ئەو خۆشی بە "دەروێشی راستگۆ" یان "هەژاری راستگۆ" وەسفدەکرێ[(٦)]. لای وی "هەژار – الفقیر" کەسێك نییە پێداویستییە دونیاییەکانی نەبێ، چونکە هەڵپەی دەستخستنی ئەو پێداویستییانە ناچارییەکی ژیانە، بەڵکو هەژار ئەو کەسەیە کە جگە لە خودا پێویستی بە هیچ کەسی تر نییە و هەژاریی – لە مانا گشتییەکەیدا – پەیوەستە بە پەیوەندیی مرۆڤ بە خوداوە[(٧)]، بەهۆیەوە سۆفی دەتوانێ لە بەندایەتی خۆی بۆ

[(١)] السلمي: طبقات، ص٣٩٦. الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٤٤٨.

[(٢)] الهجويري: كشف، ج١، ص٢٣٨.

[(٣)] لەبارەی "سۆفیگەری وەك رەوشت" بڕوانە: محمد عابد الجابري: العقل الأخلاقي العربي – دراسة تحليلية لنظم القيم في الثقافة العربية، ط٢، مركز دراسات الوحدة العربي، بيروت، ٢٠٠٦، ص ص٤٤٣-٤٤٤.

[(٤)] كشف المحجوب، ج١، ص٢٣٧.

[(٥)] السلمي: طبقات، ص٣٣٦. الشعراني: طبقات، ص١٦٨.

[(٦)] الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٤٤٧. ابن خميس: مناقب، ج٢، ص١١٣.

[(٧)] ابن خميس: مناقب، ج٢، ص١١٤. ابن قيم الجوزيه: طريق الهجرتين، تحقيق: عمر محمود، ط ٢، دار ابن قيم، الدمام، ١٩٩٤، ص٨٧.

خودا تێ بگات. له بەرامبەردا نابێ بژێوی ژیان و دابینکردنی مەبەستێك بێت لەخۆیدا و له میانەی پەیداکردنیدا، رەفتاری رۆژانەی سۆفی دیاری بکات و پەیوەندییەکانی لەگەڵ ئەوانیتر، تەنانەت لەگەڵ خوداشی، لەسەر دابمەزرێ، بەڵکو دەبێ دەسبەرداری خواستی چاك کردنی باری ژیانی بێت، خۆ باشترین جۆری بژێوی ئەوەیانە که بێ خواستن و هەوڵدان، بەڵام له چوارچێوەیەکی شەرعییەوە، دەست بکەوێ[1].

بێگومان ئەمە بەمانای تەوەزەلی و خۆدانەدەست ویستێکی هەمەگیری کۆمەڵایەتی نایەت، ئەوەندەی بێباکییە لەبەرامبەر بە پێداویستیە ئاساییەکانی ژیان، ئەوەتا مظەفەر بە ویستی خۆی ئەو حاڵە هەژاریەی هەڵبژاردبوو، لای ئەو ئەمە رەفتارێکی پەرچەکردارانەیە له هەمبەر رەوشی خراپی کۆمەڵایەتی و تەشەنەکردنی هەژاری له نێو خەڵکدا پەیڕەوی لێ دەکرێ، ئەگەرنا ئەو خۆی وەك کەسێکی خودان پله و پایه دەردەکەوێ، که خەریکی خزمەت کردنی یار و یاوەرانی بووە[2]، ئەو پایه کۆمەڵایەتییەی – بەهۆی سۆفیبوونییەوە به دەستی هێنابوو – دەیویست دیاردە کۆمەڵایەتییەکەی پێ چارە بکات، ئیدی ئەوەی بهاتایەتە دەستی دەیبەشییەوە، چێژی لەوە وەردەگرت هیچی پێ نەمابوایە[3].

خۆدیتنەوە له نێو هەژاریی سۆفییانە نه ئاسانە و نه سادە؛ ئاسان نییە چونکە پێویستی بە کارکردنی زۆر هەیە لەسەر جەستە، سادەش نییە چونکە دەبێ رێگایەك بێ سۆفی به پله بەرزەکانی ئەزموونی رۆحانی سۆفییانە بگەیەنێ. سەبارەت بە کارکردن لەسەر جەستە، ئەوا دەبێ زێتر راهێنانی بێ لەسەر دۆخێك که لەگەڵ خوداناسیندا بگونجێ؛ ئەمەش بەر له هەموو شتێك دەخوازێ جەستە بەتەواوی فەرامۆش بکرێ و له دەوروبەر دابڕێنرێ، جەستە تەنێکی دونیاییە و ئەگەر پشتگوێ نەخرێ دەرگای بوونە "عارف" بەسەر مرۆڤدا دادەخرێ، چونکە عارف – بەلای ئەو کرماشانییەوە – کەسێکە جەستەی بۆ خەڵکە و دڵی بۆ خودا[4]، بە دەستەواژەیەکی تر جەستەی له خزمەتی خەڵکدایە نەك خزمەتی خۆی، دڵیشی بۆ ناسینی خودایە نەك ناسینی خەڵك.

بێگومان گونجاوترین و باوترین جۆری راهێنان بۆ بەرزەفتکردنی جەستە و چەپاندنی ئارەزووەکانی، برسی کردنیەتی. بەڵام مەبەست لەو برسی بوونەش تەنیا بەرزەفتی و چەپاندن نییە وەك له رووکەشدا وادێتە بەرچاو، بەڵکو – سەرباری ئەوە – ئامرازێکیشە بۆ بەهێزکردنی توانا هزرییەکانی مرۆڤ. مرۆڤ بە برسێتی، برسێتییەکی بە ویست و قەناعەتەوە[5]، دڵی – کە

---

[1] الشعراني: طبقات، ص١٦٩.

[2] السراج: اللمع، ص٢٥٣.

[3] السراج: اللمع، ص٢٥٣.

[4] المكي: علم القلوب، حققه: عبدالقادر احمد عطا، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠٤، ص١٢٧.

[5] قەناعەت لای مظەفەر کرماشانی وەك سەرمایەیەکی رەمزی وایە، بەهۆیەوە توانیویەتی بەو حاڵە بگات کە تێیدا بووە، ئەو لە چەند دێرە شیعرێکی عەرەبیدا ئاماژە بۆ ئەو قەناعەتە دەکات و دەبێژێ:

افادتني القناعة كل عــــز   وهل عـزٌ اعـز من القناعــــة

وەك بینیمان ئەركی ناسینی خودا بەجێ دەگەیەنێ – ڕۆشن دەبێتەوە و توانای بیركردنەوەی فراوانتر دەبێت[(١)].

بەرزەفتكردنی جەستە وایكردووە كاتێك ئەو سۆفییە دەچێتە سەر ئەركە ئایینیەكانیش، زیاتر قسە لەسەر ئەوەیان بكات كە پەیوەندیی بەو بەرزەفتكردنەوەیە هەیە، دیارە لێرە مەبەستمان "ڕۆژوو گرتن–الصوم"ە؛ لای ئەو ئەم ئەركە لە مانا باوەكەی دەرچووە و – لە دووتوێی كرداری كۆنترۆڵكردنی جەستە و گەیشتن بە حاڵی هەژاری – بە سێ ڕووخسار خۆی دەنوێنێ: بەوەی كە – بەر لە هەموو شتێك – بەرۆژووبوونی ڕۆحە، ئەو ڕۆژووەی وا لە مرۆڤ دەكات ئەوەندە دونیایی نەبێ و هیوای زۆری بە ژیان نەبێ و باوەڕ بەوە بهێنێ كە ژیان كورتە. ئەوەش بەرەو ڕووخساری دووەمی ڕۆژوومان دەبات، ڕووخسارێك كە دەبێ ئەو باوەڕە تۆخ بكاتەوە، ئەویش بەڕۆژوو بوونی عەقڵە، نەك بەوەی بیر نەكاتەوە، چونكە وەك بینیمان برسێتی خۆی لەپێناو بیركردنەوە بووە، بەڵكو تا بتوانێ بەسەر ئارەزووەكانی جەستەدا زاڵ ببێ، لەو بەها بەرزەی پێیان بەخشراوە دایان بماڵی و ڕێگەیان پێ نەدات مرۆڤ دونیایی بكەنەوە و وەك ئەوانیتر خەریكی چێژەكانی ژیان بێت. لێرەوە ڕووخساری سێیەمی ڕۆژوو دەردەكەوێ، ئەویش سنووردانانە بۆ هەژموونی ئەو چێژانە بەسەر دەروونی مرۆڤدا، بەتایبەت خواردن و خواردنەوەی و شەهوەتبازی و شتە حەرامكراوەكانی تر، ئەمەش بەڕۆژووبوونی دەروون دەگەیەنێ[(٢)].

كاتێكیش ئاوا جەستە لەژێر چاودێری ڕۆح و عەقڵ و دەروون دابێ، ئەوكات سۆفی دەچێتە نێو قۆناغێكی نوێی پەیوەندیی گرێدان بە خوداو ناسینی، ئەمجارەش ناسین لەسەر چەمكی خۆشەویستی خودایی دادەمەزرێ، خۆشەویستییەك كە لە نێوخۆیدا مەرگی مینۆكییانەی سۆفی هەڵگرتووە، نەك بەمانای توانەوەی زاتی مرۆڤانە لە نێو زاتی خودایی، بەڵكو بەمانای نەمانی زاتی مرۆڤانە – كە وەك بینیمان بە خۆبرسیكردن و چەپاندنی جەستە مەیسەر دەبوو – لەپێناو "نزیك بوونەوە– القرب"ی تەواو لە خوداوە. ئەگەر ئەو مەرگە مینۆكییە نەبێ ئەوا ئەو نزیكییە ئەستەم دەبێ، هەر بەو نزیكبوونەوەشە جارێكی تر سۆفی زیندوو دەبێتەوە، یاخود وەك ئەو دەڵێ: ((ئەوەی خۆشەویستی بیكوژێ، نزیكیی زیندووی دەكاتەوە))[(٣)]. بەڵام بێگومان لەو زیندووبوونەوەیەدا هەرگیز مرۆڤ هەڵگری هەمان

فصَيرها لنفسك رأس مال وصَير بعدها التقوى بضاعة

((قەناعەت زۆر شكۆمەندانە سودی پێ گەیاندووم، جا لە شكۆی قەناعەت مەزنتر هەیە، بۆیە بۆ خۆت بیكە بە سەرمایە و دوای ئەمیش تەقوا بكە بە كاڵا))

الخركوشي: تهذيب، ص٤٦٣. البيهقي: الزهد الكبير، ص٩٢.

(١) القشيري: الرسالة، ص١١٠. ابن الملقن: طبقات، ص٢٦٣.

(٢) السلمي: طبقات، ص٣٩٦. الخركوشي: تهذيب، ص٢١٦. الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٤٤٧.

(٣) ((مَن قتله الحبُّ أحياه القربُ))؛ السلمي: طبقات، ص٣٩٧. الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٤٤٧.

خەسڵەتەکانی پێشووی نییە، بەڵکو ئەمجارە عارفێکە بێباك لە دەوروبەر و ژیانێکی ئەوتۆ دەژی کە تەنیا خودا رازەکانی دەزانێ.

- ئیبراهیمی کوڕی شەیبان و برەو پێدانی سۆفیگەری لە کرماشان

لەوە دەچێ دووەم سۆفی شارەکە کە ئیبراهیمی کوڕی شەیبانە تەمەنی سۆفییانەی لە هی مظەفەر بچوکتر بووبێ[1]؛ ئەوەیان بەوە ناسراوە لەسەر دەستی سۆفی بەناوبانگ ئەبو عەبدوڵای مەغریبی پێگەیشتووە، هەر لە گەنجێتییەوە یاوەری ئەوی کردووە و زۆری لێ نزیك بووە و لەگەڵیدا چەندان شوێنی جیهانی ئیسلامی گەڕاوە[2]. بۆماوەیەکی زۆر لەگەڵیدا ماوەتەوە؛ هەندێك دەڵێن سی ساڵ[3] و ڕای واش هەیە دەڵێ چل ساڵی لەگەڵدا بووە[4]. لەوەدەچێ ئەو کرماشانییە، وەك بەشێکی پێویستی کردەی بوونە سۆفی، خۆی ئارەزووی گەڕانی هەبووبێ، بۆیە دەیبینین لە زۆر شوێندا ئامادەیە(هەرێمی جەزیرە، وڵاتی شام، وڵاتی مەغریب)[5]، کەچی وادیارە دواجار گەڕاوەتەوە کرماشان و لەوێدا ژیانی بەسەر بردووە[6]. ئەو تەمەنێکی باشی هەبووە، لایەنی کەم لە هەشتا ساڵیدا هێشتا زیندوو بووە[7]، لەبارەی ساڵی مردنی بۆچوونی جیاواز هەیە هەندێك دەڵێن لە (٣٣٠ك/٩٤١-٩٤٢ن)[8]، هەندێکیش دەڵێن لە(٣٤٠ك/٩٥٩ن)[9] و رایەکیش هەیە دەڵێ لە ساڵی (٣٣٧ك/٩٤٨ن)[10] مردوە.

هەرچۆنێك بێت، خوێندنەوەی ئیبراهیم بۆ سۆفیگەری کردەکی و هەڵسوکەوتی رۆژانەی سۆفییان، هاوشێوەی هەمان ئەو خوێندنەوەیەیە کە مظەفەری کرماشانی هەیبوو و جەختی لەسەر ژیانی هەژاری و زاهیدانە کردۆتەوە. ئەو خۆی یاوەرێتی ئەو مورید و سۆفییانەی پێ دروست بووە کە پێداویستییەکانی ژیانیان بەهەند وەرنەگرتوە و لەوانەش دوور کەوتۆتەوە کە وێڵی دوای ئەو پێداویستییانە - چەندەش سادە بێ - بوونە[11]. هەر لەو روانگەیەوە شاری

---

[1] السراج: اللمع، ص٢٥٣.

[2] ابن الجوزي: صفة الصفوة، ج٤، ص٣٥١. السهروردي: عوارف، ج٢، ص٢١٤. الذهبي: سير أعلام، ج١٥، ص١١٩.

[3] ابن الملقن: طبقات، ص٢٥٠.

[4] فريد الدين عطار: تذكرة، ج٢، ص٢١٤.

[5] ابن خميس: مناقب، ج١، ص٤٣٣. ج٢، ص١١٩.

[6] الكلاباذي: التعرف، ص١١٨.

[7] السراج: اللمع، ص٢٤٣. الخركوشي: تهذيب، ص٢٢٦.

[8] ابن عساكر: تاريخ، ج٦، ص٤٤٤.

[9] ابن الجوزي: المنتظم، ج١٤، ص١١٩.

[10] اليافعي: مرآة الجنان، ج٢، ص٢٤٣.

[11] ((كنا لا نصحب مَن يقول نعلي))؛ السلمي: المقدمة، ص٢١-٢٢. ابن شاهاور: منارات السائرين و مقامات الطائرين، تحقيق و تقديم: سعيد عبد الفتاح، دار سعاد الصباح، الكويت، ١٩٩٣، ٤٩٨.

جێهێشتوه و له دێیه‌کی نزیکدا ژیاوه و ته‌نیا بۆ نوێژ چۆته‌وه ناو شار[١]، هه‌روه‌ها ده‌ڵێن بۆ ماوه‌یه‌کی درێژی ته‌مه‌نی بێ ماڵ و حاڵ بووه و به دڵی خۆی خۆراکی نه‌خواردووه[٢].

ئه‌وه‌ی ئیبراهیم له مظه‌فه‌ر جیا ده‌کاته‌وه و وایلێده‌کات، له ئاستی گشتیی سۆفیگه‌ریی ئیسلامیدا، پێگه‌یه‌کی بالاَتری هه‌بێ، کارکردنییه‌تی له‌بواری تیۆری و داڕشتنی تێز و چه‌مکه بنه‌ڕه‌تی و هه‌ستیاره‌کانی سۆفیگه‌ری، هاوته‌ریب له‌گه‌ڵ گرنگیدانی به لایه‌نی کرده‌کی هزره‌که. ئه‌مه سه‌رباری په‌یوه‌ندیی له‌گه‌ڵ گه‌وره سۆفییانی سه‌رده‌مه‌که‌ی[٣] ؛ هه‌ر له جونه‌ید [٤]ه‌وه بگره بگره تاوه‌کو شبلی[٥] و ئیبراهیمی خه‌واص، که ئه‌وه‌ی دواییان له یاوه‌ره زۆر نزیکه‌کانی بووه و و هه‌ردووکیان موریدی هه‌مان سۆفین که ئه‌بو عه‌بدولاَی مه‌غریبییه[٦]. له به‌شی دابێت به‌درێژیی قسه له‌سه‌ر هزری ئه‌و سۆفییه‌ی کرماشان ده‌که‌ین.

٣- سۆفیگه‌ری له شاری نه‌هاوه‌ند

شارێکی تری هه‌رێمه‌که که بزاوتێکی تاڕاده‌یه‌ك به‌رچاوی سۆفیگه‌ری لێ هه‌بووه، شاری نه‌هاوه‌نده، ئه‌مه‌ش یه‌ك له شاره کۆنه‌کانی ئه‌وێیه و له زوویه‌که‌وه تێکه‌ڵ به جیهانبینی ئیسلامی بووه[٧] و ئه‌هلی فه‌رمووده‌ی تێدا ده‌رکه‌وتووه[٨]، یاخود روویان تێکردووه و "خه‌ڵکی "خه‌ڵکی چیاکان" لێیان سوودمه‌ند بوونه[٩]. له بواری سۆفیگه‌رییش، ئه‌وا به‌رله‌وه‌ی خۆی وه‌ك وه‌ك بنکه‌یه‌کی کایه‌که باسی بکرێ، وه‌ك زێدی یه‌کێك له گه‌وره‌ترین و کاریگه‌رترین که‌سایه‌تییه‌کان ناوی ده‌هێنرێ، که ئه‌ویش جونه‌یده[١٠]. به‌لاَم له‌وه زیاتر هیچمان له باره‌ی کاریگه‌ریی ئه‌و له‌سه‌ر ئه‌و زێده‌ی خۆی به‌رچاو نه‌که‌وتووه، ئه‌گه‌رچی ئه‌و کاریگه‌ریه – به

---

[١] الكلاباذي: التعرف، ص١١٨.

[٢] الخركوشي: تهذيب، ص١٥٢، ٢٢٦. القشيري: الرسالة، ص٢٦٦.

[٣] السلمي: المقدمة، ص٥٨.

[٤] البيهقي: البيهقي، ص٣٥٥. الخطيب البغدادي: أخبار الصوفية، ص٦٢.

[٥] السراج: اللمع، ص٢١٠.

[٦] السراج: اللمع، ص٢٢٦. القشيري: الرسالة، ص١١٢. ابن خميس: مناقب، ج١، ص٤٣١. فريد الدين عطار: تذكرة، ج٢، ص٩٨.

[٧] الجيهاني: أشكال العالم، ترجمه: علي بن عبد السلام كاتب، با مقدمة و تعليقات: فيروز منصوري، شركت به نشر، تهران، ١٣٦٨هـ.ش، ص١٤٢.

[٨] التميمي: الجرح و التعديل، ج٩، ص٤٤٧. السمعاني: الأنساب، ج٥، ص٥٤١.

[٩] البستي: الثقات، بعناية: محمد عبد المعين خان، مطبعة مجلس دائرة المعارف العثمانية، حيد آباد – الدكن، ١٩٧٣، ج٨، ص٨٩. هه‌روه‌ها بڕوانه: القزويني: التدوين في اخبار قزوين، حققه: الشيخ عزيز الله العطاردي، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٨٧، ج٢، ص٨٩.

[١٠] السلمي: طبقات، ص١٥٥.

پشتبەستن بەو زانیارییانەی لە پێشدا خستمانە روو – بە دوور نازانین، بەتایبەت کە لەوەدەچێ شارەکە جێگەی سەرنجی سۆفییان بووبێ و هەندێك لەوان سەردانیان کردبێ[١].

بەهەرحاڵ، زانیاریمان لەبارەی رەوشی سۆفیگەری نەهاوەند پچڕ پچڕ و پەرش و بڵاوە. رەنگە لە یەکەمین ئەو کەسانەی وەك سۆفی ناویان هاتووە ئەبولقاسم کوڕی مەروانی نەهاوەندی[٢] بێت کە یاوەرێتی سۆفی ناسراو ئەبو سەعیدی خەڕاز(م٢٧٩ك/٨٩٢ز) ی کردووە و دەیبینین لە لە حەج و لە وڵاتی شام لەگەڵیەتی و وتەی لێ دەگێڕێتەوە[٣]، بەمەش دەبێ لە سەدەی سێیەمی کۆچیدا دەرکەوتبێ. جگە لەمە ئەوەش لەسەر ئەو نەهاوەندییە دەزانین کە ماوەیەك لە بەغداد ژیاوە، لە شارەکەی خۆشیدا وەك سۆفییەکی دیار ناسراوە و گەنجانی شار سوودیان لە شارەزاییەکانیی لەم کایە ئایینیە وەرگرتووە[٤].

لەلای خۆیەوە سوللەمی لە نوسینەکانیدا ناوی چەند دانە سۆفییەکی شارەکەمان بۆ دەهێنێ، وەك محەمەد کوڕی مەعادی نەهاوەندی[٥]، ئەبو عەلی ئەحمەد کوڕی محەمەدی نەهاوەندی ناسراو بە "قومان"[٦]، هەروەها محەمەدی کوڕی عەلی نەهاوەندی[٧]. ئەم دووانەی کۆتایی زیاتر وەك گێڕەرەوە و یاوەری سۆفییانی تر ناویان تۆمار کراوە، کەچی لەوە دەچێ ئەوەی یەکەم خۆی سۆفییەکی پێگەیشتوو بووبێ، بە بەڵگەی ئەو وتەیەی ئەم نووسەرە لێی دەگێڕێتەوە و بریتییە لە گوزارشتکردنێکی مەجازیی – عیرفانییانە لە قورئان و کرۆکی سورەت و ئایەتەکانی، هەر بۆیە سوللەمی لە دەستپێکی ئەو کتێبەی کە راڤەی قورئانە "زیادات حقائق التفسیر" یاداشتی کردووە.

ئەگەر تا ئێرە ئەوەندە زانیارییەی لەسەر سۆفییەکان هەیە، پاڵپشتمان ناکات لە دۆزینەوە و دیاری کردنی تایبەتمەندی و تەنانەت هێڵە گشتییەکانی سۆفیگەری لە نەهاوەند، ئەوا لەگەڵ ئەحمەدی کوڕی محەمەدی کوڕی فەزڵ ناسراو بە ئەبولعەباسی نەهاوەندی (م٣٣١ك/٩٤٣ز) تایبەتمەندی و هێڵە گشتییەکان وردتر دەبینرێن. بەر لە هەموو شتێك زانیاری لە بارەی ئەو سۆفییە پتر لە سەرچاوە فارسییەکاندا هەیە؛ لەوێدا ئەوەی جەختی لەسەر کرابێتەوە ئەوەیە کە دەڵێن ئەو لە شاگردانی سۆفییانی ناسراوی وەك جەعفەر خولدی و ئەبو عەبدوڵای

---

[١] ابن الساعي: أخبار الحلاج، ص٤٥.

[٢] لەلای مێژوونوس "ابن عساكر"(م ٥٧١ک/١١٧٥ز) ناوەکەی بە شێوەی "ابو القاسم بن مردان"نوسراوە. بڕوانە: تاريخ مدينة دمشق، ج٥، ص١٣٣.

[٣] الخركوشي: تهذيب، ص٣٣٦. السلمي: طبقات، ص٢٦٥. الخطيب البغدادي: أخبار الصوفية، ص٣٤٠. ابن خميس: مناقب، ج١، ص٤٢٤.

[٤] الخطيب البغدادي: أخبار الصوفية، ص٣٤٠.

[٥] زيادات حقائق التفسير، حققها و قدم لها: جرهارد بوورينغ، دار المشرق، بيروت، ١٩٩٥، ص٢.

[٦] نسيم الأرواح، ص١٦٨. لە سەرچاوەکانی بەردەست مانای ئەو نازناوەمان دەست نەکەوت.

[٧] طبقات الصوفية، ص١٢٢.

کوڕی خەفیفی شیرازی بووە، تەنانەت وەك جێنشینێکی ئەوەی دووەم ناوی دەهێنرێ[1]. بەڵام ئەمە بەو مانایە نایەت پێگەیشتنی کەسێتییەکەی هەر تەنیا لە میانەی سوود وەرگرتن لە مامۆستاکانی بووبێ، بەڵکو باس لەوە دەکرێ خۆی لە چوارچێوەی ئەزموونێکی رۆحانی درێژخایەنەوە بیری روناك بۆتەوە و بڕێك لە راستییەکانی بۆ دەرکەوتووە، بەتایبەت ئەوانەی بە ناسینی دەروونیەوە پەیوەستن، لەم بارەوە دەڵێ : ((لە سەرەتا کە دەردی ئەو کارەم گرت، دوازدەساڵ وەك چاودێر مامەوە، تا (خودا) یەك گۆشەی دڵمی پێ نیشان دام))[2]. بێگومان ئەو دڵ روناکبوونەوەیەش رێگەخۆشکەرە بۆ خۆناسینی سۆفییانە و ئەو پەیوەندییە سەرەکییەی کەسی سۆفی بە خودا دەبەستێتەوە، ئەو دەخوازێ بەو پەیوەندییەوە لە خۆی و پێگەی لە جیهانی مرۆڤانە بگات. رەنگە رێگری هەرە سەرەکی بەردەم ئەو پرۆسەیەش ئامادەیی هەژموونگەرانەی خودایەتیی بێت لە ژیانی مرۆڤانەیدا، تا ئاستێك کە رێگر بووە لە بەردەم تێڕامانێکی سەربەخۆ و جیاواز لەوەی خەڵکیی هەیانە و پێیەوە سەرقاڵن، بۆیە ئەگەر تەواوی ئەو خەڵکە دەخوازن ئەگەر بۆ کاتژمێرێکیش بێت لەگەڵ خودا بن، ئەو دەیەوێ بۆ کاتژمێرێك خودا خۆی بەخۆی بداتەوە (پەیوەندییە هەژموونگەراکە نەمێنێ)، دیارە ئەمەش نەك بۆ گومان بردن و دەربازبوون لە بیرکردنەوەی ئایینیانەیە، بەڵکو تا وەك دەڵێ تێبگات: ((ئەو چییە و لە کوێوە هاتووە))[3].

رەنگە ئەو گەڕانە ئەبولعەباسی نەهاوەندی بردبێتە نێو ئەلقەی سۆفیگەری، بەڵکو سۆفیبوون راڤەیەکی بۆ مرۆڤبوونی ئەو هەبێ و ئەو رێگا دروستە بێ، کە هەم ناسینە مرۆڤانەکە فەراهەم دەکات هەمیش پەیوەندییە خوداییەکە رۆشنتر دەکاتەوە. شێخی نەهاوەند بەر لەوەی سنوورەکانی سۆفیگەری دیاری بکات رایدەگەیەنێ ئەو دیاری کردنە جەربەزەیەکە پاڵپشتی خودایی پێویستە، ئەگەرنا دەشێ لەلایەن خودا خۆیەوە دژایەتی بکرێ. بێگومان ئەمەش پاڵپشتییەکی رەهایە لە پابەندی تەواوی مرۆڤایەتی بە خودایەتیەوە سەرچاوە دەگرێ، ئەو پابەندییەی دەبێ لە سەرووی هەموو پەیوەستبوونێکی مرۆڤانەوە بێ تا ئەو ئاستەی رایدەگەیەنێ: ((ئەوەی خوداوەند خولیای بێ، دەبێ ئەگەر دەستە چەپی لە خودای سەرقاڵ کرد، بە دەستە راستی بیبڕێتەوە))[4].

بەدەر لەو تێگەیشتنە، لەلای ئەو سۆفیگەری پتر لە چوارچێوەی بوارە کردەکییەکەیەوە دەردەکەوێ، بەجۆرێك کە پێی وایە ئەو کاتە سۆفیبوون دەست پێ دەکات کە ژیانی هەژارانە و دەروێشییانەی دەگاتە ئەوپەڕی . بەو مانایە پێویستە سۆڤی نەك هەر لە سیستەمی ژیانی

---

(1) زرکوب شيرازي: شيرازنامه، بتصحيح: بهمن كريمي، مطبعة روشنائى، طهران، ١٣٥٠هـ.ش، ص١٠٣

(2) جامي: نفحات، ص١٥٠. فصيح خوافي: مجمل فصيحي، تصحيح و تحقيق: سيد حسن ناجي نصرآبادی، انتشارات اساطير، تهران، ١٣٨٦هـ.ش، ج٢، ص٥٠٢.

(3) فصيح خوافي: مجمل فصيحي، ج٢، ص٥٠٢.

(4) الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٣٧٠. جامي: نفحات، ص١٤٩.

ئاسایی دەربچێ، بەڵکو لەو شێوە ژیانە هەژارانەی کە پاشخانە بۆ سۆفیبوونیش تەواو پێ بگات و بتوانێ کەسێتی نوێی خۆی لەسەر دابمەزرێنێ. بێگومان ئەو دامەزراندنەش بریتی نابێ لە ئاشکراکردنی ئەزموونە رۆحانییەکەی کەسێتییەکە و لە ئاکامیشدا ئەو جۆرەی بوون بانگەشەکاری و خۆدەرخستن بێ، ئەوەندەی دەبێ ڤەشارتنی حاڵی بێ لە ئەوانیتر لە رێگەی خۆبەدوورگرتن لە ناوەندە کۆمەڵایەتییەکەوە، بۆ قەرەبووی ئەو دوورییەش دەشێ لە نێو ئەلقەی سۆفییاندا بە خزمەتکردن و گرنگیدان بە ژیانیان خەریك بێ[1].

ئەو بیروبۆچوونانە بەو مانایە نایەت ئەبولعەباسی نەهاوەندی بە تەواوی لە دەوروبەرەکەی دابڕابێ و تەنیا لە نێو سۆفییاندا ئامادەیی هەبووبێ، بەڵکو لە شارەکەی خۆیدا – بەکاریگەریی سەرمایە رەمزییەکەی – بەو دوورکەوتنەوەی رازی نەبوون و رێزی زۆریان دەگرت و خزمەتیان دەکرد[2]، بەتایبەت کە دەبێتە رەمزێك بۆ باوەڕداریی و رێنیشاندانی ئەوانەی لە "راستەڕێی ئایین" نەگەیشتوون، بێگومان بەو مانایەی لە فەزاکەی ئەودا هەبووە. ئیدی لەمبارەوە چەند بەسەرهاتی لەسەر دەگێڕدرێتەوە، تێیدا دەیبینین بۆتە ئەو کەسایەتییەی ئەم رێگەیە بۆ خەڵکی تر، تەنانەت غەیرە دینانیش، رۆشن دەکاتەوە[3]. بەمەش سۆفیگەری دەبێتە دیاردەیەکی ویستراوی ناوەندە جوگرافییەکە کە نەهاوەندە و رووخسارە کردەکیەکەی – وەك لە شوێنی تریشدا دێینەوە سەری – گەشەسەندنی بەرچاو بەخۆوە دەبینێ، ئیدی لە دیاردەیەکی تاکەکەسییانەی پەیوەست بە سۆفییەوە دەگۆڕێ بۆ دیاردەیەکی دەستەجەمعی و کەسانێك لە خۆی خڕ دەکاتەوە کە هەمان تێگەیشتنی ئایینی و ئەزموونی رۆحانی ئەویان هەیە، بەمەش شارەکەی کردۆتە سەرچاوەیەکی راگەیشتن بەسەر زانستە سۆفییەکان و موریدی لێ کۆدەبێتەوە و دەبێتە مامۆستای چەندانێك لەو کەسانەی دواتر وەك سۆفی دەناسرێن[4].

تا ئەوکاتەی ئەبولعەباسی نەهاوەندی لە ژیان مابوو لە گەورە سۆفییانی سەردەمەکەی دانەبڕاوە و هاموشۆی هەندێك لەوانی دەکرد و گفتوگۆی لەگەڵ دەکردن، ئەمە سەرباری گرنگیدانی بە کولتووری ئەو سۆفییانە و گێڕانەوەی سەربوردەیان[5]. بێگومان ئەو دەرکەوتن و چالاکییانەی ئەوە وایکردووە سۆفیگەری لەوێ بەردەوامیی هەبێ و لەدوای خۆی، هەم یاوەرانی هەمیش بنەماڵەکەی بە تایبەت هەر یەك لە نەوەکانی ئەبولحەسەن عەلی کوڕی طاهر و ئەبو سەعیدی کوڕی طاهر کە لە سەدەی پێنجەمی کۆچی و سەرەتای سەدەی شەشەم

---

[1] فريد الدين عطار: تذكرة، ج٢، ص٢٦٨.

[2] الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٥٠٣.

[3] بۆ دەقی بەسەرهاتەکان بگەڕێوە بۆ: فريد الدين عطار: تذكرة، ج٢، ص ص٢٦٨-٢٧٠. فصيح خوافي: مجمل فصيحي، ج٢، ص٥٠٢.

[4] بۆ نموونە بڕوانە: الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٣٧٠. فريد الدين عطار: تذكرة، ج٢، ص٢٦٨-٢٦٩.

[5] ابو نعيم: حلية، ج١٠، ص٣٧٠. زركوب شيرازي: شيرازنامه، ص١٠٣.

دەردەکەون، برەو بە کایەکە بدەن و شار ببێتە بنکەیەکی سەرەکی سۆفیگەری ئەو قۆناغە و خەڵکانێك لەوێ و لەسەر دەستی ئەمان ببنە سۆفی و شارەزایی پەیدا بکەن[١].

٤- سۆفیگەری لە شاری حولوان

بەر لەوەی قسە لەسەر سۆفیگەری ئیسلامی لەو شارەدا بکەین، بە پێویستی دەزانین ئاماژە بۆ ئەوە بکەین کەوا پێگەی جوگرافی حولوان، تایبەتمەندی بەو شارە داوە، ئەو سەرەتای هەرێمی چیا و کۆتایی هەرێمی عێراقی پێکدەهێنا، هەندێکجار لەسەر ئەوەی یەکەم بووە و چەند جاریش خراوەتە سەر ئەمەی دووەمەوە[٢]، بۆیە دەشێ بڵێین هەم خەسڵەتی دەڤەرە چیاییەکانی هەبووە و هەمیش نزیکبوونی لە بنکە شارستانییەکانی هەرێمی عێراق بەتایبەت بەغداد، وایکردووە دەستەبژێرەکەی لە رەوت و گۆڕانە ئایینیەکان ئاگادار بن. رەنگە هەر ئەو پێگە جوگرافیەش بێ، لە رووی پێکهاتەی دانیشتوانەوە، فرە رەگەزی پێوە دیار بێ، بە جۆرێك کە لە سەدەی سێیەمی کۆچی هەر سێ میللەتی کورد و عەرەب و فارسی تێدا ژیاوە[٣]، ئەگەرچی پتر وەك نشینگە و هەواری کورد و خێڵە کوردییەکان ناوی دێت، کە تەنانەت توانیویانە دەسەڵاتی کارگێڕیی شارەکەش بگرنە دەست[٤].

لەرووی ئایینیەوە رەوشی ئەو شارە زۆر روون نییە، ئەوەندە دەزانین تا درەنگانێك – لایەنی کەم تا سەردەمی گەڕیدە ئیبن روستە(م ٢٩٠ك/٩٠٣ز) – کوردە زەردەشتییەکان لە دێهاتەکانی دەوروبەری دەژیان و ئاتەشکەدەیان هەر مابۆوە[٥]. هەروەها دەبینین ناو شارەکە بۆتە بنکەی بەشێك لە فەرموودەگێڕەوانی دەستەی یەکەمی جیهانی ئیسلامی[٦]. بەمەش زەمینەی برەوسەندنی رەوتی ئیسلامیی سوننەگەرا خۆشبووە، هەروەها رەنگە سنوورێکیشی بۆ رێباز و رەوتە ئایینیەکانی تر دانابێ، بە تایبەت خەواریجەکان، ئەوەتا دەبینین لە سەروبەری سەرهەڵدانی سۆفیگەری، هێندێك لە خەڵکەکەی دژ بە چالاکی فراوانخوازییانەی ئەو گرۆیە

---

[١] بۆ زانیاری زیاتر بگەڕێوە بۆ: السلفي: معجم، ص٢١، ٤١، ١٣٠، ٢٩٦، ٣٩١.

[٢] الجيهاني: أشكال، ص١٤. السمعاني: الأنساب، ج٢، ص٢٤٧. لە ئێستادا ئەو شارە پاشماوەیەکی ئەوتۆی نەماوە، بەتایبەت کە هەر لە سەدەی حەوتەمی کۆچییەوە دوچاری داڕوخان دەبێتەوە و لەسەدەی هەشتەمیش وەك وێرانە باسی کراوە، پاشماوەکەی بە "طاق كُرَة" دەناسرێ. بۆ زانیاری زیاتر بگەڕێوە بۆ: حسام الدين على غالب نەقشبەندی: شارەزوور، ل ل٦٣–٦٤.

[٣] اليعقوبي: البلدان، ص٣٥.

[٤] ابن رسته: الأعلاق النفيسة، وضع حواشيه: خليل المنصور، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٨، ص١٤٥.الصولي: قسم من أخبار المقتدر بالله العباسي، دراسة و تحقيق: خلف رشيد نعمان، دار الشئون الثقافية، بغداد، ١٩٩٩، ص١٦٥. ابن الفقيه: البلدان، ص٣٨٧. الهجويري: كشف،ج٢، ص٥٦٢. ابن الأثير: اللباب، ج١، ص٣٠٧.

[٥] الأعلاق النفيسة، ص١٤٥.

[٦] بۆ نموونە بڕوانە: البستي: مشاهير علماء الأمصار، وضع حواشيه: مجدي منصور، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٥، ص٢٠٩. القزويني: الإرشاد، ج١، ص٦٢٣–٦٢٤.

وەستاونەتەوە[1]. ڕەنگە ئەمەش بەڵگە بێ لەسەر سنووردارێی قەبوڵکردنی بیروباوەڕی خەواریج خەواریج و هەژموونی ڕەوتە سوننەگەراکە.

وادیارە هاوکات ئەو هەژموونە وایکردووە دەرکەوتنی هزری سۆفیگەری لە پانتایی شارەکەدا کەمتر بێ لە هی زۆربەی شارەکانی تری ناوچەکە، لەو شارەدا سۆفییەکی ئەوتۆمان بەرچاو ناکەوێ توانیبێتی کەسێتی سۆفییانەی خۆی بەسەر دەوروبەرەکەی بسەپێنێ و ژیان و بیروباوەڕ و وتەکانی بایی ئەوەبن لە دووتوێی سەرچاوە بایۆگرافییەکانی تایبەت بە ژیانی سۆفییان بنوسرێتەوە. ئەمە لە کاتێکدا لە ئاستی کۆمەڵایەتیدا دیاردە ئایینیەکە قەبوڵکراوە و پێگەی خۆی هەبووە، تەنانەت ئەوانەیشی کە بە لەڕێلادەر دادەنران و خەریکی "ڕێگری" بوون، مەیلیان بەلای سۆفییاندا هەبووە و ڕێزیان گرتوون و هاوکاریان کردوون[2].

لەگەڵ ئەوەشدا هەندێك لە کەسایەتییەکانی حولوان لە پانتایی سۆفیگەریدا ئامادەن، بەڵام زیاتر وەك گێڕەرەوەی وتە و کردەوەی سۆفییە گەورەکان، نەك وەك بەرهەمهێنەرێکی هزرەکە، ئەوەتا ئەبو ئیسحاق ئیبراهیم کوڕی ئەحمەدی حولوانی یەکێکە لەوانەی گوتەی بایەزیدی بسطامی لێ دەگێڕدرێتەوە[3]، یەکێکی تریش بینەری کەرامەتی جونەیدە و سەرسامە بە توانا سەروو ئاساییەکانی ئەو سۆفییە[4]. لەوە بترازێ زانیاریەکی ئەوتۆ لەسەر ئەو کەسایەتیانەی حولوان لەبەردەستدا نییە، ژیان و بۆچوونەکانیان نادیارە.

ڕەنگە هۆکارێکی بنەڕەتی ونبون و نادیاری سۆفییانی حولوان پەیوەندیی بە تێگەیشتنی ئەوان لەو هزرە و پیادەکردنییەوە هەبووبێ؛ ئەمە بە ئاشکرا لە پەیوەندیی سۆفییەکی ئەوێ بەناوی محەمەدی کوڕی قاسمی حولوانی بە گەورە سۆفی کرماشان ئیبراهیمی کوڕی شەیبان ڕادیارە، ئەو حولوانییە زێتر بە نێو هێندێك بواری هزرەکەدا ڕۆچووە، کە بە دڵی سۆفییەکەی کرماشان نەبووە و – وەك دواتر دێینەوە سەری – مایەی ڕەخنە لێ گرتن بووە[5].

بەهەمان شێوە چەند سۆفییەکی تری شارەکە هەن تەنها ناویان لەگەڵ ڕەوتە ناباوەکانی سۆفیگەری دێت، ئەو ڕەوتانەی لە دەقە مێژووییەکاندا کەمتر قسەیان لەسەر دەکرێ و تێزەکانیان بە ترسەوە و هەندێکجاریش بە پەنهانییەوە خراونەتەروو، ئەمە بە ئاشکرا لە پەیوەندیان بە حوسێنی کوڕی مەنصوری حەلاج(م٣٠٩ك/٩٢١ز) و ڕەوتی حەلاجییەوە

---

[1] کاتێك سەرکردەی ناوداری خەواریجی مساوری کوڕی عەبدولحەمیدی شاری لە ساڵی (٢٥٣ك/ ٨٦٧ز) هێرشی کردە سەر حولوان، خەڵکەکەی بە توندی ڕووبەڕووی بوونەوە و ژمارەیەکی زۆریان لێ کوژرا، بڕوانە: الطبري: تاريخ، مج٥، ص٢٠٢٣.

[2] الهجويري: كشف، ج٢، ص٥٦٢.

[3] السهلجي: النور من كلمات ابى طيفور، حققه: عبدالرحمن بدوي، منشور ضمن: شطحات الصوفية، ط٣، وكالة المطبوعات، الكويت، ١٩٧٨، ص١٧٣.

[4] ابو الحسن ديلمی: سيرت، ص١١٥-١١٦.

[5] السلمي: الملامتية، ص١١٦.

دەردەکەوێ، کە ناوی چەندان سۆفی ئەوێ دێت وەك: ئەبو ئیسحاق ئیبراهیم کوڕی عەبولکەریمی الحولوانی، یونسی کوڕی خضری حولوانی، ئەبولحەسەنی حولوانی[1]، کە جگە لە پەیوەندیان بە حەلاج و هزری ئەو و لە نێو ئەو بەسەرهاتانەی باس لەو سۆفییە دەکەن، لە شوێنی تردا ناویان نییە. بێگومان ئەمەش وا دەکات جگە لە ناو و چەند هەڵوێستێکی ئەو سۆفییانەی حولوان هیچی تریان لەسەر نەزانین، بەو کەمە زانیارییەش ناتوانین بە وردی دەستنیشانی پێگەی هزرەکە لە پانتایی ئەو شارەدا بکەین.

دواجار نابێ ئەوە لە بیر بکەین کە جگە لەو شارانەی باسمان کردن، لە شوێنی تری هەرێمەکەش سۆفیگەری دەرکەوتووە، بۆ نموونە لە شارێکی وەك هەمەدان[2]، بەڵام بە وردبوونەوە لە دەقە مێژووییەکان، لەو قۆناغەی سەرهەڵدانی سۆفیگەری، لایەنی کەم تا ناوەڕاستی سەدەی چوارەمی کۆچی، پێگەی جوگرافی شارەکە وای کردبوو پتر سۆفییەکانی بە جیهانی دەرەوە پەیوەست بن نەك سۆفییانی شار و دەڤەرەکانی پانتایی کوردی، بەمەش کەمتر کاریگەریان بەسەر فەزای کۆمەڵایەتی و ئایینی ئەوێ هەبووە، بە پێچەوانەی قۆناغی دواتر کە – وەك لەبەشی چوارەم دەبینین – ئەو کاریگەرییە روونتر دەردەکەوێ و شارەکە و دەوروبەری دەبێتە بەشێك لە تێگەیشتنی باوەڕییانەی پانتاییەکە و رۆڵی لە برەوسەندن و شێوەگیربوونی هزری عیرفانیی لە ناوەندی کوردی دەبێ.

لەلایەکی ترەوە جێگەی باسە، هەر لەو قۆناغی سەرهەڵدانەدا، سۆفی کوردمان هەیە لە دەرەوەی زەمینە کوردییەکە دەرکەوتوونە و بە هەمان شێوە لەوەناچێ کاریگەری راستەوخۆیان بەسەر ئەو زەمینەوە هەبووبێ، ئەگەرچی بە سۆفی دیاری سەردەمەکەیان دانراون لەوانە ئەبولفەوارسی کوردی[3]، رەنگە بەناوبانگترینشیان ئەبو عەبدوڵای بابۆیی (م٣٧٤ك/٩٨٤ز) بێ، کە یەکێکە لەو سۆفییانەی وتەی "أمسيتُ كردياً و اصبحت عربياً"یان دەدرێتە پاڵ، ئەو لە شاری شیرازی وڵاتی فارس گیرساوەتەوە و هەر لەوێش مردووە[4].

---

(1) ابن الساعي: أخبار الحلاج، ص ص٢٢-٢٦، ٣٥-٣٧.

(2) بۆ نموونە بڕوانە: الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ص٣٣٦-٣٣٩، ٥٢٤-٥٢٥.

(3) عين القضاة الهمداني: شكوى الغريب ، ص٣٠.

(4) شيرازي: تذكرة، ص٢٠٣. جامي: نفحات، ص٣٢٥.

چوارەم: مەڵبەندەکانی سۆفیگەری لە هەرێمی جەزیرە (نصێبین و سنجار)

لە بەشی پێشوودا ئاماژەمان بەوەدا کە ئەو دەڤەر و ناوچانەی لە رووی پەرەسەندنی هزری ئایینی ئیسلامیدا کەوتبوونە ژێر کاریگەریی بیروباوەڕی خەواریجییەوە، کەمتر دیاردەی سۆفیگەری تیایاندا گەشەی سەندوە، بە تایبەتیش هەرێمێکی پان و پۆڕی وەك جەزیرە کە بەشێکی بەرفرەی کوردستانی لەخۆوە دەگرت. لە راستیدا نەیارێتی خەواریجەکان بە پەیڕەوکارانی گروپ و رەوتە ئایینیەکانی دەرەوەی خۆیان، وایکردووە لە ناوچەکانی ژێر دەستیاندا، بە تایبەت لەو هەرێمە، بەربەستێك هەبێ لەبەردەم هەمەڕەنگی لە بیروباوەڕی ئایینی و گەشەسەندنی ئەلقەی ئەو گفتوگۆ و تێزە باوەڕییانەی لە ناوەند و ناوچەکانی تری جیهانی ئیسلامیدا هەبووە. بۆیە نەك هەر سۆفیگەری بەڵکو کایەی تری ئایینیش، لایەنی کەم لە سەدەی سێیەم و سەرەتای سەدەی چوارەمی کۆچییدا، کەمتر سەرهەڵدەدەن و برەودەسەنن[1].

لەوە دەچێ ئەو هەژموونەی باوەڕی خەواریجی تا ئاستێك بووبێ، کە تەنانەت رێگر بووە لە کاریگەر بوونی خەڵکی ئەوێ بە سیستەمی تەرکەدونیایی مەسیحیشەوە، کە سیستەمی "رەبەنێتی –الرهبنة"یە، خۆ ئەگەر بچینە ژێر باری ئەو تێزەی پێی وایە هۆکارێکی بنەڕەتی دەرکەوتنی سۆفیگەری ئیسلامی کارتێکردن و ئامادەیی ئەو سیستەمە مەسیحییەیە لە پانتایی ئیسلامیدا – وەك لە دەروازەی توێژینەوەکەدا ئاماژەمان بۆ کرد – ئەوا دەبووا چاوەڕێی ئەوە بکەین ناوچە کوردییەکانی هەرێمی جەزیرە یەکەمین و سەرەکیترین بنکەی سەرهەڵدانی سۆفیگەری بوونایە لە نێو جڤاکەکەدا. بێگومان ئەمەش لەبەر ئەو پانتاییە فراوانەی ئایینی مەسیحیە بە گشتی و سیستەمی رەبەنێتی بە تایبەتی لەوێدا هەیبووە؛ نەك هەر لەو قۆناغەدا بەڵکو زۆر زووتر، لە پێش دەرکەوتنی ئیسلام بە چەند سەدەیەکەوە، ئەو ناوچانە بە دەیان دێری لێ دروست کراوە، تیایاندا رەبەنەکان، لە هەردوو رەگەز، بە گوفتار و بە کردار ژیانی نەسکێتی و گۆشەگیرییان هەڵبژاردووە و سرووتە ئایینیەکانیان لە پەیوەندیی نێوان خۆیان و خودا چڕ کردۆتەوە و خوداناسیان کردۆتە کاری هەرە بنەڕەتیان، هەندێکیشیان لە زەمینە ئایینی – کۆمەڵایەتییەکەدا لە مرۆڤێکی سروشتی کراونەتە مرۆڤی سەروو سروشتییەوە، کە کردەوەی ئەوتۆیان لێ دەگێڕدرێتەوە[2] پتر لە کاری کەرامەتنوێنیانەی سۆفییان دەچوو. لەدوای دەرکەوتنی ئیسلام و هەژموونی باوەڕییانەی بەسەر هەرێمەکەشدا، زۆر لەو دێرانە هەر مابوونەوە و ژیان و سەربوردەی رەبەنەکانیش جێگەی سەرنج و هەڵوێست

---

(1) بۆ نموونە بڕوانە: المقدسي: احسن التقاسيم، ص١٢٩.

(2) لەبارەی سەرهەڵدانی سیستەمی رەبەنێتی مەسیحی و گرنگترین دێرەکانی هەرێمی جەزیرە بەر لە ئیسلام، بگەڕێوە بۆ: ايشو عدناح البصري: الديورة في مملكتي الفرس و العرب المسمى "كتاب العفة"، نقله الى العربية: بولس شيخو، نقحه: البير ابونا، بغداد، ٢٠٠٦، ص ص ١١٩-١٨٢. توما المرجي: كتاب الرؤساء، عرَبه: البير ابونا، المطبعة العصرية، الموصل، ، ١٩٦٦، ص ٢١ بەدواوە.

وەرگرتنی خەڵکە موسڵمانەکە بووە، تەنانەت هەندێکیشیان دەکەوتنە ژێر کاریگەریی ئەو پیرۆزیەی لە نێو دێرەکاندا بەرهەم دەهات و لەلایەن مێژوونوس و جوگرافیناسانی موسڵمان هەواڵ و شوێن و سروشتی دێرەکان و رەبەنەکانی تۆمار دەکران[١].

لەگەڵ ئەوەشدا – وەك گوتمان – مێژووی هزری سۆفیگەری لەو هەرێمەدا دەریدەخات ئەو سیستەمی رەبەنییە کاریگەریەکی ئەوتۆی بەسەر دەرکەوتنی هزرەکەوە نەبووە و ئەو بە ئاکام گەیشتنە راست دەرناچێ و هەرێمەکە بە بەراورد لەگەڵ ناوچەکانی تری وەك هەرێمی چیا، کە کەمتر بەریەککەوتنی لەگەڵ کولتووری مەسیحیدا هەبووە، کەمترین دەرکەوتەی سۆفیگەری تێدا دەبینین.

بەهەرحاڵ سنووررداری هزری سۆفیگەری لەوێدا بەمانای دەرنەکەوتنی نییە، بەڵکو لێرە و لەوێ، لە نێو سەرچاوەکاندا، ناوی کۆمەڵێك سۆفیمان بەرچاو دەکەوێ خەڵکی ئەوێن. خۆ هەندێ ناوچەی ئەو هەرێمە وەك بنکەیەکی زاهیدان و سۆفییانی لێ هاتووە و ئەگەری ئەوە هەبووە کاری کردبێتە سەر ناوچە کوردییەکانی هەرێمەکە، بە تایبەت شارێکی وەك موسڵ، کە لەبەر تایبەتمەندییە ناوەندێتییەکەی لە رووی سیاسی و ئابوری و کارگێڕی لە ناوچەکە و پەیوەستبوونی بە سەنتەری دەسەڵات لە بەغدا و تێکەڵبوونی بە جیهانبینی ئەو سەنتەرەوە، بۆتە هۆی ئەوەی سۆفیگەری وەك دیاردەیەکی ئایینی باوی نێو ئەو جیهانبینییە، لەوێشدا برەوبسەنێ[٢]. بەڵام دیسان زانیاری ئەوتۆمان نییە ئاماژە بۆ کاریگەریی شارەکە بەسەر ناوچە کوردییەکانی دەوروبەریەوە هەبووبێ، ئەگەرچی ئەو کاریگەریە بەدوور نازانین، بەتایبەت لەسەر شارۆچکەیەکی تاڕادەیەك نزیکی وەك سنجار، کە نزیکەی سێ رۆژەرێ لێیەوە دوورە[٣](نزیکەی ١١٨کم). وەك پێشتریش باسمان لێوە کرد، ناوی چەند کەسێکمان هەیە لە زوویەکەوە تێکەڵ بە جیهانی سۆفییان بوون، لەوانەش هەر ئەو ئەبو عەبدوڵای سنجارییەی یاوەری ئیبراهیمی کوڕی ئەدهەمی دەکرد. درەنگتر ناوی ئەبوبەکری سنجاری دێت، کە تەنیا ئەوەندە دەزانین لە گێڕەرەوەی وتەکانی سۆفی گەورەی دینەوەر ئەبوبەکر محەمەدی کوڕی داودی دینەوەری بووە[٤].

لێرەوە دەتوانین بڵێین لەو شارەدا کەسانێکمان هەن لە سۆفییانی دەستەی یەکەمی جیهانی ئیسلامی نزیك بوون و وتە و کردارەکانیان دەگێڕنەوە، بەڵام جگە لە ناویان زانیاری

---

[١] هەر بۆ نموونە بگەڕێوە بۆ: الشابشتي: الديارات، تحقيق: كوركيس عواد، ط ٣، دار الرائد العربي، بيروت، ١٩٨٦، ص ص١٧٦-٢٠٣. ياقوت الحموي: الخزل و الدأل بين الدور و الدارات و الديرة، تحقيق: يحيى زكريا عبارة و محمد أديب جمران، وزارة الثقافة، دمشق، ١٩٩٨، ق٢، ص ص٥٢-٥٨، ٧٧-٧٨، ١٢٤-١٢٦، ١٧-١٧٢، ١٨٨-١٩٠، ٢٠٠-٢٠١.

[٢] ابن الجوزي: صفة الصفوة، ج٤، ص ص١٠٥-١١٢.

[٣] ابن حوقل: صورة، ص١٩٠. هەروەها بڕوانە: موسى مصطفى الهسنياني: سنجار – دراسة في تاريخها السياسيى و الحضاري، دار سپيريز، دهوك، ٢٠٠٥، ص٢٥-٢٦.

[٤] الخطيب البغدادي: أخبار الصوفية، ص٦٣.

تریان لەسەر نازانین، ئامادەیی ئەو سنجارییانە لە کۆڕ و لەگەڵ ئەو سۆفییانەدا دەریدەخات ئەوان کاریگەربوونە بەو هزرە و پەیڕەویان لێ کردووە، ئەگەرچی لەوە ناچێ گەیشتبنە ئاستی بەرهەمهێنانی هزرەکە و لە سنووری یاوەر و موریدەوە ماونەتەوە، مەگەر ئەو سۆفییەیان نەبێ کە بەناوی ئەبولحەسەنی سنجاری ناسراوە؛ بەپێی خەرگوشی(م٤٠٧ك/١٠١٦ز) بێ، ئەو سۆفییە ناسینی خۆی بۆ سۆفیگەری هەبووە و لای ئەو تەسەوف هەم بەجێگەیاندنی ئەرکە ئایینیە جێگیرەکان و هەمیش زوهدگەرایی و گۆشەگیری و گرتنەبەری ژیانی هەژارانەیە[١]. لەوە زیاتر – لە دووتوێی سەرچاوەکاندا – هیچ رووخسارێکی تری هزری ئەو سنجارییە نابینرێ و وردەکارییەکانی ئەو هزرە بە پەنهانی دەمێنێتەوە، وەك ئەوەی تەواوی کەسێتی سۆفییانە و هزرەکەی بریتی بووبێ لەو وتەیە. بەهەرحاڵ، ئەگەرچی ئەو کەسایەتییانە نەیانتوانیوە لە نێو ئەلقەی سۆفییاندا جۆرێك لە سەنتەرگیری بەدەست بخەن و کەسێتی خۆیان بەسەر ئەو ئەلقانەدا بسەپێنن.

لە شاری نصێبین، پانتایی سەرهەڵدان و تەشەنەکردنی سۆفیگەری – لە رووی چەندێتییەوە – کەمێك لەوەی سنجار فراوانتر بووە، ئەگەرچی لە رووی بەرهەمی هزرییەوە بەدەست هەمان هەژارییەوە دەناڵێنێ. دیارە کە لە سەرووی هەموویانەوە سۆفی گەورەی شارەکە ئەبو یەعقوبی مەیدانی دێت؛ کە لە سەرەتای چوونی بۆ نێو بازنەی سۆفییان کاریگەر بووە بە شبلی یەوە[٢]، لەوەدەچێ دواتر توانیبێتی لە نێو شارەکەی خۆیدا کەسانێك بخاتە سەر خولیای سۆفیگەریەوە، ئیدی دوو لە سۆفییانی تری ئەوێ – کە تەنیا ناویان دیارە و بیریان ون – بەسەرهاتەکانی ئەو دەگێڕنەوە، ئەوانیش: ئەسەدی نصێبینی و ئەبو عثمانی نصێبینین، ئەوەی یەکەمیان ئەوەندەی لەبارەوە دەزانین لە شبلی نزیك بووە و بەسەرهاتی ئەبو یەعقوبی مەیدانی لێ دەگێڕێتەوە[٣]. هەرچی ئەوەی دووەمیشیانە، ئەوە جگە لە گێڕانەوەی بەسەرهاتی مەیدانی، وتە و بەسەرهاتی سۆفییانی تری دەرەوەی نصێبین دەگێڕێتەوە[٤].

جێگەی ئاماژە پێدانە هەندێك لە سۆفییانی نصێبین لە قۆناغی سەرهەڵداندا پتر لە دەرەوەی شارەکەدا دەبینرێن و کەمتر کاریگەریان بەسەر ئەوێوە هەبووە، ئەوەتا ئەبو عثمانی نصێبینی لەوێ نەماوەتەوە و چۆتە نیشاپور و لەوێ مردووە[٥]، هەروەها ئەبولحەسەنی نصێبینییش زیاتر لە حیجاز و دەوروبەری دەردەکەوێ[٦]. تەنانەت سۆفییەکی وەك ئەبو عەبدوڵای نصێبینی سەفەرکردنی کردۆتە ناونیشانێکی رێبازی سۆفییانەی خۆی و سی ساڵی

---

[١] ((الصوفيُّ مَنْ صام وصلَّى فيما أقبل و تولّى، وتزهد وتخلى، وارتقع وتعلى، فإن خطر بباله شئ قال: كلا.))؛ تهذيب الأسرار، ص١٨.

[٢] الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٣٥٤. جامی: نفحات، ص١٣٥.

[٣] الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٢٩٤.

[٤] الخركوشي: تهذيب، ص٣٦١.

[٥] الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٢٩٢.

[٦] ابن خميس: مناقب، ج٢، ص٢٥٧.

تەمەنی بەسەفەرکردن بەسەر بردووە؛ سەفەرێك كە ویستویەتی بە هۆیەوە – وەك جەختكردنەوەیەك لەسەر تێگەیشتنەكەی بۆ سۆفیگەری – زۆرترین كات لە كەس و ناسیاوانی بەدوور بێت[١].

بێگومان دووركەوتنەوە لە نصیێبین، وادەكات لە قۆناغی سەرهەڵدان و گەلاڵەبووندا، نەبێتە بنكەیەكی سۆفییان و لەوێدا دیاردە ئایینیەكە بەردەوامییەكی مێژوویی تۆكمەی نەبێ، ئەمە لە كاتێكدا ئەم سۆفییانە لە دەرەوەی شارەكەدا كەسی ئاسایی نەبوون، بەڵكو لە هەندێ حاڵەت هەژموونیان بەسەر ناوەندی سۆفییاندا هەبووە؛ ئەوەتا ئەبولحەسەنی نصیێبینی ببووە تەوەرەیەك بۆ سۆفییانی دەوروبەری و كردەوە سۆفییانەكانی مایەی ستایش و باسكردن بووە[٢].

وادیارە لە نێو خێڵە كوردییەكانی هەرێمەكەش بەرەبەرە سۆفی دەردەكەوتن، لەوانەش مەمەكی بەشنەوی، كە ناوی محەمەد بووە و بەر لە ساڵی (٤٠٠ك/١٠٠٩ز) ژیاوە، لەبارەیەوە زانیارییەكی ئەوتۆمان چنگ نەكەوتووە، تەنیا ئەوە نەبێ كە ئیبن ئەثیری مێژوونوس باسی كردووە و وەك پیاوچاكێكی سۆفی وەسفی دەكات[٣]. بەڵام خۆ هەبوونی سۆفییەك لە نێو خێڵێكی ئاوادا ئاماژەیەكی روونە بۆ ئەگەری قەبوڵكردنی دیاردەكە لەو ئاستە كۆمەڵایەتییە كوردیە لەم سنورە جوگرافییەدا.

---

[١] السراج: اللمع، ص٢٥١. القشيري: الرسالة، ص٤٤١.

[٢] الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٥١٤. ابن خميس: مناقب، ج٢، ص٢٥٧.

[٣] اللباب، ج١، ص١٥٧.

پێنجەم: سۆفیگەری لە شاری ورمێی هەرێمی ئاذربیێجان

هەرێمی ئاذربیێجان، لە سەرەتاکانی سەردەمی کلاسیکیی ئیسلامیدا، وەك یەك لە هەرێمە کوردنشینەکان دەردەکەوێ. رەوشە ئایینیەکەیشی لەو قۆناغەی باسی دەکەین، هاوشێوە و درێژەپێدەری ئەو رەوشە بووە کە لە هەرێمی جەزیرەدا بینیمان. دوای شکستی خەواریجەکان لە کۆتایی سەدەی سێیەمی کۆچی ئاذربیێجان دەبێتە بنکەی نوێیان و تا چەند دەیەی یەکەمی سەدەی چوارەمی کۆچی گۆڕەپانی تەراتێنیان بوو، بەتایبەت هی کوردە خەواریجەکان[1]، پتریش لە کەنارەکانی دەریاچەی ورمێ نیشتەجێ بوون[2]. لەگەڵ ئەوەدا لەوە ناچێ ئەمانە توانیبێتیان هەژموونی سیاسی و ئایینیان بەسەر دەڤەرەکەدا بە پتەوی بهێڵنەوە، بەتایبەت کە چیدی بیروباوەڕەکانیان لەلایەن خەڵکەوە پێشوازی لێ نەدەکرا، لە بیروباوەڕێکی بەرهەڵستکارانەی شۆڕشگێڕەوە گۆڕابوو بۆ پرۆژەیەکی سیاسی دەسەڵاتیانە، کە بەدەست بێ بەرنامەییەوە دەینالاند[3]. ئیدی لە هەندێ شار و ناوچەدا زەمینەی کۆمەڵایەتی – ئایینی رەخسابوو بۆ گەشەسەندنی رەوت و دیاردەی تری وەك سۆفیگەری.

شارێك کە لە هەرێمەکەدا ئەو دیاردە ئایینیەی تێدا دەبینرێ، شاری ورمێیە؛ ئەو شارە کۆنەی – لەرووی ئایینیەوە – وەك شوێنی سەرهەڵدانی ئایینی زەردەشتی دەناسرا[4]، کوردەکانی دەوروبەریشی وەك خودان تایبەتمەندی ئایینی سەرەدەریان لەگەڵدا کراوە[5]، ئەمە سەرباری هەبوونی ژمارەیەك مەسیحی لە شارەکەدا[6]. لە سەردەمانی دواتریشدا هەر وەك شارێکی ئاوەدان ماوەتەوە، کە چەند شارۆچکەی لەخۆگرتبوو[7] و تێکەڵ بە جیهانبینی ئایینی ئایینی ئیسلامیی ببوو، لەرووی دانیشتوانیشەوە تا دوای چەند سەدەیەکیش لە چەسپینی دەسەڵاتی ئیسلامی زۆربەی دانیشتوانەکەی لە کورد و مەسیحییەکان بوون[8].

بەهەرحاڵ، سەبارەت بە سۆفیگەری لەو شارەدا، گەورەترین و ناودارترین سۆفییەك کە لەورمێدا دەرکەوتبێ ئەبوبەکر حوسێنی کوڕی عەلی کوڕی یەزدانیار(م ٣٣٣ك/٩٤٤ز)ە. ئەمەش، وەك زۆربەی سۆفییانی تر، زانیاری لە بارەی کەسێتی و چۆنییەتی پێگەیشتنی کەمە. لەگەڵ ئەوەشدا، لەبارەی رەچەڵەکیەوە جوگرافیناس ئیبن باکەوەی(م٨٠٦ك/١٤٠٠ز) لە کتێبەکەی خۆیدا "تلخيص الآثار في عجائب الأقطار" بە کوردی داناوە و ئەو وتە ناودارەی نێو

---

(١) المسعودي: مروج، ج٣، ص١١١. هەروەها بگەڕێوە بۆ: زرار صديق توفيق: الكورد، ص ٩٤-٩٥.

(٢) الأصطخري: مسالك، ص١٨١.

(٣) بۆ نموونە تێبینی رەوش و چارەنوسی بزوتنەوەکەی دەیسەمی کوڕی ئیبراهیمی کوردی(٣١٥-٣٤٥ك/ ٩٢٦-٩٥٦ز) بکە لەو هەرێمە و دەوروبەری؛ بڕوانە: مسكويه: تجارب، ج٦،ص ٦٢-٦٩، ١٦٩-١٧٠، ١٨٤-١٨٦.

(٤) ابن الفقيه: البلدان، ص٥٨٢.

(٥) البلاذري: فتوح البلدان، وضع حواشيه: عبد القادر محمد على، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠٠، ص١٩٦.

(٦) مسعر بن مهلهل: الرسالة، ص٧.

(٧) ابن حوقل: صورة، ص٢٨٩. مؤلف مجهول: حدود العالم، ص٤١٩.

(٨) V. Minorsky :Urmiya, EI,Vol.X, p.897.

کولتووری سۆفیگەری دەخاتە پاڵ کە دەڵێ: ((أمسيت كردياً و أصبحت عربياً))[١]، ئەگەرچی وتەکە لەدوای ئەودا دراوەتە پاڵ چەندان سۆفی تری کورد[٢] و – وەك پاشانیش دەبینین – ئاماژەیە بۆ گۆڕینی حاڵی مرۆڤی کورد لە بیروباوەڕی سادەوە بۆ روناکبیریی و حاڵەتی قووڵی عیرفانی، کەچی توێژەران، بەتایبەت هێندێك لە ئێرانییەکان[٣]، وتەکە وەك بەڵگەیەك بۆ کوردبوونی ئەو سۆفییە دەهێننەوە، هەروەها رایدەگەیەنن ئەم کوڕی یەزدانیارە هەمان ئەو "کوردی سۆفی ورمێیی – الكردي الصوفي الأرموي"یەیە کە نوسەری سۆفی ئەبو نەصری سەڕاج (م٣٧٨ك/٩٨٨ز) ناوی هێناوە و وتەی لێ دەگێڕێتەوە[٤].

کوڕی یەزدانیار لە چەندان خاڵدا لە سۆفییانی تری دەوروبەر جیا دەکرێتەوە، رەنگە ئەو جیاوازییەی لەوە دابێ – وەك نووسەرانی بواری سۆفیگەری پێناسەی دەکەن – خودان رێبازێکی سۆفیگەری تایبەتی خۆی بووە [٥] و لە دەرەوەی تێگەیشتنە باوەکان لە نێو ئەو کایەیەدا بیری کردۆتەوە، هەم خوێندنەوەیەکی رەخنەیی بۆ کولتووری سۆفیگەری ئیسلامی کردووە و هەمیش هەوڵی داڕشتنی بنەمای رەوتێکی جیاوازی لە نێو کایەکەدا داوە، بەمەش – دەشێ بڵێین – لە نێو سۆفییانی پانتایی کوردی سەردەمەکەی پرۆژەیەکی جیاواز و کەسێتییەکی سەربەخۆی هەبووە، کە مایەی تێبینی و لێوردبوونەوەیە[٦].

خاڵێکی تری جیاوازی ئەو سۆفییە لەوەدایە، کە لە قسەکردن لەسەر چەمك و دەستەواژەکان قووڵ بووە و هەوڵیداوە بەسەر تەواوی رەهەندەکانیاندا رابگات، بۆیە لەوە دەچێ خاوەنی بەرهەمی سەربەخۆ بووبێ لە بواری سۆفیگەریدا، نەك هەر تەنیا کۆمەڵێك کورتە وتەی لێ بگێڕدرێتەوە. ئەگەرچی ناوی هیچ بەرهەمێکی ئەومان لەبەردەستدا نییە و سۆفی گولئابادی لە ریزی ئەوانەی لە رێگەی " کتێب و نامە" زانستی سۆفییانەیان بڵاوکردۆتەوە ناوی نەهێناوە[٧]، بەڵام ئەوەی لەو نوسینەی وی بڕوانێ کە لەسەر چەمکی "شەرم – الحياء"[٨] هەیەتی و لەلایەن نووسەرانەوە تۆمار کراوە[٩]، دەبینی پڕیەتی لە وردەکاری و لە داڕشتنیدا شارەزاییەکی زۆری، نەك هەر لە بواری سۆفیگەری بەڵکو لە بواری

---

(١) محمد علي تربيت: دانشمندان آذربايجان، تهران ١٣١٤هـ.ش، ص٤٠١، وەریگرتوە لە دەستنوسی: ابن باكوى: تلخيص الأثار في عجائب الأقطار، ص٢١.

(٢) دواتر لە چەندان شوێنی تر دێینەوە سەر ئەو دەقە و شرۆڤەی دەکەین.

(٣) محمد قزويني: حواشي تذكرة هزار مزار– ترجمة شد الازار، به تصحيح و تحشيه: محمد قزوينى و نورانى وصال، انتشارات كتابخانه احمدى، شيراز، ١٣٦٤هـ.ش، ص٢٥٤-٢٥٥. عبد الحسين زرين كوب: جستجو در تصوف ايران، چاپ هفتم، مؤسسة انتشارات امير كبير، ١٣٨٥هـ.ش، ص ص١٢٨-١٢٩.

(٤) اللمع، ص٢٧١، ٣١٦.

(٥) السلمي: طبقات، ص٤٠٦. الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٤٣١. القشيري: الرسالة، ص١١٢.

(٦) بۆ تایبەتمەندیەکانی هزری ئەو سۆفییە بڕوانە بەشی سێیەمی ئەم توێژینەوەیە.

(٧) التعرف، ص١٨.

(٨) لە شوێنی تردا کەمێك تێڕوانینی کوڕی یەزدانیار لەسەر ئەو چەمکە ڕووندەکەینەوە.

(٩) الخركوشي: تهذيب، ص ص٤٠٣-٤٠٧ . ابن خميس: مناقب، ج٢، ص ص١٢٢-١٣٢.

زانستە ئایینیە شەرعییەکانیشدا نواندووە، بە تایبەت لە خوێندنەوەی چەمکەکە لە چوارچێوەی قورئان و فەرموودە و تەنانەت بەکارهێنانی بۆچوونی گەورە کەسایەتییە ئیسلامیەکانیش. ئەوکات دەگەینە ئەو باوەڕەی کە دەشێ ئەمە بەشێك بێت لە دەقێکی نوسراوەوە، یاخود لایەنی کەم نامیلکەیەکی سەربەخۆی تایبەت بەو چەمکە بووبێ.

هەوڵەکانی کوڕی یەزدانیار پتر تاکە کەسییانە دێتە بەرچاو و نەیتوانیوە — بۆ نموونە وەك مەمشاد ئەوەندە مورید و شاگردە پێبگەیەنێ کە دیاردە ئایینیەکە هەژموون بەسەر فەزای شاردا بکات، بۆیە کەمتر ناوی سۆفی تری شارەکەمان بەرچاو دەکەوێ کە توانیبێتیان بەرهەمهێنەری هزری سۆفیگەری بن، مەگەر چەند دانەیەك نەبێ کە زۆر بەوەوە پەیوەست بوون، لەوانەش ئەبولحەسەن عەلی کوڕی سەعیدی ئورمەوی، کە بە نزیکترین مورید و یاوەری کوڕی یەزدانیار دێتە هەژمارتن؛ داکۆکی لە بیروباوەڕەکانی کردووە و گێڕەرەوەیەکی سەرەکی تێزەکانییەتی[1].

تەنیا سۆفییەکی تری ئەو شارە، کە لە نێوەندی سۆفییاندا دیار بووبێ بولحوسێنی ورمێیە؛ ئەو سۆفییەی خواجە عەبدوڵای ئەنصاری (م٤٨١ك/١٠٨٨ز) بە یەکێك لە پێشەوایانی تایەفەی سۆفییانی دادەنێ، کە هاوئاستی سۆفیگەلێکی وەك ئەبولحەسەنی حوصەری (م٣٧١ك/٩٨١ز) و ئەبوعەبدوڵای کوڕی خەفیفی شیرازی بووە[2]. سەبارەت بە بیروبۆچوونەکانی بیروبۆچوونەکانی ئەو سۆفییە، ئەوا وردەکارییەکانی نازانین، ئەگەرچی خواجەی ئەنصاری یەك وتەی لێ دەگێڕێتەوە لەمەڕ "وەفاداری سۆفییانە"، لەوێدا دەردەکەوێ ئەم سۆفییە تێڕوانینێکی تایبەتی هەبووە لە داڕشتنی کۆی تێزەکانی؛ لای ئەو وەفاداری دەرچوونە لە بارێکی دیاریکراو و نیشتەجێبوونی نێو بارێکی ترە کە بواری گەڕانەوە بۆ باری یەکەمی نەبێ[3]، بە دەستەواژەیەکی تر وەفاداری هەوڵێکە بۆ خۆداڕشتنەوە بەپێی چییەتی وەفاکەوە، هەر لەبەر ئەوەشە بەڕای بولحوسێنی ورمێیی جیاوازی هەیە لە نێوان ماناکانی وەفاداری لەلای خەڵکی سادە(العوام)، لە گەڵ ماناکانی لەلای دەستەبژێرەوە(الخواص)، کە سۆفییان خۆیان لەگەڵ چینی دووەمدا پۆلێن دەکەن، پۆلێنکردنێك کە پەیوەست نییە بە پایەی کۆمەڵایەتییەوە، ئەوەندەی رەنگدانەوەی ئاستی باوەڕدارییانە. جیاکاری نێوان ماناکانی وەفاداریش لەسەر ئەو باوەڕە دامەزراوە نەك پایەکە، ئیدی ئەو وەفادارییەی بولحوسێن قسەی لەسەر دەکات تۆخکردنەوەی جیاکارییەکەیە؛ ئەگەر لەلای خەڵکی سادەدا گۆڕینی بار بێت ئەوا لەلای دەستەبژێر پرسیارێکی وجودییە، وجودی ئایینیانەی مرۆڤ و شێوازی گەڕانییەتی بەدوای هۆکاری هەبوونی لەسەر زەویدا[4].

---

[1] السلمي:طبقات، ص٤٠٨. ابن خميس: مناقب، ج٢، ص١٣٢.السلفي: معجم، ص١٢٢.

[2] طبقات الصوفية، ص٤٧٩.

[3] طبقات الصوفية، ص٤٧٩.

[4] طبقات الصوفية، ص٤٧٩. هەروەها بڕوانە: جامي: نفحات، ص٣٤٥.

بێگومان نەبوون، یاخود تۆمار نەکردنی دەق و وتەی تری ئەو سۆفییە، بێبەشمان دەکات لەوەی لە ماناکانی ئەو وجودە تێبگەین، بەمەش رووخساری گشتگیری هزرەکەی بە نادیاری دەمێنێتەوە.

بەشی سێیەم

پەرەسەندنی سۆفیگەری

لە ڕەوتی دژە باوەوە بۆ ڕەوتی سەربەخۆ

دەروازە: ڕەوتگەری لە هزری سۆفیگەریدا

وەنەبێ تەواوی سۆفییان بە یەك ئاڕاستە و بەهەمان شێوە بیریان لەو چەمك و تێزانە کردبێتەوە، کە کایە ئایینیەکەی ئەوانی پێکدەهێنا، بەڵکو وەك لە دەروازەی توێژینەوەکەمان گوتمان، ئەو کایەیە لەگەڵ هەرکامێك لەو سۆفییانەی بونیادەکەیان دامەزراندوە، تا ئەو کاتەی بریتی بووە لە ئەزموونێکی ڕۆحانیی تاکەکەسیانە، قالبێکی تایبەتمەندی وەرگرتووە و بە ڕێچکەیەکدا ڕۆیشتووە جیاواز لەوەی سۆفییانی تر گرتویانەتە بەر.

بێگومان ئەو جیاوازییە لە ساتی بەیەکگەیشتن و ڕووبەڕووبوونەوەی سۆفییەکان، یان ئەوانەی لەدوای ئەمانەوە هاتوون و لە چوارچێوەی کولتووری کەڵەکەبووی هزریاندا خۆیان ناسیوە و بەلایانەوە سۆفیگەری بریتی بووە لە پەیڕەوکردنی ئەزموونی ئەم پێشینانە، مشتومڕ و دەمەقاڵەی لێ کەوتۆتەوە. ئەگەرچی ئەمەش لە دەستپێکدا وەك حاڵەتێکی دروست و ئاسایی تەماشاکراوە تا ئەوکاتەی لە بەرژەوەندی برەوپێدان و فراوانکردنی ئاسۆی هزرەکە بووە[1]، بەڵام دواتر ڕێگەی بۆ سەرهەڵدانی ڕەوتی جیاوازی سۆفیگەریی خۆش کردووە کە تایبەتمەندی ئەو کەسێتییانەی لەخۆگرتبوو، تەنانەت بەناوی ئەوان وەك: "طەیفوری"[2]، "جونەیدی"، "حەلاجی" بووە، یانیش بەناوی شار و ناوچەکان وەك: (بەغدا، بەصرا، میصر، خوراسان و...هتد) دەناسرا[3].

بێگومان لەو قۆناغی سەرهەڵدان و جێگیر بوونەدا، دەستنیشانکردنی خەسڵەتەکانی ڕەوتەکان کارێکی ئەستەمە، ئەمەش لەبەر تێکچڕژانیان و هاوبەشییان لە هەندێك خاڵی بنەڕەتی و جیاوازییان لە بڕێکی تر، کە پەیوەستن بە هاوشێوەیی یان جیاوازی ئەزموونە ڕۆحانییەکان و سەرچاوەکانی تێگەیشتن و گەڵاڵەبوونی تێزەکانی نێو هزرێك کە گوزارشت لەو ئەزموونە دەکات، بۆیە ئەوەی بیەوێ بەدوای تایبەتمەندی ڕەوتەکان، تەنانەت ڕەوتەکان خۆشیاندا بگەڕێ، دەبێ کار لەسەر چییەتی چەمك و تایبەتمەندی سۆفییەکان لە داڕشتن و خستنەڕووی ئەو چەمکانە بکات و لەوێوە دەست بە بەراوردکردنیان بکات، تا لەڕوانگەیەکی دروستەوە خاڵە لەیەکچوو و جیاوازەکان ببینێ.

هەرچۆنێك بێت، بەر لەوەی بێینە سەر گرنگترین ڕەوتی سۆفیگەری قۆناغەکە و هەڵوێستی سۆفییانی پانتایی کوردی بخەینە ڕوو، دەبێ ئاماژە بۆ ئەوە بکەین، کە قسەکردن لەسەر ڕەوتی جیاواز، قسەکردن نییە لەسەر ئەو سیستەمە ڕێکخراوەییەی لە سنووری ئەو هزرەدا دادەمەزرێ؛ کە ئەویش "سۆفیگەری تەریقەتیی"یە، بەوشێوەیەی لە قۆناغەکانی دواتر لە جیهانی ئیسلامیی سەرهەڵدەدات و تا سەردەمانی ئێستا ڕووخساری دیاردە ئایینیەکەی داپۆشیوە. بەڵکو وەك گوتمان ئەو ڕەوتانەی سەرەتا لە سنووری تێگەیشتن و خوێندنەوەی

---

[1] القشيري: الرسالة، ص٤٢٩.

[2] دەگەڕێتەوە بۆ طەیفور، کە ناوی بایەزیدی بسطامی یە.

[3] بۆ نموونە بڕوانە: الهجويري: كشف، ج٢، ص ص٤٠٣-٥٠٨.

جیاوازی چەمکە بنەڕەتیەکان ماوەتەوە، لەگەڵ بەرهەمهێنانی چەمکی تر و جێگیرکردنیان لە دووتویّی فەرهەنگی دەستەواژە سۆفییەکاندا، نەك دابڕانی تەواو لە نێوان ئەو تێگەیشتنانە، یانیش جەختکردنەوە لەسەر بواری کردەکیی سۆفیگەری وەك لە چوارچێوەی سیستەمی تەریقەتییدا وایلێدێت [1]. بەڵکو ئەمەی سەرەتا جۆرێك بووە لە بەرفرە بوونی بازنەی بیرکردنەوە و بیروباوەڕی سۆفییانە و چۆنییەتی گوزارشتکردن لەو بیروباوەڕە لە کۆڕی سۆفییان خۆیاندا، وەك لە خوێندنەوە و تێخوێندنەوەی ڕەوتی حەلاجیدا بە ئاشکرا بۆمان دەردەکەوێ.

---

[1] بۆ تێگەیشتن لەو بوارە و گەلاڵەبوونی لە نێو هزری سۆفیگەری ناوچەکە بڕوانە بەشی چوارەمی ئەم توێژینەوەیە.

یەکەم: ڕەوتی حەلاجیی و دژە حەلاجیی لە پانتایی کوردیدا

ڕەنگە یەکێك لە یەکەمین ئەو سۆفییانەی گوتاری یەکگرتووی سۆفیگەری دووچاری لێکترازان و خوێندنەوەی جیاواز کردۆتەوە حوسێنی کوڕی مەنصوری حەلاج بێت؛ ئەو سۆفییەی نەك هەر کاریگەریی بەسەر تێگەی هزریی کایەکەوە هەبووە، بەڵکو توانیویەتی لە کایەیەکی داخراویشەوە بیگوازێتەوە بۆ ئاستی دیاردەیەکی ئایینی و تەنانەت کۆمەڵایەتیی – سیاسیی تێبینی کراو لە پانتایی ئیسلامیدا. گرنگی ئەو تەنیا لە سنوری داڕشتنی چەمکی نویَ و تێگەیشتنی ناباو بۆ چەمکە کۆنەکان و دامەزراندنی ڕێچکەیەکی سەربەخۆ لە نێو هزرەکەدا نەماوەتەوە، بەڵکو لەو مەودا فراوانەشەوەیە کە لە پانتاییەکەدا داگیری کرد، بەجۆرێك – جگە لە سۆفییان – زۆربەی کارەکتەرە سەرەکییەکانی پێوە خەریك بوو؛ هەر لە فەقیە و کەلامناسان و...هتدەوە بگرە تا خەڵکی ئاسایی، بەهەمان شێوە ڕەوت و ڕێبازە ئایینیە دژ بە یەکەکانیش لە سوننییەکانەوە تا شیعییەکان هەڵوێستی خۆیان لە بارەوە دەربڕیوە، ئەمە سەرباری تێوەگلانی دەسەڵاتی سیاسی سەردەمەکە. دواجار چارەنوسی ئەو کە لە داردان بوو، بابەتی تێڕامان و لیَ وردبوونەوەی هەموو ئەمانە دەبیَ و وەك جۆرێك لە دابڕان لە نێو مێژووی هزری ئایینی خۆی دەنوێنیَ.

لێرە ناخوازین وردەکارییەکانی ژیانی ئەو و هەڵویستە جیاوازەکان لە بارەی کەسێتی و بیروبۆچوونەکانی بخەینە ڕوو، بەتایبەت کە ئەو بابەتانە – ڕەنگە هەڵە نەکەین ئەگەر بڵێین – بە بەراورد لەگەڵ سۆفییانی تری هاوسەردەم و دواتریش زۆرترین گفتوگۆی لەسەر کراوە و چەندین لێکۆڵینەوەی لەبارەوە ئەنجام دراوە و چارەنووسە تراژیدییەکەی زوو سەرنجی توێژەران، نەخاسمە ڕۆژئاواییەکانی ڕاکێشاوە و خوێندنەوەی هەمەجۆر و فرەچەشنی بۆ کراوە، خۆ – هەر بۆ نموونە – ئەوەی بڕوانێتە بەرهەمەکانی ڕۆژهەڵاتناسی فەڕەنسایی "لویس ماسینیون" بەتایبەتیش کتێبی "La Passion de Husayn Ibn Mansűr Hallâj"[1] و چەندانی تر[2]، ئەو گرنگیدانەی بە باشی بۆ دەردەکەویَ.

بەهەرحاڵ، ڕەنگە خاڵی بنەڕەتی ئەو گرنگیدانە بە حەلاج ئەوە بیَ کە سۆفیگەری لای ئەو هەر تەنها بەرهەمێکی هزریی و ئاکامێکی لیَ وردبوونەوەی باوەڕدارییانەی ساکار نییە، ئەوەندەی بریتییە لە حاڵەتێکی دەروونی بەرهەمهێنەری هزر، بیرکردنەوەی ڕەهای کەسی عارفە لە "خودا" و پچڕانی هەر پەیوەندییەکە کە دەشیَ ئەو بە "خود" ببەستێتەوە[3]، ئەمەش

[1] لێرەدا پشت بە بەشی یەکەمی وەرگێڕانە عەرەبییەکەی ئەو کتێبە بەستراوە بەناوی "آلام الحلاج"؛ ترجمة: الحسين مصطفى حلاج، شركة قدمس للنشر والتوزيع، بيروت، ٢٠٠٤.

[2] لەبارەی کارەکانی لویس ماسینیون لەمەڕ حەلاج دەشیَ بگەڕێیەوە بۆ: مجموعة من المؤلفين: في قلب الشرق – قراءة معاصرة لأعمال لويس ماسينيون، المجلس الأعلى للثقافة، القاهرة، ٢٠٠٣، ص ص٢٠–٢٤، ٩٧–١١١.

[3] الحلاج: الطواسين، ضمن: الحلاج – الأعمال الكاملة، بتحقيق: قاسم محمد عباس، رياض الريس للكتب و النشر، بيروت، ٢٠٠٢، ص١٩١. الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ص٣٨٤–٣٨٥. ابن خميس: مناقب، ج٢، ص ص٧٥–٨٠.

دەیخاتە باری هەڵچوونێکی دەروونی سەخت و دواتریش خەیاڵکردنی شێوەکانی پەیوەندی نێوان خودایانە و مرۆڤانە(یاخود بەپێی دەستەواژەی بەکارهێنراو لە لایەن حەلاج خۆیەوە: "لاهوت" و "ناسوت")[١]، جێگەی تێگەیشتنی ئاسایی – بە مانا سۆفیگەرییەکەی – دەگرێتەوە و دەگاتە ئەو باوەڕەی ئاستێکی باڵای پەیوەندی لە ئارادایە و بریتییە لە یەکگرتن و ئاوێزانبوونی "من"ی ئەو و "من"ی خودایی[٢]، ئەمەش یەکگرتنێکە پێویستی بەوەیە لە نێو گوتاری ئایینەکە کە ئیسلامە بناسێنرێ، لێرەوە بیرۆکەی "حلول"ی سۆفییانە دێتە ئارا و حەلاج بە یەکێك لە "حلولییەکان" دەژمێردرێ[٣].

هەر چۆنێك بێت لای حەلاج و پەیڕەوکارانی ئەو تێگەیشتنەی سەرەوە مەرزە جیاکارییەکانی نێوان "لاهوتی – خودایی" و "ناسوتی – مرۆڤانە" کاڵ دەکاتەوە، تەنانەت لە ماناکانی پێشوو بەتاڵیان دەکاتەوە، لە ئاکامیشدا وتەی هەرە بەناوبانگی حەلاجیی کە "أنا الحق – من هەقم(خودام)"ە لێ دەکەوێتەوە[٤]. بێگومان تێزی ئاواش دەچێتە چوارچێوەیەکی گشتگیری هزری ئایینی و وادەکات کەسانی وەك حەلاج لە سنووری هزری ئیسلامییەوە نەمێننەوە، بەڵکو دەشێ لە نێو کولتووری ئایینی تردا هاوشێوەیان ببینرێ، وەك بۆ نموونە لە کولتووری مەسیحیی خۆی لە "بەرجەستەبوون – incarnation"ی خودا لەنێو مرۆڤ دەبینییەوە و لەو کولتوورەدا قسە و باسی زۆری لە بارەوە کراوە، تەنانەت ئەگەری کاریگەری ئەو تێزەش لەسەر حەلاج خراوەتە ڕوو[٥]. ئەوەی لەو تێزە گرنگ بێ ئەوەیە کە دەروازەیەکی گەورەی بۆ تەواوی کایەکە خستۆتە سەر پشت، تەنانەت بۆچوونەکانی ئەو چییەتی سۆفیبوونیشی خستە بەردەم پرسی ئەوتۆوە کە وەڵامدانەوەیان ئاسان نەبوو، مەگەر ئەوانە بتوانن شێوە وەڵامێکی بدەنەوە کە چوونەتە سەر ڕێبازی ئەو یاخود بە هەمان ئەزموونی ڕۆحانیی تێپەڕیون و خۆیان لە نێو هەمان حاڵەتی دەروونی دۆزیوەتەوە.

لێرەدا دەبێ ئاماژە بۆ ئەوە بکەین کەوا هەژاندنی بونیادی سۆفیگەریی ئیسلامیی بە مانای ئەوە نەدەهات هزری حەلاجیی بە تەواوی لە دراوە گشتییەکانی سۆفیگەری دەرچووبێ؛

---

[١] ابن الساعي: أخبار الحلاج، ص٨٢. لە دەقە شیعرییەکانیشی جەختی لەسەر ئەو تێکەڵبوونە کردۆتەوە، بۆ نموونە دەڵێ:

مُزجت روحك في روحي كما   كما تمزج الخمرة بالماء الزُلال

فـأذا مسـك شـيء مسنـي   فـإذا انـت أنـا فـي كـل حـال

((ڕۆحی خۆت تێکەڵ بە ڕۆحی من کردووە، وەك چۆن مەی تێکەڵ بە ئاوی زوڵاڵ دەبێ، ئەوەی پەیوەندی بە تۆ بێت پەیوەندی بە من هەیە، چونکە لە هەموو حاڵێکدا تۆ منی))؛ الحلاج: ديوان الحلاج، حققه: كامل مصطفى الشيبي، ط ٢، دار آفاق عربية، بغداد،١٩٨٤ ، ص ٧٣.

[٢] بەراورد بکە لەگەڵ: محمد عابد الجابري: بنية العقل العربي – دراسة تحليلية نقدية لنظم المعرفة في الثقافة العربية، مركز دراسات الوحدة العربية، ط٦، بيروت، ٢٠٠٠، ٢٨٨.

[٣] الأسفراييني: التبصير، ص١٣٠، ١٣٢–١٣٤. البغدادي: الفرق، ص ص٢٤٦–٢٥٠.

[٤] ابن الساعي: أخبار الحلاج، ص١٠٤.

[٥] Reynold Nicholson: Studies, pp.79-80.

ئەوەی تەماشای "شەتەحات – الشطحات"ەكانی سۆفییانی بەر لە حەلاج وەك بایەزیدی بسطامی، یاخود هاوسەردەم و دوای ئەو وەك ئەبوبەكری شبلی و چەندانی تر رابمێنێ[1]، ئاستی پابەندیی حەلاجی بەو دراوانە بۆ دەردەكەوێ، بەڵام ئەوەی حەلاج رووبەڕووی دادگا و دواتریش لەداردان دەكاتەوە، جەرەبەزەییەتی لە خۆدەربڕین و دركاندنی رازی تایبەت بە جۆری پەیوەندییە خوداییەكە و تەنانەت بانگەوازكردنی ئاشكراش بۆ ئەو تێز و بیروبۆچوونانە.

بۆیە حەلاج لە زۆربەی ئاستەكانەوە رەت دەكرێتەوە؛ لە ئاستی سیاسیی جموجۆڵەكانی وەك فیتنەبازی و نانەوەی دووبەرەكی و مەیلی گۆڕینی سیستەمی سیاسی تەماشا دەكرێ[2]، لە ئاستی فیقهی، بە پشتبەستن بە بۆچوونەكانی سەرەوەی، بە دەرچوون لە سنوورە رەنگ سوورەكانی شەریعەت تۆمەتبار دەكرێ[3]، كۆمەڵێك لە سۆفییانیش بە تۆمەتی دركاندنی راز و راگەیاندنی لە نێو خەڵكدا بێ جیاوازیكردن لەنێوان ئاستی تێگەیشتن و بیركردنەوە رەتی دەكەنەوە، چونكە پێیان وایە ئەو رازانە تەنها بۆ كەسانێكە كە بە مەشقێكی باشی رۆحانییدا تێپەڕیون ئینجا توانیویانە باریان ببەن[4].

ئەو ئامادەییەی حەلاج، سۆفیگەری خستە بەردەم دووڕیانێكەوە، رێگەیەكیان بەرەو لای ئەو خۆی دەچوو و كۆتایی رێگاكەش – لەگەڵ تراژیدیای لە داردانیدا – بە روونی دیار بوو كە چەند تاریكە، رێگاكەی تریش ئەوەیان دەبێ كە لە فەزای باوی شەریعەتەوە قەبوڵ دەكرا و دەركەتەكانی هزرەكەی لە قالب دەدا. لەوە دەچێ لە پانتاییە كوردییەكەدا هەردوو رێگاكە تاقی كرابنەوە، بۆیە لە قۆناغی جیاجیای درێژبوونەوەیان كەسانێكی وڵاتەكە دەبینین بۆچوونی خۆیان لەم خوێندنەوەیەی سۆفیگەری دەربڕیوە و لە ناوكۆی تێڕوانینەكانیاندا – كەم تا زۆر – پابەندی بوونە یانیش دژایەتییان كردووە و رەتیان كردۆتەوە.

١- قەبوڵكردنی رەوتی حەلاجیی

– هەوڵی بڵاوكردنەوەی بیروباوەڕی حەلاج لە ئاستی میللیی

ئەوەی زێتر لەبارەی كاریگەریی حەلاج بەسەر كوردستانەوە بەرچاو بێت، پەیوەندیی ئەوە بە دەستەبژێری سۆفی و ئایینی ئەوێ، جا بیرەكەی قەبوڵ كرابێت یاخود رەتكرابێتەوە،

---

[1] گشتگیرترین سەرچاوەیەك لەمەڕ شەتەحاتی ئەو سۆفییانە و هی تریش و راڤە كردنیان، كتێبەكەی "شیخ روزبهان بقلی شیرازی" (م٦٠٦ك/ ١٢٠٩ز) بێت؛ بگەڕێوە بۆ: شرح شطحيات، به تصحيح و مقدمة از: هنرى كوربن، ترجمهء مقدمة از: علي امير معزي، انتشارات طهوري، تهران، ١٣٨٢هـ.ش.

[2] بۆ نموونە بڕوانە: ابن النديم: الفهرست، ص ص٢٨٣-٢٨٤. مسكويه: تجارب، ج٥، ص ص١٣٢-١٣٥.

[3] الصولي: أخبار المقتدر، ص٢٢٥. ابن تيمية: توحيد الألوهية، بتحقيق: عبد الرحمن محمد النجدي، ط٢، مكتبة ابن تيمية، القاهرة، د.ت، ج٢، ص ص٤٨٠-٤٨٧.

[4] السلمي: طبقات، ص٣٠٧-٣٠٨. الخطيب البغدادي: أخبار الصوفية، ص ص١٤٠-١٤٢. هەروەها بڕوانە: جان شوفلیی: التصوف، ص٤٥.

بەلاّم دەقە مێژووییەکان پێمان دەڵێن کاری وی لەو ئاستە نەوەستاوە و لە ئاستی میللیش بانگەشەی تەواوی خەڵکی بۆ بیروباوەڕەکەی خۆی کردووە. بە دەستەواژەیەکی تر کاری کردووە بۆ دابەزاندنی هزری عیرفانی لە ئاستی دەستەبژێرەوە، کە گۆشەگیرانە بەرهەمی دێنن و تیۆریزەی دەکەن، بۆ ئاستی میللی، کە بە ئاشکرا پەیڕەوی لێ دەکەن و پابەندی دەبن. ڕەنگە هەر ئەو پرۆسەی "بەکۆمەڵایەتیکردنی سۆفیگەری" یە فاکتەرێکی ئەو ناوبانگەی حەلاج بێ کە لە پانتایی ئیسلامیدا هەیەتی.

لەم بوارەدا دەڵێن حەلاج خۆی رایدەگەیاند ڕێبازێکی نوێی داهێناوە و پەیڕەوی لێ دەکات[1]، بەمەش دەروازەیەکی نوێی بەسەر باوەڕی سۆفییاندا کردەوە، چونکە ئەگەر ئەوان پێشتر دوورەپەرێزی و تەرکەدونیاییان کردبووە ناونیشانی پێگەی کۆمەڵایەتیان، ئەوا حەلاج ئەو ڕۆڵە تێدەپەڕێنێ و بانگەواز لە نێو توێژە کۆمەڵایەتییە جیاوازەکان دەکات[2].

لێرەدا حەلاج بە دوو ئاڕاستە کاری کردووە، لەرووی کردارییەوە ویستوویەتی تێگەیشتنێکی نوێ لەسەر دینداری لە نێو خەڵك بلاّوبکاتەوە کە لەسەر ساناکردنی سرووتە ئایینیەکان و ئەگەری دەست لێ هەڵگرتنیان دامەزرابوو[3]، لە پاڵ ئەمە بانگەوازی بۆ وەلانانی ئەو جیاوازییە مەزهەبییانە دەکرد کە پانتایی ئیسلامی پارچە پارچە کردبوو، ئەو لەسەرووی لاگیری مەزهەبییەوە کاری بۆ کۆکردنەوەی خەڵك لەدەوری هزرەکەی دەکرد و لەگەڵ هەر گرووپێك و لەهەر شار و ناوچەیەکدا پەیڕەوی لەو ڕێبازە کردووە کە ئەوان باوەڕیان پێی بووە، هاوەڵ و موریدانیشی ڕاسپاردبوو، لەهەر شوێن و لەگەڵ هەر میللەتێك، بەپێی ئاستی تێگەیشتنیان لەگەڵیان بدوێن[4]، بێگومان لەمەدا پشتی بەو تێزەی خۆی بەستووە کە قسە لە یەکبوونی ئایینەکان لە کڕۆکدا" الباطن" و جیاوازبوونیان لە ڕووخساردا"الظاهر" و ئەگەری دەست هەڵگرتن لە ڕووخسار و دەستگرتن بە کڕۆك دەکات، وەك پاشتر زێتر لێی دەدوێین.

لەم تێڕوانینە گشتگیرەوە دەتوانین لە هەنگاوەکانی حەلاج لە پانتایی کوردی تێبگەین، کە بۆ رازیکردنی خەڵك بە بانگەوازەکەی ناویەتی. ڕەنگە یەکەمین هەنگاوێکیش بانگەوازی ڕاستەوخۆ بووبێ لە ڕێگەی گەشتکردن بۆ ناوچەکە و بینینی خەڵکی ئەوێ؛ ئەو بۆخۆی، لە نێوان ساڵانی(٢٧٢-٢٨٨ك/٨٨٥-٩٠١ز) هاتۆتە هەندێ شوێنی وڵاتەکە، بەتایبەتیش هەرێمی چیا. لەمەڕ ئەو گەشتە ئەوە دەزانین چۆتە دوو شاری گرنگی ئەوێ، ئەوانیش نەهاوەند و دینەوەرن، لە ڕۆژی نەورۆز – لە کاتی ئاهەنگ گێڕانی خەڵکەکە – لە شاری نەهاوەند بووە[5]، بەلاّم سنووری چالاکی لەوێ زۆر روون نییە. کەچی لە دینەوەر لە مزگەوتدا ماوەتەوە و

---

[1] الصولي: أخبار المقتدر، ص٢٢٦.

[2] Henry Corbin: History, p. 198.

[3] بڕوانە: مسكويه: تجارب،ج٥،ص١٣٧. مؤلف مجهول: العيون و الحدائق، تحقيق: نبيلة عبد المنعم داود، مطبعة النعمان، النجف الأشرف، ١٩٧٢، ج٤، ق٢، ص٣٠٠-٣٠١.

[4] الصولي: أخبار المقتدر، ص٢٢٥. مسكويه: تجارب، ج٥، ص١٣٦ .

[5] ابن الساعي: أخبار الحلاج، ص٤٥.

گفتوگۆی لەگەڵ هاوڕێیانی کردووە[1]، کە ئەمەش ئاماژەیە بۆ هەبوونی لایەنگری دینەوەریی بۆ بیروباوەڕەکەی[2]. بەدەر لەم دوو شارە ئاماژە بۆ چوونی حەلاج بۆ ناوچەی تری کوردی ناکرێ، ئەگەرچی گەڕان و سوڕانی زۆری وی ئەو ئەگەرە دەهێڵێتەوە.

حەلاج هەر بە بانگەوازی راستەوخۆوە ناوەستێ، بەڵکو بەردەوام پەیامی بۆ دەڤەرە جیاجیاکان هەناردووە بۆ کۆکردنەوەی لایەنگر؛ ئەو نامەیەی لەسەروبەری دادگایی کردنی، لە دەست پەیڕەوکارێکی رێبازەکەی لە دینەوەر گیراوە[3]، بەڵگەیەکی روونە لەسەر ئەم جۆرە چالاکیە. لەوەش دەچێ حەلاج هەندێك جار، نەك هەر پەیام، بەڵکو موریدەکانی خۆی، لە پێناو خۆشکردنی زەمینە بۆ قەبوڵکردنی بۆچوونەکانی، ڕەوانە کردبێ، لەم ڕووەوەش هەر پتر گرنگی بە هەرێمی چیا داوە، موریدەکان لەوێ بە شێوازی جیاواز و نائاسایی کاریان بۆ دروستکردنی ئەم زەمینەیە کردووە[4].

ئەوەی لە دووتۆی پرۆسەی بانگەوازکاریی حەلاجیدا جێگەی سەرنج بێت، هەوڵی ئەو سۆفییەیە بۆ رازیکردنی دەستەی سیاسی بە بۆچوونەکانی، کە ئەمەش تێوەگلانی ئەو بە کێشە سیاسیەکانی سەردەمەکەی دەردەخات. لەم بوارەدا، بەپێی قسەی هەندێك لە گەڕیدە و شارناس، ئەو سۆفییە توانیویەتی مەیلی هەندێك لە ((میری دەڤەرەکان و پادشاکانی عێراق و جەزیرە و چیا...))[5] بۆ خۆی ڕابکێشێ. هەرچەندە نازانرێ کێن ئەو میر و دەسەڵاتدارانەی هەرێمی چیا و جەزیرە کە بانگەشە کراون، بەڵام ئەوە دەزانرێ ئەو قۆناغەی حەلاج بانگەوازی دەکرد و پەیامی دەنارد، بەتایبەت لە کۆتاییەکانی سەدەی سێیەمی کۆچی، قۆناغی دەرکەوتنی چەندان میر و دەسەڵاتداری کوردییە لە هەردوو هەرێمەکە کە ئارەزووی فراوانخوازی و دامەزراندنی قەوارەی سیاسی سیمای هەرە دیاری مێژووەکەیانە[6]، ئەو حەزەی حەزەی ئەوانیش لەگەڵ ئارەزووی حەلاج بۆ گۆڕینی سیستەمی باوی سیاسی[7] رێکدێتەوە. لەوەدەچێ، لەپاڵ باوەڕی سۆفییانەی، بۆ بەدەستهێنانی ئەو مەبەستە سیاسییەش پەیامی بۆ هەناردبێ.

لەلایەکی ترەوە ئەگەر دەخوازین، هەمەگیرانە، کاریگەریی ئەو سۆفییە لەزەمینەی کۆمەڵایەتی کوردیدا ببینین، ئەوا دەبێ بچینەوە سەر خوێندنەوەی کەسایەتییەکەی ئەو لە نێو بزاڤە ئایینی – کۆمەڵایەتییەکانی سەردەمی خۆی، لەوێدا دەبینین لە قۆناغی بانگەوازکردنی بۆ

---

[1] ابن الساعي: أخبار الحلاج، ص٤٩.

[2] دواتر دێینەوە سەر ئەو بابەتە.

[3] الخطیب البغدادي: أخبار الصوفیة، ص١٥٣. ابن الجوزي: تلبیس ابلیس، ص١٩٨.

[4] التنوخي: نشوار، ج٦، ص٧٦. ماسینیون: الآم الحلاج، ص١٦٦.

[5] الأصطخري: مسالك، ص٩٠. الجیهاني: أشكال العالم، ص١٢٣.

[6] بۆ زانیاری لەسەر ئەو قۆناغە و دیارترین میر و دەسەڵاتدارە کوردیەکان، بگەڕێوە بۆ: زرار صدیق توفیق: الكورد، ص ص١٣٧-١٤٤.

[7] ابن الندیم: الفهرست، ص٢٨٣

بیروبـاوەڕی خـۆی و لەدیـدی دەسـەڵاتی فەرمیـدا، وەك بانگـەوازكارێكی "قـەرمـەتـی" دەخوێندرێتەوە، تەنانەت لەدوای دەستبەسەرکردنیشی بە ئاشکرا رادەگەیەنرێ ئەو یەکێکە لەسەرانی بزاڤەکە[1]. بەدەر لە راستی و ناڕاستی "قەرمەتیبوونی حەلاج" ؛ وروژاندنی بابەتێکی بابەتێکی لەمجۆرە دەمانخاتە بەردەم پرسی کاریگەر بوونی کوردە قەرمەتییەکان — وەك پێشتر باسمـان لێـوەکردن — بـەو کەسـایەتییە، کـە دێتـە ناوچـەکانیان و راسـتەوخۆ لـەو زەمینـە کۆمەڵایەتییەدا — لەهەمان قۆناغی چالاکبوونی ڕەوتەکە لەوێ — ئامادەیی دەبێ. خۆ دواتریش کـە دەگـیرێ و تۆمـەتی قەرمـەتیبوونی دەخرێتـە پـاڵ، بێگومـان دەنگدانـەوەی لـەنێو کـوردە قەرمەتییـەکان هـەبووە و سـۆزی ئـەوانی بەرامبـەر بـەو کەسـە راکێشـاوە، بەتایبـەت دوای ئـەو چارەنوسەی پێی گەیشتووە. بەدەستەواژەیەکی تر هاوبەشی حەلاج وەك دیاردەیەکی هزریی — ئایینی و کۆمـەڵێك کـورد وەك گرۆیـەکی کۆمەڵایـەتی — ئـایینی لەیـەك بزاڤـدا، ئامارژەیەکـە بـۆ ئەگەری قەبوڵکردن و پەیڕەوکردنی بیروباوەڕی دیاردەکە لە زەمینە کۆمەڵایەتییەکەدا.

– حەلاج لای سۆفییانی دینەوەر

ئامادەیی راستەوخۆی حەلاج لە شاری دینەوەر و ئەو پانتاییە گەورەیەی سۆفیگەری لە شارەکەدا هەیبوو، کاریگەریی ئـەو بەسـەر کۆمـەڵێك لـە سۆفییانی ئـەوێ بەهێزدەکات، نـەدەکرا سۆفییە دینەوەرییەکان بچنە دەرەوەی ئەو بازنەیەی دیاردەی حـەلاجی هـزری سـۆفیگەری تێدا جێ کردبۆوە و تـەواو کەسـانی سـەر بـەو هـزرە یـان نزیـك لێـی پـێ سـەرقاڵ کردبـوو. سـۆفییانی ئەوێ، بەهۆی پەیوەندیی و پابەندی سۆفییانەیانەوە بە رەمزە دیارەکانی ئـەو هـزرە، بەتایبـەت قوتابخانەی بەغداد، دەبووا بەڕوونی هەڵوێستی خۆیان بەرامبەر حـەلاج دەربڕیبووایە، هەندێك لەوانـە تـا ئاسـتی لایـەنگیری راسـتەوخۆی ئـەو کەسـە، بـەڵکو داکـۆکیکردنی تونـدیش لـە بۆچوونەکانی، چوونەتە نێو بازنەکەوە.

أ- عیسای قەصاری دینەوەری و بەرجەستەکردنی هەڵوێستی "شبلی"یانە

رەنگە یـەکێك لـە یەکەمین ئەو سۆفییە دینەوەریانـەی لـە نێو بازنەکەدا نـاوی هـەبێت و باسـی لێوەکرابێـت عیسـای قەصـاری دینەوەرییـە. بـەر لەهـەموو شـتێك ئـەو کەسـە لـەنێو بایۆگرافیـای تایبـەت بـە سـۆفییاندا ونـە، رەنگـە سەرچـاوەیەك کـە لای بـەلای ئـەو سـۆفییەدا کردبێتەوەو بڕێك لە هەواڵ و وتەی لێ بگێڕێتەوە "اللمع"ەکەی نەصری سەڕاج بێت، کە تەنانەت راستەوخۆ قسـەی لێ دەگێڕێتـەوە[2]، ئەگەرچی لەوەناچێت عیسا کەسێکی دوورەپـەرێز و کـەم بەها بووبێ لە نێو ئەلقەی سۆفییان لە شارەکەی خۆی و دەرەوەی، وەك پێشتر گوتمان ئـەو لـە کەسە نزیکەکانی مەمشادی دینەوەری و ئەبوبەکری شبلی بووە، ئەمە سەرباری چاو کەوتنی بە

[1] مسکویە: تجارب، ج٥، ص١٣٩.

[2] اللمع، ص٢٦٩.

گەورە سۆفییانی تری سەردەمەکەی[١]، هەروەها تیزی سۆفییانەی خۆی هەبووە بەتایبەت لەمەڕ "برسێتی" و پێویستیی ئاگاداربوونی " هەژار – الفقیر" بەرامبەر بەم چەمکە لە پرۆسەی بوونە سۆفیدا[٢].

بەهەرحاڵ پەیوەندیی عیسا بە حەلاجەوە – بەپێی ئەوەی لەبەردەستە – لەوکاتەوەیە کەوا ئەم سۆفییە بۆ لەداردان دەبردرێ، یەکێك لە دوا وتە گرنگەکانی لەسەرە مەرگدا لەمەڕ "وەجد" و یەکتاپەرستی لێ دەگێڕێتەوە[٣]، هەر بۆیە وەك یەکێك لەو گەواهیدەرانەی قۆناغەکانی ئازاردانی حەلاجیان بینیوە قسەی لەسەر دەکرێ[٤]. لەوە بترازێ وردەکاری تری هەڵویستی لە بەرامبەر بە حەلاج نازانین، ئەگەرچی ڕەنگە بتوانین لە میانەی سەرەدەری شبلی لەگەڵ حەلاج زێتر هەڵوێستەکەمان بۆ روون ببێتەوە، چونکە دەشێ ئەو دینەوەرییە – لە ساتی لەداردانـدا – لەگەڵ شبلی بووبێ، کە ئەویش لە بەسەرهاتی دراماتیکیانەی کوشتنی حەلاج ئامادە بووە، نزیکی عیساش لەم شێخە بەڵگە دەبێ لەسەر ئەو بەیەکەوە بوونە. وەك دەشزانین شبلی لە ڕووی هزریەوە کێشەیەکی لەگەڵ بیری حەلاجییدا نەبووە و هاوڕابوونی خۆی لەگەڵ بەیان کردووە، تەنانەت دواتر رایدەگەینێ کە: ((من و حەلاج لەسەر یەك شتین، بەڵام شێتیم دەربازی کردم و عاقڵییش سەری وی خوارد))[٥].

بێگومان ئەو خۆ بەشێت نیشاندانەی شبلی وا لێکدەدرێتەوە بۆ ئەوە بووە لەگەڵ حەلاج تۆمەتبار نەکرێ، واتا ئەو لە ڕووی کردارییەوە نەك هەر جەربەزەیی حەلاجی نەبووە، بەڵکو نکۆڵیشی لێ دەکات[٦]، ئەگەرچی دواتر دیاردەی حەلاجیی بۆ ئەو و پەیڕەوکارانی کردنەوەی دەروازەی بابەتێکی گرنگی سۆفییانە بووە[٧].

کاتێك ئەمە هەڵوێستی شبلی ببێ بێگومان موریدێکی وەك عیساش، هەمان هەڵوێست یان نزیك بەوی هەبووە، هەر بۆیە ئەویش لە سنووری سەرسامیی بەو هزرە و گێڕانەوەی هێندێك ڕووداو ماوەتەوە و کەمتر گوزارشتی لە هەڵوێستی ڕاستەوخۆی کردووە.

---

[١] بڕوانە: اللمع، ص٢٥٠.

[٢] اللمع، ص٢٦٩.

[٣] اللمع، ص٣٧٨. الخطيب البغدادي: أخبار الصوفية، ص١٥٧.

[٤] لويس ماسينيون: المنحنى الشخصي لحياة الحلاج – شهيد الصوفية في الإسلام، ضمن: شخصيات قلقة في الإسلام، ترجمة: عبد الرحمن بدوي، ط٣، سينا للنشر، القاهرة، ١٩٩٥، ص١٢٩.

[٥] الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٣٧٩. جامى: نفحات،ص ١٥٤. محمد معصوم شيرازي: طرائق، ج٢، ص٤٥٦.

[٦] لويس ماسينيون: آلام الحلاج، ج١، ص١١٢.

[٧] لويس ماسينيون: المنحنى الشخصي، ص١٣٠-١٣١

ب- فارسی دینەوەری و دامەزراندنی گروپی "حەلاجیی – فارسیی"

ئەگەر کاریگەریی حەلاج بەسەر عیسای دینەوەری سنووردار بووبێ، ئەوا لەسەر سۆفییەکی تری شارەکە، کە ئەبولقاسم فارسی کوڕی عیسایە، هیچ سنوورێکی نییە، پەیوەندیی نێوان ئەم دینەوەرییە و هزری حەلاجی هەر لە زوویەکەوە و لەو نوسینانەی باس لەو هزرە دەکەن جێگەی سەرنج و تەنانەت مشتومڕ بووە.

ژیانی فارس تەمومژاوی و نادیارە؛ ئەگەرچی ئەو خەڵکی دینەوەرە[1]، بەڵام لە بەغداش بەغداش ژیاوە[2]، هەربۆیە هەندێك جار بە دینەوەری و هەندێك جاریش بە بەغدادی ناوی دێنن. لەلایەکی ترەوە وازەن دەکرێ فارس هەر کوڕی عیسای قەصاری دینەوەری بووبێ، لویس ماسینیۆن لە لێکۆڵینەوەکانی لەسەر حەلاج جەخت لەسەر ئەو بۆچوونە دەکاتەوە[3]، بەڵام لەسەرچاوەکانی بەردەستدا، شتێکی ئەوتۆمان بەرچاو ناکەوێ ئەم بۆچوونەی ماسینیۆن پشتڕاست بکاتەوە، کەچی ئەوەش دەزانین ئەم ڕۆژهەڵاتناسە لە نوسینەکانی لەبارەی حەلاج پشتی بە چەندان دستنووس بەستبوو، بۆیە دەشێ لەوێدا باسێك لەو پەیوەندییە هەبێ. هەرچۆنێك بێت پەیوەندیی نێوان ئەو دووکەسایەتییەی دینەوەر لەوەدایە هەردووکیان مەیلیان بەلای حەلاج و بۆچوونەکانیدا هەبووە.

ڕەنگە بتوانین سێ قۆناغی بنەڕەتی لە ژیانی سۆفییانەی فارسی دینەوەری دەستنیشان بکەین؛ قۆناغی یەکەم: قۆناغی پێش حەلاجیبوونییەتی، دووەم: قۆناغی بوونی ئەوە لەگەڵ حەلاج و هزرەکەی، هەرچی سێیەمە ئەوا دەشێ ناوی بنێین قۆناغی بانگەوازکردن بۆ باوەڕی ئەو سۆفییە و دامەزراندنی ڕەوتێکی تایبەت بە بیروباوەڕی ئەو.

لە قۆناغی یەکەمدا، سەرەدەری لەگەڵ کەسێکی بزێوی نێو جیهانی سۆفیگەریدا دەکەین، کەسێك کە لە زۆربەی گەورە سۆفییانی سەردەمەکەی نزیکە و ڕاستەوخۆ پەیوەندیی لەگەڵیاندا هەیە، جا چ لە دینەوەر، لەگەڵ مەمشاد بێت[4]، یاخود لە دەرەوەی شار، بەتایبەت لەگەڵ سۆفییانی قوتابخانەی بەغدا وەك جونەید[5]و شبلی[6] و چەندانی تر، هاوڕێیەتی هەندێك لەوانەی کردووەو لەگەڵ هەندێکیشیان هەر تەنها بریتی دەبێ لە گرنگیدانی بە ژیان و بیروبۆچوونەکانیان. بێگومان ئەو ئامادەییەی فارس لە نێو ئەلقەی گەورە سۆفییاندا، کەڵەکەبوونێکی باشی ئەزموونی سۆفییانەی وی بووە، وایلێکردووە بە وردەکاریەکانی هزرەکە و حاڵی کەسایەتییەکانی ئاشنا ببێ، هەر بۆیە دەبینین بۆتە سەرچاوەیەکی بنەڕەتی گێڕانەوەو

---

(1) البغدادي: الفرق، ص٢٤٨.

(2) الكلابادي: التعرف، ص١٢٠.

(3) آلام الحلاج، ج١، ص٧٢، ٦٦٧.

(4) السلمي: طبقات، ص٣١٧. العمري: مسالك، ج٨، ص١١٧.

(5) البيهقي: الزهد الكبير، ص٢٩٣. الخطيب البغدادي: أخبار الصوفية، ص١٢٣، ٢٣٢-٢٣٣.

(6) السلمي: جوامع آداب الصوفية، ص٦٠.

خستنەڕووی تێزەکانیان و نووسەرانی سۆفی لە بابەتەکاندا پشتی پێ دەبەستن، بەتایبەت هەریەك لە گولئابادی [1] و سوللەمی [2]، کە هەندێکجار ڕاستەوخۆ، بەتایبەت ئەوەی یەکەمیان [3]، هەندێکجاریش ناڕاستەوخۆ بابەتەکانی لێ دەگێڕنەوە و سەرچاوەیەکی متمانە پێکراویان بووە.

سەبارەت بە قۆناغی دووەمی ژیانی فارس، ئەوا تەواو بە حەلاج و ڕەوتەکەیەوە پەیوەستە، بەڵام ئەوەی لەم قۆناغە رابمێنێ دووچاری قەیرانی جیاوازی خوێندنەوەکان دەبێتەوە، ئەمەش – بەر لەهەموو شتێك – ڕەنگە بگەڕێتەوە بۆ کەم باسکردنی هەڵوێست و هزری ئەو لەلای نووسەرانی زووی مێژووی سۆفیگەری؛ لەلایەك هەندێك بە بیانووی حەلاجیبوونییەوە بەپەراوێزیان خستووە، هەندێکی تریش بەو حەلاجییەتەی فارس بانگەشەی بۆ دەکرد رازی نەبوون، ئەگەرچی ئەوان خۆیان حەلاجیان پێ قەبوڵ بووە. ڕەنگە دیارترین کەسێکی ئەو خانەیەش زانا و نووسەری سۆفی هجوەیری بێت، لە کتێبەکەیدا "کشف المحجوب" بەرگرینامەیەك دەخاتەڕوو لەسەر بنەمای وێناکردنی حەلاج وەك کەسێکی خودان هزرێکی دروست و پەیوەست بە بنەما سەرەکیەکانی شەریعەت و پەیڕەوکاری ڕێبازی ئەهلی سوننە، با حاڵی سۆفییانەشی بەدڵی گەورە سۆفییان نەبووبێ [4]. بەڵام کێشەی هجوەیری لە بێبەریکردنی حەلاج لەو تۆمەتانەی دەدرێتە پاڵی و تەواو نابێ ئەگەر کەسانێك نەبینێتەوە ئەو تێزانەی ناو هزری حەلاجیان بخاتە ئەستۆ کە هجوەیری ناتوانێ لەو چوارچێوە فیقهیەی بۆ بەرگری کردن داینابوو بەرگریان لێ بکات، بەتایبەت مەسەلەی ئاوێزانبوونی خودایەتی ومرۆڤایەتی "حلول". کەسێکیش بە باوەڕی خودانی "کشف المحجوب" بابەتی ئاوای خزاندبێتە نێو هزری حەلاجەوە فارسی دینەوەری یە. بۆ سەپاندنی تۆمەتەکەش پەنا دەباتە بەر هەندێك لە حەلاجییەکان، هەر بۆیە دەیبینین زۆر بە کەم لە فارس دەڕوانێ و بە کەسێکی نەناسراو و بێ بەهای وەسف دەکات و بە شایستەی ئەوەی نازانێ بیناسێنێ و ژیان و سەربوردەی بخاتەڕوو [5].

بەهەر حاڵ ئەگەر حەلاج گەلێ سۆفییانی کردە دوو بەرە، ئەوا، لە سەرچاوەکاندا، لەو بەرەیەی پشتگیریان لێ کردووە بەزۆری ناوی فارسی دینەوەری دەهێنرێ [6]. نازانین فارس چەندە لەگەڵ حەلاجدا ژیاوە، بەڵام ئاگادارین لەوەی ئەو لە کەسە نزیکەکانی بووە؛ پرسیاری لێ دەکات بۆ ڕوونکردنەوەی هەندێك لە بابەتە سۆفییەکان [7]، هەروەها ئەوەش دەزانین کە لەدوای

---

[1] التعرف، ص٦٩، ١٠٨، ١١٠، ١١١، ١١٧، ١٢٠.

[2] طبقات، ص٢٢-٢٣، ٢٥.

[3] Ahmet .T. Karamustafa: Sufism, p.69.

[4] كشف المحجوب، ج١، ص ص٣٦٢-٣٦٤.

[5] كشف المحجوب، ج٢، ص٥٠١. هەروەها لەمەڕ ئەو هەڵوێستەی "الهجويري" لە فارس بڕوانە:
Ahmet .T. Karamustafa: Sufism, p.106.

[6] الأسفراييني: التبصير، ص١٣٣. البغدادي: الفرق، ص٢٤٨.

[7] السلمي: طبقات، ص٣٠٩. الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٣٨٤. جامي: نفحات، ص١٥٧-١٥٨.

گرتنی حەلاج هەر لێی دوور نەکەوتۆتەوە، ئەوەتا ئاماژە بۆ دۆخی شێخەکەی لە نێو زینداندا دەکات[1]، بەهەمان شێوە لەکاتی لەداردانیشیدا لەوێ بووە و باسی بەجەرگی حەلاج، دوای بڕینی دەست و پێی، دەکات[2].

ئەو تێکەڵبوونەی فارس بە جیهانی شێخەکەی، وادەخوازێ خۆی بۆ تەرخانبکات، لەو پێوەندانە دەرباز ببێ کە ئەوی بە گەورە سۆفییانی تر بەستبۆوە، بەتایبەت ئەوانەی بە حاڵ و هزری حەلاجیی رازی نابن، وەك جونەید. ئەمە لە لایەك، لەلایەکی ترەوە لەبەر ئەو ئەزموونە پێشینەی فارس هەیبووە، نەدەکرا لەگەڵ حەلاجدا لە سنووری پەیوەندیی نێوان شێخ و مورید و سەرسام بوونی مورید بە بیروبۆچوون و کاریگەربوونی بە چارەنووسی شێخەکەی بوەستێ، بەتایبەت ئەوکاتەی شێخ تێ دەچێ و ئەو موریدە دینەوەرییەی دەبێتە یەکێك لە جێنشینەکانی[3]، ئیدی دەبێ فارس کار لەسەر هزری حەلاجی بکات بۆ دروستکردنی وێنایەکی ئەرێنییانە و برەو دان بە بیروبۆچوونەکانی.

لەم بوارەدا ئەو وەك گێڕەرەوەیەکی وتەکانی دەردەکەوێ. نەك هەر ئەمە بەڵکو دەست بە راڤەکردن و روونکردنەوەی مەبەستەکانیان دەکات، ئەو زێتر کاری لە بارەی راڤەی حەلاجیی بۆ قورئان کردووە[4]، ئەمەش بەڵگەیە لەسەر قوڵبوونەوەی زۆری لە هزری ئەو کەسێتیە نا ئاساییە. جگە لە راڤەکردن، تایبەتمەندی وەردەگرێ لە بینینی ئەو سۆفییە بۆ ئاستەکانی پەیوەندیی نێوان مرۆڤ و خودا، بەڵام گشتگیرانە قسەی لەسەر ناکات، بەڵکو زێتر هەوڵ دەدات ئاماژە حەلاجییەکان بۆ حاڵەتی "یەکگرتن – الإتحاد" و زاڵبوونی خوداوەند"الحق" بەسەر زاتی مرۆڤانە روونبکاتەوە[5]، ئەمەش مانای قەبوڵکردنی ئەو هزرەیە لە تێزە نائاساییەکانیدا، ئەو تێزانەی پێشتر – وەك گوتمان – لە گوتاری سۆفیگەریدا ئەوەندە بەڕوونی تاوتوێ نەدەکران و لەهەمانکاتدا دەستنیشانی چارەنووسی حەلاجیشیان کرد. هەر بۆیە دوان لەو لایەنانە هەم جەربەزەیی و هەمیش تێڕامان و وەرگرتنی لە ئاستی فیکریی پێویستە. شتێکی ئەوتۆمان لەسەر ئەو قەبوڵکردنە لەبەردەستدا نییە، بەڵام ئەگەر بمانەوێ لە روانگەی فارس نزیك ببینەوە، دەشێ بچینەوە سەر بۆچوونی وی لەسەر مرۆڤی "یەکتاپەرست – الموحد" بەگشتی، لێرەدا دەبینین بۆچوونێکی هەیە لە میانەیدا حەلاجیبوون وەك حاڵەتێکی قەبوڵکراو چاوی لێ دەکرێ. ئەو شێخەی دینەوەر پێی وایە "یەکتایی تەواو" بوونی نابێ ئەگەر ئەو مرۆڤەی بانگەشەی دەکات پەیوەستی دونیا بێ، هەروەها ئەوەی تەنیا بە زار یەکتاپەرستە،

---

[1] خواجه محمد پارسا: فصل الخطاب، به تصحیح: جلیل مسگر نژاد، مرکز نشر دانشگاهی، تهران، ١٣٨١ هـ.ش، ص٦٥.

[2] الخطیب البغدادي: أخبار الصوفیة، ص١٥٦.

[3] خواجه محمد پارسا: فصل الخطاب، ص١٦٧.

[4] الحلاج: حقائق التفسیر او خلق خلائق القرآن و الأعتبار، حققه: محمود الهندي، مكتبة مدبولي، القاهرة، ٢٠٠٦، ص٢٢٣، ٢٤٥.

[5] خواجه محمد پارسا: فصل الخطاب، ص١٦٩.

ناتوانێ رازی خودایی ببینێ، ئەوەیش یەکتایی بەحاڵی خۆی بزانێ ئەوا حاڵێکی بێ زارە، هەر بۆیە "بینینی خودا – مشاهدة الحق" حاڵێکە تەنیا هی کەسی شایستە؛ کەسێك کە باوەڕبوونی بە یەکتایی بە حاڵ و بە زارە[١]. ئەگەر حەلاجیش ئەو بینینە رادەگەیەنێ، بەڵکو تێیدەپەڕێنێ بۆ حاڵی ئاوێزانی تەواو بە یەکتاوە[٢]، ئەوا دەبێتە ئەو کەسە شایستەیەی فارس باسی دەکات، هەر بۆیە قەبوڵیەتی لە نێو هزری کەسێکی ئاوادا خۆی پێناسە بکاتەوە.

هەرچۆنێك بێت، وەك بینیمان، ئەو لایەنەی لە هزری حەلاجی سەرنجی فارسی راکێشاوە پەیوەندیی نائاسایی نێوان مرۆڤ و خودایە، کە لەسەرووی تێگەیشتنە باوەکان بووە، لایەنی کەم لە زەمینەی ئاییني گشتیدا. کارکردنی فارسیش لەسەر ئەو لایەنە وادەکات، لە نێو کولتووری سۆفیگەریدا، وەك رەمزێکی بەرهەمهێنەری ئەم جۆرە هزرە بناسرێ، جا چ تۆمەتبارکردنی بێ بە زیادکردن شتگەلێك لەسەر بیروباوەڕی حەلاج وەك لای هجوەیری بینیمان، یانیش هەر خۆی مەبەستی بووبێ لەم لایەنەی بیری سۆفیگەری قووڵببێتەوە؛ ئەوەی لەم رووەوە لەبەردەستمان بێت قسەکردنییەتی لەسەر "فەنابوونی مرۆڤانە"، لێرە دەریدەخات کە ئەو جۆرەی "فەنا" بەمانای نەمانی خەسڵەتی مرۆڤانە نییە، بەڵکو بە مانای ئەوە دێت لە نێو چێژی خودایی نقوم ببیت و ئازارە مرۆڤانەییەکان نەبینی[٣]، بەهەمان شێوە پێیوایە ئەگەر مەبەست لە تۆبەکردن گەڕانەوەیە بۆ لای خودا، ئەوا لەهەمان کاتدا مەحوکردنی مرۆڤایەتیە لەبەردەم جێگیرکردنی خودایەتیدا[٤].

ئەو دوو حاڵەتەی ئاماژەمان بۆ کردن، وایکردووە فارس لە نێو گروپی "حلولییە حەلاجییەکان" دابنرێ، ئەمانەش وا دەناسێنرێن کە باوەڕیان بە حەلاج لە سنووری ئاساییەوە پەڕیوەتەوە بۆ سەروو ئاساییەوە، تەنانەت وا وێنا دەکرێن باوەڕیان بە خودایەتی حەلاج هەیە[٥]، ئیدی دوای حەلاج تۆمەتی "حلولیی بوون" دەبێتە یەکێك لە دیارترین ئەو تۆمەتانەی کەسانی دەرەوەی ئەلقەی سۆفیگەری دەیخەنە پاڵ سۆفییان و تا درەنگانێك بە بنەمایەکی بنەڕەتی تەواوی دیاردە ئایینیەکەی دادەنێن[٦].

بێگومان ئەم سەرەدەریە لەگەڵ حلولییەکان لە کولتووری باوی ئیسلامی بەگشتی، گەڕان نییە بەدوای راستی بیروباوەڕیان، ئەوەندەی هەوڵێکە بۆ سەپاندنی ئەو وێنایە

---

[١] الكلابادى: التعرف، ص٩٩.

[٢] بۆ نموونە بڕوانە: الحلاج: ديوان الحلاج، ص ٢٩، ٣١، ٣٧.

[٣] بڕوانە: الكلابادي: التعرف، ص ٩٢-٩٣.

[٤] السلمي: تفسير السلمي، ج١، ص٦٠.

[٥] ابن حزم الأندلسي: الفصل في الملل و الأهواء و النحل، تحقيق: يوسف البقاعي، دار احياء التراث العربي، بيروت، ٢٠٠٢، ج١، ص٢٤٩. ج٢، ص١٨٣. ج٣، ص١٠٦.

[٦] هەر بۆنموونە بڕوانە: المقدسي: البدء و التاريخ، وضع حواشيه: خليل عمران المنصور، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٧، ج٢، ص١٨٩. بلخي: بيان الأديان، به تصحيح: محمد تقى دانش پژوه، انتشارات بنياد، تهران، ب.ت، ص٥٧، ٨٨. ابن الجوزي: تلبيس ابليس، ص١٩٦.

شێوەگرتووە، کە دەخوازێ جەخت لەسەر لەڕێلادان و هەڵگەڕانەوەی گروپەکە بکات و کەمتر دەپرژێتە سەر بونیادی هزریی – ئایینیەکەیان. بۆیە ئەستەمە وێنەی دروستی گروپەکە ببینرێ، لەوەش ئەستەمتر ئەوەیە جێ پەنجەی فارسی دینەوەری لەم بوارە و لە پرۆسەی بەگروپکردنی یار و پەیڕەوانی حەلاج و زێدەکارییەکانی لەسەر هزری ئەو سۆفییە دەستنیشان بکرێ، زێدەکارییەك، کە ئەگەر قسەی هجوەیری دروست بێ، دەبێ ئەوەندە بەرفرە بووبێ لقێکی سەربەخۆی لە نێو گروپی حلولییەکان هێنابێتە دی، کە ناوی ئەویان هەڵگرتبێ، واتا "فارسییەکان"، ئەوانەی ئەم نووسەرە سۆفییە وا پێناسەیان دەکات خەڵکانێکن : ((دەگەڕێنەوە سەر فارس، ئەویش رایدەگەیەنێ ئەمە رێبازی حەلاجە و جگە لە یاوەرانی کەسی دی هەڵگری ئەو رێبازە – واتا حلولی– نییە))[1]، لەو پێناسەی ئەم نووسەرە تێدەگەین فارس رێبازی "حلولی" لە حەلاجییەتدا چڕ کردۆتەوە، بەمەش رێبازەکە جۆرێك لە تایبەتمەندی هەیە کە پەیوەستە بە جیهانبینی حەلاجییانە. جگە لەمە هیچی تر لەسەر گروپی "فارسییەکان" نازانین.

سەبارەت بە رۆڵی فارس لە بانگەوازی حەلاجیشدا، کە بە قۆناغی سێیەمی ژیانی سۆفییانەی ئەومان دانا، ئەوە دەزانین لە دەستپێکدا چالاکی زۆری لە هەرێمی عێراق، بەتایبەت لە بەغدا و دەوروبەری، نواندووە. رەنگە ئەو چالاکییانەش پتر لەدوای لە داردانی حەلاجەوە بووبێ، چونکە دەبینین بانگەوازەکەی فارس بە دڵی ئەو حەلاجییانە نەبووە کە لە رەهەندی حلولییانەی بیری حەلاج ترساون و – وەك پێشتریش گوتمان – خستوویانەتە پاڵ فارسەوەو بە نەفرەتیان کردووە، هەربۆیە لەوەناچێ لەوێ جێگەی بووبێتەوە، ئەگەرچی وادیارە لەوناوچانە لەدوای فارس، لایەنی کەم تا سەدەی پێنجەمی کۆچی، لایەنگر و پەیڕەوکارانی هەر مابێتنەوە[2].

بەهەر حاڵ رەنگە هەر لەو قۆناغەدا بووبێ کە فارس هاتۆتەوە شارەکەی خۆی و بانگەوازی تێدا کردوە[3]، بەڵام بێگومان لەبەر هەژمووونی رەوتێکی دژە حەلاجی بەسەر دینەوەر، تا ئاستی گرتنی حەلاجییەکان و بەدەستەوەدانیان وەك کەمێکی تر باس دەکەین، نەیتوانیوە بنکەیەکی بەرفرە دابمەزرێنێ. خۆ سەرباری ئەو دژایەتییەی لەوێ هەبووە، وادیارە حەلاجییەکانی شارەکەش بۆ بێبەریکردنی شێخەکەیان لە تۆمەتی حلول، تۆمەتەکەیان خستبێتە پاڵ فارسەوە، چونکە وەك دەزانین یەکێك لەو حەلاجییانەی بە توندی دژی فارس و تێگەیشتنی لە هزری حەلاج بووە ئەبو جەعفەری صەیدەلانییە[4]، ئەویش لە نێو سۆفییانی دینەوەردا پەیڕەوکاری هەبووە بە تایبەت سۆفی ناودار ئەبولحەسەنی صائیغی دینەوەرییە، کە

---

[1] کشف المحجوب، ج٢، ص٥١٢.

[2] الهجويري: كشف، ج١، ص٣٦٤. ج٢، ص٥٠١.

[3] البغدادي: الفرق، ص٢٤٨.

[4] الهجويري: كشف، ج٢، ص٥٠١. لويس ماسينيون: آلام الحلاج، ص٧٧.

وادیاره بەر لە کۆچکردنی بۆ میصر شاگردی صەیدەلانی بووە[1]، بۆیە ئاساییە گەر فارس لەشارەکەی خۆی نەمابێتەوە و بەجێ‌ی هێشتبێ.

دوای ئەم قۆناغە دەبینین رووی کردۆتە هەرێمی خوراسان و لەشاری سەمەرقەندا گیرساوەتەوە[2]، دەگوترێ لەوێ رێبەرێتی رێکخستنەوەی بانگەوازی حەلاجی، لەژێر سایەی حوکمی سامانییەکاندا(٢٦١-٣٩٥ك/ ٨٧٤-١٠٠٤ز) کردووە[3]، وادیارە بانگەوازەکەی ئاکامی باشی هەبووە، بۆیە دەبینین بەرێزەوە باس لەو قۆناغەی ژیانی و پەیوەندیی بە گەورە زاناو فەقیهەکانی ئەوێ دەکرێ[4]، ئەمە سەرباری ئەوەی لەم قۆناغەدا کاری لەسەر هزری سۆفییانەی خۆشی کردووە، لە زۆر لە مەسەلەکان قووڵبۆتەوە و بۆچوونی خۆی هەبووە و راستەوخۆ بە گوڵئابادی گوتوون، بەتایبەت لەبارەی ماناکانی "ناسین" و "فەنابوون" وتایبەتمەندییەکانی "عارف" و چەندانی تر[5]، بەهەمان شێوە وەك راڤەکارێکی قورئان لە دیدێکی سۆفییانەوە دەردەکەوێ و کۆمەڵێك لە ئایەتەکانی لە رەهەندێکی عیرفانییەوە شرۆڤە کردوون[6] ، بێگومان ئەمەش دەمانخاتە بەردەم سۆفییەك تایبەتمەندی خۆی وەرگرتووە و لەبازنەیەکی سەربەخۆدا، بەڵام بە تامێکی حەلاجییانە کاردەکات.

– رەوتی حەلاجیی لە نێو سۆفیانی شاری حولوان

سۆفییانی شوێنێکی دی کە کەوتبوونە ژێر کاریگەریی حەلاجەوە، هی شاری حولوان بوون، لەوێدا ناوی چەند کەسایەتییەکمان لەبەر دەستدایە راستەوخۆ پەیوەندیان بە حەلاجەوە هەبووە، رەنگە هەرە دیاریان ئەبو ئیسحاق ئیبراهیمی کوڕی عەبدولکەریمی حولوانی بێت، ئەو کەسە وا وەسفدەکرێ لە خزمەتکارەکانی حەلاج بووە و نزیکەی دە ساڵێك خزمەتی کردووە و ، خۆی گوتەنی، لە کەسە هەرە نزیکەکانی بووە[7]، لەو بەسەرهاتانەی ئەو حولوانییەش دەیگێڕێتەوە وادیارە تەواو تێکەڵ بە جیهانبینی عیرفانیانەی حەلاج بووە[8]، تا ئاستێك رەهەندە سەروو ئاساییەکەی ئەو سۆفییەشی پێ قەبووڵ بووە، هەر بۆیە دەبینین لەگەڵ یاوەرانی تری داوای نواندنی کەرامەت لە حەلاج دەکەن و ئەویش بە گوێیان دەکات[9].

---

[1] الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٣٩٣.

[2] خواجه محمد پارسا: فصل الخطاب، ص١٦٧. جامی: نفحات، ص١٥٧.

[3] لویس ماسینیون: آلام الحلاج، ص٤٣٤.

[4] خواجه محمد پارسا: فصل الخطاب، ص١٦٧.

[5] التعرّف، ص٩٢،٤٣-٩٣، ٩٩،١٠٢،١٠٦.

[6] هەر بۆ نموونە بڕوانە: السلمي: تفسير السلمي ، ج١،ص٣٤٤،١٣٢،١١٣،٧٥،٦٧،٦٠،٥٣،٤٩ و چەندان شوێنی تر.

[7] ابن الساعي: أخبار الحلاج، ص٢٢.

[8] أخبار الحلاج، ص ٢٣-٢٤.

[9] أخبار الحلاج، ص٢٥-٢٦.

هەرچۆنێك بێت لەبەر نەبوونی هیچ باسێكی ئیبراهیمی حولوانی لە سەرچاوە تایبەتیەكاندا، هیچی تری لەبارەوە نازانین، ئاگاداری وردەكاریی هەڵوێست و تێگەیشتنی وی بۆ هزری حەلاجی نین. مەگەر لە خاڵێكی گرنگدا نەبێت كە پەیوەستە بە تێڕوانینی "ئەوانیتر"ی نەیار بۆ حەلاج و ئەو بەدگومانییەی لە نێوەندی ئیسلامیدا لە هەمبەر تێزەكانی هەبووە، بەدگومانییەك كە وایكردووە كەسێكی وەك ئیبراهیمی حولوانیش، سەرباری ئەو ئەزموونە ژیانییەی لەگەڵ حەلاجدا هەیبووە، بكەوێتە حاڵی ڕاڕایی و دوودڵییەوە[1]. ئەمەش، بەر لە هەموو شتێك، دەریدەخات پروپاگەندەی دژە حەلاجی چەندە بەهێز بووە، بە تایبەتیش بە "زەندیق" دانانی و تۆمەتباركردنی بە دەرچوون و بەتاڵكردنەوەی بنەما ئایینیە چەسپیوەكان.

دیارە هەر ئەمە وایكردووە كەسە نزیكەكانیشی، لە وێنەی ئیبراهیمی حولوانی، پرسیاریان لەلادا دروست ببێ و پێویستیان بەوەبێ دڵنیایان بكاتەوە. مەسەلەیەك كە پتر بۆ ئەو حولوانییە كێشە بووە گونجان و نەگونجانی تێگەیشتنی حەلاجیی بووە لەگەڵ دەركەوتە باوەكانی ئایین، بەو جۆرەی ڕەوت و ڕێبازە ئایینیەكان و ڕەوتە سۆفییەكانی پەیوەست بەوان، گوزارشتیان لێ كردووە و كردوویانەتە پێوەری پێدانی ناسنامەی موسڵمانێتی دروست بە تاكەكان. زێتریش ڕەهەندی "باطنی" هزرەكە ئەو قەیرانە ڕۆحییەی بۆ ئیبراهیم دروست كردووە، ئەو دەیویست بزانێ و دڵنیا بێت چەندە ئەو ڕەهەندە توانیویەتی " شەریعەت" لەخۆ بگرێ و لێی دەرنەچووە[2]، بەتایبەت كە جەختكردنەوە لەسەر ئەو ڕەهەندە باطنیە بەوە تۆمەتبارە چۆتە سەرووی شەریعەت و رووخسارە دەرەكییەكانی موسڵمانێتی و باوەڕداری بەئاڕاستەیەكدا بردووە جیاوازە لە تێگەیشتنی هەمەگیر و كارپێكراو لە ئاستی ئایینی فەرمی و میللییدا، تەنانەت چەمكەكە كراوەتە ناوی هێندێك لە گروپە شیعییە نەخوازراوەكان نەخاسمە ئیسماعیلییەكان[3].

حەلاج، بۆ نەهێشتنی گومانی حولوانی، پێویستی بەوە بووە بۆچوونی خۆی لەمەڕ "ظاهر" و "باطن"ی ئایین روونتر بكاتەوە، ڕایبگەیەنێ ئەو وردبوونەوەیە لە رووخساری دەرەكی شەریعەت كرۆكەكەی كەشف دەكات، كرۆكیش – كە ڕەهەندە باطنیەكەیە – خۆی لەخۆیدا بریتیە لە ناسینی خودا، هەر ئەمەشە چییەتی ئایین، با ئەو تێگەیشتنەش لە سەرووی بیروباوەڕە باوەكانەوە بێت و، وەك حەلاج بە حولوانی دەڵی، بریتی دەبێ لە قەبوڵكردن و تواندنەوەی تێگەیشتنی ڕەوتە هەمەچەشنەكان – تەنانەت ئایینە جیاكان – لەیەك بۆتەدا[4].

---

[1] أخبار الحلاج، ص٢٢.

[2] أخبار الحلاج، ص٢٢.

[3] هەر بۆ نموونە بڕوانە: الغزالي: فضائح الباطنية، اعتنى به: محمد علي القطب، المكتبة العصرية، صيدا – بيروت، ٢٠٠١، ص ص٢١-٢٢.

[4] ابن الساعي: أخبار الحلاج، ص٢٣

بێگومان مانەوەی ئەو حولوانییە لەگەڵ حەلاجیش پێمان دەڵێ بەو تێزە رازی بووە و هەمان بۆچوونی لەسەر "ظاهر" و "باطن" لەلادا گەڵاڵە بووە.

جگە لەو حولوانییە ناوی کەسایەتی تری شارەکە هاتووە، وەك یونسی کوڕی خضری حولوانی و بولحەسەنی حولوانی، ئەم دووانەش لە یاوەرانی حەلاج بوون؛ هەم گوێگری وتەکانی و هەمیش لە ساتی لەداردانیدا لەگەڵی بوونە[1]. لەوە بترازێ هیچی دی لەسەر خۆیان و ئەو پەیوەندییەیان نازانین، ئەگەرچی هەبوونی چەند کەسێکی حولوانی لەگەڵ حەلاج، دەریدەخات ئەم رەوتەی سۆفیگەری توانیویەتی بخزێتە نێو پانتایی ئایینی شارەکە. خۆ پشتگوێ خستنی بەسەرهات و بیروبۆچوونی ئەو کەسایەتیانەش لە دەرەوەی دەقەکانی لایەنگر بە حەلاج، وامان لێ دەکات بڵێین شار بۆتە پێگەیەکی دیاری رەوتی حەلاجی لە تەواوی ناوچەکەدا.

رەنگە ئەو کاریگەریەی حەلاج وابکات جۆرێك لە قووڵبوونەوە لە هزری سۆفییانە و هێنانەوەی وردەکاریەکانی ببێتە خەسڵەتێکی سۆفییانی ئەوێ، ئەمە لە شێوازی دەربڕینی هزرەکەیان رەنگی داوەتەوە، وەك لە پەیامی یەکێك لە سۆفییەکانی ئەوێ، کە ناوی محەمەد کوڕی قاسمی حولوانی یە، بۆ سۆفی گەورەی کرماشان ئیبراهیمی کوڕی شەیبان دەردەکەوێ، تیایدا – وەك سوللەمی باس دەکات – ئەو حولوانییە وردەکاریەکانی زانست و زێدەڕۆیی لە خستنەڕووی تەمومژانەی بابەتەکان لە چوارچێوەی ئەوەی پێی دەگوترێ " ئاماژەکان – الإشارات" دا کردووە[2]، بەدەستەواژەیەکی تر ئەمە ئەو رەخنەیەیە کە کرماشانی، وەك رەخنەگرێکی سەر سەختی رەوتی حەلاجی، ئاڕاستەی پەیامەکەی ئەو سۆفییەی کردووە، هەر بۆیە سوللەمی – بە پشتبەستن بە هەڵوێستی کرماشانی – وازهێنان لە باسکردنی وردەکاری و ئامازەکان بە یەکێك لە بنەما سەرەکیەکانی سۆفیگەری دروست دادەنێ؛ بنەمایەك کە وادەکات سۆفی سنوورەکانی شەریعەت نەبەزێنێ و لە چوارچێوەی فەرمان و نەهیدا " الأمر و النهي" بمێنێتەوە و زێتر قووڵ نەبێتەوە[3].

بۆیە ئەگەر محەمەد کوڕی قاسمی حولوانی ئەو پابەندیەی هەبێ بیرکردنەوەی دروستە و حاڵی سۆفییانەی باش، ئەگەر وانییە ئەوا – هەر بەپێی تێگەیشتنی باوی سۆفییانە – دووچاری "بانگەشەکردن – الإدعاء"[4] دەبێتەوە[5]. ئەوەی لەو بە ئاکام گەیشتنەشدا جێگەی سەرنج بێت ئەوەیە کرماشانی هەمان ئەو رەخنەیەی ئاڕاستەی حەلاج کردووە و تەواوی

---

[1] أخبار الحلاج، ص ص٣٥-٣٧.

[2] الملامتية، ص١١٦.

[3] الملامتية، ص١١٦.

[4] لە شوێنێکی تردا ماناکانی ئەم چەمکە روونتر دەکەینەوە.

[5] الملامتية، ص١١٦.

سۆفییانی ئاگادار کردۆتەوە لەوەی ئاکامی بانگەشە کردن هەمان ئەو چارەنوسەیە کە حەلاج پێی گەیشت. کەمێکی تر ئەو بابەتە زێتر ڕووندەکەینەوە.

- **حەلاج لە تێڕوانینی فیقهیدا – هەڵوێستی قازی ئیبن گەچی دینەوەری**

ئەگەرچی دەبوایە باسی هەڵوێستی ئەو کەسایەتییەی لێرە لێی دەدوێین لەگەڵ باسی دینەوەرییەکان بێ، بەڵام لەبەرئەوەی سۆفی نییە و فەقیهە بۆیە ئاوا بەجیا قسەی لەسەر دەکەین. بەهەرحاڵ وەك پێشتر ڕوونمان کردەوە لەو قۆناغەدا ڕێبازی شافعی نەك هەر دەخزایە نێو زەمینەی ئیسلامیی – کوردیی، بەڵکو بەرەبەرە جیگەی بە ڕێبازە فیقهی و ڕەوتە ئیسلامیەکانی تر لەق دەکرد. ئیدی کەسایەتی ئەوتۆی شافعیمان بۆ دەردەکەوێ، وەك سەری دیاری ئەم ڕێبازە دەبن، لە ئاستی جیهانی ئیسلامیدا پێگەی باڵایان دەبێ و لەسەر ئەو بنەمایە سەرەدەریان لەگەڵدا دەکرێ. ڕەنگە لە دیارترین ئەو کەسایەتییانە قازی دینەوەر و دەوروبەری لە سەردەمی میرنشینی حەسەنوەیهی کوردی(٣٤٨؟-٤٠٦ك/٩٥٩؟-١٠١٥ز)، ئەبولقاسم ئیبن گەچی دینەوەری بێت، کە شارەکەی خۆی کردبووە سەنتەرێکی بنەڕەتی ڕێبازەکە و ببووە هۆکاری ئەوەی لە شوێنە دوورەکانەوە کەسانێك، بەمەبەستی ئاشنابوون بەو زانست و وردبینییەی پێی ناسرابوو، ڕووی تێبکەن[١]. بە شایەتی هاوسەردەمانی لە ڕووی زانستییەوە بە پلەی یەکەم دەهات و وەك نموونەی بەرزی شارەزا لە فیقهی شافعی قسەی لەسەر دەکرا[٢]، هەروەها ئەو خۆی لە ڕاڤەکردنی ئەو ڕێبازە فیقهییەدا ئاراستەی جیاوازی هەبووە و کۆمەڵێك مەسەلەی خستۆتە ڕوو لای زاناکانی دی بەرچاو ناکەون[٣].

سەبارەت بە پەیوەندیی ئیبن گەچ بە هزری سۆفیگەری و هەڵوێستی لەو دیاردە ئایینیە، شتێکی ئەوتۆمان لەبەردەستدا نییە، بەڵام بێگومان ژیانی ئەو لە دینەوەری شاری سۆفییان، نەك هەر دەیخاتە نێو ئەلقەی ئەم گرۆیە، بەڵکو ناچاریشی دەکات کار لەسەر تێز و بۆچوونە ئایینیەکانیان بکات، یان لایەنی کەم سنوورە شەرعییەکانی هزری ئەوان بزانێ، خۆ لەوەدەچێ ئەو لە نێو ئەو ئەلقەیەدا ڕێز لێ گیراو بووبێت، هەر بۆیە دەبینین سۆفی هەن وتەکانی دەگێڕنەوە[٤].

ئەوەی لەو بوارە جێگەی سەرنج بێت پەیوەندییەتی بە دیاردەی حەلاجییەوە، ئەگەرچی وردەکارییەکانی ئەو پەیوەندییەش نازانرێ، بەڵام بەسەرهاتێك هەیە ئیبن گەچ لەسەر حەلاجی دەگێڕێتەوە کە وەك مرۆڤێکی نائاسایی و خاوەن کەرامات، لە هەمان کاتدا بانگەوازکارێك بۆ

---

[١] الشيرازي: طبقات الفقهاء، حققه و قدم له: إحسان عباس، دار الرائد العربي، بيروت، ١٩٧٠، ص١١٩. السبكي: طبقات الشافعية، ج٥، ص٣٥٩. الأسنوي: طبقات الشافعية، تحقيق: عبد الله الجبوري، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٨٧، ج٢، ص١٧٦.

[٢] السمعاني: الأنساب ، ج٥، ص٣٦.

[٣] النووي: كتاب المجموع، دار الفكر، بيروت، ١٩٩٧، ص٢٨٨. ابن كثير: البداية، ج١١، ص٣٨٦.

[٤] الذهبي: تاريخ الإسلام، ج٣٢، ص٧٤.

ئایینی ئیسلام، دەریدەخات. لە دەقی بەسەرهاتەکەدا کەرامەتی حەلاجیی وەك ئامرازێك بۆ رازیکردنی غەیرە دین(کە لێرە زەردەشتییە) بە ئایینی ئیسلام بەکار هێنراوە [1].

ناواخنی بەسەرهاتەکە بۆ ئێمە مەسەلەیەك نییە، بەڵکو ئەوەی گرنگە گێڕانەوەیەتی لەلایەن ئیبن گەچەوە، کە دەشێ وەك بەرجەستەکردنەوەی حەلاج لە زەمینەی فیقهیدا بخوێنرێتەوە و گێڕانەوەی بەسەرهاتی کەسێکە، فەقیهی دینەوەر پێی وایە نابێ تێپەڕێنرێ و بە شاردراوەیی بمێنێتەوە.

هەرچۆنێك بێت لەوە ناچێ گرنگیدانی ئەو فەقیهە بە حەلاج هەر تەنها بە گێڕانەوەی ئەو بەسەرهاتە بوەستێ، بەڵام لەبەر فەوتانی بەرهەمەکانی ناتوانین تەواوی هەڵوێستەکەی لە حەلاج بخوێنینەوە، هەر بۆیە بەسەرهاتەکە وەك تاکە هەڵوێست و تێگەیشتنی ئەو زانایە لەو سۆفییە دەمێنێتەوە. بەڵام خۆ هەر تەنها گێڕانەوەی بەسەرهاتەکە خاڵێکی گرنگمان بۆ رووندەکاتەوە ئەویش بریتییە لە بوژاندنەوەی باسی حەلاج لە پانتایی ئیسلامیدا، چونکە وەك دەزانین هێنانەوەی وتەکانی ئەو سۆفییە و باسکردنی – هەر لەدوای لە داردانییەوە – چوونە خانەی حەرامکراوەکانەوە؛ کتێبەکانی قەدەغەکران و کتێبفرۆشان (الورّاقون) سوێند دران ئەو کتێبانە نەکڕن و نەفرۆشن[2]، ئیدی ئەگەر کەسێك متمانەی تەواوی بەخۆی و بەو زەمینەی تێیدا دەژیا نەبووایە و باوەڕی بە تێگەی حەلاجییانە نەکردایە ئەو کارەی نەدەکرد، بەتایبەتیش فەقیهێکی بەندی نێو شەریعەت، شەریعەتێك کە لەمێژ نەبوو حەلاجی بەو چارەنووسە گەیاندبوو. بۆیە گێڕانەوەکەی ئیبن گەچ هەم بەخشینەوەی پێگەی پەراوێزخراوی حەلاج و هەمیش هەنگاوێکی جەربەزەیە بۆ قەبوڵکردنەوەی لە گوتاری فیقهی ئیسلامیدا، بە تایبەت لەلایەن شافعیەکانەوە.

بێگومان ئەگەر بمانەوێ بە وردی لە هەڵوێستی فەقیهی دینەوەر تێبگەین، ئەوا دەشێ بە هەڵوێستی گشتی شافعییەکان لەو سۆفییەی ببەستینەوە، چونکە وەك دەزانین گەورە زاناکانیان هەر لەسەردەمی حەلاجەوە، بەتایبەت دوای گرتنی و هاتنە گۆڕێی پرسی دادگایی و لەداردانی، نەرمییان نواندووە. رەنگە روونترین هەڵوێستی شافعییەکانیش هی قازی و فەقیهی دیار ئەبولعەباس ئیبن سورەیج بێت ، کە رازی نەبووە لە دادگاییکردنەکەی بەشداری بکات، بە بەهانەی ئەوەی سروشتی سۆفییانەی حەلاج لەدەرەوەی پسپۆڕی دادوەرانە کە ناتوانن جیاکاری لە نێوان دەروونەکان بکەن[3]. بۆچوونەکانی ئەو زانا شافعییە لە دوای خۆی هەژموونی بەسەر فیقهی شافعیدا کردووە[4]، هەڵوێستەکەشی تا سەردەمانێکی درەنگ قەبوڵکراوە[5]. بۆیە چاوەڕێی ئەوە دەکرێ کاریگەریی بەسەر ئیبن گەچەوە هەبووبێ، بە تایبەت

---

[1] بۆ دەقی تەواوی بەسەرهاتەکە بگەڕێوە بۆ: القزويني: آثار البلاد، ص ١٦٥.

[2] مسكويه: تجارب، ج٥، ص١٣٩.

[3] لەبارەی بۆچوونی ئەو فەقیهە بڕوانە: الأسفراييني: التبصير، ص١٣٣. البغدادي: الفرق، ص٢٤٧. ابن الجوزي: تلبيس ابليس، ص٢٠٠. لويس ماسينيون: المنحنى الشخصي، ص١٣٦.

[4] الشيرازي: طبقات الفقهاء، ص٥٤.

[5] لويس ماسينيون: المنحنى الشخصي، ص١٣٦.

که ئەوە دەزانین لە پەیڕەو و شاگردانی قوتابخانەی فیقهی ئیبن سورەیج نزیك بووە[1]، بۆیە بێگومان ئاگاداری هەڵوێستەکەی بووە، ئەگەر ئەویش ئاوا حەلاج دێنێتەوە نێو باسەکانەوە، ئەوە دیارە لەسەر هەمان ئەو هێڵە دەڕوا کە ئیبن سورەیج بەسەریدا ڕۆیشتووە.

دواجار خاڵێکی تری ئەو گێڕانەوەیە، نەك هەر تەنها بریتییە لە ئاشناکردنەوەی حەلاج بە ناوەندی فیقهییەوە، بەڵکو ئیشەکە لە چوارچێوەی ڕێبازێکدا دەکرێ کە لێرە بەدواوە دەبێتە ڕێبازی پەیڕەوکراوی زۆرینەی ئەو خەڵکەی فەقیه لە نێویاندا دەژیا، بێگومان ئەو خۆشی، وەك یەکێك لە "سەرەکانی" ڕێبازەکە، ڕۆڵی لە بڵاوبوونەوەی هەبووە. بەمەش حەلاج چیدی وەك تەنێکی نامۆ و ڕەمزێك بۆ دەرچوون لە تێگەیشتنی شەرعییانە نامێنێتەوە، بەڵکو – لەگەڵ بەردەوامێتی هزری سۆفیگەری لە ناوچەکەدا – زەمینە لەبار دەبێ بۆ هێشتنەوەی و بردنی بە نێو پرۆسەی وێناکردنەوە و جێکردنەوەی، وەك دیاردەیەکی سۆفیگەری – ئایینی، لە چوارچێوەی ئەو سیستەمە کولتوورییەی لە زەمینە کۆمەڵایەتییەکەدا باوەڕ بەرهەم دەهێنێ.

٢ - ڕەوتی دژە حەلاجیی

- دژایەتیکردنی حەلاجییەکان لە دینەوەر

لە شاری دینەوەر ڕەوتێکی دژە حەلاجی لە ئارادابوو، ئەگەرچی قەوارەی ئەم ڕەوتە بەتەواوی دیار نییە، بەڵام بە لەبەرچاوگرتنی سۆفییانی سەر بەڕەوتەکە دەتوانین بڵێین هەژموونی بەسەر هەر ڕەوتێکی تردا هەبووە کە ویستبێتی هەڵوێستێکی ڕوون و لاگیرانەی لە حەلاج هەبێ. هەرچۆنێك بێت زیاد لەپاڵنەرێك هەبوو بۆ سەرهەڵدان و گەڵاڵەبوونی ڕەوتی دژە حەلاجی؛ بەر لەهەموو شتێك بونیادی فیقهی شار هاندەرێکی باش بووە بۆ ئەم کارە، ئەگەر تازە گوتمان شافعییەکان لەبەرامبەر بە حەلاجدا نەرمیان نواندووە، ئەوا ڕێبازە فیقهییەکانی تری ئەوێ هەمان هەڵوێستییان نەبووە، بەتایبەتیش – وەك پێشتر بینیمان – لایەنگرانی ڕێبازی باڵادەستی "سوفیانیی"، کە وەك باسی لێوەدەکرێ، بە گشتی بە پارێزی و بەدگومانییەوە تەماشای حەلاجیان دەکرد[2]، بێگومان ئەم هەڵوێستەش لەسەنتەرێکی سەرەکی ڕێبازەکە کە دینەوەرە، چ لە ئاستی فیقهی یانیش لە ئاستی سۆفیگەری پەیوەست بەشەریعەتەوە، ڕەنگدانەوەی هەبووە، چونکە ڕێبازەکە داڕێژەری هەڵوێستی ئایینیانەوە و پێوەریان دەبێ لە خوێندنەوەی هەر دیاردەیەکی وەك دیاردەی حەلاجی. لەلایەکی ترەوە پابەندبوونی پتەو و پەیوەندیی سیستەمەتیکانەی چەند سۆفییەکی شارەکە بە گەورە سۆفییانی نەیار بە حەلاج، بەتایبەت بە جونەید، پاڵنەرێکی تری دژایەتی دەبێ لە شارەکەدا.

---

[1] الشیرازي: طبقات الفقهاء، ص١١٣، ١١٨-١١٩.

[2] لویس ماسینیون: آلام الحلاج، ج١، ص٢٣٤.

ڕەنگە دیارترین ڕووبەڕووبوونەوەی پەیڕەوکارانی ڕەوتەکە هی ئەبوبەکری کوڕی مەمشادی دینەوەری بێ؛ لەو کاتەی ئەو جێنشینی باوکێتی لە شاردا و حەلاجیش لە بەغداد لە زینداندایە، بەڵام هەر بەردەوامە لە هەناردنی پەیام و بانگەوازکردن، یەکێك لەو پەیامانەی بەلایەنگرێکی بۆ دینەوەری دەنێرێ، بەڵام – وەك ئەبوبەکر دەیگێڕێتەوە – ئەو کەسە گیراوە و بەخۆی و پەیامەکەی ڕەوانەی بەغداد دەکرێ، لەوێشدا وەك بەڵگەیەکی بەهێز بۆ تاوانبارکردنی حەلاج بە بانگەشەی خودایەتی بەکاردەهێنرێ[1].

بەپێی بەسەرهاتەکە بێ کارەکەی ئەبوبەکری کوڕی مەمشاد زێتر ڕەنگدانەوەی پابەندیی ئەو کەسەیە بە بڕیاری سیاسی – فیقهی ناوەندەوە و کەمتر خوێندنەوەیەکی هزریی ڕەوتەکەیە؛ بەدەستەوەدانی ئەو کەسە حەلاجییەش سنوورێك دادەنێ بۆ هەر هەوڵێك لەدەرەوەی ڕەوتی ڕێگەپێدراوی سۆفیگەری کار بۆ دامەزراندنی تێگەیشتنێکی نوێی هزرەکە لەپانتایی شاردا بکات، ئیدی با شار مەڵبەندی هەرە سەرەکی سۆفییان بێت بەڵام سنوورێك هەیە بۆ سۆفیبوون لایەنی کەم لە ڕووی چییەتی هزرەکەوە.

بەدەر لەو هەڵوێستە، دیار نییە کە پەیوەندییەکانی گرۆی کوڕەکەی مەمشاد بە حەلاجییەکان – دینەوەری بن یان نا – بۆ ئاستی هزریی گوازرابێتەوە، هیچ رایەکی ئەوانمان لەبەردەستدا نییە گفتوگۆیەکی ڕاستەوخۆی حەلاجیەتی کردبێ، ئەبوبەکریش بەدەگمەن نەبێ لە نێو سەرچاوە سۆفییەکاندا دەرناکەوێ و کەمترین وتە و تێزی سۆفییانەی خراونەتە ڕوو. لەگەڵ ئەوەشدا ناتوانین ئەگەری هەبوونی ئەم تەرزە لە گفتوگۆ ڕەتبکەینەوە؛ خۆ قسەکردنی ئەم سۆفییەی دینەوەر لەسەر مەقامی پشتبەستنی سۆفی بە خودا، ئەوەی کە – بە دەستەواژەی سۆفییانە – "تەوەکول – التوكل"ی پێدەگوترێ و یەکێکە لەو چەمکانەی هەندێك لە گەورە سۆفییان لە گەڵ حەلاج مشتومڕیان لەسەر هەبووە، دەشێ وەك دەرکەوتەیەکی گفتوگۆکەی ببینین، لە وتەکەیدا ئەبوبەکر جەخت لەسەر گرنگی ئەم مەقامە و پێویستیی لێ وردبوونەوەی، لە پێناو پشتبەستنی دروست بە خودا، دەکات. تەوەکولیش وەك رازێکی نێوان خوداو مرۆڤ دەخاتەڕوو، ئەگەر ئەو مرۆڤە تەواو پابەندی مەقامەکە نەبێت ئەوا خودا نابێتە تاکە پشتوپەنای[2]. کەچی پێشتر حەلاج – وەك کەمێکی تر بە درێژی ڕوونی دەکەینەوە – بەکەم تەماشای ئەو مەقامە دەکات و ئەو بەهایەی پێ نەبەخشیوە کە کوڕەکەی مەمشاد پێی دەدا، لای وی پەیوەندیی مرۆڤ بە خودا لە سنووری پشتبەستن ڕاناوەستێ و دەیباتە ئاستێکی باڵاترەوە کە "حلول"ە، ئەمە ڕێك لەو پەیامەی بەدەستی موریدەکەی گیرا ڕەنگدانەوەی هەیە و ئەبوبەکریش پێی ڕازی نەبوو.

---

[1] الخطيب البغدادي: أخبار الصوفية، ص١٥٣. ابن الجوزي: تلبيس ابليس، ص ١٩٨ .ابن حجر: لسان الميزان، ج٢، ٣١٤. الحنبلي: شذرات، ج٢، ص٢٥٧.

[2] السلمي: جوامع آداب الصوفية، ص١٩.

بەهەر حاڵ دەشێ ئەمەی گوتمان وەك جیاوازی ڕەوتی دژە حەلاجی لە دینەوەر بخوێنرێتەوە، ئەگەرچی ناتوانین بیسەلمێنین تێڕوانینەکەی کوڕی مەمشاد وەك پەرچەکردارێکی بۆچوونەکەی حەلاج بووە، بۆیە تەنیا وەك دوو رای جیاواز لە خوێندنەوەی پەیوەندیی نێوان مرۆڤ و خودادا لە نێو کولتووری سۆفیگەریدا دەمێنێتەوە.

– ئیبراهیمی کوڕی شەیبانی کرماشانی و خوێندنەوەی بۆ تێگەیشتنی حەلاجییانە لە سۆفیگەری

لە سۆفییانی پانتایی کوردی، کەسێك کە هەوڵی دابێ لە نێو ڕەوت و قوتابخانە جیاوازەکانی سۆفیگەریدا پێگەی هەبێ و هەڵوێستێکی روون لە دووتوێی تێگەشتنێکی وردی هزرەکە دابڕێژێ، سۆفی کرماشان ئیبراهیمی کوڕی شەیبانە.

بەشێوەیەکی شتی هزری کرماشانی بە ئاسانی خۆی بەدەستەوە نادات، جا چ لەبەر ئاڵۆزکاوی هزرەکەوە بێت یانیش بەهۆی پەرش و بڵاوی تێزەکانی لە نێو کتێبە سۆفییەکاندا، لەگەڵ ئەوەشدا بۆ تێگەیشتنی دروستی تەصەوفی ئەو، دەبێ لە دوو خاڵی گرنگەوە بۆی بچین، یەکەمیان پەیوەستە بە چییەتی کایەکە لە هەڵسوکەوت و پەیوەندییە نێوخۆییەکانییەوە، وەك لە بەشی پێشوو قسەمان لەسەر کرد، دووەمینیشیان هێشتنەوەیەتی لە سنووری باوەڕی ئایینی باو لە میانەی بەرپەرچدانەوەی هەر ڕەوتێکی ئایینی ناجۆر و ناباو، سۆفییانە بێت یان هیتر. ئەوانەی ناسیویانە زۆر جەخت لەسەر ئەو بۆچوونەی دەکەنەوە و رایدەگەینن: ((توند بووە لەسەر بانگەشەکاران و پەیوەست بووە بە کتێب و سوننەتەوە)) [(1)].

هەربۆیە ئەگەر بمانەوێ لە هەڵوێستی ئەو سۆفییە لە ڕەوتەکانی سۆفیگەری بە گشتی، بە تایبەت ڕەوتی حەلاجی بگەین، دەبێ لەو جیهانبینییە ئایینیەوە دەست پێ بکەین و ئەو پەیوەندییە دەستنیشان بکەین کە لە نێوان حەقیقەتی سۆفییانە و شەریعەتدا دەیبینێ، بە دەستەواژەیەکی دی دەبێ ئاگاداری خوێندنەوەی کرماشانی بۆ هاوکێشەی "سۆفیگەری = حەقیقەت" لە سنووری "فیقهـ = شەریعەت" بین، ئەوەی لە سەربوردەی هزری وی رابمێنێ بڕێك لە وردەکارییەکانی ئەو خوێندنەوەیە دەبینێ.

بەر لەهەموو شتێك وادیارە کرماشانی پەیوەندیی راستەوخۆی بە خانەی فیقهی سەردەمی خۆی هەبووە، هەرچەندە شتێك لەسەر ئەو رێبازە فیقهیە نازانین کە پەیڕەوی لێکردووە، بەڵام ئەوە دەزانین بەینی لەگەڵ فەقیهە شافعییەکان باش بووە؛ هەندێك لەوان فەرموودەی پێغەمبەر و هەندێکیشیان وتەکانی خۆی لێ دەگێڕنەوە، ئەویش بۆ دڵنیا بوون لە چەند مەسەلەیەك هانا بۆ زاناکانی رێبازەکە دەبات[(2)]. ئەو پابەندییە فیقهییە لە هەڵسوکەوتیدا

---

(1) السلمي: طبقات، ص٤٠٢. ابن خميس: مناقب، ج٢، ص١١٧.

(2) السلمي: طبقات، ص٤٠٢-٤٠٣. القشيري: الرسالة، ص١١٢. الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٤٤٧. ابن الساعي: أخبار الحلاج، ص١٠٢. الذهبي: سير أعلام، ج١٥، ص١٩٢.

رەنگی داوەتەوە، وا باسی دەکرێ کەوا خاوەن ئیلتزامێکی ئایینی پتەو بووە؛ ئەوەتا لە وڵاتی شامدا چۆتە نێو دوکانی شەراب فرۆشێك و لێی رشتووە، لەسەر ئەو کارە گیراوە و لەلایەن دەسەڵاتدارانەوە جەڵد کراوە[1]. هەر ئەمەش وای کردووە، لە گوتاری فیقهیدا، بخرێتە دەرەوەی سنووری تەسکی حوکمی سۆفیبوون و تا درەنگانێك، ببێتە رەمزێکی سۆفی دروست و پابەند[2].

کرماشانی لەچوارچێوەی سنوورە شەرعییەکانەوە سۆفیگەری خۆی بەیان دەکات و تەواوی هزرەکەی پێ هەڵدەسەنگێنێ، پێی وایە سۆفی راست هەر بەوە نابێت پەیڕەوی لە رێساکانی سۆفیبوون "حەقیقەت" بکات، بەڵکو دەبێ لە بنەما فیقهییەکانیش"شەریعەت" تێگەیشتوو و لێهاتوو بێ، چونکە حەقیقەت بێ شەریعەت مانای تەواوی نابێ، ئەمە بێ ئەوەی "بێ مانایی" حەقیقەت لە هزری ویدا بگەیەنێ[3]، ئەوەنەبێ کە دەبێ سۆفیبوون رەنگدانەوەی قووڵبوونەوە لە زانستە شەرعییەکان بێت.

ئەمە هەڵوێستی ئەو سۆفییە لە هەر دەرکەوتنێکی ناباوی سۆفیگەری دیاری کردووە، رەنگە دەستپێکی ئەو هەڵوێست وەرگرتنەش لەبەرامبەر بە هزری ئەبوبەکری شبلی بووبێ، لەسەرەتای ناسینی ئەو سۆفییەوە و تا ئەو کاتەی خۆی لە رووی فیقهیەوە تاقی نەکردۆتەوە و لە شارەزابوونی دڵنیا نەبووە، نەهی کردووە لە چوونە لای و گوێ لێ گرتنی[4]. ئەمەش بەڵگەیە لەسەر ئەوەی لای کرماشانی شەریعەت روونکردنەوەی حەقیقەتە، ئەگەر وانەبێ دەشێ سۆفی بە شتێك بگات حەقیقەت بێ یان شێواوی حەقیقەت و جۆرێك لە بانگەشەکاری بێت، وەك لە خوێندنەوەی ئەزموونی حەلاجی بەو ئاکامە دەگات.

هەرچۆنێك بێت، کرماشانی لە دوو ئاستی جیاوازدا حەلاجی هەڵسەنگاندووە، ئاستی هەڵسوکەوت و ستراتیژییەتی بەرجەستەکردنی حاڵی سۆفییانە لە کەسێتییەکەیدا، لەگەڵ ئاستی بیرکردنەوە و دارشتنی هزریدا، بەم شێوەیە:

أ- هەڵوێستی کرماشانی لە حاڵی حەلاج

لە خوێندنەوەی حاڵی حەلاج ئەو خۆی لە سێ چرکەساتی جوادادا حەلاج دەبینێ؛ سێ قۆناغی دەرکەوتنی حەلاج کە گەشەسەندنی هەڵوێستی سۆفییانەی کرماشانیمان بۆ دەخاتە روو و هاوکارمانە لە قەبووڵکردنی بینینی رەخنەییانەی ئەو بۆ تێزە سۆفییەکانی لە ناوکۆی هزری سۆفیگەری ئیسلامیدا.

---

[1] القشيري: الرسالة، ص٢٦٧. فريد الدين عطار: تذكرة، ج٢، ص٢١٤. الشعراني: الأنوار القدسية في معرفة قواعد الصوفية، دار المعرفة، بيروت، ٢٠٠٦، ص٤٢-٤٣.

[2] هەر بۆ نموونە بڕوانە: الشاطبي: الإعتصام، ضبطه و صححه: احمد عبد الشافي، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٨٨، ج١، ص٦٩.

[3] ابن خميس: مناقب، ج٢، ص١١٨.

[4] السراج: اللمع، ص٢١٠.

ڕەنگە ساتی یەکەمی ڕووبەڕووبوونەوەی کرماشانی لەگەڵ ئەو حاڵە، ئاستی بینینی حەلاج بێت و سەرەدەری بێت لەگەڵ کەسێکدا کە "حال"ی وەك حاڵی باوی سۆفییانە نییە، لێرەدا هێشتا کرماشانی نەبۆتە ئەو سۆفییە پێگەیشتووە تا بتوانێ بەخۆی لەم کەسە تێبگات، بەڵکو موریدێکی شێخەکەیەتی و بە پشتبەستن بە هەڵوێستی شێخەوە لە حەلاج دەڕوانێ، ئەمەش قۆناغی گەڕانییەتی لەگەڵ شێخەکەی ئەبو عەبدوڵای مەغریبی؛ لەوکاتەی لە شاری مەککە دەبن پێیان دەگوترێ حەلاج لەسەر چیایەکی ئەوێیە، ئەوانیش بۆ بینینی سەردەکەون، کرماشانی لەمەڕ ئەم دیدەنیە دەبێژێ: ((لە هەیوانی خانووەکەی لەسەر بەردێك و لەبەر ڕۆژ دانیشتبوو، ئارەقەی لێ دەتکایە سەر بەردەکە، کە مەغربی تەماشای کرد، بەدەست ئاماژەی بۆ کردین کە بگەڕێینەوە، چووینەوە مزگەوت، لەوێ ئەبو عەبدوڵا پێی گوتم: ئەگەر بژی دەبینی ئەوە چی بەسەر دێت، ئاوا بە گێلی ڕۆنیشتووە و لەگەڵ خودادا سەبر دەگرێ. پرسیمان ئەو کەسە کێیە؟ گوتیان حەلاجە)) [1].

ئەو بەسەرهاتە پێمان دەڵێ یەکەمین بینینی کرماشانی بۆ حەلاج هەستەکییە و لەدەرەوەی هەڵوێستی خۆیەتی، بەڵام کاریگەرە لەسەر هەر هەڵوێست وەرگرتنێکی دواتری ئیبراهیم، چونکە ئەو – وەك پێشتریش ئاماژەمان پێدا – زۆر نزیکی ئەبو عەبدوڵای مەغریبی بووە، بۆیە بێگومان کاریگەریی بەسەر هەبووە. کاتێکیش کرماشانی قۆناغی موریدی دەبڕێ و وەك سۆفییەك، بەڵکو گەورە سۆفییەکی سەردەمەکەی، جارێکی تر ناچار دەبێ هەڵوێستی هەبێت، کە دەشێ ئەمەش بە قۆناغی دووەمی هەڵسەنگاندنی حاڵی حەلاجی ناوزەد بکەین، ئەویش قۆناغی گەڕانە بەدوای حەقیقەتی ئەو سۆفییە. لێرەدا حەلاج گیراوە و هەرایەکی گەورەی لە ناوەندی ئایینی بە گشتی و ئەلقەی سۆفییان بە تایبەتی ناوەتەوە. کرماشانی خۆی لەبەردەم دوو هەڵوێستدا دەبینێتەوە: هەڵوێستێکی شەرعی لەمەڕ سەرەدەری و دادگایی کردنی کەسێك پابەندی بنەماکان نابێ و بە ئاشکرا پێشێلیان دەکات، دووەمیش سۆفییەك کە خاوەن بۆچوونی خۆیەتی، ئەگەر جۆرێك لە جیاوازی پێوە دیارە و خوێندنەوەی ڕەخنەییمان بۆی هەیە مانای ئەوە نییە بەمجۆرە مامەڵەی لەگەڵدا بکەین. لەوەدەچێ ئەو دوو هەڵوێستییە، بەتایبەت دوای ئەوەی هەندێك لە گەورە سۆفییان بە ئاشکرا دژایەتیان بۆ حەلاج رادەگەیەنن وەك عەمرو کوڕی عوسمانی مەککی (م٢٩٧ك/٩١٠ز)، و لەسەرووی ئەوانیشەوە جونەید [2]، کرماشانی تووشی جۆرێك لە دوودڵی کردووە، وایلێکردووە لەسەرووی جیاوازییە هزرییەکان و دژە بۆچوونی بۆ هەندێك لە تێزە بنەڕەتیەکانی حەلاجەوە، لەودیو ڕەوایی و ناڕەوایی ئەو مامەڵەیەی لەگەڵ حەلاجدا دەکرێ، بەدوای ڕاستیدا بگەڕێ. لەمبارەوە دەقێك لەبەردەستە، ئەویش ئەوەیە کە کرماشانی چۆتە لای گەورە فەقیهی شافعی لە بەغدا، کە لە ناوەندی سۆفیگەریشدا ئامادەیی هەیە، ئەویش هەر ئەبولعەباسی کوڕی سورەیجە کە پێشتر ئاماژەمان

[1] الخطيب البغدادي: أخبار الصوفية، ص١٤٦. الذهبي: سير أعلام، ج١٤، ص٣١٧.

[2] الأسفراييني: التبصير، ص١٣٣.

بۆ هەڵوێستی ئەرێنییانەی لە حەلاج کرد، پێدەچی کرماشانی لەو رۆژەی فەتوای کوشتنی حەلاج دراوە، چۆتە لای ئەو فەقیهە و پرسی فەتواکەی لێکردووە، ئەویش بە ناڕەوای داناوە و رەتی کردۆتەوە[1].

دواجار چارەنوسی حەلاج لەداردان دەبێت، کە ئەمەش هەژانێکی گەورەی گەلی سۆفییانە، لەگەڵی بووبن یان دژی، بۆیە دەبووا خوێندنەوەی خۆیان بۆ ئەو چارەنووسە هەبووایە، کرماشانی یەکێك بووە لەمانە، کە تا ئاستی بەرهەمهێنانی گوتار لێی ورد بۆتەوە، گوتارێك کە دەشێ هەمەگیرانە ئاڕاستەی ئەوانە بکرێ وەك حەلاجن یاخود بیرکردنەوەی حەلاجییانەیان هەیە، لەو هەڵوێستەی کرماشانی تەنیا وتەیەکی گرنگمان لەبەردەستدا ماوە، کە هەم هەڵسەنگاندنی ئەزموونی عیرفانی حەلاجە و هەمیش پێشنیارکردن و دەستنیشانکردنی رێبازێکی ترە بۆ هەر ئەزموونێکی عیرفانی بیەوێ بەهەمان ئاڕاستەی حەلاجدا نەڕوا و هەمان چارەنووسی نەبێ. وتەکە بە شێوازی ئاگادارکردنەوەیە و لە چوارچێوەی چەمکێکی گرنگی سۆفییانە خراوەتەڕوو، ئەویش "بانگەشەکاریی – الإدعاء"ە؛ کرماشانی دەڵێ: ((دوورکەونەوە لە بانگەشەکاری، ئەوەی بیەوێ بەرهەمی بانگەشەکردن ببینێ با تەماشای حەلاج و چارەنووسی بکات))[2]، لەڕیوایەتێکی تریشدا وتەکە زیادەی هەیە کە دەڵێ: ((لەوکاتەوەی ئیبلیس گوتی من لەو باشترم، بانگەشە و نەیاریێتی شوومە بۆ ئەربابەکانی))[3].

بۆ تێگەیشتن لەو بۆچوونە دەبێ بیخەینە ناوکۆی هزری سۆفیگەرییەوە، لەوێدا دەزانین کرماشانی "بانگەشەکردن" لە چوارچێوەی سنووری شەرعییەکان دەبینێ، بانگەشەیەك کە وا دەناسرێ جۆرێکە لە بێشەرمی و بێڕێزیی و زێدەڕۆیی لە ئاخافتندا[4]. ئەگەرچی کرماشانی لەدەقەکەی خۆیدا دەستنیشانی چییەتی بانگەشەکردنی حەلاجییانەی نەکردووە و بەڕوونی مانای چەمکەکەی رانەگەیاندووە، بەڵام لە شوێنێکی تردا ئەو مانایەی ئاشکرا کردووە کاتێ رایدەگەیەنێ ئەو کەسە تووشی بانگەشەکاری درۆزنانە دەبێ کە دەستی لە حورمەتی شێخەکانی هەڵگرتبێ[5]، واتا پابەند نەبوونی بە سیستەمی سۆفییانە کە خۆی لە پلەبەندییەکی پلەبەندییەکی ئایینی تۆکمە و پیرۆزکراوەوە دەبینێتەوە، کە دەرچوون لێی وادەکات سۆفی بخرێتە دەرەوەی سیستەمەکەوە. هەر ئەو پابەند نەبوونەش بە سیستەمی کارپێکراو کرماشانی بەو ئاڕاستەیە دەبات حاڵی حەلاج بە حاڵی ئیبلیس بچوێنێ، هەر بۆیە رەخنەگرتنی ئەو لە حەلاج پەیوەستکراوە بە رەخنەگرتن لە ئیبلیس کە لە تێڕوانینی ئەودا وەك یەکەمین

[1] ابن الساعي: أخبار الحلاج، ص١٠٢.

[2] ابن الساعي: أخبار الحلاج،ص١٠١.

[3] الخطيب البغدادي: أخبار الصوفية، ص١٤٧.

[4] القشيري: منشور الخطاب، ص٩٩.

[5] الشعراني: الطبقات، ص١٧٠.

بانگەشــەکارێك چــاوی لیّ دەکــریّ، بەتایبــەت کاتێــك چــاکتر بــوونی خــۆی لــە مــرۆڤ بــە خــودا رادەگەیەنیّ، ئاکامی ئەو بانگەشە کردنەش – وەك لە کولتووری ئیسلامیدا بە روونی خراوەتە روو – بە نەفرەت کردنی بووە.

بۆ روونبوونەوەی زیاتری بابەتەکە، هانا بۆ بیروبۆچوونی حەلاج لە کتێبی "الطواسین" دەبــەین، ئــەو رێــك لــەو بابەتــە دەدویّ، بــە ئاشــکرا رایگەیانــدووە کــە خــۆی وەك ئیبلــیس بانگەشەکارە، بەڵام بێگومان بە تێگەیشتنێکی تەواو جیاواز لەوەی کرماشانی، بەڕای حەلاج کاتێك ئیبلیس رایدەگەیەنیّ لە ئادەم باشترە و جگە لە خودا سوژدە بۆ هیچی تر نابات، ئیدی بەمــە لــە ئــەهلی ئاسمانــە و لــەو یەکتاپەرســتتر نییــە، ئەمــەش بانگەشــەیەکی دروســتە[1]، لــە بەرامبــەردا بانگەشــەی حــەلاجیی بریتــی دەبــیّ لــەوەی "مــن خــودام – انــا الحــق" و – وەك لــە سەرەتاوە بەدیار کەوت – بانگەوازی تێکەڵ بوونی زاتی مرۆڤانەی لەگەڵ زاتی خودایی جاڕ دەدا، بیّ ئەوەی لەو چارەنووسە بترسیّ کە دەشیّ لە ئاکامی بانگەشەکەی پیّی بگات[2]، واتا بەڕای ئەو بانگەشە پەیوەست بوونە بە گوتنی راستی تەنانەت ئەگەر لەبەرامبەر خوداشەوە بێت، کەچی کرماشانی ئەمە وەك حاڵەتێکی نادروست دەبینیّ. بەمەش لەبەردەم دوو ئاستی قەسەکردنین لەسەر یەك تێز کە بانگەشەکردنە، ئەوەی کرماشانی دوانە لەسەر بەرهەم و ئاکامی تێزەکە نەك چییەتییەکەی، بۆیە لای ئەو بینینی حاڵی هەریەك لە ئیبلیس و حەلاج وامان لیّ دەکات – بیّ پرسی چییەتی – لە بانگەشەکاریی دوور بکەوینەوە، چونکە لە هەردوو حاڵەتدا ئاکامی شوومە، خۆ دواجار ئیبلیس بەنەفرەت کرا و حەلاج لە دار درا.

ب- تێڕوانینی کرماشانی بۆ چەمکەکانی نێو هزری حەلاج

رەخنەگرتنی کرماشانی لە حەلاج لە ئاستی بیروباوەڕەوە بە شێوەیەکی ناڕاستەوخۆیە، هیچ دەقێکی مێژووییمان لەبەردەستدا نییە بیسەلمێنیّ ئەو دوو سۆفییە رووبەڕوو قسەیان لەگەڵ یەك و لەسەر بۆچوونە سۆفییەکانی یەکتر کردبیّ، بەڵام بێگومان ناوبانگی حەلاج و ئەو سەرکێشییەی لە بیرکردنەوەدا پیّی ناسرابوو، وای لە کرماشانی کردووە لەو ئاستەشدا قسەی لەسەر بکات. بەتایبەت کە دەقێکی گرنگمان لەمەڕ هەڵوێستی حەلاج لە تێگەیشتنی هاوڕێیەکی نزیکی کرماشانی لە حاڵەتی سۆفییانە هەیە، ئەویش ئیبراهیمی خەواصە[3]، رەخنەی حەلاج لەو سۆفییە لەوەدایە کە نەیتوانییەوە لەنێو مەقام و حاڵە سۆفییەکاندا، لە مەقامی پشتبەستن بە خودا"تەوەکول" بپەڕێتەوە بۆ حاڵی "فەنابوون لە یەکتاپەرستی – الفناء في التوحید"دا[4]. وەك دەزانــریّ ئــەو هاوڕێیــەی کرماشــانی لەتەوەکولــدا یەکانــەی ســەردەمەکەی خــۆی بــوو،

[1] الطواسین، ص١٣. هەروەها بڕوانە: روزبهان بقلي: شرح شطحیات، ص ص٣٧٧-٣٨١. آنا ماري شیمل: أبعاد، ص٢٦٥.

[2] الطواسین، ص١١٤. هەروەها بڕوانە:
Arberry: Sufism, p.60.

[3] السلمي: طبقات، ص٤٠٢. القشیري: الرسالة، ص١١٢.

[4] بۆ دەقی رەخنەکەی حەلاج بگەڕێوە بۆ: الهجویري: کشف، ج٢، ص٤٣٦.

تەوەکول بۆتە بابەتی هەرە سەرکی بیرکردنەوەی و کتێبی تایبەتی لەسەر نوسیوە[1].خەواص پێی وابوو سۆفی لە چوارچێوەی ئەو مەقامەدا دەتوانێ پێناسەی پەیوەندیی خۆی بە خوداوە بکات، ئەو تەوەکولەی بە پلەی یەکەم پەیوەستە بە ئازاردانی جەستەیی وەك کەم خواردن و پشتکردن لە حەز و ئارەزووە دونیاییەکان[2]، کەچی حەلاج رازی نەبووە بەوەی ئەو مەقامە رێبازێك بێت بۆ رازیکردنی خودا بەڵکو دەبێ سۆفی بەتەواوی خۆی بداتە دەستی خوداوە، کە ئەمەش رێگای فەنابوونە[3]، وەك تۆزێکی تر باسی دەکەین.

ئەوەی لێرەدا گرنگە هەڵوێستی ئیبراهیمی کرماشانی یە لەو بەریەککەوتنە هزرییەدا، ئەگەرچی هەڵوێستەکە نادیارە، بەڵام بە وردبوونەوە لە تێگەیشتنی بۆ تەوەکول ناڕاستەوخۆ قسە لەسەر بەریەککەوتنەکە دەکات و ویستوویەتی سنووری بۆچوونی هەردوولا دەستنیشان بکات، ئەمەش لە رێگەی نیشاندانی ئەو پایەیەی ئەو و هاوڕێکەی و پەیڕەوکارانی رەوتەکەیان بە تەوەکولی دەدەن و بۆتە بەشێك لە بونیادی بیرکردنەوەی سۆفییانەیان، لەگەڵ ئەو حاڵەی حەلاج داوای لێ کردون پێی بگەن و رایگەیاندووە ئەوان هێشتا لێی دوورن کە فەنابوونە.

بە بۆچوونی کرماشانی تەوەکول: ((رازێکە لە نێوان بەندە و خودا دا، بۆیە ئەرکە – لەسەر بەندە – ئەو رازەی بۆ کەس ئاشکرا نەکات))[4]. بێگومان بە "راز"دانانی ئەو مەقامە بەرزکردنەوەیەتی بۆ سەرووی ئەو پێناسانەی سۆفییان بۆیان دەکرد، هەروەها بەخشینی تایبەتمەندییەکی عیرفانییانەیە بە مەقامەکە و رایدەگەیەنێ ئەستەمە مرۆڤ بتوانێ پێی بگات، چونکە دواجار "راز" لە خەڵك پەنهانە و، بە دەستووری سۆفییان، تەنها خودا دەیزانێ[5]، بۆیە دەشێ وەك بالاترین پایەی پەیوەندیی نێوان مرۆڤ و خودای ببینین و چاوەڕێی ئەوە نەکەین لەپشت ئەودا ئاستێکی تری پەیوەندیی هەبێت. کەچی لای حەلاج تەوەکول تاقیکردنەوەی تواناکانی مرۆڤە لە بەرگە گرتن ، مانەوەش لەو مەقامەدا رەفتارێکی سۆفییانەیە نەك رازێکی خودایی، بۆیە رایدەگەیەنێ کەسێك بەڕاستی تەوەکولی کردبێ نابێ لە شارێکدا شتێك بخوات کە تیایدا کەسێکی لەو شایستەتر هەبێ بیخوا[6]، کەواتە ئەگەر سۆفیبوون لە سنووری ئەو مەقامەدا بمێنێتەوە ئەوا دەستنیشانکردنی ئەو پانتاییەیە کە سۆفی دەتوانێ تیایدا پەیوەندیی خۆی بە "هەق" ببینێ، نەك رازێك پەیوەندییەکەمان لێ بشارێتەوە.

بەهەرحاڵ مانەوە لە مەقامی تەوەکول لای کرماشانی مانای ئەوە نییە قسەی لەسەر "فەنابوون"، کە حەلاج بانگەشەی بۆ دەکرد، نەبێ؛ بەڵکو دەیەوێ – رەنگە وەك رەخنەیەکیش

---

(1) السلمي: المقدمة، ص٣٩. منصور بن اردشير عبادي: مناقب، ص٩٧.

(2) الخركوشي: تهذيب، ص١١٣. السلمي: المقدمة، ص٣٩.

(3) لويس ماسينيون: آلام الحلاج، ج١، ص١٣٧.

(4) السلمي: المقدمة، ص٣٩. فريد الدين عطار: تذكرة، ص٢١٥. ابن الملقن: طبقات، ص٥٠.

(5) القشيري: عبارات الصوفية ، ص٦٠.

(6) ابن خميس: مناقب، ج٢، ص٧٧.

بۆ تێگەیشتنی حەلاجییانە – بۆچوونی خۆی لەسەر بخاتە روو، تەنانەت دەشێ بڵێین دوان لەو چەمکە جومگەیەکی بنەڕەتی هەڵوێستە رەخنەییەکەی پێکدێنێ.

چەمکی "فەنابوون" لە هزری سۆفیگەریدا فرە مانایە، بەجۆرێك ئەوەی بخوازێ لە یەك پێناسەدا جێی بکاتەوە کورت دێنێ، لەگەڵ ئەوەشدا "فەنا" و "بەقا" بە دوو پایەی بنەڕەتی گەشەسەندنی سۆفی لە دالآنەکانی عیرفان دادەنرێن[1]. پێ دەچێ لە دەستپێکی بەکارهێنانی دوو چەمکەکەشدا زێتر مانایەکی رەوشتییانەیان پێ درابێت، هەر بۆیە فەنابوون بریتی دەبێ لە وونبوونی هەموو خەسڵەتێکی خراپ و پشتگوێ خستنی تەواوی ئارەزووە دونیاییەکان[2]، کەواتە گەڕان بەدوای حاڵی فەنابوون گەڕانە بەدوای کۆمەڵێك بنەمای ئاکاریی، سۆفی دەتوانێ بەهۆیانەوە خۆی پێناسە بکات، کاتێکیش رەفتارە مرۆییەکان بایی ئەو پێناسەیە نابن سۆفی بەدوای خەسڵەت و رەفتاری سەروو مرۆڤانە دەگەڕێ، بۆیە فەنابوونی دەبەستێتەوە بە پەیوەندیی خۆی بە خوداوە بۆ دۆزینەوەی کۆمەڵێك رەفتاری خودایی و مانەوە بە هۆیانەوە، کە ئەمەش حاڵی بەقایە[3]، لێرەوە ئاسایی دەبێ حاڵەکان وونبون و بێ ویستیی مرۆڤ بێ لەبەردەم ئامادەیی و ویستی رەهای خودایی.

بەدەر لەم تێگەیشتنە دوانی سۆفییان لەسەر فەنابوون دوانە لەسەر بار و پایەکانی، کە لەمەشدا گەلێ سۆفییان بە رەوتی جیاواز و دژ بەیەکدا رۆیشتوون؛ هەندێکیان فەنابوون لەسنووری شەریعەتدا دەخوێننەوە و پیادەی دەکەن، وەك لەتەسەوفی سوننەگەرادا دیارە[4] و کرماشانی لەمەڕخۆشمان سەر بەم رەوتەیە، کەسانێکیش دەیبەنە دەرەوەی ئەو سنوورە و تێکەڵی چەمکی تری دەکەن کە نە شەریعەت و نە سۆفییەکانی پابەند بە بنەماکانی قەبوڵی دەکەن، ئەمەش زێتر لەلای سۆفییانی بەغدادەوە دەبینرێ[5]، کە بێگومان حەلاج نموونەی هەرە دیاریانە، بە تێگەیشتنی ئەم گرۆیەش لەدەستدانی خەسڵەت و تایبەتمەندیە مرۆییەکان دەروازەیەکە بۆ بەرجەستەکردنی خودایەتی لەمرۆڤدا، وەك لە دەستپێکدا قسەمان لەسەری کرد.

لەبەرامبەردا بەرەی یەکەم کە کرماشانی یەکێك لە رەمزەکانییەتی، پێیان وایە دەبێ فەنابوون لەچوارچێوەی پەیوەندییەکی خودان مەرزی نێوان مرۆڤ و خودا بمێنێتەوە و بریتی دەبێ لە ناسینی خودا و بە تاك دانانی، ئەمە رێك لە پێناسەی ئیبراهیم بۆ "زانستی فەنا و بەقا" دەردەکەوێ ، کاتێك رایدەگەیەنێ ئەو زانستە:((لەبارەی دڵسۆزی بۆ یەکتایی و راستی

---

[1] F.Rahman: Baka wa Fana, EI,Vol.I,p.951.

[2] القشيري: الرسالة، ص ١٤٦-١٤٧ .

[3] الكلابادي: التعرف، ص٩٠-٩١.

[4] رەنگە دیارترینیان جونەید بێت، لەمبارەوە بڕوانە: رسائل الجنيد، تحقيق: على حسن عبد القادر، القاهرە، ١٩٨٨، ص ص٣٢-٣٧، بۆ زانیاری زیاتر بڕوانە: مجدي ابراهيم: التصوف السني- حال الفناء بين الجنيد والغزالي، مكتبة الثقافة الدينية، القاهرة، ٢٠٠٢، ص ص٢٨٣-٣٠١.

[5] السراج: اللمع، ص٥٥٢.

بەندایەتی یە، هەر شتێکی تری جگە لەمە لەرێلادان و زەندەقەیە))[(١)]. ئەم وتەی کرماشانی لە نێو کولتووری ئیسلامیدا بە ئاسانی تێنەپەڕێنراوە و پشتگوێ نەخراوە، بەڵکو چەند جارێك هەڵوەستەی لەسەر کراوە و وەك بەڵگەیەکی تێگەیشتنی دروستی فەنا و بەقا بەکارهێنراوە؛ لایەنی کەم دوو راڤەی جیاوازی وتەکە لەبەردەست دایە، یەکێکیان هەر لە نێو بازنەی سۆفیگەریەوە لەلایەن هجوەیری بۆی کراوە[(٢)]، ئەویتریان درەنگتر لەدەرەوەی ئەو بازنەیەیە، لەلایەن زانای ناودار ذەهەبی(م ٧٤٨ك/ ١٣٤٧ز)یەوەیە[(٣)]، بەلاّم ئەوەیان رووکەشیانەیە و وەك تانە لێدانێکی ساکاریی هزری سۆفیگەری لە دیدێکی شەرعی، بەکارهێنراوە و زۆر لەمانای دروستی وتەکەمان دوور دەخاتەوە.

هەرچۆنێك بێت وتەکە جۆرێك لە گشتگیری پێوە دیارە و هاوکارمان نابێت لە تێگەیشتنی بۆچوونی وردی ئەو لەسەر دوو چەمکەکە، چونکە ئەو لەڕووی چییەتیەوە باسیان ناکات ئەوەندەی دەستنیشانی ئەوە دەکات کە دەبێ چی نەبن، بێگومان سنووردار کردنیشیان بە دوو چەمکی تری وەك "یەکتایی" و "بەندایەتی" نەك هەر پێناسەیان ناکات بەڵکو جەخت لەسەر ئەو سنوورانە و پێویستی پاراستنیان دەکاتەوە، هەر بۆیە دەشێ بڵێین ئەو خوێندنەوەیەی فەنابوون سنووردانانە بۆ هەر کەسێك بیەوێ لەدەرەوەی یەکتاییەوە لە پەیوەندیی نێوان خۆی و خودا بگات، تێگەیشتنێك کە نابێ لەدەرەوەی بەندایەتی مرۆڤ بۆ خودا هیچ مانایەکی تری پێ ببەخشرێ، بۆیە ئەگەر فەنابوون بە لەدەستدانی خەسڵەت و تایبەتمەندیی مرۆڤانە لەبەرامبەر بەخودا لێکدەدرێتەوە، ئەوا بەمانای ئاوێزانی مرۆڤ بە خەسڵەت و تایبەتمەندییە خوداییەکان نایەت، وەك حەلاج بانگەشەی دەکرد. کرماشانی لەو بڕوایە بووە نابێ فەنابوون ئاوێزانبوونی زاتی مرۆڤانە بێ بە زاتی خودایی، بەڵکو دەبێ بە ڕوونی تخوبی نێوان زات و بابەت دیاربێ، خودێك کە کارەکەی یەکتاپەرستی و دروستی پابەند بوونە بەو کردەیە، لەگەڵ بابەتێك کە نابێ تێکەڵ بەو کردەیە بکرێ و ببێتە بەشێکی بەرجەستەکراو، چونکە هەر کارێکی لەمجۆرە دەرچوونە لە سادەترین پێناسەی یەکتاپەرستی و ئاساییە — وەك ئەو حوکمی لەسەر داوە — بچێتە خانەی زەندەقەوە.

خوێندنەوەی هجوەیری بۆ وتەکە لەوەی گوتمان نزیکە، پێی وایە هەر دەرچوونێك لەو تێگەیشتنەی فەنابوون نزیك بوونەوەیە لە تێگەیشتنی مەسیحییانەی پەیوەندیی نێوان خودایەتی و مرۆڤایەتی(لاهوت و ناسوت)، بۆیە دەڵێ ئەوەی کرماشانی مەبەستیەتی دانپیانانی "بەندە"یە بە یەکتایی خودا، مانای ملکەچی و گوێڕایەڵی بەندەیە بۆ بڕیاری

[(١)] ((علم الفناء و البقاء يدور على إخلاص الوحدانية و صحة العبودية، و ما كان غير هذا فهو المخاريق و الزندقة))؛ الخركوشي: تهذيب، ص٣٥٣. القشيري: الرسالة، ص١١٢.الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٤٤٢. ابن عساكر: تاريخ، ج٦، ص٤٤٣. اليافعي: مرآة الجنان، ج٢، ص٢٤٣.

[(٢)] كشف المحجوب، ص٤٨٦. هەروەها بڕوانە: خواجه محمد پارسا: فصل الخطاب، ص٤٦-٤٧.

[(٣)] سير أعلام، ج١٥، ص٣٩٣.

خودایی، لێرەوە "ملکەچ – مرۆڤ" لە نێو سەرکەوتنی "باڵادەست – خودا" فەنا دەبێ، ئەوکاتە مرۆڤ هەست بە بێدەسەڵاتی خۆی دەکات و جگە لەبەندایەتی هیچی تری بۆ ناکرێ[1].

لەلایەکی ترەوە لە بۆچوونی سۆفییەکەی کرماشان دەردەکەوێ کەمتر فەنابوون ئەو مانا رەوشتییەی هەیە کە تەنانەت لە کولتووری سۆفیگەری فەرمی پێی بەخشراوە و وەك بینیمان جیاکاری بوو لە نێوان رەفتاری چاکە و خراپە[2]، بەڵکو تەنیا لە پەیوەندیی بە خوداپەرستییەوە خۆی بەیان دەکات، ئەگەر رەهەندێکی رەوشتیانەشی هەبێ، ئەوا بریتی دەبێ لە رەوشتی "خوداپەرستی" لە رێگەی ئاشنابوون بە چۆنییەتی دڵسۆزبوون بۆ ئەو چەمکە و بەندایەتی دروست، ئیدی هەر بنەمایەکی ئەخلاقی ئەم مەبەستە دەپێکێ دەکرێ لەنێو فەنا و بەقادا جێگەی ببێتەوە.

بێگومان هێشتنەوەی ئەم دوورایییەی نێوان مرۆڤایەتی و خودایەتی بەو مانایە نییە کرماشانی هەمان ئەو تێگەیشتنە باوەی لەمەڕ پەیوەندیی مرۆ بە خوداوە هەبێت کە لە زەمینەی فەرمی ئیسلامیدا کاری پێ دەکرێ و ئاکامەکانی پەیوەندییەکەی لەسەر دادەرێژرێ؛ پەیوەندییەك کە خۆی لە تێزی "خوداپەرستی لە پێناو پاداشت" دەبینێتەوە، بەدەستەواژەیەکی تر باوەڕبوون بە خودا و جێبەجێکردنی فەرمانەکانی بەمەبەستی شادبوون بە بەهەشت بێ، بەڵکو لە روانگەیەکی عارفانەوە دەخوازێ پەیوەندییەکە لە چوارچێوەیەکی تر بێ کە بریتییە لە "بینینی خودا".

بەر لەوەی تێزەکەی لەسەر ئەو بابەتە بخەینەروو دەبێ ئەوە روونبکەینەوە کەوا پرسی بینین و نەبینینی خودا پانتاییەکی دیاری لە هزری ئیسلامیدا – بە رەوت و ئاراستە جیاوازەکانییەوە – هەیە و بۆتە پرسێکی بنەڕەتی کەلامناسی ئیسلامی، بەکورتی تەنیا ئەوەندە دەڵێین هەندێك لە رەوتەکان لەوانە موعتەزیلەکان پێیان وابووە – لەبەر تایبەتمەندی پێکهاتە و سیفاتەکانی – بینینی خودا مەحاڵە[3]. کەسانێکیش، بەتایبەت بەشی هەرە زۆری پەیڕەوکارانی رەوتە سوننەگەراکان لەباوەڕی بینینی لە رۆژی پەسڵان دان، بەڵام لە دەرەوەی هەر چۆنییەتی و مەرزێکدا (بلا کیف و لا حَد)[4]. کرماشانی بۆچوونی دووەمی هەیە و پێی وایە مرۆڤ خودا دەبینێ، لەلای ئەودا مەسەلەکە لەدەرەوەی چییەتی خوداوەیە، کە ئەمە رێگەیەك بوو بۆ فەنابوون تیایدا، بەڵکو پەیوەستە بە مەبەستی بەندایەتی لەخۆیدا، کە ئەمەش فەنابوونە لە یەکتاپەرستی.

---

(1) کشف المحجوب، ص٤٨٦.

(2) بۆ پێناسەی زیاتری چەمکەکە بگەڕێوە بۆ: رفیق العجم: موسوعة مصطلحات التصوف الأسلامي، مکتبة لبنان، بیروت، ١٩٩٩، ص ص٧٣٠-٧٤٠.

(3) لەمبارەوە بگەڕێوە بۆ: الأسدآبادي: الأصول الخمسة، حققه: فیصل بدیر عون، مطبوعات جامعة الکویت، الکویت، ١٩٩٨، ص٧٤.

(4) البغدادي: الفرق، ص٣٠١.

ئەو ئاماژە بۆ دوو جۆر لە بینینی خودا دەکات کە دەشێ ناویان بنێین "بینینی راستەوخۆ" و "بینینی ناڕاستەوخۆ" یاخود "بینین بە نوێنەرایەتی"، ئەمانە هەردوو جۆریان جەختکردنەوەیەکی شاراوەی لەسەر ئاوێزان نەبوون تێدایە، بەڵام گەڕانە بەدوای جێگرەوەیەکی ئەم ئاوێزانە. جۆری یەکەمی بینین پەیوەستە بە ژیانی دوای مەرگەوە؛ لێرە قسە لەسەر پاداشتی خوداپەرستی دەکات و رایدەگەیەنێ بۆ "وەلیەکانی خودا" ئەو کارە بە مەبەستی شادبوون بەو بەهەشتە نییە کە – وەك خۆی وەسفی دەکات – بەقەد زەوی و ئاسمان بەرینە، بەڵکو بۆ بینینی خودا خۆیەتی، ئەو خوداپەرستییەی وەلییەکان کردوویانە تەنها بەوە رازیان دەکات لە رووخساری خودا رابمێنن[1]. ئیدی چێژی رامان لەو رووخسارە و"کەشفبوون"ی، لە سەرووی هەر چێژێکی تری جەستەیی دەبێ کە لە کولتووری ئایینیدا وێنای بەهەشتی پێکراوە[2]. بێگومان هەر کرماشانی ئەم بۆچوونەی نییە، بەڵکو هاوشێوەی ئەو تێڕوانینە لای کەسانی تریش هەیە لەوانە ئەبو حامدی غەزالی کە رایدەگەیەنێ کەسە نزیکەکانی خودا لە بەهەشتدا تەنها لەو دەڕوانن و بەکەم تەماشای "نیعمەتەکان"ی ئەوێ دەکەن[3].

هەرچی بینینی ناڕاستەوخۆیە ئەوا نزیکترمان دەکاتەوە لە بابەتی فەنابوونەوە، ئەوەتا پێی وایە خودا لەبری ئەوەی باوەڕداران لەسەر زەوی تەماشای رووخساری وی بکەن، قەرەبووی کردوونەتەوە بەوەی دەشێ لە برا باوەڕدارەکانیان بڕوانن[4]، بێگومان لێرەدا کرماشانی مەبەستی ئاوێزان بوون نییە، بەڵکو جەختکردنەوەیە لەسەر کردەوەی زاتێکی مرۆڤانە کە زانینی لەسەر یەکتاوە هەیە، بۆیە بینینی باوەڕداران، بینینی کەسانێکە لە حاڵی فەنابووندان، پەیوەندییان بە هەق چۆتە سەرووی حەزەکانیان، ئەوان نوێنەرایەتی خودا دەکەن لە پرۆسەی پەیوەندیی گرێدانی مرۆڤی باوەڕدار بە خوداوە، بەڵام نوێنەرایەتی کردن بە کردەی مرۆڤانە کە بەندایەتییە نەك خودایانە کە یەکتاییە.

هەرچۆنێك بێت – بە گەڕانەوە بۆ بابەتە بنەڕتییەکە – وەنەبێ ئەو تێگەیشتنەی کرماشانی بۆ مەسەلەی فەنا و بەقا تایبەت بێ بەو، بەڵکو هەندێك لەوانەش کە قەبوڵی حەلاجیان کردووە و تێزەکانی ئەویان پێ قەبوڵ بووە، جەختیان لەسەر ئەوە کردۆتەوە ئەگەر دوو چەمکەکە بەندایەتی بۆ خودای لەگەڵ نەبێ دەبێتە جۆرێك لە بانگەشە، بۆیە هەر کاتێك سۆفی بچێتە دۆخی فەنابوونەوە، لە هەموو شتێك خاڵی دەبێتەوە جگە لە پابەندبوون بە بەندایەتی بۆ خودا، چونکە راستی ئەم دۆخە بەندە بە راستی بەندایەتییەوە[5].

---

[1] المكي: علم القلوب، ص١٦٦.

[2] لەبارەی چێژی فیردەوسی بگەڕێوە بۆ: عزيز العظمة: دنيا الدين في حاضر العرب، ط٢، دار الطليعة، بيروت، ٢٠٠٢، ص ص١٣٩-١٤٧.

[3] المحبة والأنس و الشوق والرضا، مكتبة و مطبعة مصطفى البابي الحلبي، القاهرة، ١٩٦١،ص٨١.

[4] ابن خميس: مناقب، ج٢، ص١١٧. فريد الدين عطار: تذكرة، ج٢، ص٢١٥.

[5] الخركوشي: تهذيب، ص٣٥٣-٣٥٤.

بەمشێوەیە، وا دێتە بەرچاو دابڕانێکی گەورە لە نێوان هزری کرماشانی و حەلاجدا هەیە و وا دەردەکەوێ زۆر کەم ئەگەری بەیەکگەیشتنی ئەم دوو بازنەیە هزرییە هەبێ، لەگەڵ ئەوەشدا ئەوەی جێگەی سەرنج بێ لە مانابەخشین بە چەمکی "بەندایەتی"، بە پێچەوانەی چەمکەکانی ترەوە، کرماشانی لەگەڵ حەلاجدا هاوڕایە، ئەویش بریتییە لە ناساندنی بەندایەتی لە چوارچێوەی چەمکی "ئازادی"دا؛ حەلاج پێی وابوو ئەوەی ئازادی بوێ دەبێ بە بەندایەتی بگات[1]، هەرچی ئیبراهیمە رایدەگەیەنێ ئەوەی بیەوێ لە نێو گەردووندا ئازاد بێ، با لە خواپەرستیدا دڵسۆز بێ، ئەوەیش بتوانێ بە خودا پەرستی بگات لە هەموو شتێکی تر ئازاد دەبێ[2]، بەو مانایە بەندایەتی بۆ خودا – بە بینینی هەردوو سۆفی– ئازادبوونی سۆفییە لەو پەیوەستییانەی وەك ئاکامی هەبوونی مرۆڤ لە جیهاندا هەیە، ئەوکاتە دەچێتە دەرەوەی بازنەی هەر پەیوەستییەکەوە جگە لەوەی بە خودای دەبەستێتەوە، بێگومان ئەمەش بەخشینی مانایەکی عیرفانییە بە چەمکی ئازادی لە نێو کولتووری ئیسلامی[3] و دەرهێنانییەتی لەو چوارچێوە گشتییەی دەشێ جێگەی چەمکەکەی تێدا بکرێتەوە و بناسێنرێ.

[1] ابن خميس: مناقب، ج٢، ص٧٧.

[2] السلمي: طبقات، ص٤٠٤. فريد الدين عطار: تذكرة، ج٢، ص٢١٥.

[3] بۆ زانیاریی پتر لەسەر ئەو مانا عیرفانیەی ئازادی بگەڕێوە بۆ: فرانز روزنتال: مفهوم الحرية في الإسلام، ت: رضوان السيد و معن زيادة، ط٢، دار المدار الإسلامي، بيروت، ٢٠٠٧، ص ص١٥٩-١٧٥.

دووەم: ئەبوبەكری كوڕی یەزدانیاری ورمێ و دامەزراندنی ڕەوتی سەربەخۆی سۆفیگەری

لە پێناو دانانی سنوورێك بۆ هەر هەوڵێكی دەرچوون لە بنەما چەسپێنراوەكانی هزری سۆفیگەری، گەورە سۆفییانی سەردەمەكە سیستەمێكی كولتووری ئەوتۆیان دامەزراندبوو، جەختی لەسەر پیرۆزكردنی زۆری شێخی سۆفی و گوێڕایەڵی مورید و پەیڕەوكارانی بۆ بڕیار و كردەوەكانی دەكردەوە، ئەوەش لە میانەی برەوپێدانی سرووتی ئایینی – سۆفییانەی ئەوتۆ كە ئەوكەسەی دەچووە نێو ئەلقەی سۆفییانەوە ناچار دەكرد لە هەموو زانین و حاڵێكدا بگەڕێتەوە بۆ مامۆستاكانی و لە بۆچوونی ئەوان دەرنەچێ[1]. ئەو سیستەمەش كاری دەكرد بۆ ئەوەی هزری ئایینی، زیاتر لە خزمەت تۆخكردنەوەی ئەو پەیوەندیانە بێت، دواتریش تەواوی هزرەكە لە چوارچێوەی تیژ و چەمكی بەرهەمهێنراو لەلایەن گەورە سۆفییانەوە، سنووربەند دەكرا.

لە نێو ئەم ڕەوشەدا ئەستەم بوو چاوەڕێی ئەوە بكرێ كەسانێك دەربكەون، بەو سیستەمە ڕازی نەبن و بتوانن بە ئاشكرا ڕەخنە لەو گەورە سۆفییانە بگرن و هەوڵبدەن سنوورێك بۆ هەژموونی تێزەكانیان بەسەر تەواوی گوتاری سۆفیگەری ئیسلامی دابنێن، یاخود لایەنی كەم بتوانن لە دەرەوەی كولتووری ئەوان لەنێو ئەو گوتارەدا كار بكەن و برەو بە چەمكگەلێك بدەن كە بە ڕای ئەوان لە نێو گوتارەكەدا پشتگوێ خراون یاخود تێگەیشتنی هەڵەیان لەسەر هەیە.

كەسێك كە لە پانتایی كوردیدا ئەو توانایەی لە خۆیدا بینیوە هەڵوێستێكی ڕەخنەیی لەو جۆرەی هەبێ و لە دەرەوەی بۆچوون و ڕێبازە باوەكانی سۆفیگەری كەسێتی خۆی هەبێ – وەك پێشتر ئاماژەمان بۆی كرد – گەورە سۆفی كوردی شاری ورمێ، ئەبوبەكری كوڕی یەزدانیارە، وەك لە خوارەوە وردەكاریەكانی هزرەكەی دەخەینە ڕوو.

– پێگەی شەریعەت لە تێڕوانینی كوڕی یەزدانیاردا

ئەوەی لە سەربوردەی هزریی ئەبوبەكری كوڕی یەزدانیار رابمێنی تێبینی دوو ڕەهەندی بنەڕەتی دەكات، یەكێكیان شارەزابوونییەتی لە بواری شەریعەت و ئەویتریان قوڵبوونەوەیەتی لە بواری حەقیقەتدا؛ ئەو دوو ڕەهەندەش تەواوكەری یەكترن، بەبێ خوێندنەوەی ئەوەی یەكەمیان زەحمەت دەبێ بتوانین تێڕوانینێكی گشتگیرمان لە سەر ئەوەی دووەم – كە بابەتی بنەڕەتی توێژینەوەكەیە – بۆ گەڵاڵە بێ، بۆیە بەر لەوەی بێینە سەر بنەما و ڕووخسارەكانی ئەو ڕەوتە سۆفیگەریەی هەوڵی دامەزراندنی داوە، بە پێویستی دەزانین تیشكێك بخەینە سەر پەیوەندییەكانی بە كایەی شەریعەتەوە و لەوێوە ئەو زەمینە شەرعییە دەستنیشان بكەین كە ئەوی عارف كاری تێدا كردووە و ڕەوایی بۆ تێزە هزریەكانی خۆی لە بواری سۆفیگەریدا دۆزیوەتەوە.

---

[1] السلمي: الملامتیه، ص١٠٨.

گێڕانەوەی فەرموودەی پێغەمبەر دەچێتە چوارچێوەی شارەزایی کوڕی یەزدانیار لە بواری شەریعەتدا و یەکێکە لەو زانستانەی پێیەوە سەرقاڵ بووە[١]، کاتێکیش دەبینین وەك ژێدەرێك لە لایەن کەسانی ترەوە پشتی پێ دەبەسترێ و وا دەناسرێن لە سەردەستی ئەودا فەرموودەیان وەرگرتووە[٢]، بەمە دەبێتە ئەلقەیەکی ئەو زنجیرەبەندییەی لە دەستنیشانکردنی پایەی گێڕەرەوانی فەرموودە هەیە لە چوارچێوەی ئەو زانستانەی لەو بوارە پەیڕەویان لێ دەکرا. هەرچی پەیوەندیی بە کایەی فیقهیەوە هەبێ، ئەوا زانیاری ئەوتۆمان لەبەردەستدا نییە لەسەر ئەو ڕێبازە فیقهیەی دەشێ پەیڕەوی کردبێ، ئەگەرچی لەوە دەچێ مەیلی بەلای ڕێبازی شافعییەوە بووبێ، بە بەڵگەی ئەو گوتەیەی لە خودی شافعی دەگێڕێتەوە و ئاماژە بۆ پێگەی باڵا و سەروو ئاسایی فەقیھ لای خودا دەکات[٣].

کارکردن لەنێو شەریعەت سنوورێکی بۆ بەرهەمهێنانی هزری ئایینی لای ئەو سۆفییە داناوە، ڕازی کردووە بەوەی تەنیا لەو سنوورەدا بیر لە دیاردەی ئایینی بکاتەوە و ڕێگە بە خۆی نەدات بچێتە نێو هەندێ کایەوە کە ئەو سنوورە شەرعیانە بە لادان و دەرچوون لە باوەڕداریی دروستی دەزانن، ئەوەتا ئەو پابەندبوونە وایلێکردووە خۆی لەو گفتوگۆ و مشتومڕانە بەدوور بگرێ، کە لە دووتوێی کەلامناسیی ئیسلامیدا، لە بارەی سروشتی دەقی قورئانی و گوتەی خودایی لە ئارادابوون[٤]، لەوە ناچێ مەیلی ئەوەی هەبووبێ قسە لەسەر ئەو بابەتانە بکات و بە نەشیاوی زانیوە، بۆیە دەیبینین ئەو بۆچوونانەی زانایانی پێشووتر دەگێڕێتەوە کە دەریدەخات ئاکامی سەرقاڵ بوون بەو بابەتانە و بە کەلامناسیی بە گشتی، لەڕێ لادان و زەندەقەیە[٥]، لەسەر هەمان بابەت فەرموودەی وا دەگێڕێتەوە گوایە پێغەمبەر ڕایگەیاندوە:((گوتەی خودا خەلق نەکراوە))[٦]، بەمەش – لە میانەی دروستکردنی ڕەوایەتییەکی شەرعییەوە – سنوورێك بۆ هەر ڕاوبۆچوونێکی جیاواز لەسەر ئەو بابەتە دادەنێ.

لەو پێودانگەوە، پابەند بوون بە شەریعەت وای لە کوڕی یەزدانیار کردووە لەگەڵ کایەی سۆفیگەریدا تێکهەڵکێشی بکات، هەوڵبدات پەیوەندییەکی تەواوکاریی لە نێوان شەریعەت و

---

[١] السلمي: طبقات، ص٤٠٦. أبو نعيم: حلية، ج١٠، ص٣٦٤.

[٢] السلفي: الأربعين البلدانية، تحقيق: عبد الله رابح، مكتبة دار البيروتي، دمشق، ١٩٩٢، ص١٣٦. ابن عساكر: تاريخ، ج٥، ص٥٢، ٨١.

[٣] البيهقي: المدخل إلى السنن الكبرى، حققه: محمد ضياء الرحمن ألأعظمي، ط ٢، مكتبة أضواء السلف، الرياض، ١٤٢٠هـ/١٩٩٨م، ج١، ص ١٦٧.

[٤] وەك دەزانین مەسەلەی سروشتی قورئان، لە ڕووی ئەوەی خەلقکراوە یان کۆن و ئەزەلییە بابەتێکی بنەڕەتی هزری هەندێك لە گروپ و ڕەوتەکانی هزری ئیسلامیان پێکدەهێنا و لە چوارچێوەی دەستەواژەی کەلامناسیی جێگەی کراوەتەوە، بە تایبەت موعتەزیلەکان؛ کە پێیان وابوو ئەم دەقە ئایینیە داهێنراوی نوێیە و ئەزەلی نیە. الأسدآبادي: الأصول الخمسة، ص٨٦-٨٧.

[٥] المقريء: أحاديث في ذم الكلام و أهله، دراسة و تحقيق: ناصر عبد الرحمن الجديع، دار أطلس للنشر و التوزيع، الرياض، ١٩٩٦، ص٩٧.

[٦] السلفي: معجم، ص١٢٢.

حەقیقەتدا بدۆزێتەوە، لێرەدا شەریعەت دەبێتە ئەو پاشخانە زانستیەی سۆفی رەوایی قەوارەی ئایینی خۆی لەسەر دادەمەزرێنێ، ئیدی خوداپەرستی سۆفییانە نایەتە دی ئەگەر رەچاوی قورئان و سوننەت و بنەما شەرعییەکانی نێویان نەکرێ[1]، چونکە بەرای ئەو کەسێك ئەو پەیرەوەی نەبێ بە پلەی عارف ناگات، ئەوەتا دەڵێ: ((ئەوەی پەیرەوی لە سوننەت نەکات خودا بەوە سزای دەدات کە نەتوانێ ئەرکە دینییەکانی جێبەجێ بکات، ئەوەی ئەرکەکانیش جێبەجێ نەکات سزاکەی ئەوەیە کە بە مەعریفە نەگات))[2].

ئەو پەیوەندییە تەواوکاریە لە وێستگەی تری هزری کوڕی یەزدانیاردا ئامادەیە، وەك لە راڤەکردنی عیرفانییانەی بڕێك لە ئایەتی قورئانیدا بەرجەستە بووە، بەتایبەت راڤەی بۆ ئەو ئایەتانەی باس لە دوورکەوتنەوە لە ئارەزووەکانی ژیان و رازی کردنی خودا لەلایەن مرۆڤ دەکەن[3]. هەروەها دەبینین لە هەندێ لەو تێزانەی جومگەی بنەڕەتین لە هزری ئەودا، وەك چەمکی "شەرم" کە دواتر باسی دەکەین، شێوازێکی تری تێکهەڵکێشکردنی دەقی شەرعی و دەقی حەقیقەتی هەیە؛ ئەو شارەزایی لە راڤەی قورئان و فەرمووده و خوێندنەوەی تایبەتی بۆ سەرگوزشتەی پێشینان لە پێغەمبەران[4] و وتە و کرداری گەورە یاوەرانی پێغەمبەر خستۆتە گەڕ و بەپێی پێداویستی هزریانەی خۆی، بۆ روونکردنەوەی ئەو تێزە و جێگیرکردنی لە نێو فەرهەنگی چەمکە سۆفییەکاندا، سوودی لەو پاشخانە وەرگرتووە[5].

دواجار دەبێ ئەوە بزانین، ئەگەر شەریعەت پاشخانێك بێت بۆ خۆناساندنی سۆفی، ئەوا بەو مانایە نییە پایەی شەریعەت لە هی حەقیقەت بەرزتر بێ و ئەوانەی تایبەتمەندن بە زانستە شەرعییەکان باڵاتر بن لەوانەی تێکەڵ بە سۆفیگەری بوون و مەسەلەکە بریتی بێ لە سەرخستنی کایەیەك بەسەر ئەویترەوە. بەڵکو هەریەك لەو کەسانە رۆڵیان لە پانتایی ئایینیدا دیاری کراوە؛ رۆڵێك کە کوڕی یەزدانیار بە رۆڵی پاسەوانانی دەچووێنێ و رایدەگەیەنێ: ((فریشتەکان پاسەوانی ئاسمانن، فەرمووده گێڕەوان پاسەوانی سوننەتن، سۆفییان پاسەوانی خودان))[6]، بەمەش کاری سۆفی لە سەرووی کاری فەرمووده گێڕەوانە؛ ئەو راستەوخۆ پەیوەندیی بە خوداوە هەیە و سەرەدەری لەگەڵدا دەکات، کەچی بابای ئەهلی شەریعەت لەگەڵ ئەو رێسا و دەستورانەی پێغەمبەر(وەك پێوەندی نێوان مرۆڤ و خودا) دەژی، کە دەشێ مرۆڤەکان بە هۆیانەوە خودا لە خۆیان رازی بکەن. هەر لەو سۆنگەیەوە ئەو سۆفییەی ورمێ –

---

(1) السلمي: جوامع آداب الصوفية، ص٥٤.

(2) ابن يزدانيار: روضة المريدين، مخطوطة، ص٣.

(3) السلمي: تفسير السلمي، ج١، ص١٢٩، ٢٨٤. هەروەها بڕوانە ئەو کتێبەی هەمان نووسەر: زيادات حقائق التفسير، ص١٤٦.

(4) لە شوێنی تر و بۆنەی تری جیاوازدا بۆچوونی تایبەتی لەبارەی سەرگوزشتەی پێغەمبەران هەبووە، بگەڕێوە بۆ: السلمي: زيادات، ص٩٠.

(5) بۆ تەواوی دەقەکە بڕوانە: الخركوشي: تهذيب، ص ص٤٠٣-٤٠٧

(6) الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٤٣٢. ابن عساكر: تاريخ، ج٥، ص٨٢.

له پەیوەندیی نێوان ئەهلی حەقیقەت و ئەهلی شەریعەتدا – ئەو بەسەرهاتە دەگێڕێتەوە کە باس لە هانا بردنی گروپی دووەم بۆ یەکەم دەکات لە پێناو تێگەیشتنی دروستی ئەو قەیرانانەی لە بوارەکەی خۆیاندا دووچاری دەبنەوە[1].

– رەخنەی کوڕی یەزدانیار لە گوتاری باوی سۆفیگەری

ئەگەر سۆفی دەیەوێ رەوتێکی نوێی سۆفیگەری بهێنێتە دی، دەبێ بەر لە هەموو شتێك بە گوتاری باوی سۆفیگەریدا بچێتەوە و لە هەندێ جومگەیدا دایبڕێژێتەوە، بێگومان ئەوەش کارێکی زۆر ئەستەمە ئەگەر سۆفی نەچێتە سەرووی ئەو سیستەمەی بیرکردنەوەی سۆفییانی پێشوو و، پەیوەست بە گوتاری باوی دەستنیشانکردبوو و گوتارەکەی ئارەستە دەکرد. لێرەدا دەبووا کوڕی یەزدانیار ئەو هەنگاوە باوێ و ئەو پێوەندە تێکبشکێنێ، کە ئەوی لە نێو سیستەمەکە دەهێشتەوە، بەڵام لەوە ناچێ بۆ ئەو دەربازبوون ئاسان بووبێ، هەر بۆیە کارەکەی بە ویستی خودایی بەستۆتەوە و رایدەگەیەنێ بە هاوکاری خوداوە "قەید و پێوەندی سۆفییان"ی لە دەستی خۆی داماڵیوە[2].

لێرەدا داماڵینی ئەو پێوەندانە مانای دەرچوون لە تەواوی هزری سۆفیگەری ناگەیەنێت، بەڵکو بیرکردنەوەیە لەو هزرە لەودیو تێز و بۆچوونە باوەکانەوە، ئەگەرنا ئەو لە بۆنەی جیاوازدا پابەندی خۆی بەو هزرە راگەیاندووە[3]. ئەو دەخوازێ بە داماڵینی پێوەندەکانەوە لە هزرەکە تێبگات، هەروەها ئەو کون و کەلەبەرانەش ببینێ کە لە هزر و هەڵسوکەوتی سۆفییانی تردا هەیە و لەوێوە بگەڕێتەوە سەر سۆفیگەریی دروستەوە، ئەوکارەش ناکرێ ئەگەر دەستنیشانی جۆری ئەو پێوەندە نەکات کە دەبێ خۆی لێ دەرباز بکات و لە هەمانکاتدا بیکاتە دستپێکێکیش بۆ جێبەجێکردنی پرۆژەکەی. ئەو بەو شێوەیە لە پێوەندی سۆفییان دواوە: ((حاڵی مەحاڵ و ئاماژەی بێ بنەما – الحال المحال و الإشارات الباطلة))[4]، لێرەدا ئەگەر حاڵ بەخششێکی بەرزی ئاسمانی بێت بۆ سۆفی و لە نەبووەوە بێتە بوون[5]، ئەوا ئەو جۆرەی کوڕی یەزدانیار رەتی دەکاتەوە وانییە و نواندنی حاڵە نەك حاڵ

---

[1] المکی: علم القلوب، ص٥١.

[2] الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٤٣٢. جامي: نفحات، ص١٨٧.

[3] ابن خميس: مناقب، ج٢، ص١٢١.

[4] الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٤٣٢. جامي: نفحات، ص١٨٧.

[5] القشيري: الرسالة، ص١٣٢-١٣٣. الرازي: حدائق الحقائق، ص٢٩٤.

خۆی، بەمەش حاڵ ئەو بزاوتەی تێدا نامێنی کە لە هزری سۆفیگەریدا هەیەتی[1]. بەهەمانشێوە ئەو ئاماژە بێ بنەمایەش کە کوڕی یەزدانیار بە پێوەندی دەزانێ خستنەڕووی تێزێك یاخود بیرۆکەیەکە بە پەنهانی و شاردنەوەی ماناکانیەتی بێ ئەوەی لە بنەڕەتدا ئەو تێز و بیرۆکەیە هیچ مانایەك ببەخشێ، بەڵکو – وەك لە وتەکەی ئەودا دەردەکەوێ – جۆرێکە لە خۆدەرخستنی سۆفی بە بەکارهێنانی فەرهەنگی چەمك و دەستەواژەی سۆفییانە بێ ئەوەی توانای ئەوەی هەبێ بەسەر ماناکانی رابگات.

کەواتە رەخنەگرتنی ئەو لە سۆفیگەری فرە رەهەندە و زیاتریش خوێندنەوەی هەڵسوکەوتی سۆفییان دەگرێتەوە، بۆیە دەشێ بڵێین ئەو بۆچوونە راستی پێکاوە کە پێی وایە هەڵسەنگاندنەکانی ئەو بۆ حاڵی سۆفییانەیە نەك سۆفیگەریی لەخۆیدا[2]. ئەمەش وامان لێ دەکات لە دوو ئاڕاستەوە رەخنەکانی بخەینەڕوو:

١- نەگونجانی کردار و گوفتار

کێشەی سەرەکی کوڕی یەزدانیار لەگەڵ کولتووری سۆفیگەری نەگونجانی حاڵی سۆفییانەیە لەگەڵ ئەو هزرەی بەرهەمی دەهێنن، بە دەستەواژەیەکی تر لەو جیاکارییە دەدوێ کە کەوتۆتە نێوان وتە و چەمکەکانی سۆفییان کە بە هۆیانەوە گوزارشت لە کایە ئایینیەکەیان دەکەن و تەنانەت بانگەوازی بۆ دەکەن، لەگەڵ کارو کردەوەیان لە ژیانی رۆژانەیاندا لە نێوان خۆیان و لەگەڵ دەوروبەرەکەیان. سەبارەت بەو بابەتە سۆفی ورمێ وتەیەکی بەناوبانگی هەیە کە دەستنیشانی ئەو پەیوەندییەی نێوان هزر و کرداری سۆفییان دەکات بەپێی قۆتابخانە و رەوتە جیاوازەکانی دیاردەکە لە دەڤەر و شارە گەورەکانی جیهانی ئیسلامیدا؛ ئەو دەڵێ:

((سۆفییانی خوراسان کرداریان هەیە و گوفتاریان نییە، سۆفییانی بەغداد گوفتاریان هەیە و کرداریان نییە، سۆفییانی بەصرا هەم کردار و هەم گوفتاریان هەیە، سۆفییانی میصر نە کردار و نە گوفتاریان هەیە))[3].

بەر لە هەموو شتێك ئەو دەقە دەریدەخات کوڕی یەزدانیار خوێندنەوەی بۆ زۆربەی هەرە زۆری کولتووری سۆفیگەری لە سەردەمی خۆیدا کردووە، ئاگاداری وردەکاریەکانی

---

(1) لەمبارەوە بگەڕێوە بۆ: السهروردي: عوارف، ج٢، ص ص٢٦٤-٢٦٨.

(2) عبد الحسين زرين كوب: جستجو، ص١٢٩.

(3) ((صوفية خراسان عمل لا قَول، و صوفية بغداد قَول لا عمل، و صوفية البصرة قَول و عمل، و صوفية مصر لا قَول و لا عمل))؛ ابن الملقن: طبقات، ص ٢٤٤.

تەواوی ئەو قوتابخانە سۆفییانە بووە و دەستنیشانی کەسایەتییەکانی کردوون، لەوێوە ئاوا بڕیاری لەسەر داون. هەر بۆیە بۆچوونی توێژەرێك، کە لەو قۆناغەی مێژووی سۆفیگەری ئیسلامی کۆڵیوەتەوە، لە جێی خۆیەتی کە رایدەگەیەنی کوڕی یەزدانیار راستگۆیانە گوزارشتی لە رەوشی سۆفیگەری لە جیهانی ئیسلامیدا کردووە[1].

بێگومان ئەو جیاکارییەی لە دەقەکەدا لە نێوان کردار و گوفتار کراوە، زێتر جەختکردنەوەیە لەسەر نەگونجانی حاڵی سۆفییانی سەردەمەکە لەگەڵ ئەو بنەمایانەی لە سەریانە پەیڕەوی لێ بکەن، لە هزری یەزدانیارییشدا ئەوە دەخوێنینەوە کە حاڵی ناجۆری سۆفی زیاتر خووگرتنە بە خەڵکەوە و تێکەڵبوونی کۆمەڵایەتی و زاڵبوونی ئارەزووە دونیاییەکانە لە بەرامبەر بە لاوازی پەیوەندییەکانی سۆفی بە خودا و دوورکەوتنەوە لە خوداناسی بە شێوەیەکی گشتی[2]، لەلای ئەو دەبێ پەیوەندیی سۆفی بە خەڵکەوە پەیوەندییەکی هاوسەنگ بێ، بەو مانایە سۆفی چۆن دەخوازێ خەڵك سەرەدەری لەگەڵدا بکەن، ئاوا سەرەدەریان لەگەڵدا بکات[3]، نەك بە جۆرێك کە خۆسەپاندن و خۆدەرخستنی لەگەڵدابێ، چونکە ئەو پەیوەندییە رەنگدانەوەی هزرێکە دەخوازێ کردە کۆمەڵایەتییەکەی چاکسازییانە بێ. بەڵام دواجار دەبێ ئەو کردە کۆمەڵایەتییە، کە حاڵی سۆفی بەرجەستە دەکات، سنووردار بێ تا بتوانێ رێگەی خودایی هەڵبژێرێ کە ناواخنی هزری سۆفیگەری پێکدێنێ، ئەوەی رێگای خودایی هەڵدەبژێرێ دەبێ پشت لەو حاڵە بکات کە پێشتر تێیدا بووە، جەربەزەیی ئەوەشی هەبێ لەو چوارچێوە نوێیەدا خۆی بناسێنێ و ئەو پاشخانەی بە هەند وەرنەگرێ کە دەشێ کاریگەریی بەسەر ئێستایی سۆفییانەی ئەوەوە هەبێ، بەڵکو تەنیا رەچاوی ئەوە بکات کە ژیانی خۆی بۆ تەرخانکردووە، ئەویش خودایە[4].

---

(1) Ahmet. T. Karamustefa: Sufism, p.51.

(2) القشيري: الرسالة، ص١١٣. حمد الله مستوفي: تاريخ گزيده، به أهتمام: عبد الحسين نوائى، چاپ دوم، انتشارات امير كبير، تهران، ١٣٦٢هـ.ش، ص ص٦٥٨-٦٥٩.

(3) السلمي: كتاب الفتوة، حققه و علق عليه: سليمان آتش، منشور ضمن: مجموعهء آثار ابو عبدالرحمن سلمي، گردآوري: نصرالله پورجوادى، مركز نش دانشگاهى، تهران، ١٣٦٩هـ.ش، ج٢، ص ٢٤٧.

(4) ((سئل – أي ابن يزدانيار – عن العبد إذا خرج إلى الله على أي أصل يخرج إليه؟ فقال: على أن لا يعود إلى ما منه خرج ولا يراعي غير مَن إليه خرج، ويحفظ سره على ملاحظة ما تبرأ منه، فقيل له: هذا حُكم مَن خرج عن الوجود، فكيف حكم مَن خرج عن عدم؟ فقال: وجود الحلاوة في المستأنف عوضاً عن المرارة في السالف))؛ السلمي: عيوب النفس، بتحقيق: محمد فتحي السيد، ط ٢، دار الصحابة للتراث، طنطا، ١٩٩٣، ص١٠. ابن خميس: مناقب، ج٢، ص١٢٢.

٢- درکاندنی رازی خودایی

کوڕی یەزدانیار نکۆڵی لە بەکارهێنانی هەندێك چەمك و دەستەواژە لە لایەن سۆفییانەوە کردووە[١]، کە ڕێگە خۆشکەرن بۆ ئاشکرابوونی ئەو واتا شاردراوانەی گوتارەکە کاری پێ دەکرد و سیستەمی پەیوەندیی نێوان خودا و سۆفی لەسەر دامەزراوە و لە دوتۆیی چەمکی "رازەکانی خودا – أسرار الحق"دا دەخرێتەڕوو. لەم بوارەدا کوڕی یەزدانیار رایدەگەیەنێ رەخنەگرتنی ئەو لە سۆفییان و سۆفیگەری بە گشتی لەوەوە دێ کە ئەوان: ((رازە خوداییەکانیان درکاندووە، بە کەسانێکیان گوتووە کە شایستە نین))[٢]، بێگومان رازیش لە کولتووری سۆفیگەریدا ئاماژەیە بۆ حاڵەتێکی دیاری کراو، تەنانەت لە رۆح دەچوێنرێ و دەگوترێ لە نێو دڵی مرۆڤدا پارێزراوە و دەستنیشانی رووخسارەکانی ئەو پەیوەندییە دەکات کە، وەك پێشتر پێناسەمان کرد، لە نێوان خودا و سۆفیدا هەیە[٣]، هەر بۆیەشە راز پەیوەستکراوە بە ماناکانی خۆشەویستیەوە، ئەو خۆشەویستیەی بونیادی پەیوەندییەکەی لەسەر دادەمەزرێ، ئیدی ئەوکاتە راز بریتی دەبێ لە شاردنەوەی حاڵی خۆشەویستی[٤].

رازی خودایی باڵاترین رازە و نابێ ئاشکرا بکرێت، چونکە گرتنی ئەو رازە جەختکردنەوەیە لەسەر نهێنییەکانی پەیوەندیی گرێدانەکە، بەمەش پێگەی سۆفی بەرز دەبێتەوە و وەك پارێزەری خودا لەسەر زەوی چاویان لێ دەکرێ[٥]. بەڵام بە درکاندنی رازەکان هەم پەیوەندییەکە و هەمیش ناوەڕۆکی رازەکان لە مانا دروستەکانیان و ئەو پیرۆزییەی لەنێو سۆفیگەریدا پێیان بەخشراوە، بەتاڵ دەبنەوە. هەروەها ئەو ئاشکرابوونە ئاماژەیە بۆ دەستبەرداربوونی سۆفی و شکستهێنانی لەو رووبەڕووبوونەوەی – بەڕای ئەبوبەکری کوڕی یەزدانیار – لەگەڵ هێزی شەڕ کە شەیتانە هەیەتی، ئەوەی وا لە سۆفی دەکات رازەکان بدرکێنێ و بۆ کەسی نا شایستە ئاشکرا بێن خودی شەیتانە، بەڕای ئەو سۆفییەی ورمێ ئەوکاتە سۆفی وای بەسەر دێ کە یادکردنی خودا و بیرکردنەوە لێی لاواز بێن، چونکە تەنیا بەو یادکردنە و بە بیرکردنەوەی بەردەوام دەشێ پارێزگاری لەو رازانە بکرێت[٦].

---

[١] القشيري: الرسالة، ص١١٢-١١٣. جامي: نفحات، ص١٨٧.

[٢] السلمي: طبقات، ص٤٠٨.

[٣] القشيري: الرسالة، ص١٧٦-١٧٧.

[٤] الهجويري: كشف، ج٢، ص٦٢٩.

[٥] السلمي: الملامتية، ص١١٢.

[٦] السلمي: زيادات، ص٤٨.

لێرەوە درکاندنی راز دەرچوونە لە حاڵی باوی سۆفییانە، ئەو دوورابییەی دەیخاتە نێوان ئەو پەیوەندییەی عارف و خودا یەکێکە لەو دەردانەی دووچاری سۆفیگەری دەبێتەوە و ئەو بە توندی سۆفییانی لێ ئاگادار کردۆتەوە، چونکە پێی وایە ئەوەی هۆگری خودا دەخوازێ نابێ ئارەزووی هۆگری خەڵکی هەبێ، ئەوەی ئارەزووی خۆشەویستی خودایی هەبێ نابێ فزوڵی بێت، ئەوەیش دەخوازێ لەلای خودا پێگەی هەبێ نابێ خوازیاری پێگە بێ لە نێو مرۆڤاندا[1]، کەواتە هەر کاتێك سۆفی مەیلە مرۆڤانەییەکانی بەهێز ببێ رازە خوداییەکان دەدرکێنێ و دەچێتە دەرەوەی ئەو پێناسە و تێگەیشتنەی یەزدانیاریی بۆ کەسێتی سۆفی.

- تێگەیشتنی ئەبوبەکری کوڕی یەزدانیار بۆ سۆفیگەری

هەرچەندە سەرچاوەکان لەسەر هەبوونی رێبازێکی سەربەخۆی سۆفیگەری تایبەت بە کوڕی یەزدانیار رێکدێنەوە، بەڵام کەمتر پرژاونەتە سەر ئەوەی بە وردەکارییەکانی رێبازەکەیمان ئاشکرا بکەن و بڕێك لەو خاڵانە دەربخەن کەوا هەم جومگە بنەڕەتییەکانی پێکدەهێنا هەمیش تایبەتمەندییان بە تێزەکانی لە بەرامبەر بە تێزی سۆفییانی تر دەبەخشی. لەگەڵ ئەوەشدا ئاماژە بە شارەزایی ئەو لە هەندێك زانستەکانی پەیوەست بە کایەکە کراوە، کە دەشێ ئەمەش هێڵێکی بنەڕەتی لە هێڵە پێکهێنەرەکانی رێبازەکە بێ. لەو زانستانەش کۆمەڵێکیان بواری کردەکی سۆفیگەری دەگرنەوە، هەندێکیش بوارە تیۆرییەکەی بەتایبەت خوداناسیی[2].

بێگومان تاڕادەیەك شارەزایی یەکەمی، لە میانەی رەخنەکانی لە هەڵوێست و رێبازی سۆفییان و قوتابخانە باوەکانیان، دەردەکەوێ، بۆیە دەشێ پرۆسەی رەخنەگرتن لای ئەو – لە رووی کردەکییەوە – دەستنیشانی بونیادی ئەو قوتابخانەیە بکات کە ئەو ویستوویەتی دایبمەزرێنێ، دیارە ئەمەش خۆی لە گونجانی کردار و گوفتار، جوێ نەکردنەوەی حاڵەتی سۆفییانە لەگەڵ سۆفیگەری لەخۆیدا، نەدرکاندنی رازە خوداییەکان و...هتد، دەبینیەوە. لە دەرەوەی رەخنەکانیش، خوێندنەوەی ئەو بۆ چەند چەمکێکی سۆفیگەری، بۆ نموونە وەك "شەرم – الحیاء" کە پێشتریش ئاماژەمان پێداوە، جەخت لەسەر ئەو شارەزاییەی دەکاتەوە، لەو خوێندنەوەیەدا دەردەکەوێ ویستوویەتی بە هۆی خستنەڕووی زۆرترین شرۆڤەی چەمکەکە(نزیکەی سی و چوار دەبێ) بەدوای ئەو جۆرە رەفتار و هەڵسوکەوتە چاك و خراپانە (وەك بۆ نموونە: خیانەتکردن، کەم و کوڕی، رێزگرتن، شکۆمەندی، چاوتێریی، بەجێگەیاند،

---

[1] القشیري: الرسالة، ص١١٣. ابن الملقن: طبقات، ص٢٤٤.

[2] ((كان عالماً بعلوم الظاهر، وعلوم المعاملات والمعارف))؛ السلمي: طبقات، ص٤٠٦. الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٤٣١.

خۆبەکەمدانان، هیوا نەبوون بە دونیا، چاکەکردن، سەرزەنشت کردن، لەخۆبایی بوون و...هتد) بگەڕێ کە مرۆڤەکان پێی دەناسرێنەوە و بنکەی هاوبەشیشیان شەرمە، کە بە تێڕوانینی ئەو بە مانای خۆناسین و پابەندی دێت[1].

بێگومان ئەوەی کوڕی یەزدانیار لە سۆفییانی دی جیادەکاتەوە هەر تەنیا داڕشتنەوەی بواری کردەکیی نییە. لە بنەڕەتدا گوتاری سۆفیگەری بە شێوەیەکی گشتی لەسەر بنەماکانی ئەو کردارانە کۆکە و ئەگەر کەسانێك پابەندیان نین، ئەوا لە کۆی گوتارەکە رەخنەیان لێ دەگیرێ نەك هەر تەنیا لەلایەن شێخی ورمێ. بۆیە ئەوەی دەشێ لە هزری ئەو جێگەی هەڵوەستە لەسەرکردن بێ، بوارە تیۆرییەکەیە، یاخود بابڵێین هێنانە کایەی تێگەیشتنێکی جیاواز بۆ ئەو چەمك و دەستەواژانەی رەنگدانەوەی ئەزموونی رۆحانیی سۆفین و بەرجەستەی رایەڵەکانی پەیوەندی ئەو بە خودا دەکەن.

لەم بوارەدا، خوێندنەوەی ئەومان بۆ چەند هێڵێکی تایبەتمەندی ئەو رایەڵە لەبەردەستە؛ ئەو لەو گۆشەیەوە کایەکە دەبینێ کە گەڕانەوەی رەهایە بۆ لای خودا و پابەندبوونە پێیەوە، ئەمەش وەك پێشتر بینیمان لە رێگەی دەرچوون لە تەواوی پەیوەندییە دونیاییەکانەوە دەبێ، بەجۆرێك کە دەبێ سۆفی بتوانێ لە چوارچێوەی باوەڕداریی و راستگۆیی لەو باوەڕە و خۆتەندروستکردن، هەروەها نییەت پاکی و وەفادارییەوە دەربکەوێ[2]؛ ئەو گۆڕینی حاڵەش بڕیارێکی سەرپێیی و سانا نییە، بەڵکو ئەمە دەرچوونە لە بوونی ئەو سۆفییە لە نێو جیهاندا و رەهابوونییەتی لە پەیوەستییەکانی تا دەرەقەتی پەیوەندییە خوداییەکە بێت. ئەمەش پێشمەرجی هەیە کە "رەزامەندی"یە و تەواوی پەیوەندییەکە لەسەر ئەو چەمکە دامەزراوە، لەم بارەوە کوڕی یەزدانیار کاتێك راڤەی ئایەتی {رضی الله عنهم و رضوا عنه}[3] دەڵێ: ((رەزامەندی خەڵك لە خودا بە دەرکەوتنی سەرلەنوێی تواناکانییەتی لەلایان، رەزامەندی ئەویش لەوان بەوە دەبێ کە لەو رەزامەندییەیان سەریان بخات))[4].

کاتێکیش ئەو رەزامەندییە بەرجەستە ببێ، کەسێتی عارفانە دەردەکەوێ و لە کەسانی ئاسایی تەنانەت لەوانەش کە موریدن جیا دەبێتەوە، چونکە بوونی ئەو خواستێکی خوداییە و قەبوڵکراوە[5]، هەروەها پەیوەندییەکەشی دەگاتە ئاستی هەرە باڵاوە، کە ئەویش بریتییە لە حاڵەتی "بینین – المشاهدة"؛ لێرە ئەو بینینە بە مانای رووبەڕووبوونەوەی راستەوخۆی عارف

---

[1] بۆ درێژەی بۆچوونەکەی بگەڕێوە بۆ: الخركوشي: تهذيب، ص ص٤٠٣-٤٠٧. ابن خميس: مناقب، ج٢، ص ص١٢٢-١٣٢.

[2] الخركوشي: تهذيب، ص١٩.

[3] سورة التوبة، آية(١٠٠)، چاو لێ بکە ئایەتەکە ئاراستەی {السابقون الأولون من المهاجرين و الأنصار والذين اتبعوهم بإحسان} کراوە، کەچی راڤەکەی کوڕی یەزدانیار هەمەگیرکردنیەتی لە چوارچێوەی تێگەیشتنێکی عیرفانییانە.

[4] السلمي: تفسير، ج١، ص٢٨٤.

[5] الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٤٣٢.

و خودا نییە، ئەوەندەی ئامادەیی عارفە لە بەردەم کردە خوداییەکانەوە[1]. بەدەستەواژەیەکی تر ئەوە بینینی خودایە لە نێو ئەو حەقیقەتانەی خۆی سەرچاوەیانە، ئەگەرنا – وەك کوڕی یەزدانیار باوەڕی وایە – خودا بێ وەسف و وێنە و شێوەیە[2]. ئەو دەخوازێ بەو مانایە ئامادەیی عارفمان بۆ بخاتە روو، بۆیە رایدەگەیەنێ ئەگەر بینراو(خودا) دەرکەوت، کە دەرکەوتنی چاکە و هەڵوێستەکانییەتی، لە ئاکامی ئەمەشدا بینەرەکان(عارفەکان) فەنا بوون (بەمانای لە دەستدانی خەسڵەت و کردەوە مرۆڤانەییەکان و جێگیربوون لە نێو خەسڵەتە خوداییەکان)، هەروەها توانای هەست کردنیان نەما و دڵسۆزیان بۆ کاروکردەوە مرۆڤانەییەکانیان پووکایەوە، ئەو وەختە عارف خودا دەبینێ[3].

ئەو سێ جومگە بنەڕەتییەی بیری کوڕی یەزدانیار، واتا پەیوەندی مرۆڤ بە خودا و کەسێتی عارف و بینین، ساکار و دووبارە دێنە بەرچاو، ئەگەر نەیانبەستینەوە بە جومگەی هەرە سەرەکی و تایبەتمەندی ئەو بیرە کە بریتییە لە پێناسەکردنەوەی مرۆڤ و شیتەڵکردنی ئەو دوالیزمەی لە کەسێتییەکەیدا هەڵیگرتووە، وەك لەو دەقە گرنگەی دیارە کە باسی ململانێی هەریەك لە "رۆح" و "دەروون – نفس" و "جەستە – الجسد" دەکات و پێگەی عەقڵ و دڵ لەو پەیوەندییە دەستنیشان دەکات و رۆڵی توانای خودایی لە یەکلاکردنەوەی ململانێکە بەیان دەکات؛ ئەو پێی وایە لە بنەڕەتدا رۆح پاکە و سەرچاوەی چاکەکارییە، چونکە سروشتی رۆح لە ویستی چاکەکارییەوەیە[4]. بەمەش وا خۆی نیشاندەدا لە حەقیقەتی رۆح تێگەیشتووە، ئەمە لە کاتێکدا سۆفییانی تر هەن پێیان وایە حەقیقەتێکی پەنهانە و مرۆڤ پەی پێ نابات، ئەوەتا سۆفییەکی وەك جونەید بە پشتبەستن بە دەقی قورئانیی کە جەخت لەسەر تایبەتمەندبوونی خودا بە زانینی ماهییەتی رۆح دەکاتەوە[5]، رایدەگەیەنێ مرۆڤەکان ناتوانن باسی بکەن[6]. هەروەها کوڕی یەزدانیار وای دەبینێ ئەوەی پەیوەندی نێوان رۆح و چاکەکاریی چاکەکاریی بەڕێوە دەبات توانا عەقڵییەکانی مرۆڤن، ئەو توانایانەی ئەگەر دڵیان لەگەڵدا نەبێ تەواو نابن، بەمەش پێگەی لە دەرەوەی ئەو تێگەیشتنەیە کە دەیکاتە سەرچاوەی ئارەزووەکان، بەتایبەت ئەو ئارەزووانەی وەك لە چەندان شوێنی توێژینەوەکەدا دەیبینین دوژمنی سەرسەختی پرۆژەی سەرەکی سۆفین و بێ رووبەڕووبوونەوە و چەپاندنیان ئەزموونی رۆحانییەکەی کەمایەتی تێ دەکەوێ، بەڵکو لای ئەو دەشێ دڵ لە رووە چاکەکەیەوە ببینرێ و مەبەست لێی چاکیی دڵە بۆ چاکەکاریی، ئەمە سەرباری ئەوەی کە ئەوەی لە نێو دڵدا

---

[1] القشيري: الرسالة، ص١٧٣.

[2] بگەڕێوە بۆ ناوەڕۆکی ئەو پارچە شیعرەی لە بەغداد بەدەستی هەندێك لە یاوەرانی شێخی ورمێ بینراوە؛ ابن خميس: مناقب، ج٢، ص١٨٧.

[3] بڕوانە: الكلابادي: التعرف، ص ص١٠٠-١٠١.

[4] السلمي: طبقات، ص٤٠٨. ابن خميس: مناقب، ج٢، ص١٢١.

[5] وەك لە ئایەتی(٨٥) لە سورەتی "الإسراء" هاتووە: {قل الروح من أمر ربي}.

[6] الكلابادي: التعرف، ص٤٤.

نیشتەجێیە توانای ناسینی خودا(المعرفه)یە و لە ڕێگەی دڵەوە مرۆڤ دەبێتە عارف، چونکە وەك دەڵێ مەعریفە خۆی بەڵگەی یەکتایی دەداتە دەست دڵەوە و هەر ئەویش بەڵگەی ڕاستەقینەی ناسینی خودایە، چونکە بەو مەعریفەیە تەواوی ڕاستییەکان ئاشکرا دەبن[1]. بەمەش دەیەوێ پابەندی خۆی بە سرووشتی ئیلهامییانەی سۆفیگەری لە ڕێگەی سنووربەندکردنی عەقڵ بە دڵەوە دووپات بکاتەوە، نەك عەقڵییانەی پەتی کە کەلامناسانی موعتەزیلە بەتایبەت بانگەشەیان بۆ دەکرد.

ئەو پرۆسەی ناسینە، لە پێش ئەویش پاکی ڕۆح، ڕووبەڕووی هێزێکی تری نێو مرۆڤ دەبێتەوە کە بەشی نەویستراوی دوالیزمەکە پێکدێنێ، ئەویش هەریەك لە دەروون و جەستەن، کە ئەگەر بەسەر مرۆڤدا زاڵبن پاکبوونەوەی ڕۆحی ئەستەم دەبێ، چونکە ئەوان سەرچاوەی شەڕن و لەوانیشەوە شەهەوتبازیی و ئارەزووەکان سەرچاوە دەگرن و بەڕێوەیان دەبەن. لێرەدا کوڕی یەزدانیار رایدەگەیەنێ پێکدادانە ڕاستەوخۆکە لە نێوان عەقڵ و ئارەزوودایە و ئەوەی ململانێکەش یەکلادەکاتەوە مرۆڤ خۆی نییە، بەڵکو مەسەلەکە زیاتر بە ویستی خوداوە بەندە و هەر ئەویش ئەو مرۆڤانە هەڵدەبژێرێ کە دەشێ ڕۆحیان پاك ببێتەوە[2].

- بانگەوازکردنی ئەبوبەکری کوڕی یەزدانیار بۆ ڕەوتەکەی

ئەگەرچی، وەك بینینمان، ئەو سۆفییە گشتگیرانە کولتووری سۆفیگەری ئیسلامی هەڵسەنگاندووە و لە ڕەوشی ئەو دیاردە ئایینیە دواوە، بەڵام بە تێبینی کردنی دەقەکانی بەردەستمان ئەو زیاتر ئەو گوتارە ڕەخنەییەی خۆی ئاڕاستەی گەورە سۆفییانی قوتابخانەی بەغدادیی کردووە؛ لەسەرووی هەمووشیانەوە هەریەك لە جونەید و ئەبوبەکری شبلی[3]. لە ڕێگەی ئەبو نەصری سەڕاج و کتێبەکەی "اللمع"ەوە دەزانین کوڕی یەزدانیار بە تایبەت ئیشی لەسەر ئەو قوتابخانەیە کردووە، نەك هەر ئەو دوو سۆفییە بەڵکو لەسەر زۆرانێکی تر ڕەخنەی هەبووە، وەك لەو پارچە شیعرەدا دیارە کە سەڕاج تۆماری کردووە و هی سۆفییەکی لایەنگر بەو قوتابخانەیەیە، ئەویش عەلی کوڕی عەبدولرەحیمی قەنناد[4]، کە لە میانەی داکۆکیکردن لە ڕێبازی قوتابخانەی بەغدادیی و ڕەخنەگرتن لە کوڕی یەزدانیار، ناوی چەندان سۆفی هێناوە بەبەر ڕەخنەکانی شێخی ورمێ کەوتوون، وەك ئەبو حوسێنی نوری و سەمنونی موحیب

[1] السلمي: طبقات، ص٤٠٩. الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٤٣٢.

[2] السلمي: طبقات، ص٤٠٨. ابن خميس: مناقب، ج٢، ص١٢١.

[3] الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ٤٣١. جامي: نفحات، ص١٨١.

[4] توێژەرێك بە پەیڕەوکاری موعتەزیلەی دادەنێ (پورجوادی: پژوهشهای عرفانی – جستجو در منابع کهن، نشر نی، تهران، ١٣٨٥هـ.ش، ص٨٩.)؛ ئەگەر وابێ ئەوا بێگومان پاڵنەرێکی تری ڕەخنەگرتنی قەناد لە کوڕی یەزدانیار هەڵوێستی ئەو سۆفییەیە لە مەسەلەی هەرە بنەڕەتی هزری ئیعتیزالی کە خەلقی قورئانە، وەك پێشتر باسمان لێوە کرد.

و...هتد، تەنانەت سۆفییانێکی دەرەوەی ئەو قوتابخانەیەش وەك ذەنونی میصری سۆفی ناوداری میصر[١].

چڕکردنەوەی رەخنەکانی کوڕی یەزدانیار بە سۆفییانی بەغداد ئاماژەیە بۆ هەژموونی شێخانی ئەوێ بەسەر هزرەکەوە بە شێوەیەکی گشتی، لە نێویشیدا بەسەر سۆفییانی کوردستان وەك پێشتر بینیمان[٢]، هەر بۆیە ئەگەر لەڕێلادانێك لە رەوتی ئەو قوتابخانەیە هەبێ بە تایبەت لە کرداریان، ئەوا کاریگەریی بەسەر تەواوی دیاردە ئایینیەکەوە دەبێ، رەنگە هەر ئەو هەژموون و کاریگەرییە وای لەو کردبێ زیاتر لەسەر ئەمان بدوێ و هەوڵبدات دەستنیشانی لەڕێ لادان و هەڵەکانیان بکات.

لەلایەکی ترەوە لەوەناچێ پرۆژەی ئەو سۆفییە هەر بە رەخنەگرتن و بونیادنانەوەی هزری سۆفیگەری وەستابێ، بەڵکو ئەو بە کردار هەوڵی بڵاوکردنەوەی ئەو بیروباوەڕ و هەڵوێستەی خۆی داوە؛ کاریکردووە بۆ بەرفرەکردنی ئەلقەی لایەنگر و موریدانی و بەرتەسککردنەوە هەژموونی سۆفییانی تر، بەتایبەت هی قوتابخانەی بەغداد، بەسەر کۆی هزرەکە. لە سەرەتای ئەو کارەیدا بەخۆی چۆتە بەغداد و لەوێ ویستوویەتی گفتوگۆی راستەوخۆ لەگەڵ سۆفییانی ئەوێ بکات و بۆچوونەکانی خۆی روونبکاتەوە، بەڵام وا دیارە مشتومڕی نێوان کوڕی یەزدانیار و شێخانی بەغداد لەوە دەرچووە تەنیا گفتوگۆیەکی هزریی بێ و بە ئاڕاستەیەکی تردا رۆیشتووە کە ململانێی لێ کەوتۆتەوە، لەوەدەچێ خەڵکانێکیش هەبووبن هەوڵیاندابێ ناجۆریی پەیوەندیی نێوان هەردوولا تەڵخ تر بکەنەوە و بانگەشەی ئەوەیان کردووە، گوایە کوڕی یەزدانیار ئەو شێخانەی بە دەرچوو لە ئایین (کافر) داناوە[٣]، ئەمە لە کاتێکدا ئەو لە بۆنەی جیاوازدا جەختی لەسەر ئەوە کردۆتەوە کە پەرۆشی بۆ سۆفیگەری وایلێکردووە لە دیدێکی رەخنەییەوە تەماشای گەورە سۆفییان بکات و بۆچوونەکانیان هەڵبسەنگێنێ، ئەگەرنا ئەو خۆی بە پەیڕەوکاری رێبازی ئەو سۆفییانە دەزانێ و رایدەگەیەنێ: ((بە خۆشەویستی ئەوانەوە لە خودا نزیك دەبێتەوە))[٤]، هەر بۆیە نکوڵی لەو تۆمەتانە کردووە. وادیارە لە بەرامبەر بەم کەسانە خەڵکانێکیش هەوڵیانداوە چارەی کێشەکان بکەن، بۆیە پەیوەندییەکە کەمێك ئارام بۆتەوە[٥].

ئەو ئارامییە بە مانای کۆتایی پێهاتنی قەیرانەکە نەبوو، بە تایبەت واپێدەچێ دوای گەڕانەوەی کوڕی یەزدانیار بۆ ورمێ و جێگیربوونی لەوێ، دووبارە دەستی بە بانگەواز بۆ بیروبۆچوونەکانی کردۆتەوە، ئەمجارە – بەر لە هەموو شتێك – ویستوویەتی کۆنترۆڵی

---

[١] اللمع، ص ص٥٠٣-٥٠٤.

[٢] بگەڕێوە بۆ بەشی دووەمی ئەو توێژینەوەیە.

[٣] السراج: اللمع، ص٥٠٢.

[٤] السلمي: طبقات، ص٤٠٨. ابن خميس: مناقب، ج٢، ص١٢١.

[٥] السراج: اللمع، ص٥٠٢.

دەرکەوتەی سۆفیگەری لەو شارە بکات؛ هەر بۆیە دەیبینین بە توڕەیی سەرەدەری لەگەڵ ئەو کەسانە دەکات کە دێنە شارەکەی و رازی نابن بەو هەڵوێستە رەخنەییەی ئەو لە تێگەیشتنی سۆفیگەلێکی وەك جونەید و نوری و شبلی لە یەکتاپەرستی هەیبووە[1]. دواتریش لە دەرەوەی ورمێ دەستی بە بانگەواز کردووە، بە تایبەتیش – جارێکی تر – لە بنکەی ئەو قوتابخانەیەی زۆرترین رەخنەی ئاڕاستە کردووە، واتا بەغداد، بەڵام ئەمجارە دەبینین یاوەرانی خۆی هەناردۆتە شارەکە و پەیامی نوسراوی لەگەڵدا ناردوون، تیایدا بیروباوەڕەکانی، بەتایبەت تێزەکانی لەسەر بینینی خودا و تایبەتمەندییەکانی حەقیقەت، خستبووەروو[2]، لەو پەیامەشیدا کە سەڕاج بە ناوی "کوردی سۆفی ورمێیی – الكردي الصوفي الأرموي" تۆماری کردووە، ئاماژە هەیە بۆ ئەو یاوەرانەی: ((لە مەیدانی خۆشەویستی خودادا بڵاوبوونەتەوە و... ئەوەی خودا هەیەتی روونیان کردۆتەوە و خۆشیان بە خودا دەرکەوتوون))[3].

دواجار دەبێ ئاماژە بۆ ئەوە بکەین کە ئەگەرچی ئەو رەخنانەی کوڕی یەزدانیار گشتگیر بوون و زۆربەی گەورە سۆفییانی گرتبۆوە، بەڵام بەو مانایە نا کە تەواوی کولتووری سۆفیگەری – پێش خۆی و هاوسەردەمی – رەتکردبێتەوە، بەڵکو تێبینی ئەوە دەکەین هەندێك لە سۆفییانی خستۆتە دەرەوەی رەخنەکانی، بەتایبەت لەو سۆفییە مەزنانەی سەر بە قوتابخانەی بەغداد نەبوون، یاخود کەمتر لەژێر هەژموونی ئەو قوتابخانەیە بوون. ئەوەتا دەبینین یەکێکە لەوانەی وتە و تێزە سۆفییەکانی بایەزیدی بسطامی دەگێڕێتەوە، بەتایبەت لەمەڕ پۆلێنکردنی پێگەی ئەهلی مەعریفەدا[4]، بەمەش دەردەکەوێ ئەو بە پایەی بایەزید لە دەمەزراندن و بەرهەمهێنانی هزری سۆفیگەری رازی بووە. بە هەمان شێوە رای لە کەسێتی سۆفی ناوداری وڵاتی شام ئەبو عەبدوڵای جەلاء بووە و بە " پارێزەری رازی خودایی" داناوە[5]، ئەمە لە کاتێکدا – وەك پێشتر باسمان کرد – رەخنەیەکی سەرەکی ئەو لە سۆفییان درکاندنی ئەم رازانە بوو. دیارە پارێزگاری کردنی جەلاء لەو رازانە وایکردووە کوڕی یەزدانیار لەریزی ئەو سۆفییانەی دەربهێنی کە رەخنەی لێ گرتوون. دەشێ هەمان شت لەمەڕ هەڵوێستی لە سۆفی ناوداری وڵاتی میصر ئەبوبەکری زوقاق بڵێین، کاتێك بە "خەزێنەی راستگۆیی"[6] وەسفی دەکات. لێرەوە دەشێ بڵێین هەڵاوێردکردنی ئەو سۆفییانە رێك هاتنەوەی تێگەیشتنیانە لەگەڵ تێگەیشتنی ئەو، هەروەها ئاماژەیەکیشە بۆ وردبینی کوڕی یەزدانیار لە خوێندنەوەکەی بۆ تەواوی کولتووری سۆفیگەری ئیسلامی.

---

(1) السراج: اللمع، ص ص ٥٠٤-٥٠٥.

(2) ابن خميس: مناقب، ج٢، ص١٨٧.

(3) اللمع، ص٣١٦. بۆ تەواوی پەیامەکە بگەڕێوە بۆ پاشکۆی ژمارە(٢)

(4) السهلجي: النور، ص ١٣٤-١٣٥، ١٣٧.

(5) ابن خميس: مناقب، ج٢، ص١٣٢. ابن عساكر: تاريخ، ج٦، ص٨٩. ابن العديم: بغية، ج٣، ص١٢٣٦.(لە سەرچاوەی دواییان نوسراوە "ابو بكر بن الزانيار" ، کە ئەمە بە هەڵە خوێندنەوەی ناوەکەیە)

(6) ابن خميس: مناقب، ج٢، ص١٣٢.

- هەڵویستی سۆفییان لە بیروبۆچوونەکانی کوڕی یەزدانیار

بێگومان گەلی سۆفییان، بەتایبەت ئەوانەی قوتابخانەی بەغدا و پەیڕەوکارانیان، لەو چالاکیانەی رەوتی یەزدانیاریی بێ دەنگ نەبوون، بەڵکو ویستوویانە سنوورێك بۆ بانگەوازی خۆی و یاوەرانی دابنێن، بۆیە دەبینین خوێندنەوەی خۆیان بۆ ئەو سۆفییە، لە هەردوو رووی حاڵی سۆفییانەی و هزرەکەی، هەبووە. زیاد لە سۆفییەك قسەی لەسەر کردووە و لە دیدێکی رەخنەیی و هەندێکجار پەرچەکردارانەوە هەڵوێست و بیروبۆچوونەکانی هەڵدەسەنگێنن، لە گرنگترین ئەو سۆفییانەش:

١- ئەبوبەکری شبلی:

لەو قۆناغەی کوڕی یەزدانیار رەخنەی لە گوتاری سۆفیگەری دەگرت و بانگەشەی بۆ بیروباوەڕی خۆی دەکرد، ئەبوبەکری شبلی گەورەی سۆفییانی بەغدا و تەنانەت دەورووبەریشی بوو، بە تایبەت کە سۆفییانی تری وەك جونەید و نوری کۆچی دواییان کردبوو، حەلاجیش لەدار درابوو، هەر بۆیە چاوەڕێی ئەوە دەکرێ رووبەڕووبوونەوەی کوڕی یەزدانیار لەگەڵ سۆفییانی بەغدا بە پلەی یەك لەگەڵ شبلی و یاوەرەکانی بێ. لە راستیشدا دیارترین سۆفییەك کە راستەوخۆ دژایەتی کوڕی یەزدانیاری کردبێ و نکۆڵی لە بیرو بۆچوون و رێبازەکەی کردبێ شبلی یە؛ ئەو سۆفییەی ورمێ ئارەزووی ئەوەی هەبووە ئەم گەورە سۆفییەی بەغدا وەڵامی پرسیارەکانی بداتەوە، بۆ ئەم مەبەستەش لە بەغداد چۆتە لای[1].

بێگومان لەبەر ئەو پێگەیەی شبلی هەیبووە، چاوەڕێی ئەوەی لێ دەکرێ وەڵامی پرسیاری هەر سۆفییەك بداتەوە بخوازی لە نێو هزرەکەدا قووڵ ببێتەوە، کەچی لەگەڵ کوڕی یەزدانیاردا وا دەرناکەوێ، بەڵکو بە بەهانەی ئەو جیاوازییەی لە نێوانیاندا هەیە، ئامادە نەبووە گفتوگۆی لەگەڵدا بکات، ئەو هەڵوێستەی شبلی جۆرێك لە خۆبەگەورەزانی پێوە دیارە، لەڕاستیشدا – بە خوێندنەوەی دەقە کۆنەکان دەرکەوتووە ئەو سۆفییەی بەغداد لەخۆبایی بووە و رێگای بە هەموو کەسێك نەداوە لە کۆڕیدا بە ئارەزووی خۆی پرسیار بکات یان ئەوەی لە دڵیەتی بیڵێ[2]، لەم گۆشەنیگایەوە رازی نەبووە بچێتە نێو ئەو بازنەیەی کوڕی یەزدانیار تیایدا بیری دەکردەوە، بۆیە هەڵوێست و تێزەکانی سۆفییەکەی ورمێ هیچ مانایەکی پێ نەبەخشراوە.

ئەمە لە کاتێکدا رەنگە بە خوێندنەوەی تێزە هزرییەکانی هەردووکیان لەوە تێبگەین لە کوێدا بیرکردنەوەی ئەبوبەکری شبلی لەگەڵ هی کوڕی یەزدانیار تێکی نەکردۆتەوە، بەتایبەت تێڕوانینی جیاوازیان بۆ یەکێك لە بابەتە بنەڕەتییەکانی سۆفیگەری و هزریی ئیسلامی

---

[1] السراج: اللمع، ص٥٢١.

[2] نصر الله پورجوادی: پژوهشهای عرفانی، ص٩١.

بەگشتی، ئەویش " مشاهدة الحق – بینینی خودا"یە، کە بەشێکی دیاری لە هزری یەزدانیاریی پێکهێنابوو. کەچی شبلی لەلای خۆیەوە ئەو بۆچوونە رەتدەکاتەوە سۆفی بتوانێ خودا ببینێ و رایدەگەیەنێ حاڵەتەکە پێچەوانەیە، واتا ((خودا ئەوان دەبینێ))[1]، بەمەش جەخت لەسەر زاڵبوونی خودا بەسەر دڵی سۆفیدا دەکاتەوە، بە جۆرێك کە وایلێدەکات – ئامادەبێ یان نا– سۆفی یادی بکات، ئەمەش دژە لەگەڵ بیرۆکەکەی کوڕی یەزدانیار، وەك پێشتر خستمانە روو.

بەڵام شبلی راستەوخۆ ئەو رەخنەیە لە کوڕی یەزدانیار ناگرێ، بە پێچەوانەوە پەیوەندییەکە دەباتە ئاستێکی نزم تەنانەت نەشیاوەوە؛ لە دوورەوە چاودێری هەڵسوکەوتەکانی دەکات و ناو و ناتۆرەی بۆ دادەتاشێ و بە "گای ورمێ – الثور الأرموي" ناوی دەبات[2]. بێگومان ئەمەش دەرکردنی ئەم کوردەیە لەڕیزی سۆفییان و تەماشاکردنییەتی وەك کەسێکی بێزراو و ناشایستە.

٢– ئەبو عەلی روذباری:

ئەو سۆفییە راستەوخۆ گفتوگۆی لەگەڵ کوڕی یەزدانیار کردووە و لەبارەی بیروڕاکانی پرسیاری لێ کردووە. بەر لە هەموو شتێك روذباری لە چوارچێوەی تێگەیشتنی جونەید بۆ سۆفیگەری بیری کردۆتەوە و خۆی بە پەیڕەوکاری ئەو سۆفییەی بەغداد دادەنا[3]، بۆیە دەبێ کاتێك کوڕی یەزدانیار رەخنەی لە مامۆستاکەی گرتبێ ئەو بەدەنگ هاتبێ و رووبەڕووی رەخنەکانی بووبێتەوە. ئەوکاتەی کوڕی یەزدانیاریش چۆتە بەغداد، لەوە دەچێ وەك جۆرێك لە تاقیکردنەوەی شارەزایی ئەو سۆفییە لە چەمکە سۆفییەکان، روذباری پرسیاری لەبارەی هەندێك لەو چەمکانە لێ کردووە، لەوانە "زانین" و "یەقین"، مەبەستیشی – وەك لە قسەی سەڕاج دەخوێندرێتەوە – بیسەلمێنێ ئەو سۆفییەی ورمێ شارەزایی لە زانستە سۆفییەکاندا کەمە و خۆی لە وەڵامدانەوەی هەندێ پرسیار دەدزێتەوە[4]. لەوە بترازێ زانیاری ترمان لەسەر رەخنەکانی روذباری، هەروەها بۆچوونی سۆفییەکەی ورمێش لەسەر ئەو چەمکانەی پرسیاریان لێ کردووە، نییە.

---

[1] القشيري: الرسالة، ص١٧٣.

[2] روزبهان بقلی: شرح شطحيات، ص ٣٢٧. الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٤٢٣. هەروەها بڕوانە: نصر الله پورجوادی: پژوهشهای عرفانی، ص ص٩٠-٩٢.

[3] الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ٤٢٠. ابن خميس: مناقب، ج٢، ص٥٥. ابن الجوزي: صفة الصفوة، ج٢، ص٢١٣.

[4] اللمع، ص ٥٠٤.

٣- بونداری شیرازی:

دەشێ ڕەخنەی ئەو سۆفییە لە چوارچێوەی ڕەخنەی ئەبوبەکری شبلی بخوێنینەوە، بە تایبەت کە ئەو خۆی لەسەرەتادا موریدێکی ئەو سۆفییە بووە، هەروەها شبلی ئەم سۆفییەی بە گەورە دەزانی و لە کۆڕی خۆیدا وەك پایە بەرزێك باسی دەکرد[١]. هەرچۆنێك بێت لەوە ناچێ بوندار ڕاستەوخۆ کوڕی یەزدانیاری بینیبێ، بەڵام - وەك دەردەکەوێ - یاوەرانی ئەوی بینیوە، بەتایبەت ئەوانەی پەیامە شیعرییەکەی کوڕی یەزدانیاریان لە بەغدا بڵاو دەکردەوە. بوندار هەر بە شیعر وەڵامی ئەو بیروبۆچوونانەی داوەتەوە کە لە شیعرەکەدا خرابوونە ڕوو[٢]، ئەو رایدەگەیەنێ هزری کوڕی یەزدانیار پڕە لە دژایەتی و نەگونجانی وتەکان لە گەڵ یەکتر، دژایەتی هەرە گەورەش لە بیرۆکەی دەرچوونی حەقیقەتە لە هەقدا؛ بەڕای شیرازی ناشێ بەرهەمهێنەری حەقیقەت کە خودایە لە نێو حەقیقەتەکەدا دەربکەوێ، چونکە ئەوەی وێنەی حەقیقەت دەکێشێ ناکرێ خۆی وێنەی - لە نێو حەقیقەتەکەدا - بکێشرێ[٣]، وەك کوڕی یەزدانیار لە دەقە شیعرییەکەی و لە تێزەکەی لەمەڕ بینینی خودا وای دەگوت. وادیارە شیرازی لەو بۆچوونەی دەگەڕێتەوە سەر تێڕوانینی ڕەوتی سوننەگەرا بۆ سیفەت و خەسڵەتی خودایی کە بەپێی ئەوان ناشێ بەرجەستە بکرێن و بخرێنە بۆتەی لێکچواندنەوە، بەڵکو هەمان ئەو سیفەت و خەسڵەتانەی بدرێتە پاڵ کە بە خۆی خۆی پێ ناساندووە[٤]، هەر بۆیە پێداگیری دەکات لەسەر ئەوە خودا نە حاڵ و نە وەسف و نە سەرچاوە و نە سیفەتێکی ئەوتۆی هەیە بەرجەستەی بکات[٥]. ئەمە لە کاتێکدا خوێندنەوەی یەزدانیار بۆ خودا و بەرجەستەبوونی لە سنووری چەمکی بینین دەرنەچووە و بینینیش - وەك باسمان کرد - پرۆسەیەکی ورد و مەرجدارە و تەنیا لە چوارچێوە عرفانییەکەدا ئەو مانایەی پێ دراوە نەك لە ڕەهەندە کەلامییەکەیەوە.

بونداری شیرازی دەیەوێ کوڕی یەزدانیار هزرێك بەرهەم بهێنی بە موو سنوورە شەرعییەکانی نەبڕیبێ، بۆیە بە بیری دەهێنێتەوە کە بۆ ئەو باشترە بچێتەوە سەر باوەڕە سوننەتییەکە، کە بریتییە لە گوێڕایەڵی خودا و پێغەمبەر[٦]، ئەمەش ئاماژەیە بۆ ئەو سنوورە شەرعییەی ئەم سۆفییە شیرازییە تێزەکانی کوڕی یەزدانیاری پێ دەخوێنێتەوە.

---

[١] القشيري: الرسالة، ص ١٢٠. الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ٤٥٧. جامي: نفحات، ص٢٣٠-٢٣١.

[٢] بۆ دەقی شیعرەکە بگەڕێوە بۆ: ابن خميس: مناقب، ج٢، ص١٨٧.

[٣] ابن خميس: مناقب، ج٢، ص١٨٧

[٤] بڕوانە: الشهرستاني: الملل، ق١، ص ص٨٤-٨٥.

[٥] ابن خميس: مناقب، ج٢، ص١٨٧.

[٦] ابن خميس: مناقب، ج٢، ص١٨٧.

٤- ئەبو نەصری سەڕاج

تا ئێرە ئەوانەی رەخنەیان لەو سۆفییە کوردە دەگرت، سۆفییانێك بوون هاوسەردەمی خۆی، راستەوخۆ یان ناڕاستەوخۆ مشتومڕیان لەگەڵدا کردووە، بەڵام وادیارە ئەو دیدە رەخنەییە بە مەرگی کوڕی یەزدانیار کۆتایی پێ نەهاتووە، کەسانێك لە دوای ئەویش کاریان بۆ هەڵوەشاندنەوەی گوتارەکەی کردووە و جەختیان لەسەر راستیی ئەو گوتارەی سۆفیگەری دەکردەوە کە ئەو رەخنەی لێ دەگرت، بێگومان ئەبو نەصری سەڕاجی طوسی دیارترین کەسێکە ئەو کارەی کردبێ.

لە راستیدا رەخنەکانی ئەبو نەصری سەڕاج بەشێکی پرۆژەی گەورەی ئەو کەسەیە لە بواری سۆفیگەری ئیسلامی وەك گشتێك. ئەو دەخوازێ بە کولتووری ئەو کایەدا بچێتەوە[1]؛ بەر لە هەموو شتێك – وەك لە پێشەکی توێژینەوەکەشدا گوتمان – دەخوازێ لە چوارچێوەی تێروانینی شەریعەتدا جێی بکاتەوە، رەوتە نا ئاساییەکان دەکاتە دەرەوەی بیرکردنەوەی خۆی و رەوتە "شەرعییەکان" بەرز دەنرخێنێ[2]، لە هەمانکاتدا کار دەکات بۆ داتاشینی وێنای دروستی سۆفیگەری، بۆیە هەر بۆچوونێك یان سۆفییەك لە سنووری تێگەیشتنی ئەو بەدەر بێ رەتدەکرێتەوە و رەخنەی توندی لێ دەگیرێ[3]. کەسێکیش کە ئەو پێیوایە سنوورەکانی بەزاندووە ئەبوبەکری کوڕی یەزدانیارە، بۆیە دەیبینین چەند لاپەڕەیەکی بۆ قسەکردن لەسەر ئەو کەسە و رەتکردنەوەی بۆچوونەکانی تەرخانکردووە[4].

ئەو سۆفییە رازییە بە کوڕی یەزدانیاری خاوەن هزر، کە بۆچوون و وەڵامی خۆی بۆ پرسە بنەڕەتییەکانی زانین و حاڵ و مەقامەکان هەبووە[5]، هەر لەبەر ئەوەشە ئەو راستەوخۆ قسە لەسەر تێزەکانی ئەو سۆفییە ناکات و رەخنەی لەسەر بیروباوەڕەکانی ناخاتە روو، ئەگەرچی پەنجە بۆ رەخنەی سۆفییانی تر لەو هزرە درێژ دەکات و دەیەوێ لەو رێگەیەوە دژایەتیەکانی نێو ئەو هزرە و لاوازی کوڕی یەزدانیار لە گفتوگۆی هزریدا دەربخات[6].

بەڕای سەڕاج ئەوەی لەو سۆفییەدا جێگەی رەخنە و سەرکۆنەکردن بێ حاڵی سۆفییانەیەتی لەگەڵ هەڵوێستی لە گەورە سۆفییانی سەردەمەکەی؛ ئەو کوڕی یەزدانیاری بەوە تۆمەتبار دەکرد گوایە دەیەوێ دەسەڵاتداری بەسەر رەشەخەڵکدا پەیدا بکات، بە تایبەت لە ورمێ و لە نێو خەڵکەکەیدا، هەردوو پایەی دینی و دونیایی لە خۆیدا کۆبکاتەوە، لەوێوە لە گەورە سۆفییان هەڵگەڕاوەتەوە و لەو زەمینە کۆمەڵایەتییەدا کاری بۆ دروستکردنی وێنەیەکی

---

(1) Ahmet. T. Karamustafa: Sufism, pp.67-69

(2) اللمع، ص١٨-٢٠.

(3) اللمع، ص ص٤٩٧-٥٥٥.

(4) اللمع، ص ص٥٠٢-٥٠٥.

(5) اللمع، ص٥٠٢.

(6) اللمع، ص٢٣٨.

نا ئایینی بۆیان کردووه و به کوفر و لەڕێلادان تۆمەتباری کردوون[1]. بەڵام ئەو هەڵسەنگاندنەی سەڕاج پێچەوانەی تێڕوانینی کوڕی یەزدانیارە بۆ دەسەڵاتی دونیایی، کە بە توندی ڕەخنەی لێ دەگرێ و بە پشتبەستن بە خوێندنەوە و ڕاڤەی خۆی بۆ قورئان ڕەتی دەکاتەوە[2].

سەبارەت بە ڕەخنەکانی کوڕی یەزدانیاریش لە سۆفییانی سەردەمەکەی، سەڕاج رایدەگەیەنێ ئەو سۆفییانە، بەتایبەت کەسانێکی وەك جونەید و شبلی و ئەوانیتر، لە سەرووی هەر ڕەخنەیەکن کە یەکێکی وەك کوڕی یەزدانیار ئاڕاستەیان دەکەن، هەر بۆیە بۆ ئەو ئەم سۆفییەی ورمێ نموونەی کەسانێکە لە دەرەوەی باوەڕی ئایینیەوە تانە لە گەورە سۆفییان دەدەن و ڕەخنەکانیان هیچ بنەمایەکی هزریان نییە[3].

– پاشماوەی کولتووری یەزدانیاریی لە مێژووی سۆفیگەریدا

بێگومان کارکردنی قوتابخانەی بەغدا بۆ پەراوێزخستنی کوڕی یەزدانیار سنوورێکی بۆ کاریگەریی ئەو سۆفییە بەسەر هزری سۆفیگەری داناوە، ئەوان ڕێگەیان نەداوە بانگەوازی بۆ پێداچوونەوەی هزرەکە ببێتە پرۆژەیەکی هەمەگیر و کاریگەر، هەر بۆیەشە سەرنجەدەین جێکەوتەی بۆچوونەکانی لە نێو سۆفییانی ناوچەکەی خۆی و دەوروبەری – بەتایبەتیش سۆفییانی دینەوەر – دیار نییە و لە ئێمە پەنهانە، تەنانەت هیچ زانیاریمان لەسەر هەڵوێستی ئەوانیش لەو کەسە و تێگەیشتنەکانی نییە، تەنیا – وەك بینیمان – ئاماژە بۆ پاڵپشتی چەند کەسێکی شارەکەی خۆی دەکرێ. بەڵام بەدەر لە خەڵکی شارەکەی خۆی دەشێ بڵێین جۆرێك لە قەبوڵنەکردن و پشتگوێ خستنی بۆچوونەکانی بەرچاو دەکەوێ، بەتایبەت کاریگەریی و هەژموونی هزریی هەندێك لە ڕەمزە دیارەکانی سۆفیگەریی بەغدادی بەسەر سۆفییانی ناوچەکە وایکردووە قەبوڵکردنی ئەستەم بووبێ. هەر بۆیەشە ئەگەر دەبینین – دوور و نزیك – هەڵوێستیان لە ڕەوتی یەزدانیاریی نادیارە، ئەوا بەڵگەیەکە لەسەر پشتگوێ خستنی ڕەوتەکە و پابەندبوون بە هەڵوێستی ڕاگەیەندراوی بەغداوە.

ئەگەر وادێتە بەرچاو ئەو سۆفییەی ورمێ نەیتوانیوە لە سەردەمی خۆی و لە ئاستێکی بەرفرەدا ئەوانیتر بە تێزەکانی ڕازی بکات و تێگەیشتنەکەی بۆ سۆفیگەری برەو پێبدات، بەڵام ئەستەم بوو لە دووتوێی مێژووی سۆفیگەریدا تێگەیشتن و کەسایەتییەکەی پشتگوێ بخرێ، بەتایبەت کە هەر لە شارەکەی خۆیدا زوو چۆتە سەرووی کاتەوە و پیرۆزییەکی ئەوتۆی

---

[1] اللمع، ص٥٠٢.

[2] السلمي: زيادات، ص١٤٦. هەروەها بڕوانە بەشی پێنجەمی ئەو توێژینەوەیە.

[3] اللمع، ص٥٠٤– ٥٠٥.

بەرهەمهێناوە لە خەیاڵدانی ئایینی شاردا بمێنێتەوە و ئەرکی باوەڕداریانەی پێ بدرێ و هەژمووونی رۆحانی بەسەر ئەو جڤاکە وەك بەسەرهات بگێڕدرێتەوە[١].

درەنگتریش لە چەند وێستگەیەکی جیاوازی مێژووەکەدا هەر باسی دەمێنێ؛ بەر لە هەمووشیان هەبوونی سۆفییەکی تر، کە لە رەسەنیدا باپیرەیەکی ناو یەزدانیاری هەیە، ئەگەری بەردەوامبوونی کولتووری سۆفییەکەی ورمێمان بۆ دەخاتەڕوو، دیارە ئەو سۆفییەش ئەبو جەعفەر محەمەدی کوڕی حوسێن کوڕی ئەحمەد کوڕی یەزدانیارە کە لەنیوەی یەکەمی سەدەی پێنجەمی کۆچی/یانزەی زایینی ژیاوە، شتێکی ئەوتۆی لەسەر نازانرێ ئەوەنەبێ خودان کتێبی "روضة المريدين"ە[٢] لە بواری سۆفیگەری. لە راستیدا زانیاری دروستمان لەسەر پەیوەندیی ئەو نووسەرە سۆفییە بە ئەبوبەکری کوڕی یەزدانیار لەبەردەستدا نییە[٣]، ئەو خۆشی لە کتێبەکەیدا باسی هەبوونی پەیوەندی ناکات، ئەگەرچی لە یەکەمین ئەو سۆفییانەی وتەیان لێ دەگێڕێتەوە، تەنانەت پێش وتەی سۆفیگەلێکی وەك جونەید و شبلی، کوڕی یەزدانیارە[٤].

پەیوەندیی نێوان ئەو دوو یەزدانیارە هەرچییەك بێ، ئەوا لە رووی هزرییەوە جیاوازیان هەیە، نەك لە تێگەیشتنیان بۆ سۆفیگەری بەڵکو لە خوێندنەوەیان بۆ کولتوورەکەی؛ ئەبو جەعفەری کوڕی یەزدانیار لە کتێبەکەیدا نەك هەر ئەو گەورە سۆفییانەی رەت نەکردۆتەوە، بەڵکو لە زۆر شوێندا وتەکانی ئەوان وەك بەڵگە و نموونە دەهێنێتەوە[٥]. لێرەوە ئەو کتێبە کەمتر ئەو دیدە رەخنەییەی پێوە دەبینرێ کە ئەبوبەکری کوڕی یەزدانیار کولتووری سۆفیگەری پێ هەڵدەسەنگاند، خۆ رەنگە ئەو ماوەیەی لە نێوان هەردووکیان هەیە ببێتە هۆی کاڵبوونەوەی هەڵوێستەکانی کوڕی یەزدانیاری یەکەمین لە ناوەندەکە بەگشتی، چونکە هەر لەدوای خۆشی دۆست و یاوەرانی هەوڵیانداوە کاریگەریی ئەو دابڕانەی ئەو لە هێڵی گشتی سۆفیگەری کەم بکەنەوە و رابگەیەنن کە رەخنەگرتنی وی لە گەورە سۆفییان بۆ بێ بەهاکردنی تێزەکانیان نەبووە ئەوەندەی لە پێناو راستکردنەوەیان بووە[٦]، پاشانیش تەماشاکردنی هەمەگیرانەی ئەو کولتوورە لەلایەن کوڕی یەزدانیاری دووەم لەپێناو بەرهەمهێنانی گوتارێکی ئەوتۆ یاوەران و "مورید"ی سۆفی پێی رازی بێ و بەهۆیەوە وردەکاریەکانی سۆفییان و حاڵ و رەوشتیان

---

[١] السلفي: معجم، ص١١٥.

[٢] ئەو کتێبە لەلایەن "جۆن ئەلدن ولیەم – John Alden Wiliams"، بە بەکارهێنانی ژمارەیەك دەستنوس، وەك نامەیەکی دکتۆرا، لە زانکۆی پرینستۆن، لێکدراوەتەوە و شرۆڤە کراوە بەو ناونیشانە:
Williams, John Alden. Rawḍat al-murīdīn. Shaykh Abu Jafar ibn-Yazdānyār. Thesis (Ph.D.). Princeton University, 1958.
بەڵام ئەو دەقە لێکدراوەمان دەست نەکەوت، بۆیە هانا بۆ دەستنوسەکەی هەمان زانکۆ دەبەین کە لەو سایتەدا بڵاوکراوەتەوە: http://diglib.princeton.edu

[٣] بگەڕێوە بۆ بۆچوونی "عبد الحسين زرين كوب"؛ جستجو، ص٣٩٤-٣٩٥.

[٤] روضة المريدين، ص٣.

[٥] بۆ نموونە بڕوانە لاپەڕەکانی ١٥-١٦، ١٩، ٢٨، ٣٣، ٣٦و چەندان لاپەڕەی تری دەستنوسەکە.

[٦] السلمي: طبقات، ص ص٤٠٧-٤٠٨. ابن خميس: مناقب، ج٢، ص١٢١.

ئاشنا ببێ[1]، بەدەر لەو جیاوازییانەی دەشێ لەنێو ئەو گوتارە لە قۆناغی کوڕی یەزدانیاری یەکەمدا هەبووبێ؛ بەجۆرێك چیدی جیاکارییە هزرییەکان بابەتی دیاری نێو ئەو کایە نەماون ئەوەندەی پرۆسەی پەروەردەکردنی مورید لە سیستەمی تەریقەتیدا بۆتە بابەتی هەرە دیاری ئەو قۆناغەی کوڕی یەزدانیاری دووەمی تێدا ژیاوە، وەك دواتر دەیبینین.

ئەگەر پەیوەندیی نێوان هەردوو یەزدانیار ئاوا ناڕوونە و بەڵگەی تەواوی لەسەر نییە، ئەوا گەڕانەوەی گەورە سۆفیاتی تر بۆ کولتووری ئەبوبەکری کوڕی یەزدانیاری لەمەڕخۆمان و بەرز راگرتنی پایەی، گومانی لەسەر نییە. لەوە دەچێ بۆ سۆفیگەری ئیسلامی ئەستەم بووبێ بتوانێ پشتگوێی بخات و گرنگی پێ نەدات، بە تایبەت لە مێژووی درەنگی کایە ئایینیەکەدا. بەر لە هەموو شتێك یەك لە سۆفییە دیارەکانی سەدەی حەوتەمی کۆچی/ سێزدەی زایینی رەسەنی خۆی دەگێڕایەوە سەر کوڕی یەزدانیار، ئەویش حوسامەدین حەسەن کوڕی محەمەد کوڕی حەسەنی ورمێیی چەلەبییە، کە لە ساڵی (٦٨٣ك/١٢٨٤ز) مردووە و رایەك هەیە دەڵێ لە خێڵی دونبەلی کوردییە[2]، ئەو یەك لە مورید و یاوەرە هەرە نزیکەکانی گەورەی سۆفییانی فارس جەلالەدینی رۆمی بوو، تەنانەت شاکارەکەی رۆمی کە کتێبی شیعریی داستان ئامێزی "مثنوی معنوی"یە لەسەر داخوازی ئەو سۆفییە کوردە و بۆ ئەو نوسراوە[3]،حوسامەدین لە هزری رۆمی رەنگدانەوەی جوانی و هێزی خودایی بووە و رۆمی گوتەنی:"شوێنی رۆح" بووە لە نێو جەستەیدا[4]، هەر لەبەر ئەوەشە دوای ئەو بۆتە یەك لە جێنشینە دیارەکانی و برەوپێدەری رێبازەکەی[5]. بەپێی سەرچاوەکان حوسامەدین چەلەبی دەچێتەوە سەر ئەو سۆفییەی ورمێ کە گوتویەتی: "أمسيت كردياً و اصبحت عربياً"[6]، کە پێشتر بینیمان کوڕی یەزدانیارە[7]. جەلالەدینی رۆمی و کەسانی تریش ئەو رەسەنەی حوسامەدینیان بەرز نرخاندووە، ئەوەتا لەبارەیەوە دەڵێ: ((رەسەنێکی هەیە خۆر بەرگی خۆی بەسەردا پۆشیوە))[8].

---

[1] ابن يزدانيار: روضة، ص١.

[2] زرار صديق توفيق: القبائل و الزعامات القبلية الكردية في العصر الوسيط، مؤسسة موكرياني للنشر، اربيل، ٢٠٠٧، ص ٩٧.

[3] بلخی: مثنوي معنوي، بر اساس: نسخه رينولد نيكلسن، چاپ سوم، انتشارات سايه نيما، تهران، ١٣٨٦هـ.ش، ص٣. هەروەها بگەڕێوە بۆ: أنيماري شيمل: الشمس المنتصرة – دراسة آثار الشاعر الإسلامي الكبير جلال الدين الرومي، ترجمة: عيسى علي العاكوب، مؤسسة الطباعة و النشر، طهران، ١٣٧٩هـ.ش، ص ص٨٢-٨٣.

[4] مثنوي، ص٣-٤. آنا ماري شيمل: ابعاد صوفية، ص٤٢١.

[5] لەمبارەوە بڕوانە: الأفلاكي: مناقب العارفين، بكوشش: تحسين يازيجي، چاپ چهارم، دنياى كتاب، تهران، ١٣٨٥هـ.ش، ج٢، ص ٧٣٧- ٧٨٣.

[6] بلخی: مثنوي، ص٣. الأفلاكي: مناقب، ج٢، ص ٧٣٧.

[7] محمد قزويني: حواشي تذكرة هزار مزار، ص ص٢٥٤-٢٥٥. عبد الحسين زرين كوب: جستجو، ص ص١٢٨-١٢٩.

[8] مثنوی، ص٣. هەروەها بڕوانە: الأفلاكي: مناقب، ج٢، ص٧٣٧.

به هەمان شێوە لای سۆفییەکی وەك شێخ صەفیەدینی ئەردەبیلی کوڕی یەزدانیار سۆفییەکی ئاسایی نییە لە بیر بکرێ، بەڵکو بە "سوڵتانی سۆفییان"ی داناوە و بەبێ بەسەرکردنەوەی گۆڕەکەی ورمێی جێنەهێشتووە، گوایە بە شێوەیەکی غەیبانی ئەو سۆفییەی ورمێ پێشوازی لێ کردووە[1]، بێگومان ئەمەش جەختکردنەوەیە لەسەر ئامادەیی سەرووکاتی کوڕی یەزدانیار و دەریدەخات سۆفییەکانی دوای خۆی بە پێگەی بەرزی لەبواری سۆفیگەریدا رازی بوون.

(1) ابن بزاز: صفوة، ص ص ٧٦٣-٧٦٤.

بەشی چوارەم
گەشەسەندنی سۆفیگەری لە نێوان حەقیقەت و شەریعەتدا

یەکەم: سۆفیگەری وەك حەقیقەتی شاردراوەی عارف

– مێژووی نادیاری سۆفیگەری لە هەمەدان و دەوروبەری

سەرهەڵدانی سۆفیگەری و جێگیربوونی لە هەندێ ناوچەی کوردی، مانای ئەوە نەبوو تەواوی ئەو مێژووەی بۆ خۆی دروستی دەکات روونە و کەسایەتییەکانی نێوی کاراییەکی دیاریان هەیە، بەڵکو لە هەندێ شوێندا ئەو مێژووە لە دەرەوەی نوسینەوە بووە و کەوتۆتە پەراوێزی مێژووی نوسراوەی هزرەکە. لەو شوێنانەدا دەبینین بەرهەمهێنەرانی کایەکە و کار و کردەوە و بیروڕاکانیان، نەك هەر وەك خۆی نەگەیشتووە، بەڵکو لە هەندێ باردا ئەوەی لە بەردەستیش دایە بە رەهەندەکانی مێژووی ئەوانمان ئاشنا ناکەن و خەسڵەتی نامێژوویی بە تەواوی دیاردەکە دەبەخشن.

ئەوەندەی ئاگاداربین ئەو پانتاییە جوگرافییەی مێژووی سۆفیگەری تیایدا بەم چارەنووسە گەیشتبێ، ئەو ناوچەیەیە کە شاری هەمەدان چەقەکەیەتی و تاوەکو سنووری لوڕستان[١]ی ئێستا درێژ دەبێتەوە. لەو شوێنەدا، بە نزیکیی لە کۆتایی سەدەی چوارەمەوە تا ناوەڕاستی سەدەی پێنجەمی کۆچی، رەوتێکی سۆفیگەری تێدا دەرکەوتووە، دوور لە رەوت و قوتابخانە دیارەکانی دیاردەکە گەشەی سەندووە و چەندان گەورە سۆفی لەخۆ گرتووە، لەوانە: بابا جەعفەری هەمەدانی، شێخ حەمشا، باباطاهری هەمەدانی[٢]، هەروەها شێخ فەتحەی هەمەدانی[٣] و چەندانی تر. ئەمانەش، جگە لە باباطاهر کە کەمێکی تر باسی دەکەین، لە نێو دەقەکاندا تەنها ناویان هەیە و ناوەڕۆکیان نییە؛ بەدەستەواژەیەکی تر هیچ کامێك لەوانەی مێژووی ژیانی سۆفییانی ئەو سەردەم و دواتریان نوسیوەتەوە لایان بەلای ئەو سۆفییانەدا نەکردۆتەوە، بەڵکو ئەوان خراونەتە دەرەوەی مێژووی نوسراوەوە.

دەشێ ئەو پشتگوێ خستنە، تا ئەو شوێنەی پەیوەندیی بەم کارەوە هەیە، بۆ دوو خاڵی سەرەکی بگێڕینەوە، ئینجا بە پشتبەستن بەو خاڵانە و ئەو زانیاریە کەمەی بەردەست، هەندێك لە ئاماژەکانی رووخساری سۆفییەکانمان بۆ دەربکەوێ؛ رەنگە خاڵی یەکەم پەیوەست بێ بە تایبەتمەندیی ئەو ناوەندە ئایینیەی ئەوانی تێدا دەرکەوتوون، خاڵی دووەمیش تێگەیشتنی ئەو سۆفییانە و چۆنییەتی خوێندنەوە و بەرهەمهێنانیان بۆ هزرەکە بێ، کە ئەمەی دواییان لە رێگەی خوێندنەوەی تێزەکانی باباطاهر رووتر دەبێتەوە.

---

[١] لەبارەی سروشتی جوگرافی ئەو ناوچەیە و تایبەتمەندییەکانی بگەڕێوە بۆ: ادریس محمد حسن الدوسكي: همدان من الفتح الإسلامي الى سقوطها بيد المغول، دار سپيريز، دهوك، ٢٠٠٦، ص ص٤٢-٤٦، ٥٤-٦٧.

[٢] راحة الصدور و آية السرور در تاريخ آل سلجوق، بسعي و تصحيح: محمد اقبال، چاپ دوم، كتابفروشى علي اكبر علمى، تهران، ١٣٦٣هـ.ش، ص٩٨-٩٩.

[٣] عين القضاة: نامەهاى عين القضات همدانى، به اهتمام: علينقى منزوى و عفيف عسيران، انتشارات اساطير، تهران، ١٣٧٧هـ.ش، مج١، ص٢٥٨,٤٥.

سەبارەت بە خاڵی یەکەمیش، ئەو زانیارییەی هەیە، زیاتر لەبارەی رەوشی ناو شاری هەمەدانە؛ لەوێدا لە هەمان ئەو قۆناغە مێژووییەی سۆفییە ناوبراوەکانی تێدا پێگەیشتوە، رەوت و رێبازی ئایینی جیاواز هەبووە(شیعە، سوننە، موعتەزیلە و...هتد)[١]، بێگومان ئەمەش کاریگەریی بەسەر هەر گەشەسەندنێکی ئایینی و پێشوازی خەڵکە دەستەبژێرەکە، لە دیاردەی فرەجۆر هەبووە. بەتایبەتی کە دەبینین پەیوەندیی نێوان ئەو رەوت و رێبازانەی ئەوێ، نەك هەر باش و دروست نەبووە، بەڵکو ئەوەندە ناجێگیر بووە تا ئەو ئاستەی لە ناوەڕاستی سەدەی چوارەمەوە کوشتاری لێ کەوتۆتەوە[٢]. دیارە لە ناوەندێکی ئاوادا دیاردەی سۆفیگەری بە دوو ئاڕاستەدا دەڕوا؛ یەکێکیان تێکەڵ بەو رەوشە دەبێ و لە سنووری گروپ و رەوتە جیاواز و دژ بە یەکەکاندا خۆی دەناسێنێ، ئیدی دەبینین سۆفی ئەوتۆی تێدا دەردەکەوێ، هەندێکیان شیعە بوون[٣] و هەندێکیشیان لەسەر بیروبۆچوونی رێبازی سوننی لە نێو شەریعەتدا کاریان کردووە[٤]، هەر بۆیە ئەو جۆرە سۆفییانە ناویان لە نێو ئەم مێژووەدا ماوەتەوە کە بە کاریگەریی کاریگەریی ئەو رەوتە شەریعەتییانە دەنوسرایەوە. ئاڕاستەی دووەم، کە وا زەندەکەین ئەوانەی ناومان هێناون بگرێتەوە، رەنگە هەوڵیاندابێ لەنێو ئەو کێشمەکێشەدا دەرنەکەون و پەیوەست بن بە کرۆکی رەسەنی سۆفیگەری، لەلایاندا گەڕان بەدوای حەقیقەت و خوداناسین جیاوازبووە لە تێگەیشتنە سادەکان و تێڕوانینەکانیان لەنێو ئەو تێگەیشتنانەدا جێی نەبۆتەوە یان نەکراوەتەوە. هەر بۆیە ئەوان دوور دەکەونەوە و پیادەی سۆفیبوونی خۆیان لە پەراوێزی مێژووی نوسراوی هزرەکەدا دەکەن و لە نێو ئەو مێژووە فەرمییەدا نابینرێن.

سەرباری ئەوەی گوتمان، خاڵێکی تری گرنگ هەیە دەشێ راڤەی ئەو ونبوونەمان بۆ بکات، ئەویش هەم بە پەرەسەندنی رەوشی ئایینی ناوچەکەوە گرێدراوە، هەمیش بەو تێگەیشتنەی ئەم پەرەسەندنە لەسەر هەمان ئەو بابەتانەی خەمی سۆفییان بووە و پێیەوە خەریك بوون لەگەڵ خۆی دەیهێنێ. هەرچۆنێك بێت، لە هەمان ئەو قۆناغەی ئەم سۆفییە گومناوانە دەردەکەون، لەدەرەوەی دەقە مێژووییە فەرمییەکان و لە چوارچێوەی کولتووری ئایینی "ئەهلی هەق"ەوە، ئاماژە بۆ چالاکییەکی بەرفراوان و قۆناغێکی گرنگی گەڵاڵە بوونی سێکتە ئایینیەکە لە نێو هەندێك لە خێڵە کوردییەکانی هەمان ئەو ناوچەیە دەکرێ، لەوانە (لوڕەکان، "گۆران – الجورقان")[٥]، بەتایبەتیش گەڵاڵە بوونی رەهەندە عیرفانییەکەی ئەو رەوتە

---

[١] ادريس محمد حسن الدوسكي: همدان، ص ص١٧٠-١٧١.

[٢] ابن الأثير: الكامل، ج٩، ص٥٤٤.

[٣] الذهبي: تاريخ الإسلام، ج٢٧، ص٢٩٥.

[٤] القزويني: التدوين في أخبار قزوين، ج٤، ص٥٨. السمعاني: الأنساب، ج٥، ص٧١٠. اليافعي: مرآة الجنان، ج٣، ص٢٨.

[٥] V.Minorsky: Ahl-I Hakk, EI, Vol.I, P.262.

لەبارەی رەوشی ئەم دوو هۆزە کوردییەش لە سەدەکانی ناوەڕاست بڕوانە: زرار صديق توفيق: القبائل، ص ص٧١-٧٣، ١٣٤-١٣٦.

لەسەر دەستی دامەزرێنەرێکی سەرەکی ڕەوتەکە، کە ئەویش "شاخوشین"ە، وەك دواتر باسی دەکەین، لەگەڵ چەندان کەسایەتی تر کە لە پاڵ ئەودا ناویان هەیە و سەر بە هەمان ناوچەی سۆفییەکانن و لەو پەرەسەندنە ئایینیەدا بەشدار بوونە[1].

سەبارەت بە پەیوەندیی نێوان ئەم دوو گروپە، ئەو سۆفییە مێژووییە بێ ناونیشانانە، لەگەڵ ئەم کەسایەتییە نامێژووییە(بەمانای باس نەکردنیان لە نێو مێژووی نوسراو و فەرمی) پڕ لە ناوەڕۆکی عیرفانییانە، تا ئێستا وەك نهێنییەکی گەورەی مێژووی بیروباوەڕی ئایینی پانتایی کوردی دەمێنێتەوە و توێژەر ناچار بە تەئویلکردنی دەقەکان و بەیەکەوە گرێدانی "مێژوویی" و "نامێژوویی" دەکەن، نەخاسمە ئەو کاتەی کولتووری نامێژوویی بەردەوامییەکی مێژوویی دەبێت و تا ئێستا هەژموونی بەسەر خەیاڵدانی پەیڕەوکارانی دەمێنێ و وێنەکانی ئەو زەمەنە دوورە – وەك لەبەشی یەکەمیشدا شرۆڤەمان کرد – لە چوارچێوەی پرۆسەی بەخشینی پیرۆزی و پاراستنی بە زیندوویی، دەهێڵرێنەوە. ئەوەی لێرە گرنگ بێ ئەوەیە کە چەند سۆفییەکی مێژووییش، بەتایبەت باباطاهر، دەخرێنە نێو هەمان ئەو ئەلقە باوەڕیە و لەو خەیاڵدانەدا جێیان بۆ دەکرێتەوە. دەشێ لەمەوە پاساوی ونبوونی کەسایەتییە مێژووییەکانمان دەست بکەوێ، کە بریتی دەبێ لە ئامادەیی بەهێزیان لە نێو ئەو خەیاڵدانە ئایینیە پڕ لە راز و نیازەی ئەهلی هەق، کە پەیڕەوکردنی لە باوەڕی "شاردنەوەی راز"[2] و دوورە پەرێزی لە سەنتەرە شارستانییەکان، وایکردووە تەواوی کولتوورەکە بکەوێتە دەرەوەی مێژوو، هەر ئەمەشە حاڵی سۆفییەکانی خۆمان.

دۆزینەوەی زەمینەی هاوبەشی سۆفییانە لەو پەیوەندییە تەمومژەدا، ئەستەمە ئەگەر مەحاڵ نەبێت. لەگەڵ ئەوەشدا، ئەوەی هەردوولای لایەنی کەم لە رووکەشدا کۆکردبێتەوە، پەیڕەوی ڕێچکەیەکی تایبەتمەندە کە لە نێو کولتووری سۆفیگەریدا مانا دەبەخشێ، ئەویش ڕێچکەی "قەلەندەری"یە[3]، ئەو ڕێچکەیەی مانای بێباکیە بەرامبەر بە پێداویستییە دونیاییەکان و وەك چەمکێکی سۆفییانە لەو ناوەندەدا بەکارهێنراوە، تەنانەت دەڵێن باباطاهری هەمەدانی لە یەکەمین ئەو سۆفییانەیە ووشەکەی بەکارهێناوە[4]، بەتایبەت بۆ گوزارشتکردن – بێگومان لەچوارچێوەی دەقی شیعرییەوە – لە حاڵ و ڕەوشی ناهەمواری کۆمەڵایەتی خۆی کە بە ویستەوە هەڵیبژاردوە، وەك لەو چوارینە شیعرییەی دیارە کە دەڵێ:

مو آن رندم کە نامم بی قلندر   نە خون دیرم نە مون دیرم نە لنگر

---

[1] لەوانە: پیر شالیار، کاکا ردا، بابا بوزرگی لوڕی، بابا فەقیە، و چەندانی تر، بگەڕێوە بۆ: سەرئەنجام، کۆکردنەوە و لێکدانەوەی: طیب طاهری، ئینیستیتوتی کەلەپوری کورد، سلێمانی، ٢٠٠٧، (دەورەی شا خوشین)، ل ل٢٠-٥٣.

[2] C. J. Edmonds: The Beliefs and Practices of the Ahl-i Ḥaqq, of Iraq, Iran, British Institute of Persian Studies,1969,Vol. 7, p. 89.

[3] و. ئیڤانۆڤا: پێڕەوانی راستی، ل٢٥.

[4] Tahsin Yazici: Kalandar, EI, Vol.V, pp. 472-473

چو روز آبه بگردم گردی گیتی   چو شو گرده بخشتی وانهم سر[^1]

لەبەرامبەریشدا، شاخۆشین لەنێو دەقە ئایینیەکاندا وەك قەلەندەرێك پێناسەی خۆی دەکات، تەنانەت رایدەگەیەنێ خۆی و پەیڕەوکارانی لە یەکەمین قەلەندەرەکانن و ئەمە رێبازی تایبەتی ئەوانە و بە کەسی تری نیشان نادەن، ئەوەتا دەڵێ:

اول قلندر ما بویدم آخر هم ما ئیم   بلی راه قلندران به کس ننمائیم[^2]

رەنگە لە میانەی خوێندنەوەی ژیان و تێزەکانی ئەو دوو کەسایەتییەش، پەیوەندیی نێوان هەردوولا و بڕێك لە تایبەتمەندییەکانی ئەو رێچکەیەمان بۆ دەربکەوێ:

---

[^1]: ((من ئەو ڕەندەم کە ناوم قەلەندەرە، نە ماڵ و نەسامان و نەلەنگەرم هەیە، کە رۆژ دادێ لەسەر زەوی دەخولێمەوە، کە شەو دەکشێ سەرم دەخەمە سەر خشتێکەوە))؛ بڕوانە:
Edward Heron – Allen: The Lament of Baba Tahir, Gilbert & Rivington, London, 1902, P.35.

[^2]: ((یەکەم قەلەندەر ئێمەین و دوا قەلەندەریش هەر ئێمەین، بەڵام رێگای قەلەندەری بە کەسی تر نیشان نادەین))؛ سەرئەنجام، ل٤٦.

– شاخۆشین و ئەگەرەکانی دابڕانی هزری عیرفانیی و باوەڕی جیاوازی ئایینی

رەنگە نادیارترین و ئاڵۆزترین کەسایەتییەك لەم قۆناغەدا رووبەڕووی ببینەوە خوشینی لوڕستانی ناسراو بە "شاخۆشین"[1] بێ؛ کەسایەتییەك کە لە چەندان جەمسەرەوە تەمومژاوییە؛ بەتایبەت رووداوەکانی ژیانی، پەیوەندی بە ناوەندی سۆفیگەری، تێڕوانینە عیرفانییەکانی، وێنای ئایینی لای پەیڕەوکارانی "ئەهلی هەق – یارسان" وەك داڕێژەرێکی بنەماکانی ئایینیەکە و چەندان بواری تر.

بێگومان سەرچاوەی ئەو ئاڵۆزیی و نادیارییەش ناگەڕێتەوە بۆ کەسەکە لە خۆیدا، ئەوەندە پەیوەستە بە نائامادەیی ئەو لە نێو دەقی نوسراوی مێژوویی – ئایینی سەردەمەکەی و دەرکەوتنی بەهێزیی لە چوارچێوەی کولتووری زارەکی ئەهلی هەقەوە، بەجۆرێك کە ئەگەر سەرچاوە مێژووییەکان لە باسی ئەلقەی سۆفییانی هەمەدان کورتیان هێنابێت، ئەوا لە باسی ئەودا بەیەکجارەکی بێ دەنگن، تاکە ئاماژەیەك بۆ هەبوونی مێژووییانەی ئەو لەو دەقانە هەبێ پەیوەندییەتی بە سۆفی و شاعیری ناودار بابا طاهری هەمەدانی[2] (م.دوای ٤٤٧ك/١٠٥٥ز)، بەڵام لێرەشدا رۆژهەڵاتناس "ڤ. مینۆرسکی – V.Minorsky"، وەك شارەزایەك لە کولتووری ئەو بیروباوەڕە ئایینیە، چاودێری ئەوەی کردووە کە گێڕانەوەکان زەمینەیەکی پتەویان نییە[3]، ئەگەرچی – وەك کەمێکی تر دەیخەینە روو – پەیوەندییەکە جۆرێکە لە نواندنی عیرفانیی نەك گێڕانەوەی مێژوویی.

بەهەرحاڵ، ئەوەی لە دەرەوەی ئەو پەیوەندیەشەوە هەبێ و دەشێ جەخت لەسەر هەبوونی ئەو کەسایەتییە بکاتەوە ئەوەیە کە لەو قۆناغەی گوایە شاە خوشینی تێدا ژیاوە و لەگەڵ باباطاهر یەکتریان بینیوە، کەسێك کە "خوشین"ی ناو بێ و سەر بە هەمان پانتایی جوگرافی و پێکهاتەی مرۆیی و روانگەی ئایینیەوە بێ میر خوشینی کوڕی مەسعودی کوردییە؛ ئەو میرە کوردەی لەلایەن مێژوونوسێکی نەناسراو، ئاوا ناوەکەی تۆمارکراوە و لە رووداوەکانی ساڵی (٤٠٥ك/١٠١٤ز) لە پەیوەندی بە میری بەناوبانگی کورد بەدری کوڕی حەسنەوەی بەرزیکانییدا ناوی هاتووە[4]. ئەوەی جێگەی سەرنجە لە بەسەرهاتی مێژوویی ئەو میرە و بەسەرهاتی ئایینی خوشینەکەی لەمەڕخۆمان چەند خاڵێکی هاوبەش هەیە کە وامان لێ دەکات پتر بڕوا بەوە بهێنین ئەوان یەك کەسن: لە رووی کاتەوە وادیارە ئەوان سەر بە هەمان ماوەی

---

[1] بەپێی دەقەکانی ئەهلی هەق ناوی راستەقینەی ئەو کەسە موبارەك و خوشین نازناوییەتی، ناوی دایکیشی جەلالەیە لە ناوچەی لوڕستان دەرکەوتووە و بانگەشەی بۆ بیروباوەڕی نوێ کردووە. نعمة الله جیحون آبادي: شاهنامه، ص ص٢٧٤-٢٩٧. نور علي الهي: برهان، ص٣٠-٣١.

[2] سەرئەنجام، ل ل٤٩-٥٠.

[3] Ahl-I Hakk, EI, Vol.I, P.260

[4] مجمل التواريخ والقصص، بتصحيح: ملك الشعراء بهار، چاپ دوم، تهران،١٣١٨، هـ.ش، ص٤٠١. شایانی باسە سەرچاوە عەرەبییەکان بەشێوەی "حسن بن مسعود" و "حسين بن مسعود" ناوی ئەو میرە کوردەیان هێناوە، بڕوانە: ابن الجوزي: المنتظم، ج١٥، ص١٠٦. ابن الأثير: الكامل، ج٨، ص٨١.

زەمەنین، کە کۆتایی سەدەی چوارەم و سەرەتای سەدەی پێنجەمی کۆچی دەگرێتەوە[1]، لە رووی رەگەزیشەوە خوشین مەسعود لە رووداوی پەیوەست بە هۆزی گۆرانەوە ناوی هاتووە و رەنگە یەکێك لە میرەکانی ئەو هۆزە بووبێ[2]، وەك دەشزانین هۆزەکە بە گشتی پەیوەندی پتەوەیان بە باوەڕی ئەهلی هەقەوە هەیە و بونیادی مرۆیی و کولتووری باوەڕەکە پێکدێنن و شێوەزاریان زمانی بەشی زۆری دەقە ئایینیەکانیانە، لەوانەش ئەو بەشەی کتێبی سەرئەنجام کە بەناوی "دەورەی شاە خوشین" ناسراوە و گوایە دەگەڕێتەوە بۆ سەردەمی ئەو[3]. بە هەمان شێوە لەوەدەچێ لە تێگەی ئیسلامییانەشیاندا هاوشێوە بن؛ بە بەڵگەی ئەوەی لە کاتی کوژرانی میر بەدری کوڕی حەسنەوەی، لە زستانی (٤٠٥ك/١٠١٤-١٠١٥ن)دا، خوشین مەسعود فەرمان دەدات تەرمەکەی ببەنە مەزارگای عەلی کوڕی ئەبو طالب لە نەجەف[4]، لەلای خۆشیەوە رەهەندی ئیسلامییانەی بیروباوەڕی شاە خوشین و گرۆیە ئایینیەکە بە گشتی بەلای شیعیی دایە، ئەو خۆی ئەو پابەندییە مەزهەبییەی لە بۆنەی جیاواز رادەگەیەنێ و ستایشی ئیمامەکان دەکات[5]. هەروەها رۆڵی سەربازیشیان لەیەکدەچێ و هەردووکیان وەك دوو سەرکردە باس دەکرێن کە خەریکی ململانێ و شەڕن لەگەڵ هێزەکانی دەوروبەریان[6].

لەگەڵ ئەوەشدا، بە تەواوی ناتوانین بڵێین ئەم دووانە هەمان کەسن، خۆ وێنەی شاە خوشین لە دەقەکانی ئەهلی هەقیشدا جۆرێك لە پەشێوی پێوە دیارە، بەتایبەت کە "دەورەی شاەخوشین" وەك تێکستێکی سەربەخۆ نەماوەتەوە، بەڵکو لە دووتوێی "دەفتەر"ەکانەوە پارێزراوە و – وەك لێکۆڵەرێکی ئەو دەقانە بۆی دەچێ – بەشێکی کەمی ماوەتەوە و دووچاری شێواندن بووە[7]. بێگومان مانەوەی باوەڕە ئایینیەکەش بە نهێنی و جەختکردنەوەی باوەڕییانە باوەڕییانە لەسەر نەدرکاندنی بنەماکانی بۆ ئەو کەسانەی لە دەرەوەی بازنەی پەیڕەوکارانن، بەجۆرێك کە ئەو رازگرتنە بۆتە بەشێکی کارەکتەری ئایینیان[8]، وایکردووە بە تێپەڕبوونی کات کات جیاکردنەوەی راستی مێژوویی و خەیاڵی ئایینی ئەستەم بێ ئەگەر مەحاڵ نەبێ، ئیدی

---

(1) مجهول: مجمل التواريخ، ص٤٠١. محمد مكري: مقدمهء شاهنامهء حقيقت، ص سيهەم.

(2) مجهول: مجمل التواريخ، ص٤٠١. هەروەها بڕوانە: زرار سديق تۆفيق: چەند لێکۆڵینەوەیەك دەربارەی مێژووی کورد لە سەدەکانی ناوەڕاستدا، ئەکادیمیای کوردی، هەولێر، ٢٠٠٨، ل٥٤.

(3) و. ئیڤانۆڤا: پێڕەوانی راستی، ل١٦١. هەروەها بڕوانە:

Ziba Mir-Hosseini: Inner Truth and Outer History: The Two Worlds of the Ahl-i Haqq of Kurdistan, International Journal of Middle East Studies, Cambridge, 1994, Vol. 26, No. 2 , p.268.

(4) مجهول: مجمل التواريخ، ص٤٠١. بۆ زانیاری زیاتر بگەڕێوە بۆ: حسام الدين علی غالب نەقشبەندی: شارەزوور، ل ل٢٥٣-٢٥٥.

(5) سەرئەنجام، ل٥٣. نعمة الله جيحون آبادي: شاهنامه، ص ٢٨١. نور علي الهي: برهان، ص ١٨٩.

(6) مجهول: مجمل التواريخ، ص٤٠١. سەرئەنجام، ل١٩. و.ئیڤانۆڤا: پێڕەوانی راستی، ل-١٦٠-١٦١.

(7) طيب طاهری: پێشەکی سەرئەنجام، ل١٠-١١.

(8) Ziba Mir-Hosseini : Inner Truth, p.268.

وێنەی دروستی کەسەکان – چ شاه خوشین بێ یان بابا طاهر کە کەمێکی تر باسی دەکەین – خۆی بەدەستەوە نەدات و زۆر لە ڕەهەندەکانیان بە پەنهانی دەمێنێتەوە.

بەهەرحاڵ، ئەوەی لە نێو کولتووری ئایینیەکە لەبارەی شاه خوشین بۆ ئەم توێژینەوەیە گرنگ بێت، دەرکەوتە عیرفانییەکەیەتی؛ بەر لە هەموو شتێك ئەو بەپێی ئەو کولتوورە لەو قۆناغە ئایینیەدا دەرکەوتووەسەری هەڵداوە کە (ماریفەت)ی پێ دەڵێن و پەیوەستە بە خوداناسین و خۆناسینەوە و بەشێکە لە پرۆسەی بوونی ڕەگەزی خودایی لە نێو مرۆڤدا[1]، کە ئەمەش جۆرێکە لە حلولی عیرفانیی و تیایدا شاەخوشین وەك بەرجەستەکارێکی ئەو ڕەگەزە دەردەکەوێ؛ گوایە لە ڕێگەی تیشکی خۆرەوە خودا هاتۆتە نێو جەستەی دایکی و بەهۆی ئەم تیشکەوە ئەو دروست بووە[2]، کە ئەمەش تاڕادەیەك هاوشێوەی تێگەیشتنی مەسیحییانەیە لەبارەی مەسیح، لەگەڵ ئەوەشدا جیاوازییەکی گرنگ لە نێوان هەردوو حاڵەتدا هەیە، بەپێی هەندێك لە گروپە مەسیحییە فەرمییەکان مەسیح خودا خۆیەتی، کەچی شاەخوشین رایدەگەیەنێ ئەو بەرجەستەیەکی خودایە و هەڵگری خەسڵەت و تایبەتمەندیی خودایی‌یە، ئەوەتا لە سەرئەنجامدا هاتووە شاه خوشین بە یەکێك لە یاوەرانی، بەناوی بابا فەقیە، دەڵێ:

فقیه ما خودا نیستیم بلی خوداییم

أصـلـمـان خـورن ژ خـوره زاییـم[3]

ئەو چەشنە حلولەش وەك شێوەیەکی جێگیربوونی ڕۆح و گۆڕینی لە جەستەیەکەوە بۆ جەستەیەکی تر خراوەتە ڕوو[4].

لێرەدا حلولی خوشین نزیکە لە حلولی حەلاجیی و جۆرێکە لە ئاوێزان بوون، ئەوەنەبێ حەلاج لە ئاکامی خۆدیتنەوەی لە نێو ئەو حاڵەدا دووچاری قەیرانی دەروونیی و نامۆیی کۆمەڵایەتی و ئایینی ببۆوە، تەنانەت خۆشی بەرگەی خۆی نەدەگرت و زمانحاڵی دەیگوت: ((بمکوژن...))[5]، کەچی ئەوەی شاه خوشین وایلێدەکات لە ناوەندەکەی خۆیدا وەك کەسێکی باوەڕپێکراو دەربکەوێ و ڕەزامەندی ئەوانیتری بەدەست هێناوە و زۆربەی سنوورە باوەکان دەبەزێنێ و دەتوانێ باوەڕێکی تایبەتمەندی ئایینی دابڕێژێ[6].

---

[1] نور علي الهي: برهان، ص٢٧٨.

[2] سيد محمد علي خواجه الدين: سر سپردگان، ص ص١٢–١٣.

[3] ((فەقیە، ئێمە خودا نین، بەڵکو خودایین، ڕەسەنمان خۆرە و هەر لەو لەدایك بووینە))؛ سەرئەنجام، ل٤٦. هەروەها بڕوانە: نور علی الهی: برهان، ص١٨٣.

[4] محەمەد موکری: پەنجاو دوو بەیتی شێخ ئەمیر بە دیالێکتی گۆرانی، بڵاوکراوەتەوە لە کتێبی: چەند باسێك دەربارەی ئەهلی هەق، وەرگێڕانی لە فەڕەنسییەوە: نەجاتی عەبدوڵا، دەزگای موکریانی، کوردستان، ٢٠٠٥، ل١٤١–١٤٢.

[5] ديوان الحلاج، ص ٣٤. ابن الساعي: أخبار الحلاج، ص٧٤.

[6] و. ئیڤانۆڤا: پێڕەوانی ڕاستی، ل ل١٦١–١٦٤.

دواجار ئەوەی جێگەی سەرنجە، لەگەڵ شاەخوشیندا ئەوەندەی دەرخستنی حاڵەتی عیرفانییانە و بەکردەکیی کردنی دیاردەکە دەبینین، ئەوەندە وەك نموونەی سۆفییان کەسێکی دوورەپەرێزی بەرهەمهێنی هزر دەرناکەوێ، رەنگە ئەمەش بگەڕێتەوە بۆ ئەوەی لەمەڕ کورتبینی سەرچاوە مێژوویی و ئایینیەکانەوە گوتمان. ئامادەییە عیرفانییەکەشی – سەرباری حاڵەتی حلولیی کە سەرتاپای وجودی ئەو و جیهانبینیی باوەڕە ئایینیەکە راڤە دەکات – بریتی دەبێ لە گفتوگۆ و گۆڕینەوەی بیروبۆچوون لەگەڵ عارفەکانی هاوسەردەمی وەك بابا طاهر و هی تر، هەروەها بەگەڕخستنی ئەو سیستەمەی لە پرۆسەی بوونە سۆفی و بەیانکردنی ناسنامەکەیدا دەبینرێ، لەوانەش مەسەلەی ئاهەنگسازی و ژەنینی ئامێری مۆسیقا (تەنبور، دەف...هتد) بۆ گوزارشتکردن لە کردەی خوداناسیی و...هتد[1]. بەڵام ئەو خۆی لە دەرەوەی ئەو جیهانبینییەشدا پێناسە دەکرێ؛ ئەگەرچی چەمکە سۆفییەکان (وەك: باطن، ظاهر، تەریقەت) لە هزری ئەودا جێگەیان هەیە[2]، بەڵام هەڵەیەکی زانستییە ئەگەر ئەو کەسە – بە گەڕانەوە بۆ دەقەکانی ئەهلی هەق – تەنها لە سنووری سۆفیگەریدا بهێڵینەوە، چونکە دەقەکان کەسێتییەکەی فراوانتر لە کەسێتی عارفێك دەخەنەڕوو، بەجۆرێك ئەو چەمکانەی بەکاریان دەهێنێ ماناکانیان لەگەڵ ئەو کەسێتییەدا دەگۆڕێ تا لەگەڵ ئەو تێگەیشتنەی ئەوی تێدا وێناکراوە بگونجێن، هەروەها لەناوکۆی چەمکە تایبەتییەکانی ئەویش (وەك: دوونادوون – تناسخ الأرواح) مانای نوێ هەڵبگرن، تا وایان لێدێت ئەوەندەی وەك چەند یەکەیەکی سیستەمێکی کولتووری سەربەخۆ مانا دەبەخشن ئەوەندە بەشێك نابن لە دیاردەی عیرفانیی ئایینێکی تر، کە شێوە فەرمییەکانی ئایینی ئیسلامە.

لەبەرامبەر بەمەدا، کەسێك کە هاوسەنگییەك لە نێوان دەرکەوتنی عیرفانیی و دەرکەوتنە ئایینیە جیاوازەکەدا چێ بکات و خودان کەسێتییەکی روونتری سۆفییانە بێ بابا طاهری هەمەدانییە

---

[1] بۆ درێژەی ئەو بابەتە بڕوانە: ژان دورینگ: موسیقی و عرفان، ص ص٥٧-٦١.

[2] سەرئەنجام، ل ٤٥، ٥٢، .

– بابا طاهری هەمەدانی

١- کێشەی ناسینەوەی بابا طاهر

رەنگە دیارترین و بەناوبانگترین سۆفی ناوچەکە بابا طاهری هەمەدانی یاخود بابا طاهری لوڕی ناسراو بە "عوریان" بێت. سۆفییەك، کە بە بەراورد لەگەڵ هەموو ئەوانەی لەو توێژینەوەیەدا قسەمان لەسەر کردوون، لە ناوەندی رۆشنبیری کوردیدا، ناسراوترینیانە و گرنگی زۆری پێدراوە، بەجۆرێك کەم سەرچاوەی تایبەت بە مێژووی ئەدەب یاخود زمان یانیش رۆشنبیری کوردی لە سەدەکانی ناوەڕاست بە گشتی، دەبینی لایەکی بەلای ئەو سۆفییەدا نەکردبێتەوە. زیاتریش کار لەسەر دەستنیشانکردنی سەردەمەکەی و پێگە ئەدەبییەکەی لە برەوپێدانی زمان و شێوەزاری نێوخۆیی کراوە، ئەمە سەرباری هەوڵی ساخکردنەوە و داڕشتنەوەی دەقی چوارینە شیعرییەکانی بە شێوەزاری تری کوردی جیاواز لەوەی خۆی پێ ی نوسیوە (کە زیاتر لەوە دەچێ "لوڕی" بێت)، بەتایبەت کرمانجی خواروو(سۆرانی)[١]، هەروەها تایبەتمەندی ئەدەبی و زمانەوانییەکانی ئەو دەقە شیعرییانەی خراونەتە بەرباس و لێتوێژینەوە.

لەگەڵ ئەو گرنگیدانەش، کەچی کەمتر باباطاهری سۆفی ناسراوە، تەنانەت ئەو کاتەی لەو ناوەندە رۆشنبیرییەدا وەك سۆفییەکیش توێژینەوەی لەسەر دەکرێ، ئەوا زیاتر بە پشتبەستن بە چوارینەکانی بووە و لە دووتوێی ئەو دەقە شیعرییانەیدا، بەدوای چەمك و تێزی سۆفییانەدا گەڕاون[٢]، ئەمەش وا دەکات تێگەیشتنێکی هەمەگیری هزری عیرفانیی ئەومان بۆ بەرجەستە نەبێ. بەتایبەت کە لەم شیعرانەدا دیاریکردنی سنووری نێوان تێگەیشتنی سۆفییانە و تێگەیشتنی دونیایی، لە هەست و سۆز و رۆحانییەتدا، ئەستەمە[٣]. ئەمە لە کاتێکدا لە وتە سۆفییەکانیدا – وەك کەمێکی تر باسی دەکەین – وردتر لەم بابەتانە، بەتایبەت پەیوەندیی نێوان سۆفیبوون و دونیایی بوون، دواوە و سنوورەکانی تێکچڕژان و جیابوونەوەیانی دیاری کردووە.

هەرچۆنێك بێت لە بەرامبەر گرنگیدانی زۆری رۆشنبیریی کوردی بەو کەسایەتییە، دەبینین لە سەردەمی خۆی و لەدوای خۆی، لە ناو کولتووری سۆفیگەریدا کەمترین گرنگی پێدراوە، بە جۆرێك کە رەنگە ژیان و بەسەرهاتی لەهەموو ئەو سۆفییانەی پێش و پاش ئەو قسەمان لەسەر کردوون و دەیکەین، نادیارتر بێت. ئەوەتا دەبینین هیچ کامێك لەوانەی مێژووی

---

[١] هەر بۆ نموونە چەندان شاعیر و نووسەر ئەم کارەیان کردووە، وەك: (عەلی کەمال باپیر، مەلا محەمەدی غەزایی، رازی، دلزار، عیزەدین مستەفا رەسول و...هتد)، رەنگە دواترینیشیان "ئەحمەد تاقانە" بێت، بڕوانە: ئەحمەد تاقانە: بابا تاهیری هەمەدانی – ژیان و بەرهەمی، بلاوکراوەی ئاراس، هەولێر، ٢٠٠٧، ل٢٩بەدواوە.

[٢] بۆ نموونە بڕوانە: مارف خەزنەدار: مێژووی ئەدەبی کوردی، بلاوکراوەی ئاراس، هەولێر، ٢٠٠١، بەرگی یەکەم، ل٢٠٣.

[٣] V.Minorsky: Baba – Tahir, EI, Vol.I, P.840.

ژیانی سۆفییانی هاوسەردەمی ئەویان نوسیوەتەوە باسیان نەکردووە. هەر بۆیە بۆچوونی جیاجیا و دژ بەیەك لەسەر رەگەزی، سەردەمی ژیانی، زمانی شیعرەکانی، پەیوەندیی بە ناوەندی ئایینی و غەیرە ئایینی سەردەمەکەی و دواتر و...هتد، هەیە[١]. رەنگە هەر ئەمەش بێت وایکردووە سەربوردەی ژیانی تێکەڵ بە ئەفسانە ببێت، یاخود بەسەرهاتی ژیانی سۆفییانی تری تێدا جێ بکرێتەوە، وەك ئەوەی هەمان ئەو بەسەرهاتی پەڕینەوە لە نەزانی و سادەیی بیرکردنەوە بۆ زانایی و قووڵبوونەوەی زانستییانە (لە کوردبوونەوە بۆ عەرەببوون): وتەی " امسيت كردياً و اصبحت عربياً" دراوەتە پاڵ و وەك راستییەکی مێژوویی، لایەنی کەم تا کۆتایی سەدەی نۆزدەی زایینی، دەگێڕدرایەوە[٢].

ئەوەی زانراوە و بەردەوام ئاماژەی پێ دەدرێ، تاکە بەسەرهاتێکی مێژوویی، کە بە دروستی دەستنیشانی سەردەمی ژیانی بابا طاهر بکات، بریتییە لە ئاماژەیەکی مێژوونوس راوەندی(م٥٩٩ك/١٢٠٢ز)یە؛ کاتێك باس لەوە دەکات لە کاتی تێپەڕبوونی سوڵتانی سەلجوقی طوغرل بەگ(٤٢٩- ٤٥٥ك/١٠٣٧-١٠٦٣ز) بە هەمەدان، کە بەپێی سەرچاوەکان دەبێ لە ساڵی (٤٤٧ك/١٠٥٥ز) بووبێ[٣]، چاوی بە بابا طاهر و یاوەرانی کەوتووە و لەو دیمانەیەدا بابا طاهر لەگەڵ سوڵتان دواوە[٤]. بەمەش ئەو دەقە مێژووییە دەستنیشانی سەردەمەکەی دەکات، لەگەڵ دیاری کردنی جێکەوتەکانی حاڵی سۆفییانەی ئەو وەك رێنیشاندەری دەسەڵاتی سیاسی و هەڵویستی ئەرێنییانەی دەسەڵاتیش لەم سۆفییە و یاوەرانی[٥]، بەڵام دەقەکە بەلای هزری سۆفییانەیدا نەچووە.

بەهەرحاڵ، بونیادی ئەو هزرە لە شوێنێکی تردا، لە چوارچێوە ئەو راڤەیەدا دەردەکەوێ کە سۆفی بەناوبانگ عەینولقوضاتی هەمەدانی(م٥٢٥ك/١١٣١ز)، بۆ کتێبی ناسراوی ئەم سۆفییە کە "الكلمات القصار"ە کردووە، بەناوی "شرح كلمات باباطاهر العريان". لەڕاستیدا دەقی سەربەخۆی کتێبەکەی باباطاهر دیار نییە، بۆیە تەنیا لە رێگەی ئەو راڤە و هی تری قۆناغی درەنگترەوە[٦]، دەشێ بە هزرەکە ئاشنا ببین. هەرچۆنێك بێت عەینولقوضات خۆی ئەم

---

[١] لەم بارەوە بڕوانە: حسام الدين علی غالب نەقشبەندی: شارەزوور، ل٤٩١-٤٩٢. زرار صديق تۆفيق: زمانی کوردی لە سەدەکانی ناوەڕاست – لێکۆڵینەوەیەکی مێژوویی، گوڤارا زانکۆیا دهوك، پەربەندا(١١)، ژمارە(١)، ٢٠٠٨، ل١٠٥-١٠٦.

[٢] Edward Heron – Allen: The Lament, P.xiv-xv.

[٣] بگەڕێوە بۆ: ابن الأثير: الكامل، ج٩، ص٦٠٩. هەروەها بڕوانە: نیشتمان بەشیر محەمەد: کورد و سەلجوقیەکان – لێکۆڵینەوەیەك لە پەیوەندییە سیاسییەکان(٤٢٠-٥٢١ك/ ١٠٢٩-١١٢٧ز)، وەرگێڕانی: ئیدریس عەبدوڵڵا مستەفا، چاپی دووەم، دەزگای موکریانی، هەولێر، ٢٠٠٦، ل١٤١-١٤٢.

[٤] راحة الصدور، ص٩٨-٩٩.

[٥] لە بەشی پێنجەمدا، باس لە مەغزاکانی پشت ئەو بینینەی "بابا طاهر" بۆ سوڵتان و ناوەڕۆکی گفتوگۆی نێوانیان دەکەین.

[٦] سەرباری راڤەکەی "عين القضاة الهمداني"، کە دەڵێن جگە لە عەرەبی بە فارسیش وتەکانی لێکداوەتەوە، چەند راڤەیەکی تری کتێبەکە کراوە و لە قۆناغە درەنگەکانی مێژووی سۆفیگەری ئیسلامی – فارسیدا بۆتە دەقێکی

کارەی لەسەر داخوازی سۆفییانی هەمەدان کردووە و ویستویەتی لەم ڕێگەیەوە ڕەهەندە نادیارەکانی بیروبۆچوونەکانی ڕوونبکاتەوە، ئەمەش بە دوودڵی و بە ترسەوە، نەوەك نەتوانێ پەی بە مانا دروستەکانی وتەکانی بابا طاهر بەرێت[1].

لە ڕاڤەکەیدا عەینولقوضات، سەرەڕای ستایشی کەسێتی عارفانەی باباطاهر[2]، کەچی نەپرژاوەتە سەر لایەنەکانی ژیان و پێگەیشتنی ئەو کەسێتییە، لە چوارچێوەی وتەکانەوە نەبێت هیچ زانیاریەکی نەداوەتە دەست. ئەگەرچی لەوانەیە – ئەگەر بمانەوێ بە لایەنی تری کەسێتییەکە ئاشنا بین – لەناو نوسینە بە بڕشتەکانی عەینولقوضاتدا، بەتایبەت پەیامەکانی – کە بە"نامەهای عین القضات همدانی" ناسراوە – دەستمان بکەوێ؛ لەوێدا دەبینین ئاماژەی تەمومژاوی بۆ سۆفییەکی هەمەدان بەناوی طاهر هەیە، ئەویش شێخی یاخود یاوەری شێخ فەتحەی هەمەدانی بووە[3]، کە ئەمیش مامۆستای مامۆستایەکی عەینولقوضات خۆیەتی[4]. بەو پێیەش ئەو طاهرە لە هەمان کات(سەدەی پێنجەمی کۆچی) و شوێن(هەمەدان) بووە کە بابا طاهری تێدا ژیاوە، بۆیە هەندێك لە توێژەران، هەرچەندە ئاماژە بۆ نەبوونی هیچ بەڵگەیەك دەکەن، وا گومان دەبەن کە ڕەنگبێ ئەم دووانە هەمان کەس بن[5]، دەشێ بەڵگە لەسەر ئەو بۆچوونە ئەوەبێ، کە ئەو هەڵسەنگاندنەی شێخ فەتحەی هەمەدانی دەیخاتەڕوو لەبارەی ئەستەمی ڕاگەیشتن بەسەر ڕاز و ڕاستییە ڕۆحانییەکانی حاڵی طاهر[6]، هاوشێوەی هەڵویستی ئەو سۆفییانەی هەمەدانە کە لەمەڕ باباطاهر بە عەینولقوضاتیان گوتووە، ئەویش پەنهانی بۆچوون و ئەستەمی تێگەیشتنە لە هەمان حاڵ، بەڕای عەینولقوضات سۆفییەکەی خۆشمان لەو جۆرەیە کەوا دەستەواژەی سەختیان داهێناوە و لە داڕشتنی بیروبۆچوونەکانیان بەکاریان هێناوە، تا نەیاران لە ڕازەکانی نێو ئەو بیروبۆچوونانە نەگەن، بۆیە ئەو سۆفییانە لە ئاستی"ئاماژە – الإشارة"دا ماونەتەوە و بە نادیاری گوزارشتیان لەخۆیان کردووە[7]. بێگومان کە هەردوو "طاهر"یش لەو جۆرە سۆفییانەن، ئەوا گومان لەسەر یەکبوونیان کەمتر دەبێتەوە.

خوازراوی ناو ئەلقەی سۆفییان، لەو ڕاڤانەش ئەوەی جان بەگی عەزیزی لە ساڵی (٨٩٠ك/١٤٨٥ز) بە فارسی کردویەتی بەناوی " الفتوحات الربانية في الإشارات الهمدانية"، لەگەڵ ئەو شەرحەی بە هەردوو زمانی فارسی و عەرەبی مەلا سولطان عەلی گونابادی بەناوی "ایضاح" کردویەتی. بۆ زانیاریی زیاتر بگەڕێوە بۆ: عبد الحسين زرين كوب: جستجو، ص١٩٠. هەروەها بڕوانە: عين القضاة هەمەدانی: گوتە کورتەکانی بابا تاهیری هەمەدانی، وەرگێڕانی: ابراهیم احمد شوان، چاپخانەی زانکۆ، هەولێر، ٢٠٠٦، ل٤.

[1] شرح كلمات بابا طاهر العريان – مسائل حكمية في المعارف و المشاهدات الربانية، ضبطه و صححه: عاصم ابراهيم الكيالي، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠٧، ص١١.

[2] شرح كلمات، ص١١.

[3] نامەها، مج١، ص٢٥٨،٤٥.

[4] نصر الله پورجوادی: عین القضاة، ص١٠٥-١٠٦.

[5] عبد الحسين زرين كوب: جستجو، ص١٩٣. نصر الله پورجوادی: عین القضاة، ص١٠٢.

[6] عين القضاة: نامەها، مج١، ص٢٥٨.

[7] شرح كلمات، ص١٠-١١.

بەدەر لەو سەرچاوانە، زانیارییەکی ئەوتۆ لەسەر باباطاهر نامێنێ، ئەوەندەی ئاشکرایە پاش راوەندی بە نزیکەی سەدە و نیوێك حەمەدوڵای مستەوفی قەزوینی (م٧٥٠ك/١٣٤٩ز) لە کتێبە مێژووییەکەیدا تەنها ناوی هێناوە[١] و لە کتێبە جوگرافییەکەشیدا تەنها ئاماژەی بۆ مانەوەی گۆڕەکەی لە هەمەدان کردووە بە "باباطاهری دیوانە" ناوزەدی کردووە[٢]، رەنگە ئەمەش راڤەی نازناوەکەی "عوریان – رووت" ی ئەو سۆفییەمان بۆ بکات؛ گوایە بە سەرگەردانی بە کۆڵانەکانی شارەکەدا سوڕاوەتەوە، بۆیە وایان پێ گوتووە[٣].

٢- ئامادەیی باباطاهر لە کولتووریی ئایینی کوردیدا

لەدەرەوەی ئەو ئامادەییە مێژووییەی بابا طاهر، لە کولتووری ئایینی ئەهلی هەقیشدا، کە بەگوێرەی بۆچوونەکان لە هەمان ئەو سەردەمەی ئەم سۆفییەی تێدا ژیاوە بەرهەمهێنراوە، ئامادەییەکی سەروومێژوویی هەیە و بەشێکە لە پرۆسەی نواندنی بیروباوەڕ بۆ کەسانی خودان پێگەی نائاسایی وەك بابا طاهر. ئەو ئامادەییەش بە دوو ئاڕاستەی سەرەکیدا بووە: ئاڕاستەی جێکردنەوەی لە ناوکۆی گێڕانەوەی ئایینیدا، لەگەڵ ئاڕاستەیەکیش کە بریتییە لە بەکارهێنانی وەك رەمزێکی خودان ئەرکێکی دیاریکراو و بەگەڕخستنی دەقە شیعریەکانی وەك دەقی پیرۆز.

بەپێی ئاڕاستەی یەکەم؛ ئەوکاتە باباطاهر دەرکەوتووە، کە شاە خوشین خۆی و یاوەرانی لە هەمەدان سەردانی دەکەن[٤]. لە ئاکامی ئەو سەردانە، بابا طاهر کەوتۆتە ژێر کاریگەریی شاە و هەردوولاش شادومان بوونە بەو کاریگەر بوون و یەکتر ناسینە، ئەوەتا هەر لە بەشی"دەورەی شاە خوشین"ی سەرئەنجامدا، لەسەر زاری باباطاهر، لەبارەی بینینی بۆ ئەو کەسایەتییە هاتووە:

یا شاه تیری زدی بر جان و جگرم	مـن از زخـم تـیری تـو جـان درنـبرم
تـو شـادمـان بـر مـن تـیر زدەای	من هم شادمانم که زخم تیر تو خوردم[٥].

لەمەدا دەردەکەوێ ئەو دەقە ئایینیانە دەخوازن رەوایی بە پایەی سەرووئاسایی شاە خوشین ببەخشن، لەرێگەی پێداگیری لەسەر گوێڕایەڵی کەسێکی وەك باباطاهر بۆ دەسەڵاتە رۆحانییەکەی، وەك لە گفتوگۆی نێوانیاندا دیارە، لەوێدا باباطاهر خوشین بە شای خۆی دەزانێ و رایدەگەیەنێ کە تەنانەت دوای مەرگیشی ناتوانێ میهری ئەو لە یاد بکات[٦].

---

[١] تاریخ گزیدە، ص٦٧٧.

[٢] نزهة القلوب، ص٧١.

[٣] بگەڕێوە بۆ: Edward Heron – Allen: The Lament, P.xiv.

[٤] بڕوانە: نعمة الله جیحون آبادی: شاهنامە، ص ص٢٩٥-٢٩٦. و.ئیڤانۆڤا: پێڕەوانی راستی، ل١٦٢.

[٥] ((ئەی شاە، تیرێکت لە گیان و دڵم داوە، لە برینی ئەو تیرە گیانم دەرچووە، تۆ شادومانی بەوەی تیرت لەمن داوە، منیش شادومانم بەوەی ئازاری تیری تۆ دەچێژم)). بڕوانە: سەرئەنجام، ل٥١.

[٦] سەرئەنجام، (دەورەی شاە خوشین)، ل٤٩.

وەنەبێ ئەو دانپیانانە بە پێگەی شاەخوشین، ئاسوودەی بکات، بەو مانایەی ئاسوودەگی مرۆڤانە لە ئاستی تێگەیشتنی گشتی و لە دەرەوەی بازنەی عیرفانییدا هەیەتی، بەڵکو ناسینەکە دەیخاتە نێو حاڵێکەوە، کە "قەلەندەرانە"یە و جۆرێکە لە داشۆران لە هەموو پێداویستییە ژیانییە دونیاییەکان. ئەوەتا دەڵێن باباطاهر بە شیعر گوتویەتی:

یا شاه هر کس شاهش تویی حالش همینه   سرینش خشت و بالینش زمینه
جـورمـم اینـست که تـو را دوسـت دیـــرم   هر آن یارش تویی حالش چنینه[1]

لە ئاڕاستەی دووەمیش، کە بەکارهێنانی باباطاهرە وەك رەمزی ئایینی؛ ئەو وەك کەسێکی ئاسایی نامێنێتەوە، بەڵکو بە پرۆسەی پیرۆزکردندا تێدەپەڕێ و لە ناو باوەڕە ئایینیەکە، لەسەرووی شوێن و کاتەوە، جێگیر دەبێ[2]، تەنانەت خەسڵەتی کەسایەتی مرۆڤانە لە دەست دەدات و دەیبینین لە قۆناغی بەرجەستەبوونی خودایەتیی لە شاەخوشیندا، کە وەك ئاماژەمان پێدا بەپێی تێگەیشتنی ئایینەکە قۆناغی مەعریفەتە، بۆتە یەکێك لە "یارانی چوار مەلەك"، ئەمەش ئەو فریشتانە دەگرێتەوە لە کاتی بەرجەستە بوونەکەدا دەردەکەون[3]. ئیدی ئەوانەی لەسەر زەوی نوێنەرایەتی ئەو فریشتانە دەکەن، کە باباطاهر لەوانە، ئاسایی نابن، چونکە فریشتەکان خۆیان بەشێکن لە خودا و ئەرکێکی خوداییش جێبەجێ دەکەن[4]. لەم ناوەندەدا بابا بەرجەستەکاری فریشتەی مەرگ(عزرائیل)ە، ئەو فریشتەیەی – بەپێی دەقەکانی ئایینەکە – خودا لە تورەیی خۆی دروستی کردووە وجەلادی دەرباری خوداییە[5]، بەڵام ئەو دەقانە زانیاریی ئەوتۆمان نادەنێ لەسەر هۆی دانانی ئەو بە فریشتەی مەرگ.

لەگەڵ ئەوەشدا دانانی مرۆڤ بە فریشتە، یان بە دەستەواژەیەکی تر، جێکردنەوەی سروشتی فریشتەیی لە سروشتی مرۆڤانە، کردەیەکی عیرفانییانەیە و بەشێکە لە هەوڵی خوداناسینی باطنیانە، کە ئەو کولتوورە ئایینیەی پێ ناسراوە و تیایدا ناسینی فریشتەیی بۆ خودا یەکەمین جۆری هەقناسییە[6] و دەستپێکە بۆ هەر هەوڵێکی تری "ناسین " کە دەشێ لە قۆناغەکانی تری بەرجەستەبوونی خودایيدا فەراهەم ببێ. لە دەرەوەی ئەم دەقانەشەوە بابا طاهر لە "الكلمات القصار"ەکەیدا، ئاماژە بۆ هەبوونی رەوشتی فریشتەیی لە دەروونی مرۆڤانەدا دەکات و پێی وایە خودا لە ساتی ئەفراندنی "دەروون – النفس"، هێندێك بنەمای

---

(1) سەرئەنجام، ل٤٩. ماناکەی: ((ئەی شاە، هەرکەس تۆی شاە بێ حاڵی وادەبێ، سەرینی خشت و رایەخی زەمین دەبێ، تاوانم ئەوەیە کە دۆستی تۆم، ئەوەی تۆی دۆست بێ ئەمە حاڵی دەبێ)).

(2) Edward Heron – Allen: The Lament, P.xiii.

(3) V.Minorsky: Ahl-I Hakk, EI, Vol.I, P.260.

سید محمد علی خواجه الدین: سرسپردگان، ص١٣١.

(4) لەبارەی ئەمەوە تەماشای ئەو توێژینەوەیە بکە: موحەمەد موکری: لەدایکبوونی جیهان لەلایەن کوردانی ئەهلی هەق، وەرگێڕانی: موحسین ئەحمەد عومەر، گۆڤاری "کوردۆلۆجی"، سلێمانی، ٢٠٠٨، ژمارە(١)، ل ل١٢٨-١٢٩.

(5) و. ئیڤانۆڤا: پێڕەوانی راستی، ل ل١٥٠-١٥٤.

(6) بڕوانە: نعمة الله جيحون آبادي: شاهنامه، ص ص٣٥-٤٠.

ڕەوشتییانەی فریشتەکانی وەك "گوێڕایەڵی" و "خوداپەرستی"، تێدا داناوە[1]. ڕەنگە ئەو هاوڕاییەی نێوان دەقی ئایینی و دەقی عیرفانیی، سەرباری مانا باطنیەکەی، بەهانەیەکیش بێ بۆ چاودێری کردنی پەیوەندیی تەواوکارانەی نێوان هزری باباطاهر وەك خۆی گوزارشتی لێکردووە، لەگەڵ ڕەسەنی ئەو هزرە و نواندنی لەلایەن ئەهلی هەق و بەکارهێنانی لە چوارچێوەی جیهانبینی ئایینی هەمەکییانەیاندا.

٣- سەربوردەی ڕۆحانیی بابا طاهری هەمەدانی بە پێی "الكلمات القصار"

بێگومان خوێندنەوەی وردی وتە کورتەکانی ئەو سۆفییە و بەستنەوەیان بە یەکتر و هەوڵی دۆزینەوەی بونیادی هاوبەشی چەمك و دەستەواژەکان، نەك هەر کارێکی ئاسان نییە بەڵکو – وەك کاتی خۆی عەینولقوضات بۆی چووە – پێویستی بە کەسی ئازادە تێ بگات[2]، واتا ئەو کەسەی کە دەتوانێ لە پشت ڕاز و ئاماژەکانەوە ئەو مانایانە ببینێ کە باباطاهر ویستوویەتی ڕاستییە خوداییەکانی پێ بخاتە بەرباس کە وەك عارفێك پێی گەیشتووە. بۆیە ئەو خوێندنەوەیە توێژینەوەی سەربەخۆی پێویستە، نەك وەك ئێمە دەخوازین لە چوارگۆشەی خوێندنەوەیەکی هەمەگیردا جێی بکەینەوە.

ڕەنگە ئەوەی کاری خوێندنەوەی سەختتر کردووە تەمومژاوی بوونی هزری باباطاهر بێ، کە تەنانەت لەدوای خۆی بۆ مورید و پەیڕەوکارانی تێگەیشتنی ئەستەم بووە و پێویستی بە گەورە سۆفییەکی وەك عەینولقوضات بووە ڕاڤەی بکات. ئەمە لە لایەك، لە لایەکی ترەوە لەوە دەچێ هەر پاش بابا طاهرەوە بیروبۆچوونەکانی گۆڕانیان بەسەر هاتبێ و تێکەڵ بە هزری ئەوانیتر بووبێ، ئەوەتا لە "الكلمات القصار"دا چەندان وتە هەن کە لە بنەڕەتدا هی ئەو نین، بەڵکو هی سۆفییانی بەر لەون وەك ئەبوبەکری شبلی و ئەبو عەلی روذباری و بونداری شیرازی و...چەندانی دی، کەچی لە نێو وتەکانی ئەودا جێ کراونەتەوە و پۆلێن کراون [3].

هەرچۆنێك بێت لە رووکەشدا وا دەردەکەوێ کە باباطاهر گشتگیرانە چەمك و دەستەواژەکان دەخاتە روو، بە جۆرێك کە وادەرناکەوێ وتەکانی ڕەنگدانەوەی گەڵاڵەبوونی باوەڕی تایبەتی خۆی بووبێتن. لەگەڵ ئەوەشدا لە نێو هەندێکیاندا، سەربوردەیەکی باباطاهر دەبینین کە هەم دەقە مێژووییەکانی تر لێی بێدەنگن، هەمیش بە جۆرێك لە جۆرەکان تەواوکەری ئەوەیە کە لەم دەقانەدا وێنای کەسێتی عارفانەی ئەوی پێ کراوە؛ ئەویش گەشەسەندنی کەسێتیە ڕۆحانییەکەیەتی لە ڕێگەی هەڵوەستەکردنی لەسەر ئەزموونی خۆی لە هێندێك حاڵ و دەرکەوتەی سۆفییانە و بەرجەستەکردنی بیرکردنەوەی لە ناو ئەو بۆچوونانەی

---

[1] عين القضاة الهمداني: شرح كلمات، ص٤٦.

[2] شرح الكلمات، ص١٠.

[3] بۆ نموونە وتەکانی لاپەڕەکانی: ٥٠، ٦١، ١٥٢، بەراورد بکە لەگەڵ: الخركوشي: تهذيب، ص٢٩٢، ٤٥٥. القشيري: الرسالة، ص٤٢٩. ابن خميس: مناقب، ج٢، ص١٨٧.

جیهانبینی سۆفییان پێکدێنێو ئەو بە ناپێگەیشتووی زانیون. تەنانەت لە چەند وتەیەکیشیدا تارمایی خوێندنەوەی ناوەندێکی کۆمەڵایەتی – ئایینیش دەبینین، کە وادیارە ئەو خۆی تێیدا ژیاوە و پێیەوە – بە رەتکردنەوەی یان قەبوڵکردنی – کاریگەر بووە.

رووخسارەکانی ئەو کەسێتییەی باباطاهر، لە باسکردنی بۆ "دونیا" و کاریگەریەکانی لە دەستنیشانکردنی رەوتی رۆحانی عارفدا دیارە؛ لای ئەو بوونە عارف هەر لەخۆوە نابێ و پرۆسەیەکی دوور و درێژە، ئاکامی بڕیارێکی پێشینەیە کە بریتییە لە دەرچوون لە دونیا، لە میانەی بەرزەفتکردنی دەروونی مرۆڤانەوە کە پەیوەستی ئەو دونیایەیە. لەم هاوکێشەیەدا دونیا ئەو شوێنە نییە رێگە بە کەس بدات خوداناسی دروست بێت، یاخود وەڵامی ئەو پرسیارانە بداتەوە کە دەشێ پەیوەندییەکی دروستی مرۆڤانەی – خودایی لەسەر دابڕێژرێ، ئەوەندەی کەسانی وەك باباطاهر بە جەنجاڵییەکانی ژیانێکەوە گرێ دەدات کە تەنیا لایەنە مرۆڤانەییەکەی پەیوەندیی بینراوە، پەیوەندییەك کە مرۆڤ ناچار بە پابەندی بە ئارەزوو و پێداویستییە ژیانییە نارۆحانییەکانەوە دەکاتەوە، لەکاتێکدا ئەو دەیەوێ سنووری ئەو پابەندی و پێداویستییانە ببڕێ و هیچ شتێك لە داڕشتن و شێوەگیرکردنی پەیوەندییە خوداییەکە سەرقاڵی نەکات. بۆیە لە دەستپێکدا دێ سنوورەکانی "دونیایی بوون" دەستنیشان دەکات، تا بزانێ چەندە خۆی لە نێویاندا ماوەتەوە و چۆن بتوانێ بچێتە ئەو دیویانەوە، رایدەگەیەنێ هەموو ئەوەی لە مرۆڤ نزیك بێتەوە و قەبوڵی بکات ئەوە دونیای مرۆڤەکەیە، هەر ئەمەشە لە خوداناسی دووری دەخاتەوە[1].

بەو پێیە ئەو دەوروبەرەی ئەوی سۆفی تێدایە مەترسییەکی گەورەیە بەسەر بنەمایەکی بنەڕەتی کایە ئایینیەکە، بۆیە دەبێ تا بۆی بلوێ خۆی لەو دونیا ناڕێکە دابڕێ، یانیش هەوڵبدات پێناسەیەکی جیاواز لەوەی لە ئاستی گشتیدا بۆی دەکرێ، بیکات. باباطاهر خۆی رێك وایکردووە، بە جۆرێك لای ئەو دەبێ سۆفی وا لە دونیا تێ بگات کە بەرجەستەکاری ژیانی ئاخیرەتە بەو شێوەیەی لە کولتووری ئیسلامیدا وێناکراوە؛ دونیا وەك پردی "صراط" وابێ کە رەنگە بەسەریدا ببورێ یانیش بکەوێتە خوارەوە (ئەمەش رێبازی سۆفییە = دەرچوون یان تێچوون)، لەگەڵ هەبوونی تەرازوویەك (کە دڵی سۆفییە) بە هۆیەوە چاکە و خراپە لە یەکدی جیا بکاتەوە و رێگەی راستی خۆی لەسەر ئەو پردە (لە ناو رێبازی سۆفیگەریدا) ببینێتەوە[2]. ئەو وێنایە بۆ دونیا، بەدەر لە دەلالەتە ئایینیە پەتییەکانی، وا لە سۆفی دەکات هەردەم لە حاڵەتی ئامادەباشی دابێ، ئامادەیی دەرچوون لەو دونیایە و زاڵبوون بەسەر سەرقاڵییەکانی، ئەو سەرقاڵییانەی باباطاهر لە وشەی تاریکیی باشتری نەدۆزیوەتەوە وەسفی پێ بکات، ئیدی پێی وایە ئەوەی دونیا بۆ مرۆڤی هەیە تاریکییە، ئەوەی سۆفیش بە لاڕێ دادەبات و

---

[1] شرح كلمات، ص٥٠-٥١.

[2] شرح كلمات، ص٥٢.

وایلێدەکات لەسەر پردی بوونە عارفدا بکەوێ ئەو تاریکیەیە، کە – وەك عەینولقوضات راڤەی کردووە – بریتییە لە حەز و ئارەزوو و خۆشییەکانی دونیا[١].

کاتێك دەڵێین "دەرچوون لە دونیا"، دیارە مەبەستمان کۆتایی هێنان نییە بەو ژیانە دونیاییەی پێوەندێکی دەستی مرۆڤایەتیە، بەڵکو دەستنیشانکردنی ئەرکەکەیەتی لە پرۆسەی بوون بە عارفدا، چونکە لەدوا مانایدا دونیا ئەو پردەیە کە مرۆڤ بە خودا دەگەیەنێ[٢]، بمانەوێ یان نەمانەوێ دەبێ بەسەریدا بڕۆین، بەو شێوەیەی متمانەی ئەوەمان بۆ دروست ببێ بپەڕینەوە، متمانەش لەوەوە دێت لەو سەرقاڵییە تێ بگەین کە مرۆڤی پابەندی دونیا دەکرد نەك خوداناسین، بێگومان ئەو سەرقاڵییەش لەوەوە نایەت مرۆڤ بە دروستی لە خودا نەگەیشتبێ و کردە ئایینیەکانی سەر زەوی (بەجێگەیاندنی ئەرکە ئایینیەکان) بە بەس بزانێ بۆ راستیی خوداپەرستی و پاشانیش خوداناسین، ئەوەندەی لەمپەرێك هەیە لەبەردەم تێگەیشتنەکە کە لە خودی مرۆڤەکەدایە، ئەویش "دەروون – نفس"یەتی.

دونیایی بوون لە روویەکیدا (ئەو رووەی بۆ سۆفییان گرنگە) رەنگدانەوەی زاڵبوونی دەروونە بەسەر قەوارەی مرۆڤدا؛ دەروونیش لای باباطاهر جۆرێکە لە زیندان و قەیدی رۆحی مرۆڤی کردووە، ئەمەش لەوەوە نایەت کە ئەو دەروونە توانایەکی بێشوماری هەبێ و بتوانێ بە ئاسانی رکێفی مرۆڤەکان بگرێتە دەستەوە، بەڵکو لە سروشتی دەروونەوە دێت کە خۆی لە ئارەزووکردنی قەدەغەکراوەکان دەبینێتەوە، ئەو ئارەزووانەی لە بەرامبەریاندا دەروون بێ ویستە و ئاراستەکردن و پەروەردەکردنی بەدەست ئەوانەوەیە[٣]. رەنگە هەر ئەمەش بێ وادەکات ناساندنی دەروون و دیاری کردنی رەهەندەکانی کارێکی ئەستەم بێت، بۆیە وەك دەڵێ دواجار هەوڵی ناسینی دەروون بە نەناسینی دەگات[٤]، مەگەر تەنیا لە هەندێك لە دەرکەوتە رەوشتییەکانییەوە نەبێ، یان با بڵێین لەوەدا نەبێ کە دەروون بەرجەستەکاری ئەو شێوە و جۆرە بنەما رەوشتییانەیە کە دەشێ مرۆڤ بیاننوێنێ و پێی بناسرێتەوە.

لێرەوە باباطاهر دەچێتە نێو وردەکارییەکانی جۆری رەوشت، نەك پۆلێنکردنی بنەماکان بەو شێوەیەی لە کایەکانی تردا هەیە، بەتایبەت لە هەردوو کایەی ئایینی – شەریعەتی و فەلسەفیدا. بەڵکو دەستنیشانکردنی خودایی بۆ ئەو بنەمایانە و جێگیرکردنی لەنێو زاتی مرۆڤانە لەساتی خەلقکردنی دەرووندا. بەپێی تێڕوانینی باباطاهر، لەو پرۆسەی خەلقکردنە، بنەمای رەوشتیی گیانەوەریی و فریشتەیی و خودایی و تەنانەت شەیتانیش لە

---

[١] شرح کلمات، ص٥١.

[٢] شرح کلمات، ص٥٢–٥٣. جێگەی سەرنجە لای بابا طاهر گەیشتن بە خودا هەمان ئەو مەبەستەی لە پشتە، کە لەلای سۆفی کرماشان ئیبراهیمی کرماشانی بینیمان؛ ئەمە گەیشتنێك نیە بە بەهەشت و چێژە ئەبەدییەکانی، بەڵکو لەوێدا عارف بەندی بینینی خودا و گفتوگۆی خودایی دەبێ.

[٣] شرح کلمات، ص ص٤٥–٤٦.

[٤] شرح کلمات، ص٤٨.

نێو دەرووندا جێی بۆ کراوەتەوە، بۆیە دەبینین لەیەك کاتدا (خوداپەرستی، بەندایەتی، هەڵپەکردن و توندوتیژی و تووڕەبوون و تێکشکاندن و بڕین، خواردن و خواردنەوە و خێرایی و خۆبەگەورەزانین و...هتد)ی لەخۆ گرتووە[1]، ئەمەش پێچەوانەی ئەو بۆچوونەی نێو بڕێك لە سۆفییانە کە پێیان وایە دەروونی مرۆڤ بەس خەسڵەتی شەیتانیی هەیە و خراپەیەکی رەهایە[2]. بەڵام لای ئەو سۆفییە هەر بنەمایەکی رەوشتی پەیوەستە بەوەی لێی وەرگیراوە و ئەمەیە وایکردووە مرۆڤ هەم باش بێ و هەمیش خراپ؛ هەم خودایی بێت هەمیش شەیتانیی. واتا رەوشتی مرۆڤانە ناجێگیرە و ئەو جۆری رەوشتەکەی دیاری ناکات و خەسڵەتێکی ئەزەلییانەی هەیە.

سەبارەت بە دەروونی باباطاهر خۆی، ئەوە لە چەند کورتە وتەیەکدا دەردەکەوێ بەدەست ئەو سروشتەی دەروونییەوە تەواو شەکەت بووە و نەیزانیوە چی لەگەڵدا بکات و چۆن مەرزەکانی دیاری بکات و کاریگەرییەکانی سنووربەند بکات، بۆیە وەك نەیارێکی سەرسەختی خۆی چاوی لێ کردووە و لەو باوەڕە بووە کە ئەگەر هانای خودایی نەبێت ناتوانێ بەتەواوی بەسەریدا رابگات و کاریگەرییە ناجۆرەکانی نەهێڵێ، بۆیە ناچار ئەو رێگەیەی گرتووە کە هەر مرۆڤێکی باوەڕدار دەیگرێتە بەر، ئەویش نزا و پاڕانەوەیە؛ لەمیانەی ئەمەشدا چاوەڕێی ئەوەی لە هێزی خودایی هەبووە بە فریادی بێ و بەنهێنی تۆڵەی باباطاهری بەندە لە "دەروون" بکاتەوە، لایەنی کەم ئەگەر لەسەر زەویش نەبێ، کە دەبووا ئەو بتوانێ بەرزەفتی بکات، با لە چوارچێوەی جیهانبینی گشتی ئایینیانەوە بێت و ئەو کاتە بێت کە زاتی مرۆڤانەی لەبەردەم زاتی خودایی دەوەستێتەوە، واتا لە رۆژی پەسڵان(قیامەت))، ئەوکات باباکەمان بەمجۆرە لەگەڵ خودا دەدوێ: ((خودای من، دەروونی خۆم – کە دوژمنمە – بەڕاستی پێ نیشاندە، هەرکە بیبینم لە بەردەستی خودای گەورە سەری دەبڕم))[3].

وا پێدەچێ ئەو تێڕامانەی باباطاهر لە هەستکردن بە بێهێزیی و ناجێگیریی دەروونییەوە بێت، بەجۆرێك متمانەی ئەوەی نەبووە دەروونی هاوکاری بێت لە خوداناسین و پرۆسەی بوون بە عارف لەسەر زەوی، ترسی زۆری لەو دەروونەی وا دەکات تەنانەت – لەهەندێ کاتدا – لە باسی خۆشییەکانی بەهەشتیش بێ دەنگ بێت، چونکە باسی لەوجۆرە دەروونی پڕ لە ئارەزوو دەکات و رکێفی بەدەست ئەوەوە نامێنێ[4]، لەمەشدا دیارە ئەوەندەی ئەو سۆفییە هەوڵیداوە دەروونی خۆی پشتگوێ بخات و نەیوورووژێنێ، ئەوەندە نەیتوانییەوە تەواو بەرزەفتی بکات و نەهێڵێ لە چرکەساتی ئامادەیی ئارەزووەکاندا لێی هەڵگەڕێتەوە.

---

[1] شرح کلمات،ص٤٦.

[2] بۆ نموونە بڕوانە: ابن شاهاور: منارات السائرين، ص٢٩٧.

[3] عين القضاة: شرح کلمات، ص٩٩.

[4] شرح کلمات، ص٩٨.

جێگەی باسە، لەدەرەوەی دەقی "الكلمات القصار" و لەچوارچێوەی دەقەکانی ئەهلی هەقیشدا باسێکی ئەو لاوازییە دەروونییە، بەڵام لەچوارچێوەی گێڕانەوەیەکی چیرۆك ئامێزدا، هەیە و بریتییە لە خۆشەویستی بابا طاهر بۆ موریدێکی ئافرەتی کە تەرکی دونیای کردبوو و لە خانەقاکەی ئەودا دەژیا و بە فاطمە لوڕە ناسراوە؛ ئەوکاتەی شاەخوشین دێتە لای باباطاهر، ئەو ژنە واز لە خزمەتی سۆفییەکەی خۆی دەهێنێ و بڕیاردەدا لەگەڵ خوشیندا بڕوا، سۆفییەکەی هەمەدانیش ئۆقرەی لەبەر دەبڕێ و ناتوانێ بەسەر ئارەزووە دەروونییەکانی زاڵبێ، بۆیە شاەخوشین – وەك نوێنەری هێزی خودایی – بەڵێنی بەیەکگەیشتنی ئاخیرەتیی پێدەدات[١]، کە ئەمەش لە ناوکۆی ئەو دەقە ئایینیانەوە ئاماژەیە بۆ بەرزەفتی دەروونیی بە کردەی خودایی، کە وەك تازە بینیمان باباطاهر خۆی قسەی لەسەر دەکرد.

هەرچۆنێك بێت، ئەوەی باباطاهر و سۆفییانی هاوشێوەی دووچاری ئەو پەشۆکانە دەروونییە دەکات، لە دژایەتی نێوان بنەما رەوشتییەکان دەرناچێ، کە ئەو سروشتە نەیارێتییەی بە دەروون بەخشیوە و بەو ئاڕاستەیەی دەبات بکەوێتە ژێر باری دونیا و وروژانی ئارەزووە جەستەییەکان و ئاوا ویستی خۆی لەدەست بدات، بۆیە کاری مرۆڤی دروست (دیارە مەبەست سۆفییەکانن)، ئەگەر بیەوێ چاوەڕێی رۆژی پەسلان و هانای خودایی ئەوکات نەکات، بریتی دەبێ لە گوێڕایەڵی نەکردنی ئەو دەروونە و جیهادکردنە لە دژی[٢]، لە پێناو بەرزەفتکردنی و کەمکردنەوەی کاریگەرییەکانی بەسەر کردەی بوونە عارفەوە. لێرەشدا بەکارهێنانی ووشەی "جیهادکردن – المجاهدة" بۆ گوزارشتکردن لە جەنگان دژ بە دەروون، رێك خۆدیتنەوەی بابا طاهرە لە نێو خوێندنەوەی باوی سۆفییانە بۆ ووشەکە و داڕشتنەوە و بەکارهێنانییەتی لە ناوکۆی گشتی هزرەکەیاندا؛ لەو ناوکۆیەی بەرزەفتی دەروون ئەو شێوە جیهادەیە کە سۆفییان باوەڕیان پێی هەبووە و لە نێو کۆمەڵی ئیسلامیدا بانگەشەیان بۆ کردووە و بۆتە کۆڵەگەیەکی بنەڕەتی هەر ئەزموونێکی سۆفییانە، تەنانەت وای بۆ دەچن سۆفیگەری وەك هزر و وەك کردار بەبێ جیهادی دەروونیی راست دەرناچێ[٣].

ئەو رێگەیەی باباطاهر دەیەوێ بەهۆیەوە ئەو جیهادە بکات و دەروونی بەرزەفت بکات، هەژارکردن و بەجێنەهێنانی داخوازییەکانیەتی، لەمەشدا دیسان خۆی دەداتەوە دەست خودا، بەو مانایەی کە چەمکی تەوەکول ئاماژەی پێ دەدات. ئیدی پشت لە خەڵك دەکات[٤]، چونکە دەبێ "بوون لەگەڵ خودا" بەس بێت تا ئەو سۆفییە پێویستە مرۆییەکانی نەمێنێ؛ وەك

---

[١] لەم بارەوە بگەڕێوە بۆ: صديق صفى زاده: دانشنامه نام آوران يارسان، انتشارات هيرمند، تهران، ١٣٧٦هـ.ش، ص٧٠.

[٢] عين القضاة: شرح كلمات، ص٤٦.

[٣] لەبارەی "جیهادی دەروون" لای سۆفییان بەگشتی بگەڕێوە بۆ: محمد الرحموني: الجهاد من الهجرة إلى الدعوة إلى الدولة – بحث في مواقف العلماء المسلمين في القرنين الرابع و الخامس للهجرة، دار الطليعة، بيروت، ٢٠٠٢، ص ص ١١٦-١٢١.

[٤] عين القضاة: شرح كلمات، ص١١٣.

قەلەندەرێکی بێ ماڵ و بێ لەنگەر لە بەیانییەوە تا ئێوارە بخولێتەوە و باکی بەژیانی ئەوانیترەوە نەبێ[١]. بێگومان ئەمە بەمانای "بەرەنگاربوونەوەی دەروون بە دەروون" نییە، کە کارکردن و ماندووبوونە لەپێناو زاڵبوون و چەپاندنی جەستە[٢]، بەڵکو دەبێ هەڵبژاردنی ئەو شێوە ژیانە هەژارانەیە لەخۆوە بێ، چونکە رەنگە "هەژاری – الفقر" خۆی ببێتە مەبەستێك و جارێکی تر سۆفی لە ناسینی خودا سەرقاڵ ببێ. بۆیە دەبێ باشترین جۆری سەرەدەری لەگەڵ دەروون فەرامۆشکردنی بێ، تا بەمە سۆفی بتوانێ بەتەواوی خۆی بۆ خودا تەرخانبکات و کاتی ئەوەی نەمێنێ بیر لە ئارەزووە دەروونییەکانی بکاتەوە؛ ئەگەر مرۆڤ دەیەوێ دەروونی خۆی بکوژێ، با پشتگوێی بخات[٣].

تا ئێرە بۆچوونەکانی باباطاهر لەسەر دەروون و خەوشەکانی و هەوڵی بەرزەفتکردنی، کەم تا زۆر، دووپاتکردنەوەی کرۆکی هەمان ئەو بۆچوونانەیە کە لە کولتووری سۆفیگەریدا لەسەر دەروون هەبووە[٤]، هەروەها لەپانتایی کوردیشدا خرابووە روو، بەتایبەت وەك لە باسی مظەفەری کرماشانی و ئەبوبەکری کوڕی یەزدانیاردا بینیمان. تەنانەت سۆفی هەمەدان بە شێوەی کوڕی یەزدانیار، بەڵام بە دەستەواژەی ساکارتر و بە رۆحانییەتێکی پتر لە گوزارشتکردندا، هەمان ئەو بەراوردکارییەش دەکات کە سۆفییەکەی ورمێ لە نێوان رۆح و دەروون[٥] کردبووی. لە کورتە وتەکانیدا دیارە ئەو بە ئاگادار بوون لەو کولتوورە پێشینەیە بەگشتی و وەك گفتوگۆیەك لەگەڵیدا تێزەکانی خۆی داڕشتوە و قسە لەسەر ئەو چەمکە سەرەکییە دەکات. خۆ رەنگە ئەو – جگە لە کولتووری سۆفیگەری – ئاگاداری تێگەیشتنی فەلسەفەی ئیسلامیش بۆ دەروون، لە رووی چییەتی و دەرکەوتەکانییەوە، بووبێ، بەتایبەت ئەگەر ئەو بۆچوونە راست بێ کە باس لە پەیوەندیی ئەو بە فەیلەسوفی هاوسەردەم و هاوشاری خۆی ئیبن سینا (٣٧٥-٤٢٨ك/٩٨٦-١٠٣٧ز)دەکات[٦]، کە "دەروون" کۆڵەگەیەکی بنەڕەتی کۆی فەلسەفەی ئەوی پێکدەهێنا[٧]. لەگەڵ ئەوەشدا، ئەوەی بابا طاهر لەو تێگەیشتنانە بۆ "دەروون" جیا دەکاتەوە بەکارهێنانی ماناکانە بۆ تێگەیشتن لە دەروونی خۆی و دەرچوون لەو حاڵە راڕاییە دونیاییەی تێیدا بووە.

---

[١] ئەمە ناوەڕۆکی چوارینەکەی بابا طاهر بوو، کە لەسەرەتای ئەو بەشەدا، وەك نموونە لەسەر حاڵی قەلەندەری هێنامانەوە.

[٢] عين القضاة: شرح كلمات، ص٩٩.

[٣] شرح كلمات، ص٨٥.

[٤] هەر بۆ نموونە بگەڕێوە بۆ: السلمي: عيوب النفس، ص ص ٥-٣٧. القشيري: الرسالة، ص ص٢٦٤-٢٦٨.

[٥] عين القضاة: شرح كلمات، ص٤٥.

[٦] V.Minorsky: Baba – Tahir, EI, Vol.I, P.839.

[٧] بۆ نموونە بڕوانە: كتاب الشفاء – الفن السادس من الطبيعيات(علم النفس)، المؤسسة الجامعية للدراسات و النشر، بيروت، ١٩٨٨.

ئەگەرچی رەنگە سنوورداربوونی کاریگەریی دونیا و بەرزەفتبوونی دەروون، خۆتەرخانکردنی سۆفی بۆ خودا فەراهەم بکات، بەڵام مەرج نییە مرۆڤ، لایەنی کەم کەسێکی وەك باباطاهر، ئاسوودە بکات. چونکە ئەو جۆرە ژیانەی لە ئاکامی ئەم پرۆسەی سنووردانان و بەرزەفتکردنە دێنە ئاراوە، تاڵێتی خۆی هەیە و وا لەو کەسە دەکات بە دەوروبەرەکەی نامۆ بێت. نامۆییش بارێکە هەموو کەسێك بەری ناگرێ، بەتایبەت ئەو جۆرەیان کە باباطاهر پێناسەی دەکات و گەڕانەوەیە بۆ لای خودا، بەڵام هەم رێگا و هەمیش شێوەی ئەو گەڕانەوەی تێدا ون دەبێ، ترسی هەرە گەورەی ئەویش لەو نامۆ بوونەیە؛ چونکە وەك خۆی شەرحی حاڵی لەگەڵ نامۆیی دەکات و دەڵێ: ((هەموو جۆرە تاڵییەکم چەشتووە، لە نامۆیی تێکەڵ بە سەرسامی تاڵترم نەبینیوە))[١]. لەگەڵ ئەوەشدا پێدەچێ ئەو لە کۆتاییدا لەگەڵ نامۆییش راهاتبێ، نەك هەر ئەمە بەڵکو چێژی لە تاڵییەکەشی وەرگرتبێ، وەك پێشتریش لە پەیوەندیی ئەو بە "شاە خوشین" هەمان حاڵمان بینی، چونکە ئەوە نامۆییە دەبێتە هۆی ئەوەی بە تەواوی دوور بکەوێتەوە و بۆ هەمیشە لە حاڵی "وەجد"دابێ و بیکاتە رێبازێکی خوداناسین و تێکەڵبوون بە ناوە خوداییەکان[٢].

بێگومان بەدەر لەو وتانەی شرۆڤەی ئەزموونی رۆحانی بابا طاهرمان پێ کرد، کورتە وتەکانی تریش گرنگی خۆیان هەیە لە پەی بردن بە جومگە بنەڕەتییەکانی تێگەیشتنی ئەو لە سۆفیگەری بە گشتی، جا چ ئەو وتانە بن کە جەخت لەسەر بواری تیۆری هزری سۆفیگەری دەکەنەوە وەك: " زانست، ناسین، بینین، حەقیقەت، عەقڵ، رۆح، ئاماژە، فەنا و بەقا، یەکتایی و...هتد"[٣]، ئەمانەش زۆربەیان پتر روونکردنەوە و بەرجەستەکردنی ئەو تێزانەن کە ئەو ویستوویەتی عیرفانی سۆفییانەی پێ روونبکاتەوە. یانیش ئەو وتانەی دەچنە بواری کردەکیی سۆفیگەرییەوە وەك: "مەقام و حاڵەکان، ملکەچی، گوێڕایەڵی، تەرکەدونیایی، مەرگ و ژیان، کات و...هتد"[٤]. خۆ ئەمە کتێبێکە لەبارەی تەواوی تەصەوفەوە، ئەو تەصەوفەی لای ئەو لە سەرووی ژیان و مەرگەوەیە، ئەگەرچی لە نێو ئەو دوو چەمکەوە خۆی دەناسێنێ و جەخت لەسەر ئەوە دەکاتەوە ژیانێکە لەگەڵ هەقدا و مەرگی هەر جۆرە ژیانێکە کە دەشێ بابای سۆفی لەو لەگەڵ بوونە دووربخاتەوە[٥].

[١] شرح کلمات، ص١٦٣.

[٢] شرح کلمات، ص١٦٣.

[٣] شرح کلمات، ص ص١١-٤٩، ٥٤-٦٢، ١٤٥-١٤٦، ١٤٩-١٥٢.

[٤] شرح کلمات، ص ص٦٢-٨٤، ٩٠-١٠٤، ١٠٧-١٤٣.

[٥] شرح کلمات، ص١٥٢.

دووەم: هەژموونی شەریعەت و پاشەکشەی دەرکەوتە هزرییەکانی سۆفیگەری

١- زەمینەی ئایینی گەشەسەندنی سۆفیگەری سوننی لە کوردستاندا

ئاسان نەبوو ئەو رەوتەی سۆفیگەری کە جەختی لەسەر راڤەی باطنی و جیاوازی لەگەڵ ئەوانیتری نێو کایەی ئایینی، لەسەر بنەمای حەقیقەت و شەریعەت و پشتگوێ خستنی "بنەما شەرعییەکان"، دەکردەوە، بە بەهانەی پابەندبوونی رەها بە حەقیقەت، هەژموونی بەسەر هزری ئایینی وڵاتەکە بسەپێنێ، رەنگە ئەمەش بگەڕێتەوە بۆ ئەوەی کە رەوتەکە زێتر لە رەوتەکانی تر بە پەراوێزخراوە. لە لایەن دەسەڵاتی سیاسی و لە پشتیەوەش دەسەڵاتی ئایینی – فیقهی و پەیڕەوکارانی شەریعەت، نەك هەر رێیان لێ دەگرتن بەڵکو سنووریشیان بۆ تەشەنەکردن و بەریەککەوتنیان لەگەڵ خەڵکی ئاسایی دادەنا.

ئەوەی کە هاوکاری ئەو بە پەراوێزخستنەش بوو، رەوشی سیاسی – ئایینی خەلافەت و بەشی رۆژهەڵاتی جیهانی ئیسلامی بوو، کە لە سەدەی پێنجەمی کۆچیدا بە ئاڕاستەی گەشەسەندن و هەژموونی رێبازە فیقهییە سوننەکان بوو[1]. رەمزە دیارەکانی نێو ئەو رێبازانەش، لە فەقیە و زانا ئوسوڵییەکان، گومانی زۆریان لە تەواوی کولتووری سۆفیگەری کردووە و خستویانەتە ژێر باری پرسی رەوایی هەبوون لە پانتایی ئیسلامیدا. هەروەها بانگەشەی هەڵوەشاندنەوەی ئەو چەمکانەیان دەکرد کە گوتاری سۆفیگەری بەرهەمی دەهێنان و پێگەی ئایینی خۆی لەسەر دامەزراندبوو و بە هۆیەوە خوێندنەوەیەکی جیاواز و ناباوی پەیوەندیی نێوان مرۆڤ و خودا و پرۆسەی خوداپەرستی بە گشتی دەکرد[2]، بە هەمان شێوە ئەو حاڵەشیان قەبوڵ نەبوو، کە گەلێ سۆفییانی پێ دەناسرایەوە و گۆشەگیری و دوورەپەرێزی ببووە ناونیشانی بنەڕەتییان، ئەمە سەرباری دژایەتیکردنی راستەوخۆیان بۆ ئاهەنگسازی ئایینی(سەماع) و نواندنی دیاردەی سەروو ئاسایی (کەرامەت) و...هتد[3].

ئەگەر سۆفیگەری دەیویست لە بەردەم بەم گوتارە فیقهییەدا خۆی رابگرێ و لە پانتایی ئیسلامیدا نەکەوێتە بەر توندو تیژی ئەوانەی بە "فەرمی" خۆیان بە بەرپرسی " باوەڕداریی دروست" دادەنا، وەك هەندێك لە رەمزەکانی وایان لێ بەسەر هات (کە دیارترینیان حەلاج و پەیڕەوکارانی بوون)، دەبووا بە تێزەکانی خۆی دابچێتەوە، لەو بازنە هزرییەی کاری تێدا دەکرد بچێتە دەرەوە و شێوەیەکی ئەوتۆ وەربگرێ کە لە میانەیدا خۆی بداتە دەست ئەو دراوە عەقیدەییانەی گوتاری شەریعەتیی بەرهەمی هێنابوون و رەوایی پێ بەخشیبوون.

---

[1] لەبارەی ئەم گۆڕانانە بگەڕێوە بۆ: عبد المجيد أبو الفتوح بدوي: التاريخ السياسي و الفكري للمذهب السني في المشرق الإسلامي، عالم المعرفة، جدة، ١٩٨٣، ص١١٥ بەدواوە.

[2] هەر بۆ نموونە بڕوانە: الملطي: التنبيه و الرد على اهل الأهواء و البدع، تقديم و تحقيق: محمد زينهم محمد عزب، مكتبة مدبولي، القاهرة، ١٩٩٣، ص ص٩٢-٩٣. الأسفراييني: التبصير، ص ص١٣٢-١٣٤. بلخي: بيان الأديان، ص ص٨٧-٨٨.

[3] الملطي: التنبيه، ص٩٣. الطبري: الرد على من يحب السماع، تحقيق: مجدي فتحي السيد، دار الصحابة للتراث، طنطا، ١٩٩٠، ٢٧-٣٦

تەنانەت لەنێو ئەلقەی سۆفییان خۆشیاندا سەرباری فەقیهەکان، کەسانێك دەردەکەون بانگەشەی چاکسازی و پێداچوونەوەی بنەما جێگیرەکانی هزرەکەیان دەکەن و دەیانەوێ لە دیدی شەرعییەوە تەواوی کولتووری سۆفیگەری هەڵبسەنگێننەوە، پرۆسەیەك دەست پێدەکەن کە بریتی دەبێ لە هەڵاوێردکردنی تێزی سۆفییانەی گونجاو لە هی نەگونجاو بەپێوەری شەریعەت، هەروەها پێکبەستنەوەی رەوتی سوننی و دیاردەی سۆفیگەریی، پاشان پێداگرتن لەسەر هەبوونی پەیوەندییەکی تەواوکاریی لە نێوان هەردووکیان، ئەمە سەرباری گەڕان بەدوای هاومانایی چەمکەکانیان لەگەڵ ئەوەی لە دەقە ئایینیەکان (قورئان و فەرموودە)دا هەیە، تا بەمە بیسەلمێنن ئەو زانستەی ئەوان قسەی لەسەر دەکەن رەسەنێکی شەرعی هەیە[1] .

بێگومان سۆفیگەری لە کوردستانیش لەم گۆڕانانە بەدەر نەبوو، هەژموونی رەوتی سوننەگەراش بەسەر تەواوی جیهانی ئیسلامی، سنووری بڵاوبوونەوەی رەوتەکەی لە نێو دەستەبژێری ئایینی وڵاتەکەی بەرفرە کردووە، ئیدی هەر دیاردەیەکی تری وەك سۆفیگەری، ئەگەر دەخوازێ بە ئاشکرا کاربکات و لە نێو ئەو دەستەبژێرەدا پایەی هەبێ، دەبووا جۆرێك لە پابەندی بە رەوتەکە هەبووایە یاخود لایەنی کەم لە چوارچێوەی سنوورەکانیدا خۆی بناساندبووایە، ئەگەرنا کەسی سۆفی جێی گومان دەبێ و لە گوتاری فیقهیدا رووبەڕووی رەخنەی توند و بە پەراوێز خستن دەبۆوە[2]، تەنانەت کەمێك دوای قۆناغی توێژینەوەکەمان، لەداردانیشی لێ دەکەوێتەوە[3]، یانیش لایەنی کەم ئەو تەرزە سۆفییە لەنێو مێژوو وەدەردەنرا و تەواوی کولتوورەکەی پشتگوێ دەخرا، وەك لە حاڵەتی شاخوشین و باباطاهر و ئەوانیتردا بینیمان.

ئەو لە قالبدانەی سۆفیگەری کاریگەریی بەسەر چەندایەتی و چۆنییەتی هزرەکەدا هەبووە، بەتایبەت لەسەدەی پێنجەمدا، ئەگەرچی لەوە ناچێ ئەو مۆدێلە قەبوڵکراوەی سۆفیگەری پانتاییەکی بەرفرەی لە گۆڕەپانەکە گرتبێ، بەڵکو وا دیارە لە ئاکامی ئەو گۆڕانانە بە گشتی سۆفیگەری لە پانتایی کوردیدا پاشەکشەی کردبێ، بۆیە بەدەگمەن ناوی سۆفییانی

---

[1] لە دیارترین ئەوانەش کە لەم گۆشەنیگایەوە سۆفیگەریان خوێندۆتەوە: ئەبو نصری سەڕاج، خەرگوشی، قوشەیری هجوەیری، بگەڕێوە بۆ: اللمع، ص ص ١٨-١٩، ٢٨، ٥١٦-٥٥٥ . تهذيب الأسرار، ص ص ٣٩٨-٤٠٢. الرسالة القشيرية، ص٦-٣١. كشف المحجوب،ج١، ص ص٢٠٣- ٢١٣، ج٢، ص٥-١-٥٠٢. هەروەها، بۆ شرۆڤەی بۆچوونەکانیان، بڕوانە: عبد الرحمن بدوي: تاريخ التصوف، ص ص٩١- ١٠٣.

Ahmet. T. Karamustafa: Sufism, pp87-108.

[2] هەر بۆ نموونە بڕوانە رەخنەی ئیبن حەزمی ئەندەلوسی (م٤٥٦ك/١٠٦٤ز) لە سۆفییەکی شاری نصێبین و هاوسەردەمی خۆی، بە ناوی ئەبو حاضر، کە گوایە باوەڕی بە ئاوێتەبوونی خودایەتی و مرۆڤایەتی هەبووە. بڕوانە: الفصل، ج٣، ص١٤٣. لەوەدەچێ هەر ئەو بۆچوونانەی ئەبو حاضری نصێبینی یە وای کردووە جگە لە ئبن حەزم و دیدە رەخنەییەکەی، لە سەرچاوەی تردا زانیاری لەسەر نەبێ.

[3] رەنگە نموونەی هەرە دیار هەر ئەو عەینو لقوضاتی هەمدانی یە بێت کە پێشتر پێناسەمان کرد؛ لە هەمەدان بە کوفر و زەندەقە و بانگەشەی پێغەمبەری تۆمەتبارکرا و لە داردرا. بۆ زانیاری زیاتر بڕوانە: نصر الله پورجوادی: عين القضاة، ص ص١٢-٣٨.

ولاتەکە دەبینین. لەلای ئەو نووسەرانەش کە پەرۆشی نوسینەوەی هزر و سەربوردەی سۆفییانن نەپرژاونەتە سەر کەسایەتییە سۆفییەکانی ئەویّ؛ هەر کەسێك چاو بە "کشف المحجوب"ی هجوەیری بخشێنیت قەوارەی ئەو پاشەکشەیە دەبینێت. لەوێدا، لەو بەشەی بۆ بەسەرهاتی سۆفییانی هاوسەردەمی نووسەر لە دەڤەرە جیاکانی جیهانی ئیسلامی تەرخانکراوە، ناوێکی ئەوتۆمان بەرچاو ناکەویّ سەر بە ولاتەکە بیّ یانیش – وەك سۆفییانی پێشووتر – خودان بۆچوون و تێزی سۆفییانە بووبیّ[1].

بێگومان شاری دینەوەر، وەك بنکەی سەرەکی هزری سۆفیگەری لە پانتاییەکە، زوو کەوتۆتە ژێر باری ئەو گۆڕانکارییانەوە، ئەو تێکەڵبوونەی لە نێوان حەقیقەت و شەریعەت لەوێدا هەبوو و بانگەوازی سۆفییانی ئەویّ بۆ پابەند بوون بە بنەما شەرعییەکان وەك پێشمەرجێکی بوونە سۆفی[2]، وایکردووە زۆرینەی سۆفییەکانی لە سنووری شەریعەتەوە هزری خۆیان دابڕێژن، بەمەش لە زوویەکەوە لەوێدا دیاردەی کەسی سۆفی فەقیهمان بەرچاو دەکەویّ. بێگومان – وەك لە سەرەتای توێژینەوەکە ئاماژەمان بۆ کرد – ئەو یەکانگیریەی لەویّ لە نێوان ڕێبازی فیقهی "سوفیانیی" و سۆفیگەریدا هەبووە، ڕێگەی دەرکەوتن و چەسپینی ئەو جۆرەی سۆفیگەری پتەو کردبوو، تا ئەوکاتەی ڕێبازەکە لە شاردا پەیڕەوکاری هەیە، هەر سۆفی سوفیانیی دێنە بەرچاو، وەك لەگەڵ سۆفی بەناوبانگ و خاوەن پێگەی بەرزی ئەویّ ئەبولعەباس ئەحمەدی کوڕی حەسەنی کوڕی عەنانی کونکەشی(٣٥٩ – ٤٤٩ك/٩٧٠– ١٠٥٧ز) دیارە، کە وەك سۆفی و فەقیهێکی ئەو مەزهەبە قسەی لەسەر دەکریّ و بە خاوەن کتێب و قەڵەم دەناسریّ، تەنانەت دەڵێن نزیکەی شەست بەرهەمی نوسراوی هەبووە[3].

بێگومان لەدوای برەوسەندن و تەشەنەکردنی ڕێبازی شافعی لە نێو کوردان و لە ولاتەکەیاندا و هەژموونی ئەو ڕێبازە بەسەر کایەی فیقهی و بەرتەسك بوونەوەی ڕێباز و ڕەوتە ئایینیەکانی تر، ئەگەری دەرکەوتنی سۆفیی شافعی مەزهەب فراوان بووە. لە شوێنی جودا جودای ئەم توێژینەوەیە ئاماژە بۆ جۆرێك لە پەیوەندیی لە نێوان ئەو ڕێبازە فیقهییە و هزری سۆفیگەری کراوە؛ هەر لە مەیلی زانایانی شافعی بە تایبەت فەقیهێکی وەك ئبن گەچ بۆ حەلاج بگرە تا یاوەرێتی سۆفییەکی وەك ئیبراهیمی کرماشانی لەگەڵ فەقیهانی شافعی و گرنگیدانی ئەبوبەکری کوڕی یەزدانیار بە دید و بۆچوونەکانی شافعی و چەندان نموونەی تر، کە هەموویان ئاماژەن بۆ سەرەتاکانی یەکانگیریی ڕێبازەکە و دیاردە ئایینیەکە.

---

[1] کشف المحجوب، ج١، ص٣٧٥–٣٩٢.

[2] الأنصاري: طبقات، ص٣٠١.

[3] السلفي: معجم، ص١٠٤. الذهبي: تاريخ الإسلام، ج٣٠، ص١٩٨. الصفدي: الوافي، ج٦، ص١٨٩. جێگەی باسە ئەو سۆفییە لە دوای خۆشیدا کوڕ و نەوەکانی بەردەوامیان بە کلتوری ئەو داوە، تا ئێستا پاشماوەی گۆڕی یەك لەنەوەکانی بەناوی مەحمود کە لەساڵی (٥٥١ك/ ١١٥٦ز) مردوە، لە گۆڕستانێکی کۆنە شوێنی دینەوەر ماوەتەوە، بڕوانە: مسعود گلزاري: کرمانشاهان، ص٢٨٤.

له راستیدا گوتاری گشتی سۆفیگەری سوننی هەوڵی جێکردنەوەی شافعی له نێو بازنەی بیرکردنەوەی داوه و ویستوویەتی پێگەی ئەو کەسایەتییه له نێو شەریعەت وەك بەهانەیەك بۆ بەخشینی رەوایی بەم بیره بەکاربهێنێ، ئەو خوێندنەوەیەی شافعی به ئاشکرا له کتێبێکی سوللەمی دیاره به ناوی "کلام الشافعي في التصوف"، لەوێدا ئەو رابەرەی رێبازه فقهیەکه، له رێگەی بەستنەوەی تێگەیشتنی ئەو بۆ رەوشتی ئایینی و بەستنەوەی به رەفتاری سۆفییانه، وەك دۆستێکی سۆفییان و گوتەبێژێگ لەسەر رێباز و نەریتی سۆفییانه خراوەته روو [١]. ئەمه لەکاتێکدا زۆر لەو بۆچوونانەی شافعی له بارەی سۆفیگەری و بنەماکانی، له نێوەندی فیقهیەوە، به گومانەوه تەماشا دەکرێ و به راست نازانرێ[٢]. هەر چۆنێك بێت هەر له کتێبەکەی سوللەمی ئاماژه به کەسایەتی پانتاییەکه، به تایبەت یەك له دینەوەرییەکان به ناوی ئەبوبەکر محەمەدی کوڕی یەعقوبی دینەوەری، کراوه که گرنگی بەو پەیوەندییەی شافعی و سۆفیگەری داوه[٣]، که دەشێ ئەمەش بەڵگەیەك بێ لەسەر ئیشکردن و خستنه بەرباسی پەیوەندییەکه له نێوەندی سۆفیگەری له وڵاتەکەدا.

ئەوەی له گەشەسەندنی هزری سۆفیگەری ئەو شاره رابمێنی درك بەو یەکانگیرییەی رێباز و کایەکه دەکات و دەبینێ له زوویەکەوه سۆفی شافعی پانتاییەکی بەرفرەی دیاردە ئایینیەکەیان گرتووه، ئەوەتا سۆفی دەبینین خەریکی خوێندنی ئەو رێبازه فیقهییەیە، وەك ئەبولقاسم عەبدولصەمەدی دینەوەری(م٣٩٧ك/١٠٠٦ز)، که وەك فەقیهێکی وتارخوێن و جێبەجێکاری بنەماکانی شەریعەت دەردەکەوێ[٤]، بگره هی وایان تێدایه بوونەته زانای دیاری بواری زانسته شەرعییەکان، وەك عەلی کوڕی موسای دینەوەری ناسراو به ئەبولحەسەنی سۆفی، که بۆته فەرموودەگێڕەوەیەکی بەرچاوی نەك هەر شارەکەی خۆی، بەڵکو له دەرەوەی ئەوێشدا ناوی دەرکردووه[٥]. ئەو ویستویەتی وێنەیەکی دروستی شافعی له نێو گوتاری فیقهییدا بخاته روو، بۆیه هەوڵیداوه تۆمەتی شیعەبوونی شافعی رەتبکاتەوه، بۆیه به پشتبەستن به خەوبینین به پێغەمبەر و ئەو هێزه مینۆکییەی لەمجۆره خەونەدا هەبوو، جەختی لەسەر پاکیی باوەڕی شافعی و پەیڕەوکارانی کردۆتەوه[٦].

هەر چۆنێك بێت، به وردبوونەوه له سەربوردەی سۆفییانی قۆناغەکه، دەردەکەوێ برەوسەندنی سۆفیگەری سوننی لەسەر حیسابی پاشەکشەکردنی تێز و وته و گوتاره سۆفییانەکانی ئەو کەسانەیە، بەجۆرێك که هیچ کامیان وەك بەرهەمهێنەری هزری سۆفیگەری

---

[١] کلام الشافعي في التصوف، تحقيق: احمد طاهری عراقی، ضمن: مجموعەء آثار، ج٢، ص ص١٧٤-٢٠٥.

[٢] بۆ زانیاری زیاتر لەم بارەوه بڕوانه: ابو الخير تراسون: التصوف في القرنين الثاني و الثالث الهجريين و موقف الفقهاء الأربعة منه، اطروحة دكتوراه، جامعة ام القرى، مكة المكرمة، ٢٠٠٢، ص ص٣٤٠-٣٦٤.

[٣] السلمي: كلام الشافعي، ج٢، ص ١٨٣.

[٤] سبط ابن الجوزي: ذيل، ص ص٢٧١-٢٧٣. السبكي: طبقات الشافعية، ج٣، ص٣٢٩-٣٣٠.

[٥] القزويني: التدوين، ج٤، ص١١٧.

[٦] القزويني: التدوين، ج٣، ص٤٢٩.

دەرنەکەوتوون و سۆفیبوونیان زیاتر بریتی بووە لە بەرجەستەکردنی حاڵەتی سۆفییانە، ئەوەتا وەك کەسیی خوداپەرست و تەرکەدونیا بەرچاودەکەون، هەروەها وەك پابەند بە ژیانی نەداری و پەیڕەوکاری توندڕەوی بنەما رەوشتییەکان وێنا دەکرێن[١]، ئەگەر بەتایبەت باسیش بێتە سەر رەهەندی سۆفییانەی کەسێتیان، ئەوا تەنها هەندێکجار ئاماژە بۆ توانای کەرامەتنوێنیان کراوە[٢].

کەواتە لێرە بەدواوە ئەوەی لە کەسێتی سۆفیدا گرنگ بووە پابەندبوونەکەی بووە بە شەریعەت، لەگەڵ خۆخەریکردن و بەرهەمهێنانی ئەو زانستانەی لە دووتوێی ئەم شەریعەتەدا جێیان دەبۆوە، نەك هزرێك کە دەشێ سنوورەکانی بەزاندبێ و بە لەڕێ لادەر بخوێنرێتەوە. بە دەستەواژەیەکی تر، لێرە بەدواوە سۆفیگەریی تیۆریی کە لە نێو بازنەیەکی سەربەخۆدا بیری دەکردەوە، جێگەی خۆی بۆ سۆفیگەریەکی پراکتیکی چۆڵ دەکرد، کە تەنیا هەڵسوکەوت و رەفتاری ئایینی پەیڕەوکارانی خەسڵەتەکانی ناسنامەکەی دەردەخست، ئەگەرنا ئەو خۆی لە نێو بازنەی هەژموونگەرای شەریعەتدا بیری دەکردەوە.

---

[١] السلفي: معجم، ص١٠٤. سبط ابن الجوزي: ذيل، ص ص ٢٧١ – ٢٧٣.

[٢] الخطيب: اخبار الصوفية، ص٧٢. السمعاني: الأنساب، ج٢، ص٥٣١ . سبط ابن الجوزي: ذيل، ص٣٨٠.

٢- شێخی ئیسلام ئەبولحەسەنی هەکاری و برەوپێدانی سۆفیگەریی سوننی

سۆفییەك کە دەقاودەق دەربڕی ئەو گۆڕانانە بێت کە بەسەر هزری سۆفیگەری لە پانتایی کوردیدا هاتووە ئەبولحەسەن عەلی کوڕی ئەحمەدی هەکاری(٤٠٩ – ٤٨٦/ ١٠١٨-١٠٩٣)ه، کە بە گشتی بە "شێخی ئیسلام – شيخ الإسلام"[١] و لە نێوەندی سۆفییان بە "جمال الإسلام"[٢] ناسراوە، ئەو رەچەڵەکی خۆی دەگێڕایەوە سەر ئومەوییەکان[٣]، لەو سەرچاوەی ژیاننامەیان نوسیوەتەوە زیاتر وا دەناسێنرێ کە زانایەکی گەڕۆك بووە، بە شار و دەڤەرە جیاجیاکاندا (مەککە، صەیدا، صور، حەلەب، موسڵ، ئەسفەهان و ...هتد) گەڕاوە، زیاتریش کاری بۆ کۆکردنەوەی فەرموودەی پێغەمبەر و گێڕانەوەی کردووە[٤]. بەڵام دواتر لەو ناوەندە ئایینیەی تێیدا وەك فەرموودە گێڕەوە و شەرعناس ناسرابوو دوور کەوتۆتەوە، دەڵێن تا مردنی وەك سۆفییەك و بۆ خوداپەرستی نیشتەجێی چیاکانی "هەکاری"، بەتایبەت گوندی "دێرەش"، بووە[٥]، هەر لەوێش مردوە و نێژراوە و تا هەنوکەش گڵکۆکەی لەوێ ماوە[٦].

سەبارەت بە کەسێتی سۆفییانەی شێخی هەکاری، ئەوە دەزانین کە لە گەورە سۆفییانی سەردەمەکەی دەژمێردرا، تەنانەت بە شێخی سۆفییان دادەنرا[٧]، توانیویەتی لەو بوارەدا جۆرێك لە نێوەندگەری بەو شوێنە ببەخشێ کە تیایدا دەژی، تا ئاستێك کە سۆفییانی ناوچەکانی دی لە هەکاری دەچوونە خزمەتی تا سوود لە زانستی ئەو وەربگرن[٨]. لێرەدا دەردەکەوێ کە گرنگی ئەو شێخە هەر لە برەوپێدانی سۆفیگەری سوننییدا قەتیس نەماوە، وەك کەمێکی تر لێی دەدوێین، بەڵکو – هاوکات – لە بەرفرەکردن و گۆڕینی سنووری جوگرافی ئەو هزرەشە لە پانتایی کوردیدا؛ ئەگەر تا ئێستا بینیمان سۆفیگەری زیاتر لە ئاواییەکانی رۆژئاوای هەرێمی چیا و بەشێك لە ناوچە هاوسنوورەکانی لە هەرێمی ئازربێجان (بەتایبەت ورمێ)، چەقی بەستبوو، ئەوا ئەو دەیگوازێتەوە بۆ هەرێمی پان و پۆڕی جەزیرە ، کە – وەك پێشتر باسمان کردووە – کەمتر سۆفیگەری تێدا دەرکەوتبوو و بە دەگمەن لە زەمینەی ئایینی و کۆمەڵایەتی ئەوێ توانیبووی خۆی بناسێنێ، بەڵام ئەبولحەسەنی هەکاری بونیادێکی پتەو بۆ

---

[١] ئەو خۆی راڤەی تایبەتی بۆ ئەو نازناوە هەبووە و بەو داڕشتنەی رازی نەبووە، کاتێك پێیان گوتوە: تۆ شێخی ئیسلامی، گوتوویەتی: نەخێر من شێخێکم لە ئیسلامدا(أنا شيخ في الإسلام). ابن خلكان: وفيات، ج٣، ص٣٤٥. الصفدي: الوافي، ج٢٠، ص١٢٠.

[٢] ابن عربي: الفتوحات المكية، تحقيق: عثمان يحيى، الهيئة المصرية العامة للكتاب، القاهرة، ١٩٨٦، ج١٢، ص٣٠٦.

[٣] ابن الأثير: اللباب، ج٣، ص٣٩٠. ابن خلكان: وفيات، ج٣، ص٣٤٥.

[٤] ابن عساكر: تاريخ، ج٦، ص٤٣. ج٩، ص١٩. ابن النجار: ذيل تاريخ بغداد، تحقيق: مصطفى عبد القادر عطا، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٧، ج١٨، ص١٧٢.

[٥] السمعاني: الأنساب، ج٥، ص٦٤٥.

[٦] أنور المائي: الأكراد في بهدينان، مطبعة الحصان، الموصل، ١٩٦٠، ص٧٣.

[٧] ابن النجار: ذيل، ج١٨، ص١٧٢. ابن العديم: بغية، ج١٠، ص٤٥٦٩.

[٨] ابن عساكر: تاريخ، ج٥٢، ص٣٥٧.

هزرەکە لەوێ دادەمەزرێنێ، کە زیاتر دوای خۆی بەرجەستە دەبێ، هەر بۆیە ئاساییە ئەگەر دەبینین دوای ئەو هەرێمی جەزیرە بە گشتی بۆتە سەنتەرێکی بەرچاوی گەشەسەندنی سۆفیگەریی[1]. تەنانەت تا رۆژگاری ئەوڕۆش لەسنووری نیشتەجێبوونی ئەودا (دەڤەری بادینان)، مەزاری چەندان شێخی لێیە، گوایە لە موریدانی ئەو بوونە[2]. نەك هەر ئەمە بەڵکو کاریگەری بەسەر دەرەوەی ئەویش هەبووە، ئەوەتا ئاخافتنی وا لە ئارادایە کە ژمارەیەك لە گەورە سۆفییان، بەتایبەت لە کوردەکان، لە بنەڕەتدا موریدی ئەون، لەوانە ئەبوبەکری هاواری و ئەبو محەمەدی شەنبەکی و ئەبولوەفای حولوانی و...هتد[3]، وەك دوای کەمێکی تر باسیان دەکەین.

بەهەرحاڵ، زانیاری ئەوتۆ لەسەر گەڵاڵەبوون و پێگەیشتنی کەسێتی سۆفییانەی تێکهەڵکێشی شەریعەتیی شێخی هەکاری نییە، لەگەڵ ئەوەشدا دەشێ ئەو کەسێتییە و تێگەیشتنەکەی بە درێژەپێدەری پەرەسەندنەکانی سۆفیگەری شاری دینەوەر بزانین، ئەو خۆی پەیوەندیی بە یەك لە گەورە سۆفییانی ئەو شارە هەبووە، ئەویش ئەبوبەکر محەمەدی کوڕی عەلی دینەوەری (م٤٣٠ك/١٠٣٨ز) ناسراو بە "بەرهان" کە یەکێك لە سۆفی و فەرموودەگێڕەوە دیارەکانی سەردەمی خۆی بوو[4]، شێخی هەکاری فەرموودەگەلێکی دەگێڕانەوە، بەتایبەت ئەوانەی دەدرانە پاڵ یاوەری پێغەمبەر سەلمانی فارسی (م٣٦ك/٦٥٦ز)، لەو شێخە دینەوەرییەی وەرگرتبوو، ئەگەرچی فەرموودەکانیش بە هەڵبەستراو لە قەڵەمدەدرێن[5]. هەرچۆنێك بێت، رەنگە هەکاری لە رێگەی بەرهانی دینەوەرییەوە توانیبێتی کۆمەڵێك لە تایبەتمەندییەکانی سۆفیگەری سوننی لە شاری سۆفییانەوە لەخۆ بگرێ و لێرە بەدواوە لە پانتاییەکی نوێی جوگرافی کە چیاکانی هەکاری یە برەوی پێبدات، لەرووی هزرییەوەش گرنگی پەیوەندییەکە لە دەرخستنی رەهەندی سۆفییانەی کاری ئەو تەرزە سۆفییەیە لە بواری فەرموودەدا، بەتایبەت گەڕانەوەیان بۆ سەر سەلمانی فارسی و دانانی بە سەرچاوەی فەرموودە؛

---

[1] بۆ زانیاری زیاتر بڕوانە: آکو برهان محمد: الحياة العلمية في دياربكر و جزيرة ابن عمر(من القرن ٥-٧ه/١١-١٣م)، رسالة ماجستير، كلية الآداب، جامعة صلاح الدين، اربيل، ٢٠٠٠. عبد الله بن ناصر بن سليمان الحارثي: الأوضاع الحضارية في اقليم الجزيرة الفراتية في القرنين السادس و السابع للهجرة، الدار العربية للموسوعات، بيروت، ٢٠٠٧، ص ص٤٨٣-٤٨٧.

[2] لەوانە: شێخ محەمەدی بەرواری، شێخ پیراموس لە گوندی زێوە لە رۆژئاوای بامەڕنی، شێخ محەمەد متەوەکیل لە گوندی مائی و چەندانی تر. لەم بارەوە بگەڕێوە بۆ: أنور المائي: الأكراد، ص ٧٥-٧٦.

[3] لەو پارچە دەستنوسەی لەلایەن تەقیەدین کوڕی محەمەد کوڕی عیسای شیرانی، کە گوایە لە وەچەی شێخی هەکارییە، لە ساڵی (١٢١٣ك/١٧٩٨ز)، لە بارەی رەچەڵەکی ئەو شێخە نوسراوە، ناوی ئەم شێخانە و چەندانی تر هاتووە، کە بە موریدی ئەو دانراون و کۆپییەکی لە نێو مەزاری شێخی هەکاری لە دێرەش هەڵواسراوە.

[4] لە بارەیەوە بگەڕێوە بۆ: الخطيب البغدادي: اخبار الصوفية، ص٢٧٢-٢٧٣. ابن ماكولا: الإكمال، دار الكتب العلمية بيروت، ١٩٩٠، ج١، ص٢٤٦. السمعاني: الأنساب، ج٢، ص٥٣١. ابن ناصر الدين: توضيح المشتبه، حققه: محمد نعيم العرقسوسي، مؤسسة الرسالة، بيروت، ١٩٩٣، ج١، ص ٤٨٢.

[5] الذهبي: تاريخ الأسلام، ج١٩، ص٢٩٦-٢٩٧.

که کەسێتییەکەی لە گوتاری سۆفیگەریدا ئامادەیە[١]، وەك ئەلقەیەکی زنجیرەی سۆفییانە لە سیستەمی تەریقەتییدا تەماشای دەکرێ[٢].

لە سەربوردەی شێخی هەکاری بەرچاودەکەوێ، کە چەندە بالاَدەستی سۆفیگەریی سوننی کاریگەریی بەسەر پاشەکشەکردنی دەرکەوتە هزرییەکانی کایەکە هەبووە، لەگەڵ ئەودا ئەو دیاردەیە بە زۆری حاڵەت و هەڵسوکەوتە، ئەو وەك چاکەکار و زاهید و مرۆڤێکی خودایی و بە شکۆ دەناسێنرێ[٣]، لەگەڵ ئەودا سۆفیبوون بریتی دەبێ لە دروستکردنی خانەقا[٤] و پێگەیاندنی مورید[٥] و یاوەرێتی کردنی گەورە سۆفییان[٦] و گێڕانەوەی بۆچوونی هەندێکیان[٧]. لەوە بترازێ، لە دووتوێی سەرچاوە گشتیەکاندا، هیچ شتێکی ئەوتۆی شێخی هەکاری نەخراوەتە روو تێزی سۆفییانە بن و وتەی ئەوتۆشی لێ ناگێڕدرێتەوە ئاماژەبن بۆ بۆچوون و کارکردنی لەسەر چەمك و دەستەواژە سۆفییەکان، تەنانەت لەو سەرچاوانەش کە بۆ ژیانی سۆفییان تەرخانکراوە، هەر هیچمان لەسەر هزری سۆفییانەی دەست ناکەوێ، بەڵکو لەوێشدا جەخت لەسەر تواناکانی ئەو وەك زانایەکی شەریعەتناس دەکرێتەوە[٨].

بێگومان ئەوە پابەندبوونی ئەو شێخەیە بە بنەماکانی شەریعەت وایکردووە جیهانبینی ئایینیەکەی سنووردار بێ و خۆ بەدوور بگرێ لە هەر تێگەیشتنێکی ئایین، کە لەم سنوورەدا بە بیدعەکار دادەنرێ، ئەو خۆشی – ئەگەر گوێڕایەڵی ئەو خەونە بووبێ کە بە پێغەمبەری بینیووە – نەدەبووا لە کۆڕی ئەوانەی پێیان دەڵێن "بیدعەکاران" دابنیشێ، بەڵکو هەوڵبدات وەك پەیڕەوکارێکی رێبازی "سونەت و جەماعەت" وەسف بکرێ[٩]. ئەگەرچی ئەو خۆبەدوورگرتنە بە مانای رەتکردنەوەی ئەو بیروباوەڕانە نایەت کە دەشێ خاوەن جیهانبینی ئایینی جیاواز بووبێتن و پەیڕەوکارانیی تێگەیشتنی ناباویان هەبێ تا ئاستی گومان کردن، بەتایبەت گومان لە هەندێك لە پەیڕەو و سرووتە ئایینیەکان، لەم بارەوە پەیوەندییەك کە شێخی ئیسلام هەیبێ و جێگەی سەرنج بێ لەگەڵ شاعیر و هزرڤانی بەناوبانگی عەرەب ئەبو لعەلای مەعەڕی (٣٦٣–

---

[١] هەر بۆ نموونە: السراج: اللمع، ص١٨٥، ٣٩٧. الهجويري: كشف، ج١، ص٢٤٢، ٢٨٦. ج٢، ٤٦٩، ٥٩٠.

[٢] لەمبارەوە بڕوانە: لويس ماسينيون: سلمان الفارسي و البواكير الروحية للإسلام في ايران، ضمن: شخصيات قلقة، ص٥٣.

[٣] الذهبي: العبر، ج٣، ص٣١٤. اليافعي: مرآة الجنان، ج٣، ص١٤٢. الحنبلي: شذرات، ج٣، ص٣٧٨.

[٤] ابن الجوزي: المنتظم، ج١٧، ص٧.ابن النجار: ذيل، ج١٨، ص١٧٢.

[٥]السلفي: معجم، ص٤٤. البغدادي: تكملة الإكمال، حققه: عبد القيوم النبي، مطبعة جامعة ام القرى، مكة المكرمة، ١٤١٠، ج١، ص٤٦٧. انور المائي: الأكراد، ص ٧٥–٧٦.

[٦] الصفدي: الوافي، ج٧، ص١٢٣. الوتري: روضة الناظرين و خلاصة مناقب الصالحين، المطبعة الخيرية، مصر، ١٣٠٦هـ، ص٤٢.

[٧] ابن العديم: بغية، ج١٠، ص٤٥٦٩.

[٨] ابن الملقن: طبقات، ص٣٠٣.

[٩] ابن الجوزي: المنتظم، ج١٧، ص٧. ابن كثير: البداية، ج١٢، ص١٦٤. ابن تغري بردي: النجوم الزاهرة، ج٥، ص١٣٨.

٤٤٩ك/٩٧٤-١٠٥٧ز)ییە، لەمەڕ ئەو پەیوەندییەش هەر ئەوەندە دەزانین کە مەعەڕی بینیوە و یەکێك بووە لە گوێگرانی، بەڵام لەوە ئاگادارنین ئەگەر گفتوگۆ و راگۆڕینەوەیەك لە نێوانیاندا هەبووبێ، ئەگەرچی ئەمە بە دوور نازانین، وەك لە هەڵسەنگاندنی بۆ کەسایەتییە دیارە، کاتێك لە وەڵامی پرسی بەشێك لە یاوەرانی رایدەگەیەنێ کە ئەو "پیاوێکی موسڵمانە"[١]، بێگومان ئەو قەبوڵکردنەی بەرامبەر ئاماژەیەکە بۆ هاوسەنگی شێخی هەکاری لە نێوان پابەندبوون بە شەریعەت و کارکردن بە جیهانبینی سۆفییانە، جیهانبینییەك کە تیایدا قەبوڵکردنی باوەڕی جیاواز و دوورکەوتنەوە لە دەمارگیریی ئایینی جێگەی خۆی هەیە[٢].

- گەڕان بەدوای حەقیقەت لەودیو شەریعەتەوە

رەنگە ئەستەم بێ بتوانین بە وردی نەخشی شەریعەت لای شێخی هەکاری بکێشین، لەوەش ئەستەمتر روونکردنەوەی ئەو پەیوەندییە دەبێ کە لە بیری ئەودا لە نێوان شەریعەت و حەقیقەتی سۆفییانەدا هەبووە، پەیوەندییەك کە تەنانەت ئەگەر سەرچاوەکانیش هاوکارمان بن، هێشتا دەچێتە خانەی "نادیار"ەوە و بە زەحمەت دەکارێین هێڵە بنەڕەتییەکانی دەستنیشان بکەین.

هەرچۆنێك بێت، هەکاری لە چەند تەوەرەیەکەوە سەرەدەری لەگەڵ شەریعەتدا کردووە، رەنگە یەکێك لە تەوەرە سەرەکییەکانیش کارکردنی بێ لەسەر فەرموودەی پێغەمبەر بە کۆکردنەوەی و گێڕانەوەی، بەڵام – ئەوەی جێگەی لێوردبوونەوەیە – لە نێوەندی پیاوانی فیقە و فەرموودەدا تێبینی زۆر لەسەر ئەو کارەی هەبووە و بە دانان و گێڕانەوەی فەرموودەی نادروست تۆمەتبار دەکرێ[٣]، فەرموودەکانی بە "سەیر و سەمەرە" و " نەشیاو" وەسفدەکرێن، وەسفدەکرێن، دەڵێن گێڕانەوەکانی: ((لە چەشنی هی راستگۆیان نەبوون، دەقی دانراوی هەن کە خراونەتە سەر دانەپاڵ (إسناد) ی دروستەوە))[٤]، بێگومان ئەو کارەی هەکاری لەو نێوەندەدا هیچ پاساوێکی بۆ نەبووە و وەك ئبن ئەثیری مێژوونوس دەڵێ: ((هۆکاری نازانرێ))[٥]، مەگەر لە دووتوێی تێڕامانی سۆفییانە بۆ پێغەمبەر و فەرموودەکانی بە شێوەیەکی گشتی نەبێ، چونکە وەك دەزانین گێڕانەوەی فەرموودە لە هزری ئەواندا مەبەستێکی سۆفییانەی لە پشتە و زیاتر بریتییە لە پرۆسەی وێناکردنەوەی پێغەمبەر بۆ

---

[١] ابن العديم: بغية، ج٢، ص٨٩٨. ابن خلكان: وفيات، ج٣، ص٣٤٧. الصفدي: الوافي، ج٢٠، ص١١٩-١٢٠.

[٢] هەر بۆ نموونە بڕوانە: القشيري: الرسالة، ٣٨٦.

[٣] ابن عساكر: تاريخ، ج٤١، ص٢٣٩. الذهبي: ميزان الأعتدال في نقد الرجال، حققه: علي محمد معوض، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٥، ج٥، ص١٣٨.

[٤] ابن النجار: ذيل، ج١٨، ص١٧٣.

[٥] الكامل، ج٨، ص٤٩١.

گونجاندنی لەگەڵ ئەو هزرە نوێیە، کە لەوێ ئەو عارفێکە و بانگەوازی ئایینێکی زاهیدانەی کردووە[1].

هەر بۆیە ئەو فەرمووودانەی لە کۆڕی سۆفییان و لەسەر زاریان دەگێڕدرێتەوە لە زۆربەی کاتدا – وەك ئەوانەی شێخی هەکاری – هەم بە "نادروست" و هەمیش بە "سەیر و سەمەرە" ناو دەبرێن و گەلی زانایان (فەقیە و فەرموودەگێڕەوان) ڕەتیان دەکەنەوە و کەمتر پشت بە گێڕەرەوەی سۆفی دەبەستن[2]، ڕەخنەگرتن لە سۆفییەش لەو چوارچێوەیە دایە، ئەگەرنا هەمان ئەو کەسانەی ئەو تۆمەتانەی دەخەنە پاڵ، جەخت لەسەر چاکەی زۆر و خوداپەرستی و زاهیدیی ئەو دەکەنەوە و بە شێخی سەردەمی خۆی لە سۆفیگەری – بەتایبەت لە وڵاتەکەی – دایدەنێن[3]، وەك ئەوەی بیانەوێ ئاماژە بۆ جیاوازی نێوان کەسێتی عارفانەی ئەو (حەقیقەت) و کەسێتی زانستیانەی (شەریعەت) بکەن و بەیانی بکەن کە ئەگەرچی شێخی سۆفییانە، بەڵام لە بواری زانستێکی وەك فەرموودەناسی لاوازە و جێی متمانەی تەواو نییە.

بەهەر حاڵ ئەو هەڵوێستە ڕەخنەییە لە شێخی ئیسلام بە مانای دەرکردنی لەنێو بازنەی شەریعەت نییە، بەڵکو هەر لەوێ دەمێنێتەوە، بەتایبەت ئەو کاتەی شەریعەت ڕاستەوخۆ قسە لەگەڵ خەڵکی ناوچەکەی ئەودا دەکات، واتا هەکارییەکان. ئەمە ڕێك لە گوتاری ئایینی زانایەکی ناوداری وەك ئبن تەیمیە(م٧٢٨/١٣٢٧ز) دیارە، کە بە گشتی ڕەخنەگرێکی سەرسەختی سۆفیگەرییە و دەرکەوتە ئایینی و کۆمەڵایەتییەکانی بە توندی ڕەتدەکاتەوە و دەیەوێ ئەو ڕەوایەتییەی لە پانتایی ئیسلامیدا بە دەستی هێنابوو لێی وەرگرێتەوە و چەمکەکانی گوتارە ئایینیەکەی هەڵبوەشێنێتەوە[4]. گروپێکیش کە ئەو کێشەی لەگەڵدا هەبوون کوردە هەکارییەکان بوون، ئەوانەی مورید و پەیڕەوکار و موریدی شێخی بەناوبانگ عەدی کوڕی موسافری هەکاری(٤٦٧-٥٥٧ك/ ١٠٧٤-١١٦٢ز) بوون. ئبن تەیمیە لە فەتوا و پەیامە ناودارەکەی بەناوی "رسالة الى العدوية" ناسراو بە "الوصية الكبرى"[5]، شێخی ئیسلامی هەکاری کردۆتە ئامرازێکی دامەزراندنی گوتاری شەریعەتی ئاڕاستەکراو بۆ ئەو ناوەندە کۆمەڵایەتییەی ئەوی تێدا ژیاوە، دەخوازێ لە میانەی جەختکردنەوە لەسەر پەیڕەوکردنی شێخ عەدی بۆ ڕێبازی شێخی هەکاری، وا لە لایەنگر و موریدەکانی بکات

---

[1] السراج: اللمع، ص١٣٤-١٦٥. الهجويري: كشف، ج١، ٢٢٧-٢٢٩. ابن القيسراني: صفوة التصوف، تحقيق: غادة المقدم عدوة، دار المنتخب العربي، بيروت، ١٩٩٥، ص ص١٥٣-١٨٩.

[2] بۆ نموونە بڕوانە: الجرجاني: الكامل في ضعفاء الرجال، تحقيق: يحيى مختار، ط٣، دار الفكر، بيروت، ١٩٨٨، ج٣، ص٣٢٧. ابن الجوزي: الموضوعات، باعتناء: توفيق حمدان، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٥، ج١، ص١٧٥. تلبيس إبليس، ص٣٧٨-٣٧٩.

[3] ((وكان شيخ وقته في بلاده في التصوف))؛ ابن عساكر: تاريخ، ج٤١، ص٢٣٩. هەروەها بڕوانە: ابن النجار: ذيل، ج١٨، ص١٧٤. ابن حجر: لسان الميزان، ج٤، ص١٩٥.

[4] لەمبارەوە بگەڕێوە بۆ: ابن تيميه: فقه التصوف، ص١٠ بەدواوە.

[5] بۆ دەقی پەیامەکە بڕوانە: مجموع الفتاوى، ط٢، مكتبة ابن تيميه، القاهرة، ١٩٨٩، ج٣، ص ص٣٧٦-٣٨٠.

پاشگەزبنەوە لەو وێنایەی بۆ شێخ عەدی و ئەو تێگەیشتنەی بۆ بیروباوەڕەکانی هەیانبووە، کە وەك لە نوسینەکانی ئبن تەیمیە دەخوێندرێتەوە، زێتر باوەڕبوونە بەو "حەقیقەتە" عیرفانییەی "شێخ عدی" گوزارشتی لێ کردووە و ئەوان لە دامەزراندنی باوەڕی ئاییندا بەرجەستەیان کردووە[1]، تا بچنە سەر ئەو ڕێبازەی ئەو بە دروستی دەزانێ و بریتییە لە ڕێبازی "ئەهلی سوننە و جەماعەت".

وادیارە یاد و هزری کەسێکیش کاریگەریی بەسەر ئەم خەڵکەوە هەبێ شێخەکەی دەڤەرەکەی خۆیانە ئەبولحەسەنی هەکاری؛ کەسێك کە لای ئبن تەیمیە لە ریزی "وەلییەکانی خودا" و "ڕاستگۆکان" و چاکەکار و پەیڕەوکاری سوننە دەژمێردرێ[2]. هەر بۆیە ئەو وا تێگەیشتووە – بە سوود وەرگرتن لەو پێگەیە – دەکارێ چارەی ئەوەی دەشێ بە لۆژیکی خۆی پێی بڵێین "لەرێ لادان لە شەریعەت"ی ئەم کوردە هەکارییانە بکات. ئەوەی لێرەدا گرنگە پێدانی ئەو پێگەیەیە بە شێخی ئیسلام لە نێو بازنەی شەریعەت و بەکارهێنانییەتی بۆ ڕووبەڕووبوونەوە و بەرتەسکردنەوەی بازنەی پەیڕەوکراوی حەقیقەت لە نێو کوردە هەکارییەکاندا. هەر بۆیە ئەگەر شێخی هەکاری فەرموودەی لاواز و پێوانەی نادروستیشی هەبووبێ[3]، ئەوا نابنە بەهانە بۆ ڕەتکردنەوەی لە نێو گوتارێکی توند و پەرگیری سوننی وەك هی ئبن تەیمیە.

بە گەڕانەوە بۆ بیروباوەڕی شێخی ئیسلام، دەبینین ئەو سۆفییە لە خوێندنەوەی بۆ شەریعەت هەر بە گێڕانەوەی فەرموودە ناوەستێ، بەڵکو ویستوویەتی لە نێو کایەی تری شەریعەتدا بیروبۆچوونی خۆی هەبێ، لە بوارەشدا زیاتر کار لەسەر "بیرو باوەڕ – الإعتقاد"دەکات و کەمتر دەپرژێتە سەر لایەنە فیقهی و ئوسوڵییەکانەوە، بێگومان ئەمەش لەگەڵ کەسێتی سۆفییانەی ئەودا ڕێکدێتەوە، ئەو جەختکردنەوەیەش لەسەر بیروباوەڕ دەستگرتنە بەو هێڵەی کایە سۆفیگەری بە کۆی بیری ئایینی ئیسلامی دەبەستێتەوە و پابەندبوونە بە کۆمەڵێك قەیرانی ثیولۆجی کە هەموو ئەوانەی دەخوازن لە نێو ئاییندا کاربکەن ڕووبەرووی دەبنەوە و بۆتە ئەو زەمینە هاوبەشەی گرۆ و ڕەوتە جیاجیاکانی – بە جیاوازی بۆچوونەکانیان – بە یەکەوە کۆدەکردەوە. بۆ کەسەکەی لەمەڕ ئێمەش لە نێو بیروباوەڕدا کەسێتی سۆفییانە و کەسێتی شەرعناسییانەی بەیەك دەگەن، تەنانەت یەکتر تەواو دەکەن.

---

[1] هەر بۆ نموونە بگەڕێوە بۆ ئەو نوسینانەی: درء تعارض العقل و النقل، حققه: محمد رشاد سالم، دار الكنوز الأدبية، الرياض، ١٩٧٠، ج٧، ص٢٦٤. الجواب الصحيح لمن بدل دين المسيح، تحقيق: علي حسن ناصر و آخرون، دار العاصمة، الرياض، ١٩٩٣، ج٢، ص ص٣٢٤-٣٢٦. مجموع الفتاوى، ج٣، ص٣٩٥.ج١٩، ص٧٠.

[2] مجموع الفتاوى، ج٣، ص٣٧٧.

[3] مجموع الفتاوى، ج٣، ص٣٧٨.

شێخی هەکاری لەم بوارەدا چەندان کتێبی داناوە(1)، ئەوەی لە ئێستادا لەبەردەستدا ماوە ئەوەیانە کە لە تێگەیشتنی شافعی بۆ بیروباوەڕ دەکۆڵێتەوە بەناوی " إعتقاد الإمام أبي عبدالله محمد بن إدريس الشافعي"(2). لەم نامیلکەیەدا زیاتر ئەو بۆچوونانە دەخاتە روو کە پەیوەستن بە بواری خوداناسییەوە، هەوڵدەدا ڕێبازی شافعی لە چوارچێوەی خوێندنەوەی خەسڵەتە خوداییەکان و ناوەکانی خودا و سیفەتەکانی ئەو ناوانە، بخاتەڕوو. ئیدی ڕێبازی شافعی، بە رای شێخی ئیسلام، بریتی دەبێ لە پابەند بوون بە دەقی قورئانی و فەرموودەی پێغەمبەر لە ناسینی خەسڵەتەکان، رایدەگەیەنێ وەسفی خودا بەوە دەبێ کە خۆی بۆ خۆی کردووە نەك راڤەی مرۆڤانەی بۆ بکرێ(3). هەکاری، جگە لەم کتێبە، لە شوێنی تریشدا بە دوای ئەم بۆچوونانەی شافعی گەڕاوە، بە تایبەت لەو وەسیەتەی لێی دەگێڕێتەوە، جەخت لەسەر هەمان ئەم تێزانە دەکاتەوە(4). بێگومان ئەو بۆچوونانە تەواو دەرناچێ ئەگەر قسە لەسەر سروشتی ناخەلقکراوی قورئان نەکات(5)، بەهەمان شێوە تیشك نەخاتە سەر باوەڕداریی بە کار و گوفتار و مانا شەرعییەکانی یەکتاپەرستی(6).

لێرەدا هەکاری وای دەبینێ بۆ جێگیرکردنی ئەو ڕێبازەی شافعی و تێگەیشتن لە خوداناسی، پێویستی بەوەیە بە دوو ئاڕاستە کار بکات؛ ئاڕاستەیەك بریتییە لە رەخنەگرتن و بە کەم تەماشاکردنی تێز و بۆچوونەکانی زانایانی کەلامناس، کە راڤەی مرۆڤانەی خەسڵەتە خوداییەکان و دەقی ئایینی بە گشتی دەکەن(7)، ئاڕاستەی دووەمیش ئەهلی فەرموودە دەگرێتەوە، ئەوانەی شەو و رۆژیان خستۆتە سەر یەك لە پێناو کۆکردنەوە و هەڵاوێردکردنی فەرموودەکان و دەرهێنانی کۆمەڵێك بنەمای باوەڕداریی، کە جەخت لەسەر بۆچوونە دروست و شەرعییەکان لە بواری خوداناسی دەکەنەوە(8).

ئەو خوێندنەوەیەی رەهەندە ثیولۆجیەکانی بیرکردنەوەی شافعی، بەو مانایە دێت کە هەکاری ویستوویەتی زێتر ئیش لەو بوارەی شەریعەتدا بکات، هەر ئەمەش وایکردووە بچێتە سەر بابەتێکی بنەڕەتی نێو گوتاری سوننی کە لەم قۆناغەدا برەوی سەندبوو، تەنانەت ببووە مەترسیەك بەسەر قەوارەی گوتارەکە؛ ئەویش ئەو گفتوگۆ و مشتومڕانەی کەوتبووە نێوان "حەنبەلیەکان" و "ئەشعەریەکانەوە"، تەوەرە سەرەکیەکەشی زیاتر هەر بابەتە ثیولۆجییەکان

(1) ابن النجار: ذيل، ج١٨، ص١٧٢.

(2) إعتقاد الإمام أبي عبدالله محمد بن إدريس الشافعي، ضمن كتاب: مجموع فيه ثلاث رسائل، تحقيق و تعليق: عبد الله بن صالح البراك، دار الوطن، مكة المكرمة، ١٩٩٨.

(3) اعتقاد، ص١٩-٢٤. هەروەها بڕوانە: الذهبي: سير اعلام النبلاء، ج١٠، ص٧٩.

(4) ابن قدامة المقدسي: صفة العلو لله الواحد القهار، دار الصحابة للتراث، طنطا، ١٩٩٣، ص ص ٨٢-٨٤.

(5) الهكاري: إعتقاد، ص٢٢.

(6) إعتقاد، ص ص٢٥-٢٦.

(7) إعتقاد، ص٢٧-٣٠.

(8) إعتقاد، ص٣٢-٣٤.

بوو[1]. شێخی هەکاری بە وردی لە جیاکاری نێوان هەردوولای روانیوە و دستنیشانی کردوون، هەروەها مۆڵەتی بە سۆفی و فەقیهێکی شافعی شاری هەولێر ی داوە، کە ناوی عیسای کوڕی لەل (م ٥٥٨ك/١١٦٣ز)ە، حەڤدە مەسەلەی جیاوازی نێوان ئەم دوو رەوتە بگێڕێتەوە[2]،ئەو مەسەلانە لەبەردەستدا نین کە شێخی هەکاری لێیان دواوە، تەنیا ئەوەندە دەزانین کە ئەو بە جۆرێك لە میانڕەویەوە تەماشای هەردوو ئاراستەی کردووە، ئەگەرچی ئەو بۆخۆی لە شافعییەکان بووە و ئەو پەیوەندییە پتەوەی نێوان ئەو رێبازە و ئەشعەرییەکان هەیە[3]، وامان لێ دەکات وا زەن بکەین مەیلی بەلای راڤەی ئەوانەوە بێ. بەڵام، بە پشتبەستن بە خەو بینین بە پێغەمبەر – وەك بەڵگەیەکی رەها لەسەر بۆچوونەکانی – بیروباوەڕی حەنبەلی پێ دروست بووە و لە پاڵ رێبازی شافعی پەیڕەوی کردووە[4].

هەرچۆنێك بێت لە چوارچێوە گشتییەکەی سۆفیگەریدا نزیك بوونەوەیەك لە نێوان ئەو هزرە و راڤەی ئەشعەری بۆ باوەڕی ئایینی هەیە، هەندێك لە گەورە سۆفییەکان (وەك قوشەیری)، لە بیروباوەڕ و بنەڕەتییەکانی ئاییندا پەیڕەویان لە بۆچوونەکانی ئەو رەوتە دەکرد و کردبوویانە پاشخانێك بۆ ئەو تەرزە سۆفیگەرییە سوننییەی بانگەشەیان بۆ دەکرد[5]، لەبەرامبەردا کەمتر ئەو پەیوەندییە تەواوکاریە تەواوکاریە لە نێوان سۆفیگەری و رێبازی حەنبەلیدا هەبووە، رێبازێك کە بە گومانەوە و لە دیدێکی رەخنەییەوە لەو دیاردە ئایینیەی دەڕوانی و کەمتر دانی بە جیهانبینی ئایینی سۆفییانە دادەنا[6]. لەو لەو نێوەندەدا هیچ هەڵوێستێکی روونی هەکاریمان لەبەر دەست نییە، بۆیە ناتوانین بە دروستی لە بۆچوونی ئەو شێخە لەسەر جیاوازییەکان تێبگەین و دواتریش دەریبخەین کە چەندە لێرەشدا سۆفیبوونی وی دیدگا و بیروبۆچوونەکانی رەنگرێژ کردووە، لەگەڵ ئەوەشدا ئەو هەڵوێستە ئەرێنیانەی لە رێبازی حەنبەلی وامان لێ دەکات بڵێین ناوەندگیریی خەسڵەتێکی بیرکردنەوەی بووە لە پەیوەندیی هزری سۆفییانەی لەگەڵ رەوت و رێبازە سوننییەکان و کەمتر لەسەر بنەمای جیاوازی نێوانیان هزری خۆی داڕشتووە.

---

[1] George Makdisi: Ash'arī and the Ash'arites in Islamic Religious History II, Studia Islamica, No. 18 (1963), p. 37.

[2] ابن المستوفي: تاريخ إربل المسمى نباهة البلد الخامل بمن ورده من الأماثل، حققه: سامي بن السيد خماس الصقار، دار الرشيد للنشر، بغداد، ١٩٨٠، ق١، ص٢٧٢.

[3] ابن عساكر: تبيين كذب المفتري فيما نسب إلى الإمام أبي الحسن الأشعري، عنى بنشره: القدسي، مطبعة التوفيق، دمشق، ١٣٤٧هـ، ص٣٥، ٥٤، ١٢٤، ١٤٠. ابن درباس: رسالة في الذب عن ابي الحسن الأشعري، ط٢، مطبعة دائرة المعارف الإسلامية، حيدر آباد الدكن، ١٩٤٨، ص ص١-٦.

[4] ابن الجوزي: المنتظم، ج١٧، ص٧. ابن كثير: البداية، ج١٢، ص١٦٤.

[5] ابن عساكر: تبيين، ص ص١٠٩-١١٣. العمري: مسالك، ج٨، ص١٧٤.

[6] لە بارەی ئەو هەڵوێستەی حەنبەلییەکان، هەروەها پەیوەندیی رێبازەکە بە سۆفیگەریەوە بەگشتی بگەڕێوە بۆ:
Christopher Melchert: The Ḥanābila and the Early Sufi, Arabica, 2001, Vol. 48, pp. 352-367.

سێیەم: ڕێگرە کوردەکانی نیوەی دووەمی سەدەی پێنجەم - سۆفییانی قۆناغێکی جیاواز

١- لە ڕێگریەوە بۆ حەقیقەتناسی

ئەو سنوورە شەرعییانەی لە زەمینەی ئایینیدا بۆ هزری سۆفیگەری دانرابوون، هەروەها رازی بوونی سۆفییانیش بەو سنوورانە و بە باڵاتر دانانی بنەماکانی شەریعەت لە بنەماکانی هزرەکەی خۆیان، تەواوی سۆفیگەری خستبووە نێو کۆمەڵێك قەیرانەوە، کە ڕەنگە سەرەکیترینیان قەیرانی خۆناساندت بێ. ئەوەبوو بینیمان ئەوەندەی سۆفی سەرقاڵی بابەتەکانی نێو شەریعەت بوو، ئەوەندە نەپرژاوەتە سەر بەرهەمهێنانی هزرەکەی و بەرفرەکردنی کایەکەی. بۆیە، ئەگەر لەو قۆناغەدا سۆفیگەری لە نێو کورداندا دەیویست خودان جیهانبینییەکی تایبەتی ئایینی بەردەوام بێت، ئەوا پێویستی بەوە بوو خۆی پێناسە بکاتەوە و دووریی نێوانی لەگەڵ بازنەی شەریعەتدا دەستنیشان بکاتەوە، هەروەها هەوڵبدات واخۆی بنوێنێ کە لەگەڵ ڕەوشی باوی باوەڕداریدا بگونجێ.

ناوی سێ سۆفی ناوداری کورد دەهێنرێ، کە پتر لە نیوەی دووەمی سەدەی پێنجەمی کۆچی/ یانزەی زایینی دەرکەوتوونە، ژیان و بیروبۆچوونەکانیان دەشێ وەك خاڵی وەرچەرخان لە قۆناغێکەوە بۆ قۆناغێکی تری مێژووی سۆفیگەری ئیسلامی ببینرێ، جا چ لە رووی پەیوەندیی نێوان شەریعەت و حەقیقەتەوە بێت، یانیش لە رووی گۆڕانی سۆفیگەری خۆی لە کایەیەکی خودان پاشخانێکی هزریی دەوڵەمەند، بۆ دیاردەیەکی ئایینی – کردەکیی کە دەخوازێ بە گەڕانەوە بۆ ئەو پاشخانە و بەگەڕخستنی لە ژیانی رۆژانەی ئایینی، لە ژێر ناوی "تەریقەتی سۆفیگەریی" جێی بکاتەوە؛ ئەو سێ سۆفییەش بریتین لە هەریەك لە ئەبوبەکری هاواری، ئەبو محەمەد تەلحەی شەنبەکی، کە لە دەوروبەری ساڵی (٤٩١ك/١٠٩٨ز) مردووە[1]، لەگەڵ تاجولعارفین ئەبولوەفا محەمەدی حولوانی (٤١٧-٥٠١ك/١٠٢٦-١١٠٧ز) ناسراو بە "کاکیس"[2].

لەڕاستیدا لەیەکچوونێکی زۆر لەنێوان ژیان و بیرکردنەوەی هەرسێکیاندا هەیە، ئەمە سەرباری هەبوونی پەیوەندییەکی پتەو لە نێوانیان و زەمینەی گشتی دەرکەوتن و پێگەیشتنی سۆفییانەیان، تا ئەو رادەیەی دەکرێ ژیان و بیرکردنەوەیان بە تەواوکەری یەکتر دابنێین و بە شێوەیەکی گشتی، لە میانەی چەند خاڵێکی سەرەکی و پەیوەست بەم توێژینەوەوە، لێیان بدوێین.

بەر لە هەموو شتێك، خەسڵەتێکی هاوبەشی ئەو سۆفییانە؛ دوورکەوتنەوەیانە لە قوڵایی ناوچە کوردییەکان، بە تایبەت ئەو ناوچانەی سروشتێکی چیایی بەسەریاندا زاڵ بوو و وەك بینیمان تا درەنگانێك سۆفییەکان لەوێ نیشتەجێ بوون یان دەمانەوە. کەچی ئەو نەوە

---

[1] الوتري: روضة الناظرين، ص٢٧.

[2] الشطنوفي: بهجة الأسرار و معدن الأنوار في مناقب القطب الرباني سيدي محيى الدين ابي محمد عبد القادر الجيلي، مطبعة الدولة التونسية، تونس، ١٤٠٣هـ، ص٢٠٧. الوتري: روضة الناظرين، ص٢٨.

نوێیەی سۆفییان، لە ڕووی شوێنی نیشتەجێبوونەوە ناویان لەگەڵ ناوی گوند و ئاوایییەکانی ناوچەی "البطائح" دێت[١]؛ کە ناوچە زۆنگاوەکانی نێوان بەصرا و واسطی دەگرتەوە[٢]. ئەگەرچی ناوچەکە کەمێك کەوتۆتە پەڕگەی کوردستانەوە، بەڵام لە قۆناغێکی زووی دوای هەژموونی دەسەڵاتی ئیسلامیدا، هەندێك کوردی لێ دەبینرێ و بۆتە بنکەی چالاکی میر و گرۆ و زانای ئایینیان[٣]، هەروەها هەندێك لە سۆفییەکانیش، بەتایبەت لە دینەوەرییەکان، چوونەتە ئەوێ و تێیدا نیشتەجێ بوونە[٤]. لەلایەکی ترەوە، لە قۆناغی دەرکەوتنی ئەم سێیەشدا، یەکێك لە هۆزە کوردییە گەورەکان لەوێدا بووە و ناوچەکە هەر لە حیللە تا دەگاتە واسط و نەهرەوان، ببووە گۆڕەپانی تەراتێنی سەرۆك و میرەکانی؛ دیارە کە ئەویش هۆزی "جاوانی"یە[٥]. پێمان وایە هەر سێ سۆفی – ڕاستەوخۆ یان ناڕاستەوخۆ- بەو هۆزەوە پەیوەست بوونە؛ بەپێی سەرچاوەکان بێ ئەبوبەکر سەر بە خێڵی "هواری – هاواری!" کوردییە[٦]، کە لەوەدەچێ ئەمانە تیرەیەکی "جاوانی" بن[٧]، هەرچی شەنبەکییە ئەوا دەگەڕێتەوە بۆ سەر خێڵی "شنبکی" کوردی، کە تەنیا ئەوەندەیان لەسەر دەزانین لە هەمان ناوچە، واتا "البطائح" نیشتەجێ بوونە[٨].ئەبولوەفاش لە "النرجسیە – نەرگسییەکان"ە، کە ئەمانەش بە تیرەیەکی جاوانی دەژمێردرێن و لە حیللە و دەوروبەری نیشتەجێ بوون[٩].

ئەوەی لەو زەمینە کۆمەڵایەتییە – خێڵەکییەدا گرنگ و کاریگەر بێ لە داڕشتنی کەسێتی سۆفییەکان و بەکارهێنانیان لە گوتاری سۆفیگەری دواتردا، دوو شتە: یەکەمیان پەیوەندیی بە هۆزی "جاوانی"و مێژووی ئایینیانەوە هەیە؛ هۆزێك کە بەرەبەرە لەو قۆناغەوە لە ناوەندە کوردییەکەی دادەبڕا و تێکەڵ بە ناوەندێکی عەرەبی دەبوو، لە ناو زۆربەی هۆز و خێڵە

---

[١] الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص١٩٣، ١٩٧-١٩٨، السبكي: طبقات الأقطاب، ص ص١١١-١١٣ . التادفي: قلائد الجواهر في مناقب تاج الأولياء و معدن الأصفياء و سلطان الأولياء الشيخ عبد القادر الكيلاني، المطبعة الحميدية، القاهرة، ١٣٥٦هـ، ص٧٩، ٨٠.

[٢] ياقوت الحموي: معجم، مج١، ص ص٤٥٠-٤٥١.

[٣] بۆ نموونە بڕوانە: بحشل: تاريخ واسط، تحقيق: كوركيس عواد، عالم الكتب، بيروت، ١٩٨٦، ص٢٣٤. القرطبي: صلة تاريخ الطبري، تحقيق: محمد ابو الفضل ابراهيم، دار سويدان، بيروت، د.ت، ص١٢٧-١٢٨. هەروەها بۆ زانیاری زیاتر بگەڕێوە بۆ: زرار صديق توفيق: القبائل، ص ص٥٤-٥٥.

[٤] السلفي: معجم، ص٨٩.

[٥] لەبارەی چالاکی جاوانیەکان لە ناوچەکە، بە تایبەت لە سەدەی پێنجەمی کۆچی، بگەڕێوە بۆ: مستەفا جەواد: هۆزی لەبیرکراوی گاوان و گاوانییە بەناوبانگەکان، وەرگێڕانی: مامۆستا هەژار، چاپی دووەم، دەزگای ئاراس، ٢٠٠٨، ل٢٥-٥٠. زرار صديق توفيق: القبائل، ص ص٥٦-٦٥.

[٦] الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص١٩٣. التادفي: قلائد الجواهر، ص٧٩.

[٧] آواز محمد علي عبد الكريم: الكورد الجاوانيون، ص٢٥.

[٨] الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص١٩٧-١٩٨. الوتري: روضة الناظرين، ص٢٤.

[٩] العماد الأصفهاني: خريدة القصر و جريدة العصر، تحقيق: محمد بهجة الأثري، مديرية الثقافة العامة، بغداد، ١٩٧٣، ج٤، مج٢، ص٥٣٤-٥٣٥. هەروەها بڕوانە: مستەفا جەواد: هۆزی لەبیرکراوی گاوان، ل٥٠. آواز محمد علي عبد الكريم: الكورد الجاوانيون، ص٢٣-٢٤.

کوردییەکان – وەك لەبەشی یەکەمیشدا ئاماژەمان بۆی کرد – بەوە جیادەکرایەوە هەندێك لە ئەندامەکانی، لایەنی کەم لە دەستەبژێرەکەی، پەیڕەوییان لە ڕێبازی شیعەی ئیمامی دەکرد[١]، لە پاڵ ئەوانیشدا کەسانێکیان تێدا بوو سوننە مەزهەب بوون[٢]، بێگومان ئەو کۆکردنەوەیەی دوو ڕێبازی جیاواز لە یەك هۆزدا، دیار و نادیار، کاریگەریی بەسەر ڕەوشی باوەڕداری و چۆنییەتی وەرگرتنی دیاردەی ئایینی وەك سۆفیگەری، لە جڤاکی کوردی نیشتەجێی ناوچەکە هەبووە و ڕەنگدانەوەی بەسەر کەسێتی ئەو سۆفییانەش – وەك کەمێکی تر تێبینی دەکەین – هەبووە.

خاڵی دووەم؛ هەر سێ سۆفی لە نێو ژینگەیەکی خێڵەکییدا پێگەیشتوون، ڕەفتار و هەڵسوکەوتی ژینگەکەیان گرتووە. ئەوەتا، بەپێی سەرچاوەکان بێت، بەر لە بوونیان بە سۆفی، پیشەیان ڕێگریی – وەك ڕەفتاری هەرە باو و شێوەگیرکراوی کوردان لە تەواوی قۆناغە مێژووییەکە – بووە و لەو پاشخانەوە هاتوونەتە ناو جیهانی سۆفیگەریەوە[٣]، بێگومان ئەمەش ئەمەش ئاماژەیە بۆ زەمینەی دەرکەوتن و پێگەیشتنیان، هەروەها توانای تێگەیشتنی ئەوانمان لە بارەی شەریعەت بە گشتی بۆ دەخاتە ڕوو، ئەمە سەرباری دیاریکردنی ئەو ئاستەی لە سۆفیگەریدا پێی دەگەن یاخود بەرهەمی دەهێنن.

هەرچۆنێك بێت، پەیوەندیی تەواوکارییانەی نێوان ئەم سێیانە، لە قۆناغی سۆفیبوونیاندا ڕوونتر دەردەکەوێ؛ لێرە پەیوەندییەکە لە چوارچێوە پەیوەندیی نێوان شێخ و موریدەوەیە و ئەوان لەسەردەستی یەکتر هاتوونەتە ناو ئەلقەکەوە. ئەگەر ئەبوبەکری هاواری بە نوێکەرەوەی ڕەوتی سۆفیگەری و دامەزرێنەرەوەی شێخایەتی لە هەرێمی عێراق دادەنرێ، کە: ((ڕێگەی پێشینانی ڕوونکردۆتەوە))[٤] و شایستەی ئەوەیە بە "ئیمامی سۆفییان" ناوبنرێ[٥]، ئەوا ئەبومحەمەدی شەنبەکی بەهۆی ئەو شێخەوە وازی لە ڕێگری هێناوە و بۆتە مورید و جێنشینی[٦]، هەروەها بەردەوامیش بووە لەسەر هەمان کاری شێخەکەی، کە زیندوو

---

[١] بۆ نموونە بڕوانە: ابن الساعي: الجامع المختصر في عنوان التواريخ و عيون السير، تحقيق: مصطفى جواد، المطبعة السريانية الكاثوليكية، بغداد، ١٩٣٤، ج٩، ص٢٧١-٢٧٢. ابن الفوطي: مجمع الآداب في معجم الألقاب، تحقيق: محمد الكاظم، مؤسسة الطباعة و النشر، وزارة الثقافة و الإرشاد الإسلامي، طهران، ١٤١٦هـ، ج٣، ص٩٩-١٠٠. هەروەها بڕوانە: آواز محمد علي عبد الكريم: الكورد الجاوانيون، ص ص٩٥-٩٧.

[٢] بحشل: تاريخ واسط، ص٢٦٤. الصفدي: الوافي،ج٤، ص ص١١٢-١١٣. السبكي: طبقات الشافعية، ج٦، ص ص١٥٢-١٥٣.

[٣] الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص١٩١، ١٩٦. السبكي: طبقات الأقطاب، ص١١٢. الشعراني: طبقات، ص ص١٩٦-١٩٧. الوتري: روضة الناظرين، ص ص٢٦-٢٧.

[٤] الشطنوفي: بهجة الأسرار، ١٩٠.

[٥] الوتري: روضة الناظرين، ص٢٨.

[٦] ابن الوردي: تاريخ ابن الوردي، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٦، ج٢، ص٧٢. التادفي: قلائد الجواهر، ص٨٠. الزبيدي: تاج العروس، ج٢٧، ٢٣٤.

کردنەوەی شێخایەتی سۆفییانە بوو لە دەڤەرەکەدا[١]. هەر شەنبەکیش شێخی ئەبولوەفای حولوانی یە و ئەمەیان بە فەرمانی ئەو شێخەی دەستی لە ڕێگری هەڵگرتووە و بۆتە سۆفی، هەر لەلایەن ئەو شێخەشیەوە نازناوی ئەبولوەفای پێدراوە[٢].

هەرچۆنێك بێت، بە گەڕانەوە بۆ بابەتی دەستپێکی ئەو تەوەرەیە دەڵێین ئەو سێ گەورە سۆفییە ڕێك خۆیان لەبەردەم ئەو قەیرانانەدا بینیوەتەوە کە سۆفیگەری دووچاری ببۆوە، بەجۆرێك ئەوان لە قۆناغێکدا چالاکی دەنوێنن کە ئیدی سۆفیبوون پێویستی بەوەیە بگەڕێتەوە سەر کولتووری پێشینە و نەریتە ڕەسەنەکانی ببوژێنێتەوە[٣]. ئەو سۆفییە کوردانەش بەو ئاڕاستەیە کاریان کردووە، وەك گوتمان لە دەقە مێژووییەکاندا وەك نوێکەرەوەی سۆفیگەری لە عێراق، بە تایبەت ئەبوبەکری هاواری سەردەستەیان، دەردەکەون[٤]؛ کە گەڕاوەتەوە بۆ کاری گەورە سۆفییانی ناوچەکە وەك بشری کوڕی حارثی حافی و جونەید و چەندانی دی، کە بە کۆڵەگەکانی عێراقیان دادەنێ و بە پشتبەستن بەو پاشخانەوە دەگەڕێتەوە نێو کایەکەوە[٥]. جگە لەمە، هەم ئەو و هەم دوانەکەی تر، چوونەتەوە سەر چەمکەکانی سۆفیگەری و بۆچوونی خۆیان لەسەر دەربڕیوە؛ ئەوەتا هاواری لە چەمکی "یەکتایی – التوحید" دواوە و پێی وابووە ئەمە دەرچوونە لە تەواوی گەردوونەکان و چەختکردنەوەیە لەسەر ئامادەیی "هەق" لە هەموو شوێنێکدا[٦]. بەهەمان شێوە لە چەمکانێکی وەك "دەروون" و "یاوەرێتی"و...هتد، دواوە[٧] و بۆچوونەکانی هاوشێوەی ئەوانەیە کە لە بەشەکانی پێشوودا باسمان کردووە. هەرچی شەنبەکییە ئەوا پێداگیری لەسەر واتاکانی خوداپەرستیی کردۆتەوە و بەستویەتیەوە بە پرۆسەی بەرزەفتکردنی دەروون لە ڕێگەی "ترس – الخوف"ەوە[٨]. ئەبولوەفاش قسەی لەسەر چەمکانێکی وەك "روح" و "دەروون" و "وەجد" و چۆنییەتی زاڵبوون بەسەر بانگەشەی درۆزنانە و...هتد، کردووە و شرۆڤەی کردوون و تێگەیشتنی خۆی- کە زیاتر وەك هی سۆفییانی دەستەی یەکەم وایە – لە بارەیانەوە دەربڕیوە[٩].

---

(١) الوتري: روضة الناظرين، ص٢٥.

(٢) الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص٢٠١. السبكي: طبقات الأقطاب، ص ١١٤. الوتري: روضة الناظرين، ص٢٧.

(٣) ئەمە یەکێکە لەو تێبینیانەی نووسەرانی سۆفی لەسەر گەشەسەندنی سۆفیگەری بەگشتی هەیان بوو و هەوڵیانداوە دەستنیشانی قەیرانەکانی بکەن، لەم بوارەدا بگەڕێوە بۆ: القشيري: الرسالة، ص ص٧-٨. الهجويري: كشف، ج١، ص ص ١٩٧-٢٠٠.

(٤) الشطنوفي: بهجة الأسرار، ١٩٠. هەروەها بڕوانە: عمر سليم عبد القادر التل: متصوفة بغداد في القرن السادس الهجري/ الثاني عشر الميلادي – دراسة تاريخية، دار المأمون للنشر، عمان، ٢٠٠٩، ص٧٠.

(٥) الشعراني: الطبقات، ص١٩٧.

(٦) الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص١٩٠.

(٧) الشعراني: طبقات، ص١٩٦.

(٨) الشعراني: طبقات، ص١٩٧.

(٩) الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص٢٠٥. الوتري: روضة الناظرين، ص٢٨.

بێگومان بەرهەمهێنانەوەی چەمکەکان، کاریگەریی هەبووە بەسەر مەودای ئامادەیی چەمك و دەستەواژەکانی شەریعەت لە گوتاری ئایینیاندا، لەو بوارەدا ئەبوبەکری هاواری هەوڵیداوە سنوورەکانی شەریعەت لەلایەك و لەلایەکی ترەوە ئەو پانتاییە نوێیەی سۆفیگەری گرتبووی، دیاری بکات، ئەمەش بەوە دەبێ سۆفیگەری لەخۆیدا پێناسە بکاتەوە، نەك وەك پاشکۆیەك و یەکەیەکی نێو گوتاری شەریعەت، بۆیە دێت لە دووتوێی چەمکە سۆفییەکانەوە دەیناسێنێ، نەك لەوەی چەندە زانستێکی شەرعییە یان نا[1]. ئەبومحەممەدی شەنبەکیش، ئەگەرچی پێی وایە دەبێ دەرکەوتەکانی سۆفیگەری – وەك کرۆکیك – شەرعی بن، بەڵام هیچ ئاماژەیەك بۆ پەیوەندیی ئەو کرۆکە بە شەریعەتەوە ناکات، ئەوەنەبێ کە رایدەگەیەنێ بەڵگە لەسەر هەبوونی رازێك لە نێوان مرۆڤ و خودا دروستی پەیڕەوکردنی بنەما شەرعییەکانە، لێرەدا ئەو دروستی کارکردنی سۆفی لە سەر زانستەکەی پەیوەست کردووە بە رەفتار و ئاکاری کەسەکە خۆی، کە زیاتر رەفتار و ئاکاری ئایینین وەك دڵسۆزی و دوورکەوتنەوە لە ریایی و خۆدەرخستن و...هتد[2]، لەم حاڵەتەدا شەریعەت بۆتە ئەو پاشخانە ئایینیەی رەفتاری تاك سنووربەند دەکات و دەبێ پێیەوە پابەند بێ و کەسی سۆفی خۆی لەوانەی حاڵیان لە دەرەوەی شەریعەتەوەیە بەدووربگرێ[3]، ئەمە بێ ئەوەی سنوورێکی دانابێ بۆ حاڵەتی سۆفییانە و دەرکەوتەکانی لە ژیانی رۆژانەی سۆفیدا، تەنیا ئەوە نەبێ کە – وەك بەخۆی رایدەگەیەنێ – ئەوەی بنەماکانی شەریعەت جێبەجێ بکات و لە "ظاهر" و "باطن" خراپەکاری نەکات، ئەوا بە راستەقینەی باوەڕ گەیشتوە[4].

بەمجۆرە ئەو نەوەیەی سۆفییان، کەمتر لەوانی پێش خۆیان، بە تایبەت شێخی هەکاری، پرژاونەتە سەر شەریعەت و لقە زانستەکانی. شەریعەت زیاتر وەك شوناسێکە نەك کایەیەکی زانستی، کە تێگەیشتنی تایبەتییان بۆی هەبێ، بۆیە ئەوان پەیڕەوی شەریعەت دەکەن لە بری ئەوەی بەرهەمی بهێنن. ئەمە لە گوتاری هاواریدا روونە، کە بەوە ناسرابوو پەیڕەوی توندی بنەما و سرووتە شەرعییەکانی دەکرد[5]. پێدەچێ کەسانی دەوروبەری ئەو سۆفییانەش درکیان درکیان بەو ئاستەی تێگەیشتنی ئەوان لە شەریعەت کردبێ، بە بەڵگەی ئەوەی بۆ نووسەرەکانیش ئاسان نەبووە بتوانن بە وردی دەستنیشانی رێبازی فیقهییان بکەن کە پەیڕەویان کردووە، یان دەشێ بڵێین گرنگ نەبووە بزانن پەیڕەوی کامە رێبازیان کردووە، بۆیە – بۆ نموونە – دەبینین بۆچوونی جیاواز هەیە لەسەر ئەوەی ئەبولوەفا شافعی بووە یان حەنبەلی[6]، تەنانەت – وەك دواتر زیاتر باسی دەکەین – بۆچوونی ئەوتۆ هەیە کە رەسەنی

[1] الشعراني: الطبقات، ص١٩٧.

[2] الشعراني: الطبقات، ص١٩٧.

[3] الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص١٩٥. الوتري: روضة الناظرين، ص٢٥.

[4] الوتري: روضة الناظرين، ص ص٢٥-٢٦.

[5] الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص١٩٠. التادفي: قلائد الجواهر، ص٧٨.

[6] التادفى: قلائد الجواهر، ص٨١. الوترى: روضة الناظرين، ص٢٧.

شیعەی بۆ دروستکراوە. رەنگە لە سەرەتادا بۆشیان گرنگ نەبووبێ ئەو مەسەلەیە یەکلا بکەنەوە، ئەوەندەی ویستوویانە کەسایەتی سۆفییانەی، وتەکانی، کەرامەتەکانی و پەیوەندیی بە گەورە سۆفییانی سەردەمەکەی و دوای خۆی دەربخەن.

بێگومان ئەو هەڵوێستە لە شەریعەت لەخۆوە نەهاتووە، بەڵکو پەیوەستە بە ئاستی تێگەیشتنی هەرسێکیانەوە لە کۆی زانستە ئایینیەکان، ئەوان وەك شێخەکەی هەکاری ئەو زانستانەیان نەخوێندووە، لە سەرچاوەکانی بەردەست هیچ ئاماژەیەك نییە دەریبخات کە خەریکی فێربوونی ئەو زانستانە یاخود سەرقاڵی کۆکردنەوەی فەرموودە بووبن، بە پێچەوانەوە ژیان و رەفتاری هەرسێکیان وانیشاندەدات ئەو تێگەیشتنەیان لە ئاستی تێگەیشتنی میللییانە بووە نەك دەستەبژێر، وەك پێشتر بینیمان ئەوان کوڕی خێڵەکانیان بوون و لە رێگرەوە بوونەتە سۆفی؛ لە پابەند نەبوون بە بنەما شەرعییەکانەوە بۆ گەڕان و پابەندبوون بە حەقیقەت، کەواتە بوونیان بە سۆفی خاڵی دەستپێکردنی کەسێتی ئایینیانە و لەوێوە گوزارشت لە بیروباوەڕەکانیان دەکەن؛ گوزارشتێك کە ئەوەندەی چوارچێوە سۆفییانەکەی دیارە ئەوەندە بونیادە شەرعییەکەی نابینرێ. خۆ جەختکردنەوە لەسەر ئەوەی ئەبولوەفا خاوەن وتەی "أمسيت عجمياً و أصبحت عربياً "نە[1]، ئەگەرچی وتەکە – وەك چەند جارێك ئاماژەمان بۆ کردووە – بەر لەو، لایەنی کەم بە سەد ساڵ لە ئارادا بوو، بۆچوونی ئەو نێوەندەی ئەوی تێدا ژیاوە لەسەر ساکاریی تێگەیشتنی لە شەریعەت دەردەخات، لە نێو ئەلقەی سۆفییانیشدا ویستویانە لە پشت شەریعەتەوە رەوایی بە کەسێتی ئەو سۆفییە بدەن و – بۆ نموونە – بانگەشەی ئەوەی بۆ بکەن بە شێوەیەکی غەیبی وەڵامی تەواوی ئەو پرسیارە شەرعییانەی زانیوە و داوەتەوە کە فەقیهەکانی بەغدا، بۆ تاقیکردنەوەی، ویستویانە لێی بکەن و بەهۆیەوە ناشارەزایی ئەوی سۆفی لەم بوارەدا بسەلمێنن[2].

کەواتە بەکورتی دەڵێین ئەو نەوە نوێیەی سۆفییانی کورد ویستوویانە لە دەرەوەی شەریعەتدا کار بکەن، بەڵام بێ ئەوەی رەتی بکەنەوە یاخود سنوورە باوەڕییەکانی ببەزێنن، وەك لە قۆناغی سەرەتادا لای هەندێ سۆفی و رەوتی جیاوازی سۆفیگەریدا بینیمان، بەڵکو بە مانای قووڵنەبوونەوە لە شەریعەت و چڕکردنەوەی لە کۆمەڵێك نەریت و سرووت، کە تەواوکەری نەریت و سرووتەکانی نێو بازنەی حەقیقەت بوون.

٢- بەرەو دامەزراندنی سۆفیگەری تەریقەتیی

بەگەڕخستنەوەی چەمکە سۆفییەکان و گەڕانەوە بۆ جیهانبینی ئایینی سۆفییانە، بە مانای پەیڕەوکردنەوەی کولتووری پێشووی سۆفیگەری وەك خۆی نەبوو، بەڵکو زیاتر لە چەند

---

[1] الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص٢٠٦. التادفي: قلائد الجواهر، ص٨١. تێبینی ئەوە دەکرێ لە کاتی هێنانەوەی ئەو وتەیە لەسەر زاری "ابو الوفا"، لە جیاتی "أمسيت كرديا"ەوە "امسيت عجميا" نوسراوە.

[2] لەم بارەوە بڕوانە: الوتري: روضة الناظرين، ص٢٨.

تەوەرەیەکدا برەویان بە کولتوورەکە داوە و هزرەکەیان بە ئاراستەیەکدا بردووە جیاوازبێ لە ئاراستەکانی پێشووتر؛ بووژاندنەوەی چەمك و تێزە سۆفییەکان زیاتر ئەوانەی گرتۆتەوە کە جەخت لەسەر حاڵی سۆفییانە و چۆنییەتی بەرجەستەکردنی دەکەنەوە، کەمتر پرژاونەتە سەر ئەو مەسەلانەی بابەتی بنەڕەتی بوون و سۆفییەکانی پێدەناسرایەوە و زیاتر پێداگیریان لەبارەی قووڵبوونەوەی پەیوەندیی نێوان مرۆڤایەتی و خودایەتی دەکردەوە لەرێگەی چەمکانێکی وەك فەنا و بەقا و ئیتحاد و حولول و...هتد. کەچی ئەوانە بیرکردنەوەی خۆیان لەسەر چۆنییەتی خوداپەرستیی و دەرکەوتەکانی چڕ کردۆتەوە، نەوەك چییەتی ناسین و مەرزەکانی، ئەگەر باسێکیش لەو ناسینە هەبێ، ئەوا بریتی دەبێ لە نواندنی کردەی خودایی لەمیانەی "کەرامەتنوێنی"یەوە، وەك بەڵگە لەبارەی ئەو ناسینە و پەیوەندی گرتن بە خودایەتیەوە[1]، ئەوەش بەگشتی دەستپێکی دامەزراندنی بەکارهێنانێکی نوێی دیاردە ئایینیەکە دەبێ، کە لەسەردەمانی دواتردا بابەتێکی بنەڕەتی بیرکردنەوەی ئایینی بەشێك لە کوردان پێکدێنێ.

لە راستیدا ئەو سۆفییانە نەیانتوانیوە، یاخود نەیانویستوە، بوژانەوەی سۆفیگەری تەنها بریتی بێ لە بەگەڕخستنەوەی چەمکەکان و دانانی سنوورێك بۆ کاریگەریی بڕیارە شەرعییەکان بەسەر بیروباوەڕ و هەڵسوکەوتیان، بەڵکو دەبینین زیاتر کار لەسەر لایەنێکی دیاریکراوی دەکەن و دەیکەنە ناونیشانێکی نوێی دیاردەکە، کە ئەویش لایەنە کردەکییەکەیەتی؛ ئەو لایەنەی هزرەکە بەرەو هێنانەکایەی سیستەمێکی رێکخراوەیی دەبات، کە پێی دەگوترێ تەریقەت.

بەر لەوەی بچینە سەر کاری ئەو سۆفییانە لەم بوارەدا، دەبێ ئاماژە بۆ ئەوە بکەین کە چەمکی "تەریقەت – الطريقة"، چەمکێکی نوێ و ناباوی نێو گوتاری سۆفیگەری نەبوو لەو سەردەمەدا دەرکەوتبێ، بەڵکو زووتریش بەر لە مانا کردارییە – سیستەماتیکییەکەی، یەکەیەکی پێکهێنەری دەزگای چەمکەکانی گوتارەکە بووە، ئەوەنەبێ تەریقەت لە هزری سۆفییانی دەستەی یەکەم، زێتر ئاماژەیە بۆ کۆمەڵێك بنەمای رەفتاری و باوەڕداریی کە شێخ و موریدەکان پەیڕەویان لێ دەکردن، مەبەست لێیان پێگەیاندنی کەسێتی سۆفییانەیان بوو لە رووی دەروونی و رەفتارییەوە[2]. لێرەوە تەریقەت هەم پەی بردنێکی باطنیانەیە بە واتا نادیارەکانی شەریعەت، هەمیش دەبێتە سیستەمێکی هەمەگیر دەخوازێ بەرەبەرە دەروونی

---

[1] بڕوانە: الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص ص ١٩٠-١٩٢، ١٩٧-١٩٨، ٢٠٦-٢٠٧. السبكي: طبقات الأقطاب، ص ص١١١-١١٤. التادفي: قلائد الجواهر، ص ص٧٨-٨١.. الشعراني: طبقات، ص ص١٩٦-١٩٧، ١٩٩. الوتري: روضة الناظرين، ص ص٢٥-٢٩.

[2] بۆ نموونە بگەڕێوە بۆ: المكى: قوت القلوب، ص٢٢٨، ٢٥١. التوحيدي: ثمرات العلوم، ص٢٨. القشيري: الرسالة، ص٧.

پەیڕەوکارانی پاك بکاتەوە[1]، ئەمەش سانا نەبوو ئەگەر پەیوەندیی نێوان سۆفییەکان لەگەڵ یەکتر، بەپێی ئەو پایە ڕۆحانییەی پێی گەیشتبوون، ڕێك نەخرێ و بە یەکترەوە پابەند نەبن، بەتایبەتیش پابەندی مورید بە شێخەکەی، شێخیش بەو مەقام و حاڵانەی ئەویان بەو پایە گەیاندوە.

بەڵام لێرە بەدواوە، واتای تەریقەت – جگە لەمانە – فراوانتر دەبێ و دەبێتە ڕێبازی چوون بەرەو خودا، لە ڕێگەی بڕینی چەندان قۆناغی ڕۆحانی و پیشڤەچوون لە مەقامە سۆفییەکان[2]، هەروەها دەبێتە تاکە شێوازی ڕەوای پەروەردەکردنی مورید و ڕێبازی بنەڕەتی بۆ ناسینی حەقیقەت[3]، چەندان ڕەگەز و خەسڵەتی دەبێ، کە بە کۆی هەموویان سیستەمێك لە پەیوەندیی ڕۆحانی و دونیایی لەگەڵ چوارچێوەیەکی دیاریکراوی بیرکردنەوە لە هەردوو بواردا پێکدێنن. بنەمای سەرەکی ئەو جۆرە سیستەمەش تواندنەوەی "من"ی موریدە لە بۆتەی "ئێمە"ی سۆفیدا، بەمەش هەم خوداناسین، وەك کۆڵەگەی سەرەکی هزرەکە، هەمیش بڕینی حاڵ و مەقامەکانی ڕێگای ئەو ناسینە، دەخرێنە نێو ئەو بنەمایە و لەوێوە جارێکی تر پێناسە دەکرێنەوە.

بە گەڕانەوە بۆ سەر سێ سۆفییەکە دەڵێین ئەوان ڕاستەوخۆ ئیشیان لەسەر گەڵاڵەکردنی ئەو تێگەیشتنە لە سۆفیگەری و داڕشتنی بنەماکانی تەریقەت نەکردووە، بەڵام ناڕاستەوخۆ، لە هەردوو بواری تیۆری و کردەکیدا، بیروبۆچوون و هەڵسوکەوتیان بەو ئاڕاستەیە بردراون، تا ببنە بەشێك لەو بنەمایانەی جومگە بنەڕەتییەکانی سیستەمی تەریقەتیی پێکدەهێنێ، بەهەمان شێوە خوێندنەوەی ئەوانیتریش بۆ کەسایەتییان بەشێوەیەك بووە تا لە چوارچێوەی سیستەمێکی ئاوادا جێنشین بکرێن و وەك سۆفی کارا و پاشخانی هەندێك لە یەکەمین تەریقەتەکانی جیهانی ئیسلامی، کە هەر کەمێك دوای ئەوان لە سەدەی شەشەمی کۆچیدا دادەمەزرێن، سەرەدەریان لەگەڵدا بکرێ.

لەڕووی بیروڕاوە، لای ئەوان خوداناسیی سۆفییانە بەو شێوەیە باسی لێوە کراوە کە دواتر لەلای ئەهلی تەریقەتەکاندا پەیڕەوی دەکرێ؛ ئەبوبەکری هاواری پێی وابوو سۆفیگەری بوونە لەگەڵ خودا بێ هیچ نێوەندێك، تەنیا ئەوە نەبێ کە ئەم هەبوونە تاکگەرایانە نییە، بەڵکو دەستەجەمعییانەیە و لەسەر "یاد – الذکر" کردنی بەکۆمەڵ دامەزراوە[4]. لای ئەبولوەفاش ئەو یادکردنە جێگەی گرنگی پێدان بووە و بە هەمان شێوە بەستراوەتەوە بە ئامادەیی سۆفی لەبەردەم خوداوە، ئاکامی ئەمەش دەرکەوتنی حەقیقەت و پەنهان بوونی خودی مرۆڤە[5].

---

[1] E.Geoffry : Tarika, EI, Vol. x, p.244 .

[2] القاشاني: معجم اصطلاحات الصوفية، تحقيق: عبد العال شاهين، دار المنار، القاهرة، ١٩٩٢، ص٨٥.

[3] محمد بن الطيب: إسلام المتصوفة، ص١٣٠-١٣١.

[4] الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص ص١٩٠-١٩١.

[5] الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص ٢٠٦.

بەهەمان شێوە ئەوان گرنگییان بەو لایەنانەش داوە کە دواتر پەیوەندییەکانی نێو سیستەمی تەریقەتیی لەسەری دەڕوا، بەتایبەت پەیوەندیی نێوان شێخ و مورید؛ پەیوەندییەك مەرجی دروست بوونی لەوەدایە ئەوەی دواییان کۆمەڵێك ئەرك بەجێ دەگەیەنێ تا شایستەی موریدێتی و پێگەیشتنی روحانی بێت. ئەبومحەمەدی شەنبەکی رایدەگەیەنێ ئەو دروستیە ئەوکاتە فەراهەم دەبێ کە مورید بزانێ لە هەردوو ناوەندی سۆفییانە و کۆمەڵایەتیدا چی بکات و چی نەکات؛ چونکە دواجار سۆفیگەری خۆی لە گەیشتن بە خوداپەرستی دروست دەبینێتەوە، ئەمەش لەرێگەی چەپاندنی دەروون و دوورکەوتنەوە لە هەموو ئەو دەوروبەرەی مورید لە بەدیهێنانی ئەم کردە ئایینیە سەرقاڵ دەکەن[١].

لەپاڵ هەبوونی بۆچوونەکانی ئەوان لە کولتووری سۆفیگەری تەریقەتیدا، ئەوان خۆشیان لەناو ئەو کولتوورە، وەك شێخی سەرچاوە و رابەری شێخانی تەریقەت تەماشا کراون. دروستتر بڵێین ئەوان خراونەتە نێو ئەو پرۆسە وێناکارییەی دواتر تەریقەتەکان بۆ خۆناساندن و رەوایی بەخشین بە سرووتەکانیان، ئەنجامیان داوە.

رەنگە یەکێك لەو لایەنانەی نوێکردنەوەی دەدرێتە پاڵ ئەوان و بۆتە بەشێکی پێویستی بوونە تەریقەت، "خیرقە پۆشین" بێت، کە تایبەتمەندبوون و پیرۆزکردنی پۆشاکی سۆفییانەیە. ئەم خیرقەیە لە زوودا وەك رەمزێك بۆ جیاکردنەوەی سۆفی لە خەڵکی تر بەکارهێنراوە، رێگەیەك بووە بۆ نیشاندانی بەرزەفتکردنی جەستە و نواندنی حاڵی هەژاری و زوهدگەری، هەروەها بۆ ئەوەی لەو ناوەندە کۆمەڵایەتییەی تێیدا ژیاون بناسرێنەوە و لەلایەن ئەوانیتری غەیرە سۆفی چاودێری رەفتار و هەڵسوکەوتیان بکرێ[٢]. دواتر خیرقەپۆشی، دەستنیشانی ئەو پەیوەندییەی دەکرد، کە لە نێوان "شێخ" و"مورید"دا هەبووە، جۆری پەیوەندییەکەی دەکردە پەیوەندیی دەسەڵاتدار و ژێردەستە و رەوایی شەرعیشی، لەرێگەی گێڕانەوەی کردەکە بۆ قۆناغی پێغەمبەری، بە بەردا دەکرا[٣]. پێدانی خیرقە لەلایەن شێخەوە وەك بەخششێکە بۆ مورید و بەشێکە لە پرۆسەی گەڕانەوەی مورید بۆ سەرمایەی رەمزی ئەو شێخە، گەڕانەوەی لەمجۆرەش گۆڕانی ریشەیی بەسەر رەوشی ئایینی و پێگە کۆمەڵایەتییەکەی کەسەکە دەهێنێ، کە ئەمەش هاوئاستە لەگەڵ ئەوەی "میرسیا ئیلیاد – Mircea Eliade" پێی دەڵێ((گۆڕانی ئەنتۆلۆژی لە سیستەمی هەبوونی کەس))دا[٤].

ئەو تێڕوانینە لەمەڕ ئامادەیی و کاریگەریی خیرقە، لەسەر ئەو سۆفییە کوردانە، بەتایبەت ئەبوبەکری هاواری دروست دەردەچێ. بەر لەهەموو شتێك لە رووی مێژووییەوە

---

[١] الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص١٩٥. الوتري: روضة الناظرين، ص٢٥.

[٢] الهجويري: كشف، ج١، ص٢٤٥.

[٣] لەبارەی ئەو تێگەیشتنەی خیرقەپۆشیی بگەڕێوە بۆ: ابن القيسراني: صفوة التصوف، ص ص٢٢٢-٢٢٦. السهروردي: عوارف، ج١، ص ص١٧٢-١٧٨.

[٤] التنسيب و الولادات الصوفية، ترجمه: حسيب كاسوحة، منشورات وزارة الثقافة، دمشق، ١٩٩٩، ص١٦.

واباسی لێوە دەکرێ کە ئەو جارێکی تر سروتی خیرقەپۆشی لە ناو کولتووری سۆفیگەریی ئیسلامیدا بەگەڕ خستۆتەوە. جا لەبەرئەوەی مەغزای خیرقەپۆشین دۆزینەوەی راستەڕێی سۆفیبوونە لەسەر دەستی شێخێکەوە، ئەویش خیرقەی لە هیچ شێخێك وەرنەگرتوە و لە ئاکامی پەشیمانی لە رێگریی چۆتە سەر ئەو رێگایە[١]، هەر بۆیە خیرقەپۆشینیشی دەخرێتە ناو قالبێکی نامێژووییەوە و رایدەگەیەنن بە رێگەیەکی سەرووئاساییەوە پۆشیویەتی؛ گوایە لە خەوندا رەمزێکی گرنگی نێو خەیاڵدانی ئیسلامی کە ئەبوبەکری صدیقە، پێی بەخشیوە و بۆتە شێخی[٢]. بەمەش خیرقە پۆشیی ئەو و هی هەریەك لە شەنبەکی و ئەبولوەفا کە لەویان وەرگرتوە[٣]، دەیانخاتە نێو ئەو بازنە پیرۆزییەی کەسە یەکەمینەکەی نێو خەیاڵدانی ئیسلامیی (ئەبوبەکری صدیق) تێیدایە. بەمەش ئەو پرۆسە غەیبانییە و کردەی "گەڕانەوە" بۆ پێشینان وەك سەرچاوەی پیرۆزیی، لەدایکبوونی رۆحانیانەی سۆفی یەکەم و دوو جێنشینەکەی(کە هەر ئەوان سەرچاوەی گێڕانەوەی خەونەکەی ئەون) رادەگەیەنێ[٤]، ئەمەش وا دەکات بوونی دوای خیرقەپۆشییان لە قۆناغی پێشین جیاواز بێ و لەو ناوەندەی تێیدان، لەسەر بنەمای ئەو جیاوازییە دەخوێنرێنەوە و کەسێتییەکانیان بەکار دەهێنرێ[٥].

ئەو دەرکەوتنەی ئەوان نائاساییە و ئاماژەیە بۆ هێزی روحانییانەی سەرووسروشتی، ئەمەش تایبەتمەندییەکی تری سیستەمی تەریقەتییە، تایبەتمەندییەك کە بریتییە لە پەڕاندنەوەی شێخی سۆفی لە خوداناسێکی ئاسایی و خودان هەبوونێکی مێژووییەوە [٦]، بۆ شێخێکی پیرۆزکراو کە لە سەربوردەی ژیانیدا راستیی مێژوویی تێکەڵ بە خەیاڵ دەبێ و – وەك توێژەرێك بۆی دەچێ – سنوورێك لە نێوان راستی و ناڕاستی نامێنێ[٧]، ئەوەتا هەرسێکیان وەك خاوەنی ئەو هێزە رۆحانییە وێنا دەکرێن، کە کاریگەریان هەر بەسەر موریدانی خۆیان و خەڵکی ئاسایی نەبووە، بەڵکو شێخانی وەك خۆشیان کەوتونەتە ژێر هەمان کاریگەریی؛ درکیان بەو هێزە کردووە و وەك راستییەك گێڕاویانەتەوە و کردویانەتە پاڵپشت و بەڵگە لەسەر دروستیی باوەڕی سۆفییانە[٨].

---

[١] الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص١٩١. الشعراني: طبقات، ص١٩٦.

[٢] الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص١٩٠، ١٩١–١٩٢. التادفي: قلائد الجواهر، ص٧٩.

[٣] ابن الوردي: تاريخ، ج٢، ص٧٢.

[٤] الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص١٩٠. التادفي: قلائد الجواهر، ص٧٩.

[٥] بەراوردی بکە لەگەڵ: میرسیا الیاد: التنسیب، ص١٦.

[٦] لێرە مەبەستمان ئاسایی بوونە بە پێوەری سۆفییانە، ئەو پێوەرەی تیایدا کەرامەتنوێنی و کردەوەی سەروو سروشتی، ئاساییێ.

[٧] بگەڕێوە بۆ: J.Spencer Termingham: The Sufi Orders in Islam, Oxford Uneversity press, Great Britain, 1971, p.37.

[٧] هەر بۆ نموونە بڕوانە: الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص ص١٩٦–١٩٧، ٢٠٦. الوتري: روضة الناظرين، ص ص٢٥–٢٦، ٢٩.

باوەڕبوون بەو شێخە کوردانە و وێناکردنیان لە نێو یادەوەریی سۆفیگەریی تەریقەتیدا، لەگەڵ ئەو زەمینە ئیتنی –کۆمەڵایەتییەی ئەوانی تێدا بووە ڕێك نەدەهاتەوە. بەدەستەواژەیەکی تر، لە پرۆسەی وێناکردنیاندا ڕەسەنی کوردانەیان و پایە کۆمەڵایەتییەکەیان (ڕێگر) بایی ئەوە نەبووە ببێتە پارسەنگی پێگەیشتنە ڕۆحانییەکەیان. بۆیە دەبوایە ڕەهەندی سۆفییانەی خەیاڵدانی ئایینی بەدوای پارسەنگێکی تردا بگەڕێ، کە هەم بەهاکانی ئەو پێگەیشتنە لەخۆ بگرێ و هەمیش لە هەردوو زەمینەی ئایینی و کۆمەڵایەتییدا ڕەوایی بە دەرکەوتنەکانی ببەخشێ. ئەمەش دەمانخاتە بەردەم پرۆسەیەکی تری نێو کولتووری سۆفیگەری تەریقەتی، کە بریتییە لە دروستکردنی یادەوەری مێژوویی – ئایینی گونجاو لەگەڵ پایەی شێخ و رابەرانی تەریقەت، لە ڕێگەی بەستنەوەی بە ڕەسەنێکی پیرۆزی ڕۆحانی ئەوتۆ تا بە کەسی یەکەمی نێو خەیاڵدانی ئیسلامیی (کە پێغەمبەرە) بگەیەنێ[1]. بێگومان ئەمەش کەڵەکەکردنی سەرمایەیەکی ڕەمزیە، دەخرێتە سەر ئەو هێزە ڕۆحانی و خەرمانە پیرۆزیەی بە دەوری شێخی سۆفیدا دروستکراوە. لە حاڵەتی ئەو سێ سۆفییەدا، داڕشتنەوەی یادەوەری خۆی لە هەڵبەستنی ڕەسەنی پێغەمبەرانە، وردتر بڵێین شیعییانە، دەبینێتەوە. ئەگەرچی ئەو گێڕاندنەوەیە لە کولتووری تەریقەتیدا هەمەگیرە و بۆتە بەشێك لە سیستەمەکە[2]، بەڵام ڕەنگە هی ئەوان کە لە قۆناغەی پێش سەرهەڵدانی تەریقەتەکانن، ئاکامی ئامادەیی شیعەگەریش بووبێ لەو پانتاییە کۆمەڵایەتییەی ئەوانی تێدا بووە، وەك پێشتر باسمان کرد.

گێڕانەوەی ئەبوبەکری هاواری بۆ سەر ئەو ڕەسەنە روون نییە، تەنیا ئەوەندە دەزانین یەك لە نەوەکانی ئەو لە قۆناغێکی درەنگتر نازناوی "العلوي" خستۆتە پاڵ"الهواري"یەوە[3]، بەڵام لەگەڵ شەنبەکیدا پرۆسەی دروستکردنی ڕەسەنی پیرۆز روونترە؛ ئەو لە باوکیەوە براوەتەوە سەر یاوەری ناوداری پێغەمبەر ئەبوئەیوبی ئەنصاری(م٥٢ك/٦٧٢ز)، لە دایکیشیەوە بۆ سەر ڕەمزی هەرە باڵای نێو خەیاڵدانی شیعی حوسێنی کوڕی عەلی[4]. پاساویش بۆ کوردبوون و گەڕانەوەی بۆ سەر خێڵی شەنبەك ئەوە بووە گوایە بە گەنجی تێکەڵ بەو خێڵە بووە و لەو ناوەندە کوردییە گەورە بووە، بۆیە لە نازناویدا خراوەتە سەر ئەوان و پێی گوتراوە

---

(1) E.Geoffry : Tarika, EI, Vol. X, p.244-245 .

(2) بڕوانە: Seyyed Hosain Nasr: Sofi Esseys, pp.106-107.

(3) ابن الفوطي: مجمع الآداب، ج٥، ص٧٨. هەروەها بڕوانە: زرار صديق توفيق: القبائل، ص١٩٣.

(4) الرفاعي: الوصايا، تقديم و تحقيق: محمد زينهم محد عزب، مكتبة مدبولي، القاهرة، ١٩٩٣، ص٤٥. الوتري: روضة الناظرين، ص٢٤. هەروەها بڕوانە: محمد ابو الهدى الرفاعي: الكليات الأحمدية المؤلفة من كلمات الإمام الرفاعي غوث البرية، مطبعة الواعظ، القاهرة، ١٩٠٨، ص٢٢.

"الشنبكي"[١]. بەهەمان شێوە ئەبولوەفاش هەر بە نەوەی حوسێن دانراوە و لە چوارچێوەی ئەو رەسەنەوە قسەی لەسەر کراوە و نازناوی "الحُسيني" خراوەتە پاڵ[٢].

بێگومان دروستکردنی رەسەنی ئاوا نەك هەر پێچەوانەی دەقەکانی ترە، بەڵکو هەڵوەشاندنەوەی بەشێك لەو شوناسەشە کە لەپانتایی سۆفیگەری سەردەمەکەیان پێی دەناسرانەوە، ئەو هەڵوەشاندنەوەیە لە حاڵەتی ئەبولوەفا بەڕوونی دەردەکەوێ، چونکە کوردبوونی ئەو تەواوکەری سۆفیبوونی بووە و دەبێتە یەکێك لەوانەی تەواوی میللەتی کوردی پێ دەناسرێتەوە[٣]، ئەو لە کەسێکی سادە و رێگرەوە کراوەتە باوەڕداری یەکەمی کوردان، وەك لەو وتەیەی شێخ عەبدولقادری گەیلانییەوە دیارە کە دەڵێ: ((لەبەردەم دەرگای هەقدا پیاوێکی کورد نییە وەك شێخ ئەبولوەفا بێت))[٤].

لەلایەکی ترەوە، دەبێ ئاگاداری ئەوەبین کە ئەگەرچی ئەو رەچەڵەك هەڵبەستانە کاریگەریی خەیاڵدانی ئایینی شیعەی پێوە دیارە، بەڵام هەمان ئەو مەغزایەی نییە کە لە کولتووری شیعیدا هەیەتی، ئەگەرنا هەر ئەو سەرچاوانە جەخت لەسەر شوناسی سوننییانەیان دەکەنەوە، بەتایبەت هی ئەبولوەفا، کە بەپەیڕەوکاری رێبازە سوننییەکان دەژمێردرێ[٥]. بەڵکو لێرەدا پرۆسەکە بریتی دەبێ لە بەرزکردنەوەی پایەی شێخ لە میانەی پێدانی ئەو خەسڵەت و تایبەتمەندییە پیرۆزانەی بە ئیمامی شیعی دەبەخشرا، ئەوانەی ئەم رەسەنەی بۆ دادەڕێژن دەخوازن لە رێگەیەوە روحانییەتی پێغەمبەر و بنەماڵەکەی لە ئێستای سۆفی و کردەوەکانی، لەگەڵ داهاتووی وێناکەی لەلای مورید و پەیڕەوکارانی، بخەنە گەڕ.

دەبێ ئاماژە بۆ ئەوە بکەین، کە ئیشکردن لەسەر تەریقەت بەو مانایە نییە سۆفییەکان لەدوای خۆیان بوونەتە بناغەیەك بۆ سیستەمێکی تەریقەتیی تایبەت بەخۆیان، هەرچەندە هەرسێکیان دواتر لە لایەن بنەماڵەکانیانەوە جێگەیان گیراوەتەوە و پارێزگاری لە ناو و کولتووری سۆفییانەیان کراوە[٦]، بەڵام لەوەناچێ ئەو جێنشینانەیان توانیبێتیان بە سوود وەرگرتن لەو ناو و کولتوورە لە سیستەمی زنجیرەبەندی سۆفیگەریەوە بپەڕنەوە بۆ سیستەمی

---

[١] ((إلتحق بقبيلة الشنابكة من الأكراد شاباً و نَشاء بينهم و نُسب اليهم فيقال الشنبكي))؛ الوتري: روضة الناظرين، ص٢٤.

[٢] الحسيني: غاية الأختصار في البيوتات العلوية المحفوظة من الغبار، منشورات المطبعة الحيدرية، النجف الأشرف، ١٩٦٣، ص١١٢. التادفي: قلائد الجواهر، ص٨١. الزبيدي: مزيل نقاب الخفا عن ساداتنا بني الوفا، تحقيق: احمد فريد المزيدي، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠٧، ص ٧٤. هەروەها بڕوانە: مستەفا جەواد: هۆزی لەبیرکراوی گاوان، ل ل٥٠– ٥١.

[٣] ابن عنبه: الأصول الفخرية في أصول البرية، بتصحيح: سيد جلال الدين محدث ارموى، تهران، ١٣٤٦هـ.ش، ص٣٧.

[٤] ((ليس على باب الحق رجل كُردي مثل الشيخ أبو الوفا))؛ التادفي: قلائد الجواهر، ص٨١. الشعراني: طبقات، ص١٩٩.

[٥] التادفي: قلائد الجواهر، ص. الوتري: روضة الناظرين، ص٢٧.

[٦] ابن الفوطي: مجمع الآداب، ج٥، ص٧٨، ٦٣٨. الحسيني: غاية الإختصار، ص١١٢. الزبيدي: مزيل نقاب الخفا، ص ٧٤.

تەریقەتی، ئەگەرچی – ئەگەر هەر سێکیشیان نەبێ – یەکێکیان چاوەڕێی ئەوەی لێ دەکرا بکرێتە ئەو کەسێتییە کاریزمییەی تەریقەتێکی سۆفیگەری لەسەر دابمەزرێ، دیارە مەبەستمان ئەبولوەفای حولوانیە؛ کەسێتیە نا ئاساییەکەی و ژمارەی لەڕادەبەری ئەو مورید و شێخانەی لەسەر دەستیدا خوێندوویانە و یاوەرێتیان کردووە و پەیڕەویان لەڕێبازەکەی کردووە[1]، ئەو ئەگەرەی بەهێز دەکرد، تەنانەت وایلێهاتووە بە " شێخی هەرە گەورە – الشیخ الأکبر" ناوزەد بکرێ[2]. ئەوەتا زۆربەی گەورە سۆفییە کوردەکانی سەدەی شەشەمی کۆچی/دوانزەی زایینی لە مورید و یاوەرانی ئەو بوونە[3]. ئەو پێگەیەی ئەو هەر لە ئاستی سۆفیگەری کوردیدا نەبووە، بەڵکو لە ئاستی جیهانی ئیسلامیشدا ئامادەیی هەیە، وەك لە وتەکەی شێخ عەبدولقادری گەیلانییدا بینیمان، لەلای خۆیەوە شاعیری ناوداری فارس حەکیمی سەنائی (م.٥٢٥ك/١١٣١ز) تێڕوانینێکی هاوشێوەی بۆ هەبووە و پێی وابووە، نەك هەر لە ئاستی کوردی بەڵکو لە ئاستی تەواوی جیهاندا، تاقانە و بێهاوتای سەردەمەکەی بووە، شاعیر دەڵێ:

روزها باید که تا یك مشت پشم از پشت میش

زاهدی را خرقه گردد یا حماری را رسن

عمرها باید که تا یك کودکی از روی طبع

عالمی گردد نکو یا شاعری شیرین سخن

قرنها باید که تا از پشت آدم نطفه‌ای

بوالوفای کُرد گردد یا شود ویس قرن [4].

بێگومان هەر ئەمەش وایکردووە سەربوردەی ژیانی جێگەی سەرنجی چەندان کەس بێت و بینوسنەوە[5].

---

[1] الوتری: روضة الناظرین، ص٢٨.هەروەها بڕوانە:
J.Spencer Termingham: The Sufi Orders, p.50.
وەریگرتووە لە: الواسطي: ترياق المحبين في طبقات خرقة المشايخ العارفين، القاهرة، ١٨٨٨، ص٤٤.

[2] الرافعي: سواد العينين في مناقب الغوث أبي العلمين، دار الطباعة العامرة، القاهرة، ١٣٠١هـ، ص١٨.

[3] لەوانە: "شيخ بقا بن بطو"(م ٥٥٣ك/١١٥٨ز)، "شيخ عدى بن مسافر"، "شيخ ماجد الكردى"(م٥٦٢ك/١١٦٦ز)، "شيخ مطر الباذراني"، "شيخ جاگير" (م٥٩٠ك/١١٩٤ز) و...هتد. بگەڕێوە بۆ: ابن المستوفي: تاريخ اربل، ق١، ص١١٤. ابن خلكان: وفيات، ج٣، ص٢٥٤. الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص٢٠٥. ابن الوردي: تاريخ، ج٢، ص٧٢. الوتري: روضة الناظرين، ص٢٨.

[4] دیوان سنائی، به اهتمام: پرویز بابایی، انتشارات نگاه، تهران، ١٣٧٥هـ.ش،ص.

[5] الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص٢٠٥. السبكي: طبقات الأقطاب، ص١١٤. الوتري: روضة الناظرين، ص٢٨. یەکێك لەوانەی سەربوردەیان نوسیوەتەوە " شهاب الدين ابى الهدى احمد بن عبد المنعم الواسطي" ناسراو بە "السمديسى"، بەناوی "تذكرة المقتفين لآثار اولى الصفا وتبصرة المقتدين لطريق السيد تاج العارفين ابى الوفا"، کە لە ساڵی (٧٧٧ك/١٣٧٥ز)نوسیویەتی، ئێستا دەستنوسێکی لە کتێبخانەی نیشتیمانی لە پاریس، بەم ناونیشانە:" ibliotheque Nationale, De Slane, ara. Nr. 2036." پارێزراوە. بەداخەوە نەمانتوانی ئەم دەستنوسە بەدەست بخەین، بێگومان ناوەڕۆکەکەی کاریگەریی بەسەر رەوتی ئەو بەشەی توێژینەوەکەمان دەبوو.

لەگەڵ ئەوەشدا تەریقەتێك دانەمەزراوە كە ئەو پاشخانەكەی پێكهێنابێ، ئەگەرچی ڕەنگە هەر ئەو ناوبانگەی وایكردووە جۆرێك لە تێكەڵی هەبێت لە نێوان ئەو و شەمسەدین محەمەدی كوڕی ئەحمەدی وەفا(٧٠١-٧٦١ك/ ١٣٠١-١٣٥٩ز) دامەزرێنەری "تەریقەتی وەفائی"، بۆیە دەبینین ئەو سۆفییە كوردە بە دامەزرێنەری تەریقەتەكە دانراوە، كە لە نێو توركەكانی ئاسیای بچووكدا لەدوای دامەزرانی دەوڵەتی عوسمانی(٦٩٩ك/١٢٩٩ز) كاریگەریی هەبووە، لەوێدا وەك شێخی ئەو سۆفییە توركانە دادەنرێ كە لەو قۆناغە ژیاون[١]. بەڵام بێگومان ئەو ماوە درێژەی لەنێوان ئەبولوەفا و ئەو سۆفییانە هەیە بۆچوونەكە لاواز دەكات، لە بەرامبەردا ئەو بۆ چوونە ڕاست دەردەچێ كە پێی وایە تێكەڵییەك لە نێوان ئەو سۆفییە و "وەفا"كەی تر كراوە[٢]، نووسەری ناوداری درەنگ وەخت مرتەضای زوبەیدی (م١٢٠٥ك/١٧٩٠ز)، كە خۆی پەیڕەوكاری تەریقەتی وەفائی بووە، ئەو تێكەڵییەی یەكلا كردۆتەوە و بە جیاواز باسی لە ئەبولوەفای حولوانی كردووە[٣]، ئەگەر ئەو سۆفییە كوردەش لە نێو تەریقەتەكەدا ئامادەیی هەیە، ئەوا هەر وەك ڕەمزێك كاری پێكراوە و ژیان و كەرامەتەكانی لە نێو سیستەمەكەدا بەكارهێنراوە، نەك دامەزرێنەری تەریقەتەكە بێت.

دانەمەزراندنی تەریقەتێكی دوور مەودا مانای ونبوونی ئەو سۆفییە كوردانە لە نێو مێژوو ناگەیەنێ، بەڵكو وەك ئاماژەمان بۆ كرد ئامادەییەكی بەهێزیان لەنێو ئەو جۆرە سیستەمەدا هەیە، بەتایبەت لە نێو ئەو تەریقەتانەی لەسەدەی شەشەمدا گەڵاڵە دەبن. ئەوان لە نێو تەریقەتی قادریدا بە سێ یەكەمین ئەو شێخانە دادەنرێن كە گوایە پەیوەندیان بە شێخ عبد القادر هەبووە؛ ستایشیان كردووە یان ستایشی كردون، ئەگەرچی یەكێكی وەك ئەبوبەكری هاواری، لەسەردەمی ئەودا نەژیاوە. هەر بۆیە ئەوانەی سەربوردەی ژیانی شێخ عەبدولقادریان نوسیوەتەوە پەیوەندیی هاواریان بەو شێخە خستۆتە چوارچێوەی كەرامەتنوێنییەوە؛ دەڵێن ئەو سۆفییە كوردە پێشبینی دەركەوتنی عەبدولقادری لەدوای خۆی كردووە[٤]، بێگومان ئەمەش – لە دەرەوەی ئەو لۆژیكەی كەرامەتی سۆفییانەی پێ دەخوێندرێتەوە – بە پلەی یەكەم ئاماژەیەكە بۆ گەڕان بەدوای ڕەوایی پێگەی بەرزی شێخ عەبدولقادر، نەك وەك كەسێكی مێژوویی بەڵكو وەك شێخی دامەزرێنەری تەریقەتێك كە زیاتر سیستەمەكەی لەدوای ئەو گەڵاڵە بووە و تیایدا وێنایەكی ئەفسانەیی بۆ كراوە و لە كەسێكی ئاساییەوە كراوەتە كەسێكی

---

[١] لەم بارەوە بگەڕێوە:

Riza yildirm: Dervishes in early Ottoman society and politics - A study of Velayetnames as a source for history, M.A thesis, Dp. History, Bilkant University, Ankara, 2001, pp.48,50,103.

هەروەها بڕوانە: أحمد ت. قره مصطفى: تصوف سدەهای ششم و هفتم در اناطولی، در: میراث تصوف، ویراستەی: لئونارد لویزن، ترجمەی: مجد الدین كیوانی، نشر مركز، تهران، ١٣٨٣هـ.ش، ج١، ص٢٨٠.

[٢] Termingham: The Sufi Orders, p.49.

[٣] مزيل نقاب الخفا، ص ٧٤.

[٤] الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص١٩٤، ١٩٨. التادفي: قلائد الجواهر، ص٧٨. الشعراني: طبقات، ص١٩٧.

سەرووئاسایی[1]، ئیدی گەڕانەوە بۆ ئەو سۆفییە کوردە جەخت لەسەر کاریگەریی بۆچوون و پێشبینییە غەیبانییەکانی ئەو لە ناوەندیی سۆفیگەریی دەکاتەوە، بەتایبەت کە ئەو خۆی مایەی ستایشی شێخی گەیلانی بووە[2].

پەیوەندیی نێوان ئەبولوەفا و تەریقەتی قادری لە ئاستێکی تردایە، ئەگەرچی عەبدولقادر لەسەر دەستی ئەو نەبۆتە سۆفی، تەنانەت بەڕای هەندێك لە قادرییەکانیش پایەی نەگەیشتۆتە پایەی هەندێك لە موریدە گەورەکانی ئەبولوەفا[3]، بەڵام باس لەوە دەکرێ کە عەبدولقادر بەردەوام سەری لە کۆڕی ئەو سۆفییە داوە و تەقیەدین واسطی (م٧٤٤ك/١٣٤٣ز) گوتەنی: ((لە بەرەکەتی سوودمەند بووە))[4]، هەروەها کەرامەتی لێ دەگێڕایەوە[5] و وەك بینیمان بە باوەڕدارترین کوردی داناوە. لە گۆشەنیگای ئەو پەیوەندییەوە لە کولتووری قادریدا وا وێنای ئەبولوەفا دەکرێ کە ئەو کاتەی هێشتا عەبدولقادر گەنج بووە زانیویەتی لە دواڕۆژدا شێخێکی گەورەی لێ دەردەچێ، هەر بۆیە لەو زووەوە رێزی لە پایەی دوا رۆژی گرتووە و دیاری پێشکەش کردووە[6].

بەهەمان شێوە هەریەکە لە شەنبەکی و ئەبولوەفا لەنێو کولتووری تەریقەتی ریفاعیدا ئامادەییان هەیە. ئەمەش تا رادەیەك ئاساییە، بەتایبەت کە دەزانین زەمینەی جوگرافی گەڵاڵەبوون و سەرهەڵدانی تەریقەتەکە هەمان ناوچەی "البطائح"ە[7]، کە ئەو سۆفییانە هەژموونیان کردبووە سەر دەرکەوتەکانی دیاردە ئایینیەکە و بەر لە پێگەیشتنی دامەزرێنەر و دەرکەوتنی موریدانی ئەو تەریقەتە، زەمینەسازیان بۆ دروستبوونی سیستەمێکی رێکخراوی سۆفییانە کردبوو. بۆیە دەبینین ئاوا بەهێز لە دووتوێی کولتووری تەریقەتەکەدا بوونیان هەیە و ژیانیان بەبەردا کراوەتەوە؛ ئەوەتا دامەزرێنەری تەریقەت شێخ ئەحمەدی ریفاعی خۆی بە پەیڕەوکاری شەنبەکی زانیوە و وەك شێخی خۆی ناوی دەهێنێ و کەرامەتی لێ دەگێڕێتەوە[8]. بەهەمان شێوە لە زۆر بۆنەدا ستایشی ئەبولوەفای دەکرد[9]. هەروەها بەهەمان شێوەی قادرییەکان، ریفاعییەکانیش پێیان وایە ئەو سۆفییە یەکێکە

---

(1) لەم بارەوە بگەڕێوە بۆ:

Jacqueline Chabbi: 'Abd al-Ḳādir al-Djīlānī personnage historique: Quelques Éléments de Biographie, Studia Islamica, , (1973), No. 38, pp. 75-106.

(2) الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص١٣١.

(3) Termingham: The Sufi Orders, p.50

وەریگرتووە لە: الواسطي: ترياق، ص٤٤.

(4) Termingham: The Sufi Orders, p.50

وەریگرتووە لە: ترياق، ص٤٢.

(5) الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص١٤٤.

(6) الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص ص٢٠٧-٢٠٨. السبكي" طبقات الأقطاب، ص١١٤. الوتري: روضة الناظرين، ص٤١.

(7) الرافعي: سواد العينين، ص٤-٥. ابن خلكان: وفيات، ج١، ص١٧١.

(8) الرفاعي: الوصايا، ص٤٥. هەروەها بڕوانە: محمد ابو الهدى الرفاعي: الكليات، ص٢٢.

(9) الوتري: روضة الناظرين، ص٢٨.

یەکێکە لەو شێخانەی مژدەی دەرکەوتنی شێخ ئەحمەدی ریفاعی راگەیاندووە، گوایە گوتوویەتی: ((لەپاش مەرگم...پیاوێك دەردەکەوێ خەڵك بۆ لای کۆچ دەکەن و پیاوان ملکەچی دەبن))[1]. بەو پێودانگەشەوە ئەو بۆچوونە دروست دەردەچێ کە ئاماژە بۆ ئەوە دەکات لەو زنجیرە سۆفیگەرییانەی تەریقەتی ریفاعی پێوە پابەندە، لایەنی کەم لەڕێی خرقەپۆشییەوە، زنجیرەی "شەنبەکی – وەفائی"یە[2].

ئیدی وادەردەکەوێ تەریقەتەکان دەخوازن لەسەر ناوی ئەو سۆفییە کوردانە و لە میانەی پرۆسەیەکی وردی وێناکردنی کەسایەتییە رەمزی – روحانییەکەیان، بەدەر لە راستی و ناڕاستییەوە، هەم بونیادی پیرۆزکراوی تەریقەتەکەیان دابڕێژن و هەمیش بەردەوامیی مێژوویی پێ ببەخشن.

---

[1] **الرافعي: سواد العينين، ص١٩. هەروەها بڕوانە: الفاروثي: النفحة المكية في السلالة الرفاعية، مطبعة محمد اسعد نمرو، الأستانة، ١٣٠١هـ، ص١٠. المخزومي: صحاح الأخبار في نسب السادة الفاطميين الأخيار، مطبعة نخبة الأخبار، بمبى، ١٣٠٦هـ، ص١٣٦.**

[2] Termingham: The Sufi Orders, p.49

بەشی پێنجەم
جێکەوتە کۆمەڵایەتییەکانی سۆفیگەری لە پانتایی کوردی

یەکەم: جێکردنەوەی سۆفیگەری لەچوارچێوەی کۆمەڵایەتی

هەر سەرەدەرییەك لەگەڵ دەرکەوتە کۆمەڵایەتییەکانی سۆفیگەری لەو قۆناغەی باسی لێوە دەکرێ، جۆرێکە لە دابڕینی دیاردە ئایینیەکە لە ناسنامەکەی، کە تایبەتمەندییە هزرییەکەی بۆی رەنگڕێژ کردووە و زێتر بریتی بووە لە گەڕان بەدوای واتا دیار و نادیارەکانی پەیوەندیی نێوان مرۆڤ و خودا، وەك بۆمان دەرکەوت رەنگدانەوەی ئەو ئەزموونە روحییەی تاك بوو کە لە ئاکامی ئەو گەڕانەدا چێ بووە. بۆیە ئەگەر سۆفیش دەیویست پابەند بێ بەو چەمکانەی دەستنیشانی "حاڵ" و "مەقام"ەکانی ئەویان لە نێو دیاردەکەدا دەکرد و بەرهەمی پەیوەندیی و گەڕانەکەی ئەو بوون، ئەوا دەبووا کەمتر لە دەرکەوتە کۆمەڵایەتییەکان بڕوانێ و دووربکەوێتەوە لە شرۆڤە و هەڵوێست وەرگرتن لەو دیاردانە. تا ئەوکاتەی سۆفیگەری دەخوازێ وەك هزرێك و راڤەیەك بۆ باوەڕداریی بمێنێتەوە و نەبۆتە سیستەمێکی تەریقەتیی، دەبێ خۆی بداتە دەست ژیانی دوورەپەرێزیی و زوهدگەرییەوە و لە دەرەوەی کایە کۆمەڵایەتییەکانەوە بگوزەرێ. لە ئاستی تیۆرییەوە ئەو بۆچوونە راست دەردەچوو؛ سۆفییەکان رایاندەگەیاند ئەو زانینەی هەیانە لەمپەر بووە لەبەردەم بە تێکەڵبوونی کۆمەڵایەتی، گوتاری ئەوان هەرگیز نەدەبووا ئاڕاستەی خەڵکی ئاسایی بێت، ئەگەر ئەو خەڵکەش وا تێدەگەن گەلی سۆفییان دەیاندوێنن وا نییە، بەڵکو ئەوان لەگەڵ خودادا دەدوێن[1]، گوتاری ئەوان گوتارێکی خوداییە نەك مرۆڤانە، راستە رووبەڕووی خەڵکن بەڵام لەو ساتەشدا وتەکانیان جەخت لەسەر پەیوەندیان بە خودا دەکاتەوە و گەڕانە بەدوای واتاکانی نێو پەیوەندییەکە.

ئەو تایبەتمەندیە نا کۆمەڵایەتیانەی هزری سۆفیگەری لەلایەن چەند سۆفییەکی کوردستاندا، بەتایبەت ئەوانەی بەرهەمهێنەری چەمك و وتەکانی نێو ئەو هزرە بوون و هەژموونیان کردبووە سەر رەوت و دەرکەوتەکانی دیاردە ئایینیەکە، جەختی لەسەر دەکرایەوە. لە پێشەنگی ئەوانە مەمشادی دینەوەری دێت، کە پێی وابوو خۆشگوزەرانترین کەس ئەوەیانە توانیویەتی خۆی لە دیدی خەڵك بەدوور بگرێ[2]، تەنانەت پێناسەی سۆفیگەریش لەلای ئەو شێخە پەیوەستە بەو سنوورانەی سۆفی بۆ ناسینی خەڵکی داناوە[3]، چونکە چەندە سۆفی خەڵك ناس بکات ئەوەندە لە واتا دروستەکانی ناسین، کە لە ناسینی خودایی چڕ دەبێتەوە، دوور دەکەوێتەوە.

ئەو بۆچوونە لەلایەن مظەفەری کرماشانی، بە دەستەواژەیەکی کەمێك جیاواز، جەختی لەسەر کراوەتەوە؛ بەلای ئەو – وەك پێشتریش قسەمان لەسەری کرد – تەنیا جەستەی عارف بۆ خەڵکە، ئەگەرنا دڵی هی خودایە و رۆحیشی هی بەڵاکانییەتی، ئەو بەکۆمەڵایەتی کردنەی

---

(1) الكلابادي: التعرف، ص ص١٠٧-١٠٩.

(2) السلمي: طبقات، ص٣١٨. ابن خميس: مناقب، ج٢، ص١٣. الشعراني: الطبقات، ص١٥٣.

(3) ((أحسن الناس حالاً مَن أسقط عن نفسه رؤية الخلق، وكان صافي الخلوات لسره راعياً))؛ الخركوشي: تهذيب، ص١٨. ابو نعيم: حلية، ج١٠، ص٣٥٣. ابن خميس: مناقب، ج٢، ص١٤.

جەستەش مەرجدارە و دەبێ ڕەزامەندی خودایی لەگەڵدابێ[١]، بێگومان ئەمەش موکڕبوونە لەسەر مەرجی نامۆبوونی سۆفی بە ویستەوە لە نێو جڤاکدا، چونکە لێرە جەستە بێ گیانە و دەیەوێ کەمترین بەشداری کۆمەڵایەتیانەی هەبێ، بە تایبەت کە سۆفی زێتر سەرقاڵی بەهێزکردنی دڵە تا لەگەڵ خودا بە تەبایی بمێنێتەوە. بۆیە ئەگەر سۆفی – بە هۆی پاڵەپەستۆی ئەو زەمینەیەی تێیدایە – ناچارە کۆمەڵایەتی بێت، ئەوا دەبێ ئەو کردەیەی وەك ئەزموونێك بخوێنێتەوە و وەك ناچارییەکی ژیان تێی بڕوانێ، ئەگەر ئەو کردەیەش ڕەتدەکاتەوە ئەوا دەبێ بە هەڵبژاردنی خۆی بێ و بە ئارەزووەوە پشت لە دونیا بکات و ڕەتی بکاتەوە[٢].

سۆفی ورمێ ئەبوبەکری کوڕی یەزدانیاریش لەو ئارەزووە دواوە و بە سۆفیبوونەوە پەیوەستی کردووە و – وەك پێشتریش لێی دواین – پێی وایە هەرگیز ئەو دەرکەوتەی بوونە لەگەڵ ئارەزووی گێڕانی ڕۆڵی کۆمەڵایەتی ڕێك نایەتەوە، ڕۆڵێك کە دەشێ ڕێگر بێ لەبەردەم هۆگربوونی سۆفی بە خوداوە، چونکە ئەوەی خواستی پلە و پایەی کۆمەڵایەتی هەبێت ناتوانێ ببێتە خودان پلە و پایەی خودایی[٣]، دژایەتیەك لە نێوان ئەو دوو پلەیە هەیە و بە یەکدی ناگەن. هەر لەبەر ئەوەیە ئەو سۆفییە تێکەڵبوونی کۆمەڵایەتی بە خراپ دەزانێ و سۆفییان لەو کارە ئاگادار دەکاتەوە[٤]. ئاکامی ئەو تێکەڵایەتیە هاوشێوەبوونی سۆفی و کەسانی ئاسایی دەبێ، کە تەنانەت ڕووخسار و پۆشاکیشی دەگرێتەوە و وەك ئەوان ئەوەندەی وێڵی دوای ڕووخساری دەرەوەی خۆیەتی ئەوەندە کار بۆ بەهێزکردنی باطنی ناکات، یان بە دەستەواژەی ئەبو عەبدوڵای دینەوەری ئەوانەی ڕووخساری خۆیان جوان دەکەن ئەوانەن کە کڕۆکیان وێرانەیە[٥].

هەندێکی تر لە سۆفییەکان، ئەگەرچی جەخت لەسەر هەمان ئەو بۆچوونانە دەکەنەوە، بەڵام مەیلیان بەلای ئەوەدایە جۆرێك لە هاوسەنگی دروست بکەن لە نێوان سۆفیبوون و ڕۆڵی کۆمەڵایەتیدا، ڕایان وایە دەشێ ئەو سۆفیبوونە پارسەنگ بێت بۆ دەستنیشانکردنی سنوور و چییەتی ڕۆڵەکە. بێگومان ڕاگرتنی هاوسەنگییەکی لەو جۆرە سانا نییە ئەگەر پارسەنگەکە گرانتر نەبێ لە پەیوەندییە کۆمەڵایەتییەکان، ئەگەر سۆفی لە پەیوەندیی بە خوداوە نەگەیشتبێتە ئەوپەڕی ئەوا گەلێك زوو دەکەوێتە بەر کاریگەریی پانتاییە کۆمەڵایەتییەکەوە، ئیدی وەك ئەبولعەباسی نەهاوەندی ڕایدەگەیەنێ دەبێ سۆفی زۆربەی کاتی خۆی بۆ خودا تەرخانبکات و کەمێکیشی بۆ خەڵك[٦].ئیبراهیمی کرماشانیش لەلای خۆیەوە وای بۆچووە جڤاك جێگەی ئاشوب و ئافاتە، بەڵام ئەوەی لەو جڤاکە بە ئافاتتر بێت ئەو کەسەیە کە مەیلی

---

(١) المكي: علم القلوب، ص١٢٧. الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٤٤٨.

(٢) ابن خميس: مناقب، ج٢، ص١١٤.

(٣) ابو نعيم: حلية، ج١٠، ص٣٦٣.

(٤) ابن خميس: مناقب، ج٢، ص١٣٢.

(٥) الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٥٠٠.

(٦) فريد الدين عطار: تذكرة، ج٢، ص٢٦٨.

بەلایانەوە بێت و لەگەڵیاندا بژی[1]، رەنگە هەر لەبەر ئەوەش بووە ئەو خۆی لە دەرەوەی شاردا، لە گوندێك نیشتەجێ ببوو.

بێگومان ئەو دوورکەوتنەوەیە بەمانای دابڕانی تەواو نییە، ئەمە زیاتر دوورکەوتنەوەیەکی رۆحییە نەك جەستەیی، تا سۆفی نەکەوێتە ژێر باری هەمان ئەو سیستەمە کولتووریەی جڵەوی جڤاکەکەی بەدەستەوەیە و وایلێکردووە پڕ لە ئافات بێ و ئەو پاکێتیەی لە دەست دابێ کە سۆفی دەیخوازێ، ئەگەرنا ئەو کاتەی کەسێتی رۆحانییانەی سۆفی پێگەیشتوە دەبێ هەوڵی بە کردەکی کردنی تێزەکانی نێو گوتارە ئایینیەکەی خۆی لە پانتاییەکە بدات، ئەوە ئیبراهیم مەرجی گەیشتن بە "الورع"[2]ی بەستۆتەوە بە خزمەتکردنی خەڵکەوە، خەڵکێك کە هەر هەموویان لە دووتوێی چەمکی "هەژار – الفقیر"ی سۆفییانەدا جێگەیان دەکرێتەوە؛ ئیدی لای ئەو هەموو خەڵك هەژارن و ئەوەی دەخوازێ بە مەقامی "الورع" بگات دەبێ خزمەتی تەواوی ئەو خەڵکە بکات نەك بە تەنیا گەلی سۆفییان[3].

تا ئێرە ئەوەی گوتمان، ئاماژەیە بۆ دیاردەیەکی ئایینی داخراو بەسەرخۆیدا و رێگە بە خۆی نادا پەیوەندییەکی تەواو کراوەی لەگەڵ ئەو زەمینە کۆمەڵایەتییەدا هەبێ کە تێیدایە، بەڵام مانەوە بەم داخراوییە کارێکی ئاسان نەبوو، چونکە لەلایەك سۆفیگەری وەك خوێندنەوەیەکی باطنی باوەڕی ئایینی، پێویستی بەوە بووە شێوەیەك لە شێوەکانی ئەو جیهانە وەربگرێ هەتا تێیدا بمێنێتەوە[4] و نەخرێتە قالبی رەوت و ئاراستەی نەویستراو و تەنانەت هەڵگەڕاوە. لەلایەکی ترەوە زەمینەکەش تا ئەو کاتەی ئایین و باوەڕداریی بەشێکی سەرەکی و هەژموونگەرای سیستەمە کولتووریەکەی پێکدێنێ سەرەدەری لەگەڵ هەموو ئەو دیاردانەدا دەکات کە لەوێدا ئامادەن، لەوانەش سۆفیگەری. دیارە کە هەندێك رووخسار و دەرکەوتەی ئەو دیاردە ئایینیە و سروشتی زەمینە کۆمەڵایەتییەکەش کە زیاتر جڤاکی کوردیە، لەبار بووە بۆ دروستبوونی رایەڵەیەك لە پەیوەندیی، کە هەردوو جەمسەر تێگەیشتن و خوێندنەوەی خۆی بۆ هەبووە و هەوڵیداوە بەرامبەرەکەی لەگەڵ ئەو جیهانبینییەی هەیەتی و کاری پێکردووە بگونجێنێ. بۆیە دەبینین نەوەی دوای جێگیربوونی وەك دیاردەیەك، رۆڵی کۆمەڵایەتیان بە هەند وەردەگرن و تێڕوانینی جیاواز لەوەی پێشووتریان بۆ کارایی خۆیان لە نێو جڤاکدا دەبێ، وەك لە تێڕوانینی ئەبوبەکری هاواری دەردەکەوێ کە پێی وابووە نابێ

---

[1] ابن عساکر: تاریخ، ج٦، ص٤٤٤.

[2] "الورع" لای ئیبراهیم بریتیە لە دەستبەرداربوونی ئەو بیر و ئارەزووە ناجۆرانەی بەدڵی مرۆڤدا دێن، هەروەها ئەمە مەقامێکە کەسی باوەڕدار لە خراپەی دیار و نادیارەکانی ئەندامەکانی لەشی بەدوور دەگرێ؛ بڕوانە: الأنصاري: طبقات، ص٤٤٣.

[3] السلمي: طبقات، ص٤٠٤-٤٠٥. البیهقي: الزهد الکبیر، ص٣١٤. ابن الملقن: طبقات، ص٥١.

[4] بەراورد بکە لەگەڵ: فرتجوف شیئون: الإیمان و الإسلام و الإحسان في مقارنة الأدیان، ترجمة: نهاد خیاطة، المؤسسة الجامعیة للدراسات و النشر، بیروت، ١٩٩٦، ص٤٣.

دووركەوتنەوە لە ناوەندی کۆمەڵایەتی بەمانای نەفرین و ڕق لێبوونەوە بێ، چونکە ڕقی لەوجۆرە دەردێکی گەورەی بێ دەرمانە[1].

ئەگەرچی سۆفییان لەو پانتاییەی تێیدا جێگیر بوون، خۆیان وەك چینی "تایبەت – الخواص" دەخستەڕوو و بانگەشەی جیابوونی خۆیان لە ڕەشەخەڵك و تێگەیشتن و جیهانبینییە ئایینیەکەی دەکردەوە، بەڵام ئەو تایبەتمەندبوون و جیاوازیە پەیوەست نەبووە بە پایەی کۆمەڵایەتی، هەروەها ڕەنگدانەوەیەکی ئاستی کۆمەڵایەتی خۆیان نەبووە، ئەوەندەی تایبەتی و جیاوازی بووە لە ئەزموونی ڕۆحانی و ئاستی بەرزی ناسینی خودایی بووە بە بەراورد لەگەڵ ئەوانیتری ڕەشەخەڵك و تەنانەت چینی تایبەتی کۆمەڵگاش(دەسەڵاتداران، فەقیە و زانایانی شەریعەت). بۆیە دەیانبینین لەو ئاستەدا سەر بە چینێکی دیاریکراوی کۆمەڵایەتی نەبوون، هەندێکیان خودان پایەی بەرزی کۆمەڵایەتین کە وازیان لێ هێناوە و ژیانێکی هەژارانەی سۆفییانەیان هەڵبژاردووە[2]، هەندێکیشیان نەك هەر ئەو پایەیەیان نییە، بەڵکو لایەنی نەویستراوی جڤاکەکەیان پێکدەهێنا و سادە و ساکار و بەر لە بوونیان بە سۆفی لەسەر جەردەیی و ڕێگری دەژیان[3]. بەهەمان شێوە لەڕووی ئاستی تێگەیشتنیان لە زانستە ئایینیەکان و شارەزاییان لە بنەماکانی شەریعەت، هی وایان تێدا بووە فەقیە و فەرموودە گێڕەوەی باوەڕپێکراو و بەرچاوی سەردەمەکەیان بوون[4]، هی واش هەنە لەوەناچێ شارەزاییان شارەزاییان لە بنەما سەرەتاییەکانی ئەو زانستانە هەبووبێ، ئەوەندەی خۆیان لە نێو کرۆکی هەقیقەتناسییانەی باوەڕی ئایینیدا دۆزیوەتەوە و گوزارشتیان لێ کردووە[5].

لەلایەکی ترەوە زەمینەی کۆمەڵایەتی هزرەکە فراوانتر دەبێ، کاتێك دەبینین لەپاڵ پیاوان کە گەورە سۆفییەکان لەو ڕەگەزەن، ئافرەتانی پانتاییە جوگرافییەکەش تێکەڵ بەو جیهانبینییە ئایینیە بوونە، ئەگەرچی هەڵوێستی سۆفییان لە هەبوونی ڕەگەزی مێینە لە نێو ئەوان و وەك بەرهەمهێنەرێکی گوتارە ئایینیەکەیان، ناجێگیرە[6]. تەنانەت لای ئەو سۆفییانەی باس کران هەروا دیارە؛ ئەوەتا مظفەری کرماشانی بە رقەوە لە یاوەرێتی ئافرەتان دواوە و پێی وایە بێبەهایە و دەشێ سۆفی لە ڕێگەی گەیشتن بە پایە ڕۆحانییەکان دوور بخاتەوە[7]، بەڵام ئەو پابەندی بۆچوونەکەی خۆی نەبووە و دەبینین لەگەڵ هاوسەرەکەی چۆتە حەج[8].

---

(1) الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص١٩١. الشعراني: طبقات، ص١٩٧.

(2) السراج: اللمع، ص٢٥٣. ابن تغري بردي: النجوم الزاهرة، ج٣، ص١٧٩.

(3) المقدسي: التوابين، ص ص٢٢٢-٢٢٣. الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص١٩١، ١٩٦. السبكي:طبقات الأقطاب، ص١١٢.

(4) السلمي: طبقات: ص٤٠٢. ابن عساكر: تاريخ، ج٦، ص٤٣.

(5) هەر بۆ نموونە بڕوانە: أبو الحسن ديلمي: سيرت، ص٢٠٣. شيرازی: تذكرة، ص ص٢٠٥-٢٠٦.

(6) لەبارەی ئامادەیی ڕەگەزی مێینە لە نێو سۆفیگەری بەگشتی بڕوانە: أنيماری شيمل: أبعاد صوفية، ص ص٥٧٣-٥٨٨.

(7) القشيري: الرسالة، ص١١٠. الشعراني: الطبقات، ص١٦٨.

(8) الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٣١٣.

چەندان نموونەی ژنمان هەیە لە کۆڕی سۆفییانی وڵاتەکە ئامادەن، تەنانەت هەندێکیان سۆفی بەرچاوی سەردەمەکەیان بوونە؛ ئەمە بەتایبەت لە شاری دینەوەر دەردەکەوێ کە وادیارە لە ئاکامی بەرفرەیی دیاردەکە چۆتە سەرووی جیاوازییە ڕەگەزییەکەوە؛ ئەوەتا لە کۆڕی ئەبولعەباسی دینەوەری ئافرەت هەیە ئەوەندە چۆتە حاڵی وەجدەوە کە دەڵێن گوایە لەگەڵیدا مردووە[1]، ئەمەش دەبێتە پەندێکی نێو دەقە سۆفییەکان لەسەر قووڵی و کاریگەریی حاڵی سۆفیبوون بەسەر مرۆڤەوە دەگێڕدرێتەوە. ڕەنگە نموونەی ئافرەتی سۆفیش لە پانتایی شاردا عائیشەی دینەوەری بێ، کە لە کەسە نزیکەکانی ئیبراهیمی کرماشانی بووە، کاتێك عائیشە چۆتە حەج بەلای ئەو سۆفییەدا تێپەڕیوە و ئەویش وەسیەت و ئامۆژگاری کردووە، بەهەمان شێوە لەسەرەمەرگی ئەو سۆفییەی کرماشانیشدا (٣٣٧ك/٩٤٨ز) لەلای بووە[2]، ئەمەش – وەك توێژەرێك بۆی چووە – بەڵگەیە لەسەر نزیکی عائیشە لە شێخی کرماشانەوە[3].

جگە لەو شارە، لە نصێبینیش ئافرەتی سۆفی بەرچاو دەکەوێ، وەك مەرهائی نصێبینی، کە یاوەرێتی گەورە سۆفییانی سەدەی چوارەمی کردووە، لەوانە ئەبوبەکری دینەوەری و چەندانی تر، نەك هەر ئەمە بەڵکو خودان تێڕوانینی سۆفییانەی خۆشی بووە، بەتایبەت لەسەر بەهای هەژاریی سۆفییانە[4]. بەدەر لەو مێژووە نوسراوەشدا فاطمة لوڕەی هاوسەردەمی شاخوشین و باباطاهرمان بەرچاوکەوت، کە هەم ئامادەییەکی مێینانەی هەبوو وەك لە عەشقی باباطاهر دیار بوو، هەمیش – لە دەقە ئایینیەکانی ئەهلی هەقدا – وەك یەکێك لەوانەی ڕازەکانیان زانیوە دەردەکەوێ، کە لە حەقیقەتی ئایینی شاخوشین ئاگادار بووە[5].

بێگومان ئەو ئامادەییەی ژنان، بەدەر لە مەغزا سۆفییانەکەی، پێمان دەڵێ دیاردەکە لە زەمینەکەدا جێنشین بووە و نەیتوانیوە خۆی بە دوورەپەرێزی بهێڵێتەوە و خۆی لە بازنەی هزری ئایینیانەیدا قەتیس بکات، بەڵکو دەبووایە لەو بازنەیەدا دەربچێ و ڕاستەوخۆ و ناڕاستەوخۆ لەگەڵ بازنە و جیهانبینییە کۆمەڵایەتییەکەدا یەکانگیر بێ و جارێکی دی پێناسەی خۆی و ئەو بازنەیەش بکاتەوە، دەستنیشانی تایبەتمەندی و ئاستی قەبوڵکردن و کارلێکردنیان بکات.

– سۆفیگەری وەك سیستەمێکی ڕێکخراو

هەژموونی خەسڵەتی کۆمەڵایەتیبوون سۆفییانی ناچار بە تێکەڵ بوون دەکرد، لایەنی کەم ژیان لەگەڵ هاوشێوەکانیان و ئەوانەی بەو تێگەیشتنەی ئایین ڕازی دەبوون و دەبوون بە

---

[1] القشيري: الرسالة، ص٤٦٠. الرازي: حدائق الحقائق، ص١٥٤.

[2] السلمي: ذكر النسوة، ص٦٨.

[3] مريم حسيني: نخستين زنان صوفي، نشر علم، تهران، ١٣٨٥هـ.ش، ص٢٧٥.

[4] السلمي: ذكر النسوة، ص٩٩.

[5] سەرئەنجام، ل ٥٠-٥١.

مورید، ئەگەری دروستبوونی کۆمەڵگەیەکی ئایینی سەربەخۆی خودان سیستەمێکی ڕێکخراوی بەهێز دەکرد. لەوێدا جۆرێك لە پەیوەندی دادەمەزرا، کە ئەگەرچی لە کرۆکدا مەبەست لێی پەروەردەکردن و پێگەیاندن و رۆشنکردنەوەی ڕێگاکانی سۆفیبوون بوو، بەڵام لە روخساری دەرەوەیدا جۆرێکی نوێی پەیوەندی کۆمەڵایەتی بوو کە سیستەمێکی دەسەڵاتییانە(پتر دەسەڵاتی رەمزی) بەڕێوەی دەبرد، ئەمەش لەسەر بنەمای داڕشتنەوەیەکی پلە بە پلەی پەیوەندی دامەزراوە و دەستنیشانی جۆری رەفتاری هەریەك لە شێخی سۆفی و مووریدەکانی کردووە، وەك لە باسی هزر و هەڵسوکەوتی سۆفیانی وەك مەمشاد و ئیبراهیمی کوڕی شەیبانی کرماشانی و ئەبولعەباسی نەهاوەندی و شێخی هەکاری و سۆفییانی درەنگ وەخت ئەبوبەکری هاواری و ئەبو محەمەدی شەنبەکی و ئەبولوەفای حولوانی بینیمان، بۆیە دووبارە کردنەوەی بۆچوونەکانیان بە پێویست نازانین. ئەوەندە دەڵێین ئەوان جەختیان لەسەر ئەوە کردۆتەوە پەیوەندی نێوان سۆفی و سۆفی، شێخ ومورید و دواتریش سۆفی و کەسی ناسۆفی، پێویستی بە لە قالبدان و ڕێکخستن بووە، بۆ ئەوەی دەرکەوتە هزرییەکانی کایەکە لەخۆ بگرێ و تەنیا وەك دیاردەیەکی رووکەشییانەی بێ ناوەڕۆك نەبێ، وەك دواتر لە قۆناغی تەریقەتیی زیاتر وای بەسەر دێت. بێگومان ئەو جۆرە پەیوەندییانە – کەم تا زۆر – کاریگەرییان کردە سەر رەهەندی تاکگەرایی و ژیانی تەنیایی و مەسەلەی دوورکەوتنەوە لەو فەزا مرۆییەی گوایە لەبەردەم ئەم شێوە ژیانە ڕێگر بووە.

لەلایەکی ترەوە، ئەوەی لە نێو ئەو سیستەمەدا ئەگەری کۆمەڵایەتیبوونی بەهێزتر دەکرد، سەرهەڵدانی شێوەیەکی نوێی پەیوەندی نێوان شێخ و مورید بوو، ئەویش بریتی بوو لە شێخی باوك و موریدی کوڕ؛ یان بابڵێین هاتنە مەیدانی بنەماڵەی شێخەکان و دامەزراندنی پێگەی خۆیان لە نێو دیاردەکە بە سوود وەرگرتن لە ئەزموون و پێگەی رۆحانی باوکیان، بەمەش بوونیان بە سۆفی زیاتر وەك بڕیارێکی پێشینەی باوکیان دێتە بەرچاو نەك وەك ئاکامێکی بڕیاری سەربەخۆ و تاکگەرایانە. دەشێ ئەو جۆرەی سۆفیگەریش(کە سیستەمی پشتاوپشتە) رەنگدانەوەی تێگەی باوی کۆمەڵایەتیی لە چوارچێوەی سیستەمی خێڵەکی بێ کە سوودمەندبوونی پاشینانی لە سەرمایەی(مادی، رەمزی) پێشینانی بە رەوا دەبینی. لە یەکەمین ئەو سۆفییانەی کوڕەکانیان بوونەتە جێگرەوەیان مەمشادی دینەوەری بوو، کە ئەبوبەکری کوڕی باسی لێوە دەکرێ[1]، هەروەها ئیسحاق کوڕی ئیبراهیمی کرماشانی لە چەندان بۆنە وەك مووریدێکی باوکی و گێڕەرەوەیەکی وتەکانی ناوی دێت[2]، بە هەمان شێوە ناوی بنەماڵەی ئەبولعەباسی نەهاوەندیش دێت کە لە پانتایی نەهاوەندا لەدوای ئەو شێخە برەویان بە

---

(1) السلمي: طبقات، ص٤٠٩. الخطيب البغدادي: أخبار الصوفية، ص١٥٣. ابن حجر: لسان الميزان، ج٢، ٣١٤. الحنبلي: شذرات، ج٢، ص٢٥٧.

(2) البيهقي: الزهد الكبير، ص ص٣١٣-٣١٤. ابن خميس: مناقب، ج٢، ص١١٨.

سۆفیگەری داوە[1]. لە قۆناغی دوای ئەمانەش، بەکارهێنانی سەرمایەی شێخ لەلایەن بنەماڵەکەیەوە فروانتر بووە و هەندێکیان دەتوانن بەو سەرمایەیە پێگەی باڵای کۆمەڵایەتی بەدەست بهێنن؛ ئەوەتا کوڕ و نەوەکانی شێخی ئیسلامیی هەکاری لە پادشایان نزیك بوونە و پلەوپایەی بەرزیان هەبووە، هەندێکیان بوونەتە فەقیە و هەندێکیش بوونەتە میر[2]. هەروەها هەر سێ سۆفی ئەبوبەکری هاواری و ئەبو محەمەدی شەنبەکی و ئەبولوەفای حولوانی، لە لایەن بنەماڵەکانیانەوە پارێزگاری لە ڕێچکەکانیان کراوە و سوود لە ناو و پایە ڕۆحانییەکانیان وەرگیراوە[3].

پەرەسەندنی تری نێوخۆی سۆفیگەری بەو ئاڕاستەیە بوو کە ببێتە دیاردەیەکی ئامادەی پانتاییە کۆمەڵایەتیەکە، بەتایبەت ئەو پەرەسەندنانەی پەیوەستن بە شوێنی نیشتەجێبوونی سۆفی؛ چونکە ئەگەر لە قۆناغی دەستپێکدا گەڕان و سوڕان و سەفەرکردن لەگەڵ شێخانی سۆفی لە شوێنێکەوە بۆ شوێنێکی تر خەسڵەتێکی زاڵبوو[4]، ئەوا دواتر مانەوە لە شوێنێکی دیاریکراو جێگەی ئەو خەسڵەتە دەگرێتەوە، تەنانەت لە قۆناغی درەنگدا، ئەوکاتەی شوێنی مانەوەی شێخ دەبێتە بەشێك لە پیرۆزییەکەی و باوەڕی دەوروبەرەکەی لەسەر بونیاد دەنرێ، ئیدی سەفەر کردن مانای کەم دەبێتەوە، بە پێچەوانەوە خەڵك لە شوێنی دوورەوە دێنە سەردانی سۆفی[5].

بەپێی سەرچاوەکان چەندین جۆری شوێنی سۆفییان هەیە؛ ئەوەی لە قۆناغی توێژینەوەکامان لە ناوچە کوردییەکان باوە "رباط" یاخود "خانەقاە"یە، کە لە ڕووی دەستەواژەییەوە هەردووکیان بۆ شوێنی نیشتەجێبوونی ئەو گروپە ئایینیە بەکار هاتوون، ئەوەنەبێ ئەوەی یەکەم زیاتر لە هەرێمی عێراق و حیجاز بەکار دەهات، ئەوەی دووەمیش لە وڵاتی فارس و شام و میصر بەکار دەهێنرا[6]. بەهەرحاڵ ئەو کاتەی پەیوەستن بە جیهانی سۆفیگەرییەوە وا پێناسە دەکرێن کە بریتین لە شوێنی حەوانەوەی سۆفییان، تیایدا سەرقاڵی فێربوون و پەیڕەوکردنی ئەو سرووت و هەڵوێستانەن کە حاڵی ئەوان دروست دەکات[7]. لە چوارچێوە گشتییەکەیدا ئەو خانەقایانە دەبنە شوێنێك بۆ بەجێگەیاندنی سرووتە ئایینیەکان، جا چ ئەوانەبێ کە تەواوی موسڵمانان ئەنجامیان دەدا، وەك نوێژ و...هتد، یانیش ئەوانەی کە رووە کردەکییەکەی گوتاری سۆفیگەری دایهێنابوو وەك زیکری دەستەجەمعی و...هتد و

---

(1) السلفي: معجم، ص٢١، ١٣٠.

(2) ابن خلكان: وفيات، ج٣، ص٣٤٥. الصفدي: الوافي، ج٢٠، ص١٢٠.

(3) ابن الفوطي: مجمع الآداب، ج٥، ص٧٦، ٦٣٨. الحسيني: غاية الإختصار، ص١١٢.

(4) لەم بارەوە بگەڕێوە بۆ: السراج: اللمع، ص ص٢٣١-٢٣٣ . الخركوشي: تهذيب، ص ص٢٣٦-٢٤١.

(5) الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص١٩٠، ١٩٢. الوتري: روضة الناظرين، ص٢٦.

(6) بۆ زانیاریی پتر بڕوانە: مصطفى جواد: الرُبط الصوفية البغدادية و أثرها في الثقافة الإسلامية، الدار العربية للموسوعات، بيروت، ٢٠٠٦، ص٧.

(7) السهروردي: عوارف، ج١، ص١٨١-١٨٢.

ببوونە بەشێك لەو سیستەمە ڕێکخراوەییەی پەیوەندی نێوخۆیی و دەرەکی ئەوانی ڕێك دەخست[١]. دواتریش وەك بنکەیەکی زانستی و ئاڵوگۆڕی بنەما زانستییە حەقیقەتییەکان و شەریعەتییەکان ناو دەردەکات و لە ئاستی گشتیدا ڕۆڵێکی بەرچاویان لە پێشڤەبردنی ئەو زانستانە دەبێ.

بە ووردی مێژووی دروستکردنی خانەقا لە ناوچە کوردییەکان دیار نییە، بەڵام ئەوە دەزانین پێشتر مزگەوتەکان شوێنێك بوونە بۆ مانەوەی سۆفی، وەك مزگەوتی دینەوەر، کە سۆفییان کۆڕیان تێدا گرتووە[٢]. بەڵام بێگومان بوونی سۆفی لە مزگەوت ئەگەری ڕووبەڕووبوونەوەی ئەوان و پیاوانی سەر بە کایەی تری ئایینی بە تایبەت فەقیهەکان بەهێز دەکات، لەو جۆرە ڕووبەڕووبوونەوەیەش سۆفییان ناچار دەبن مزگەوت چۆڵ بکەن، یان لایەنی کەم هەوڵبدەن مزگەوتی تایبەتی خۆیان هەبێ، وەك چۆن مەمشاد لە هەمان شاردا هەیبوو[٣].

بەڵام دواجار خانەقاکان سەرهەڵدەدەن، ڕەنگە لە یەکەمین ئەو کەسانەی ئەوکارەی کردبێ هەر مەمشاد بێ، کە ئاماژە هەیە بۆ شوێنی تایبەت بەو و موریدەکانی و هاتنی کەسانێك بۆ ئەوێ و مانەوەیان تیایدا، ئەگەرچی بە ڕوونی ناوی خانەقای ئەو نەهاتووە[٤]. دوای ئەو و لە قۆناغەکانی درەنگتر شاری دینەوەر و دێهاتەکانی دەوروبەری، بێگومان بە حوکمی زۆربوونی ژمارەی سۆفی، چەندان خانەقای لێ دروستکراوە؛ سیلەفی (م٥٧٦ک/١١٨٠ز)، کە لە کۆتایی سەدەی پێنجەم چۆتە ئەوێ، پاشماوەی هەندێکیان و نوژەنکردنەوەی هەندێکی تری بینیوە، لەوانە خانەقاکەی ئەبولعەباسی کونکەشی و کافی دینەوەری و ئەبویەعقوب یوسفی کوڕی ئەحمەدی کوماسی کە لە گوندێکی ئەوێ دروستی کردووە[٥]. لە شاری نەهاوەندیش ئەبولعەباسی نەهاوەندی زوو خانەقای تێدا دروست کردووە[٦]، هەروەها دوای ئەویش ئەبو سەعیدی نەهاوەندی لە دەوروبەری ساڵی (٤٧٠ك/١٠٧٧ز) لە گوندێکی نزیك بە شارەکە خانەقایەکی بونیادناوە[٧]. بەناوبانگترین خانەقاکانی سەدەی پێنجەمیش ئەوانەیان بوون کە شێخ ئەبولحەسەنی هەکاری لە دەڤەرەکەی

---

[١] لە بارەی هەندێك لەو سرووتانەی پەیوەست بە خانەقا بگەڕێوە بۆ: السهروردي: عوارف، ج١، ص ص١٨٧-١٩٢.

[٢] ابن الساعي: أخبار الحلاج، ص٤٩.

[٣] ابن الملقن: طبقات، ص٤٩.

[٤] بڕوانە: القشيري: الرسالة، ص٤٦٠. ابن الجوزي: تلبيس ابليس، ص١٩٨ . فريد الدين عطار: تذكرة، ج٢، ص١٣٣.

[٥] معجم، ص١٣٧، ٤٥٦-٤٥٧.

[٦] فريد الدين عطار: تذكرة، ج٢، ص٢٧٠.

[٧] السلفي: معجم، ص٣٩١.

خۆی، بەتایبەت لە گوندی "دێرەش" دروستی کردوون[١]. شاری هەمەدانیش لە هەمان سەدەدا چەند خانەقایەکی تێد هەبووە[٢].

جگە لە خانەقا جۆرێکی تری شوێنی نیشتەجێبوونی سۆفییان هەبوو، ئەویش "گۆشە – الزاویە"کان بوون؛ کە تایبەت بووە بە یەك سۆفی و واپێدەچێ زیاتر لە دەشت و دەر و ناوچەکانی دوور لە ئاوەدانییە گەورەکان دەرکەوتبێ[٣]. وادیارە ئەو جۆرەش درەنگ لە نێو سۆفییانی کورد دەرکەوتووە، لەوانەی گۆشەیان هەبووە هەریەك لە ئەبوبەکری هاواری و ئەبو محەمەدی شەنبەکی و ئەبولوەفای حولوانین؛ کە لەو شوێنەدا مورید و سۆفییەکانی تر سەردانیان دەکردن و لێیان کۆدەبوونەوە[٤].

ئەگەرچی سۆفییەکان بۆ پێداگیری لەسەر رەهەندی دوورەپەرێزییانەی بیروبۆچوونەکانیان، خانەقا و گۆشەکانیان لە شوێنی دوورە دەست دادەمەزراند، لایەنی کەم لە گوند و دێهاتەکان[٥]، بەمەش پەیوەندیان بە سروشت نەدەپچڕاند و کەمتر تێکەڵ بە ژیانی شاری دەبوون و زیاتر پشتیان بە سروشتەکە دەبەست[٦]، بەڵام لەگەڵ ئەوەشدا هەبوونی ئەو شوێنانە کۆمەڵێك ئەرکی دەخستە سەر شانی شێخی سۆفی و مورید و پەیڕەوکارانی؛ هەر لە دروستکردنییەوە بگرە تاوەکو دابینکردنی بژێوی ژیان و ئەو ئەرکە ئایینیانەی بەو شوێنە دەبەخشرێ. بەداخەوە لەبارەی ژیان و چالاکی نێو خانەقاکانی ناوچەکە زانیاری کەمە و ناتوانین وێنەیەکی دروستی بۆ بکێشین، تەنیا ئەوەندە دەزانین لە هەندێك شوێندا لە کاتی دروستکردنیدا سۆفییەکان لەگەڵ کرێکارەکان کاریان دەکرد[٧]. دوای دروستکردنیشی شێخ وەك خودان باڵاترین دەسەڵاتی رەمزی خۆی کاروبارەکانی رێکدەخست، تەنانەت هەر ئەویش – خانەقا و گۆشەی هەبوایە یان نا – بژێوی ژیانیان، بەتایبەت خۆراکی بۆ سۆفییەکان پەیدا دەکرد، وەك لە کاری مەمشادی دینەوەریدا دیارە[٨]، کافی دینەوەرییش بەخۆی خزمەتی ئەو سۆفییانەی دەکرد کە دەهاتنە خانەقاکەی و تێیدا دەمانەوە[٩].

---

[١] السمعاني: الأنساب، ج٥، ص٦٢٥. ابن النجار: ذيل، ج١٨، ص١٧٢. الذهبي: تاريخ الإسلام، ج٣٣، ص١٨٣.

[٢] بۆ زانیاریی زیاتر بگەڕێوە بۆ: ادريس محمد حسن الدوسكي: همدان، ص ص٢٢٢-٢٢٣.

[٣] السبكي: معيد النعم و مبيد النقم، حققه: محمد علي النجار و آخرون، دار الكتاب العربي، القاهرة، ١٩٤٨، ص١٢٦

[٤] الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص٢٠٧. التادفي: قلائد الجواهر، ص٨٠. الوتري: روضة الناظرين، ص٢٦-٢٧.

[٥] السلفي: معجم، ص٣٩١، ٤٥٦-٤٥٧. الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص٢٠٧. ابن كثير: البداية، ج١٢، ص١٦٤. الوتري: روضة الناظرين، ص٢٦-٢٧.

[٦] الغزالي: احياء، ج٤، ص٤٨٢.

[٧] السلفي: معجم، ص١١٩.

[٨] السراج: اللمع، ص٢٥٤.

[٩] السلفي: معجم، ص١٣٧.

له‌ راستیدا خانه‌قاكانی پانتایی كوردی هه‌ر شوێنێك نه‌بوون بۆ نیشته‌جێبوونی شێخ و حه‌واندنه‌وه‌ی ئه‌وانه‌ی به‌ لایدا گوزه‌ریان ده‌كرد[1]، به‌ڵكو وه‌ك پێشتریش گوتمان به‌ره‌به‌ره‌ خه‌سڵه‌تی ده‌زگای ئایینی – زانستییان وه‌رده‌گرت، به‌مه‌ش ئه‌و شوێنانه‌ وه‌ك دامه‌زراوه‌ی تایبه‌تمه‌ند له‌و پانتاییه‌ی تێیدا هه‌ن به‌رده‌وامیی بۆ خۆیان مسۆگه‌ر ده‌كه‌ن، وه‌ك له‌ حاڵه‌تی خانه‌قاكه‌ی ئه‌بولعه‌باسی نه‌هاوه‌ندی ده‌رده‌كه‌وێ، كه‌ تا ئه‌وكاته‌ی كه‌سانێك ده‌مێنن و په‌یڕه‌وی له‌ ڕێبازه‌كه‌ی ئه‌و ده‌كه‌ن، گرنگی دامه‌زراوه‌كه‌ ده‌هێڵنه‌وه‌، به‌ جۆرێك كه‌ له‌سه‌ده‌ی شه‌شه‌می كۆچیدا ئه‌بولحه‌سه‌ن عه‌لی كوڕی طاهری نه‌وه‌ی ده‌بینین هه‌مان كاری باپیره‌ی ده‌كات؛ خانه‌قا دروست ده‌كات یاخود نوژه‌نی ده‌كاته‌وه‌[2]، ده‌شێ هه‌مان شت له‌ باره‌ی خانه‌قاكانی شێخی هه‌كاری بڵێین كه‌ تا دره‌نگانێك وه‌ك بنكه‌ی زانستی و خوداپه‌رستی ناویان له‌ ناوچه‌كه‌دا ده‌مێنێ[3].

به‌ده‌ر له‌و گرنگییه‌ی ئه‌و خانه‌قا و گۆشانه‌، ئه‌م گۆڕانانه‌ی سۆفییه‌كان به‌سه‌ر شوێنیان داهێنا، ڕێگه‌ خۆش ده‌كات تا ببێته‌ مه‌نزڵگای خه‌ڵكانێك كه‌ باوه‌ڕیان پێیان هه‌یه‌ و له‌لای ئه‌واندا هه‌ست به‌ ئاسووده‌یی ده‌كه‌ن. هه‌روه‌ها ئه‌و ده‌ست كورت و نه‌دارانه‌ی له‌ نێو جڤاك بژێوی ژیانیان ده‌ست نه‌ده‌كه‌وت ڕوویان ده‌كرده‌ لای شێخانی سۆفی به‌ڵكو به‌ هانایانه‌وه‌ بێن؛ ئه‌وه‌تا له‌لای ئیبراهیمی كرماشانی هه‌ر یه‌ك له‌ هه‌ژارانی سۆفی و هه‌ژاری ئاسایی بۆ نانخواردن كۆده‌بوونه‌وه‌ و مورید و شاگرده‌كانی شێخیش خزمه‌تیان ده‌كردن[4]. به‌مه‌ش خه‌ڵكی ئاسایی – تا ئه‌وكاته‌ی سۆفییه‌كان له‌ نزیكییانه‌وه‌ جێگیرن – لێیان كۆ ده‌بوونه‌وه‌ و ئه‌ركی تری كۆمه‌ڵایه‌تی و ئایینیان ده‌خسته‌ سه‌ر ئه‌ركه‌كانی تریان و ڕه‌وایه‌تییان به‌و كرده‌ كۆمه‌ڵایه‌تییه‌یان ده‌به‌خشی و ناچار به‌ به‌شداری كۆمه‌ڵایه‌تییان ده‌كردن.

---

(1) ابن النجار: ذيل، ج١٨، ص١٧٢. جامي: نفحات، ص١٥٠.

(2) السلفي: معجم، ص١١٩.

(3) ابن النجار: ذيل، ج١٨، ص١٧٨.

(4) ابن عساكر: تاريخ، ج٦، ص٤٤٤.

- رازیبوونی سۆفی بە باوەڕی میللیی کوردانە

بێگومان دوان لە ڕەهەندی کۆمەڵایەتیانەی سۆفیگەری، زیاتر دەرخستنی ئەرك و جێکەوتە کۆمەڵایەتییەکانی ئایینە بە گشتی، یان با بڵێین ئەو ئایینەی بڕێك لە ماناکانی لە هەڵسوکەوتی ڕۆژانەی پەیڕەوکارانی چڕ دەکاتەوە، چالاکی و هەڵوێستە کۆمەڵایەتییەکان لەو مانایانەدا دەبینێ و دواجاریش ڕەوایەتییان پێ دەبەخشێ. ئەمەش وادەکات جڤاك لەنێو فەزایەکی ئایینیدا بخولێتەوە و هەردوولا (ئایین، جڤاك) بە رایەڵە هێڵێکی دیار و نادیارەوە بەیەکەوە پەیوەست بن.

بەهەرحاڵ، ئەوەی پەیوەندیی بە بابەتەکەوە هەبێ، یەکێك لەو هێڵانەی جڤاکی کوردی و سۆفییانی بەیەکەوە دەبەستەوە، ئاستی بەرهەمهێنانی ئەو جڤاکەیە بۆ باوەڕ و قەبوڵکردنی ئەم سۆفییانەشە بۆ باوەڕەکەی. بەر لە هەموو شتێك، ڕەنگە ئەستەم بێت بتوانین دەستنیشانی چییەتی و دەرکەوتەی باوەڕ لە ئاستی میللییدا بکەین، بەتایبەت لە قۆناغێکی مێژوویی ئەوتۆ کە تیایدا ئەو ئاستە کۆمەڵایەتییە خراوەتە دەرەوەی مێژووی نوسراوەوە و بە شایستەی ئەوە نەزانراوە لە نێو دەقەکاندا، لەوانەش ئەو دەقانەی گرنگی بە بیروباوەڕی ئایینی دەدەن، جێگەی هەبێ، نەخاسمە ئەو گرۆ کۆمەڵایەتییانەی لە دەرەوەی بنکە شارستانییەکاندا دەژین، یاخود خودان بونیادێکی خێڵەکییانەن و نیشتەجێی جیهانبینیی ئەو سیستەمە کۆمەڵایەتییەن. ئەگەر باسێکی ئەو ئاستەی کۆمەڵایەتیش هەبێ، ئەوا بۆ ئەوە نییە ڕاستییەکانی دیاربخرێ، ئەوەندەی لە تێڕوانینێکی دەستەبژێرانە و خۆبەگەورەزانینەوە سەرچاوە دەگرێ و دەیەوێ وێنای ئەوانە، وەك گرۆی نەشیاو و قێزەون، بخاتە ڕوو و بەکەم تەماشایان بکات[1].

لەگەڵ ئەوەشدا، هەر لەمیانەی ئەو تێڕوانینە دەستەبژێرییانەوە، تێدەگەین کە شێوەی باوەڕی کوردی نەك هەر قەبوڵ نەکراوە، بەڵکو جەخت لەسەر پێگەی لاوازی ئەو ڕەگەزە – ئێتنییە لە تەواوی گوتاری ئایینی کراوەتەوە، تەنانەت ئەمە بە دەقی ئایینی(قورئان و فەرموودە) بەستراوەتەوە[2]، لەوێوە وەك ڕاستییەك خراوەتە ڕوو، نەك وەك وێناکردنێکی پەیوەست بەو تێڕوانینەی دەستەبژێرەوە. ئیدی ئەگەر باوەڕی میللیی کوردان لە مێژوودا دەربکەوێ ئەوا وەك نموونەی لاوازی عەقڵیی و دەبەنگی دەهێنرێتەوە و بە گاڵتەوە باسی لێوە دەکرێ[3].

بەهەرحاڵ، ئەوەی لێرەدا گرنگ بێ هەڵوێستی سۆفییانە لە هەندێك لە دەرکەوتەکانی ئەو باوەڕە؛ ئەگەر کەسانێك کۆمەڵی کوردی بە سادەیی بیروباوەڕ و ئاستی نزمی تێگەیشتنی

[1] بەراوردی بکە لەگەڵ: محمد أركون: نزعة الأنسنة في الفكر العربي، ترجمة: هاشم صالح، دار الساقي، بيروت، ١٩٩٧، ص٥٧٨.

[2] بۆ نموونە بڕوانە: نعيم بن حماد: الفتن، تحقيق: سمير أمين الزهيري، مكتبة التوحيدي، القاهرة، ١٩٩١، ج٢، ص١٦٨٤. الأصفهاني: محاضرات الأدباء، ج١، ص٧٦، ٤٢٦.

[3] ابن الجوزي: المنتظم، ج١٦، ص٨٧.

ئایینی تۆمەتبار دەکەن، ئەوا لەلای سۆفی بەشێوەیەکی تر و لە ئاستێکی تردا خوێندراوەتەوە و خراوەتەگەڕ، بەجۆرێك کە دەبینین نەك هەر قەبوڵکراوە بەڵکو ئەو بەسەرهات و گێڕانەوە سەروو ئاساییانەی لەو پانتاییە کۆمەڵایەتییەدا دەگێڕدرێنەوە – بەدەر لە راستی و ناڕاستییان – کەسێ سۆفی "وەرگر – متلقی"یێکی هەرە بەهێزی دەبێ؛ بۆیە کاتێك – بە نموونە – دەڵێن لە نێو خێڵە کوردییەکانی نزیك بە دینەوەر منداڵێك لەلایەن ئاسکێکەوە بەخێو کراوە و بە شیری ئەو ئاسکە گەورە بووە، ئەوا ئەو خەڵکە ڕوو دەکەنە لای سۆفییەکی شارەکە بەسەرهاتەکەی بۆ دەگێڕنەوە تا باوەڕیان پێ بکات[1]، هەروەها ئەگەر منداڵە کوردێکی تر هەر بە سروشتی خۆی ئەوەندە "خوداناس – عارف" بێت و تەرکی دونیای کردبێت کە دواجار بەرەو ئاسمان بەرز بووبێتەوە، ئەوا بۆ گەورەی سۆفییانی فارس ئەبو عەبدوڵای کوڕی خەفیفی شیرازی، نەك هەر نائاسایی و خورافە نییە، بەڵکو حالێکە لە نێو مرۆڤدا و دەشێ تەواو وەك ئاماژەیەکی سۆفییانە ببینرێ[2]. بەمەش سۆفی هەر بە قەبوڵکردنی ئەو باوەڕە میللییەی کوردان نەوەستاوە، بەڵکو لە بۆچوونی خۆشیدا بەکاری هێناوە و بۆ باوەڕهێنان و بەڵگە هێنانەوە لەسەر راڤەی سۆفییانەی "پیرۆزبوونی مرۆڤ" بەگەڕی دەخات، چونکە بەسەرهاتی لەو جۆرە رەوایی دەبەخشێتە ئەو پیرۆزییەی سۆفییان دەخوازن لە کەسێتی خۆیاندا بەرجەستەی بکەن و دەوروبەری کۆمەڵایەتیشی پێ رازی بکەن. لە هەندێ جاریشدا دەبینین سۆفی نەك باوەڕی کوردی، بەڵکو شێوە ژیانی ئەوانی پێ نزیکە لە جیهانبینییەکەی خۆی بۆیە لە نێو هەموو ئەو جۆرە پۆشاکانەی باون، ئەو جل و بەرگی کوردی دەپۆشێ[3].

بێگومان ئەو بەسەرهات و ئەزموونە رۆحانییە – کۆمەڵایەتیانە لەو ئاستەدا چەندین مانای رەمزی لەخۆوە دەگرێ و راڤەی ئەو جیهانبینییەمان بۆ دەکات کە لەو ناوەندەدا کاری پێ دەکرێ و ئاماژەیە بۆ ئەو بەرهەڤکردنەی بۆ حەقیقەت و باوەڕداری لە ئارادایە، بێگومان ئەمەش جومگەیەکی بنەڕەتی مێژووی بیروباوەڕی ئایینی کوردی لەسەدەکانی ناوەڕاستدا پێکدێنێ، کە لەبەر پابەندی زانستی بە بابەتەکەی خۆمان ناتوانین بچینە نێو وردەکارییەکانەوە. ئەوەی لێرەدا گرنگ بێ رازی بوونی سۆفییانە بەو ئەزموونانە، ئەمەش بەو مانایە دێ ئەوان حەقیقەتەکەیان پێ قەبووڵ بووە و بردوویانەتە ئاستی ئەو جۆرە حەقیقەتەی هزرەکەی خۆیانیان لەسەر دامەزراندوە، ئەمە لە زەینی هەردوولا حەقیقەتی دەرکەوتنی خودایییە لە کار و کردەوەی رۆژانە، ئامادەیی ئەو هێزە نائاساییەیە لە دیاریکردنی رەوتی ژیانی ئاسایی و زەقکردنەوەی رەهەندی پیرۆزیی کردەی مرۆڤانەیە لە رێگەی جێگیرکردنی لە نێو رووداوی ناسروشتی، هەر ئەمەشە تێگەیشتن و پرۆسەی بەرهەمهێنانی کەرامەت لە کولتووری سۆفیگەریدا، ئەوە نەبێ کەرامەتی میللیی هەمەکییە و تەواوی گرۆیە کۆمەڵایەتییەکەی تێدا

---

[1] ابن خميس: مناقب، ج٢، ص٢٣٥.

[2] أبو الحسن ديلمي: سيرت، ص ص٢٠٣-٢٠٤.

[3] الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٢٨٩.

بەشدارە و ئەوەی سۆفی پەیوەستە بە پێگەیشتنی حاڵی سۆفییانە و قووڵبوونەوەی پەیوەندیی مرۆڤایەتی و خودایەتی.

ئەو کاتەی سۆفیش دان بە دیاردەکانی نێو خەیاڵدانی کۆمەڵایەتی دەنێ، ئەوا دەیخاتە نێو هەمان چوارچێوە و بەڵگەیەکیش دەبێ لەسەر سەلماندنی ئەو قووڵبوونەوەیە و ماقوڵ بوونی. لەلایەکی تر گێڕانەوەی دیاردە نائاساییەکانیش رەنگدانەوەی ئەو چاوەڕانییەیە کە ئەو پانتاییە لەو شێخانەی هەیە لەگەڵ ئەو تێگەیشتنەی لەسەر باوەڕی ئەوان گەڵاڵە بووە، تێگەیشتنێك کە رێگە بە هەبوونی دیاردەی ئاوا دەدات و قەبوڵی دەکات.

دووەم: قەبوڵکردنی جڤاکی کوردی بۆ دیاردەی سۆفیگەری

خوێندنەوەی سۆفیگەریی ئیسلامیی لە ئاستی میللیی، پەیوەستە بە هەریەك لە سروشتی دیاردە ئایینیەکە و ئەو چوارچێوە کۆمەڵایەتییەی تێیدا نیشتەجێیە؛ چەندە ئەو دیاردەیە دەتوانێ لە پانتایی کوردیدا بۆچوونەکانی خۆی بچەسپێنێ و کاریگەریی باوەڕیانەی هەبێ و چەندەش جڤاکەکە ئامادەیی قەبوڵکردنی دیاردەکەی دەبێ و بەپێویستی دەزانێ بۆ کردەی ئاییندار و پارێزگاری کردن لە ڕێکخستنە کۆمەڵایەتییەکانی؟

بەشێوەیەکی گشتی، شێوە ژیانی سۆفییانە؛ دوورکەوتنەوە لە ماڵ و سامان و هەڵبژاردنی هەژاری وەك باشترین شێوەی ژیان و ڕەوایی بەخشین بەو هەژارییە کە لەلای هەندێك سۆفی وڵاتەکەش بینیمان، ڕاستەوخۆ ئەوان لەو گرۆیە کۆمەڵایەتیانە نزیك دەخاتەوە کە بە کردار هەژاری و نەداری هیوابڕانە شێوەی ژیانیان پێکدەهێنێ. ئیدی نزیکبوونەوەی زۆرینەی ڕەشەخەڵك لە شێخی سۆفی کە لە بژێوی ژیانیدا لەوان دەچێ و لە باوەڕدا جیاواز و دەشێ ڕێنیشاندەر بێ، ئاسایی دەبێ. جڤاکی کوردی کە خاوەن بونیادێکی خێڵەکی بووە و زۆرینەی پێکهاتەکەی لە ئاستێکی نزمی بژێوی بوون، تا ئەو ڕادەیەی کە لەگەڵ نزمترین ئاستە کۆمەڵایەتییەکاندا پۆلێن دەکران و ناویان لە ڕیزی ئەوانە دەهات کە چینی هەرە ژێرەوەی جڤاکی ئیسلامییان پێکدەهێنا[1]، ڕەنگە ئەو ئاستە کۆمەڵایەتییە بێ وایکردووە بەدوای ئەو کەسایەتییە ئایینیانەدا بگەڕێن کە لێیان نزیکن و دەشێ لە ژیانی ڕۆژانەیاندا هاوکاریان بن.

ئەوەی بڕوانێتە هەندێك لە دەقە مێژووییەکانی سەردەمەکە، بۆی ڕووندەبێتەوە کە جۆرێك لە پێشوازی کۆمەڵایەتی لە دیاردەکە و جیهانبینییەکەی هەیە؛ ئەوەتا لە شاری دینەوەر کوردە خێڵەکییەکان دەچنە لای سۆفییەکی ئەوێ تا پێداویستییەکانیان بۆ بکڕێ، بەمەش ئەو دەبێتە ئەو پێوەندەی ئەوان بە بازاڕ دەبەستێتەوە[2]. لە شوێنی تریشدا ئافرەتی کورد هەیە دەچێتە لای سۆفی تا لەو دیاردە نائاساییانەی ئاگادار بکاتەوە کە لە قۆشەنی هۆزەکەیدا ڕوویانداوە[3]. لەگەڵ شێخی ئیسلامی هەکاری ئەو پێویستییە کۆمەڵایەتییە فراوانتر بووە و خەڵکەکە لە ناوچەی هەکاری ڕوویان تێدەکرد و باوەڕی زۆریان پێی هەبووە[4]. هەروەها

---

[1] لەسەر ئەو پۆلێنکردنەی کوردان، هەر بۆ نموونە، بگەڕێوە ئەو سەرچاوانەی خوارەوە کە هی هەمان قۆناغی توێژینەوەکەی ئێمەن: البيهقي: المحاسن و المساويء، تحقيق: محمد أبو الفضل ابراهيم، مطبعة نهضة مصر، القاهرة، د.ت، ج٢، ص٧١. الآبي: نثر الدرَ، حققه: منير محمد المدني، الهيئة المصرية العامة للكتاب، القاهرة، ١٩٩٠، ج٧، ص٧٢. يحيى بن مسعدة: رسالة يحيى بن مسعدة في الرد على الشعوبية، ضمن: نوادر المخطوطات، بتحقيق: عبد السلام هارون، ط٢، مكتبة الخانجي، القاهرة، ١٩٧٣، ج١، ص٢٧٥.

[2] ابن خميس: مناقب، ج٢، ص٢٣٥.

[3] أبو الحسن ديلمي: سيرت، ص٢٠٣.

[4] ابن خلكان: وفيات، ج٣، ص٣٤٥. الصفدي: الوافي، ج٢٠، ص١١٩.

ناوەندە کۆمەڵایەتییەکەی هەر یەك لە ئەبو محەمەدی شەنبەکی و ئەبولوەفای حولوانی بە تەواوی پێیانەوە پابەند بووە و لە کاتی پێویستدا هانایان بۆ بردوون[1].

کوردەکان هەر بە هانا بردنە بەر کەسی سۆفی نەوەستاون، بەڵکو هەوڵیانداوە لە زەمینەکەی خۆیاندا جێگیریان بکەن، دیارە ئەمەش بە خزمەتکردنیان و هاوکاری کردنیان دەبێ، بۆیە هەوڵدەدەن بژێوی ژیانی سۆفییەکان دابین بکەن؛ هەندێکیان خۆراکیان پێ دەدەن[2]، تەنانەت دەخوازن پەیوەندیی کۆمەڵایەتیشیان لەگەڵدا گرێ بدەن و کچی خۆیان پێشکەش دەکەن[3]، هەندێکیشیان رایدەگەیەنن ئەوان پەیڕەوی لە رێبازی سۆفییان دەکەن و پارێزگارییان لێ دەکەن[4].

بێگومان ئەو پێشوازییە کۆمەڵایەتییە لە سۆفییان، وادەکات خۆیان و بیروباوەڕیان لە ناوەندی کۆمەڵایەتیدا وەك تەنێکی نامۆ نەمێنێتەوە و خۆماڵی بکرێ، ئەگەرچی دەبێ ئەوەمان لەبەرچاو بێ کە ئەو خۆماڵیکردنە، لایەنی کەم لە قۆناغی سەرهەڵدان و جێگیر بوونی دیاردەکە، کاری سۆفییەکان نییە وەك لە هەڵوێستی ئەوان لە تێکەڵیی کۆمەڵایەتی دەرکەوت، ئەوەندەی رەنگدانەوەی پێداویستییە کۆمەڵایەتییەکە خۆیەتی لەپێناو نوێکردنەوەی تێگەیشتنی ئایینی و تەنانەت رێگەیەك بۆ باوەڕداریی - کۆمەڵایەتی، ئەگەرنا ئەوان کۆمەڵێك بەربەستیان لە بەردەم نزیکبوونەوەی خەڵکی ئاسایی لە ئەلقەی خۆیان داناوە و لەمەشدا مەبەستیان چاککردنی ڕەفتاری کۆمەڵایەتی بووە تا لەگەڵ بواری کردەکی باوەڕەکەیان بگونجێ و لە ئاستی خزمەتکردنی ئەوان دابێ. چونکە ئەگەر ئەو خەڵکە دەخوازن ئەو سۆفییانەیان لێ رازی بێ، دەبێ لە سنووری بنەما ڕەوشتییە - ئایینیەکانی ئەواندا بمێننەوە، نەك لە نێو خراپەیی خۆیان و بەمەبەستی خۆدەرخستن ئەو پەیوەندییە دروست بکەن. هەر بۆیە - بۆ نموونە - ئەگەر کەسێك لە بنەڕەتدا لە سۆفییان بووە و لێیان جیا بۆتەوە و ئارەزووە دونیاییەکان رێگر بوون لەوەی بتوانێ "ئەو پەیمانەی لەگەڵ خودا هەیبووە" بیباتە سەر، ئەوا چیدی سۆفییەکان رازی نابن - وەك قەرەبووکردنەوە - خزمەتیان بکات و مەمشاد گوتەنی، لە دابینکردنی بژێوییان پشتی پێ ببەستن[5]. هەروەها کاتێك کەسانێکیش لە نەهاوەند خزمەتی سۆفییان دەکەن، بەڵام لە نێو خەڵکدا شانازی بەو کارەوە دەکەن و باسی دەکەن، ئەوا ئەم سۆفییانە لێیان دوور دەکەونەوە و ئەبولعەباسی نەهاوەندی رایدەگەیەنێ ماڵی ئەو جۆرە کەسانە لە گرۆی هەژارانی سۆفی حەرامە[6].

---

[1] بڕوانە: التادفي: قلائد الجواهر، ص ص٨٠-٨١. الوتري: روضة الناظرين، ص ص٢٤-٢٧.

[2] میهنی: أسرار التوحيد فى مقامات الشيخ أبى سعيد، بتصحيح و تعليقات: محمد رضا شفيعى كدكنى، چاپ هفتم، مؤسسه انتشارات آگاه، تهران، ١٣٨٦هـ.ش، ج١، ص١١٠.

[3] أبو الحسن ديلمي: سيرت، ص٢٠٣.

[4] الهجويري: كشف، ج٢، ص٥٦٢.

[5] ابن خميس: مناقب، ج٢، ص١٥.

[6] الأنصاري: طبقات الصوفية، ص ص٥٠٣-٥٠٤.

لەگەڵ ئەوەشدا، لەناوەندە كۆمەڵایەتییەكەدا هەر پێشوازی لەو دیاردە ئایینیە كراوە و هەوڵی بەرفرەكردنی كاریگەریەكانی دراوە. لێرەوە دەشێ ئەمەش – تا ئەو شوێنەی زانیارییە پەرش و بڵاوەكان هاوكارمان بن – بۆ چەند خاڵێك بگێڕینەوە:

١- سۆفیگەری وەك ڕێگەیەكی تێگەیشتن لە ئایین

ئەگەرچی، هەر لەسەرەتای توێژینەوەكەماندا بینیمان، سۆفیگەری وەك كایەیەكی ئایینی پڕ لە راز خۆی دەناسێنێ و لە میانەی كۆمەڵێك چەمك و دەستەواژەی ئاڵۆزەوە بنەماكانی باس دەكات و بیروباوەڕەكانی پێ دەخاتە روو، بە جۆرێك كە وەك یەك لە ئاڵۆزترین و نادیارترین و بگرە قورسترین كایە باسی دەكرێ و – تا ئەوكاتەی لە چوارچێوەی هزرییدا ماوەتەوە – كەم كەس دەتوانێ بەسەر تەواوی ئەو چەمك و دەستەواژە و بیروباوەڕانەی رابگات و بە وردی لە مەغزا دیار و نادیارەكانیان بگات. بەڵام لە رووی كرداریەوە، بە پێچەوانەی برێك لە كایە ئایینیەكانی تر، چ ئەوانەی بە ئەستەمی خۆیان بەدەستەوە دەدەن(كەلامناسیی وەك نموونە) یان ئەوانەی بە چەمك و دەستەواژەی باو و تێگەیشتراوەوە گوزارشت لە خۆیان دەكەن(وەك فیقهی ژیانی رۆژانە)، زوو توانیویەتی لە كەسی سادە و رەشەخەڵك نزیك ببێتەوە و وەك رێبازێكی ئاسانی باوەڕداری تەماشای بكرێ و جۆرێك لە پەرۆشیی لەو ئاستە سادەیە بۆ تێگە باوەڕییەكەی هەبێ. كەسی سۆفیش، سەرباری ئەو قوڵبوونەوە رۆحانییەی پێی ناسراوە، هەر لەو چوارچێوە سادەیەدا جێی بۆ بكرێتەوە و سۆفیبوون لە یەك كاتدا بریتی بێ لە ئاگایی زانایانە و بێئاگایی و نەزانیی رەشەخەڵك.

ئەو خوێندنەوەیە لە نێوەندی سۆفیگەری كوردیدا لە دووتوێی گشتگیركردنی وتەی بەناوبانگ" ئێوارە كورد بووم، بەیانی بووم بە عەرەب – أمسیت كردیاً و أصبحت عربیاً" روون و ئاشكرایە، تیایدا یەكانگیریی نێوان سادەیی كورد و قووڵیی حیكمەتی عیرفانی دەردەكەوێ. ئەوەبوو وتەكەمان بینی درابووە پاڵ هەریەك لە ئەبوبەكری كوڕی یەزدانیار[١]، ئەبو عەبدوڵای بابویی[٢]، باباطاهری هەمەدانی[٣] و ئەبولوەفای حولوانی[٤]، لەبارەی سێ سۆفی یەكەم لە سەرچاوەكاندا بایی ئەوەندە زانیاری نییە بەتەواوی ژیانی بەر لە بوونیان بە سۆفی دەربخات تا ماناكانی ئەو گۆڕانەمان بۆ دەربكەوێ، مەگەر سەربوردەی سۆفی چوارەم – ئەبولوەفا – نەبێ كە خەریكی رێگری بوو. دەشێ ئەمەش وەك بەڵگەیەك لەسەر پابەند نەبوون و ئاستی سادەی تێگەیشتن لە بابەتە شەرعییەكان سەرەدەری لەگەڵدا بكرێ.

---

[١] محمد علي تربيت: دانشمندان، ص٤٠١، وەریگرتوە لە دەستنوسی: ابن باكوی: تلخيص الآثار في عجائب الأقطار، ص٢١.

[٢] شيرازي: تذكرة، ص٢٠٣.

[٣] Edward Heron – Allen: The Lament, P.xiv-xv.

[٤] الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص٢٠٦. التادفي: قلائد الجواهر، ص٨١.

له پشت وتەی "أمسيت..."دا چەند گێرانەوەیەك هەیە، باوترینیان ئەوەیە كە ئێوارەیەك دەروێشێكی ساكاری كورد داوای لە چەند شاگردێكی فەقیە كردووە فێری زانستە ئایینیەكانی بكەن، ئەوانیش گاڵتەیان پێ كردووە و داوایان لێ كردووە روو لە ئاسمان بكات و چەند رستە و دەستەواژەی بێ مانا بڵێتەوە تا ببێتە زانا! كەچی ئەو بەیانی بەڕاستی لە تەواوی زانستەكان شارەزا بووە[1]، بەمەش لە ساكاری كوردانەوە(ئاشنا نەبوون بە زانستە ئایینیەكانەوە) بۆ قوڵایی عەرەبێتی(شارەزایی لەو زانستانە، بەوپێیەی عەرەبی زمانی بنەڕەتی ئەو شارەزاییە بوو لە پانتایی ئیسلامیدا) پەڕیوەتەوە، بە دەستەواژەیەكی تر ئەو كوردەی تێكەڵ بە جیهانبینی سۆفییانە بووە دەشێ لە شەو و رۆژێكەوە لە سادەیی كوردانەوە بچێتە نێو قوڵایی ئایینەوە.

بێگومان بەگەڕخستنەوەی بەردەوامی وتەكە لە كولتووری سۆفیگەری و چەندپات كردنەوەی هەمان تێگەیشتن لەگەڵ هەر یەك لەو كەسە كوردانە وایكردووە ببێتە حاڵێكی سۆفییانەی جێگیر و گوزارشت لە رازێكی خودایی بكات كە ئاماژەیە بۆ ناسینی بێ پەردەی شەریعەت، هەروەها ئەو كەسەی وتەی ئاوای لە زار دێتەدەر كەسێكە بێ شارەزایی لە بنەما ئەستەمەكانی ئەو شەریعەتە رێگەی خودایی دەدۆزێتەوە، بۆیە بۆ سۆفییان بە گشتی پێویستە لەو رازی گۆڕانەی كوردان تێ بگەن، ئەمە رێك ئەو بۆچوونەیە كە مەولانا جەلالەدینی رۆمی بۆ وتەكەی هەیە، وەك لە مەثنەوی دەڵێ:

گفت پیغمبر كه هسـت از امتـم	كو بود هم گوهر هم همتم
مر مرا ز آن نور بینـد جانشـان	كه من ایشان را همی بینم بدان
بی صحیحین و أحادیث و روات	بلـك اندر مشرب آب حیات
سـر أمسیـنا لكـردیـــا بـدان	راز اصبحنا عربیا بخـوان[2].

ئەگەر كوردیش لە كولتووری نوسراودا وا وێنا دەكرێن لە زانین و زانستەكان كۆڵەوارن و لە باوەڕداری لە ئاستی سادەی بیركردنەوەدا جێگیرن و شارەزاییان لە زانستەكان زۆر كەمە[3]، ئەوا سۆفیبوون یاخود لایەنی كەم هۆگر بوون بە شێخانی سۆفی، رەنگە لەو وێنایەیان بەدوور بگرێ و رێزێكی ئایینی بۆ خۆیان مەیسەر بكەن. لەلایەكی ترەوە دەشێ لە

---

[1] بۆ دەقی ئەو بەسەرهاتە بگەڕێوە بۆ: شیرازي: تذكرة، ص ص ٢٠٣-٢٠٧.

[2] ((پێغەمبەر گوتی لە ئوممەتی مندا هەن لە گەوهەر و هیممەتی مندان، ئەوانەی رۆحیان لەو نورەوە من دەبینێ كە من ئەوانی پێ دەبینم، ئەمەش بێ دوو صحیحەكە(صحیح بخاری، صحیح مسلم) و فەرموودە و گێڕەروانی، بەڵكو تەنیا لە سەرچاوەی ئاوی ژیاندا، بۆیە رازی "أمسیت كردیا" بزانە و هی "أصبحت عربیا" بخوێنەوە))؛ مثنوی، ص١٢١.

[3] هەر بۆ نموونە بڕوانە: إخوان الصفا: رسائل اخوان الصفا و خلان الوفا، اعداد و تحقيق: عارف تامر، منشورات عويدات، بيروت، ١٩٩٥، ج٣،ص. الغزالي: إحياء، ج٢، ص٣٤٢؛ج٣، ص١٧٣، ٢٤٣. الحلبی: تقريب المعارف، ص ص٢٠٦-٢٠٧

نێو سادەیی مرۆڤی کورددا تێگەیشتنێکی قووڵی دونیا پەنهان بێ و لەگەڵ بیروباوەڕی سۆفییانەدا خۆی دەربخات.

٢- سۆفیگەری و داڕشتنەوەی هەندێك ڕەفتاری کۆمەڵایەتی کوردی

وەك چۆن سۆفیگەری ڕێگەیەکی ئاسان بوو بۆ شارەزابوون لە ئایینداری ئاواش، تا ئەوکاتەی جەخت لەسەر چاککردنی دەروونی مرۆڤانە دەکاتەوە و خۆی وەك بوارێك بۆ بنەما رەوشتییە باڵاکان دەخاتە ڕوو، چاوەڕێی ئەوەی لێ دەکرێ ڕێگەیەك بێ بۆ گۆڕینی ڕەفتاری کۆمەڵایەتی؛ لە ڕەفتاری نەویستراو بە پێوەری ئایینیەوە بۆ ڕەفتاری ویستراو، ئەو جۆرە ڕەفتارەی کاریگەریی خراپی بەسەر ژیانی ڕۆژانەی جڤاکی ئیسلامییەوە هەبووە، بۆ ئەمەیان کە لەنێو وێنای نموونەیی ئایینی ئەو جڤاکەدا خوازراوە و پێویست بووە گرۆیە کۆمەڵایەتییە پێکهێنەر و هەمەچەشنەکانی پەیڕەوی لێ بکەن.

بەهەر حاڵ، ئەو ڕەفتارە کۆمەڵایەتییەی کوردان نواندوویانە و بۆتە خاڵی پێکبەستی ئەوان بە ناوەندی سۆفیگەریەوە، جەردەیی و ڕێگرییە؛ کە لە کولتووری نوسراوی سەدەکانی ناوەڕاستدا وەك ڕەفتاری هەرە باوی کوردان وێناکراوە، کراوەتە ناسنامەی ئەو گروپە ئیتنییە و بە بۆنە و بێ بۆنە باس دەکرێ و لە خەیاڵدانی گشتیدا وەك بنەمایەکی چەسپیوو جێگیر دەکرێ[1]، بەجۆرێك کە وادێتە بەرچاو بۆتە ڕەفتارێکی گروپیانە (Group behavior) و ڕێکخراو و ئاکامی کارتێکردنی تاکەکانی ئەو جڤاکە خودان بونیادە خێڵەکییەیە لەیەکتر و دواجار نواندنییەتی لەو کولتوورە نوسراوە لەسەرووی کات و شوێنەوە[2]. ڕەنگە هەر ئەمەش بێت وایکردووە بخرێتە نێو کایەی ئایینیەوە، بەجۆرێك کە دەبینین ئاڕاستە فیقهییەکان لەسەرووی جیاوازییەکانی خۆیانەوە، چاودێری دەکەن و لە نێو بڕیارە "شەرعییەکان"یاندا جێی دەکەنەوە[3]، نەك هەر لەو قۆناغە بەڵکو تا درەنگانێك باسکردن و نەهیکردنی کوردان لە ئەنجامدانی دەبێتە بنەمایەکی جێگیری گوتاری ئەوانەی لەم کایەی ئایینیدا کار دەکەن[4]. تەنانەت کێشەی بۆ هەندێکیان دروست کردووە و نەیانتوانییەوە بەتەواوی ئەو دژایەتییە

---

[1] هەر بۆ نموونە بڕوانە: الخوارزمي: مفاتيح العلوم، ص١٠٠. الآبي: نثر الدر، ج٧، ص٣٧٩-٣٨٠. ابن سيده: المحكم و المحيط الأعظم، حققه: عبد الحميد الهنداوي، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠٠، ج٣، ص٢٦١. الزمخشري: ربيع الأبرار و نصوص الأخبار، تحقيق: عبد الأمير مهنا، مؤسسة الأعلمي للمطبوعات، بيروت، ١٩٩٢، ج٢، ص٣٤.

[2] پێشتر ئەو نواندنەی ڕەفتاری کوردمان خستۆتەڕوو، بگەڕێوە بۆ: حيدر لشكرى: الكرد، ص ص١١٧-١٢٣.

[3] هەر بۆ نموونە تەماشای ئەم سەرچاوانە بکە: الخلال: كتاب السنة، تحقيق: عطية الزهراني، دار الراية، الرياض، ١٩٨٩، ج١، ص١٦٠-١٦١. الطوسي: تهذيب الأحكام، ج١٠، ص٢١٢.

[4] ابن تيمية: السياسة الشرعية في إصلاح الراعي و الرعية، تحقيق: لجنة احياء التراث العربي، دار آفاق الجديدة، بيروت، ١٩٨٣، ص٦٨.

لێکبدەنەوە کە لە نێوان "کورد" وەك باوەڕدار و "ئەهلی یەکتاپەرست – أهل التوحید"، لەگەڵ کردەی ڕێگریدا هەبووە[١].

بەهەرحاڵ پەیوەندی سۆفیگەری لەگەڵ ڕێگری وەك ڕەفتارێکی کۆمەڵایەتی مێژووی خۆی هەیە و دەگەڕێتەوە بۆ سەرەتاکانی سەرهەڵدانی دیاردەکە؛ هەر لە بەشی یەکەمەوە تێبینی ئەوەمان کرد یەکێك لە یەکەمین ئەو کوردانەی ناویان هەیە ڕێگر بووە، دیارە مەبەستمان عەکبەری کوردییە. دوای ئەویش لە شاری حولواندا ڕێگرە کوردەکان[٢]، وێنایەکی سەروو ئاسایی کەسی سۆفییان کردووە و چاوەڕێی ئەوەی لێ دەکەن کردار و گوفتاری ڕێکبێتەوە؛ گوتارێك کە تیایدا ژیانی هەژارانە و جوامێری لە یەکە پێکهێنەرەکانیەتی، بۆیە کە ڕێگری کورد ڕووبەڕووی سۆفییەك دەبێتەوە ئەو پابەندییەی بە گوتارەکەی خۆیەوە نییە، سەرکۆنەی دەکات و بە گومانەوە لێی دەڕوانێ، تەنانەت بڕیاری کوشتنی دەدات، وەك هجوەیری بەسەرهاتێکی ئاوا دەگێڕێتەوە بەڵام بێ دەستنیشانکردنی کاتی ڕوودانی. بەپێی بەسەرهاتەکە سەردەستەی کوردە ڕێگرەکان خۆی بە یاوەری سۆفییان زانیوە و هەڵوێستی نادروستی یەك لەو سۆفییانەی پێ قەبوڵ نەبووە کە لە نێو ئەو کاروانە بووە کە ڕێی پێ گرتبوو، ئەو کوردە پابەندی خۆی بە گەڵی سۆفییان ڕاگەیاندوە و گوتوویەتی: ((چەندان ساڵە خزمەتی ئێوە دەکەین، ڕێگەی ئێوە دەگرینە بەر، بەربەستەکانتان لەڕێ لادەبەین))[٣].

ئەو پەیوەندییە بەهێزە لەگەڵ هەر سێ گەورە سۆفی قۆناغی درەنگ ئەبوبەکری هاواری و ئەبومحەمەدی شەنبەکی و ئەبولوەفای حولوانی دەگاتە لوتکە، کە وەك پێشتر باسمان کرد، ئەوان وەك سێ ڕێگری کوردی سەدەی پێنجەمی کۆچی دەناسێنرێن، کە نەك هەر بوونەتە سۆفی هەرە پێشەنگی سەردەمەکەیان، بەڵکو ڕێساکانی ئەو دیاردەیان بووژاندۆتەوە و لەچەند لایەنێکیدا برەویان پێداوە، ڕاستەوخۆ و ناڕاستەوخۆش ئەو دەوروبەرە کۆمەڵایەتی و ڕەفتارە پێشینەیەیان ڕەنگدانەوەی هەبووە.

بێگومان چەندپاتبوونەوەی بوونی ڕێگری کورد بە سۆفی، وامان لێ دەکات بەو ئاڕاستەیە بیر بکەینەوە کە ئەم وەرچەرخانە ڕۆحانی – کۆمەڵایەتییە، خراوەتە نێو سیستەمێکی ڕەمزییەوە و گشتگیرانە ئاماژە بۆ گۆڕان و پێگەیشتنی حاڵی سۆفییانە دەکات و جەخت لەسەر مانەوەی سۆفیگەری وەك زانستێکی ئیلهامیانە و ئەزموونێکی تاکەکەسیی دەکاتەوە نەك پرۆسەیەکی پێگەیشتنی باوەڕیانەی بونیادنراو لەسەر خوێندنەوە و

---

[١] الخلال: كتاب السنة، ص١٦٠-١٦١.

[٢] لەو شارەدا چالاکی خێڵە کوردییەکان وەك ڕێگری باسی لێوە کراوە، بەتایبەت خێڵی "شازەنگانی – شاذنجانی" ، کە دواتر دەتوانن میرنشینێك لەو قەڵەمڕەوەدا دابمەزرێنن. بڕوانە: الصولي: أخبار الراضي بالله و المتقي لله، عنى بنشره: ج.هيورث. دن، مطبعة الصاوي، القاهرة، ١٩٣٥، ص١٩٢. هەروەها بڕوانە: حسام الدين على غالب نەقشبەندی: شارەزوور، ل ل٣١٣-٣١٥.

[٣] كشف المحجوب، ج٢، ص٥٦٢.

تێخوێندنەوەی وردی بنەماکانی شەریعەت، وەك لە پرۆسەی بوونە فەقیە یان کەلامناس یان...هتد دا بەرچاو دەکەوێ.

دەستهەڵگرتن لە ڕێگری و پابەندبوون بە جیهانبینی سۆفییانە، وەك کردەی زاڵبوون بەسەر دەروون و خۆتەرخانکردن بۆ بواری خودایەتی دەخوێنرێتەوە؛ کەسی ڕێگر نەك هەر لە ژێر ئارەزووە دەروونییەکانیەتی، بەڵکو دەروونی شەڕانی ئەو بۆتە ناسنامەی و ئەوەندە دونیاییە کە دەخوازێ دونیایی بوونی ئەوانیتریش بخاتە ژێر ڕکێفی خۆیەوە، ئەمە لە ناوکۆی ئەو چیرۆکی بەیەکگەیشتنەی سۆفی و کوردی ڕێگر لە حولوان بە ئاشکرا دەخوێندرێتەوە. کاتێکیش ڕێگر دەبێتە سۆفی ئەوا ئاماژەیە بۆ پرۆسەیەك کە تیایدا توانیویەتی هەم دەروونی بەرزەفت بکات، هەمیش ئارەزووە دونیاییەکانی بچەپێنێ و ئامادەبێ بۆ گرێدانی پەیوەندییەکی جیاواز لەگەڵ دەرەوەی خۆی، بەتایبەت ناوەندە کۆمەڵایەتییەکە، بۆیە دەستبەرداری دەروون و دونیا دەبێ. لە بەسەرهاتەکەی عەکبەری کوردی ڕەمزی ئەو گۆڕانە بریتییە لە جل دادڕین و گەڕان و سوڕانی بێپەروای خۆی و یاوەرانی، ئینجا دەچێتەوە ناو خەڵکی ئاسایی تا بۆی دەربکەوێ بۆتە کەسێکی نائاسایی[1].

لەلایەکی ترەوە، ئەگەر دەستەواژەی "أمسيت..."، ئاماژە بوو بۆ سادەیی مرۆڤی کورد لە ئاستی تێگەیشتن و پیادەکردنی باوەڕی ئایینی، ئەوا ڕێگریش بەرجەستەکردنی ئەو سادەییەیە و نواندنیەتی لە هەمان ئەو زەمینە ئایینیەی سادەییەکەی تێدا دەخرێتەگەڕ، بۆیە دەبوا لە چوارچێوەی کولتووری سۆفیگەریدا ڕەوایی بۆ ئەو پایە ڕۆحییە قووڵە بدۆزێتەوە کە ڕێگری سۆفی دەینوێنێ، تا ئاستی سادەی کەسێتی پێشووی پەردەپۆش ببێ و بەهایەکی ئەوتۆی نەمێنێ. هەر بۆیە پرۆسەی بوونە سۆفی خراوەتە نێو بازنەیەکی پەرجوویيانە، وەك لە حاڵەتی عەکبەری کوردی و هاواری دەردەکەوێ. بەهەمان شێوە لەگەڵ شەنبەکی ڕەوایی بەخشینی پەڕجوویيانە خۆی لەوەدا دەبینێتەوە گوایە لە ماوەی سێ ڕۆژدا گەیشتۆتە باڵاترین پایەی هەر سۆفییەك دەخوازێ پێی بگات؛ دەڵێن ئەو لەو سێ ڕۆژەی دوای تۆبەکردن لەلای هاواریدا ماوەتەوە، لە ڕۆژی یەکەمیدا دونیای جێهێشتووە (دەست هەڵگرتن لە حەز و ئارەزوو و خواستە جەستەییەکان)، لە ڕۆژی دووەمدا ئاخیرەتی جێهێشتووە(دەرچوون لە تێگەیشتنی باوی خوداپەرستی)، لە سێیەم ڕۆژیشدا جگە لە خودا هیچی تری نەویستووە(بوون بە عارف وەك باڵاترین پایەی خوداناسین)[2]. ڕۆژی دواتریش، کە چوارەم ڕۆژی دوای وازهێنانە لە جەردەیی و ترساندنی ڕێبواران، دەستی بە بانگەواز بۆ خودا کردووە و لە هەموو شوێنێکەوە – بۆ سوودمەند بوون لە پیرۆزییەکەی – خەڵك سەردانیان کردووە[3].

---

[1] المقدسي: كتاب التوابين، ص ص٢٢٢–٢٢٣. ابن صصري: الدرة المضيئة، ص ص٢٣١–٢٣٢.

[2] السبكي: طبقات الأقطاب، ص ص١١٢–١١٣.

[3] الوتري: روضة الناظرين، ص٢٦.

تا ئێرە بۆمان دەردەکەوێ، گۆڕانی مرۆڤ لە ڕێگرەوە بۆ سۆفی، گۆڕانی پایەی کۆمەڵایەتییەتی و نواندنی ئەوانیترە بۆ ئەو پایەیە، چونکە ئەمە دۆزینەوەی ڕاستەڕێی ئایینیە و پەڕینەوەیە لە مرۆڤی پەراوێزخراو و نەویستراوەوە بۆ مرۆڤی سەنتەرگیر و ویستراو، مرۆڤێك کە ئەگەر لە گوتاری دەستەبژێردا (بەتایبەت ڕەهەندە سیاسی و ئایینیەکەیەوە) نەفرەت لێ کراوە و پەشێوی دەخاتە نێو زەمینەی کۆمەڵایەتییەوە، ئێستا پیرۆزە و ڕەوتی ڕووداوەکانی ئەو زەمینەی تێیدا دەژی بەوەوە پەیوەست دەکرێ[1]. ئەوەی لەخودا نەدەترسا و لە دەرەوەی بنەما شەرعییەکانەوە هەڵسوکەوتی دەکرد، ئێستا بۆتە خوداناسیی پلە یەکی کوردان، وەك شێخ عەبدولقادر بە ئەبولوەفای دەگوت. لە بۆ خەڵکیش، ئەوەی تا دوێنێ مەترسی بۆ سەر ژیان و ماڵ و سامانیان هەبووە، ئەمڕۆ مرۆڤێکی خوداییە و گرفتیان چارەدەکات و ئاسوودەیی دەروونیان پێ دەبەخشێ، لەڕێگەی ئەوەوە ئاشنای بنەماکانی ئایین دەبن و هەر لەسایەی ئەویشەوە پابەندیان دەبن.

ئەگەر ئەوە سۆفیگەریە دەتوانێ ئەو گۆڕانە بە ئەنجام بگەیەنێ، ئاساییە لەو ناوەندە کۆمەڵایەتییەی ئەوانی تێدایە پێشوازی لێ بکرێ و وەك نموونەی ڕێچکەی باوەڕداری دروست تەماشا بکرێ. بە دەستەواژەیەکی تر، بوونی ئەو چەند ڕێگرە بە سۆفی، مانای ڕازیبوونە بە ڕەفتاری سۆفییانە لە زەمینە کۆمەڵایەتییەکەیاندا و قەبوڵکردنی کەسێتیە ئایینیەکەیانە وەك ڕێگەیەکی ویستراوی پەشیمانی و گەڕانەوە. ئیدی ڕێگەی سۆفی ئەو ڕێگەیەیە دەشێ کەسی دەرچوو لە بنەما پەیڕەوکراوەکان بۆ خۆی هەڵیبژێرێ.

دواجار ئەمە کوردێکە بەو پرۆسە ڕۆحانییە تێدەپەڕێ نەك کەسێکی سەر بە جڤاکێکی تر، ئەو کوردەی لەدایکبووی سیستەمێکی کۆمەڵایەتی ئەوتۆیە "ڕێگری" ناونیشانیەتی و دەستبەرداری ئەو ناونیشانە لە ئاستی یەکەمدا خواستێکی هەمەگیری جڤاکی ئیسلامیە، لە ئاستی دووەمیشدا داڕشتنەوەی کەسێتی کوردانەی ئەوانە، تا ئیدی لە تێڕوانینی گشتیدا دژایەتی لە نێوان کوردبوون و باوەڕداربوون(موسڵمانبوون) نەمێنێ و شوناسی ئایینی ئەو ڕەگەزە – ئیتنییە لە چوارچێوە گشتیەکەدا ڕەوایی خۆی هەبێ.

٣- جڤاك لەنێوان سۆفی و دەسەڵاتی سیاسی

بێگومان هەر هەوڵێك بۆ شرۆڤەکردنی پەیوەندیی نێوان سۆفیگەری و کایەی سیاسی، بەشێوەیەکی گشتی لەو قۆناغەی باسی لێوە دەکەین، جۆرێکە لە جەربەزەیی؛ چونکە بێکبەستنەوەی هزرێکە – وەك بینیمان – لە کرۆکدا دوورە پەرێزی کردۆتە ناونیشانی ڕۆڵی کۆمەڵایەتی بەرهەمهێنەرەکانی، لەگەڵ کایەیەك کە کردەی کۆمەڵایەتی کرۆکەکەی پێکدێنێ. تەنانەت زۆر جار سۆفی ئەو کەسەیە کە لە ئاکامی ئەو کردەیەی دەسەڵاتی سیاسییەوە خۆی

[1] المقدسي: التوابين، ص ص٢٢٢-٢٢٣. الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص١٩١، ١٩٦. السبكي: طبقات الأقطاب، ص١١٢. الشعراني: طبقات، ص ص١٩٦-١٩٧. الوتري: روضة الناظرين، ص ص٢٦-٢٧.

دوور گرتووه و له ئاستی کۆمەڵایەتی ئەو رۆڵه پاسیڤەی هەڵبژاردووه. لەگەڵ ئەوەشدا هەرکاتێك سۆفی بیەوێ رۆڵی کۆمەڵایەتی هەبێ ناچار دەبێ سەرەدەری لەگەڵ دەسەڵاتی سیاسیدا بکات، خوێندنەوەی بۆ هەبێ و له دووتوێی هزری خۆیدا رووخسارەکانی دەستنیشان بکات، لەوەش گرنگتر دەبێ بتوانێ هاوسەنگییەك لەنێوان ئەو دەسەڵاته کردەکییه لەگەڵ دەسەڵاتی رەمزی خۆی بەسەر مورید و ئەو گەله خەڵکه دروست بکات که باوەڕیان پێیەتی و کەوتوونەته ژێر هەژموونی کەسایەتی رۆحانی – پیرۆزی ئەودا.

له نێو سۆفییانی کوردستاندا به کەمی قسه لەسەر دەسەڵاتی سیاسی کراوه و تێز و بۆچوونی سۆفیان لەم بوارەدا لەبەردەستدا نیه، بێگومان جەختکردنەوەی زۆربەی سۆفییەکانی ئەوێ لەسەر دوورەپەرێزی و مانەوەی سۆفیگەری له سنووری بەرهەمهێنانی هزر و نەپەڕینەوەی بۆ ئاستی دامەزراندنی سیستەمی رێکخراوەیی – تەریقەتی، وایکردووه ئەو سەرەدەرییه سنووردار‌بێ و له هەندێ باریشدا ئەگەر سۆفی رووبەڕووی دەسەڵاتی سیاسی بۆتەوه، ئەوا زیاتر له ناچاری بووه، نەك ئارەزوویەکی سۆفی خۆی.

له بنەڕەتدا سۆفی لەگەڵ دەسەڵاتی سیاسیدا رێك نایەتەوه، بەوەی که ئەم دەسەڵاته کردەیەکی دونیاییه و له زۆربەی حاڵەتدا پەیڕەوی له تەواوی بنەماکانی ئایین ناکات، بۆیه ئەوەی بخوازێ ببێته سۆڤ دەبێ پشت له دەسەڵاتی سیاسی بکات، ئەوەتا بینیمان دەگوترا مەمشادی دینەوەری کوڕی بنەماڵەیەکی دەسەڵاتدار بووه بەڵام وازی له پایەکەی هێناوه و تەرکی دونیای کردووه[١]، بێگومان ئەمەش لەو باوەڕەوه دێت که جەخت لەسەر دابڕانی نێوان سۆفیبوون و دەسەڵاتداریی وەك حەزێکی دونیایی دەکاتەوه. ئەمه تێگەیشتنی ئەبوبەکری کوڕی یەزدانیاریشه، پێی وابوو دەسەڵاتدارێتی به خراپەکارییەوه بەنده، لای ئەو له کرۆك و له رووخساردا دەسەڵاتدارێتی فیتنەگێڕییه، بۆیه له راڤەکردنی بۆ دەقی قورئانیش رایدەگەیەنێ داخوازیکردنی دەسەڵات دەکەوێته دوای خواستی لێخۆشبوونەوه[٢]، بەمەش بۆ سۆفی دەسەڵاتدارێتی دووره لەو رێگایانەی دەشێ بۆ ناسینی خودا پەیڕەویان لێ بکرێ.

بەڵام، وەك پێشتر بینیمان، سۆفیبوون لەخۆیدا پرۆسەیەکی دەسەڵاتدارانه بووه، ئەو هزرەی سۆفییەکان هەیانبوووه له بواری کرداری، له نێو ئەلقەی سۆفییاندا، پایەیەکی دەسەڵاتییانەی ئاوای دەبەخشی هەم پیرۆز و هەمیش کۆنکرێتی، که نەدەکرا به ئاسانی سنوورەکانی ببەزێنرێن؛ پیرۆز بەو مانایەی شێخی سۆفی لەنێو موریدانی پایەدار و لەنێو جڤاکەکەیدا سەروو ئاسایی(کەرامەتنوێنی) بووه، گوێڕایەڵی بۆ کەسێکی ئاوا پابەندبوونه به پیرۆزیی"دەسەڵاتی رەمزی" به مانا گشتییەکەی نەك هێزێکی کردەکی که دەشێ هەیبێ، له شێوەی ئەوەی سەرۆك خێڵ و میر و فەرمانڕەواکان له ناوچەکەدا هەیانبووه، بەهەمان شێوه

---

[١] ابن تغري بردی: النجوم الزاهرة، ج٣، ص١٧٩.

[٢] السلمی: زیادات ، ص١٤٦.

سنوورەکانیش لەو پیرۆزیەوە سەرچاوەیان دەگرت کە بریتی بوون لە ئەستەمی بوونە سۆفی و بڕینی مەقام و گەیشتن بە حاڵەکان و نواندنی کەرامەت و ...هتد.

کەواتە سۆفی لە ناوەندە کۆمەڵایەتییەکەی دەسەڵاتدارە، بەڵام لەپاڵ ئەودا دەسەڵاتداری تر هەن کە دەسەڵاتەکەیان ناونیشانیانە و هێز و توانایان وایان لێ دەکات بەسەر ئەو ناوەندە زاڵبن، بێگومان رەخنەکەی کوڕی یەزدانیاریش مانای ئەو نییە سۆفییەکانی ئەوێ ناچار نەبوونە راستەوخۆ تێکەڵ بە لۆژیکی ئەم دەسەڵاتە دونیاییە بن، بەڵکو چاوەڕێی ئەوە دەکرێ لەنێوان هەردوو دەسەڵاتدا (کردەکی و رەمزی) بەریەککەوتن ڕووبدات، ئەگەر سۆفیش دەخوازێ لەم چەشنە بەریەککەوتنە ناسنامەی ئایینی خۆی لەدەست نەدات، دەبێ دەسەڵاتە ڕەمزییەکەی، کە زیاتر بەسەر مورید و گەلی سۆفییانەوە هەیبوو (چینی تایبەت – الخاصە) وەربگێڕی بۆ دەسەڵاتێکی کۆمەڵایەتی کارا، ئەمە ئەو کاراییە بوو کە حەلاج دەینواند، بەتایبەت لە هەردوو هەرێمی چیا و جەزیرە، کە توانیویەتی هەندێك لە دەسەڵاتدارانی ئەوێ بە دەسەڵاتی رەمزی خۆی رازی بکات[1].

لەگەڵ ئەوەشدا لەوە دەچێ ئەوەی زیاتر کاری کردبێ بۆ وەرگێڕانی دەسەڵاتی ئایینی سۆفی بۆ دەسەڵاتێکی کۆمەڵایەتی، کۆمەڵ خۆی بووبێ، کۆمەڵێك کە پێویستی بەوەیە گوێڕایەڵی بۆ دەسەلات رەهەندێکی باوەڕییانەی هەبێ و جێبەجێکردنی فەرمانەکانیشی ئەرکێکی پیرۆز بێ و کەڵەکەکردنی سەرمایەیەکی ئایینی پێویست بۆ ژیانی دوای مەرگ بێت. بێگومان پێکهاتەی خێڵەکی جڤاکی کوردی رێگەی بۆ ئەم پرۆسەی وەرگێڕانە خۆشکردووە، چونکە لە پێکهاتەی ئاوادا – ئبن خەلدونی هزرڤان گوتەنی – ئەوکاتەی ئایین یەکانگیری دەمارگیریی دەبێت هەم قەیرانە نێوخۆییەکانی سیستەمە کۆمەڵایەتییەکە چارە دەکات و هەمیش لە بەرامبەر بە ئەویتری دەرەکیدا پتەو و بەهێزی دەکات[2]، ئەمە رێك لە هەڵوێستی دوو لە سەرۆکانی کورد لە سۆفی عەلی کوڕی شیلوەیە لە سەدەی چوارەمی کۆچیدا دەردەکەوێ؛ دەڵێن ئەوان لە خۆشەویستی ئەو سۆفییە هەریەکەیان کچی خۆی و هەزاران سەرە مەڕی پێشکەش کردووە[3]. ئەو کارەی ئەم دوو سەرۆك خێڵەش، لە چوارچێوەی ترادیسیۆنی باوی کۆمەڵایەتی، ئاماژەیە بۆ بەخشینی "سەرمایەی رەمزی – شەرەف" و "سەرمایەی ئابوری" خێڵەکانیان، ئەم دووانەش لە سەرەکیترین ئەو کۆڵەگانەن کە قەوارەی خێڵی لەسەر بونیادنراوە و دانی بەدەستی شێخی سۆفی مانای گوێڕایەڵی تەواوە بۆ ئەو کەسە و رازیبوونە بەهەر بڕیارێك کە لەو دەربچێ.

بێگومان ئەو متمانەیەی سۆفی لەنێو کۆمەڵدا دروستی کردووە، کاریگەریی هەیە بەسەر ئەو ئەرکەی بە شێخی سۆفی دەسپێردرێ، ئەویش رۆڵی نوێنەرایەتی کردنی کۆمەڵە

---

[1] بگەڕێوە بۆ : الأصطخري: مسالك، ص٩٠. الجيهاني: أشكال، ص١٢٣.

[2] المقدمة، ج٢، ص ص٥٢٧-٥٢٨.

[3] ابو الحسن ديلمي: سيرت، ص٢٠٣. محمد معصوم شيرازي: طرائق، ج٣، ص٤٨٩.

لەبەرامبەر بە دەسەڵاتی سیاسیدا، سۆفی چاوەڕێی ئەوەی لێ دەکرێ لە هەر قەیرانێکی نێوان ئەم دوو لایەنە رۆڵی چارەسازی هەبێ، بەتایبەت پاراستنی کۆمەڵ لە جەور و ستەمی دەسەڵاتداران، بەمەش دەبێ سۆفی لە حاڵەتی رووبەڕووبوونەوەی ئەم دەسەڵاتدارانە دابێ. لە زەمینەی کوردیدا، نموونەی چەند رووبەڕووبوونەوەیەکمان لەبەردەستدایە، رەنگە هەرە دیاریان هی ئەبوبەکری کوڕی مەمشادە لەگەڵ سوپای "زەیارییەکان – الزياريون"، لە کاتی هێرشیان بۆ سەر شاری دینەوەر لە ساڵی (٣١٩ك/٩٣١ز)و ئەو کوشتار و وێرانکاریەی بەسەر شارەکەیان داهێناوە[١]، بەپێی مەسعودی مێژوونوس(م٣٤٦ك/٩٥٧ز)، ئەو سۆفییە خۆی و قورئانەکەی دەچێتە بەردەم سوپاکە و داوایان لێ دەکات دەست لەو کوشتارە هەڵگرن[٢]، بێگومان هەڵبژاردنی سۆفی وەك نوێنەری شارێك دەریدەخات چەندە پیرۆزی و سەرمایە رەمزیەکەی هەژموونی بەسەر فەزای شاردا هەبووە، وەك پێشتریش بینیمان هەمان ئەو هەژموونەی لەڕووی ئایینیەوە هەبووە و دەیتوانی بڕیار لەسەر چارەنووسی کەسانێك بدات لەگەڵ تێگەیشتنی ئەو لە سۆفیگەری رێك نەدەهاتنەوە و لە شاردا دەری دەکردنە دەرەوە[٣]، بۆیە ئەو نوێنەرایەتی کردنەش ئاماژەیە بۆ متمانەی سۆفی بە دەسەڵاتی خۆی بۆ رازی کردنی هێزێك کە رەنگە سەنگێك بۆ پیرۆزی سۆفی و دەسەڵاتەکە دانەنێ. هەرواش دەرچوو؛ بە قسەی هەمان مێژوونوس بێ کوڕەکەی مەمشاد لەلایەن زەیارییەکانەوە سەری پەلدرا[٤]، شاریش کەوتە بەردەم هێرش و دووچاری کاولکاری و ماڵ وێرانی زۆر دەبێتەوە. لێرەوە دەتوانین بڵێین ئەگەر سۆفی توانیویەتی هەژموونی بەسەر دەسەڵاتی نێوخۆییدا هەبێ، ئەوا هێشتا نەیتوانیوە هەمان هەژموونی بەسەر دەسەڵاتی سیاسی وەك گشتێك لە زەمینەی ئیسلامی هەبێ، بەتایبەتی کە هێشتا سۆفیگەری خۆی خەسڵەتی هەمەگیری نەبوو.

بێگومان لەگەڵ برەوسەندن و بەرفرەبوونی سۆفیگەری، ئەو هەڵوێستە سیاسییەش – ئەگەر دەیویست لە زەمینە کۆمەڵایەتییەکاندا بەردەوامیی بە بوونی خۆی بدات – دەبووا بە بڕیارەکانیدا بچێتەوە و بە جۆرێك لە گوێڕایەڵیەوە سەرەدەری لەگەڵ گەورە سۆفییاندا بکات، لەگەڵ باباطاهری هەمەدانی و یاوەرەکانی لە بەردەم ئەو هەمەگیربوونەی سۆفیگەری و هەژموونی بەسەر کایەی سیاسی گشتگیر داین، کایەیەك کە دەچێتە نێو ئەو بازنە باوەڕداریەی تێیدا شێخی سۆفی دەسەڵاتی خۆی پیادە دەکات. راوەندی دەگێڕێتەوە کاتێك طوغرل بەگی سەلجوقی لە هەمەدان رووبەڕووی هەریەك لە باباجەعفەری هەمەدانی، شێخ حەمشا، باباطاهر هەمەدانی بۆتەوە، دەستی ماچ کردوون و داوای نزا و پاڕانەوەی لێ کردوون، لەو کاتە باباطاهر

---

[١] بۆ زانیاری زیاتر لەسەر ئەم رووداوانە بگەڕێوە بۆ: الأصفهاني: تاريخ سني ملوك الأرض و الأنبياء، منشورات دار مكتبة الحياة، بيروت، ١٩٦١ ،ص ١٥٩. زرار صديق توفيق: الكورد، ص ص١٥٢–١٥٥.

[٢] مروج، ج٤، ص٣٧٩–٣٨٠.

[٣] بگەڕێوە بۆ بەشی سێیەمی ئەو توێژینەوەیە.

[٤] مروج، ج٤، ص٣٨٠.

پرسی چۆنییەتی هەڵسوڕاندنی کاروباری جڤاکی ئیسلامی لە سوڵتان کردووە، ئەویش رایگەیاندوە ئەوە دەکات کە بابای سۆفی پێی بڵێ. باباطاهریش لە چوارچێوەی دەقی قورئانییەوە ئامۆژگاری دەکات و داوای لێ دەکات بەپێی ئایەتی {خودا فەرمان بە دادپەروەری و چاکە دەکات}[١]، فەرمانڕەوایی بکات[٢].

بێگومان ئەو بەسەرهاتە ئاماژەیە بۆ پایەی باڵای سۆفی لە دیدی سوڵتانێکی بەهێزی وەك طوغرل بەگەوە و باڵادەستیی بەسەر بڕیاربەدەستانی سیاسیدا، هەروەها رەنگدانەوەی ئەو تێڕوانینەیە کە سۆفی بۆ شێوەی ویستراوی دەسەڵات هەیەتی. لەلایەکی ترەوە بەکارهێنانی دەقی قورئانیی لەلایەن سۆفی وەك ئامرازێکی گوزارشتی شەرعی – وەك توێژەرێك وایلێکدەداتەوە[٣]– ئاماژەیەکی روونە بۆ ئەو فەرهەنگە سیاسییە شەرعییەی هەردوولا (دەسەڵاتدار، سۆفی) لەسەری کۆکن و پێیەوە پەیوەستن، ئیدی ملکەچی دەسەڵاتدار بۆ بابا و بەکارهێنانی پەیڤی ئایینی وەك دەنگ و گوتەی خودایی، جیهانێکی خەیاڵیی پیرۆز دەخولقێنێ و شەرعییەتی پێ دەدات.

ئەو نموونانە بەمانای ئەوە نییە سۆفی هەموو جارێك چۆتە ژێر باری داخوازییەکانی جڤاك لە دەسەڵاتی سیاسی، بەتایبەتیش ئەوکاتەی، بە بەهانەی ئەو پابەندیەی بە دەسەڵاتی خوداییەوە هەیەتی، هەموو سەرەدەریەکی لەگەڵ دەسەڵاتی سیاسی رەتکردۆتەوە؛ بۆیە ئەگەر دەبینین خەڵك دەچنە لای کەسێکی وەك ئەبو محەمەدی شەنبەکی تا دەسەڵات ڕازی بکات هاوکارییان بکات، ئەو داخوازی خەڵکەکە پشتگوێ دەخات و ڕایدەگەیەنێ دەبێ هەر داواکارییەکی مرۆڤانە لە چوارچێوەی لۆژیکی پەیوەندیی نێوان مرۆڤ و خوداوە بێ؛ مرۆڤێك کە، بۆ پێویستیەکانی چاوی لە ئاسمانە نەك لە دەستی خەڵك و خودایەکیش کە ئاگاداری مرۆڤەکانە[٤]، ئەمە جۆرێکە لە پەیوەندی – بە پێی ڕاڤەی باوی ئایینی – وا لە خەڵك دەکات پێویستیان بە دەسەڵاتدار نەبێ بۆ فەراهەمکردنی داواکارییە ژیانییەکانیان و پشت بە توانا و قەدەری خودایی ببەستن، ئیدی شەنبەکی سۆفییان ئامۆژگاری دەکات خۆیان لەو کەسانەش بەدوور بگرن کە حەزی دەسەڵاتیانەیان هەیە و بەو ئاڕاستەیە کار دەکەن[٥].

هەرچۆنێك بێت لەوە ناچێ جڤاك بەوە رازی بووبێ ئەرکی سۆفی لەبواری دەسەڵاتدارێتیدا لەچوارچێوەی نێوەندگیریدا بمێنێتەوە و تەنیا دەسەڵاتەکەی رەمزیی – ئایینی بێ، بەڵکو – کەم تا زۆر – کاری کردووە بۆ بە کرداری کردنی ئەو دەسەڵاتە، بە

---

[١] { إن الله يأمر بالعدل و الإحسان}، سورة النحل، الآية(٩٠).

[٢] راحة الصدور، ص ص٩٨-٩٩.

[٣] حميد دباشي: شرايط تاريخى تصوف ايراني در عصر سلجوقي، در: ميراث تصوف، ج١، ص١٩٤-١٩٥.

[٤] التادفي: قلائد الجواهر، ص ٨٠. الوتري: روضة الناظرين، ص ٢٧. النبهاني: جامع كرامات الأولياء، ضبطه و صححه: عبد الوارث محمد علي، ط ٢، دار الكتب العلمية بيروت، ٢٠٠٢، مج١، ص٣٨٨.

[٥] الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص١٩٥.

دەستەواژەیەکی تر ئەو پێویستییە بە دەسەڵاتی رەمزی سۆفی و نواندنی دەسەڵاتەکەی لەبەرامبەر بە دەسەڵاتی سیاسی – کردەکی، لە یادەوەری دەستەجەمعیدا جێگیر دەبێ و پرۆسەی وێناکردنی سۆفی سەرکردە دەست پێدەکات، پرۆسەیەك کە هەم گەلی سۆفییان و هەمیش ئەو ناوەندە کۆمەڵایەتی و گرۆ ئایینیەی پابەندی پیرۆزیەکانیانن کار بۆ مەیسەربوونی دەکەن. بێگومان ئەو کایە ئایینیەی رێگە بەو رۆڵەی سۆفی بدات " جیهادکردن"ە، بە تایبەت ئەو رووخسارەی کە بریتییە لە جەنگان لەگەڵ دژە دینان و هەوڵی بڵاوکردنەوە و چەسپاندنی بنەماکانی ئەو دینە. بەڵام ئەو چاوەڕوانییە لە جیهادی سۆفی رووبەرووی تێزێکی بنەڕەتی ئەوان دەبێتەوە، کە جیهادی لە دووتوێی جەنگان و بەرەنگاربوونەوەی ئارەزووە دەروونییەکان جێ کردۆتەوە وەك لە باسی هزری بابا طاهردا بینیمان، ئیدی لەوێدا جیهادکردن شەڕی دەروونە، وەك دوژمنی سەرسەختی مرۆڤەکان و ئەو هێزە تاریکەیە کە ئەو مرۆڤانە بەرەو کوفر و لەڕێ لادان دەبات[1].

بەڵام ئەو یادەوەریەی ئاماژەمان بۆ کرد، کار دەکات بۆ گۆڕینی ماناکانی جیهاد بۆ جیهادێکی کردەکی و بەرجەستەکردنی کەسێتی "سۆفی موجاهید"، کە دەتوانێ لە بری دەسەڵاتداری سیاسی رێبەرێتی جڤاك بکات، تەنانەت گۆڕانی کۆمەڵایەتی – ئایینی بەرچاو چێ بکات. لە دەقە مێژووییەکانی تایبەت بە قۆناغی لێکۆڵینەوەکە شتێکی ئەوتۆمان لەسەر نموونەی سۆفی موجاهید لە پانتایی کوردیدا دەست نەکەوتووە، بەڵام دەقەکانی دواتر و لە نێو دەقە ئایینیەکاندا وێنەی لەمجۆرە سۆفییانەمان هەن، وەك لە حاڵەتی پیرۆز شاە زەرین کولاە کوردی سنجانی باپیرە گەورەی شێخ صەفیەدینی ئەردەبیلیدا بینیمان، کە نەك هەر بەتەنها سۆفی بووە، بەڵکو سەرکردەی سوپای کوردەکانیشە لە شەڕکردنیان دژ بە زەردەشتیەکانی هەرێمی ئازربێجان و بە موسڵمانکردنیان[2]، بێگومان شەڕەکانی شاەخوشین لەگەڵ چەندان گروپی لەڕێلادەر و دەرچوو لە ئایینی دروست[3]، دەچێتە نێو هەمان چوارچێوە. لە هەردوو نموونەدا ئەوەی بەرچاو بێ مێژوویی و نامێژوویی و راستی و ناڕاستی رووداوەکان نییە، ئەوەندەی بەهای رووداوەکانە لە دامەزراندنی باوەڕ لە ئاستی دەستەبژێر (سۆفی خۆیان) و کۆمەڵ (لێرەدا پەیڕەوانی تەریقەتی صەفەوی و ئەهلی هەقەکان وەك نموونە). ئەمە جەختکردنەوەیە لەسەر ئەوەی پێی دەگوترێ رێبەری رۆحانی، کە هەر تەنها رێبەر و کەسایەتییەکی ئایینی نییە و باوەڕداریشی هەر بە قسە نییە، بەڵکو کار و گوفتارە.

---

[1] بۆ وردەکاری زێتری ئەو تێزەی سۆفییان لەمەڕ جیهادکردن بگەڕێوە بۆ: محمد الرحموني: الجهاد، ص ص١١٦-١٢١.

[2] ابن بزاز: صفوة، ص٧٢.

[3] سەرئەنجام، ل١٩، نعمه الله جیحون آبادي: شاهنامه، ص ص٢٧٩-٢٩٧. و.ئیڤانۆڤا: پێڕەوانی راستی، ل-١٦٠-١٦١.

هەر ئەمەش وادەکات ببنە کەسی سەرووی شوێن و کاتەوە و لە نێو مێژووی ئایینیدا ئەو بەردەوامییەیان هەبێ.

٤- سۆفیگەری و بەرهەمهێنانی پیرۆزیی لە ئاستی میللیی

بەخشینی ئەرکی کۆمەڵایەتی بە سۆفیگەری، بەوە ناوەستێ پەیوەندیی ناوەندە کۆمەڵایەتییەکە بەو کەسایەتییانە لە چوارچێوەی سەرسام بوون و پەیڕەوکردنی ڕێبازەکەیان لە باوەڕداری و بەکاربردنی پێگە ئایینیەکەیان وەك کردەیەکی دەسەڵاتییانە بمێنێتەوە، بەتایبەت کە تێگەیشتنی کۆمەڵایەتی هەمان ئەو تێگەیشتنە نابێ کە ئەوان بۆ خۆیان و هزرەکەیان هەیانە. بەشە زۆرەکەی کۆمەڵ لە ئاستی رووخساری دەرەوەی دیاردەکە دەمێنێتەوە و دەکەوێتە ژێر کاریگەریی دەرکەوتەکانی، جا چ هەڵسوکەوتی رۆژانەی سۆفی بێت، یانیش جۆری بەرهەمهێنانی بۆ پیرۆزیی و وێناکردنی پەیوەندیان بە بواری خودایەتی و نواندنی کردەکییانەی ئەو پەیوەندییە بێت.

لێرەوە ئەوان کۆمەڵێك ئەرك دەخەنە سەر شێخی سۆفی، کە ئاماژەن بۆ متمانە و چاوەڕوانی کۆمەڵایەتی لە رەهەندی پیرۆزی کەسێتییەکەی، ئەمەش زیاتر خۆی لە خوێندنەوەی میللییانەی کردەی کەرامەتنوێنی دەبینێتەوە؛ ئەو رەهەندەی نەك هەر وەك کەسێکی چاکساز و رێنیشاندەر لە بواری ئایینی – رەوشتیدا نیشانیان دەدات، بەڵکو لەو کارانەشیاندا لە کەسانی تری وەك فەقیە و واعیز جیاواز دەبن. ئەگەر سۆفی توانای نواندنی کەرامەتی بە تەنیا یانیش لە نێو بازنەی پەیڕەوکارانیدا هەیە، ئەوا دەبێ هەمان کردار لە بەرژەوەندی ناوەندە کۆمەڵایەتییەکە ئەنجام بدات، ئەوەی ناچار بەو کارەشی دەکات هەر ناوەندەکەیە؛ ئەوەتا کاتێ خەڵکی کرماشان دووچاری مەینەتی وشکە ساڵی و بێ بارانی دەبنەوە، هانا دەبەنە بەر شێخێکی سۆفی تا بۆیان بپاڕێتەوە و باران بباریێ[1]، هەروەها دەبینین هەندێك لە شێخەکان ئەرکی نوژداریان دەخرێتە پاڵ و نەخۆش چاك دەکەنەوە[2]، دەشڵێن شەنبەکی هەردوو جۆری نەخۆشی دەروونی و جەستەیی چارەسەر دەکرد[3]. ئەمەش ئاماژەیە بۆ باوەڕی رەهای خەڵك بەو شێخانە و لە قۆناغە درەنگەکانی هزرەکەدا و تا ئێستاش چاککردنەوەی نەخۆش دەبێتە ئەرکێکی سەرەکی شێخی سۆفی، بێگومان ئەمەش لە بنەڕەتدا لەو وێنایەوە سەرچاوە دەگرێ کە سۆفی خۆی پزیشکی خۆیەتی و توانیویەتی دەروونی لە خواروخێچییەکانی دونیا دەرباز بکات، ئیدی ئەوکارەی بۆ چارەکردنی هەم دەردە کۆمەڵایەتییەکان و هەمیش نەخۆشییە فسیۆلۆژییەکان دەخرێتە گەڕ[4]، تا وایلێدێت

---

[1] الأنصاري: طبقات الصوفية، ص٣٧٤.

[2] سبط ابن الجوزي: ذيل، ص٣٨٠.

[3] الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص١٩٦. الوتري: روضة الناظرين، ص٢٦.

[4] لەمبارەوە بگەڕێوە بۆ: Louis Massignon: Essai, p. 103.

باوەڕبوون بە پیرۆزیی شێخ تەواوی سنوورەکانی باوەڕداری دەبەزێنێ و ئەو پیرۆزییە هەژموونی ڕەهای بەسەر خەڵکەکەوە دەبێ و بەو شێوەیە ئاڕاستە دەکرێ کە ئەوان دەخوازن.

ئەرکی کەرامەتنوێنی – کۆمەڵایەتیانەی سۆفی هەر لەو قۆناغەدا نابێ کە ئەو لەژیاندایە و بە مردنی کۆتایی نایەت. بەدەستەواژەیەکی تر وەنەبێ مەرگی سۆفی دواین خاڵی مێژووی ئامادەیی ئەو بێ لە زەمینەی کۆمەڵایەتیدا، بە پێچەوانەوە دەقەکان پێمان دەڵێن لەوێوە مێژوویەکی تری ئایینی دەست پێ دەکات کە ئەو زەمینەیە ڕووداوەکانی دەستنیشانکردووە و ڕەنگدانەوەی هەمان پرۆسەی بەرهەمهێنانی پیرۆزییە لە ئاستە گشتگیرەکەیدا، ئەو ئاستەی تیایدا مەرگی سۆفی سەرەتایەکە بۆ نواندنی کەسێتی نائاسایی و پیرۆزکراوی سۆفییانە بەتایبەت توانا کەرامەتیەکانی، لە پێناو بەردەوامیدان بەو شێوە باوەڕە ئایینیەی لە ساتی زیندوو بوونی ئەودا لە ئارا بووە. بەجۆرێك کە پیرۆزیی شێخ و جێکردنەوەی لە چوارچێوەی ڕۆڵێکی دیاری کۆمەڵایەتی بەو مەرگە کردەکیە کۆتایی نایەت، بەڵکو ئەمە خاڵی دەستپێکی پەیوەندییەکی تری نێوان ناوەندە کۆمەڵایەتییەکە و یادی ئەوە.

بەر لە هەموو شتێك، مەرگی سۆفی ڕووداوێکی ئاسایی نییە؛ ئەمە مەرگی کەسێکە وا وێناکراوە بوونێکی ئەزەلیانەی هەبووە، بەومانایەی چاوەڕێی ئەوە نەدەکرا کەسێك ئەوەندە ڕۆحانی و پیرۆز بێ، وەك خەڵکێکی ئاسایی کۆتایی پێ بێ، بۆیە کە دەمرێ باوەڕی میللی دەیەوێ وەك دیاردەیەکی نائاسایی – ئایینی بیخاتەڕوو، ئەوەتا دەڵێن بە مردنی ئەبوبەکری هاواری نەك هەر مرۆڤەکان بەڵکو جنۆکەکانیش بۆی گریاون و خەڵك گوێی لە فیغانیان بووە[1].

بێگومان ئەستەمی قەبوڵکردنی مەرگی سۆفی وا دەکات ئەو شوێنەی لێشی دەنێژرێ، کە گۆڕەکەیەتی، لە هی خەڵکی تر جیاواز بێ، خەڵك دێنە سەری و ئەو سەردانەش تێکەڵ بە سرووتی کۆمەڵایەتی دەبێ؛ وەك ئەوەی دان نەنێن بە مەرگی واقیعییانەی سۆفی و هەوڵبدەن نا واقیعیانە بە زیندوویی بهێڵنەوە. لێرەوە دەبینین گۆڕی زۆربەی ئەو گەورە سۆفییانەی بە درێژایی بەشەکانی توێژینەوەکە باسمان کردوون، لەدوای خۆیاندا مەزارگای ناوەندە کۆمەڵایەتییەکە بوونە[2].

ئەوەی جێگەی تێبینییە هەر خەڵکە ئاساییەکە نا، بەڵکو لە نێو دەستەبژێریشدا، بەتایبەت ئەوانەی سۆفیگەریان وەك کایەیەکی ئایینی پێ قەبوڵ بووە، هەمان هەڵوێستیان لەو گۆڕانە هەبووە و سەردانیان کردوون[3]. نەك هەر ئەمە بەڵکو لە قۆناغی درەنگی مێژووی سۆفیگەری، دەڵێن سۆفییەکان بەر لە مردنیان کردەی پیرۆزکردنی گۆڕی داهاتووی خۆیانیان دەست پێکردووە، وەك لەلای هاواری دیارە؛ ئەو هێشتا لەژیانە رایدەگەیەنێ شوێنی ناشتنی

---

[1] الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص١٩٣.

[2] بڕوانە پاشکۆی ژمارە (٣).

[3] بۆ نموونە: السمعاني: التحبير،ج١، ص٢٣٦. السلفي: معجم، ص٣٤٢.

پیرۆزیەکی رەهای دەبێ، ئەوەی سەردانی ئەو شوێنە بکات ئاگری دۆزەخ نایسوتێنێ[1]. باوەڕی لەوجۆرە نەك هەر ئەرکی گۆڕ دەگۆڕێ، بەڵکو کار بۆ دامەزراندنی شێوەیەکی تازەباوی باوەڕداری دەکات، کە سەرباری متمانەی تەواو بە کەسی سۆفی سنووری ئەو بازنە بەرتەسکەی شەریعەت دەوری ژیانی مرۆڤەکانی پێداوە فراوان دەکات.

راگرتنی یادی ئەو شێخانە لە میانەی پیرۆزکردنی گۆڕەکانیان هەر لە چوارچێوەی باوەڕبوون و رێزگرتن و هەوڵی بە نەمری هێشتنەوەی کردەوەکانیان نامێنێتەوە، بەڵکو کۆمەڵێك ئەرکیشی دەخرێتە پاڵ، کە رەنگە لە ژیانی بەر لەمەرگیدا بۆی ئەنجام دابن، ئەو ئەرکانەش جەخت لەسەر تێگەیشتنی ئەوان لە نەمری و ئامادەیی سەروو مەرگی دەکەنەوە، لەو بارەدا هەڵوێستی خەڵکی ورمێ لە گۆڕی گەورە سۆفییەکەی شارەکەیان ئەبوبەکری کوڕی یەزدانیار نموونەیەکی گرنگە؛ سیلەفی دەگێڕێتەوە: ((لە ورمێ پیاوێکی خێزاندار هەبوو، سەد دیناری هەبوو لە شوێنێکدا شاردیەوە و سەفەری کرد. کە گەڕایەوە شوێنەکەی نەدۆزیەوە، بۆیە چووە لای گۆڕی شێخ ئەبوبەکری کوڕی یەزدانیار و دوو ڕکات نوێژی کرد و دەستی بە گریان و پاڕانەوە لە خودا کرد، چاوی چووە خەوەوە و لە خەوندا أبو بکری بینی پێی گوت برۆ فلانە شوێن و پارەکەت ببەوە. کابرا بەئاگا هات و چووە شوێنەکە و ئەو پارەی حەشاری دابوو دۆزیەوە))[2].

رووی ناوەوەی ئەو گێرانەوەیە پێمان دەڵێ مرۆڤەکان لەلای گۆڕی شێخانی سۆفییەوە، دەچنە نێو هەمان بازنەی پیرۆزی کە ئەمانی تێدایە و لە دەرەوەی ئەو تەرزەی شوێندان کە لە ژیانی رۆژانەیاندا تێیدان. گۆڕی کوڕی یەزدانیار و هاوشێوەکانی، ئەو پانتاییە شوێنییەیە کە بەسەر تەواوی شوێنە ئاساییەکان ڕادەگات و لە نەناسراوەوە دەیانکاتە ناسراو و پیرۆزیی خۆی بەسەریاندا دەپرژێنێ. هەر بۆیە ئەو "شوێنە – گۆڕە" دەبێتە یەکەیەکی رۆحانیی جێگیر و سەنتەرێك کە بەپێی پێداویستیی رۆژانە کارا یاخود نا کارایە، بەڵکو ئەمە شوێنی سەرەکی زانینی راستییەکانە، کە بوونێکی حەقیقەتییانەی هەیە و تەواوی شوێنەکانی تری دەوروبەری درێژبوونەوەیەکی بێ شێوەی ئەون[3].

بێگومان ئەو پیرۆزیەی شوێن دەیکاتە ئەو پانتاییەی ئەرکە کۆمەڵایەتییەکەی تێدا بە ئەنجام دەگەیەنرێ، هەروەها ئامادەیی سۆفی لەوێدا – کە ئامادەییەکی وێناکراوە – بەرجەستە دەبێ و خەسڵەتی واقیعییانە بە کردەوەی دوای مەرگی ئەو دەبەخشێ. ئیدی ئەوکاتە شوێنەکە رەهەندە زەمەنییەکە دەبەزێنێ و پەیوەست نابێ بە ماوەی کورتی پاش مردن، بەڵکو لە ماوەی درێژی مێژوویيدا خەسڵەتە پیرۆزییەکەی لەدەست نادات، وەك لە هەڵوێستی شێخ صەفیەدینی ئەردەبیلی لە گۆڕی هەمان سۆفی، واتا ئەبوبەکری کوڕی

---

(1) التادفي: قلائد الجواهر، ص٧٨. الشعراني: طبقات، ص١٩٦.

(2) معجم، ص١١٥.

(3) لەبارەی ئەو مەغزایانەی شوێنی پیرۆز، لە مێژووی ئاینی بەگشتی، بگەڕێوە بۆ: مرسيا الياد: المقدس و المدنس، ترجمة: عبد الهادي عباس، دار دمشق، دمشق، ١٩٨٨، ص ص٢٥-٥٣.

یەزدانیار، دوای تێپەڕبوونی نزیکەی چوار سەدە بەسەر مەرگی ئەوەی یەکەم[١]، یان لە هەڵوێستی دەسەڵاتدارانی مەغۆلی لە گۆڕی ئەبولوەفا[٢]، بەڕوونی دیارە. تەنانەت مانەوەی هەندێك لەو گۆڕانە بە پیرۆزی تا ئەو رۆژگارەی ئێستامان، وەك – ئەوەندەی ئاگادار بین – گۆڕی باباطاهری هەمەدانی لە هەمەدان[٣]، گۆڕی شێخی هەکاری لە گوندی دێرەش نزیك بە "ئامێدی – العمادیە"[٤]، گۆڕی ئەبولوەفا لە بەرامبەر بە شاری کوت لە بەری رۆژئاوای دیجلەوە[٥]، بەڵگەیەکی ڕوونە لەسەر پرۆسە پیرۆزکردنەکە بە گشتی، بە تایبەت دامەزراندنی شوێنی پیرۆز وەك نەگۆڕێکی دەرەوەی زەمەن.

دواجار، ئەو ئاڕاستەیەی خوێندنەوەی کەسێتی سۆفی، چاوەڕێی ئەوەی لێ دەکرێ کاریگەریی بەسەر جۆر و شێوەی ئەو هزرەی لەپاشی دەمێنێتەوە هەبێ، بەتایبەت لە قۆناغە درەنگەکانی مێژووی دیاردەکە، کە ئەو پابەندیە هزرییەی لەسەرەتادا هەیبووە نایمێنێ. هەر بۆیە لەم روانگەیەوە دەشێ بە کۆمەڵایەتیکردنی سۆفیگەری وەك مەترسییەك بەسەر توانای کایە ئایینیەکە لە خۆبەرهەمهێنان و گەشەسەندنی ناوخۆیی و هێشتنەوەی لە سنووری رووخسارە سەرەکییەکانی ببینین، لایەنی کەم لە روانگەی ئەوانەی بەتوندی پابەند بە سنوورەکانن.

لە بەرامبەردا، بە کۆمەڵایەتیبوون و رازی بوون بەو رۆڵەی لەو ئاستەدا بە سۆفی دەبەخشرێ، رێگە خۆشکەرە بۆ جێگیربوونی سۆفیگەری وەك شێوە باوەڕێکی هەمەگیر، بەتایبەت ئەو کاتەی زێتر رەهەندی کەرامەتنوێنی – کۆمەڵایەتی زەق دەبێتەوە و پەیوەندیی نێوان کەسێتی سۆفی و ئەرکی کۆمەڵایەتی وێنای میللیی ئەو دەباتە پلەیەکی باڵاوە. بەمەش لە قۆناغەکانی دواتر متمانەی کوردان بە شێخەکانیان دەبێتە بابەتێکی ئایینی سەرنج ڕاکێش[٦]. بێگومان ئەمەش کاریگەریی دوورمەودای لە مێژووی بیروباوەڕی کوردیدا دەبێ، لە گۆڕینی سۆفیگەری لە دیاردەیەکی ئایینیەوە بۆ ئایینێك لەخۆیدا.

---

[١] ابن بزاز: صفوة، ص ص٧٦٣–٧٦٤.

[٢] رشید الدین فضل الله: تاریخ مبارك غازانی – داستان غازان خان، بتصحیح و اهتمام: کارل یان، مطبعة ستیڤن اوستن، هرتفورد،١٩٤٠، ص١٤٣، ٢٠٣–٢٠٤.

[٣] V.Minorsky: Baba – Tahir, EI, Vol.I, P.841-842

[٤] أنور المائي: الأكراد، ص ٧٥–٧٦.

[٥] مستەفا جەواد: هۆزی لەبیرکراوی گاوان، ل٥٠.

[٦] هەر بۆ نموونە بڕوانە: الغزالي: إحياء، ج١، ص٨٣. المناوي: فيض القدير، ج٤، ص١٨٥.

ئەنجام

سەرهەڵدان و جێگیربوونی سۆفیگەری لە پانتایی کوردی لە چەند سەدەی یەکەمی کۆچیدا، مێژووی گەشەسەندنی ئایینی بە ئاڕاستەیەکی جیاوازدا بردووە و لە زۆر باردا تێگەیشتنی مرۆڤەکانی ئەوێ بۆ باوەڕ و باوەڕداری لە قالب داوە. بێگومان ئامادەیی ئەو دیاردە ئایینیە، کەم تا زۆر، پەیوەست بووە بەو بزاوت و ڕێبازە ئیسلامییانەی لە پانتاییەکەدا چالاك بوون، بڕێك لەو بزاوتانە لە ماوەیەکی دیاریکراوی زەمەنیدا سەرهەڵدان و سنووری تەشەنەکردنی بەرزەفت کردووە. هەندێکیشیان لەگەڵ تێگەی ئایینی خۆیاندا گونجاندویانە و لەو ڕێگەیەوە خۆیان بەیان کردووە، سۆفییەکانیشی – تا ئەو کاتەی ویستویانە لە پانتاییەکەدا ئامادەییان هەبێ – پەیوەست بوون بەو بزاوت و دەرکەوتانەوە و وەك پاشخانێکی شەریعەتیی لە گوزارشتکردنیان لەو حەقیقەتەی بانگەشەیان بۆ دەکرد، بەکاریان هێناوە.

دەستپێکی سۆفیگەری لە وڵاتەکەدا تەمومژاوی و ناڕوونە، ئەگەرچی چەند کەسایەتییەکی وڵاتەکەمان هەیە لە دەستەی یەکەمی سۆفییانی جیهانی ئیسلامی نزیك بوونە،ئەوان لەلایەك هیچ پەیوەندییەکی تەواوکاری لە نێوانیان نییە و بەرهەمە هزرییەکانیان نادیارە، کەچی لەلایەکی ترەوە هەندێکیان لە نێو یادەوەری جڤاکدا پارێزراون و بەشێك لەو خەیاڵدانەیان پێکهێناوە کە کولتووری ئایینی کوردی کاری پێ کردووە. لەگەڵ ئەوەشدا بۆمان دەرکەوت کە ئەو شوێنەی کوردستان کە بۆتە بنکەی سەرەکی سەرهەڵدانی سۆفیگەریی، ڕۆژئاوای هەرێمی چیایە، ئەوێ بە هۆی نزیکی لە بنکەکانی دەرکەوتنی سۆفیگەری لە عێراق و خوراسان، لە

زووەوە پەنجەی لەگەڵ دیاردەکەدا نەرم کردووە و برەوی پێداوە. دیارە شاری دینەوەریش لە سەرووی ئەو شارانەوە دێت کە ئەو لەخۆگرتنەی سۆفیگەری تێدا دەبینرێ.

لە دینەوەر سۆفییەکی وەك مەمشاد توانیویەتی جۆرە بەرنامەیەك دابڕێژێ بۆ هاوکاری ئەو کەسانەی دەخوازن ببنە سۆفی و لە چوارچێوەی ئەو دیاردەیەدا خۆیان بناسێنن، جا چ پابەندی بێت بە شەریعەت، یاخود نواندنی رەفتاری دروستی سۆفییانە یانیش تێگەیشتن بێ لە چییەتی سۆفیگەری لە میانەی چڕ کردنەوەی لە چوارچێوەی خوداناسییەوە. دواجار ئەو بیروبۆچوونانەش لە نێو شارەکەدا پەیڕەوکاریان هەبووە و لەسەر دەستی ئەودا چەندان کەس هاتوونەتە نێو ئەو بازنەیە ئەوێ تادرەنگانێك بۆتە شاری سۆفییان.

لە کرماشانیشدا، ئەگەرچی ژمارەی ئەو کەسانەی بوونەتە سۆفی کەمن، بەڵام هەریەك لە مظەفەر و ئیبراهیمی کوڕی شەیبان توانیویانە هزرەکە بە ئاستێکی بەرز بگەیەنن، ئەوەی یەکەمیان لە رێگەی جەختکردنەوە لەسەر سۆفیگەری هەژارانە و رەفتاری رۆژانەی سۆفییان و چۆنییەتی بەرزەفتکردنی دەروونی مرۆڤانە توانیویەتی مانایەکی نوێ – لە شارەکەدا – بە خوداناسیی ببەخشێ، سۆفی دووەمیش هەم برەوی بەو مانایە داوە هەمیش وەك کەسێکی خودان هزری سۆفییانە دەرکەوتووە.

لە هەندێ شاری تری هەرێمەکە (بەتایبەت نەهاوەند و حولوان)، سۆفی دەرکەوتوون، بەڵام بەبەراورد لەگەڵ دوو شارەکەی تر، لەڕووی ژمارە و بیروڕادا، کەمتر کاریگەریان جێهێشتوە

لە هەرێمی جەزیرە، کەبەشێکی بنەڕەتی کوردستانی پێکدەهێنا، سۆفیگەری بە بەراورد لەگەڵ هەرێمەکەی تردا، بەکەمی سەری هەڵداوە، ئەمەش بەکاریگەریی هەژموونی ئیسلامی خەواریجیەوە بووە، ئەو شێوە ئیسلامەی پتر رۆحێکی شۆڕشگێڕانەی هەبووە و کاری لەسەر بەشداری سیاسی کردووە، نەك دوورەپەرێزیی سۆفییانە. لەگەڵ ئەوەشدا – کەم تا زۆر – هەردوو شاری نصێبین و سنجار چەند سۆفییەکیان تێدا دەرکەوتووە، بەڵام کەم ناسراون و لەسەرچاوەکانیشدا بە لێڵی باسیان لێوە کراوە. خۆ رەوشی سۆفیگەری لە هەرێمی ئاذربێجان، نزیکە لە رەوشی هەرێمی جەزیرە، مەگەر لە شاری ورمێ نەبێ، کە سۆفییەکی گەورەی کوردی وەك ئەبوبەکری کوڕی یەزدانیاری تێدا دەردەکەوێ و دەتوانێ، بە هۆی تایبەتمەندیی خوێندنەوەی بۆ سۆفیگەری، شار بکاتە سەنتەرێکی دیاردە ئایینیەکە.

لەڕووی بیروڕاوە، سۆفیگەری وڵاتەکە لە رەوتی پێشڤەچوونیدا، کەوتۆتە ژێر باری هەمان ئەو رەوشی پارچەپارچەیی و رەوتگەراییەی تەواوی دیاردەکەی گرتۆتەوە، بۆیە رەوتە دانپیانراو و نەویستراوەکان لەوێدا بینراون. لەسەرووی هەمووشیانەوە ئەو رەوتە دێت کە مەنسوری حەلاج دامەزرێنەرێتی، کە ئەگەرچی نەیتوانیوە مەیلی تەواوی سۆفییان بۆ خۆی رابکێشێ، بەڵام لە رووی دراوە هزریەکانی و ئەو چەمك و دەستەواژانەی لە ئەزموونە رۆحانییەکەیەدا بەگەڕی خستبوون، دیاردەکەی بەگشتی گەیاندە ئاستێکی باڵاوە. لە زەمینەی

کوردیشدا ئەو ڕەوتە توانیویەتی هەم لە ئاستی میللیی و هەمیش لە ئاستی دەستەبژێردا(هەردوو دەستەبژێری سۆفی و فیقهی) جێگەیەك بۆ خۆی بکاتەوە، نەخاسمە کە دەبینین چەندان سۆفی وڵاتەکە، بەتایبەت لە هەر یەك لە دینەوەر و حولوان، بە تێزەکانی دامەزرێنەری ڕەوتەکە ڕازی دەبن و پەیڕەوی لێ دەکەن و لە قۆناغی دوای حەلاجیش برەوی پێ دەدەن، تەنانەت هەندێکیان – بۆ نموونە – فارسی دینەوەری وەك بانگەوازکاری پلە یەکی ڕەوتەکە دەردەکەوێ.

لە بەرامبەردا سۆفیگەلێکمان هەن، بە گومانەوە لەو ڕەوتەیان ڕوانیوە، لەوەدەچێ هەندێکیان کەوتبنە ژێر کاریگەریی هەڵوێست و تێڕوانینی فەرمی(سیاسی – ئایینی) و لەو گۆشەنیگایەوە ڕەوتەکە و تێزەکانیان ڕەتکردۆتەوە. هەندێکیش، بە تایبەت گەورەی سۆفییانی کرماشان ئیبراهیمی کوڕی شەیبان، لە چوارچێوەی تێگەیشتنی خۆی بۆ سۆفیگەری پەیوەست بە شەریعەتەوە، حەلاج و هزرەکەی هەڵسەنگاندوە و پێی وابووە تێزەکانی ئەو جۆرێکن لە بانگەشەکاری، هەروەها پەرگیری لە تێگەیشتنی حەلاج لە چەمکە سۆفییەکانی وەك فەنابوون هەیە و ئەو سنوورە ئاساییانەی بڕیوە کە دەشێ لە چوارچێوەیدا پەیوەندیی نێوان مرۆڤایەتی و خودایەتی دروست بێ.

یەکێك لە سۆفییەکانی وڵاتەکە، ویستوویەتی لە دەرەوەی ڕەوتە سەرەکی و باوەکانی سۆفیگەری خوێندنەوەی خۆی بۆ دیاردەکە هەبێ، ئەویش ئەبوبەکری کوڕی یەزدانیاری ورمێیە، ئەو سۆفییە کوردەی لە دیدێکی ڕەخنەییەوە کولتووری سۆفیگەری هەڵسەنگاندوە و پێی وابووە لە چەندان جەمسەرەوە بە ئاڕاستەی هەڵەدا ڕۆیشتووە و دەبێ جارێکی تر پەیوەندیی حەقیقەتەکەی بە شەریعەتەوە دیاری بکرێتەوە و سۆفییان لەو حاڵە ناجۆرانەی تێی کەوتوون دەربچن، کە خۆی لە هاوسەنگ نەبوونی کرداری سۆفییانە و گوتە و بۆچوونەکانیان لەلایەك و لەلایەکی ترەوە درکاندنی ڕازە خوداییەکان دەبینییەوە. ئەو خۆی بیروڕای جیاوازی لەبارەی سۆفیگەری هەبووە و کاری کردووە بۆ بڵاوکردنەوەی ئەو بیروبۆچوونانە لە کۆڕی سۆفییاندا، لەبەرامبەردا سۆفییە دیارەکانی هاوسەردەمی، بەتایبەتیش ئەبوبەکری شبلی، ڕووبەڕووی بوونەتەوە و هەردوو بواری حاڵی سۆفییانەی و تێزە هزرییەکانیان ڕەتکردۆتەوە. لەگەڵ ئەوەشدا کوڕی یەزدانیار لە مێژووی هزری سۆفیگەریدا بە پەراوێز نەخراوە و پاشماوەی ئەو کولتوورەی بەرهەمی هێنابوو تا درەنگانێکی مێژووەکە بە زیندوویی ماوەتەوە.

ئەگەر سەرچاوەکان، کەم تا زۆر، هاوکارمان بووبن لە دیاری کردنی سەرەتاکانی سەرهەڵدانی سۆفیگەری و جێگیربوونی لە پانتاییەکی تا ڕادەیەك دیاریکراوی جوگرافییدا، ئەوا ئەو کاتەی هزرەکە قووڵتر و پەرش دەبێتەوە و تێکەڵ بە سیستەمی کولتووری کوردی دەبێ و بەو ئاڕاستەیەدا دەڕوات کە جیهانبینییەکی ئایینی سەربەخۆ فەراهەم بکات، زانیارییەکانیان کورت دێنن و دووچاری قەیرانمان دەکەن لە خوێندنەوەی وردی تێزەکانی،

وەك لە خوێندنەوەی پێگەی کەسانێکی وەك شاە خوشین و باباطاهر دەردەکەوێ، هەروەها رەهەندی عیرفانیانەی ئایینی ئەهلی هەق – یارسان و ئامادەیی ئەوی دووەم تیایدا دەبینرێ، بە جۆرێك کە ئەو وەك کەسێکی نادیار دەردەکەوێ و پتر وێناکەی لە میانەی نواندنی لە دووتوێی ئەو کولتووررە ئایینیەدا دیارە. ئەگەرچی لە چوارچێوەی کتێبەکەی "وشە کورتەکان – الکلمات القصار"دا وەك سۆفییەکی خودان ئەزموونێکی رۆحانی سەربەخۆیە کە ویستوویەتی لە ژێر باری دونیایی بوون دەربچێ و عارفێکی رەها بێ، یان لایەنی کەم هەوڵیداوە ئەو رێچکەیە دەستنیشان بکات کە بەو پایەیەی دەگەیەنێ.

بەهەرحاڵ، تا ئەوکاتەی سۆفییەکان دوورەپەرێزانە کاری هزریی خۆیان ئەنجامداوە، خودان گوتارێکی جیاواز لە گوتارە ئایینیە باوەکان بوون، بەڵام گۆڕانی رەوشی سیاسی – ئایینی و هەژموونی رەوتی سوننەگەرا بەسەر پانتایی ئیسلامی، سنوورێکی بۆ ئەو جیاوازییە داناوە و پاشەکشەی بە داڕشتەی هزریی کردووە و ویستویەتی لە چوارچێوەی دراوە شەریعەتییەکانەوە حەقیقەتی سۆفییانە لە قالب بدات. بۆیە سۆفییەکی وەك شێخی ئیسلامی هەکاری ئەوەندە وەك شەرعناسێك و فەرموودە گێڕەوەیەك دەناسرێ و سەرەدەری لەگەڵدا دەکرێ ئەوەندە کەسێتییە سۆفییانەکەی دەرناکەوێ، ئەو خۆشی ناچار بووە لە نێو ئەو دراوە شەریعەتییانەوە بیری خۆی بخاتە گەڕ و ئەمەش وایکردووە رووخساری ئەو حەقیقەتە سۆفییانەی هەڵگری بووە بە تەڵخی بمێنێتەوە.

لەگەڵ ئەوەشدا هەندێك سۆفی کورد، بەتایبەت هەریەك لە ئەبوبەکری هاواری و ئەبو محەمەدی شەنبەکی و ئەبولوەفای حولوانی، دەردەکەون کە هەرچەندە خودان ناسنامەیەکی کۆمەڵایەتی(رێگری) نەویستراو بوون و تێگەیشتنێکی سادەیان لەمەڕ شەریعەتەوە هەبووە، بەڵام توانیویانە جوڵە بخەنەوە بەر کایەی سۆفیگەری و چەمك و دەستەواژەکانی ببووژێننەوە، تەنانەت وەك سەرەتایەکی گەورەی نێو دیاردەکە دەردەکەون کە بریتییە لە پەڕینەوە بۆ قۆناغی سۆفیگەری تەریقەتیی، ئەگەرچی هیچ کامێك لەوان بەتەواوی نەبوونەتە دامەزرێنەری تەریقەتێکی سەربەخۆ، بەڵام هەریەك لە بیروبۆچوونەکانیان و کەسێتییان وەك بناغەیەك بۆ ئەو دامەزراندنە بەکار هێنراوە.

سەبارەت بە دەرکەوتە کۆمەڵایەتییەکانی سۆفیگەری ئەوا بەگشتی جەختی لەسەر دوورەپەرێزیی و ناکۆمەڵایەتیبوون دەکردەوە و سۆفییەکانی سنووریان بۆ تێکەڵبوونی کۆمەڵایەتی داناوە، بەڵام لەبەر پەرەسەندنە نێوخۆییەکانی کایەکە و پێداویستی کۆمەڵایەتی نەیانتوانیوە پارێزگاری لەو سنوورانە بکەن و هزرەکەیان بۆ ئاستی میللیی هاتۆتە خوارەوە و کەسێتی سۆفییانەیان لە ناوەندی کۆمەڵایەتی کوردیدا ئامادەیی ئایینیانەی هەبووە. تەنانەت ئەوان جیاواز لە کەسێتیە ئایینیەکانی تر(بۆ نموونە فەقیهەکان) جۆرێك لە هۆگریان بەرامبەر بە ناوەندەکە هەبووە و باوەڕی میللیی خەڵکەکەیان پێ قەبوڵ بووە و وەك بەڵگەی دەرکەوتە باوەڕییەکانی خۆیان خوێندوویانەتەوە. لەلای خۆشیەوە، جڤاکی کوردی لە چەند ئاستێکەوە

سۆفیگەری لەخۆ گرتووە و لە گەڵی سۆفییان نزیك کەوتۆتەوە، بەتایبەت کە بینیویەتی دیاردەکە لەگەڵ سروشتی خۆی، لایەنی کەم لە ڕووی باوەڕهێنانەوە، دەگونجێ. هەروەها ڕێگەیەکی قەبوڵکراوی گۆڕینی چەند مرۆڤێکی کورد بووە لە کەسێتی خاوەن ڕەفتاری نەویستراوەوە(ڕێگر) بۆ کەسێتییەکی پیرۆز و چاکسازیکار(سۆفی).

زەمینە کۆمەڵایەتییەکە پێویستی ئەوەی بە سۆفی هەبووە کە ڕۆڵی پێکبەست لە نێوان ئەو و دەسەڵاتی سیاسی بگێڕێ، خەڵکەکە خواستوویانە سوود لە ڕەهەندی پیرۆزی ئەوان وەربگرن بۆ ڕاستکردنی ڕایەڵەی پەیوەندییەکانیان بە دەسەڵاتدارانەوە، سۆفییانیش لە نواندنی ئەو ڕۆڵەدا هەندێکجار سەرنەکەوتوون و تەنانەت سەریان تێچووە، هەندێکجاریش ئەو دەسەڵاتدارانەیان بە چاکەکاری لە بەرژەوەندی زەمینە گشتییەکە ڕازی کردووە. بێگومان ئەو پێداویستییە کۆمەڵایەتییە وایکردووە سۆفیەکان وەك کەسی سەرووئاسایی و پیرۆز تەماشابکرێن، کە توانای نواندنی کەرامەتیان هەیە، ئیدی باوەڕبوونی ڕەها بە سۆفی لە ژیانی و لەدوای مەرگیشی دەخزێتە نێو سیستەمی باوەڕهێنانی جڤاك و لەوێوە تا ئێستا بەردەوامیی مێژوویی و نا مێژوویی دەبێ.

سەرچاوەکان

یەکەم: سەرچاوە بنەڕەتیەکان

١- دەستنوسەکان

السبكي: تقي الدين علي بن عبد الكافي (ت: ٧٥٦هـ/١٣٥٥م)

- طبقات الأقطاب في ذكر اولياء الله تعالى و قوالهم و احوالهم الى انتهاء آجالهم، مخطوطة موجودة في مكتبة جامعة هارفرد الأمريكية تحت رقم(١٥٦٧. Ms Arab 357)، موجودة على الأنترنيت في هذا الموقع الألكتروني:

http://pds.lib.harvard.edu

القرماني: أبو العباس احمد بن يوسف (ت: ١٠١٩هـ/١٦١٠م)

- الروض النسيم و الدر اليتيم في مناقب السلطان ابراهيم بن ادهم، مخطوطة محفوظة في: معهد الثقافة و الدراسات الشرقية، طوكيو، موجودة على الأنترنيت في هذا الموقع الألكتروني:

http://ricasb.ioc.u-tokyo.ac.jp

ابن يزدانيار: ابو جعفر محمد بن حسين بن احمد (عاش: النصف الأول من القرن الخامس الهجري/ القرن الحادي عشر الميلادي)

- روضة المريدين، مخطوطة محفوظة في مكتبة جامعة برنستون الأمريكية، موجودة على الأنترنيت في هذا الموقع الألكتروني:

http: //diglib.priceton.edu

٢- بە زمانی عەرەبی

الآبي: الوزير الكاتب أبي سعد منصور بن حسين (ت: ٤٢١هـ/١٠٣٠م)

- نثر الدرَ، حققه: منير محمد المدني، الهيئة المصرية العامة للكتاب، القاهرة، ١٩٩٠.

ابن الأثير: عزالدين ابي الحسن علي بن ابي الكرم محمد بن محمد الشيباني (ت: ٦٣٠هـ/١٢٣٢م)

- الكامل في التاريخ، تحقيق: خليل مأمون شيحا، الطبعة الثانية، دار المعرفة، بيروت، ٢٠٠٧.
- اللباب في تهذيب الأنساب، مكتبة المثنى، بغداد، د.ت.

اخوان الصفا: (القرن الرابع الهجري/ العاشر الميلادي)

- رسائل اخوان الصفا و خلان الوفا، اعداد و تحقيق: عارف تامر، منشورات عويدات، بيروت، ١٩٩٥.

الأدفوي: كمال الدين جعفر بن ثعلب المصري (ت: ٧٤٨هـ/ ١٣٤٧م)

- الموفي بمعرفة التصوف و الصوفي، حققه: محمد عيسى صالحية، مكتبة دار العروبة للنشر، الكويت، ١٩٨٨.

الأسدآبادي: القاضي عبد الجبار بن احمد المعتزلي (ت: ٤١٥هـ/ ١٠٢٤م)

- الأصول الخمسة، حققه: فيصل بدير عون، مطبوعات جامعة الكويت، الكويت، ١٩٩٨.

الأسفراييني: أبو المظفر شاهفور بن طاهر بن محمد (ت: ٤٧١ك/١٠٧٨م)

- التبصير في الدين و بيان الفرقة الناجية من الفرق الهالكين، تحقيق: كمال يوسف الحوت، عالم الكتب، بيروت، ١٩٨٣.

الأسنوي: عبد الرحيم بن علي بن عمر الأموي (ت: ٧٧٢هـ/١٣٧٠م)

- طبقات الشافعية، تحقيق: عبد الله الجبوري، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٨٧.

الأشعري: أبو الحسن علي بن اسماعيل (ت: ٣٢٤هـ/٩٣٦م)

- مقالات الإسلاميين و اختلاف المصلين، قدم له: نعيم زرزور، المكتبة العصرية، صيدا – بيروت، ٢٠٠٨.

الأصطخري: ابو اسحق ابراهيم بن محمد الفارسي (ت: ٣٤٠هـ/٩٥١م)

- المسالك و الممالك، تحقيق: محمد جابر عبد العال، دار القلم، القاهرة، ١٩٦١.

الأصفهاني: حسين بن محمد بن المفضّل المعروف بالراغب الأصفهاني(ت: ٥٠٢هـ/١١٠٨م)

- محاضرات الأدباء، حققه: عمر الطباع، دار القلم، بيروت، ١٩٩٩.

الأصفهاني: حمزة بن الحسن (ت: ٣٦٠هـ/٩٧٠م)

- تاريخ سني ملوك الأرض و الأنبياء، منشورات دار مكتبة الحياة، بيروت، ١٩٦١.

الأعرابي: ابو سعيد احمد بن محمد بن زياد (ت: ٣٤٠هـ/٩٥١م)

- كتاب فيه معنى الزهد و المقالات و صفة الزاهدين، تحقيق: خديجة محمد كامل، مطبعة دار الكتب المصرية، القاهرة، ١٩٩٨.

الأنصاري: أبو محمد عبد الله بن محمد بن جعفر الأصبهاني (ت: ٣٦٩هـ/٩٧٩م)

- طبقات المحدثين بأصبهان، تحقيق: عبد الغفور عبد الحق البلوشي، مؤسسة الرسالة، بيروت، ١٩٩٩.

ايشو عدناح البصري: مطران البصرة (كان حيا في نهاية القرن ٨م)

- الديورة في مملكتي الفرس و العرب المسمى "كتاب العفة"، نقله الى العربية: بولس شيخو، نقحه: البير ابونا، بغداد، ٢٠٠٦.

بحشل: اسلم بن سهل الرزاز الواسطي (ت: ٢٩٢هـ/ ٩٠٥م)

- تاريخ واسط، تحقيق: كوركيس عواد، عالم الكتب، بيروت، ١٩٨٦.

البخاري: ابو عبد الله محمد بن اسماعيل (ت: ٢٥٦هـ/٨٦٦م)

- صحيح البخاري، حققه: مصطفى ديب البغا، الطبعة الثالثة، دار ابن كثير، بيروت، ١٩٨٧.

البستي: ابو حاتم محمد بن احمد بن حبان (ت: ٣٥٤هـ/ ٩٦٥م)

- الثقات، بعناية: محمد عبد المعين خان، مطبعة مجلس دائرة المعارف العثمانية، حيد آباد – الدكن، ١٩٧٣.

- مشاهير علماء الأمصار، حققه: مجدي منصور، دار الكتب العلمية، بيروت،١٩٩٥.

ابن بطوطة: أبو عبد الله محمد بن عبد الله التواتي الطنجي (ت: ٧٧٩هـ/١٣٧٧م)

- رحلة ابن بطوطة المسمى تحفة النظار في غرائب الأمصار و عجائب الأسفار، علق عليه: محمد السعيد محمد الزيني، المكتبة التوفيقية، القاهرة. د.ت.

البغدادي: أبو بكر محمد بن عبد الغني (ت: ٦٢٩هـ/١٢٣١م)

- تكملة الإكمال، حققه: عبد القيوم النبي، مطبعة جامعة أم القرى، مكة المكرمة، ١٤١٠هـ.

البغدادي: ابو منصور عبد القاهر بن طاهر بن محمد (ت: ٤٢٩هـ/١٠٣٧م)

- الفرق بين الفرق، تحقيق: لجنة إحياء التراث العربي، دار الجيل و الآفاق الجديدة، بيروت، ١٩٨٧.

البلاذري: أحمد بن يحيى بن جابر (ت: ٢٧٩هـ/٨٩٢م)

- فتوح البلدان، وضع حواشيه: عبد القادر محمد على، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠٠.

بنيامين التطيلي: بنيامين بن يونه الاندلسي(ت: ٥٦٩هـ/١١٧٣م)

- رحلة بنيامين التطيلي، ت: عزرا حداد، المطبعة الشرقية، بغداد، ١٩٤٥.

البيروني: ابو الريحان محمد بن احمد الخوارزمي(ت: ٤٤٠هـ/١٠٤٨م)

- تحقيق ما للهند من مقولة مقبولة في العقل مقبولة او مرذولة، مطبعة مجلس دائرة المعارف العثمانية، حيدر آباد الدكن، ١٩٥٨.

البيهقي: ابراهيم بن محمد (ت: ٣٢٠هـ/٩٣٢م)

- المحاسن و المساويء، تحقيق: محمد أبو الفضل ابراهيم، مطبعة نهضة مصر، القاهرة، د.ت.

البيهقي: احمد بن الحسين (ت: ٤٥٨هـ/١٠٦٦)

- الزهد الكبير، حققه: عامر احمد الحيدر، دار الجنان و مؤسسة الكتب، بيروت، ١٩٨٣.
- المدخل إلى السنن الكبرى، حققه: محمد ضياء الرحمن ألأعظمي، الطبعة الثانية، مكتبة أضواء السلف، الرياض، ١٤٢٠هـ/١٩٩٨م.

التادفي: محمد بن يحيى الحنبلي (ت: ٩٦٣هـ/١٥٥٦م)

- قلائد الجواهر في مناقب تاج الأولياء و معدن الأصفياء و سلطان الأولياء الشيخ عبد القادر الكيلاني، المطبعة الحميدية، القاهرة، ١٣٥٦هـ.

ابن تغري بردي: جمال الدين ابي المحاسن يوسف الاتابكي (ت: ٨٧٤هـ/١٤٦٩م).

- النجوم الزاهرة في ملوك مصر والقاهرة، وزارة الثقافة و الإرشاد القومي، القاهرة، د.ت.

التميمي: عبد الرحمن بن محمد بن ادريس الرازي(ت: ٣٢٧هـ/٩٣٩م)

- الجرح و التعديل، دار إحياء التراث العربي، بيروت، ١٩٥٢.

التنوخي: القاضي ابو علي المحسن بن علي (ت: ٣٨٤هـ/٩٩٤م)

- نشوار المحاضرة و أخبار المذاكرة، تحقيق: عبود الشالجي، د.م، ١٩٧٣.

التوحيدي: أبو حيان علي بن محمد بن العباس (ت: ٣٨٠هـ/ ٩٩٠م)

- البصائر والذخائر، الطبعة الثانية، بتحقيق: مصطفى ابراهيم، دار المعارف،القاهرة، ١٩٧٠.
- ثمرات العلوم، شرح و تحقيق: انور محمود زناتي و محمد غالب بركات، دار نينوى، دمشق، ٢٠٠٩.

توما المرجي: توما بن يعقوب اسقف المرج(القرن ٣هـ/ ٩م)

- كتاب الرؤساء، عربه: البير ابونا، المطبعة العصرية، الموصل، ١٩٦٦.

ابن تيميه: أبو العباس تقي الدين احمد بن عبد الحليم الحراني (ت: ١٣٢٧/٧٢٨م)

- اهل الصفة و احوالهم، دراسة و تحقيق: مجدي فتحي السيد، دار الصحابة للتراث، طنطا، ١٩٩٠.
- توحيد الألوهية، بتحقيق: عبد الرحمن محمد النجدي، الطبعة الثانية، مكتبة ابن تيمية، القاهرة، د.ت.
- الجواب الصحيح لمن بدل دين المسيح، تحقيق: علي حسن ناصر و آخرون، دار العاصمة، الرياض، ١٩٩٣.

- درء تعارض العقل و النقل، حققه: محمد رشاد سالم، دار الكنوز الأدبية، الرياض، ١٩٧٠.
- السياسة الشرعية في إصلاح الراعي و الرعية، تحقيق: لجنة إحياء التراث العربي، دار آفاق الجديدة، بيروت، ١٩٨٣.
- فقه التصوف، تهذيب و تعليق: زهير شفيق الكلبي، دار الفكر العربي، بيروت، ١٩٩٣.
- مجموع الفتاوى، الطبعة الثانية، مكتبة ابن تيميه، القاهرة، ١٩٨٩.

ثابت بن قرة: أبو الحسن ثابت بن قرة بن مروان الحرانى الصابى (ت: ٢٨٨ هـ/ ٩٠١ م)
- أخبار القرامطة، حققه: سهيل زكار، دار المعرفة، بيروت، ٢٠٠٠.

الثعالبي: ابو منصور عبدالملك بن محمد بن اسماعيل (ت: ٤٢٩هـ/١٠٣٧م)
- ثمار القلوب في المضاف و المنسوب، حققه: محمد ابو الفضل ابراهيم، دار نهضة مصر، القاهرة، ١٩٦٥.

الجرجاني: عبد الله بن عدي بن عبد الله (ت:٣٦٥هـ/٩٧٥م)
- الكامل في ضعفاء الرجال، تحقيق: يحيى مختار، ط٣، دار الفكر، بيروت، ١٩٨٨.

الجرجاني: علي بن محمد الشريف(ت: ٨١٦هـ/ ١٤١٣م)
- كتاب التعريفات، دار إحياء التراث العربي، بيروت، ٢٠٠٣.

الجنيد: أبوالقاسم جنيد محمد بن جنيد الخراز (ت: ٢٩٨ه/٩١٠م)
- رسائل الجنيد، تحقيق: على حسن عبد القادر، القاهره، ١٩٨٨.

ابن الجوزي: جمال الدين ابي الفرج عبدالرحمن بن علي (ت: ٥٩٧هـ/١٢٠٠م)
- آداب حسن البصري و زهده و مواعظه، تحقيق: سليمان الحرشي، دار الصديق، دمشق، ٢٠٠٥.
- تلبيس إبليس، حققه: آدم أبو سنينة، دار الفكر للنشر، الأردن، د.ت.
- صفة الصفوة، خرج أحاديثه: محمد عيادي و احمد شعبان، مكتبة الصفا، القاهرة، ٢٠٠٣.
- الضعفاء و المتروكين، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٤٠٦ه.
- غريب الحديث، بتحقيق: عبد المعطي أمين القلعجي، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٨٥.
- المنتظم في تاريخ الملوك و الأمم، دراسة و تحقيق: محمد عبد القادر عطا و مصطفى عبد القادر عطا، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٢.

- الموضوعات، باعتناء: توفيق حمدان، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٥.
الجياني: حسين بن احمد الغساني (ت: ٤٩٨هـ/١١٠٤م)
- ألقاب الصحابة و التابعين. تحقيق: محمد زينهم و محمود نصار، دار الفضيلة، القاهرة، ١٩٩٤.
ابن حجر: شهاب الدين ابو الفضل احمد بن علي العسقلاني (ت: ٨٥٢هـ/١٤٤٨م)
- تقريب التهذيب، تحقيق: محمد عوامة، دار الرشيد، دمشق، ١٩٨٦.
- نزهة الألباب في الألقاب، تحقيق: عبد العزيز محمد السديري، مكتبة الرشد، الرياض، ١٩٨٩.
- لسان الميزان، الطبعة الثالثة، مؤسسة الأعظمي للمطبوعات، بيروت، ١٩٨٦.
ابن حزم:أبو محمد علي بن سعيد الأندلسي (ت: ٤٥٦هـ/١٠٦٤م)
- الفصل في الملل و الأهواء و النحل، تحقيق: يوسف البقاعي، دار إحياء التراث العربي، بيروت، ٢٠٠٢.
الحسيني: تاج الدين بن محمد بن حمزة بن زهرة (ت: بعد٧٥٣هـ/١٣٥٢م)
- غاية الأختصار في البيوتات العلوية المحفوظة من الغبار، منشورات المطبعة الحيدرية، النجف الأشرف، ١٩٦٣.
الحلاج: ابو المغيث الحسين بن منصور (ت: ٣٠٩هـ/٩٢١م)
- الطواسين، ضمن: الحلاج – الأعمال الكاملة، بتحقيق: قاسم محمد عباس، رياض الريس للكتب و النشر، بيروت، ٢٠٠٢.
- حقائق التفسير أو خلق خلائق القرآن و الاعتبار، حققه: محمود الهندي، مكتبة مدبولي، القاهرة، ٢٠٠٦
- ديوان الحلاج، حققه :كامل مصطفى الشيبي، الطبعة الثانية، دار آفاق عربية، بغداد،١٩٨٤.
الحلبي: أبو صلاح تقي الدين بن نجم (ت: ٤٤٧هـ/١٠٥٥م)
- تقريب المعارف، تحقيق: فارس تبريزيان الحسون، مركز الأبحاث العقائدية، طهران، ١٤١٧هـ
الحنبلي: ابو الفلاح عبدالحي بن العماد (ت: ١٠٨٩هـ/١٦٧٨م)
- شذرات الذهب في أخبار من ذهب، حققه: عبد القادر الأرنؤوط و محمود الأرنؤوط، دار ابن كثير، دمشق، ١٩٨٥.

ابن حوقل: ابو القاسم محمد بن علي النصيبي (ت: ٣٦٧هـ/٩٧٧م)

- صورة الأرض، الطبعة الثانية، منشورات دار مكتبة الحياة، بيروت، ١٩٧٩.

الخراز: أبو سعيد احمد بن عيسى (ت: ٢٨٦هـ/٨٩٩م)

- الطريق إلى الله أو كتاب الصدق، حققه: عبد الحليم محمود،الطبعة الخامسة، دار المعارف، القاهرة، ١٩٨٨.

ابن خراز: عبد الحق بن عبد الرحمن بن عبد الله بن الحسين الإشبيلي (ت: ٥٨١هـ/١١٨٥)

- العاقبة في ذكر الموت، حققه: خضر محمد خضر، مكتبة دار الأقصى، الكويت، ١٩٨٦.

ابن خرداذبه: ابوالقاسم عبيدالله بن عبدالله (ت: ٢٨٠هـ/٨٩٣م)

- المسالك و الممالك، حققه: محمد مخزوم، دار الكتاب العربي، القاهرة، ٢٠٠٧.

الخركوشي: عبد الملك بن محمد بن ابراهيم النيسابوري (ت: ٤٠٧ك/ ١٠١٦م)

- تهذيب الأسرار في أصول التصوف، أعتنى به: إمام سيد محمد علي، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠٦.

الخصيبي: ابو عبد الله الحسين بن حمدان (ت: ٣٣٤هـ/ ٩٤٤م)

- الهداية الكبرى، دار الفكر للطباعة و النشر، دمشق، ١٩٩٩.

الخطيب البغدادي: ابو بكر احمد بن علي (ت: ٤٦٣هـ/١٠٧٠م)

- أخبار الصوفية و الزهاد من تاريخ بغداد، جمعته و حققته: بلسم بصري عزت، دار الغرب الإسلامي، بيروت، ٢٠٠٤.

الخلال: ابو بكر احمد بن محمد بن هارون بن يزيد (ت: ٣١١هـ/٩٢٣م)

- كتاب السنة، دراسة و تحقيق: عطية الزهراني، دار الراية للنشر و التوزيع، الرياض، ١٩٨٩.

ابن خلدون: عبدالرحمن بن محمد (ت: ٨٠٨هـ/١٤٠٦م)

- شفاء السائل و تهذيب المسائل، تحقيق: محمد مطيع الحافظ، دار الفكر المعاصر و دار الفكر، بيروت – دمشق، ١٩٩٦.

- مقدمة ابن خلدون، تحقيق: علي عبد الواحد وافي، الطبعة الثالثة، دار نهضة مصر، الفجالة – القاهرة، دون تاريخ.

ابن خلكان: أبو العباس شمس الدين احمد بن محمد بن ابي بكر (ت: ٦٨١هـ/١٢٨٢م)

- وفيات الأعيان و أنباء أبناء الزمان، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠٧.

ابن خميس: الحسين بن نصر بن محمد الموصلي (ت: ٥٥٢هـ/ ١١٥٧م)

- مناقب الأبرار و محاسن الأخيار في طبقات الصوفية، تحقيق و تقديم: سعيد عبد الفتاح، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠٦.

الخوارزمي: جمال الدين أبو بكر محمد بن العباس (ت: ٣٨٣ هـ/٩٩٣م)

- رسائل أبي بكر الخوارزمي، تقديم: الشيخ نسيب وهيب الخازن، منشورات دار و مكتبة الحياة، بيروت،١٩٧٠.

ابن درباس: أبي القاسم عبد الملك بن عيسى بن درباس الكردي الماراني (ت: ٦٥٩هـ/ ١٢٦١م)

- رسالة في الذب عن أبي الحسن الأشعري، الطبعة الثانية، مطبعة دائرة المعارف الإسلامية، حيدر آباد الدكن، ١٩٤٨.

الديلمي: محمد بن الحسن (ت: ٧١١هـ/١٣١١م)

- بيان مذهب الباطنية و بطلانه – منقول من كتاب قواعد عقائد آل محمد، عنى بتصحيحه: ر. شتروطمان، الطبعة الثانية، مكتبة المعارف، الرياض، ١٩٨٢.

الذهبي: شمس الدين محمد بن احمد بن عثمان بن قايماز التركماني(ت: ٧٤٨هـ/١٣٤٧م)

- تاريخ الإسلام و وفيات المشاهير و الأعلام، حققه: عمر عبدالسلام تدمري، دار الكتاب العربي، بيروت، ١٩٨٧.
- تذكرة الحفاظ، دار الكتب العلمية، بيروت، دون تاريخ.
- سير أعلام النبلاء، تحقيق: شعيب الأرنؤط و محمد نعيم العقرقوسي، الطبعة الثالثة، مؤسسة الرسالة، بيروت، ١٩٨٦.
- المغني في الضعفاء، حققه: نور الدين عتر، دار احياء التراث الإسلامي، قطر، ١٩٨٧.
- ميزان الاعتدال في نقد الرجال، حققه: علي محمد معوض، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٥.

الرازي: محمد بن ابو بكر بن عبد القادر شمس الدين (ت: ٦٦٠هـ/١٢٦٢م)

- حدائق الحقائق، تحقيق و تقديم: سعيد عبد الفتاح، مكتبة الثقافة الدينية، بور سعيد، ٢٠٠٢.

الرافعي: عبد الكريم بن محمد (ت: ٦٣٣هـ/١٢٣٥م)

- سواد العينين في مناقب الغوث أبي العلمين، دار الطباعة العامرة، القاهرة، ١٣٠١هـ.

ابن رسته: ابو علي احمد بن عمر (ت: ٢٩٠هـ/٩٠٣م)

- الأعلاق النفيسة، وضع حواشيه: خليل المنصور، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٨.
الرفاعي: أبو العباس أحمد بن على بن احمد (ت: ٥٧٨ه/١١٨٢م)
- الوصايا، تقديم و تحقيق: محمد زينهم محمد عزب، مكتبة مدبولي، القاهرة، ١٩٩٣.
الزبيدى: محمد بن محمد مرتضى الحسيني (ت: ١٢٠٥هـ/١٧٩٠م)
- تاج العروس من جواهر القاموس، تحقيق: مجموعة من المحققين، دار الهداية، القاهرة، د.ت.
- مزيل نقاب الخفا عن ساداتنا بني الوفا، تحقيق: احمد فريد المزيدي، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠٧.
الزمخشري: أبي القاسم محمد بن عمر (ت: ٥٣٨هـ/١١٤٣م)
- ربيع الأبرار و نصوص الأخبار، تحقيق: عبد الأمير مهنا، مؤسسة الأعلمي للمطبوعات، بيروت، ١٩٩٢.
ابن الساعي: ابو طالب بن انجب تاج الدين ابن الساعي الخازن(ت: ٦٧٤هـ/١٢٧٦م)
- أخبار الحلاج، اعتنى بنشره: ل.ماسينيون و ب. كراوس، منشورات الجمل، كولونيا، ١٩٩٩.
- الجامع المختصر في عنوان التواريخ و عيون السير، تحقيق: مصطفى جواد، المطبعة السريانية الكاثوليكية، بغداد، ١٩٣٤.
سبط ابن الجوزي: شمس الدين ابي المظفر يوسف بن قراوغلي التركي (ت:٦٥٤هـ/١٢٥٦م)
- مرآة الزمان في تاريخ الأعيان(٣٤٥-٤٤٧ه)، دراسة و تحقيق: جنان جليل الهموندي، الدار الوطنية، بغداد، ١٩٩٠.
السبكي: تاج الدين ابي نصر عبدالوهاب بن علي بن عبد الكافي (ت:٧٧١هـ/١٣٦٩م)
- طبقات الشافعية الكبرى، تحقيق: محمود محمد الطناحي و عبد الفتاح محمد الحلو، دار إحياء الكتب العربية، القاهرة، د.ت.
- معيد النعم و مبيد النقم، حققه: محمد علي النجار و آخرون، دار الكتاب العربي، القاهرة، ١٩٤٨.
السراج: ابو نصر عبد الله بن علي الطوسي (ت: ٣٧٨هـ/٩٨٨م)
- اللمع، تحقيق: عبد الحليم محمود، مكتبة الثقافة الدينية، بور سعيد، ٢٠٠٢.
ابن سعد: محمد بن سعد الزهري (ت: ٢٣٠هـ/٨٤٤م)

- الطبقات الكبرى، حققه: إحسان عباس، دار بيروت للطباعة والنشر، بيروت، ١٩٨٠.
السلفي: أبو طاهر احمد بن محمد الأصفهاني (ت: ٥٧٦هـ/١١٨٠م)
- الأربعين البلدانية، تحقيق: عبد الله رابح، مكتبة دار البيروتي، دمشق، ١٩٩٢.
- معجم السفر، حققه: عبد الله عمر البارودي، المكتبة التجارية، مكة المكرمة، د.ت.
السلمي: محمد بن الحسين بن محمد (ت: ٤١٢هـ/ ١٠٢١م)
- تفسير السلمي وهو حقائق التفسير، تحقيق: سيد عمران، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠١.
- جوامع آداب الصوفية، حققه: ايتان كولبرغ، منشور ضمن: مجموعهء آثار ابو عبدالرحمن سلمي، گردآوري: نصرالله پورجوادى، مركز نش دانشگاهى، تهران، ١٣٦٩هـ.ش.
- ذكر النسوة المتعبدات الصوفيات، تحقيق: محمود محمد الطناحي، مكتبة الخانجي، القاهرة، ١٩٩٣.
- زيادات حقائق التفسير، حققها و قدم لها: جرهارد بوورينغ، دار المشرق، بيروت، ١٩٩٥.
- طبقات الصوفية، بتحقيق: نور الدين شريبة، الطبعة الثالثة، مكتبة الخانجي، القاهرة، ١٩٨٦.
- عيوب النفس، بتحقيق: محمد فتحي السيد، الطبعة الثانية، دار الصحابة للتراث، طنطا، ١٩٩٣.
- كتاب الفتوة، حققه و علق عليه: سليمان آتش، منشور ضمن: مجموعهء آثار ابو عبدالرحمن سلمي، گردآوري: نصرالله پورجوادى، مركز نش دانشگاهى، تهران، ١٣٦٩هـ.ش.
- المقدمة في التصوف، تقديم و تحقيق: يوسف زيدان، دار الجيل، بيروت، ١٩٩٩.
- الملامتية و الصوفية و أهل الفتوة، تحقيق: ابو العلا عفيفي، دار إحياء الكتب العربية، القاهرة، ١٩٤٥.
- نسيم الأرواح، حققه: احمد طاهرى عراقى، منشور ضمن: مجموعهء آثار ابو عبدالرحمن سلمي، گردآوري: نصرالله پورجوادى، مركز نش دانشگاهى، تهران، ١٣٦٩هـ.ش.
السمعاني: ابو سعد عبدالكريم بن محمد بن منصور التميمي (ت: ٥٦٢هـ/١١٦٦م)
- الأنساب، تقديم و تعليق: عبد الله عمر البارودي، دار الجنان، بيروت، ١٩٨٨.

- التحبير في المعجم الكبير، تحقيق: منيرة ناجي سليمان، مطبعة الإرشاد، بغداد، ١٩٧٥.
السهروردي: شهاب الدين ابو حفص عمر بن محمد (ت: ٦٣٢هـ/١٢٣٤م)
- عوارف المعارف، بتحقيق: عبد الحليم محمود و محمود بن الشريف، دار المعارف، القاهرة، ١٩٩٣.
السهلجي: (القرن الخامس الهجري/الحادي عشر الميلادي)
- النور من كلمات ابي طيفور، حققه: عبد الرحمن بدوي، منشور ضمن: شطحات الصوفية، الطبعة الثالثة، وكالة المطبوعات، الكويت، ١٩٧٨.
ابن سيده: أبو الحسن علي بن إسماعيل بن سيده المرسي (ت: ٤٥٨هـ/١٠٦٦م)
- المحكم و المحيط الأعظم، حققه: عبد الحميد الهنداوي، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠٠.
ابن سينا: الشيخ الرئيس الحسين بن عبد الله بن علي (ت: ٤٢٨هـ/ ١٠٣٧م)
- كتاب الشفاء – الفن السادس من الطبيعيات(علم النفس)، المؤسسة الجامعية للدراسات و النشر، بيروت، ١٩٨٨.
السيوطي: جلال الدين عبدالرحمن بن ابي بكر (ت: ٩١١هـ/١٥٠٥م)
- تاريخ الخلفاء، حققه: محمد محي الدين عبد الحميد، مطبعة السعادة، القاهرة، ١٩٥٢.
الشابشتي: ابو الحسن علي بن محمد (ت: ٣٨٨هـ/ ٩٩٨م)
- الديارات، تحقيق: كوركيس عواد، الطبعة الثالثة، دار الرائد العربي، بيروت، ١٩٨٦.
الشاطبي: ابو اسحاق ابراهيم بن موسى اللخمي (ت: ٧٩٠هـ/١٣٨٨م)
- الإعتصام، ضبطه و صححه: احمد عبد الشافي، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٨٨.
ابن شاهاور: أبو بكر عبد الله بن محمد الرازي (ت: ٦٥٤/١٢٥٦م)
- منارات السائرين و مقامات الطائرين، تحقيق و تقديم: سعيد عبد الفتاح، دار سعاد الصباح، الكويت، ١٩٩٣.
الشطنوفي: نور الدين ابو الحسن علي بن يوسف (ت: ٧١٣هـ/ ١٣١٣م)
- بهجة الأسرار و معدن الأنوار في مناقب القطب الرباني سيدي محيى الدين ابي محمد عبد القادر الجيلي، مطبعة الدولة التونسية، تونس، ١٤٠٣هـ.
الشعراني: ابو المواهب عبد الوهاب بن احمد الشافعي المصري (ت: ٩٧٣هـ/١٥٦٥م)

- الأنوار القدسية في معرفة قواعد الصوفية، دار المعرفة، بيروت، ٢٠٠٦.
- الطبقات الكبرى المسماة بلواقح الأنوار في طبقات الأخيار، تحقيق: سليمان الصالح، دار المعرفة، بيروت،.٢٠٠٥.

ابن شهراشوب: الحافظ أبو عبد الله محمد بن علي المازندراني (ت: ٥٨٨هـ/ ١١٩٢م)
- معالم العلماء، نشره: عباس اقبال، چاپخانه فردين، طهران، ١٣٥٣هـ.ش .
- مناقب آل أبي طالب، منشور ضمن: الإمام و الإمامة عند الشيعة، إعداد و تحقيق: يوسف ايبش، دار الحمراء، بيروت، ٢٠٠٣.

الشهرزوري: شمس الدين محمد بن محمود (ت: بعد ٦٨٧هـ/ ١٢٨٨م)
- نزهة الأرواح و روضة الأفراح في تاريخ الحكماء و الفلاسفة، اعتنى بتصحيحه: السيد خورشيد احمد، مطبعة مجلس دائرة المعارف الإسلامية، حيدر آباد الدكن، ١٩٧٦.

الشهرستاني: ابو الفتح محمد بن عبدالكريم (ت: ٥٤٨هـ/١١٥٣م)
- الملل و النحل، تخريج: محمد بن فتح الله بدران، منشورات الشريف الرضي، قم، ١٣٦٤هـ.ش.

الشيباني: ابو بكر احم بن عمر بن ابي عاصم (ت: ٢٨٢هـ/٨٩٥م)
- كتاب الزهد، تحقيق: عبد العلى عبد الحميد حامد، الطبعة الثانية، دار الريان للتراث، القاهرة، ١٩٨٧.

الشيرازي: ابو اسحاق ابراهيم بن علي بن يوسف (ت: ٤٧٦هـ/ ١٠٨٣م)
- الإشارة إلى مذهب أهل الحق، تحقيق: محمد السيد الجليند، مطابع الأهرام، القاهرة، ١٩٩٩.
- طبقات الفقهاء، حققه و قدم له: إحسان عباس، دار الرائد العربي، بيروت، ١٩٧٠.

الصاحب بن عباد: إسماعيل بن عباد الطالقاني المعروف بكافي الكفاة (ت: ٣٨٥هـ/٩٩٥م)
- الزيدية، حققه: ناجي حسن، الدار العربية للموسوعات، بيروت، ١٩٨٦.

الصدوق: أبو جعفر محمد بن علي بن بابويه القمي(ت: ٣٨١هـ/٩٩١م)
- علل الشرائع، قدم له: محمد صادق بحر العلوم، انتشارات كلمة الحق، قم، ٢٠٠٩.
- كمال الدين و تمام النعمة، صححه و علق عليه: علي اكبر غفاري، مؤسسة النشر الإسلامي، قم، ١٤٠٥هـ.

ابن صصري: محمد بن محمد (ت: ٧٩٩هـ/١٣٩٧م)

- الدرة المضيئة في الدولة الظاهرية، عنى بتحقيقه: وليم م.برينر، جامعة كاليفورنيا، بيركلي، ١٩٦٣.

الصفدي: صلاح الدين خليل ايبك (ت: ٧٦٤هـ/١٣٦٢م)

- الوافي بالوفيات، تحقيق: احمد الأرناؤوط و تركي مصطفى، دار أحياء التراث العربي، بيروت، ٢٠٠٠.

الصولي: ابو بكر محمد بن يحيى (ت: ٣٣٥هـ/٩٤٦م)

- أخبار الراضي بالله و المتقي لله، عنى بنشره: ج. هيورث. دن، مطبعة الصاوي، القاهرة، ١٩٣٥.

- قسم من أخبار المقتدر بالله العباسي، دراسة و تحقيق: خلف رشيد نعمان، دار الشئون الثقافية، بغداد، ١٩٩٩.

الطبري: طاهر بن عبد الله بن طاهر الشافعي (ت: ٤٥٠هـ/١٠٥٨م)

- الرد على من يحب السماع، تحقيق: مجدي فتحي السيد، دار الصحابة للتراث، طنطا، ١٩٩٠.

الطبري: محمد بن جرير (ت: ٣١٠هـ/٩٢٢م)

- تاريخ الأمم و الملوك، راجعه و قدم له: نواف الجراح، الطبعة الثالثة، دار صادر، بيروت، ٢٠٠٨.

الطبري الصغير: محمد بن جعفر بن رستم (ت: القرن الرابع الهجري/ العاشر الميلادي)

- دلائل الإمامة، حققه: قسم الدراسات الإسلامية، مؤسسة البعثة، قم، ١٤١٣هـ.

الطوسي: أبو جعفر محمد بن الحسن (ت: ٤٦٠هـ/ ١٠٦٨م)

- الإستبصار فيما أختلف من الأخبار، تحقيق: محمد جواد الفقيه، الطبعة الثانية، دار الأضواء، بيروت، ١٩٩٢.

- تهذيب الأحكام، نظمه: صادق برزگر بفروئي، الطبعة الثالثة، مؤسسة أنصاريان للطباعة و النشر، قم، ١٣٨٥هـ.ش.

ابن العديم: كمال الدين عمر بن احمد بن ابي جرادة (ت: ٦٦٠هـ/١٢٦٢م)

- بغية الطلب في تاريخ حلب، تحقيق: سهيل زكار، دار الفكر، بيروت،١٩٨٨.

ابن عربي: الشيخ محي الدين أبو بكر محمد بن علي الطائي(ت: ٦٣٨هـ/١٢٤٠م)

- الفتوحات المكية، تحقيق: عثمان يحيى، الهيئة المصرية العامة للكتاب، القاهرة، ١٩٨٦.

ابن عساكر: ثقة الدين ابو القاسم علي بن الحسين بن هبة الله الشافعي (ت: ٥٧١هـ/١١٧٥م)

- تاريخ مدينة دمشق، حققه: محب الدين العمري، دار الفكر، بيروت، ١٩٩٥.
- تبيين كذب المفتري فيما نسب إلى الإمام أبي الحسن الأشعري، عنى بنشره: القدسي، مطبعة التوفيق، دمشق، ١٣٤٧هـ.

العماد الأصفهاني: عماد الدين بن محمد بن محمد بن حامد الكاتب (ت: ٥٩٧هـ/١٢٠٠م)

- خريدة القصر و جريدة العصر، تحقيق: محمد بهجة الأثري، مديرية الثقافة العامة، بغداد، ١٩٧٣.

ابن العمراني: محمد بن علي بن محمد (ت: ٥٨٠هـ/١١٨٤م)

- الأنباء في تاريخ الخلفاء، تحقيق: قاسم السامرائي، لايدن، ١٩٧٣.

العمري: شهاب الدين أحمد بن يحيى ابن فضل الله (ت: ٧٤٩هـ/١٣٤٩م)

- مسالك الأبصار في ممالك الأمصار، تحقيق: بسام محمد بارود، اصدارات المجمع الثقافي، ابو ظبي، ٢٠٠٠.

عين القضاة الهمداني: عبد الله بن محمد بن الحسن الميانجي (ت: ٥٢٥هـ/١١٣١م)

- شرح كلمات بابا طاهر العريان – مسائل حكمية في المعارف و المشاهدات الربانية، ضبطه و صححه: عاصم ابراهيم الكيالي، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠٧.
- شكوى الغريب عن الأوطان الى علماء البلدان، تحقيق: عفيف عسيران، دار بيبلوس، باريس، دون تاريخ.

الغزالي: أبو حامد محمد بن محمد (ت: ٥٠٥هـ/ ١١١١م)

- إحياء علوم الدين، دار المعرفة، بيروت، دون تاريخ.
- فضائح الباطنية، اعتنى به: محمد علي القطب، المكتبة العصرية، صيدا – بيروت، ٢٠٠١.
- المحبة والأنس و الشوق والرضا، مكتبة و مطبعة مصطفى البابي الحلبي، القاهرة، ١٩٦١.

الفاروثي: عز الدين احمد بن ابراهيم الواسطي (ت: ٦٩٤هـ/١٢٩٤م)

- النفحة المكية في السلالة الرفاعية، مطبعة محمد اسعد نمرو، الأستانة، ١٣٠١هـ.

ابن الفقيه: ابو بكر احمد بن محمد (ت: ٣٥٦هـ/٩٧٥م)

- كتاب البلدان، تحقيق: يوسف الهادى، عالم الكتب، بيروت، ١٩٩٦.

ابن الفوطي: عبد الرزاق بن احمد الشيباني(ت: ٧٢٣هـ/ ١٣٢٣م)

- مجمع الآداب في معجم الألقاب، تحقيق: محمد الكاظم، مؤسسة الطباعة و النشر، وزارة الثقافة و الإرشاد الإسلامي، طهران، ١٤١٦هـ.

القاشاني: كمال الدين عبد الرزاق (ت: ٧٣٠هـ/١٣٢٩م)

- معجم اصطلاحات الصوفية، تحقيق: عبد العال شاهين، دار المنار، القاهرة، ١٩٩٢.

ابن قتيبة: أبو محمد عبدالله بن مسلم الدينوري (ت: ٢٧٦هـ/٨٨٩م)

- المعارف، صححه و علق عليه: محمد إسماعيل عبد الله الصاوي، الطبعة الثانية، دار إحياء التراث العربي، بيروت، ١٩٧٠.

القرطبي: عريب بن سعد الكاتب (ت: ٣٦٦هـ/٩٧٧م)

- صلة تاريخ الطبري، تحقيق: محمد ابو الفضل ابراهيم، دار سويدان، بيروت، دون تاريخ.

القزويني: الخليل بن عبد الله بن أحمد الخليلي القزويني أبو يعلى(ت: ٤٤٦هـ/١٠٥٤م)

- الإرشاد في معرفة علماء الحديث، حققه: محمد سعيد عمر إدريس، مكتبة الرشد، الرياض، ١٤٠٩هـ.

القزويني: زكريا بن محمد (ت: ٦٨٢هـ/١٢٨٣م)

- آثار البلاد و أخبار العباد، دار صادر، بيروت، دون تاريخ.

القزويني: عبد الكريم بن محمد الرافعي (ت: ٦٢٣هـ/١٢٢٦م)

- التدوين في أخبار قزوين، حققه: الشيخ عزيز الله العطاردي، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٨٧.

القشيري: أبو القاسم عبد الكريم بن هوازن النيسابوري (ت: ٤٦٥هـ/ ١٠٧٢م)

- الرسالة القشيرية في علم التصوف، تحقيق و تعليق: عبد الحليم محمود، دار الخير، دمشق-بيروت، ٢٠٠٣.

- اربع رسائل في التصوف، تحقيق: قاسم السامرائي، دار الوراق، بيروت، ٢٠٠٨.

ابن القيسراني: أبو الفضل محمد بن طاهر بن احمد المقدسي (ت: ٥٠٧هـ/ ١١١٣م)

- صفوة التصوف، تحقيق: غادة المقدم عدوة، دار المنتخب العربي، بيروت، ١٩٩٥.

ابن قيم الجوزيه: أبو محمد بن أبو بكر بن أيوب (ت: ٧٥١هـ/١٣٥٠م)

- طريق الهجرتين، تحقيق: عمر محمود، الطبعة الثانية، دار ابن قيم، الدمام، ١٩٩٤.

ابن كثير: عماد الدين أبو الفداء إسماعيل بن كثير الدمشقي (ت: ٧٧٤هـ/١٣٧٢م)

- البداية و النهاية، تحقيق: حامد احمد الطاهر، دار الفجر للتراث، القاهرة، ٢٠٠٣.

الكتاني: عبد العزيز بن أحمد بن محمد الكتاني (ت: ٤٦٦هـ/١٠٧٣م)

- ذيل تاريخ مولد العلماء و وفياتهم، تحقيق: عبد الله احمد سليمان الحمد، دار العاصمة، الرياض، ١٤٠٩هـ.

الكلاباذي: ابو بكر محمد بن اسحاق البخاري (ت:٣٨٠هـ/٩٩٠م)

- التعرف لمذهب أهل التصوف، تقديم: يوحنا الجيب صادر، الطبعة الثانية، دار صادر، بيروت، ٢٠٠٦.

الكليني: أبو جعفر محمد بن يعقوب بن اسحق (ت: ٣٢٩ه/٩٤١م)

- الكافي، تنظيم: صادق برزگر بفروئي، الطبعة الثالثة، مؤسسة أنصاريان للطباعة و النشر، قم ، ١٣٨٥هـ.ش .

الكوفي: هناد بن السري (ت: ٢٤٣هـ/ ٨٥٧م)

- كتاب الزهد، حققه: عبد الرحمن بن عبد الجبار الفريوائي، دار الخلفاء، الكويت، ١٩٨٥.

ابن ماكولا: علي بن هبة الله بن ابو نصر (ت: ٤٧٥هـ/١٠٨٢م)

- الإكمال، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٠.

الماليني: ابو سعد أحمد بن محمد الأنصاري الهروي (ت: ٤١٢هـ/ ١٠٢١م)

- الأربعون في شيوخ الصوفية، منشور في موقع: http://www.alsunnah.com

المخزومي: محمد سراج الدين الصيادي الرفاعي (ت: ٨٨٥ هـ/١٤٨٠م)

- صحاح الأخبار في نسب السادة الفاطميين الأخيار، مطبعة نخبة الأخبار، بمبى، ١٣٠٦هـ.

المتقي الهندي: علاء الدين علي بن حسام الدين (ت: ٩٧٥هـ/ ١٥٦٧م)

- كنز العمال في سنن الأقوال و الأفعال، تحقيق: محمود عمر الدمياطي، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٨.

ابن المرتضى: أحمد بن يحيى (ت: ١٠٩٣هـ/١٦٨١م)

- باب ذكر المعتزلة من كتاب المنية و الأمل في شرح كتاب الملل و النحل، أعتنى بتصحيحه: توما ارنلد، دار صادر، بيروت، دون تاريخ.

ابن المستوفي: شرف الدين ابو البركات المبارك بن احمد اللخمي الاربلي (ت:٦٣٧هـ/١٢٣٩م)

- تاريخ إربل المسمى نباهة البلد الخامل بمن ورده من الأماثل، حققه: سامي بن السيد خماس الصقار، دار الرشيد للنشر، بغداد، ١٩٨٠.

مسعر بن مهلهل: ابو دلف الخزرجي (ت: ٣٧٧هـ/٩٨٧م)

- الرسالة الثانية، اعتنى بنشرها: و. مينورسكي، مطبعة جامعة القاهرة، القاهرة، ١٩٥٥.

المسعودي: ابو الحسن علي بن الحسين (ت: ٣٤٦هـ/٩٥٧م)

- مروج الذهب و معادن الجوهر، تحقيق: سعيد محمد اللحام، دار الفكر، بيروت، ٢٠٠٠.

مسكويه: ابو علي احمد بن محمد (ت: ٤٢١هـ/١٠٣٠م)

- تجارب الأمم، حققه: ابو القاسم امامي، دار سروش للطباعة و النشر، طهران، ١٩٩٧.

المقدسي: ابو زيد احمد بن سهل (ت: ٣٢٢هـ/٩٣٣م)

- البدء و التاريخ، وضع حواشيه: خليل عمران المنصور، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٧.

المقدسي: ابو عبدالله شمس الدين محمد البشاري (ت: ٣٨٧هـ/٩٩٧م)

- أحسن التقاسيم في معرفة الأقاليم، علق عليه و وضع حواشيه: محمد أمين الضناوي، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠٣.

المقدسي: أبو عبد الله محمد بن احمد بن قدامة (ت: ٦٢٠هـ/١٢٢٣م)

- كتاب التوابين، حققه: عبد القادر الأرناؤوط، مكتبة الشرق الجديد، بغداد، ١٩٨٩.
- صفة العلو لله الواحد القهار، دار الصحابة للتراث، طنطا، ١٩٩٣.

المقدسي: عبد الغني بن عبد الواحد ابن سرور الجماعيلي(ت:٦٠٠هـ/١٢٠٣م)

- من اخبار الحسن البصري: تحقيق: محمد عبد الرحمن النابلسي، دار النمير و دار الفرائد، دمشق، ١٩٩٦.

المقريء: أبو الفضل عبد الرحمن بن احمد بن حسن الرازي (ت: ٤٥٤هـ/ ١٠٦٢م)

- أحاديث في ذم الكلام و أهله، دراسة و تحقيق: ناصر عبد الرحمن الجديع، دار أطلس للنشر و التوزيع، الرياض، ١٩٩٦.

المكي: ابو طالب محمد بن علي(ت: ٣٨٦هـ/٩٩٦م)

- علم القلوب، حققه: عبد القادر احمد عطا، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠٤.
- قوت القلوب في معاملة المحبوب، ضبطه: عاصم ابراهيم الكيالي، الطبعة الثانية، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠٥.

المكي: حمد بن محمد بن أحمد النخلى المكي (ت: ١١٣٠ هـ/١٧١٧م)

- بغية الطالبين لبيان المشائخ المحققين المعتمدين، مطبعة مجلس دائرة المعارف الإسلامية، حيدر آباد الدكن، ١٣٢٨هـ.

الملطي: محمد بن احمد بن عبد الرحمن المقري (ت: ٣٧٧هـ/٩٨٧م)

- التنبيه و الرد على أهل الأهواء و البدع، تقديم و تحقيق: محمد زينهم محمد عزب، مكتبة مدبولي، القاهرة، ١٩٩٣.

ابن الملقن: سراج الدين ابي حفص عمر بن علي المصري (ت: ٨٠٤هـ/١٤٠١م)

- طبقات الأولياء، تحقيق: مصطفى عبد القادر عطا، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠٦.

المناوي: عبد الرؤوف بن تاج العارفين بن علي (ت: ١٠٣١هـ/١٦٢١م)

- فيض القدير، المكتبة التجارية الكبرى، القاهرة، ١٣٥٦هـ.
- الكواكب الدرية في تراجم السادة الصوفية او طبقات المناوي الكبرى، حققها: عبد الحميد صالح حمدان، المكتبة الأزهرية للتراث، القاهرة، ١٩٩٤.

ابن مندة: محمد بن إسحاق بن محمد العبدي الأصبهاني (ت: ٣٩٥ هـ/١٠٠٥م)

- فتح الباب في الكنى و الألقاب، تحقيق: ابو قتيبة الفاريابي، مكتبة الكوثر، السعودية، ١٩٩٦.

مؤلف مجهول: (القرن السادس الهجري/ الثاني عشر الميلادي)

- العيون و الحدائق، تحقيق: نبيلة عبد المنعم داود، مطبعة النعمان، النجف الأشرف، ١٩٧٢.

ابن ناصر الدين: شمس الدين محمد بن عبد الله الدمشقي (ت: ٨٤٢هـ/١٤٣٨م)

- توضيح المشتبه، حققه: محمد نعيم العرقسوسي، مؤسسة الرسالة، بيروت، ١٩٩٣.

ابن النجار: محب الدين ابو عبد الله محمد بن محمود البغدادي (ت: ٦٤٣هـ/١٢٤٥م)

- ذيل تاريخ بغداد، تحقيق: مصطفى عبد القادر عطا، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٧.

ابن النديم: محمد بن اسحق بن محمد (ت: ٣٨٣هـ/٩٣٣م)

- الفهرست، مطبعة الاستقامة، القاهرة، دون تاريخ.

النعماني: محمد بن ابراهيم بن ابي زينب الكاتب (ت: ٣٦٠هـ/ ٩٧١م)

- كتاب الغيبة، تحقيق: علي أكبر الغفاري، مكتبة الصدوق، طهران.

ابو نعيم: أحمد بن عبد الله الأصفهاني (ت: ٤٣٠هـ/ ١٠٣٨م)

- تاريخ اصبهان، حققه: سيد كسروى حسن، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٠.

- حلية الأولياء في طبقات الأصفياء، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٨٨.
نعيم بن حماد: أبو عبد الله المروزي الخزاعي (ت: ٢٨٨هـ/ ٩٠١م)
- الفتن، تحقيق: سمير أمين الزهيري، مكتبة التوحيدى، القاهرة، ١٩٩١.
نكري: عبد النبي بن عبد الرسول الأحمد(ت بعد ١١٧٣ هـ/ ١٧٥٩م)
- دستور العلماء، عرَب عباراته الفارسية: حسن هاني فحص، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠٠.
النوبختي: الحسن بن موسى بن حسن (ت: ٣١٠هـ/٩٢٢م)
- فرق الشيعة، حققه: عبد المنعم الحفني، دار الرشد، القاهرة، ١٩٩٢.
النووي: ابو زكريا محي الدين الشافعي (ت: ٦٧٦هـ/١٢٧٧م)
- كتاب المجموع، دار الفكر، بيروت، ١٩٩٧.
النويري: شهاب الدين احمد بن عبدالوهاب (ت: ٧٣٣هـ/١٣٣٢م)
- نهاية الأرب في فنون الأدب، الجزء الخاص بالقرامطة منشور ضمن كتاب: أخبار القرامطة، دراسة و تحقيق: سهيل زكار، دار الكوثر، الرياض، .١٩٨٩.
النيسابوري: أبي القاسم الحسن بن محمد بن حبيب (ت: ٤٠٦هـ/١٠١٥م)
- عقلاء المجانين، تحقيق: عمر الأسعد، دار النفائس، بيروت، ١٩٨٧.
الهجويري: ابو الحسن علي بن عثمان الجلابي الغزنوي (ت: ٤٦٥هـ/١٠٧٥م)
- كشف المحجوب، دراسة و ترجمة و تعليق: إسعاد عبد الهادي، قنديل، دار النهضة العربية، بيروت، ١٩٨٠.
الهروي: اسماعيل عبد الله بن محمد (ت:٤٨١هـ/١٠٨٨م)
- منازل السائرين، الطبعة الثانية، مطبعة مصطفى البابي الحلبي، القاهرة، ١٩٦٦.
الهكاري: ابو الحسن علي بن احمد الهكاري (ت: ٤٨٦هـ/١٠٩٣م)
- اعتقاد الإمام أبي عبد الله محمد بن إدريس الشافعي، ضمن كتاب: مجموع فيه ثلاث رسائل، تحقيق و تعليق: عبد الله بن صالح البراك، دار الوطن، مكة المكرمة، ١٩٩٨.
الوتري: ابو محمد ضياء الدين احمد بن محمد الموصلي (ت: ٩٨٠هـ/١٥٧٢م)
- روضة الناظرين و خلاصة مناقب الصالحين، المطبعة الخيرية، مصر، ١٣٠٦هـ.
ابن الوردي: زين الدين عمر (ت: ٧٤٩هـ/١٣٤٨م)
- تاريخ ابن الوردي، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٦.

اليافعي: ابو عبدالله بن اسعد بن علي بن سليمان اليميني المكي (ت: ٧٦٨هـ/١٣٦٦م)

- روض الرياحين في حكايات الصالحين، وضع حواشيه: عبد الجليل عبد السلام، الطبعة الثانية، دار الكتب العلمية، بيروت، ٢٠٠٧.
- مرآة الجنان و عبرة اليقضان في معرفة ما يعتبر من حوادث الزمان، وضع حواشيه: خليل منصور، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٩٧.

ياقوت الحموي: شهاب الدين ابو عبدالله ياقوت بن عبد الله الرومي البغدادي (ت:٦٢٦هـ/١٢٢٩م)

- الخزل و الدأل بين الدور و الدارات و الديرة، تحقيق: يحيى زكريا عبارة و محمد أديب جمران، وزارة الثقافة، دمشق، ١٩٩٨.
- معجم البلدان، الطبعة الثانية، دار صادر، بيروت، ١٩٩٥.

يحيى بن مسعدة: (عاش في القرن الخامس الهجري)

- رسالة يحيى بن مسعدة في الرد على الشعوبية، ضمن: نوادر المخطوطات، بتحقيق: عبد السلام هارون، ط٢، مكتبة الخانجي، القاهرة، ١٩٧٣.

يحيى بن معين: ابن زياد بن نهار بن خيار بن بسطام المرى (ت: ٢٣٣هـ/٨٤٧م)

- تاريخ يحيى بن معين(رواية الدوري)، حققه: احمد محمد نور سيف، مركز البحث العلمي، مكة المكرمة،١٩٧٩.

اليعقوبي: احمد بن ابي يعقوب بن جعفر بن وهب ابن واضح (ت. بعد: ٢٩٢هـ/٩٠٥م)

- كتاب البلدان، الطبعة الثالثة، المطبعة الحيدرية، النجف الأشرف، ١٩٥٧.

أبو يوسف: يعقوب بن ابراهيم (ت: ١٨٢هـ/ ٧٩٨م)

- كتاب الخراج، منشور ضمن: في التراث الاقتصادي الإسلامي، دار الحداثة، بيروت،١٩٩٠.

٣- به زمانی فارسی

الأفلاكي: شمس الدين احمد العارفى (ت: ٧٦١هـ/١٣٦٠م)

- مناقب العارفين، بكوشش: تحسين يازيجي، چاپ چهارم، دنياى كتاب، تهران، ١٣٨٥ هـ.ش.

الأنصاري: شيخ الإسلام ابو اسماعيل عبد الله هروى (ت:٤٨١هـ/١٠٨٨م)

- طبقات الصوفية، مقابله و تصحيح: محمد سرور مولايى، چاپ دوم، انتشارات توس، تهران، ١٣٨٦هـ.ش.

ابن بزاز: توكله بن اسماعيل اردبيلي (ت: بعد ٧٥٩هـ/ ١٣٥٨م)

- **صفوة الصفا، مقدمة و تصحيح: غلامرضا طباطبائي مجد، چاپ دوم، انتشارات زرياب، تهران، ١٣٧٦ ه.ش**

بلخي: ابو المعالي محمد بن نعمت علوي (ت: بعد ٤٨١هـ/١٠٨٨م)

- **بيان الأديان، به تصحيح: محمد تقى دانش پژوه، انتشارات بنياد، تهران، ب.ت.**

بلخي: محمد بن محمد بن احمد مولانا جلال الدين رومى(ت: ٦٧٢ه/١٢٧٣م)،

- **مثنوي معنوي، بر اساس: نسخه رينولد نيكلسن، چاپ سوم، انتشارات سايه نيما، تهران، ١٣٨٦ه.ش.**

جامي: نور الدين عبد الرحمن بن احمد (ت: ٨٩٨ه/١٤٩٢م)

- **نفحات الأنس من حضرات القدس، تصحيح و تعليقات: محمود عابدى، انتشارات اطلاعات، تهران، چاپ چهارم،١٣٨٢ ه.ش.**

جيهاني: أحمد بن محمد بن نصر (ت: ٣٦٧هـ/ ٩٧٧م)

- **أشكال العالم، ترجمه: علي بن عبد السلام كاتب، با مقدمة و تعليقات: فيروز منصورى، شركت به نشر، تهران، ١٣٦٨هـ.ش.**

ابو الحسن ديلمى: يحيى بن جنيد (ت: بعد ٣٧٢هـ/٩٨٢م)

- **سيرت شيخ كبير ابو عبد الله بن خفيف شيرازى، ترجمهء فارسى: ركن الدين يحيى بن جنيد شيرازى، تصحيح: آ. شيمل – طارى، انتشارات بابك، تهران، بى تاريخ .**

حمدالله مستوفي: حمدالله بن ابي بكر بن محمد بن نصر قزويني (ت: ٧٥٠هـ/١٣٤٩م)

- **تاريخ گزيده، به أهتمام: عبد الحسين نوائى، چاپ دوم، انتشارات امير كبير، تهران، ١٣٦٢ ه.ش.**
- **نزهة القلوب في المسالك و الممالك، بسعي و اهتمام و تصحيح: گاى لسترنج، چاپخانه ارمغان، تهران، ١٣٦٢هـ.ش.**

خواجه محمد پارسا: محمد بن محمد بن محمود البخارى (ت: ٨٢٢ه/١٤١٩م)

- **فصل الخطاب، به تصحيح: جليل مسگر نژاد، مركز نشر دانشگاهى، تهران، ١٣٨١ ه.ش.**

الراوندى: محمد بن علي بن سليمان (ت: ٥٩٩ه/١٢٠٢م)

- راحة الصدور و آية السرور در تاريخ آل سلجوق، بسعي و تصحيح: محمد اقبال، چاپ دوم، كتابفروشى علي اكبر علمى، تهران، ١٣٦٣هـ.ش.

رشيد الدين فضل الله: موفق الدولة علي همدانى (ت: ٧١٨هـ/ ١٣١٨م)

- تاريخ مبارك غازانى – داستان غازان خان، بتصحيح و اهتمام: كارل يان، مطبعة ستيڤن اوستن، هرتفورد، ١٩٤٠.

روزبهان بقلي: شيخ ابو محمد شيرازى (ت:٦٠٦هـ/ ١٢٠٩م)

- شرح شطحيات، به تصحيح و مقدمة از: هنرى كوربن، ترجمهء مقدمة از: علي امير معزي، انتشارات طهوري، تهران، ١٣٨٢هـ.ش.

زركوب شيرازى: أحمد بن ابو الخير (ت: بعد ٧٥٤هـ/ ١٣٥٣م)

- شيرازنامه، بتصحيح: بهمن كريمى، مطبعة روشنائى، طهران، ١٣٥٠هـ.ش.

سنائي: أبو المجد مجدود بن آدم (ت: ٥٢٥هـ/١١٣١م)

- ديوان سنائى، به اهتمام: پرويز بابايى، انتشارات نگاه، تهران، ١٣٧٥هـ.ش.

شيرازى: معين الدين أبو القاسم عيسي بن جنيد بن محمود (ت. بعد: ٧٩١هـ/ ١٣٨٩م)

- تذكرة هزار مزار – ترجمة شد الازار، به تصحيح و تحشيه: محمد قزوينى و نورانى وصال، انتشارات كتابخانه احمدى، شيراز، ١٣٦٤هـ ش.

ابن عنبه: جمال الدين احمد بن علي بن الحسين الداودي (ت: ٨٢٨هـ/١٤٢٥م)

- الأصول الفخرية في أصول البرية، بتصحيح: سيد جلال الدين محدث ارموى، تهران، ١٣٤٦هـ.ش.

عين القضات همدانى: عبد الله بن محمد بن الحسن الميانجي (ت: ٥٢٥هـ/١١٣١م)

- نامههاى عين القضات همدانى، به اهتمام: علينقى منزوى و عفيف عسيران، انتشارات اساطير، تهران، ١٣٧٧هـ.ش.

فريد الدين عطار: ابو طالب محمد بن ابو بكر بن ابراهيم نيشابورى (ت: ٦٢٧هـ/١٢٣٠م)

- تذكرة الأولياء، بتصحيح: احمد آرام، چاپ سوم، انتشارات گنجينه، تهران، ١٣٨١هـ.ش.

فصيح خوافي: احمد بن محمد (ت: ٨٤٥هـ/١٤٤١م)

- مجمل فصيحي، تصحيح و تحقيق: سيد حسن ناجي نصرأبادى، انتشارات اساطير، تهران، ١٣٨٦هـ.ش.

ابن فندق:أبو الحسن علي بن زيد بيهقي(ت: ٥٦٥هـ/١١٦٩ن)

- تاريخ بيهق، با تصحيح و تعليقات: احمد بهمنيار، كاتبفروشى فروغي، تهران، بى تاريخ.

كاشانى: أبو القاسم عبد الله بن محمد (ت: ٧٣٨هـ/١٣٣٧م)

- زبدة التواريخ – بخش فاطميان و نزاريان، به كوشش: محمد تقى دانش پژوه، چاپ دوم، مؤسسةء مطالعات و تحقيقات فرهنگى، تهران، ١٣٦٦ هـ.ش.

مجهول: (تأليف در: ٣٧٢هـ/٩٨٣م)

- حدود العالم من المشرق الى المغرب، تصحيح: مريم مير احمدى و غلامرضا ورهرام، مركز چاپ و انتشارات دانشگاه پيام نور، تهران، ١٣٧٢هـ.ش.

مجهول:(تأليف در ٥٢٠هـ/١١٢٥م).

- مجمل التواريخ والقصص، بتصحيح: ملك الشعراء بهار، چاپ دوم، تهران،١٣١٨هـ.ش.

مجهول: (تأليف در قرن هشتم هجري)

- هفتاد و سه ملت يا اعتقادات مذاهب، با اهتمام و تصحيح: محمد جواد مشكور، مؤسسة مطبوعات عطايى، تهران،١٣٤١ هـ.ش.

منصور بن اردشير عبادي: قطب الدين ابو المظفر (قرن ششم هجري)

- مناقب الصوفية، به كوشش: محمد تقى دانش پژوه و ايرج افشار، چاپخانه گيلان، تهران، ١٩٨٦.

ميهنى: محمد بن منور (ت: بعد ٥٧٤هـ/ ١١٧٨م)

- أسرار التوحيد فى مقامات الشيخ أبى سعيد، بتصحيح و تعليقات: محمد رضا شفيعى كدكنى، چاپ هفتم، مؤسسه انتشارات آگاه، تهران، ١٣٨٦هـ.ش.

دووەم: سەرچاوە نوێیەکان

١- بە زمانی عەرەبی

آنا ماري شيمل

- أبعاد صوفية للإسلام، ترجمة: عيسى علي العاكوب، دار الملتقى، حلب، ٢٠٠٦.
- أحلام الخليفة – الأحلام و تعبيرها في الثقافة الإسلامية، ت: حسام الدين جمال بدر و آخرون، منشورات الجمل، كولن، ٢٠٠٥.

- الشمس المنتصرة – دراسة آثار الشاعر الإسلامي الكبير جلال الدين الرومي، ترجمة: عيسى علي العاكوب، مؤسسة الطباعة و النشر، طهران، ١٣٧٩هـ.ش.

الأميني

- الغدير، الطبعة الرابعة، دار الكتاب العربي، بيروت، ١٩٧٧.

ابراهيم محمد تركي

- التصوف الإسلامي – أصوله وتطوراته، دار الوفاء للطباعة والنشر، الإسكندرية، ٢٠٠٧.

ادريس محمد حسن الدوسكي

- همدان من الفتح الإسلامي الى سقوطها بيد المغول، دار سپيريز، دهوك، ٢٠٠٦.

أنور المائي

- الأكراد في بهدينان، مطبعة الحصان، الموصل، ١٩٦٠.

جاك شوفليي

- التصوف و المتصوفة، ترجمة: عبد القادر قنيني، دار افريقيا الشرق، الدار البيضاء – بيروت، ١٩٩٩.

حيدر لشكري

- الكُرد في المعرفة التاريخية الإسلامية، دار سپيريز، دهوك، ٢٠٠٤.

درويش يوسف حسن هروري

- بلاد هكاري (٩٤٥– ١٣٣٦م) – دراسة سياسية حضارية، دار سپيريز، دهوك، ٢٠٠٥.

رانيا سليمان

- عجائب الأسرار للإمام علي بن ابي طالب عن علامات آخر الزمان، مؤسسة الخرسان للمطبوعات، بيروت، ٢٠٠٥.

رفيق العجم

- موسوعة مصطلحات التصوف الإسلامي، مكتبة لبنان، بيروت، ١٩٩٩.

ريسان حسن البسطامي

- بازيد البسطامي الأختيار عند اليزيدية، مطبعة وزارة الثقافة، اربيل، ٢٠٠٠.

رينولد نيكلسون

- دراسات في التصوف الإسلامي، ترجمة: ابو العلا عفيفي، لجنة التأليف والترجمة و النشر، القاهرة، ١٩٤٧.

زرار صديق توفيق

- القبائل و الزعامات القبلية الكردية في العصر الوسيط، مؤسسة موكرياني للنشر، اربيل، ٢٠٠٧.

سعد رستم

- الفرق و المذاهب الأسلامية، الطبعة الرابعة، دار الأوائل، دمشق، ٢٠٠٦.

سوسن فريد فلاحة

- الإمام سفيان الثوري و آراؤه الفقهية مقارنة بالمذاهب الأخرى، الرياض، ١٤٢٨هـ/٢٠٠٧م.

عارف تامر

- القرامطة، دار القلم، القاهرة، ٢٠٠٤.

عامر النجار

- الطرق الصوفية في مصر، الطبعة الخامسة، دار المعارف، القاهرة، دون تاريخ.

عبد الله بن ناصر بن سليمان الحارثي:

- الأوضاع الحضارية في إقليم الجزيرة الفراتية في القرنين السادس و السابع للهجرة، الدار العربية للموسوعات، بيروت، ٢٠٠٧.

عبد الرحمن بدوي

- تاريخ التصوف الإسلامي من البداية حتى نهاية القرن الثاني، الطبعة الثالثة، الشعاع للنشر، ٢٠٠٨.
- شخصيات قلقة في الإسلام، الطبعة الثالثة، سينا للنشر، القاهرة، ١٩٩٥.

عبد الرقيب يوسف

- الدولة الدوستكية في كردستان الوسطى – القسم الحضاري، الطبعة الثانية، دار ئاراس للطباعة والنشر، اربيل، ٢٠٠١.

عبد اللطيف عبد القادر الحفظي

- تأثير المعتزلة في الخوارج و الشيعة، دار الأندلس، جدة، ٢٠٠٠.

عبد المجيد أبو الفتوح بدوي

- التاريخ السياسي و الفكري للمذهب السني في المشرق الإسلامي، عالم المعرفة، جدة، ١٩٨٣.

عزالدين سليم باقسرى

- مەرگەه - الأيزدية، الأصل، التسمية، المفاهيم، الطقوس، المراسيم و النصوص الدينية، مطبعة خبات، كوردستان، ٢٠٠٣.

عزيز العظمة

- دنيا الدين في حاضر العرب، الطبعة الثانية، دار الطليعة، بيروت، ٢٠٠٢.

عطا عبد الرحمن محي الدين

- حركات الخوارج في بلاد الكورد و ما جاورها(٤١-٢١٨هـ/٦٦١-٨٣٣م)، مركز الدراسات الكرديه، السليمانيه، ٢٠٠٧.

عمر سليم عبد القادر التل

- متصوفة بغداد في القرن السادس الهجري/ الثاني عشر الميلادي – دراسة تاريخية، دار المأمون للنشر، عمان، ٢٠٠٩.

فائزة محمد عزت

- الكرد في اقليم الجزيرة و شهرزور في صدر الإسلام(١٦-١٣٢هـ/٦٣٧-٧٤٩م) – دراسة في التاريخ السياسي، مطبعة خاني، دهوك، دون تاريخ.

فرانز روزنتال

- مفهوم الحرية في الإسلام، ت: رضوان السيد و معن زيادة، الطبعة الثانية، دار المدار الإسلامي، بيروت، ٢٠٠٧.

فرتجوف شيئون

- الإيمان و الإسلام و الإحسان في مقارنة الأديان، ترجمة: نهاد خياطة، المؤسسة الجامعية للدراسات و النشر، بيروت، ١٩٩٦.

فرهاد دفتري

- الإسماعيليون في مجتمعات العصر الوسيط الإسلامية، ت: سيف الدين القصير، دار الساقي، بيروت، ٢٠٠٨.

كامل مصطفى الشيبي

- صفحات مكثفة من تاريخ التصوف الإسلامي، دار المناهل، بيروت، ١٩٩٧.

- الصلة بين التصوف و التشيع، الطبعة الثانية، دار المعارف، القاهرة، ١٩٦٩.

لويس ماسينيون

- آلام الحلاج، ترجمة: الحسين مصطفى حلاج، شركة قدمس للنشر والتوزيع، بيروت، ٢٠٠٤.

مجدي إبراهيم

- التصوف السني- حال الفناء بين الجنيد و الغزالي، مكتبة الثقافة الدينية، القاهرة، ٢٠٠٢.

مجموعة من المؤلفين

- في قلب الشرق – قراءة معاصرة لأعمال لويس ماسينيون، المجلس الأعلى للثقافة، القاهرة، ٢٠٠٣.

محسن امين العاملى

- أعيان الشيعة، حققه: حسن الأمين، الطبعة الخامسة، دار الكتاب العربي، بيروت،١٩٧٢.

محمد أركون

- نزعة الأنسنة في الفكر العربي، ترجمة: هاشم صالح، دار الساقي، بيروت، ١٩٩٧.

محمد بن الطيب

- إسلام المتصوفة، دار الطليعة للطباعة والنشر، بيروت، ٢٠٠٧.

محمد جلال شرف

- دراسات في التصوف الإسلامي، دار النهضة العربية، بيروت، ١٩٨٤.

محمد الرحموني

- الجهاد من الهجرة إلى الدعوة إلى الدولة – بحث في مواقف العلماء المسلمين في القرنين الرابع و الخامس للهجرة، دار الطليعة، بيروت، ٢٠٠٢.

محمد عابد الجابري

- بنية العقل العربي – دراسة تحليلية نقدية لنظم المعرفة في الثقافة العربية، مركز دراسات الوحدة العربية، الطبعة السادسة، بيروت، ٢٠٠٠.
- العقل الأخلاقي العربي – دراسة تحليلية لنظم القيم في الثقافة العربية، الطبعة الثانية، مركز دراسات الوحدة العربي، بيروت، ٢٠٠٦.

محمد عبد الله الشرقاوي

- الإتجاهات الحديثة في دراسة التصوف الإسلامي(مصادره و آثاره)، دار الفكر العربي، القاهرة، ١٩٩٣.

محمد ابو الهدى الرفاعي

- الكليات الأحمدية المؤلفة من كلمات الإمام الرفاعي غوث البرية، مطبعة الواعظ، القاهرة، ١٩٠٨.

محمود إسماعيل

- الحركات السرية في الإسلام، دار القلم، بيروت، ١٩٧٣.

مصطفى جواد

- الرُبط الصوفية البغدادية و أثرها في الثقافة الإسلامية، الدار العربية للموسوعات، بيروت، ٢٠٠٦.

منصور المخلصي

- أصول الحركة الرهبانية – القرن الثاني إلى العاشر، شركة الطيف للطباعة المحدودة، بغداد، ٢٠٠٥.

موسى مصطفى الهسنياني

- سنجار – دراسة في تاريخها السياسيى و الحضاري، دار سپيريز، دهوك، ٢٠٠٥.

ميرسيا الياد

- التنسيب و الولادات الصوفية، ترجمه: حسيب كاسوحة، منشورات وزارة الثقافة، دمشق، ١٩٩٩.
- المقدس و المدنس، ترجمة: عبد الهادي عباس، دار دمشق، دمشق، ١٩٨٨.

نايف محمود معروف

- الخوارج في العصر الأموي – نشأتهم، تاريخهم، عقائدهم، أدبهم، دار الطليعة، بيروت، ١٩٧٧.

النبهاني

- جامع كرامات الأولياء، ضبطه و صححه: عبد الوارث محمد علي، الطبعة الثانية، دار الكتب العلمية بيروت، ٢٠٠٢.

هنري كوربان

- عن الإسلام في إيران – مشاهد روحية و فلسفية، الجزء الأول: التشيع الأثنا عشري، نقله إلى العربية: نواف الموسوي، دار النهار، بيروت، ٢٠٠٠.

٢- به زمانی فارسی

بابا مردوخ روحانی(شیوا)

- تاریخ مشاهیر کرد، بکوشش: محمد ماجد مردوخ روحانی، سروش، تهران، ١٣٨٢هـ.ش.

بابك عاليخانى

- بررسی لطایف عرفانی در نصوص عتیق اوستایی، انتشارات هرمس، تهران، ١٣٧٩ه.ش.

جواد نوربخش

- بایزید بسطامی، چاپ چهارم، انتشارات یلدا قلم، تهران، ١٣٨٥ه.ش.

حاج نعمة الله جيحون آبادي

- شاهنامهء حقیقت – تاریخ منظوم بزرگان اهل حق، متن مصحح: محمد مکری، انستیتیو ایران و فرانسه، تهران، ١٩٦٦.

ر.ن.فرای (گرد آورنده)

- تاریخ ایران از فروپاشی دولت ساسانیان تا آمدن سلجوقیان، مترجم: حسن انوشه، مؤسسة انتشارات امیر کبیر، تهران، ١٣٧٩ه.ش.

ژان دورینگ

- موسیقی و عرفان – سنت شیعی اهل حق، ترجمه: سوودابه فچائلی، نشر پرسش، تهران، ١٣٧٨.

سید محمد علی خواجه الدین

- سرسپردگان – تاریخ و شرح عقائد دینی اهل حق، چاپخانه خورشید، تبریز، ١٣٤٩ه.ش.

صدیق صفی زاده

- دانشنامه نام آوران یارسان، انتشارات هیرمند، تهران، ١٣٧٦ه.ش.
- سرانجام – کلام خزانه، یکی از متون کهن یارسان(اهل هق)، انتشارات هیرمند، تهران، ١٣٧٥ه.ش.

عبدالحسين زرين كوب

- ارزش ميراث صوفيه، چاپ دوازدهم، انتشارات أمير كبير، تهران، ۱۳۸۵هـ.ش.
- جستجو در تصوف ايران، چاپ هفتم، مؤسسة انتشارات امير كبير، ۱۳۸۵هـ.ش.

كاظم محمد وايقاني

- شبلى – مجنون عاقل، سازمان چاپ و انتشارات، تهران، ۱۳۸۳ هـ.ش.

لئونارد لويزن (ويراسته)

- ميراث تصوف، ترجمەی: مجد الدين كيوانى، نشر مركز، تهران، ۱۳۸۳هـ.ش.

محمد علي تربيت

- دانشمندان آذربايجان، تهران، ۱۳۱٤هـ.ش.

محمد معصوم شيرازي

- طرائق الحقائق، با تصحيح: محمد جعفر محجوب، چاپ دوم، انتشارات سنايى، تهران،۱۳۸۲ هـ.ش.

مريم حسيني

- نخستين زنان صوفي، نشر علم، تهران، ۱۳۸۵هـ.ش.

مسعود گلزارى

- كرمانشاهان – كردستان، انتشارات انجمن مللى، تهران، ۱۳۵۸هـ.ش.

نصر الله پورجوادى

- پژوهشهاى عرفانى – جستجو در منابع كهن، نشر نى، تهران، ۱۳۸۵هـ.ش.
- عين القضاة و استادان او، انتشارات اساطير، تهران، ۱۳۷٤هـ.ش.

نور علي الهي:

- برهان الحق، چاپ هشتم، انتشارات جيحون، تهران، ۱۳۷۳هـ.ش.

۳- بە زمانی کوردی

ئەحمەد تاقانە

- بابا تاهیری هەمەدانی – ژیان و بەرهەمی، بڵاوکراوەی ئاراس، هەولێر، ۲۰۰۷.

حسام الدين على غالب نەقشبەندی

- شارەزوور و لوڕستانی باکور لە سەدەکانی ناوەڕاستدا – لێکۆڵینەوەیەکی (مێژوویی و شارستانی)یە، وەرگێڕانی: ڕەنج ئەبوبەکر محەمەد، چاپخانەی حەمدی، سلیمانی، ٢٠٠٨.

چەند نوسەرێك

- چەند باسێك دەربارەی ئەهلی هەق، وەرگێڕانی لە فەڕەنسییەوە: نەجاتی عەبدوڵا، دەزگای موکریانی، کوردستان، ٢٠٠٥.

زرار سدیق تۆفیق

- چەند لێکۆڵینەوەیەك دەربارەی مێژووی کورد لە سەدەکانی ناوەڕاستدا، ئەکادیمیای کوردی، هەولێر، ٢٠٠٨.

عەبدوڵا غەفور

- فەرهەنگی جوگرافیای کوردستان، دەزگای سەردەم، سلێمانی، ٢٠٠٢.

عین القضاة هەمەدانی

- گوتە کورتەکانی بابا تاهیری هەمەدانی، وەرگێڕانی: ابراهیم احمد شوان، چاپخانەی زانکۆ، هەولێر، ٢٠٠٦.

طیب طاهری (کۆکردنەوە و لێکدانەوە)

- سەرئەنجام، ئینیستیتوتی کەلەپوری کورد، سلێمانی، ٢٠٠٧.

مارف خەزنەدار

- مێژووی ئەدەبی کوردی، بڵاوکراوەی ئاراس، هەولێر، ٢٠٠١.

محەمەد جەمیل رۆژبەیانی

- مێژووی حەسنەوەیهی و عەییاری، بەغداد، ١٩٩٦.

مستەفا جەواد

- هۆزی لەبیرکراوی گاوان و گاوانیە بەناوبانگەکان، وەرگێڕانی: مامۆستا هەژار، چاپی دووەم، دەزگای ئاراس، ٢٠٠٨.

نۆشاد دینەوەری

- چیرۆکی داری جەنگیان، بە هەوڵ و تێکۆشانی: عەزیز موحەممەد پور، چاپخانەی پەیام، تاران، ١٣٧٨ه.ش.

نيشتمان بەشير محەمەد

- كورد و سەلجوقيەكان – ليكۆڵينەوەيەك لە پەيوەندييە سياسييەكان(٤٢٠-٥٢١ك/ ١٠٢٩-١١٢٧ز)، وەرگيڕانی: ئيدريس عەبدوڵڵا مستەفا، چاپی دووەم، دەزگای موكريانی، هەولێر، ٢٠٠٦.

و. ئيڤانۆڤا

- پێڕەوانی راستی، يارانی كوردستان ((ئەهلی هەق))، وەرگێڕانی: ئاسۆ كەريم، وەزارەتی رۆشنبيری، هەولێر، ٢٠٠٣.

سێيەم: نامە و تێزە ئەكاديميەكان

١- بە زمانی عەرەبی

آكو برهان محمد

- الحياة العلمية في دياربكر و جزيرة ابن عمر(من القرن ٥-٧ه/١١-١٣م)، رسالة ماجستير، كلية الآداب، جامعة صلاح الدين، اربيل، ٢٠٠٠.

آواز محمد علي عبدالكريم

- الكورد الجاوانيون – دورهم السياسي و الحضاري في العصر العباسي، رسالة ماجستير غير منشورة، كلية الآداب، جامعة دهوك، دهوك، ٢٠٠٣.

ابو الخير تراسون

- التصوف في القرنين الثاني و الثالث الهجريين و موقف الفقهاء الأربعة منه، رسالة دكتوراه، جامعة أم القرى، مكة المكرمة، ٢٠٠٢.

ادريس محمد حسن الدوسكي

- همدان من الفتح الإسلامي الى سقوطها بيد المغول، دار سپيريز، دهوك، ٢٠٠٦.

حسام الدين علي غالب النقشبندي

- آذربيجان – دراسة سياسية حضارية، اطروحة دكتوراه، كلية الآداب، جامعة بغداد، ١٩٨٤.

زرار صديق توفيق

- الكورد في العصر العباسي حتى مجيء البويهيين – دراسة في تأريخهم السياسي، رسالة ماجستير غير منشورة، جامعة صلاح الدين، اربيل، ١٩٩٤

عبد القادر موسى حمادي المحمدي

- مدرسة بغداد الصوفية، رسالة ماجستير غير منشورة، كلية الآداب، جامعة بغداد، بغداد، ١٩٨٩.

نيشتمان بشير محمد

- الأحوال السياسية و الإجتماعية و الإقتصادية لغربي اقليم الجبال خلال القرنين الرابع و الخامس الهجريين/ العاش و الحادي عشر الميلاديين، رسالة ماجستير، جامعة صلاح الدين، كلية الآداب، اربيل، ١٩٩٤.

٢- به زمانی كوردی

چرا محمود حسن:

- بزاڤی زانستی دینەوەر لەسەدەی سێیەم و چوارەمی کۆچی/ نۆیەم و دەیەمی زاینیدا، نامەی ماستەری بڵاونەکراوە، زانکۆی سلێمانی، کۆلێژی زانستە مرۆڤایەتیەکان، سلێمانی، ٢٠٠٧.

چوارەم: وتار و توێژینەوە

١- به زمانی عەرەبی

حسام الدين النقشبندي

- الرسالة الثانية لمسعر بن مهلهل و شهرزور، مجلة" زانكۆی سلێمانی"، السليمانية، ٢٠٠١، العدد(٨).

محي هلال سرحان

- الربط الإسلامية، مجلة المورد، بغداد، 1985، مج(11)، العدد(3).

٢- به زمانی كوردی

زرار صديق تۆفيق

- زمانی کوردی له سەدەکانی ناوەڕاست – لێکۆڵینەوەیەکی مێژوویی، گوڤارا زانکۆیا دهوك، ٢٠٠٨، پەربەندا(١١)، ژمارە(١)،.

موحەمەد موکری

- لەدایکبوونی جیهان لەلایەن کوردانی ئەهلی هەق، وەرگێڕانی: موحسین ئەحمەد عومەر، گۆڤاری کوردۆلۆجی سلێمانی، ٢٠٠٨، ژمارە(١).

پێنجەم: ژێدەرە ئینگلیزی و فەرەنسییەکان

١- کتێبەکان

Ahmet. T. Karamustafa

- Sufism – The formative period, Edinburgh University Press, Edinburgh, 2007

A. J. Arberry

- Sufism – An account of the Mystics of Islam, 3nd edition, George Aleen & Unwin LTD, London, 1963.

Edward Heron – Allen

- The Lament of Baba Tahir, Gilbert & Rivington, London, 1902.

Henry Corbin

- History of Islamic Philosophy, Translated by: Liadain sherrard with the assistance of Philip sherrard, Kegan Paul international, London and New York

Ignaz Goldziher

- Mhamad and Islam, translated from German by: Kate Chambers Seelye, Yale university press, New Haven, 1917.

J.Spencer Termingham

- The Sufi Orders in Islam, Oxford Uneversity press, Great Britain, 1971.

Louis Massignon

- Essai sur les origions du lexicque de la mystique Musulmane, Paris, 1954.

Margaret Smith

- Studies in early mysticism in the near and middle east, Sheldon press, London, 1931.

Martin lings

- What is Sufism? 2nd edition, Mandala books, London, 1981.

Reynold Nicholson:

- Studies in Islamic Mysticism, Cambridge University press, London, 1921.

Riza yildirm

- Dervishes in early Ottoman society and politics - A study of Velayetnames as a source for history, M.A thesis, Dp. History, Bilkant University, Ankara, 2001.

Seyyed Hosain Nasr
- Sofi Esseys, George Alen & Union LTD, London, 1973.

W.Montgomery Watt
- Islamic philosophy and theology – an extended survey, 2nd edition, Edinburgh university press, Edinburgh, 1985.

٢- توێژینەوە و وتار

Christopher Melchert
- Religious Policies of the Caliphs from al-Mutawakkil to al-Muqtadir, A H 232-295/A D 847-908, Islamic Law and Society, Vol. 3, No. 3 (1996)
- The Ḥanābila and the Early Sufi, Arabica, 2001. V. 48.

C. J. Edmonds
- The Beliefs and Practices of the Ahl-i Ḥaqq of Iraq, Iran, British Institute of Persian Studies, London, 1969, Vol. 7.

George Makdisi
- Ash'arī and the Ash'arites in Islamic Religious History II, Studia Islamica, No. 18 (1963),

Jacqueline Chabbi
- 'Abd al-Ḳādir al-Djīlānī personnage historique: Quelques Éléments de Biographie, Studia Islamica, Paris, 1973, No. 38.

Margaret Malamud
- Sufi organazations & structures of authority in Medieval Nishapur, international journal of Middle East studies, Cambridge, 1994, Vol.26, No.3

Ziba Mir-Hosseini
- Inner Truth and Outer History: The Two Worlds of the Ahl-i Haqq of Kurdistan, International Journal of Middle East Studies, Cambridge, 1994, Vol. 26, No. 2

شەشەم: بابەتەکانی ئەنسایکلۆپیدیای ئیسلامی

- The Encyclopaedia of Islam, new edition, , E. J. Brill, Leiden, 1986-2004:

E.Geoffry:
- Tarika, Vol. X

F.Rahman:
- Baka wa Fana, Vol.I

J. Chabbi:
- Khankah, Vol.IV

L. Lochart:
- Dinawar, Vol.II

Tahsin Yazici:
- Kalandar, Vol.V

V.Minorsky:
- Ahl-I Hakk, Vol.I
- Baba – Tahir, Vol.I
- Urmiya,Vol.X

فەرهەنگی چەمك و ناوەكان

یەکەم: فەرهەنگی چەمکە سۆفییەکان

ئەوەی سەرەدەری لەگەڵ کایەی سۆفیگەریدا بکات، رووبەڕووی کۆمەڵێک چەمك و دەستەواژەی تایبەت بەو کایە دەبێتەوە، بەهۆیانەوە مانا بەو جیهانە دەبەخشن کە سۆفی بۆ خۆی وێنایکردوە. توێژەریش بۆ دەردەکەوێ ئەستەمە بتوانێ بە چەند دێڕێك و بەگەڕانەوە بۆ چەند سەرچاوەیەکی هەمەگیر پێناسەیان بکات. خۆ ئەو زمانە رەمزییەی سۆفیان پێی دەدوێن، چەندین مانای دیار و نادیار بە ووشەی ئاسایی دەبەخشێ، وادەکات درك بەوە بکەی هەر وشەیەکی بەکارهێنراو دەلالەتی جیا جیا و روانگەی هەمەچەشنی لە پشتە.

لە زۆربەی باردا دیاریکردنی سنوری ماناکان لەسەر ئەو سۆفیە دەوەستێ کە چەمك و دەستەواژەکەی بەکارهێناوە و لەدەرەوەی ناوکۆی بیرکردنەوەی ئەودا لە مانا باوەکەی و – تەنانەت هەندێك جار – لە دەلالەتە سۆفییانەکانیشی بەتاڵ بۆتەوە، بەجۆرێك وایلێهاتووە تەواو رەنگدانەوەی حاڵی سۆفییەکەن و گوزارشت لە ئەزموونە رۆحانییە بێهاوتاکەی دەکەن، بۆیە مەرج نیە ئەو مانایانە ببەخشن کە دەشێ لە چوارچێوە گشتگیرەکەی چەمکەکانەوە جێگەیان ببێتەوە.

بێگومان ئەو تایبەتمەندییە زمانەوانیە یان بابڵێین ئەو گەمە زمانەوانیەی سۆفیان، گرفتێکی گەورەی بەردەم هەر هەوڵێکی ناساندنی چەمکە بەکارهاتووەکانە لەدووتوێی توێژینەوەیەکی وەك ئەوەی ئێمە. بۆیە وەك بینیمان لە هەندێ باردا ناچار بووین بڕێکیان لەناوەڕۆکی بابەتەکە و لەو شوێنەدا بناسێنین کە قسەمان لەبارەوە کردوە. لەخوارەوەش هەوڵدەدەین مانای هەندێکی تریان بخەینەڕوو و لەناوکۆی ئەو رستانەی لە توێژینەوەکە چەمکەکانی تێدا بەکارهاتووە، پێناسەیەکیان بکەین. بۆیە رەنگە لە شوێنی تردا مانای تر ببەخشن، بەڵام ماناکانی نێو ئەو کورتە فەرهەنگە، مانای خوازراوی نێو کارەکەی ئێمەیە، لەگەڵ رەچاوکردنی فراوانترین مەرزی مانا گشتییەکانیان.

" ئاماژە – الإشارة"

بەپێی تێگەیشتنی سۆفییانە بریتییە لە شاردنەوەی ماناکانی ئەوەی مەبەستتە بە ئەویتری بڵێی، یانیش بریتییە لەو تێزەی قسەکەر، لەبەر نازکی ماناکەی، ناتوانێ بەڕوونی باسی لێوەبکات. القشیري: عبارات الصوفیة، ص٥٣. الجرجاني: كتاب التعریفات، دار إحیاء التراث العربي، بیروت، ٢٠٠٣، ص٢٢.

"بینین – المشاهدة"

خۆبینینە بەهۆی نەمانی رەهای پەردە(حیجاب)ی جیاکەرەوەی مرۆڤ و خودایەتی. باوەڕهێنانە بە ئامادەیی هەق بەزاتی خۆی بۆ هەموو شتێك، کە مەبەستیش لێی بینینی شتەکانە وەك بەڵگە لەسەر یەکتایی. القاشاني: معجم، ص٣٤٧.

"بینینی خودا – مشاهدة الحق"

لە کولتووری سۆفییاندا بە شێوە و مانای جیاواز گوزارشتی لێ کراوە؛ بینین بە خودا: واتا بینینی شتەکان وەك بەڵگە لەسەر یەکتایی، بینین بۆ خودا: واتا بینینی خودا لە شتەکان، هەرچی

بینینی خودایە ئەوا بریتییە لە لە حەقیقەتێکی بێ گومان و رووبەڕووبوونەوەیەکی غەیبانی و وەسف نەکراوی خودا. القشيري: عبارات الصوفية، ص٦٦.

"ترس – الخوف"

بەمانای لەرزینی دڵ دێت بەهۆی ئەو گوناهانەی هەڵیگرتوە. القشيري: منثور الخطاب، ص٩٥.

"جوامێریی – الفتوة"

هەوڵدانە بۆ بەدەستهێنانی رەزامەندی خودایی لەڕێگەی دەست هەڵگرتن لە هەموو رەوشتێکی خراپ و دەست گرتن بە باشەکان. جوامێرییش بۆ سۆفی کات و حاڵی نیە، بەڵکو دەبێ لە هەموو بارێکدا لەبەرامبەر بە هەموو کەسێك، جوامێر بێ. السلمي: كتاب الفتوة، ضمن: مجموعة آثار، ج٢، ص ص٢٢٨-٢٢٩.

"حاڵ و مەقام – الحال و المقام"

ئەو دوو چەمکە دوو جومگەی بنەڕەتی هزری سۆفیگەری پێکدێنن، پێناسە و بۆچوونی جیاوازیان لەبارەوە هەیە، بەپێی تێڕوانینی هێندێك لە سۆفیان حال گۆڕانی رەوتی خوداپەرستە بە هۆی ئەوەی لەو پرۆسەیەدا بە دڵی دادێ و تێیدا جێگیر دەبێ (وەك: "خۆشەویستی – المحبة، "نزیکیی – القرب"،"ترس – الخوف"، "هۆگریی – الأنس"، "بینین – المشاهدة" و...هتد)، هەرچی مەقامە ئەوا بریتییە لە ئامادەیی مرۆڤ لەبەردەم خوداوە لە میانەی شێوە جیاوازەکانی پەرستن(وەك: "تۆبەکردن – التوبة"، "هەژاریی – الفقر"، "سەبرگرتن – الصبر" و...هتد). حال گۆڕاوە و مەقام جێگیرە، سۆفی لە حالەوە دەپەڕێتەوە بۆ مەقام (هەرچەندە مەرج نییە هەموو جارێك وابێ)، کە ئەمەش گۆڕانە لە ئاستەکانی یەقین و باوەڕبووندا. (السراج: اللمع، ص ص٦٥-٦٦. السهروردي: عوارف، ج٢، ص ص٢٦٤-٢٦٨.)

"حەقیقەت و شەریعەت – الحقيقة والشريعة"

ئەمانەش دوو چەمکی سەرەکی فەرهەنگی سۆفیگەری پێکدێنن، بەپێی قوشەیری حەقیقەت بینینی خودایەتیی و وەستانی دروستی مرۆڤی باوەڕدارە بەرامبەر بەو خودایەی باوەڕی پێیەتی، هەر کاتێك گومانێك بکەوێتە دڵیەوە حەقیقەتەکەی لێ ون دەبێ، هەرچی شەریعەتە ئەوا فەرمانە و ئاماژەیە بۆ پابەند بوون بە بەندایەتی بۆ خودا. هەروەها لەبارەی پەیوەندییانەوە دەڵی: هەر شەریعەتێك لەلایەن حەقیقەتەوە پاڵپشتی نەکرێ قەبوڵ ناکرێ، هەر حەقیقەتێکیش بە شەریعەتەوە سنووربەند نەکرابێ قەبوڵ ناکرێ. القشيري: الرسالة، ص١٦٨. هەمان نوسەر: عبارات الصوفيه، ص٥٢. هەر چۆنێك بێت ئەو دوو چەمکە لە رووی دەستەواژەییەوە لە چوارچێوەی کولتووری سۆفیگەری دەبنە ناسنامەی گروپە ئایینیەکان، سۆفییەکان بریتی دەبن لەوانەی حەقیقەتناسن، لە بەرامبەردا فەقیە و ئوسوڵییەکان وەك شەریعەتناس و داکۆکیکار لەو چەمکە وماناکەی دەردەکەون.

"خانەقاه- الخانقاه"

وشەیەکی لێکدراوی فارسییە و راڤەی جیاوازی بۆ کراوە: (خانگاه، خانەگاه، خوانکاه...هتد)، زیاتریش مەیل بەلای ئەوەیە لە وشەی "خانگاه"ەوە وەرگیرابێ کە بە (شوێنی مانەوە، ماڵ، تەختی پاشا...هتد) لێکدراوەتەوە. لە رووی دەستەواژەییەوەش شوێنی تایبەت بە

حەوانەوە و خوداپەرستیی سۆفییان دەگرێتەوە. J. Chabbi: EI, Vol. IV, P.1025-1026 Khankah,

"خیرقە - الخرقە"

ئەو پۆشاکە تایبەتیەیە کە مورید لەسەر دەستی شێخەکەی دەیکاتە بەر و ئاماژەیە بۆ گوێڕایەڵی بۆ ئەو شێخە و پەیوەست بوون بە دیدە ئایینیە – سۆفیگەرییەکەیەوە. لەبارەیەوە بگەڕێوە بۆ: القاشاني: معجم، ص٨٥.

"دەروون – النفس"

ئەم چەمکە پێناسە و دەرکەوتەی فرەچەشنی هەیە، لە یەك لە پێناسەکاندا بە گەوهەری هەڵمین دەچوێنرێ، کە هێزی ژیان و خۆشەویستی و بزاوتی بە ویستی هەڵگرتوە. دەروون پێکبەستی نێوان دڵ و جەستەیە، هەربۆیە وا وەسفدەکرێ کە رۆحی دەسەڵاتی خوداییە بەسەر گڕی دڵ، تاوەکو کڵپەکانی دامرکێنێتەوە. القشیري: عبارات الصوفیة، ص٥٨. القاشاني: معجم، ص١١٠.

"راز – السر"

ئەو حاڵە پەنهانانەیە کە لە نێوان "بەندە" و "خودا"دا هەیە و لە نێو دڵی مرۆڤدایە و جگە لە خوداش نابێ کەس پێی بزانێ. الرازي: حدائق الحقائق، ص٣٣٣.

"روخسار و کرۆك – – الظاهر و الباطن"

بەپێی تێگەیشتنی سۆفییان هەردوو چەمکی "الباطن" و "الظاهر" ئاماژەن بۆ شارەزابوون و تێگەیشتنی سۆفی لە زانست و زانینەکان، هەر کاتێك ئەو زانستانە لە نێو دڵدا بوون و نەدرکێنران ئەوا "باطن"ە، بەڵام کە هاتە سەر زار و باسی کرا ئەوە "ظاهر"ە، هەموو باوەڕێکی ئایینیش ئەو دوو چەمکەی تێدا جێ دەبێتەوە، سەبارەت بە ئیسلام "ظاهر" خۆی لە سرووتەکانی خوداپەرستیی و حوکمە شەرعییەکان دەبینێتەوە (نوێژ، رۆژوو، حەج، تەڵاق، کڕین و فرۆشتن و ...هتد)، هەرچی "باطن"ە ئەوا پەیوەستە بە دڵەوە و چەمکانێکی وەك(مەقام و حال، باوەڕ، خۆشەویستی، راستگۆیی، بیرکردنەوە و...هتد) لەخۆ دەگرێ. بڕوانە: السراج: اللمع، ص ص٤٣–٤٤.

"رۆح – الروح"

جونەید پێی وایە ماناکانی رۆح لای خودا خۆیەتی و بە کەسی نەگوتووە. لەگەڵ ئەوەشدا گەلی سۆفیان کۆکن کە رۆح ئەو مانا پەنهانەیە بەهۆیەوە جەستە دەژی. الکلابادي: التعرف، ص٤٤. القشیري: الرسالة، ص١٧٥–١٧٦.

"ریباط - الرباط"

بنەچەی وشەکە لە "ربط – بەستن" هاتووە و بۆچوونی جیاوازی لە بارەوە هەیە، زیاتر دەڵێن ئاماژە بوو بۆ ئەو پەتەی ئەسپی پێ دەبەسترایەوە، پاشان بەو ناوچە سنوورییانە (الثغور) دەگوترا کە خەڵکەکەی خەریکی شەڕ(جیهاد) بوون لەگەڵ غەیرە موسڵمانان، لەوێدا "رباط" وەك بنکەی سەربازی وابووە، دواتر ناوەکە تایبەت کراوە بە شوێنی نیشتەجێبوونی سۆفییانەوە. السهروردی: عوارف، ج١، ص١٨٠. هەروەها بۆ زانیاری زیاتر بڕوانە: محي هلال سرحان: الربط الإسلامية، مجلة المورد، بغداد، ١٩٨٥، مج(١١)، العدد(٣)، ص ص٧٥–٧٩.

"زانین – علم"

باوەڕبوونی ڕەهایە کە تەواو لەگەڵ واقیعدا ڕێکدێتەوە، جێگیربوونی وێنەی شتە لە عەقڵدا. الجرجاني: التعریفات، ص١٢٦.

"سەماع – السماع"

تێگەیشتن لەوەی لە ئاکامی بەیانکردنەوە کەشف بووە، هەروەها پەڕینەوەیە لە وەهمەوە بۆ بینین. لە قۆناغی درەنگی مێژووی سۆفیگەری بە سترانی ئایینی تایبەت بە سۆفیان، کە زیکری پێدەکەن، دەگوترێ سەماع. بۆیە هەندێك سۆفی پێیان وایە لە روخساردا فیتنەیە و لە ناوەرۆکدا پەند و ئامۆژگاریە. چونکە ئەوەی لە ئاماژەکانی تێبگات ئەوا گوێگرتنی لە پەند و ئامۆژگارییەکانی ڕەوا دەبێ، ئەگەرنا ڕەنگە ڕووبەڕووی فیتنە و بەڵا ببێتەوە. القشیري: منثور الخطاب، ص١٠٤. الخرکوشي: تهذیب الأسرار، ص ص٣٠١-٣٠٥.

"شەتەحات – الشطحات"

لە زمانی عەرەبیدا بەمانای "جووڵە – الحرکة" دێت و لەلای سۆفییانیش ئاماژەیە بۆ هەر دەستەواژەیەکی نائاسایی کە وەسفی حاڵەتێکی بە هێز و ڕەهای "وەجد" دەکات، ئاکامەکەشی گوتەی ئەوتۆیە کە بۆ ئەو کەسەی گوێی لێ دەبێ و تەماشای پاشخانە وەجدییەکەی ناکات بە سەیر و ڕەنگە بە دەرچوون لە باوەڕی دروستی تێ بگات. السراج: اللمع، ص ص٤٥٣-٤٥٤.

"فەنا و بەقا – الفناء و البقاء"

ئەوەی یەکەمیان نەمانی سیفەتی خراپ و ئەوەی دووەمیشیان مانەوەی سیفەتی چاکە لە پەیوەندیی بە خوداوە، بەجۆرێك وەك جونەید دەڵێ: مانەوەی هەق و نەمانی هەر شتێك لە دەرەوەی ئەو بێ. الخرکوشي: تهذیب، ص١٤٦. القشیري: الرسالة، ص١٤٦.

" کۆکردنەوە و پەرتکردن- الجمع و الفرق"

کۆکردنەوە پێچەوانەی چەمکی پەرتکردنە؛ ئەو شتەی سەرچاوەکەی خودا بێ و لەو دەربچێ، وەك مانا بەخشین و چاکە کاری، ئەوە کۆکردنەوەیە، ئەوەی مرۆڤیش لە بەجێگەیاندنی ئەرکەکانی بەندایەتی دەستی دەکەوێ و لەگەڵ حاڵی مرۆڤانە دەگونجێ، پەرتکردنە. هەندێك پێیان وایە هەردوو چەمك پێویستن، چونکە ئەوەی کۆکردنەوەی نەبێ بە حاڵەتی عیرفانیی(خوداناسین) ناگات، ئەوەی پەرتکردنیشی نەبێت لە مانای بەندایەتی بۆ خودا ناگات. القشیري: الرسالة، ص ص١٤٣-١٤٤. الرازي: حدائق الحقائق، ص٣٠٣.

"ناسین – المعرفة"

بریتییە لە پەی بردن بە کرۆکی شتەکان و ئاماژەیە بۆ شتێك لە خۆیدا، دیارە زیاتر مەبەست ناسینی خودایییە. کەسێکیش ئەو ناسینەی هەبێ پێی دەگوترێ "عارف"؛ ئەویش ئەو کەسەیە کە خودا ڕازەکانی خۆی پێ گوتووە و ناو و خەسڵەتەکانی خودایی دەناسێ. القشیري: الرسالة، ص٤٦٨. الجرجاني: التعریفات، ص١٧٩.

"نزیك بوونەوە- القرب"

نزیکییە لە خودا لە ڕێگەی پەرستنەوە، واتا مرۆڤ لە خودا نزیك دەبێتەوە نەك بە پێچەوانە. ئەمەش کردەیەکی مرۆڤانەیە و ئاکامەکەی خۆشبەختییە بۆ خودی مرۆڤەکە، نزیکبوونەوەش لە

"حاڵ"ە سۆفییەکانە و بۆ ئەوانەیە کە بە دڵ نزیکیی خوداییان بینیوە، کە بە شێوە هەمەچەشنەکانی پەرستن لێی نزیك بوونەتەوە. السراج: اللمع، ص٨٤. الجرجاني: التعريفات، ص١٤٢-١٤٣.

"هەژاریی – الفقر"

بریتییە لەدەستدانی ئەوەی کە پێویستییەکانی ژیانە، بەڵام لەدەستدانی شتە ناپێویستەکان هەژاریی نیە. الجرجاني: التعريفات، ص١٣٨.

"وەجد – الوجد"

حاڵەتێکی کاتییە توشی دڵ دەبێ، وەك تاسان، خەم، یان بینینی مانایەکی ڕەوشی ژیانی دوای مەرگ، یانیش ئاشکرا بوونی حاڵێکی نێوان "بەندە" و "خودا". الکلابادی: التعرف، ص٨١.

"یاد – الذکر"

لەبیرکردنی هەموو ئەوەی یادکراو(خودا) نیە، ئەو ئامرازانەیە کە بە هۆیەوە سۆفی بە هەق دەگات و هەقیش لەو ئاگادار دەبێتەوە، ئامرازەکانیش کردار و گفتار و حاڵەکان دەگرێتەوە. الکلابادی: التعرف، ص٧٣-٧٤. ابن شاهاور: منارات السائرين، ص ص٣٩٣-٤٠١.

"یاوەری – الصحبة"

لە کولتووری سۆفیگەریدا بەتاڵ دەبێتەوە لەو مانا زمانەوانییەی پێی بەخشراوە، لێرەدا دەبێتە چەمکێکی فرە مانا و فرە ئاست، لایەنی کەم سێ ئاستی سەرەکی هەیە، یەکەمیان: یاوەریکردنی لەخۆ گەورەتر، کە ئەمە زیاتر خزمەتکردنە، دووەمیان: یاوەری لەخۆ بچووکتر، ئەمەش وا دەخوازێ گەورە دڵ نەرم و دلۆڤان بێ و گچکەش گونجاو و بەڕێز بێ، سێیەمیان: یاوەرێتی هاوڕێیانە کە بنەماکەی پێشخستنی پەیوەندی و جوامێرییە. القشيري: الرسالة، ص٤٤٥.

"یەقین – اليقين"

بە باوەڕی سۆفییان یەك لە مەقامەکانە، ئاکامێکی باوەڕداری زۆر و گەیشتنە بە قۆناغی گومان نەکردن و ئاشنابوونە بە بنەما غەیبانیەکان، بۆیە وەك جێگیربوونی ئەو زانینەیە لە دڵ کە نە دەگۆڕێ و نە ئاوەژوو دەبێتەوە. الخرکوشي: تهذيب، ص ص٧٠-٧٥. القشيري: الرسالة، ص ص٣٠١-٣٠٦.

"یەکتایی – التوحيد"

دەبێ لە دەروونی مرۆڤدا ئەو زانینە هەبێ کەوا ئەو خودایەی دروستی کردوە، لە خودایەتییەکەیدا تاك و بێهاوتایە. یەکتایی سیفەتی هەقە و بیرکردنەوەی لە فرەخودایەتی لە دەرەوەی عەقڵە. هەربۆیە یەکتایی دابڕینی کۆنە لە نوێ، بەجۆرێك کە هەرگیز بەتەواوی ئەو کۆنە(خالق) لەلایەن نوێوە(مەخلوق) پەی پێنابردرێ. الکلابادی: التعرف، ص٤٤. رفيق العجم: موسوعة مصطلحات التصوف، ص٦-٧.

"یەکگرتن - الإتحاد"

بەرجەستەبوونی وجودی هەقی تاکی ڕەهایە، کە بەهۆی ئەو وجودەوە هەموو شتێك بوونی هەقانەی هەیە. بەو پێودانگەش هەموو شتێك لەگەڵ ئەودا یەکدەگرێ، چونکە هەر هەموویان بەوەوە بوونیان هەیە و لە دەرەوەی ئەودا عەدەمن. رفيق العجم: موسوعة مصطلحات التصوف، ص٦-٧.

دووەم: فەرهەنگی کەسایەتی و گروپ و ناوچە

ئەبو بەکری زوقاق

"ابو بكر أحمد بن نصر الزقاق الكبير"؛ لە گەورەی سۆفییانی وڵاتی میصرە، هاوسەردەمی جونەید بووە، زیاتر وەك شێخێکی خودان کەرامەت باسی لێ دەکرێ، ساڵی مردنی نەزانراوە. ابن الأثير: اللباب، ج٢، ص٧٢. العمري: مسالك، ج٨، ص ص٣٦٤-٣٦٦.

ئەبو بەکری شبلی

"ابو بكر دلف بن جحدر الشبلی"؛ لەبنەڕەتدا خوراسانیە و لە بەغدا گەورە بووە و پێگەیشتوە، یەکێکە لە یاوەرانی جونەید. لە نێو سۆفیگەریدا گرنگی بە عەشقی خودایی داوە و خۆی لەناو ئەو حاڵەتی عەشقەدا ژیاوە. لەوەدەچێ لە دوادواییەکانی ژیانی کەوتبێتە حاڵی بێئاگایی و بە شێت دانراوە و خراوەتە نەخۆشخانە، لە ساڵی (٣٣٤ك/٩٤٥ز) مردووە. ابن خميس: مناقب، ج١، ص ص٢٨-٥٠. هەروەها بۆ زانیاری زیاتر بڕوانە: کاظم محمد وايقاني: شبلی - مجنون عاقل، سازمان چاپ و انتشارات، تهران، ١٣٨٣ هـ.ش، ص١٥ و بعد.

ئەبو جەعفەری صەیدەلانی

زانیاری لەبارەوە زۆر کەمە، ئەوەندەی لەبارەوە دەزانرێ کە لە سۆفییانی بەغداد بووە، ماوەیەك لە مەککە ماوەتەوە، پاشان چۆتە میصر و لەوێ مردوە. جامی: نفحات، ص ١٧٠.

ئەبو حەسەنی حوصەری (م٣٧١ك/٩٨١ز)

"أبو الحسن علي بن ابراهيم"؛ لە بنەڕەتدا خەڵکی بەصرایە، بەڵام لە بەغداد ژیاوە و یاوەرێتی ئەبو بەکری شبلی تێدا کردووە، پاشان بۆتە شێخی بێ هاوتای ئەوێ و هەر لەوێش مردووە. الخطيب البغدادي: أخبار الصوفية، ص ص٢١٧-٢١٨.

ئەبو حوسێنی نوری

"ابو الحسين احمد بن محمد النوري البغوي" (م٢٩٥ك/٩٠٨ز)؛ لە بنەڕەتدا خوراسانییە، بەڵام هەر لە بەغداد لەدایك بووە و پێگەیشتووە، لە یاوەرانی جونەیدە، دەڵێن کەس لە هاوسەردەمانی وەك ئەو خاوەن ڕێبازێکی پاکی سۆفییانە نەبووە، فەرموودەشی دەگێڕایەوە. ابن خميس: مناقب، ج١، ص ص٣٤٩-٣٦١.

ئەبو سەعیدی خەڕاز (م٢٧٩ك/٨٩٢ز)

"ابو سعيد احمد بن عيسى الخراز"؛ لە سۆفییە بەغدادییەکانە و یاوەری بشری کوڕی حارثی حافی و چەندانی تری کردووە. بەهۆی ئەوەی لە یەکەمین ئەو کەسانەیە کە بۆتە سۆفی، بۆیە بە ئیمامێکی سۆفییان دەژمێردرێ، دەڵێن لە سەردەستی ئەو چەندان چەمکی گرنگی نێو گوتاری سۆفیگەری گەڵاڵە بوونە، لەوانە فەنا و بەقا. لەبارەیەوە بڕوانە: ابن خميس: مناقب، ج١، ص ص٤١٩-٤٣٠.

ئەبو عەباسی کوڕی سوڕەیج

"ابوالعباس أحمد بن عمر بن سريج"؛ یەکێك لە گەورەترین فەقیهە شافعییەکانی سەردەمی خۆی بوو، بە "شافعی بچووك – الشافعی الصغیر" ناونراوە، لەنێو یاوەرانی شافعی لە هەموویان پتر لە مەزهەبەکە شارەزا بووە، لە ساڵی (٣٠٦ك/٩١٨ز) مردووە؛ السبكي: طبقات الشافعية، ج٣، ص ص٢٢-٢٥.

ئەبو عەبدوڵای جەللاء

"أبو عبد الله أحمد بن يحيى الجلاء" (م٣٠٦ك/٩١٨ز)؛ بە رەسەن خەڵکی بەغدادە، بەڵام لە وڵاتی شام نیشتەجێ بووە، بە تایبەت لە شاری (الرملە) لە باشوری فەلەستین، بە یەکێك لە گەورە سۆفییانی سەردەمەکەی خۆی دانراوە، لە بیروباوەڕەکانیدا زیاتر جەختی لەسەر زوهدگەرایی و گۆشەگیری کردۆتەوە. ابن عساكر: تاريخ، ج٦، ص ص٨١-٩٣. المناوي: الكواكب الدرية، ج١، ص ص٥٢٢-٥٢٣.

ئەبو عەبدوڵا محەمەد کوڕی خەفیفی شیرازی

بە "شێخی گەورە – الشیخ الکبیر" ناسراوە، خەڵکی شاری شیرازە و شێخی هەرە بەناوبانگی ئەوێ بووە لە سەردەمەکەی خۆیدا، یاوەرێتی زۆر لە گەورە شێخانی وەك جونەیدی کردووە. شارەزایی لە زانستە سۆفییەکان جێی سەرنج بووە، دوای تەمەنێکی درێژ لە ساڵی (٣٧١ك/٩٨١ز) مردووە. لە بارەیەوە بڕوانە: ابو الحسن ديلمي: سيرت شيخ كبير، ص ص٨-٢١٩. زركوب شيرازي: شيرازنامه، ص ص٩٥-٩٦.

ئەبو عەبدوڵای مەغریبی

"أبو عبد الله محمد بن اسماعيل المغربي"؛ سۆفییەکی گەڕۆك بووە و موریدی زۆری پێگەیاندووە، پتر جەختی لەسەر سۆفیگەری هەژارانە کردۆتەوە، لە ساڵی (٢٩٩ك/ ٩١١ز) لەسەر چیای سیناء کۆچی دوایی کردووە. السلمي: طبقات، ص ص٢٤٢-٢٤٥. ابن خميس: مناقب، ج١، ص ص٤٣١-٤٣٤.

ئەبو عەلی روذباری

"أبو علي احمد بن محمد الروذباري"؛ دەڵێن رەچەڵەکی دەگێڕدرێتەوە سەر کیسراکان، لە بەغداد لەدایك بووە و هەر لەوێ گەورە بووە، بەڵام دواتر چۆتە میصر و لە ساڵی (٣٢٢ك/٩٣٤ز) لەوێ مردووە. یەکێك بوو لەوانەی سۆفیگەری و فیقهی لە کەسێتی خۆیدا کۆکردبۆوە، لای ئەو سۆفیگەری رێبازێکی جیددیە و ناشێ تێکەڵ بە گاڵتە و سرووتی بێ مانا بکرێ. السلمي: طبقات، ص ص٣٥٤-٣٦٠. فريد الدين عطار: تذكرة، ج٢، ص ص ٢٣٩-٢٤١.

ئەبو قاسمی کوڕی گەچی دینەوەری

"القاضی ابو القاسم یوسف بن احمد" ناسراو بە ئیبن گەچ، قازی دینەوەر و دەوروبەری بووە، بەتایبەت لە کاتی فەرمانڕەوایی میر بەدری کوڕی حەسنەوەیی (٣٦٩-٤٠٥ك/٩٧٩-١٠١٤ز) میری بەناوبانگی میرنشینی حەسەنوەیهی کوردی (٣٤٨؟-٤٠٦ك/٩٥٩؟-١٠١٥ز). ئەو زانایە لە ئاکامی کوژرانی میری ناوبراو و ئەو پەشێویەی کەوتە وڵاتەوە، لەسەردەستی عەییارە قەسابەکان لە دینەوەر

کوژراوە، خاوەن چەندان بەرهەمی گرنگ بووە لە ڕووی فیقهیەوە، بەڵام لە ئێستادا هیچ لەو بەرهەمانەی لەبەردەستدا نین. الشیرازي: طبقات الفقهاء، ص١١٨-١١٩. السمعاني: الأنساب، ج٥، ص٣٦. ابن الجوزي: المنتظم، ج١٥، ص١١٠.

ئەشعەرییەکان

دەگەڕێنەوە سەر ئەبولحەسەن عەلی کوڕی ئیسماعیلی ئەشعەری (٢٦٠- ٣٢٤ك/ ٨٧٤- ٩٣٦ز)، کە لەسەرەتای ژیانی پەیڕەوی ڕێبازی موعتەزیلەی کردووە، بەڵام دواتر جیابۆتەوە و ڕێبازێکی تایبەتی دامەزراندوە، کە زیاتر ڕێبازێکی کەلامناسیە، بەپێی ئەشعەرییەکان خودا ئەزەلیە، هەموو دیاردەکانی دونیا تەنانەت ویستی مرۆڤیش دروستکراوی خودان. هەروەها پێیان وایە قورئانیش، وەك قسەی خودا، کۆنە و خەلق نەکراوە، ئەوان پێیان وابوو لە بابەتەکانی پەیوەست بە "بنەڕەتییەکانی ئایین – أصول الدین"، نوێنەری ڕاستەقینەی ئەهلی سوننەن. بۆ زانیاری زیاتر بڕوانە: الشیرازي: الإشارة الی مذهب أهل الحق، تحقیق: محمد السید الجلیند، مطابع الأهرام، القاهرة، ١٩٩٩، ص ص ١٠٨- ٢٠٠. ابن عساکر: تبیین کذب المفتري.

"ئەهلی فەرموودە - اهل الحدیث":

وا دەناسێنرێن کە خەریکی گەڕان بەدوای فەرموودە و گواستنەوەی هەواڵەکانی پێغەمبەر و بونیادنانی "بڕیارە شەرعییەکان – الأحکام الشرعیة" لەسەر دەقەکان بوون، کە ئەمەش زیاتر ڕێبازی شافعی(١٥٠-٢٠٤ك/ ٧٦٤-٨١٩ز)یە. لەبەرامبەر بەوان "ئەهلی راوبۆچوون – اهل الرأي" هەن: ئەوانەی پشت بە "پێوانە – القیاس" دەبەستن و مانا لە بڕیارە شەرعییەکان هەڵدەهێنجن و ڕووداوەکانی لەسەر بونیاد دەنێن و ڕاڤەیان دەکەن، ئەمەش زیاتر لایەنگرانی مەزهەبی ئەبو حەنیفە (٨٠-١٥٠ك/ ٦٩٩-٧٦٤ز) دەگرێتەوە. بڕوانە: الشهرستاني: الملل، ج١، ص ١٨٧-١٨٨.

ئیبراهیمی کوڕی ئەدهەم

"ابو اسحق ابراهیم بن ادهم بن منصور"، لە ساڵی (١٦١ – ١٦٢ك/ ٧٧٦-٧٧٧ز) مردووە، ئەفسانەی زۆر لەبارەی ژیانی هەڵبەستراوە، دەڵێن کوڕی یەکێك لە پادشاکانی بەڵخ بووە، بەڵام تەرکی دونیای کردووە و ڕێبازی زاهیدانی گرتۆتەبەر، پاشان بە جیهانی ئیسلامی گەڕاوە، بەتایبەت وڵاتی شام و هەرێمی عێراق، لەو ناوچانە گەورە زانایانی سەردەمی خۆی وەك سوفیانی ثەوری بینیوە، لەڕووی هزریەوە چەمکی زۆری خستۆتە نێو فەرهەنگی زوهدگەری ئیسلامیەوە و فراوانی کردون، لەوانە: "مەعریفە" و "تەوەکول" و چەندانی تر. ابو نعیم: حلیة، ج٧، ص ص٣٦٧-٣٩٥. ج٨، ص ص٣-٥٨.

ئیبراهیمی خەواص

" أبو اسحق ابراهیم بن احمد بن اسماعیل الخواص"؛ خەڵکی سامەڕایە، هاوشانی سۆفییانی وەك جونەید بووە، چەندان کتێب و نوسینی هەبووە، لە هزری سۆفیگەریدا زیاتر گرنگی بە چەمکی تەوەکول داوە و پێی ناسراوەتەوە، لە ساڵی (٢٩١ك/٩٠٤ز) مردووە. ابن الخطیب البغدادي: أخبار الصوفیة، ص ص٢٩-٣٢. الهجویري: کشف، ج١، ص٣٦٥.

ئیختیاریٚ مەرگەهێ

ئەمە پلەی "بابێ شێخ"ە لە لای ئێزدیەکان، بەرزترین پێگەیە لە لوتکەی سیستەمی ئایینیدا و شارەزای زانستە ئایینیەکانیانە، رێنمایی پیاوانی ئایینی لە کارەکانیان دەکات، پەیڕەوی لە چەندان سرووت دەکات کە پەیوەستە بە پایەکەیەوە. بڕوانە: عزالدین سليم باقسری: مەرگەھ – الأيزدية، الأصل، التسمية، المفاهيم، الطقوس، المراسيم و النصوص الدينية، مطبعة خبات، كوردستان، ٢٠٠٣، ص٨٧.

بایەزیدی بسطامی

"ابو يزيد طيفور بن عيسى سروشان البسطامي"، لە بنەڕەتدا لە بنەماڵەیەکی زەردەشتیە و بوونەتە موسڵمان، ئەو رۆڵێکی بەرچاوی لە برەوپێدانی هزری سۆفیگەری بەتایبەت لە پەیوەندیی مرۆڤانە و خودایانە(ناسوت و لاهوت) هەبووە، لە ساڵی (٢٦١ك/٨٧٥ز) مردوە. السهلجي: النور من كلمات ابى طيفور ، ص ص٥٨-١٩٩.

بسطام

شارێکی گەورەیە لە قومس، لەسەر رێگای نیشاپورە. ياقوت: معجم، مج١، ص٤٢١. لە ئێستادا دەکەوێتە باکوری شاری "تەهران".

بشری کوڕی حارثی حافی (م٢٢٧ك/٨٤٢ز)

"بشر بن حارث بن علي المروزي"؛ لە دەورووبەری ساڵی (١٥٠ك/٧٦٧ز) لەدایك بووە، لە بنەڕەتدا خەڵکی شاری مەروە، بەڵام دواتر نیشتەجێی بەغداد بووە و لەوێ مردووە. لەپاڵ ئەوەی زاهیدێکی گەورە بوو، فەرموودەشی گێڕاوەتەوە. القشيري: الرسالة، ص ص٤٣-٤٧.

بەشنەوی

لە خێڵە کوردیە دیارەکانی هەرێمی جەزیرەن، لەدەورووبەری شاری جەزیرەی ئیبن عومەر(جەزیرەی بۆتان) دەژیان، خاوەن قەڵا و میرنشینێکی ناوخۆیی بوون لەو ناوچەیەدا. ابن الأثير: اللباب، ج١، ص١٥٧. زرار صديق توفيق: القبائل، ص ص ٤٠-٤٦.

بونداری شیرازی

"بندار بن الحسين بن محمد الشيرازي" (م٣٥٣ك/٩٦٤ز)؛ نیشتەجێی شاری ئەرجان بوو لە هەرێمی فارس، لە بواری حەقیقەتناسیدا شارەزایی زۆری هەبووە. السلمي: طبقات، ص٤٦٧. أبو نعيم: حلية، ج١٠، ص٣٨٤.

پیر

لە کۆندا وا باسکراوە کە شارۆچکەیەکی بچووك بووە لە شارەزوور، کوردەکانی بەسەر سەختی ناسراون، ياقوت: معجم، مج٢، ص٦٧.

تەریقەتی قادری

دەگەڕێتەوە بۆ شێخ عەبدولقادری گەیلانی، بیروبۆچوونەکانی ئەو وەك بناغەی تەریقەتەکە بەکار دەهێنرێ، زیاتر هەردوو کوڕەکەی عەبدولعەزیز (م٦٠٢ك/١٢٠٥ز) و عەبدولرەزاق (م٦٠٣ك/١٢٠٦ز) کاریان کردووە بۆ وەرگێڕانی ئەو بیروباوەڕەی باوکیان بۆ سیستەمێکی کردەکی-

تەریقەتییانە، لە ئێستادا "قادری" یەکێك لە تەریقەتە هەرە ناودار و بەربڵاوەکانی جیهانی ئیسلامیە. بۆ زانیاریی زیاتر بڕوانە: Termingham: The Sufi Orders, pp.

تەریقەتی رفاعی

دەگەڕێتەوە بۆ "شیخ أبو العباس أحمد بن علی بن احمد " ناسراو بە "أبو العلمین"، کە لە هۆزی "الرفاعە"ی عەرەبی بووە، لە ساڵی (٥١٢ك/ ١١١٨ز) لە ناوچەکانی "البطائح" لە دایك بووە و لە ساڵی (٥٧٨ك/١١٨٢ز) هەر لەوێ مردوە. ئەو کەسە سۆفیگەری کردە سیستەمێکی دامەزراو لەسەر دابەشکردنی چینایەتی موریدان، کە هەر گروپە موریدێك شێخ و خەلیفەی خۆی هەبووە. لەدوای "شیخ احمد"، لەسەدەی حەوتەمی کۆچییەوە، بەتایبەت لە وڵاتی میصر، ئەم سیستەمە بووە تەریقەتێکی سەربەخۆ کە "الرفاعیة"یە. الرافعي: سواد العینین، ص ص. عامر النجار: الطرق الصوفیة في مصر، ط ٥، دار المعارف، القاهرة، د.ت، ص ص٦٣-٧٤.

"تەقیە – التقیة"

بنەمایەکی چەسپیوی نێو باوەڕی شیعییە، کە بەمانای شاردنەوەی راستی ئەو باوەڕەی مرۆڤ هەیەتی دێت، تەنانەت پێیان وایە هەر کەسێك تەقیەی نەبێ بە بێ دین دادەنرێ. الکلیني: الکافي، ج٢، ص٢١٧.

جاوانی

خێڵێکی بەناوبانگی کوردییە کە چەندان تیرەی لێکەوتۆتەوە، لەسەرەتادا نیشتەجێی ناوچە چیاییەکان بوون، دواتر خزاونەتە نێو هەندێك ئاوایی، وەك مەندەلی و دەسکەرە و نوعمانیە و ناوچەکانی تری دەوروبەریان. رۆڵیان هەبووە لەمەزراندنی شاری حیللە، چەندان میری ناوداریان هەبووە کە میرنشینێکیان بۆخۆیان دامەزراندووە. مستەفا جەواد: هۆزی لەبیرکراوی گاوان. زرار صدیق توفیق: القبائل، ص ص ٥٤-٦٩.

جەعفەری خولدی

"ابو محمد جعفر بن محمد بن نصیر الخواص"؛ لە سۆفییانی شاری بەغدادە، یەکێك بووە لە یاوەرانی جونەید، گرنگی زۆری بە بەرهەمی سۆفییان و نوسراو و بەسەرهاتیان داوە. لەوەدەچێ دوای تەمەنێکی درێژ لە ساڵی (٣٤٨ك/ ٩٥٩ز) مردبێ. ابو نعیم: حلیة، ج١٠، ص٣٨١.

جەعفەری صادق

"جعفر بن محمد بن علی بن حسین بن علی"، لەبەر راستگۆیی بە "الصادق" ناسراوە، یەکێك لە گەورەترین ئیمامەکانی شیعەیە، بە تایبەت لە رووی شارەزابوونی لە زانستە شەرعییەکانەوە کە تەنانەت زانایانی سەر بە رەوتی سوننیش سودیان لەو زانستەی وی وەرگرتووە، رۆڵێکی مەزنی هەبووە لە دامەزراندنی گوتاری فیقهی شیعی، لە ساڵی (١٤٨ك/٧٦٥ز) کۆچی دوایی کردووە. السمعاني: الأنساب، ج٣، ص٥٠٧-٥٠٨. الصفدي: الوافي، ج١١، ص٩٨-١٠٠.

جەلالەدینی رۆمی

"محمد بن محمد بن احمد البلخی"(٦٠٤-٦٧٢ك/١٢٠٧-١٢٧٣ز)؛ گەورەی عارف و شاعیرانی فارسە لە سەدەی حەوتەمی کۆچی/سێزدەی زایینی ، نازناوی "مەولانا" ی هەبوو، هەروەها بە "مەولەوی" ناسراوە، خەڵکی شاری بەلخە لە خوراسان، بەڵام دواتر لە شاری قۆنیە لە ئاسیای بچوك

جێگیر بووە و خۆی و جێنشینەکانی تەریقەتی مەولەویان دامەزراندووە. جگە لە کتێبی بەناوبانگی "مثنوی"، چەندان بەرهەمی تری هەیە لەوانە: " فیه ما فیه" و "دیوان شمس تبریزی". لەبارەی بگەڕێوە بۆ: الأفلاكي: مناقب، ج١، ص ص٧٢-٥٦٣. ج٢، ص ص٥٧٨-٦١٣.

جونەیدی بەغدادی (م ٢٩٨ك/٩١٠ز)

"أبوالقاسم جنید محمد بن جنید الخراز"؛ لە بنەڕەتدا خەڵکی شاری نهاوەندی کوردستانە، بەڵام لە بەغداد لەدایك بووە و پێگەیشتووە، بەکاریگەریی خاڵی سەری کوڕی موغلسی سەقەطی"(م٢٥١ك/٨٦٥ز) بۆتە سۆفی. بەتێگەیشتنی جونەید سۆفیگەری هەم حاڵە(گۆشەگیری و خۆبرسیکردن) تا پەیوەندیی مرۆڤ بە خودا لەسەر پاکێتی دابمەزرێ، هەمیش کردەی گەڕانە بەدوای هەقیقەتی خودایی لەرێگەی پابەندبوون بە بنەماکانی شەریعەتەوە. ئەو سەرباری ئەوەی سۆفییەکی گەورە و وەك دامەزرێنەرێکی هزرەکە دەناسێنرێ، فەقیهێکی سوننەش بووە و شارەزایی لە زانستە شەرعییەکان هەبووە، بۆیەشە بە کۆڵەگەیەکی سۆفیگەری سوننی دادەنرێ. لەبارەیەوە بڕوانە: السلمي: طبقات، ص ص١٥٥-١٦٣. ابو نعیم: حلیة، ج١٠، ص ص٢٥٥-٢٨٧. الخطیب البغدادي: أخبار الصوفیة، ص ص١١٩-١٢٦.

حلولییەکان

ئەمانە گروپێکن کە ئەگەرچی لە سەرچاوە فەرمیەکاندا بنەماکانی بیروباوەڕەکەیان بە وردی و بێ لایەنانە نەخراونەتە روو، بەڵام پێناسەی جیاجیایان بۆ کراوە لەوانە: ئەوانەن کە پێیان وایە بەشێکی خودایی لە مرۆڤدا هەیە، ئەگەر مرۆڤیش دەست لە ئارەزووە دەروونیەکان هەڵبگرێ، تەواوی خودا لە نێو مرۆڤەکەدا بەرجەستە دەبێ. هەروەها دەڵێن حلولییەکان باوەڕیان بە پاك بوونەوەی دڵە لە سیفەتە خراپەکانی و بەتاڵبوونی لە هەر شت و کەسێك، تا ببێتە ماڵی خودا و تێیدا نیشتەجێ ببێ. بڕوانە: بلخی: بیان الأدیان، ص٨٨. مجهول: هفتاد و سه ملت یا اعتقادات مذاهب، با اهتمام و تصحیح: محمد جواد مشکور، مؤسسة مطبوعات عطایی، تهران،١٣٤١، ص٢٥.

حەسەنی بەصری ((٢١ك/٦٤٢ز - ١٢٠ك/٧٣٨ز)

"ابو سعید حسن بن ابو الحسن"؛ لە مەوالییەکانە و لە بنەماڵەی پێغەمبەر نزیك بووە، بە یەکێك لە زانا گەورەکان و لە "التابعین" دادەنرێ، رۆڵی بەرچاوی لە داڕشتنی بنەماکانی فیقهی ئیسلامی هەبووە، لە ژیانیدا کەسێکی زاهید بووە، زوهدێك کە زێتر لەسەر بنەمای ترس و هەستکردن بە تاوان بەرامبەر بە خودا دامەزرابوو. ابن الجوزي: آداب حسن البصري و زهده و مواعظه، تحقیق: سلیمان الحرشي، دار الصدیق، دمشق، ٢٠٠٥، ص ٢٣ بەدواوە. المقدسي: من اخبار الحسن البصري: تحقیق: محمد عبد الرحمن النابلسي، دار النمیر و دار الفرائد، دمشق، ١٩٩٦، ص ص١٩-٣٦.

حوسێنی کوڕی مەنصوری حەلاج

سەربوردەی ژیانی ئەو سۆفییە زۆر باس کراوە، ئەوەی لێرە جێگەی ئاماژە پێدان بێت ئەوەیە، کە لە شاری بەیضائی هەرێمی فارس، لە نزیك بە زۆمی کوردانی ئەوێ لە بنەماڵەیەکی بە رەسەن زەردەشتی لە دەوروبەری ساڵی (٢٤٤ك/٨٥٧ز) لە دایك بووە، لەسەر دەستی گەورەی سۆفییانی ناوچەکە سەهلی کوڕی عەبدوڵای توشتەری (م٢٩٤ك/٩٠٦ز) ئاشنایەتی لەگەڵ سۆفیگەری

پەیدا کردووە، دواتر دەستی بە گەڕان و سوڕان کردووە، سەرەتا لە پانتایی ئیسلامی و دواتریش لەدەرەوەی ئەو پانتاییە(بەتایبەت هیند و چین و "وڵاتی ئەودیو رووبار - بلاد ما وراء النهر"، تورکستان و...هتد). پاش گەڕانەوەی بۆ نێو جیهانی ئیسلامی بانگەوازی بۆ بیروبۆچوونەکانی کردووە، دواجار دەستگیر دەکرێ و پاش دادگایی کردنی لەلایەن قازییە شەرعییەکانی سەردەمەکەی، لە ساڵی (٣٠٩ك/٩٢٢ز) لە بەغدا لەدوای ئەشکەنجەدانێکی زۆر لە دار دەدرێ. الخطيب البغدادي: أخبار الصوفية، ص ص١٣٩-١٦٣. ابن الساعي: أخبار الحلاج، ص ص١١-١٠٤. لويس ماسينيون: المنحنى الشخصي لحياة الحلاج.

دونبلی

یەکێکە لە خێڵە کوردییەکانی سەدەکانی ناوەڕاست، لە زۆر شوێنی کوردستان (بەتایبەت دەوروبەری موسڵ) و دەرەوەی وڵاتەکە دەژیان، لە بواری رۆشنبیری و سیاسی رۆڵی بەرچاویان هەبووە. الزبيدي: تاج العروس، ج٢٨، ص٥٠٦. زرار صديق توفيق: القبائل، ص ص٩٤-٩٧.

دێرەش

گوندێکە لە باشوری رۆژهەڵاتی ئامێدی، نزیکەی حەوت کیلۆ مەترێك لێیەوە دوورە و تا ئێستا ئاوەدانە.

ذەنونی میصری

"ابو الفيض ذو النون بن ابراهيم المصري"؛ لە بنەڕەتدا خەڵکی ناوچەی "النوبە"یە، بە یەك لە یەکەمین ئەو کەسانە دەژمێردرێ کە بە سۆفی ناسراون. لە دەوروبەری ساڵی (٢٤٦ك/٨٦٠ز) مردوە. المالیني: الأربعون، ص ص٩١-٩٨. ابن الجوزي: صفة الصفوة، ج٤، ص ص١٨٣-١٨٨.

زەیارییەکان

دەگەڕێنەوە بۆ مەرداویجی کوڕی زەیار، کە یەکێکە لە سەرکردەکانی دەیلەم، توانی لەماوەیەکی کەمدا، لە دەوروبەری ساڵی (٣١٥ك/٩٢٨ز) دەست بەسەر ناوچەکانی قەزوین و طەبەرستان دابگرێ و بونیادی دەسەڵاتدارێتی خۆی لەوێ و لە ناوچەکانی دەوروبەر دابمەزرێنێ.

سەمنونی موحیب

"ابو الحسين سمنون بن حمزة الخواص"؛ لە دوای ساڵی (٢٩٧ك/٩١٠ز) کۆچی دوایی کردووە، لە گەورە سۆفییانی عێراقە، لە سۆفیگەریدا زیاتر کاری لە سەر واتاکانی خۆشەویستی کردووە، وەك عارفێکی شێت خۆی نواندووە. النيسابوري: عقلاء المجانين، تحقيق: عمر الأسعد، دار النفائس، بيروت، ١٩٨٧، ص ص٢٣١-٢٤٠. السلمي: طبقات، ص ص١٩٥-١٩٩.

سەمەرقەند

یەك لە شارە هەرە دیارەکانی "وڵاتی ئەودیو رووبار - بلاد ما وراء النهر"ە، بەوە ناسرابوو کە خودان سروشتێکی جوان بووە. القزويني: آثار البلاد، ص ص٥٣٥-٥٣٧.

سوفیانی ثەوری (م ١٦١ك/٧٧٨ز)

"ابو عبد الله سفيان بن مسروق الثوري"، لە ساڵی (٩٥ك/ ٧١٤ز) یان (٩٧ك/٧١٦ز) لە شاری کوفە لەدایك بووە و لە بەصرا کۆچی دوایی کردووە، زاهیدێکی بەناوبانگ و فەقیهێکی ناسراوی سەردەمی خۆیەتی، بۆتە ئیمامی مەزهەبێکی پەیڕەوکراوی جیهانی ئیسلامی، خاڵی سەرنج راکێشی

ژیانی سوفیان هەڵوێستی توندی بوو لەدەسەڵاتداران، بانگەشەی سەربەخۆیی زانستە ئایینیەکانی دەکرد تا لە دەستێوەردانی دەسەڵاتداران بەدوور بێت. ابن خلكان: وفيات، ج٤، ص٨٧-٩٤. بۆ زانیاری زیاتر بگەڕێوە بۆ: سوسن فريد فلاحة: الإمام سفيان الثوري و آراؤه الفقهية مقارنة بالمذاهب الأخرى، الرياض، ١٤٢٨هـ/٢٠٠٧م.

سوهرەوەرد

شارۆچکەیەکی نزیک بە شاری زەنجان بوو لە هەرێمی چیا، هەندێك پێیان وایە ناوەکەی لە سورەوەرد هاتووە کە بەمانای خاکی سوور دێت. ياقوت الحموي: معجم، مج٣، ص٢٨٩.

شیعەی ئیسماعیلی

ئەو گروپەن کە لەدوای مردنی جەعفەری صادق، لە ساڵی(١٤٨ك/ ٧٦٥ز) دەرکەوتن و پێیان وابوو دوای ئەو ئیسماعیلی کوڕە گەورەکەی جێگەی گرتۆتەوە، نەك موسای کوڕی کە بە موسای کاظم (م١٨٣ك/ ٧٩٩ز) ناسراوە و شیعەی ئیمامی وا بانگەشە دەکەن، دواتریش بە ئاڕاستەیەکی باطنی ڕۆیشتوون و ئەمە بۆتە یەکێك لە ناوە باوەکانیان. النوبختي: فرق الشيعة، حققه: عبدالمنعم الحفني، دار الرشد، القاهرة، ١٩٩٢، ص٨٩.

شیعەی ئیمامی

دوانزە ئیمامیشیان پێ دەگوترێ، ئەمەش بەپێی ئەو دوانزە ئیمامەی پەیڕەوی لە باوەڕیان دەکەن، لەو باوەڕەشدا ئەو پێشەوایانە بێ هەڵەن – عصمەتیان هەیە و پەیڕەوکارانیان دەبێ ملکەچی بیروباوەڕەکانیان بن. هەندێك جار بەم ڕێبازەی شیعە دەگوترێ "جەعفەریی"، ئەمەش لە ناوی جەعفەری صادقەوە هاتووە، چونکە ئەو بە دامەزرێنەری بنەڕەتی گوتاری فیقهی ئەوان دادەنرێ. بڕوانە : النوبختي: فرق الشيعة، ص ص١٠٥-١٠٨. سعد رستم: الفرق و المذاهب الإسلامية، ط ٤، دار الأوائل، دمشق، ٢٠٠٦، ص ص ٢١٦- ٢١٨.

شیعەی زەیدی

ئەم ڕێبازەی شیعە دەگەڕێتەوە بۆ زەیدی کوڕی عەلی کوڕی حوسێن (٨٠ – ١٢١ك/ ٦٩٩-٧٣٩ز)، لەسەردەمی خەلیفەی ئومەوی هیشامی کوڕی عەبدولمەلیك (١٠٥-١٢٥ك/ ٧٢٣- ٧٤٣ز) دا بزووتنەوەیەکی چەکداری هەڵگیرساند کە لە ئاکامیدا خۆی تیاچووە، زەیدییەکان لە ڕووی باوەڕەوە لە گروپە شیعییەکانی تر پتر لە ڕێبازی سوننی نزیکن، بە تایبەت لە مەسەلەی ئیمامەتدا. ئەم ڕێبازەی شیعە تا ئێستا پاشماوەیان ماوە، بەتایبەت لەوڵاتی یەمەن. لەبارەی هزر و باوەڕیان بڕوانە: الصاحب بن عباد: الزيدية، حققه: ناجي حسن، الدار العربية للموسوعات، بيروت، ١٩٨٦، ص ٢٧ و مابعدها.

صەفیەدینی ئەردەبیلی

"شيخ صفي الدين اسحاق بن جبرائيل الأردبيلى"، لە تەمەنێکی بچوکەوە تێکەڵ بە ڕێبازی سۆفیان بووە، یاوەرێتی زاهید و شێخی ناوداری سەردەمی مەغۆلی ئیبراهیمی گەیلانی (م٧٠٠ك/١٣٠١ز) کردووە. دواتر موریدی زۆری لەدەورە کۆبۆتەوە، بە دامەزرێنەری تەریقەتی صەفەوی دادەنرێ، بەتایبەت لە قۆناغی بەر لە بوونی بنەماڵەکەی بە شیعە و دامەزراندنی دەوڵەتی صەفەوی لە ئێراندا، شێخ صەفی لە ساڵی(٧٣٥ك/١٣٣٤ز) مردووە. بۆ زانیاری پتر لەبارەی ئەم کەسایەتییە بگەڕێوە بۆ: ابن بزاز: صفوة، ص٧٠ بەدواوە.

عەبدولقادری گەیلانی

"عبد القادر بن موسى ابو صالح جنگی دوست"، لە ساڵی (٤٧٠ك/١٠٧٧ز) لە ناوچەی گەیلان لەدایك بووە، دواتر هاتۆتە بەغداد و تێکەڵ بە ئەلقەی فیقهی ئەویش، بەتایبەت ڕێبازی حەنبەلی بووە، پاشان مەیلی بەلای سۆفیگەریدا چووە و نزیکەی بیست ساڵێکی تەمەنی زاهیدانە ژیاوە، لەسەر دەستی سۆفییانی سەردەمەکەی شارەزایی لەو کایە ئایینیەدا پەیدا کردووە، هەر لە بەغداد تا مردنی لە(٥٦١ك/ ١١٦٦ز) لە قوتابخانەکەی خۆیدا خەریکی یادی خودایی و وانە وتنەوە بووە. ابن الجوزي: المنتظم، ج١٨، ص١٧٣. الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص ص ٣-١٨٩.

عەلی کوڕی شیلویە

خەڵکی شاری "اصطخر"ە ، لە یاوەرانی ئەبو عەبدوڵا محەمەد کوڕی خەفیفی شیرازی یە، بەوە دەناسرێ کە شەتەحاتی سۆفییانەی هەبووە. روزبهان بقلي: شرح شطحيات، ص٧١، ٢٥٤. جامي: نفحات، ص٢٤٩-٢٥٠.

عەلی کوڕی عەبدولرەحیمی قەنناد

"ابو الحسن علي بن عبد الرحيم الواسطي القناد"؛ ساڵی مردنی دیار نییە، زیاتر سۆفییەکی گەڕۆك بووە، یەکێکە لەو سۆفییانەی وتەکانی حەلاجی لێ گێڕدراوەتەوە. السمعاني: الأنساب، ج٤، ص٥٤٥.

عەمری کوڕی عوسمانی مەککی(م٢٩٧ك/٩١٠ز)

" ابو عبد الله عمرو بن عثمان المكي"؛ یەکێکە لە یاوەرانی جونەید، تا مردنی هەر لە بەغداد ماوەتەوە، جگە لە سۆفیگەری، لە زانستە شەرعییەکانیشدا شارەزایی هەبووە، چەندان بەرهەمی لە بواری سۆفیگەریدا داناوە. الخطيب البغدادي: أخبار الصوفية، ص ص٢٢٨-٢٣١.

عەینولقضاتی هەمەدانی

" عبد الله بن محمد بن الحسن الميانجى" (٤٩٢-٥٢٥ك/١٠٩٩-١١٣١ز) ، ناسراو بە "عين القضاة"، خەڵکی هەمەدانە، یەك لە یاوەرانی سۆفی گەورە شێخ ئەحمەدی غەزالی(م٥٢٠ك/ ١١٢٦ز)یە ، لە هەردوو بواری فیقهی شافعی و سۆفیگەریدا شارەزایی زۆری هەبووە، بە تۆمەتی دەرچوون لە ئایین هەر لە هەمەدان لە دار دراوە. الصفدي: الوافي، ج١٧، ص٢٩١. بۆ زانیاری زیاتر بڕوانە: نصر الله پورجوادي: عين القضاة و استادان او، انتشارات اساطير، تهران، ١٣٧٤هـ.ش، ص٩ و بعد.

فاطمە لوڕە

زانیاریی مێژوویی لەسەر ئەو کەسایەتییە نیە، ئەوەیش کە هەیە دژ بەیەکە، ئەوەتا ناوەکەی بە شێوەی جیاواز تۆمار کراوە وەك: "فاطمە لوڕە"، "فاطمە لەرە"، "بی بی فاطمە"، زانیارییەکان سەبارەت بە پەیوەندیی بە باباطاهریش هەر وایە: ئەگەر هەندێك بە دۆستی ئەوی دەزانن، ئەوا هەندێکی تر بە خوشکی دادەنێن، بەڵام ئەوەی لەسەری کۆکن خۆشەویستی لەڕادەبەدەری باباطاهرە بۆی و هەبوونی گۆڕێکە بەناوی ئەو لەنزیك بە گۆڕەکەی باباطاهر لە هەمەدان. لەم بارەوە بڕوانە:

V.Minorsky: Baba – Tahir, EI, Vol.I, P.841-842; C. J. Edmonds: The Beliefs, Vol. 7, p. 93.

قەلەندەری

بۆچوونی جیاواز لە بارەی سەرچاوەی ئەو وشەیە هەیە (گریکی، فارسی...هتد)، لە رووی دەستەواژەییەوە ئاماژەیە بۆ رەوشت و شێوازێکی ژیانی سۆفییانە، کە پەیوەستە بە گەڕان و سوڕان و

بەرجەستەکردنی ژیانێکی هەژارانە. دواتر بەتایبەت لە سەدەی حەوتەمی کۆچی/ سێزدەی زایینی بەدواوە بۆتە ناوی تەریقەتێکی سۆفیگەری و لە ئاسیای ناوەڕاستدا بڵاوبۆتەوە و "قەلەندەریە"یان پێ گوتووە. لە بارەیەوە بڕوانە:

Tahsin Yazici: Kalandar, EI, Vol.v, pp. 472-473. Ahmet T. Kara Mustafa: Sufism, pp164-166.

مەیمونی کوڕی دەیصانی قەداح

دەڵێن لە بنەڕەتدا خەڵکی ناوچەی "خوزستان – الأهواز"ە، لەلایەن نەیارانیەوە بەوە تۆمەتبار دەکرێ لەسەر باوەڕی باردەیصان (١٥٤-٢٢٢ز) بووە، کە یەکێك بوو لە دامەزرێنەرانی ڕێبازی "گنۆسی – عیرفانی" لە هەرێمی جەزیرە بەر لە ئیسلام. هەرچۆنێك بێت مەیمون خۆی مەولای جەعفەری صادق و هاوڕێی ئیسماعیلی کوڕی بووە. کە ئیسماعیل لە ساڵی (١٣٣ك/٧٥٠ز) دەمرێ، مەیمون گروپێك پێکدێنێ و بانگەشەی مەهدی بوونی ئیسماعیلی دەکرد لە جیهانی ئیسلامیدا. ابن الندیم: الفهرست، ص٢٧٨. کاشانی: زبدة التواریخ – بخش فاطمیان و نزاریان، به کوشش: محمد تقی دانش پژوه، چاپ دوم، مؤسسەء مطالعات و تحقیقات فرهنگی، تهران، ١٣٦٦، ص ص ٤٠-٤٢.

نیشاپور

یەکێکە لە شارەکانی دەڤەری خوراسان، وەك ناوەندێکی گەورەی بازرگانی ناسرابوو، چەندین قوتابخانە و مزگەوت و بەدەیان زانای لێ دەرکەوتووە. یاقوت: معجم ، مج٥، ص ص٣٣١-٣٣٣. حمد الله مستوفی: نزهة، ص١٠٤. لە ئێستادا کەوتۆتە نزیك شاری مەشهەد لە باکوری ڕۆژهەڵاتی ئێران.

هەکاری

ناوچەیەکی بەرفراوانی هەرێمی جەزیرە بوو لە سەرووی موسڵ، چەندان گوند و شارۆچکەی لەخۆوە گرتبوو، کە لە ئێستادا زیاتر دەڤەری بادینان دەگرێتەوە. یاقوت: معجم البلدان،مج٥،ص ٤٠٣. درویش یوسف حسن هروري: بلاد هکاري (٩٤٥- ١٣٣٦م) – دراسة سیاسیة حضاریة، دار سپیریز، دهوك، ٢٠٠٥، ص ص١٧-١٩.

"ونبونی بچووك – الغیبة الصغری"

بەپێی باوەڕی شیعەی ئیمامی دواین ئیمامیان محەمەدی کوڕی حەسەنی عەسکەرییە، کە لەدوای مەرگی باوکی(م٢٦٠ك/٨٩٠ز) بۆتە ئیمام. محەمەدیش ئەو فریادرەسە چاوەڕوانکراوە(المهدي المنتظر)یە کە ونبووە و بە نەمری و نادیاری دەمێنێتەوە تا بەر لە قیامەت دەردەکەوێ بۆ بەرپاکردنی دادپەروەری لە جیهاندا، بە باوەڕی ئەوان محەمەدی مەهدی دووجار ونبوە: ونبونی بچووك لە (٢٦٠ك/٨٩٠ز) تا (٣٢٩ك/٩٦١ز)، ونبونی گەورەش لەو ساڵەوە دەست پێ دەکات و تا نوکە بەردەوامە. بۆ زانیاری زیاتر بڕوانە: النعماني: کتاب الغیبة، ص١٧١بەدواوە.

پـــاشـكـۆكـــان

پاشکۆی ژماره (١)

بەسەرهاتی عەکبەری کوردی

((عن بشر بن الحارث الحافي انه قال: اعترضت عكبر الكردي فقلت له: أيش كان أصل رجوعك إلى الله تعالى؟ فقال: كنت أقطع الطريق ورأيت ثلاث نخلات نخلة منهن لا تحمل وإذا بعصفور يأخذ من حمل النخلة التي تحمل رطبة فيدعها في التي لا تحمل فلم أزل أعد عليه عشر مرار فخطر بقلبي: قم وانظر! فنهضت فإذا في رأس النخلة حية عمياء – يعني وهو يضع الرطبات في فيها. فبكيت وقلت: سيدي! هذه حية قد أمر نبيك بقتلها أعميتها وأقمت لها عصفوراً يقوم لها بالكفاية وأنا عبدك أقر بأنك واحد أقمتني لقطع الطريق وإخافة السبيل؟! فوقع في قلبي: يا عكبر! بابي مفتوح. فكسرت سيفي ووضعت التراب على رأسي وصحت: الإقالة! الإقالة! فإذا بهاتف يقول: قد أقلناك! قد أقلناك! فانتبه رفقائي فقالوا: ما لك؟ قد أزعجتنا! فقلت: كنت مهجوراً وقد صولحت فقالوا: ونحن أيضاً كنا مهجورين وقد صولحنا فرمينا ثيابنا وأحرمنا كلنا فما زلنا كذلك ثلاثة أيام نصيح ونبكي ونحن سكارى حيارى فوردنا اليوم الثالث على قرية وإذا بامرأة عمياء جالسة على باب القرية فقالت: فيكم عكبر الكردي؟ فقال أحدنا: نعم لك حاجة؟ قالت: نعم لي ثلاث ليال أرى النبي صلى الله عليه وسلم في النوم وهو يقول: أعط عكبر الكردي ما خلفه ولدك فأخرجت لنا ستين شقة فائتزرنا ببعضها ودخلنا البادية إلى أن أتينا البيت الحرام.)) [1]

---

[1] المقدسي: كتاب التوابين، ص٢٢٢-٢٢٣. ابن صصري: الدرة المضيئة، ص٢٣١-٢٣٢

پاشكۆی ژماره (٢)

پەیامی "الكردي الصوفي الأرموي – ئەبوبەكری كوڕی یەزدانیار" بۆ یەكێك لە یاوەرانی

((منحك الله بما به منحك، وحماك عن طويات الصفات بالإنابة لمن رتب الروايات، وحماك عنك، بشاهد ما فيه بدأك، وعظيم ما به ابتدأك، وأحلك في محل التجلية لما أراد ولما به اريد، وأظلهم واقع براءة التسليم(التي) تحوي اسرارهم لمن يفانى، فتسرى همومهم لمن يعانى، قد باشروا منه ما له استبشروا، و في ميادين محبته انتشروا، ألمأ بهم سواطع أنوار التوحيد، ولوامع التجريد، باينين عما له و به بانوا، فهُمْ كالذي كانوا.))[١]

---

[١] السراج: اللمع، ص٣١٦.

پاشکۆی ژمارە (٣)

ئەو سۆفییانەی گۆڕەکانیان بۆتە مەزارگا و پیرۆزکراون

ژ	ناوی سۆفی بە پێی مەرگیان	شوێنی گۆڕەکەی	سەرچاوە
١.	مەمشادی دینەوەری (م٢٩٩ك/٩١١ن)	دینەوەر	السلفي: معجم السفر، ص٣٤٢.
٢.	ئەبوبەکری کوڕی یەزدانیار (م ٣٣٣ك/٩٤٤ن)	ورمێ	السلفي: معجم السفر، ص١١٥. ابن بزاز: صفوة الصفا، ص٧٦٣-٧٦٤.
٣.	ئیبراهیمی کوڕی شەیبانی کرماشانی (م٣٣٧ك/٩٤٨ن)	کرماشان	ابن عساكر: تاريخ مدينة دمشق، ج٦، ص٤٤٣.
٤.	فارس کوڕی عیسای دینەوەری (م. ٣٤٥ك/ ٩٥٦ن)	نیشاپور	السمعاني: التحبير، ج١، ص٢٣٦.
٥.	شێخ ئەحمەد سیاە ئەسوەدی دینەوەری	تەپۆڵکەیەك لە دینەوەر	السلفي: معجم السفر، ص٣٤٢.
٦.	عیسای قەصاری دینەوەری	تەپۆڵکەیەك لە دینەوەر	السلفي: معجم السفر، ص٣٤٢.
٧.	ئەبو عەبدوڵای بابویی (م٣٧٤ك/٩٨٤ن)	گەڕەکی سەرپەلك/ شیراز	شیرازی: تذكرة هزار مزار، ص ٢٠٧.
٨.	بابا طاهری هەمەدانی (م.دوای ٤٤٧ك/١٠٥٥ن)	هەمەدان	مستوفي قزويني: نزهة القلوب، ص٧١
٩.	شێخ ئەبولحەسەن عەلی هەکاری (م ٤٨٦ك/ ١٠٩٣ن)	هەکاری (گوندی دێڕەش)	أنور المائي: الأكراد في بهدينان، ص ٧٥-٧٦.
١٠.	ئەبوبەکری هاواری	البطائح	الشطنوفي: بهجة الأسرار، ص١٩٣.
١١.	ئەبو محەمەدی شەنبەکی (م. ٤٩١ك/١٠٩٨ن)	گوندی الحداديە/نزيك واسط	الوتري: روضة الناظرين، ص٢٧.
١٢.	ئەبولوەفای حولوانی (م. ٥٠١ك/١١٠٧ن)	شارۆچکەی قلمينيا/ نزيك الكوت	مستەفا جەواد: هۆزی لەبیرکراوی گاوان، ل٥٠.

گۆڕی شێخی ئیسلام ئەبولحەسەنی هەکاری لە گوندی دێڕەش(نزیك ئامێدی)

الله
أشهد ان لا اله الا الله